BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

ANUL XCIV — SIBIU, 13 Ianuarie 1946 — Nr. 1—2

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitro

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20,000; cl. III Lei 12.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50 000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 60 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Răscumpărarea vremii

Trecerea cu adevărat conștientă și matură peste pragul unui an nou, implică în sine o privire retrospectivă asupra activității desfășurate în anul ce s'a sfârșit și elaborarea unui plan de activitate pentru viitor. Dar un bilanț sincer și obiectiv asupra vieții omenirii din anul trecut, indică limpede un grav *deficit moral*, a cărui expresie concretă este cumplita *criză socială* și *sbuciumul stihial* în care se sbate astăzi biata omenire. De aceea, niciodată n'a fost mai actuală și mai salutară pentru omenire, lozinca biblică: «*Ca fii ai luminii să umblați..., răscumpărând vremea, căci zilele sunt rele*» (Efes. V, 9 și 16).

Pentru a fi la înălțimea comandamentului ce se desprinde din această lozincă plină de înțelepciune, trebue să ne descătușem mai întâiu din ghiarele concepției false că timpul este o dimensiune cosmică în care viața omului se desfășoară după legea de fier a unui fatum implacabil. De fapt, în cadrul ritmului de desvoltare istorică a omenirii, *rămâne destul loc și pentru libertatea voinței;* mai mult: la însăși formarea acestui ritm, omul contribue — ca factor secundar — cu voința sa liberă. Căci fatalitatea istoriei nu-i un fatalism orb și mecanic, ci *o soartă în mare parte voită și făurită de noi*, în cadrul prestabilit de factorul primordial al istoriei: Dumnezeu.

Cine răsfoește cartea istoriei, constată că viața sufletească a respectivelor popoare a avut un rol de factor constitutiv al istoriei. Energia spirituală a omului — în colaborare continuă cu Cerul — plămădește istoria. Iar dacă vrem să recurgem la un argument cât mai apropiat de viața noastră actuală, e deajuns să subliniem faptul că *însuși sbuciumul sufletesc* în care se sbate azi omenirea, *este un indiciu al libertății de manifestare* a omului în cadrul istoriei. Pentrucă conștiința vinei ne face să simțim timpul trecut rău folosit, ca pe ceva chinuitor, ca pe *o povară*. Conștiința vinei este așa de puternică, încât se manifestează și ca o *așteptare încordată a viitorului*, în care vrem să scăpăm de povara clipei trecute sau prezente, dar și ca *frică de viitor* știind că el va fi o scadență pentru păcatele noastre. Ori, conștiința răspunderii și a vinei sunt inexplicabile fără existența libertății de voință a omului.

Așa încât, putem afirma categoric: Numai structura formală a curgerii timpului, adecă forma curgerii, este nesch mbătoare sau fixă, pe când *conținutul curgerii se schimbă* (Cf. Husserl E.: Vorlesungen zur Phänomenologie des inneren Zeitbewusstseins. Herausgegeb. von M. Heidegger. Halle 1928, p. 101). Continutul curgerii îl dă persoana care trăeste în vadul timpului, iar *schimbarea lui este tocmai expresia activității liber-creatoare a personalității omului.*

Dacă putem imprima conținutului timpului pecetea personalității noastre, atunci nu trebue să privim timpul — cum opinează Heidegger — numai cu teamă, ci și cu nădejde. Firește, când cugetăm că totul e nestatornic și trecător, ne cuprinde o melancolie profundă și de ob ceiu nimeni nu se cugetă la trecut și viitor, fără melancolie și groază. Dar această teamă se stinge numai prin activitatea creatoare a personalității omului, care ne face să nu mai vedem viitorul ca pe un fatum implacabil, ci ca pe un prilej fericit ce *ne oferă posibilitatea de-a crea continuu.* Avântul creator al unei atitudini eroice în fața vieții, este cel mai bun leac împotriva așa zisului rău al timpului. Biruim timpul numai printr'o intensă activitate creatoare. Căci prin aceasta depășim vremelnicul și ne asigurăm ancorarea în veșnicie, făcând din timp o *dimensiune spirituală* care răzbate dincolo de veac.

Dar tocmai prin aptitudinea de-a crea în timp, *omul are posibilitatea de-a răscumpăra vremea pierdută.* Pentru a lămuri noțiunea de vreme pierdută, e deajuns să inducem un citat din Fer. Ieronim, care zice: «Căci tot timpul în care ne consacrăm nu virtuților ci viciilor, *piere*, și ca și când nu fusese, *este socotit ca nimic*» (Commentaria in Aggaeum, cap. I. v. 3 Migne, P. L. 25, col. 1393[B]). Prin urmare, orice clipă pe care n'am folosit-o pentru desăvârșirea personalității noastre și ridicarea ei la nivelul de *asemănare* cu Dumnezeu, este pierdută.

Drept aceea, dacă vrem să urmăm linia destinului nostru hărăzit de Creator: desăvârșirea și fericirea veșnică, trebue să luăm grav hotărîrea de-a ne conforma cu toată puterea ființei noastre, comandamentului salutar al lozincei biblice: «*Ca fii ai luminii să umblați... răscumpărând vremea, căci zilele sunt rele*» (Efes. V, 9 și 16). Ce însemnează răscumpărarea vremii, ne spune același cugetător creștin: «Cine-i înțelept, și pentru aceasta umblă cu băgare de seamă, *acela răscumpără timpul*... Când *consumăm timpul în fapte bune*, îl cumpărăm și facem favorabil nouă ceeace fusese vândut prin răutatea oamenilor» (Fer. Ieronim: Commn. in epist. ad Ephesios, lib. III, cap. V, v. 16. Migne, P. L. 26, col. 559[C]). Dar greșelile trecutului le reparăm prin pocăință; deaceea, și mai potrivită vremii noastre este tălmăcirea pe care o dă sf. Grigorie cel Mare, răscumpărării vremii: «De sigur răscumpărăm timpul, *când plângând reparăm viața dusă înainte*, pe care am pierdut-o în desfrânare» (Moralium lib. V. In cap. IV, 13. Iob. cap. XXXIX. n. 70. Migne, P. L. 75, col. 720[A]). Această tălmăcire se întregește minunat cu avertismentul următor: «Deci *să ne întoarcem pocăindu-ne, fraților, și să nu ne înfricoșem de strâmtorarea vremii*» (P. Chrysologus: Sermo CLXVII, Migne, P. L. 52, col. 637[D]).

Bine știind ca pocăința nu constă numai din spălarea greșelilor trecutului în baia lacrimilor, ci și în *înnoirea vieții* sau *convertirea* din nou la Hristos, răscumpărarea vremii cuprinde în sine ca element integrant, ascultarea poruncii: «*Ca fii ai luminii să umblați*» (Efes. V, 9). Aceasta înseamnează să ne îmbrăcăm fața noastră duhovnicească, în lumina strălucitoare a asemănării cu Hristos.

Timpul astfel folosit este nu numai despresurare virtuală din vremelnicie, ci și punte de trecere în veșnicie, și ca atare un continuu prilej de bucurii curate.

C. SÂRBU

Sfintele sărbători la Sibiu

In centrul Mitropoliei noastre, sfintele sărbători au adus multă bucurie duhovnicească. Tradiționalul colind a vestit Nașterea Domnului, ca în fiecare an, culminând în concertul organizat la catedrala mitropolitană sub conducerea păr. prof. Gh. Șoima *și prof.* I. Micu. *Numărul credincioșilor a fost mai bogat ca oricând și toți au urmărit colindele cu simțământul creștinesc trezit deodată cu sosirea Crăciunului.*

Păr. prof. N. Mladin *dela Academia teologică a rostit, cu acest prilej, un cuvânt de învățătură.*

Acesta este al 20-lea concert de colinde organizat în catedrala mitropolitană și a însemnat, în acest an, și un moment comemorativ pentru munca păr. prof. T. Popovici.

In întâia zi a Crăciunului a slujit I. P. S. Mitropolit Nicolae *înconjurat de soborul preoților și diaconilor din localitate. La sfârșitul sf. Liturghii, I. P. S. Sa a predicat, accentuând datoria fiecăruia de a veni, după a sa putință, în ajutorul celor ce sufere mai crunt de pe urma războiului abia încheiat, cu deosebire în ajutorul copiilor orfani.*

In a doua zi a Crăciunului, a slujit P. S. arhiereu-vicar Teodor Rășinăreanul, *care deasemenea a rostit cuvânt creștinesc de aleasă învățătură. Tot P. S. Sa a slujit, înconjurat de sobor măreț, și la sf. Vasile.*

La sfârșitul sf. Liturghii s'a înălțat o doxologie pentru sănătatea M. S. Regelui Mihai I *și pentru prosperitatea poporului român în anul 1946, de față fiind și șefii autorităților locale.*

Recepția de Anul Nou din palatul mitropolitan a avut un caracter restrâns. Au luat parte colaboratorii cei mai apropiați ai I. P. S. Mitropolit și câțiva credincioși laici din centrul Mitropoliei.

P. S. arhiereu-vicar Teodor *a tălmăcit omagiul clerului și poporului din Arhiepiscopie și a urat I. P. S. Sale viață îndelungată spre binele Bisericii și al Neamului. Dna* M. Neagu, *președinta Soc. Ort. a Femeilor Române — filiala Sibiu, a exprimat omagii în numele respectivei societăți.*

I. P. S. Mitropolit Nicolae *a răspuns, mulțumind tuturor pentru sentimentele arătate din prilejul Anului Nou și asigurându-i pe toți de dragostea Sa părintească. A vorbit apoi despre* echilibrul sufletesc neclătinat *al poporului nostru și despre legătura indisolubilă a poporului credincios cu Biserica și a preoțimii noastre cu poporul, de care acum mai mult ca oricând va rămâne nedestipită.*

Serbarea Bobotezii s'a desfășurat cu fastul tradițional. In sunetul clopotelor și al Troparului Botezului, soborul preoților, în frunte cu I. P. S. Mitropolit Nicolae, *a străbătut străzile ce duc în piața Regele Ferdinand. Acolo s'a slujit sfeștania mare, de față fiind P. S. arhiereu-vicar* Teodor, *dl general* R. Dimitriu, *prefect* Dr. Șt. Cleja, *primar* V. Hada, *chestorii* Gh. Crăciun *și* A. Deleanu, *etc. precum și alți reprezentanți ai autorităților locale și un public numeros.*

Cu tot gerul năpraznic din acea zi, credincioșii au ascultat sf. slujbă și au primit botezul din partea I. P. S. Mitropolit.

O companie de onoare a defilat prin fața tribunii, fiind stropită cu apă sfințită de către I. P. S. Mitropolit Nicolae.

Asistența s'a încolonat apoi din nou și, în același cadru măreț, s'a întors la catedrala mitropolitană. **C.**

M. Sa Regele Mihai I, după patru luni de ședere la reședința de vară, s'a reîntors la București. In noaptea Anului Nou M. Sa a adresat poporului o proclamație, în care a spus printre altele: „Pentru a putea să ne îndeplinim datoria, fac apel la unirea tuturor... Numai printr'o adevărată unitate națională vom putea culege roadele sacrificiilor pe cari le-am făcut".

Invitare la abonament

Cu anul Domnului 1946 intrăm în al **94***-lea an de existență a foii înființate de mitropolitul Andrei Șaguna.*

Ca vechime a doua gazetă a Ardealului, **„Telegraful Român" rămâne credincios liniei sale de apărător și propagator al ideilor ortodoxiei românești.**

Cu acest prilej, invităm pe cărturarii noștri din cler și dintre mireni, să abonеze în număr cât mai mare, acest vechiu organ de publicitate și să stăruiască totodată pentru cât mai larga lui răspândire în cercurile doritoare să cunoască mai dinadins mersul vieții bisericești din Mitropolia Ardealului și munca depusă aici pentru buna propășire a Bisericii și a Neamului.

Abonamentele arătate în fruntea foii, se trimit la adresa Administrației foii.

Redacția și Administrația „Telegrafului Român", Sibiu

266.
Biblioteca Judeteana ASTRA
266P

ANUL 1945

Anul vechiu,
anul Domnului 1945 a coborît în cea trecută vreme şi s'a cuibărit în sacul cel neînţeles şi necuprins al veşniciei. In urma lui, purtaţi pe aripă de gând, abia ne'ncumetăm a căuta în firul zilelor mai ieri apuse, zile care însemnează trepte de urcuş neîntrerupt spre anii îmbătrânirii fiecăruia din noi.

Acum, un fel de tăiuş fin şi subţire, însoţit de cântec prea puţin aducător de prietenie, îşi plimbă dunga prin fiinţa noastră. Nu-i plăcut şi totuşi are darul să ne'nduioşeze. Căci prin cântul lui se întrevede simţământul încercat de fiecare om la săvârşirea anului, simţământ ce însă nu-şi găseşte tălmăcire din destul prin rostul graiului şi-al scrisului.

Ar fi totuşi de vreun folos să ne'ntrebăm, acum, la încheierea anului: Stăm oare sub semn de bucurie sau durere pentru toate cele ce-s de-acum încopciate, pe vecie, crugului de an apus?... Dar cine ar putea răspunde fără de zăbavă? Căci simţământul care ne încearcă e prea complex şi prea intim legat de viaţa fiecărui muritor, ca să-i putem fixa un loc precis sub vreo ochiană critică. Unii vor fi cuceriţi de veselie, alţii, poate, de tristeţe. Neam dela neam, familie dela familie, vecin dela vecin, fiecare în parte şi numai pentru sine ar putea sluji răspuns cât mai vecin cu adevărul. Ba, poate, omul singuratic, stând cu faţa către Dumnezeu şi cercetându-şi conştiinţa proprie, găseşte oarecum putinţa să-i trimită, anului apus, un semn de amintire după dreaptă preţuire, ori un cuvânt mai rotunjit de bun rămas.

Noi însă cronicari suntem şi o datorie ne conduce: să încrestăm la răboj de vreme, faptele mai însemnate ce s'au petrecut în rama anului 1945.

Şi aşa, din astă datorie, să pornim la drum.

Pacea,
cuvânt mare şi înveşmântat în haina magului, cuvânt ce găzduieşte sens cât nu se poate spune nici gândi măcar, ăst cuvânt a reuşit să-şi dăltuiască iar contur în graiul şi viaţa omenirii. *Pacea*, climat al bunei vieţuiri între popoare, pământ al bunelor nădejdi spre înfrăţirea tuturor noroadelor, a revenit în lume. Este zestrea cea mai însemnată a anului abia apus.

La temelia păcii celei noui stă dorul tot spre ce-i mai bun în lume; întru câştigarea ei stau jertfe fără număr, fără nume, fără grai. Sunt jertfele aduse de flăcăii neamurilor pământene în avântul lor firesc şi neprecupeţit spre tot mai multă şi tot mai deplină libertate.

Ce-i drept, pacea venită între noi mai poartă încă un portret sfielnic. Par'că se'nfioară de mărimea jertfelor ce au clădit la zămislirea ei. E tânără şi oarecum firavă în raport cu prea năpraznicul război purtat între popoare.

Dar spre'ntărirea ei au şi purces la lucru fiii cei fruntaşi ai neamurilor cu adevărat biruitoare. Ei s'au strâns, mai lunile trecute, în capitala Angliei şi acum, în ultimele zile ale anului, au zăbovit la sfat în cap tala Uniunii Sovietice. Colaborarea din timpul viforniţei şi-a păstrat toată puterea şi voinţa spre desăvârşirea victoriei s'a dovedit şi ea mai tare decât oricare alt sfătuitor. Conducătorii de noroade merg deci pe linia clădită din dorinţa celor mulţi, din dorul după pace cât mai dreaptă şi mai lungă.

Dar, oare, nu în aceasta stă şi voia Celui veşnic? El este *Dumnezeul Păcii* şi vrea bună înţelegere şi frăţească vieţuire între oameni. Spre aceasta a primit să ia până şi chipul nostru cel smerit şi să coboare în lumea noastră plină de păcate.

Acum, spre aşezarea păcii, «Naţiunile Unite» s'au strâns la sfat în Londra. Iar documentele vor fi semnate în luna Mai. Aşa răsună ştirile cele mai proaspete. Noi aşteptăm totul cu încredere în Dumnezeu şi în înţelepciunea conducătorilor de mari popoare.

Dar cade-se a fi pătrunşi de adevărul, că pacea între oameni poate fi clădită numai pe aşezarea voii lui Dumnezeu în suflete, pe trăirea celei mai mari dintre porunci: *iubirea creştină*. Ea este un rod şi al străduinţelor noastre zilnice, dar mai ales al harului dumnezeesc. De aceea, «pentru pacea de sus,... pentru pacea a toată lumea, Domnului să ne rugăm!»

Democraţia,
care înseamnă drept la libertate şi egalitate între oameni şi popoare dar şi dreptul neamurilor de a se conduce prin ele înşile şi după cea mai bună a lor chibzuinţă, a ieşit biruitoare împotriva celor care urmăreau robirea omenirii. Şi aceasta este o zestre însemnată a anului 1945.

Cu sfârşitul războiului, la cârma popoarelor au şi fost aduse guverne democratice, care lucrează fără de zăbavă la alinarea durerilor celor mulţi şi la întemeierea păcii. Aşa s'a întâmplat şi la noi.

Numeroase articole de reviste şi de ziare au zăbovit, în întinderea anului trecut, la tălmăcirea sensului ascuns în cuvântul «democraţie». Osteneala aceasta şi-a dat-o şi ziarul nostru, după cum bine s'a putut vedea.

Preoţimea ortodoxă nu s'a văzut surprinsă de noua schimbare. Ea a stat mereu în slujba celor mulţi, fiind totdeauna cu poporul şi lucrând fără de încetare la lecuirea rănilor lui morale şi materiale. Dacă s'a închegat într'o «*Uniune a Preoţilor Democraţi*», aceasta înseamnă doar o accentuare a direcţiei în care a lucrat şi în care stă ea.

Biserica ortodoxă este maica Neamului nostru. Ea este o Biserică a poporului. Slujitorii ei, preoţii, ai cui ar putea fi, dacă nu tot ai dreptcredinciosului nostru Neam?

De altfel, pastorala din August a Sf. Sinod aruncă şi ea o lumină clară asupra celor de mai sus.

Roadele
încheierii războiului au început să se arate cu prisosinţă: la alţii, ca şi la noi. Bubuitul tunului a încetat, paserile de oţel nu mai împrăştie sămânţa morţii, flăcăii neamurilor se întorc la vetrele lor bătrâneşti, aşezămintele pornesc la treabă spornică.

La noi, semn de bucurie s'a arătat mai ales prin căderea hotărîrilor dela Viena, adică din cetatea unde veşti bune pentru neamul nostru nu s'au îmbulzit a fi cândva. Marea noastră vecină dela Răsărit, U. R. S. S, a adus, la căderea nedreptelor hotărîri, partea cea mai însemnată. Astfel, Ardealul de Nord s'a întors acasă pentru totdeauna şi cu el toţi fraţii noştri cari erau robiţi.

S'a aşezat, în Ardealul de Nord, şi stăpânirea românească, aşa cum trebuia şi cum au hotărît cei ce ne-au ajutat să biruim într'un războiu atât de lung şi greu.

Doi vlădici vrednici, *PP. SS. Dr. N. Popoviciu* şi *Dr. V. Stan* — răposat mai apoi — s'au întors şi ei la scaunele văduvite din Oradea şi Sighet, ca să încopcieze firul rupt prin vitregia vremilor.

Lecuirea rănilor
lăsate de războiu a şi'nceput. Fiind multe şi mari, ele vor trebui învinse de toţi şi prin toţi oamenii care poartă în inima lor măcar un dram din dragostea aproapelui. Se pare că aşa se va şi întâmpla. Căci anul ce-a trecut i-am văzut la lucru pe cei mari şi pe cei mici, pe copii şi pe bătrâni, pe femei şi pe bărbaţi. Dragostea tuturor s'a arătat spre invalizi şi văduve, spre năpăstuiţi şi spre orfani. Societăţile de binefacere şi-au însutit sforţările, iar tineretul şcoalelor s'a arătat aproape de cei cari duc din greu urmele războiului.

Biserica s'a arătat şi ea ca'n toată bună vremea: maica suferinţelor. Chemarea ei a răsbătut prin graiul *I. P. S. Mitropolit Nicolae* şi a strâns obol din dărnicia fără seamăn a poporului dreptcredincios. Totul este pus în slujba organizării, la Sibiu, a unui orfelinat, menit să îi cuprindă pe micuţii cei rămaşi fără părinţi.

El va fi o faptă răsărită din sufletul larg al Românului, faptă chemată la viaţă prin graiul Ierarhului tălmăcitor al vrerilor spre ocrotirea celor mici şi necăjiţi.

Preţuirea muncii
şi-a găsit un loc mai arătos în pânza anului trecut, decât cum se făcea aceasta înainte vreme. Muncitorii din ateliere, ţăranii gliei strămoşeşti şi cei cari ostenesc cu mintea lor s'au văzut înconjuraţi de dragoste şi ajutor. Dar şi scrisul românesc a închinat pagini întregi spre dreaptă preţuire. Este calea spre tălmăcirea în viaţă a cuvântului dela Apostol: «Vrednic este lucrătorul de plata sa!»

Preţuirea înţelepciunii şi a bărbăţiei
a cucerit şi ea un loc de cinste prin decorarea *M. S. Regelui Mihai I* cu ordinul «Victoria». Aşa a arătat conducerea U. R. S. S. cum trebue să fie răsplătiţi toţi cei cari au contribuit în chip vădit la înfrângerea duşmanului şi la aşezarea păcii'n lume.

Inca şi o alta preţuire
s'a răsfrânt către un arhiereu vestit în ale lucrului cărturăresc. *P. S. Sa Nicolae Colan* al Cluju'ui, dascăl al multora din noi, a fost primit solemn în rândul membrilor dela Academia Română. Cinstirea muncii şi priceperii? Preţuirea unui om de luptă dreaptă şi de convingeri neşovăitoare? Toate, dar mai presus decât aceasta, cinstirea unui cărturar crescut în duhul marelui Şaguna şi îndrăgit peste măsură de graiul cronicilor bătrâneşti. Cinstirea Lui e şi spre lauda Bisericii străbune.

Prilej de bucurie
ne-au adus veştile despre Biserica soră din U. R. S. S. Ea lucrează cu putere şi în toată libertatea întru mântuirea sufletească a poporului de-acolo. Clerul ei s'a strâns în sobor măret, la Moscova, şi şi-a ales un nou părinte patriarh: pe *I. P. S. Alexie*. Au sârguit la adunare şi ierarhi din alte ţări, chiar şi dela noi. Mai apoi, vizita ne-a fost înapoiată şi aşa s'a pus temei unor legături de creştinească dragoste între fiii sfintelor Biserici ortodoxe.

Exemplu de smerenie
am văzut la Rusalile din 1945. Atunci s'a împlinit un pătrar de veac dela sfinţirea şi instalarea *I. P. S. Mitropolit Nicolae* la cârma Bisericii din Transilvania. Câte fapte mari au cucerit fiinţă în acest pătrar de veac! Şi cât de binemeritată ar fi fost sărbătorirea Celui care le-a adus în văzul tuturor! In alte eparhii, din Ardeal, evenimentul a fost pomenit cu dreaptă laudă. La noi, e s'a făcut «în taina sufletului şi a conştiinţei», fiindcă *I. P. S. Mitropolit Nicolae* a ţinut însuşi să arate, că la 25 de ani de păstorire nu are «alt simţământ care să şi ceară cu mai multă tărie expresia, decât acela al smereniei». Iar cele ce a realizat cu atâta pricepere şi tact se explică «numai prin darul şi ajutorul de sus şi cu sprijinul colaboratorilor Să şi al întregului popor».

De bună seamă, o asemenea smerită atitudine e proprie să lumineze viaţa unui om rar şi să dăltuiască, pentru pagini de istorie nepărtinitoare, contur măreţ în pragul celor mai puternice realizări dela Şaguna şi până'n crugul vremii noastre.

Mărturie dreaptă
despre gândurile şi faptele înaltului nostru Ierarh stau paginile cărţii: «*Mântueşte Doamne poporul Tău*», dăruită literaturii bisericeşti în anul încheiat. O lucrare de căpătâiu, o concretizare de gând mare, o podoabă a tehnicei.

Şi alte lucrări
au răsbătut la lumină. Intre ele, «*Procesul Mântuitorului*» de juristul *Dr. I. Fruma* şi teologul *Dr. Gr. T. Marcu* ocupă poziţia fruntaşe. Unică în literatura românească, lucrarea a fost întâmpinată cu aprecieri elogioase şi a cunoscut un succes de librărie excepţional.

„Revista Teologică", „Lumina Satelor",
etc. au stat şi în anul trecut în slujba adâncirii multelor probleme ştiinţifice şi a luminării celor dornici de lumină.

Măreţe lăcaşuri
de închinare lui Dumnezeu, ca acelea din Orăştie, Brădet-Acriş, Sita Buzăului, etc. au fost târnosite şi date spre folosul sufletesc al obştei. Par'că ar sta şi ele sub semnul smerit şi curat al mulţumirii aduse lui Dumnezeu, de către oameni, pentru încetarea războiului.

Nou arhiereu-vicar
ne-a dăruit Dumnezeu în persoana *P. Sf. Teodor Roşinăreanul*. Om blând, chip de preot după rânduiala noastră, ostenitor vechiu în slujba Bisericii, muncitor şi în ale cărturăriei, Prea Sfinţia Sa a fost aşezat într'o slujbă în care «i se şade».

Pomenire pioasă
facem despre episcopul *Vasile Moga*, întâiul vlădică român-ortodox după ruptura dela 1700, şi dela a cărui moarte s'a împlinit tocmai un veac. Cu aceeaşi pietate ne amintim de sacrificiul eroilor *Horia, Cloşca şi Crişan*, dela dăruirea cărora pentru un viitor mai bun şi pentru libertatea celor mulţi şi obidiţi s'au împlinit 160 de ani.

Ne-au părăsit
în cursul anului, plecând în lumea celor drepţi, o seamă de ostenitori zeloşi şi vrednici. Intre aceştia numărăm: Episcopul *Dr. Vasile Stan* al Maramureşului, academicianul *Enea Hodoş*, fost atâţia ani redactor al «Telegrafului Român», protopopul *Dr. Vasile Oana* al Sebeşului, profesorii universitari: *Dr. S. Reli, Dr. V. Tarnavschi, Dr. C. Petranu, Marin Ştefănescu*, juristul *Dr. L. Borcea*, etc.

Dintre «cei trei mari» luptători pentru grăbirea păcii între popoare, a coborît în lumea drepţilor *Fr. D. Roosevelt*, fost preşedinte al Statelor Unite ale Americii.

Insoţim pierderea lor cu creştinescul nostru cuvânt: Dumnezeu să-i odihnească.

*

Anul nou,
anul Domnului 1946 acum îşi ţese răsăritul. Asemenea înaintaşilor, când se iveau în creasta vremii, aşa-i şi el. Poartă chip de flăcăiandru sprinten, faţa-i e scăldată'n bunătate şi surâs, haina-i e ţesută din nădejdi. In orice caz, e purtător de optimism.

Fireşte, e şi el drumeţ în cărăruia timpului. Are de purces un drum ce stă din 365 de popasuri. Ce-o fi ducând în traista-i de drumeţ, o ştie totuşi numai Dumnezeu. Căci El este stăpân şi peste ani şi peste veacuri.

D. CĂLUGĂR

Vrednici de toată lauda

— Alte danii pentru orfelinat —

Din raportul P. C. părinte Dr. Ioan Voişan din Călnic, spicuim cele de mai jos:

„Asupra parohiei Călnic s'a deslănţuit în primăvara anului 1945 o groaznică furtună cu grindină, care a nimicit recolta viilor şi a semănăturilor de toamnă sută la sută. Cu toate acestea înscriindu-mă eu personal în fruntea colectei pentru orfelinat cu suma de 100.000 (unasutămii) Lei şi în decurs de 3 luni folosind orice prilej, cercetând de mai multe ori pe fiecare parohian la casa sa, am ajuns ca din 960 suflete ale parohiei — din cari peste 250 romi — cu excepţia alor două familii, cu toţii au contribuit cu suma de cel puţin Lei 2000 de familie.

Intru isbânda colectei mi-a venit în ajutor, pe lângă Pastorala I. P. S. Voastre şi publicaţiunile făcute în „Telegraful Român" şi în „Lumina Satelor" despre rezultatul obţinut în alte parohii.

Astfel Călnicul vine cu dania sa pentru orfelinat, în sumă de *Lei 1.452.000*".

Raport foarte grăitor, iar părintele Voişan în fruntea parohienilor săi merită toată lauda. Cu stăruinţa cuvenită şi-au făcut datoria în mod exemplar. Parohiile din jur să ia pildă şi să-şi corecteze rezultatele colectei.

Şi-acum, de pe valea Secaşului, să trecem pe Târnave, la parohia Seleuşul, de unde inimosul părinte Iustin Sârbu raportează că în acea parohie de numai 560 suflete, s'a colectat pentru orfelinatul arhiepiscopesc suma de *Lei 1.178.500*. Frumoasă sumă şi minunat rezultat!

Cucernicul părinte Iustin Sârbu în fruntea seleuşenilor săi inimoşi, întrece, în proporţie ca numărul sufletelor, toate rezultatele obţinute până acum în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre. Exemplul cucerniciei sale, ca şi cel pomenit mai sus al părintelui Dr. Ioan Voişan din Călnic, rămân întru totul deosebite.

După exemplele frumoase de mai sus, merită toată lauda şi parohiile: Cornești, de pe Târnava Mică, la 300 de suflete s'a colectat pentru orfelinat suma de *Lei 239.000*. Vorba veche se adevereşte: mult pot puţinii buni împreună.

Coborîm apoi pe Mureş, în parohia Geoagiu-Suseni, care a dat ca rezultat final *405.200 Lei*. Foarte frumos. De aici trecem la Ormindea în Munţii Apuseni, care vine cu rezultatul de 332.552 Lei.

Faţă de astfel de isbânzi duhovniceşti, rezultatele obţinute în alte părţi rămân în umbră. Mai dăm totuşi o parte din cele mai reuşite, spre documentare.

Din protopopiatul Olt, s'a colectat pentru orfelinat: Parohiile: Hălmeag Lei 130.000; Mărgineni, 174.900 Lei; Părău 106.100 Lei; Vlădeni, 103.420 Lei.

Din protopopiatul Orăştie, parohiile Balomirul de Câmp, 222.404 Lei; Orăştie-oraş, 459.016 Lei; Şibot, 140.250 Lei.

Din protopopiatul Sălişte: Cacova, 155.020 Lei; Cristian, 119.430 Lei; Gura-Râului, 200.000 Lei; Sibiel, 185.000 Lei.

Pentru numărul viitor al „T. R." vom mai da şi alte rezultate. **Referent**

Nr. 10.229/1945 (1) 1—3

Concurs

Pentru întregirea protopopiatului **Făgăraş** se publică concurs cu termin de 30 zile.

Protopopul instituit va fi şi parohul parohiei Făgăraş I.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Diurnele de protopop dela Stat şi dela vizitaţiile canonice.
3. Sesiune de 18 jugăre la parohia Făgăraş I.
4. Locuinţă în casa protopopească, cu încălzit şi luminat.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară ţinută la 7 Decemvrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Din pastoralele arhiereşti

„Am spus, iubiţii mei fii sufleteşti, că lumina marelui praznic al Naşterii Domnului din acest an ne pare şi mai strălucitoare decât a celor din anii din urmă; şi aşa este. Fiindcă acest Crăciun nu ne vesteşte numai desrobirea sufletului nostru die cătuşile păcatului strămoşesc şi aşezarea noastră în scaunul de cinste al fiilor lui Dumnezeu, ci el este şi mărturia desrobirii noastre naţionale, a celor ce patru ani de zile am fost rupţi din trupul patriei româneşti şi aruncaţi — de stăpânitorii cei fără de lege — „în laturea şi umbra morţii".

De aceea, dăm slavă Celui atotputernic şi în această mare zi de sărbătoare, pentru toate câte ne-a rânduit nouă şi-l rugăm să ne ajute, ca să putem purta cu creştinească vrednicie şi jugul încercărilor ce ni le va mai rândui, şi să putem da răspuns bun la înfricoşatul judeţ al Fiului său care astăzi se naşte.

Căci, după toată buna chibzuială omenească, încercări vor mai veni, fiindcă deşi războiul din afară a încetat în cea mai mare parte a lumii, pacea dinlăuntru nu s'a aşezat încă în suflete. Braţele oamenilor au fost dezarmate, dar inimile lor încă nu. Mulţi dintre ei se uită încă la fratele lor, cu privirea lui Cain. Şi, ca oamenii singuratici sunt şi neamurile. Nici ele nu s'au împăcat întreolaltă. Iar după cuvântul unui înţelept bărbat de stat, nu numai guvernele, ci şi naţiunile trebue să se împace; că guvernele trec, iar naţiunile rămân.

Orice pace zidită pe alte temelii decât ale libertăţii şi dreptăţii neamurilor, poartă în sine sământa stricăciunii şi a pieirii. Că după aceste două bunuri însetoşază sufletul omenesc, ca cerbul după apa izvoarelor de munte."

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop NICOLAE al Clujului).

*

„Conducătorii marilor puteri ţin conferinţe peste conferinţe, ce stăruesc să afle căile cele mai bune pentru a statornici pacea care să aducă liniştea şi bunăvoirea între popoare. Nu ştim când vom avea dorita pace, un lucru însă îl putem şti de pe acum, că o pace care nu va avea la temelia ei principiile Evangheliei Mântuitorului Hristos, a dragostei creştine, nu poate dăinui şi se va dărâma ca una ce va fi zidită pe nisip. Căci dragostea nu cunoaşte graniţe, nici deosebiri de limbă sau credinţă, ea este busola vieţii creştine şi numai ea topeşte ghiaţa urei şi a răzbunării din suflete, ea e legea armoniei sociale. „Dumnezeu este dragoste" (I Ioan, IV, 8) şi numai „dragostea zideşte" (I Cor., VIII, 1). Ea „toate le sufere, toate le crede, toate le nădăjdueşte.., Dragostea nici odată nu piere" (I Cor., XIII, 4—8). „Din aceasta vor cunoaşte toţi, că sunteţi ucenicii Mei — zice Mântuitorul — de veţi avea dragoste între voi" (Ioan, XIII, 35). Din desbinare, răzbunare, violenţă şi ură nu poate răsări o lume mai bună, nici o pace dreaptă şi bunăvoire între oameni.

De aceea, este lipsă, ca conducătorii popoarelor înainte de a porni la sfat să-şi plece smeriţi genunchii la ieslea dela Vifleem, ca odinioară magii dela Răsărit, ca luând întărire şi „lumina cunoştinţei" din strălucirea măririi dumnezeeşti să-şi încălzească inimile la căldura „Soarelui dreptăţii", care luminează minţile şi înmoaie inimile, ca să poată statornici cu sufletele curăţite condiţiile adevăratei păci, în duh creştin, în Duhul lui Hristos, care este „Viaţa lumii", căci numai această pace poate dăinui. Numai o pace dreaptă, care asigură pe seama tuturor popoarelor, mari şi mici deopotrivă, libertate şi independenţă, poate să înlăture războiul, căci Dumnezeu a lăsat pe seama popoarelor marele dar al libertăţii, pentru care trebue să lupte şi să se jertfească."

[Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop VENIAMIN al Caransebeşului].

*

„Pacea în această lume poate fi înţeleasă în multe feluri. Dar o pace adevărată, dreaptă şi mulţumitoare pentru toţi oamenii dintr'o ţară şi pentru toate popoarele din lume, nu se poate dobândi decât printr'o orânduire a ei întemeiată pe învăţătura creştină. Care orânduire să aşeze pe fiecare — om, sau popor — la locul ce i se cuvine, în puterea vredniciei lui. Iisus Hristos Mântuitorul, prilejuind lumii „pacea Sa", este autorul şi singurul isvor al păcii între oameni şi popoare. Oamenii singuratici şi popoarele, cari au înţeles acest adevăr, au ajuns la pace unele cu altele şi rămân statornic în aceeaşi stare de pace.

In grija de a da lumii o pace bună, dreaptă şi folositoare pentru toţi, deopotrivă — inşi şi popoare — bărbaţii de stat, oamenii politici şi toţi bunii cetăţeni din toată lumea ar fi bine să ţină seamă şi de adevărul, că deosebirile dintre oameni şi dintre diferitele stări ale societăţii omeneşti nu pot fi ridicate, numai aşa, peste noapte. Tot aşa precum nu se pot prăvăli munţii, spre a înfunda cu ei adâncimile văilor. Ceea ce se poate face este însă, ca să înlăturăm dintre noi, dintre inşi ca şi dintre popoare, pereţii despărţitori ai îngâmfării, ai urii şi ai cruzimii, dând, cu creştinească dreptate, fiecăruia ceea ce i se cuvine. Minunat înfăţişează şi lămureşte aceste adevăruri o asemănare a sfântului Ioan Gură de Aur: „Viaţa noastră pământească — zice sfântul Părinte — se aseamănă cu o piesă de teatru. In piesă unul joacă rolul regelui, altul pe al conducătorului de oştiri, al treilea face pe soldatul. După piesă nici unul din ei nu mai este ceea ce era în timpul reprezentaţiei. Aşa va fi şi la sfârşitul vieţii: fiecare va primi răsplata nu a ceea ce a fost în viaţă, ci a ceea ce a făptuit în timpul ei".

Suferinţele să nu ne înspăimânteze, nici să ne ducă la desnădejde. Din înţelepciunea Proverbelor lui Solomon desprindem luminoasa învăţătură şi încurajare: „Fiule, nu defăima cercările din partea Domnului, nici slăbi în răbdare, fiind certat de El". Chiar dacă pentru moment certarea pământească a Domnului e dureroasă, să nu desnădăjduim. Ci toată strâmtorarea de azi să o privim şi purtăm ca pe o împreună-pătimire cu Iisus Hristos Mântuitorul. Ca să putem nădăjdui, în schimb, ceea ce ne pune în vedere pentru aceasta sfântul apostol Petru când zice: „...de ispitirea ce vi se trimite pentru cercare, să nu fiţi nedumeriţi... ci întrucât (prin suferirea ei) luaţi parte la patimile lui Hristos, bucuraţi-vă, ca să vă şi veseliţi la arătarea slavei Lui".

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop VASILE al Timişoarei).

Concurs

La orfelinatul arhiepiscopesc din Sibiu sunt vacante următoarele posturi, pentru cari se publică concurs în termin de 20 de zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

1. *Conducător al Orfelinatului*, preot sau mirean cu pregătire academică, de preferinţă persoană singură. Are în Orfelinat întreţinere completă. Retribuţia lunară în bani se va stabili prin învoială.

2. *„Mama orfanilor"*. Un suflet de aur, o inimă bună şi milostivă, o minte trează, o mamă cu adevărat care să nu cunoască odihnă, adânc înţelegătoare a nevoilor copilaşilor dragi, slujindu-i cu dragoste şi blândeţe ziua şi noaptea. „Mama orfanilor" va trebui să fie sufletul orfelinatului.

Va avea întreţinere completă în orfelinat. Retribuţia lunară în bani se va stabili prin învoială.

3. *Bucătăreasă* se va angaja prin învoială.

Cererile de concurs pentru locurile arătate mai sus vor fi înaintate în termen la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu. Petiţionarii vor alătura toate documentele recomandatoare ce le vor avea.

Sibiu, la 10 Decemvrie 1945.

Notă pentru C. preoţi

Cucernicii preoţi sunt rugaţi de-a aduce la cunoştinţa persoanelor interesate acest concurs, ţinând socoteală de cerinţele orfelinatului, unde avem trebuinţă de persoane de absolută încredere.

Consiliul Arhiepiscopesc

Rugă pentru Naţiunile Unite

— Cetită de preşedintele Roosevelt la 14 Iunie 1942 —

Dumnezeu al Libertăţii, pentru cauza omenirii libere, noi astăzi dăm zălog inimile şi vieţile noastre.

Doamne, dăruieşte-ne Victoria împotriva tiranilor, care vor să robească pe oamenii liberi şi să subjuge naţiunile.

Dăruieşte-ne credinţă şi înţelegere pentru a preţui pe toţi aceia care luptă pentru Libertate, ca şi când ar fi fraţii noştri.

Înfrăţeşte-ne în nădejdi şi dăruieşte-ne unire, nu numai cât va ţine acest crâncen război, dar şi în zilele ce vor urma, — unind şi trebuind să unească pe toţi copiii pământului.

Ce este oare pământul nostru decât un neînsemnat astru, pierdut în universul fără margini? Totuşi, noi suntem în stare a-l schimba, dacă aceasta ne este vrerea, într'o planetă nezdruncinată de războaie şi netulburată de nevrednice deosebiri de rasă, dogmă sau culoare.

Dăruieşte-ne, Doamne, vitejia şi prevederea spre a putea începe această misiune chiar astăzi, astfel ca într'o zi copiii copiilor noştri să fie mândri de a purta numele de om.

Mintea omului s'a luminat, iar sufletului său i s'au deschis noui orizonturi.

Dăruieşte-ne, Doamne, înţelepciune şi limpezime spre a pătrunde măreţia spiritului omenesc, ce suferă şi îndură atâta pentru un ideal ce-i depăşeşte slabele puteri.

Cinsteşte, Doamne, morţii noştri, care s'au jertfit întru credinţă; cinsteşte-i pe cei în viaţă, care lucrează şi se străduesc pentru dreptatea, recunoaşterea şi siguranţa popoarelor şi a ţărilor subjugate.

Fă-ne înţelegători faţă de aceia care au fost înşelaţi şi mărinimoşi cu aceia care au fost trădaţi.

Dăruieşte-ne, Doamne, îndemânarea şi curajul de a stârpi din lume asuprirea şi învechita doctrină a josnicei exploatări, prin forţă, a celor slabi de către cei tari. Şi mai presus de toate, înfrăteşte-ne nu numai în clipele de faţă, dar şi în anii ce vor veni; înfrăteşte-ne nu numai în vorbele noastre dar şi în faptele şi acţiunile noastre.

Cu toţii suntem copiii pământului; fă-ne să înţelegem acest adevăr elementar.

Când fraţii noştri sunt asupriţi — şi noi suntem asupriţi. Când ei flămânzesc — şi noi flămânzim. Când li se răpeşte libertatea — şi libertatea noastră este în primejdie.

Dăruieşte-ne, Doamne, credinţa comună în dreptul la pâine şi la pace, la dreptate şi la echitate, la libertate şi la securitatea oamenilor de pe întreaga faţă a pământului şi nu numai celor din propriile noastre ţări. Dăruieşte-ne credinţa în egala îndreptăţire a oamenilor de a-şi valorifica putinţele.

In această credinţă, Doamne, îndreaptă-ne paşii spre lumea curată, pe care mâinile noastre o pot făuri. Amin!

Nr. 12.998/1945

Comunicat

Adunarea eparhială a Clujului, în şedinţa ţinută la 29 Octomvrie 1945, a ales următorii membri în Consistorul spiritual al Mitropoliei Ardealului şi anume:

a) Preot Pavel Şendrea, spiritual la Academia teologică din Cluj, ca membru ordinar;

b) Preot Juliu Goşescu dela parohia Cetea II, ca membru supleant.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc ţinută la 18 Decemvrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

Astăzi

Fecioara cu taina pe umeri din veacuri,
Cusută'n altiță ș'aleasă'n voal,
Coboară pe calea de lacrămi în leaturi,
Cu cerul măririi, turnat în pocal.

Pământu-i cuprins în potop de lumină,
Păstorii plecară cu oile'n rai,
In aier e numai parfum de sulfină
Și ninge cu slavă de îngeri pe plai.

Sorbim mântuirea și pacea cerească —
Ca roua vieții în suflet și gând.
Rămâne în zgură, jos, grija lumească,
Pământul și cerul, răsună cântând.

Preot IOAN IONESCU

Cântec de pace

Din cerul milei cerni albele petale,
Crăiasa păcii cu nectar de sărbătoare,
Și-ți joci arginții dragostei pe cale
Să te culeagă'n pumni copil cu chip de floare

Te porți în cânt serafic de 'nfrățire
Cu care adormi linfoliu' negru-al urii,
In clincăt argintiu de mântuire,
Deslegi apoi blestemul greu al gurii.

Tu arzi cu focul dragostei de mâine
Cununile de spini ale durerii
Și'nparți cu mâini de sfântă, dar și pâine
Celor sătui de-amar și de mizerii.

In chipul tău culeg polen de viață
Bătrâni și tineri arși de suferință,
Ce te-au purtat pe buze'n orce dimineață
S'apari din nou pe zări de biruință.

Ingenunchiem în licărire nouă
Lângă prestolul păcii omenirii,
Să ascultăm cum iarăși: „Pace vouă!",
Rostește lumii Fiul mântuirii.

Preot ȘTEFAN TASCIANU

Nr. 238/1945 prot. [41] 3—3

Concurs

Se publică prin aceasta concurs cu termen de 30 zile dela cea dintâi apariție a lui în „Telegraful Româ" pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Apold, protopopiatul Sighișoara.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Casă parohială nouă cu toate dependențele necesare în stare bună.

3. Sesiune parohială cca 13 jugăre, arător și fânaț.

4 6 stânjini de lemne, tăiatul și transportul privind pe preot.

5. Venitele stolare.

Concurenții își vor înainta în termen petițiile provăzute cu documentele prescrise și cu binecuvântarea arhierească de candidare, Oficiului protopopesc Sighișoara și cu încuviințarea subsemnatului se vor prezenta și în parohie.

Oficiul protopopesc Sighișoara în înțelegere cu consiliul parohial din Apold.

Sighișoara, la 12 Noemvrie 1945.

Emilian Stoica
protopop

Nr. 570/1945 [40] 3—3

Concurs

In confermitate cu ord. cons. Nr. 10.690/1945 Bis. pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Mag, se publică un nou concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Româ".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Casă parohială cu supraedificate.

3. Două grădini în intravilan.

4. Sesiune parohială de 11 jugăre, pământ arabil.

5. O soarte de lemne din pădurea bisericii.

6. Stola uzitată în parohie.

Concurenții își vor trimite cererile cu documentele prevăzute în Regulamentul parohial și încuviințarea de candidare numai pentru noii concurenți, având a se prezenta în parohie cu încuviințarea subsemnatului, Oficiului protopopesc.

Săliște, la 18 Noemvrie 1945.

Dr. Dumitru Borcea
protopop

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

URARE. Anul nou 1946 să aducă tuturor colaboratorilor și cetitorilor noștri sănătate, putere de muncă creștină și românească, cu pace deplină!

Dl Dr. Petru Groza, președintele Consiliului de Miniștri, a rostit cu prilejul Anului Nou un substanțial cuvânt, afirmând între altele: „Pace înafară, pace înlăuntrul țării, pentru a clădi din temelii o Românie fericită, bună mamă a cetățenilor ei.

Iată ce guvernul țării, urează poporului român și popoarelor conlocuitoare, pentru Noul An ce vine".

I. P. S. Sa Nicodim, Patriarhul României, a împlinit venerabila vârstă de 80 ani. Cu acest prilej preoțimea bucureșteană în frunte cu P. C. Sa C. Burducea, Ministrul Cultelor, a prezentat I. P. S. Sale felicitări. Intru mulți ani, Stăpâne!

P. S. Episcop Policarp al Americii a fost rânduit Episcop Locotenent al Eparhiei vacante a Maramureșului, până la alegerea titularului. Dumnezeu să-i dea putere de muncă spre binele Bisericii și al Neamului din acele părți ale țării.

Vicar onorar. Ca răsplată pentru râvna și priceperea cu care a condus patru ani Vicariatul respectiv, P. C. Sa Păr. Prot. stavrofor *Al. Baba* a fost cinstit de către P. S. Episcop Nicolae al Clujului cu dreptul de-a purta toată viața titlul onorific de vicar al Alba-Iuliei. Felicitări!

Reapariție. După o oarecare întrerupere, organul oficial al Eparhiei Aradului: *„Biserica și Școala"*, apare din nou. Începând cu sărbătorile Crăciunului a reapărut tot la Arad, revista religioasă pentru popor: *„Calea Mântuirii"*.

Lăsare la vatră. Ministerul de Război cu adresa Nr. 21.400 din 9 Oct. 1945, comunică: „Avem onoare a Vă aduce la cunoștință, că dl Ministru de Război a dat dispoziții ca toți studenții în teologie de orice religie și orice contingent (inclusiv ctg. 1945) să fie lăsați la vatră pentru a-și continua studiile.

Ordine în acest sens sunt date de Marele Stat Major, unde rugăm a Vă adresa pentru eventuale lămuriri".

Decese. In 10 Nov 1945, a răposat canonicul *Iuliu Maior*, întemeietorul și redactornl gazetei unite „Unirea Poporului".

In 18 Dec. 1945, s'a stins din viață preoteasa refugiată *Anastasia Andrei Volovei.*

In 29 Dec. 1945, a încetat din viață preoteasa *Maria Fara* născ. Iancu, soția preotului Nicolae Fara senior din comuna Ludoș (jud. Sibiu).

Dumnezeu să le facă parte de odihnă veșnică!

Un comunicat al sf. Patriarhii anunță trista veste că *mânăstirea Căldărușani*, ctitoria lui Matei Basarab, dela marginea capitalei, a ars — înainte de Crăciun — cu câteva zile până în temelie.

EXTERNE:

Conferința miniștrilor de externe dela Moscova a avut loc între 16—26 Dec. 1945. S'au discutat problemele pregătitoare ale Păcii și s'a ajuns la acord deplin asupra chestiunilor Extremului Orient, problema Balcanilor, controlul energiei atomice și ținerea conferinței de pace, care va avea loc cel mai târziu la *1 Mai 1946.*

Potrivit hotărîrii conferinței, o comisiune formată din dnii: *A. I. Vâșinschi*, comisar adjunct al poporului la afacerile străine, *A. Harriman*, ambasadorul St. Unite la Moscova și *Clark Kerr*, ambasadorul Marei Britanii la Moscova, s'a deplasat imediat la București pentru a examina împreună cu M. S. Regele Mihai I și cu membrii guvernului, posibilități e lărgirii bazelor actualului guvern și pregătirii alegerilor, care vor avea loc la data cea mai apropiată posibilă. Din partea partidului național-țărănesc a intrat în guvern dl *Emil Hațieganu*, iar din partea partidului național-liberal dl *Mihail Romniceanu.*

Prima adunare plenară a Organizației Națiunilor Unite s'a ținut la 10 Ianuarie a. c. în palatul Westminster din Londra.

Generalul Eisenhower va pleca în curând în Canada.

La 15 Ianuarie a. c. președintele Truman va vorbi în fața Congresului reprezentanților poporului american.

STIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

6. *Duminecă în 13 Ianuarie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Gh. Șoima și duhovnicul Nicodim Belea; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Mih. Mărgineanu. Predică: prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.* — La Oastea Domnului predică: prot. *Mihail Neagu.*

7. *Duminecă în 20 Ianuarie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Nicolae Mladin și Mihail Mărgineanu. Predică: cons. *Aurel Nanu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *Dr. Ioan Chioariu*, dela parohia Sibiu-Inferior.

8. *Duminecă în 27 Ianuarie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu; preoții: Vladimir Turușancu și Varahil Jitaru; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: Prot. *Mihail Neagu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *Ioan Albu* dela parohia Sibiu-Iosefin.

9. *Miercuri la 30 Ianuarie 1946, Sf. Trei Ierarhi: Vasile, Grigorie și Ioan* servesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea și D. Călugăr; diaconii: Nicolae Mladin și Dr. Grigorie T. Marcu. Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.* — La Oastea Domnului predică: preotul prof. *Dr. Corneliu Sârbu.*

Nr. 699/1945 Prot. [35] 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III a Ruși, protopopiatul Sibiu, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima lui apariție în „Tel. Român".

Beneficii:

1. Salar dela stat.

2. Casă parohială.

3. Sesiune parohială de 21 jugăre. pământ arător și lunoă.

4. Patru stânjini de lemne din pădurea comunală.

5. Stola uzitată în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierească de candidare, se vor înainta Oficiului protopopesc Sibiu.

Concurenții se vor prezenta în parohie să servească și să predice, să facă cunoștință cu credincioșii, în ordinea în care și au înaintat cererile. Prezentarea se va face în Dumineci și sărbători, cu încuviințarea protopopului.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial.

Sibiu, 18 Octomvrie 1945.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 328/1945 (43) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a Pianul de sus II, protopopiatul Sebeș, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Locuință în natură sau chirie corespunzătoare.

3. Folosirea cimitirului.

4. Sesiunea parohială de 4 jug. teren arător și $1^1/_2$ jug. fânaț date prin reforma agrară.

5. Una ferdelă porumb și o zi de lucru (clacă) de fiecare familie.

6. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Cererile de concurs însoțite de încuviințarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta Oficiului protopopesc ortodox-român al Sebeșului, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox-român al Sebeșului în înțelegere cu consiliul parohial.

Sebeș-Alba, 14 Noemvrie 1945.

Prot. Dumitru Ciuchendea
adm. prot.

Nr. 501—1945 Prot. (2) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Petrila Lunca de sus,** protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima apariție în „Telegraful Român".

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială.
3. Folosirea unei grădini în suprafață de 340 st. □ și a cimitirului confesional, — fânaț și pomi.
4. Adăul și stola uzitate în parohiile din tract.

Cererile de candidare, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierească, se vor înainta Oficiului protopopesc Jiu-Petroșani, iar concurenții se vor prezenta — cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc — în parohie pentru a sluji, predica, cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ort. rom. Jiu-Petroșani, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Petroșani, 12 Decemvrie 1945.

Pr. **Ion Duma**
protopop

Nr. 225/1945 (3) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Hundorf,** protopopiatul Târnava Mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială cu dependințe, în stare bună.
3. Sesiune parohială 29 jug. arător și fânaț.
4. Stola uzitată în protopopiat.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescrise și încuviințarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc din Dumbrăveni, jud. Târnava Mică. Se vor prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc pentru a celebra, predica și face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox rom. Târnava Mare în înțelegere cu Consiliul parohial din Hundorf.

Dumbrăveni, la 26 Noemvrie 1946.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 1199/945 (44) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a Arini, din Protopopiatul Prejmer, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salariul dela stat.

2. Casă parohială cu 3 camere și dependențe.

3. Sesiune parohială din rezerva de stat, 16 jug. pământ arabil clasa I a, și o grădină de zarzavat în întindere de 200 st. p.

4. Stola uzitată în parohie.

5. 4 st. lemne de foc, transportate acasă.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescrise și încuviințarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc Prejmer j. Brașov, și se vor putea prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc pentru a celebra, predica și face cunoștință cu credincioșii.

Prejmer, 21 Noemvrie 1945.

Oficiul protopopesc ort. român Prejmer în înțelegere cu Consiliul parohial din Arini.

Ioan Ludu,
protopop

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIU

ANUL XCIV — SIBIU, 27 Ianuarie 1946 — Nr. 3—4

Telegraful Român

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de M...politul Andreiu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20.000; cl. III Lei 12.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 6 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

24 Ianuarie

Iată ziua care poartă cu sine, peste ani și decenii, o însemnătate deosebită pentru istoria neamului românesc de pretutindeni. Înaintea oricăror altor caracteristici, ea concretizează împlinirea năzuințelor românești către unitate și deplinătate națională, năzuințe care se întrevăd departe, ca un fir neîntrerupt și împletit din simțămintele cele mai adânci și mai nobile ale vrednicilor noștri înaintași.

Ziua de 24 Ianuarie 1859 mai înfășișează și piatra unghiulară în edificiul României Mari. Actul din 1918, prin care Ardealul nostru scump s'a strâns pentru vecie la sânul Patriei, își găsește razim în acela din 1859. Iar actul împlinit sub ochii noștri, când dictatul dela Viena s'a prăbușit fără putința de a mai nădăjdui cândva în vreo formă de actualizare, rămâne și el o expresie a dreptului la unitate și independență pe seama neamului românesc, drept la a cărui temelie se întrevede, sub semnul unui motiv dintre cele mai puternice, ziua de 24 Ianuarie 1859

Dar 1859 a tras și un drum drept: drumul progresului. Realizările ulterioare lui, realizări în domeniul spiritual, cultural, social și național, toate actele mari cari au avut drept rezultat săltarea neamului românesc în atenția altor neamuri și popoare, stau legate de actul unirii din 24 Ianuarie 1859.

Așa fiind, înaintea oricăror altor datorii, cade-se a poposi cu gândul nostru la vremile de mult apuse și a-i căuta acolo pe toți cei cari au contribuit la închegarea unirii. Ei sunt mulți. Cohorte de luptători cu spada, cete de sârguitori cu gândul, cu vorba și cu scrisul, — toți se înșiruesc în amintirea noastră. Slavă lor!

In această zi însă, un contur pronunțat definește și o obligație grea. Ea cere să desăvârșim, pe orice plan, opera înaintașilor. Datoria ne chiamă pe toți și cu toată puterea ei. Strădania pusă întru realizarea Unirii este chiag pentru înzecirea strădaniilor noastre spre adâncirea ei. Trecutul, cu bogăția lui de fapte pilduitoare, trebue să promoveze la faptă toate energiile curate ale neamului. Viitorul, cu chemarea lui de vrojă, nu ne îngăduie nici măcar umbră de poticnire.

Suntem mândrii de faptele înaintașilor! Să câștigăm însă conștiința superioară, că și viitorimea trebue să se poată mândri, în fața altor neamuri, cu realizările noastre, ale celor de azi.

„TELEGRAFUL ROMÂN"

Din perspectiva creștină

E vreme de clocot și frământare. Valurile încă nu s'au liniștit. Societatea umană plutește printre volburi și stânci către limanul unor noi așezări. E neîndoelnic: forma veche nu mai poate dăinui. Ea este în pragul unui apus definitiv, total. Ne apropiem de clipa cristalizărilor finale: forma cea nouă a societății se conturează din ce în ce mai mult. Ea dărâmă toate privilegiile nedrepte, toate tiraniile economice și sociale și vrea să dea dreptate tuturor. Cei mulți și flămânzi, palmele bătătorite de muncă dar nerăsplătite după cuviință, vor primi dreptul la o existență umană, dreptul la cultură și civilizație. Din beznă la lumină, din tiranie la libertate, din nedreptate la dreptate, din mizerie la bunăstare. Ar fi fost și ciudat ca tehnica în loc să ușureze viața omenească și să-i ridice standardul, să fie numai făuritoarea unui sclavaj modern, să creeze noi iloți pentru o casă suprapusă de beneficiari ai ei. Progresele tehnice trebuie să creeze o ambianță socială, în care să nu mai existe sclavi și stăpâni, exploatați și exploatatori, ci numai oameni liberi, cari să se bucure deopotrivă de toate bunurile materiale și spirituale ce le oferă cultura și civilizația. Aceasta e tendința vremilor ce le trăim. Dacă revoluția franceză a adus egalitatea politică, noua formă ce se cristalizează, va aduce egalitatea socială.

Care este atitudinea noastră în mijlocul acestor sbuciumări epocale, prin care se răstoarnă veacuri de istorie ca să se clădească temelii pentru alte veacuri? Ea nu poate fi o atitudine pasivă: nu putem asista pasivi în vârtejul vremii, pentruca să nu dăm impresia unui organism mort, anahronic, care e depășit de evenimente. Trebuie să ne angajăm activ, să luptăm, să ne sbuciumăm, să conlucrăm la cristalizarea noilor orânduiri. Pentrucă nu ne e indiferent *cum* se încheagă chipul societății de mâine. Desigur, creștinismul a combătut totdeauna nedreptatea, exploatarea omului de către om mamonismul; le combate și astăzi, și în prăbușirea lor vede un semn al mâniei divine ce se revarsă peste «fii nedreptății». Deasemenea creștinismul a fost întotdeauna alături de cei nedreptățiți, de săraci, de iobagi, de muncitori. Ei sunt frații lui Iisus, ei sunt fii ai Tatălui ceresc. De aceia, creștinismul luptă pentru dreptatea celor nedreptățiți, pentru pâinea celor flămânzi, pentru haina celor goi, pentru casa celor fără adăpost, pentru răsplata dreaptă a celor exploatați, pentru luminarea celor ținuți în întunerec. Dreptatea socială, care tinde să se întrupeze în noua organizare a societății, nu este altceva decât *aplicarea consecventă a postulatelor creștine* de libertate, egalitate și fraternitate. Creștinismul nu se simte strein în mijlocul frământărilor actuale: *ele sunt roadele lui*, sunt fii lui, sunt urmările acțiunii lui în lume. Astfel că între creștinism și societatea de mâine există un paralelism de aspirații evidente.

Dar dacă din punct de vedere al aspirațiilor sociale, n'avem decât să ne bucurăm de armonia dintre creștinism și tendințele vremii, datoria noastră este de *a canaliza cristalizarea socială în duh creștin*. Suntem convinși că numai o evoluție în sens creștin a societății poate oferi cea mai fericită realizare noilor idealuri sociale. Marea eroare a fascismului german — alături de șovinismul rasial — a fost anticreștinismul lui manifest: el a voit să nimicească pe Hristos și să-l înlocuiască cu rasa. Rezultatul a fost: prăbușirea. Căci societatea nu se poate clădi pe temelii șubrede: ea trebuie să se hrănească din izvoare permanente, din izvoarele veșniciei. După spusa unui scriitor antic: «cetățile clădite pe necredință sunt cetăți suspendate în văzduh». Istoria nu numără nici un caz asemănător. De aceia, încercarea nazistă n'a rezistat.

O societate pătrunsă de duhul dragostei creștine, al iubirii de aproapele este cu adevărat o societate viabilă. Iar iubirea de aproapele e un dar al lui Hristos. El a exercitat-o într'un mod inegalabil și El o toarnă în inima fiecărui creștin. Cine iubește pe Hristos, iubește și pe aproapele său și cine iubește pe aproapele, nu-i poate face nici un rău ci numai binele; ba merge până acolo, încât e capabil să se jertfească pentru aproapele lui.

Marea misiune a preoțimii în vâltoarea vremilor de azi este de a călăuzi oamenii, curentele și vrerile pe drumul de lumină și progres al creștinismului. Să afirmăm vigoarea credinței creștine. Să se simtă că Hristos este viu, e prezent, lucrează și astăzi, că El e calea mântuirii, adevărul isbăvirii și viața autentică. Nu trebuie să uităm nici o clipă că *suntem slujitorii lui Hristos în lume*. Mai ales nu trebuie să uităm că în slujirea aceasta nu ne sprijinim numai pe puterile noastre omenești, ci pe puterea lui Dumnezeu, care pe cele slabe le întărește și pe cele neputincioase le împlinește. Noi vorbim «în numele lui Hristos»: puterea Lui glăsuește în propovedania și lucrarea noastră. Desigur sunt vremuri de cumpănă; dar ele sunt așa tocmai ca să ne încerce statornicia și tăria credinței. Și din statornicie și răbdare cresc holdele mântuirii. Să nu ne îndoim: *Hristos nu poate fi depășit, Hristos nu poate fi înlocuit*. El nu e numai un reformator social, alături de alți reformatori; El nu e numai un profet al vremilor viitoare alături de alți profeți; El nu e numai un vizionar alături de alți vizionari. El e mai mult decât toate acestea la un loc: e isvorul divin al întregii existențe și al vieții omenești. Fără El nu există viață omenească; fără El nu există dragoste; fără El nu există dreptate; fără El nu există bunătate; fără El nu există rânduială în lume. El nu poate fi depășit de nici un veac, nu poate fi lăsat în urmă de nici un curent, pentrucă în El e ascunsă toate bogăția vieții și a înțelepciunii divine, din care se hrănesc toate vremile și toate curentele fără ca să o epuizeze vreodată. Conștiința aceasta a slujirii necondiționate față de Hristos și râvna de a converti noua așezare socială la Hristos, de-a nu o lăsa să alunece pe făgașuri streine de concepția creștină, trebuie să alimenteze în permanență misiunea preoțimii la răscrucea vremilor de azi. E drept: viața preoției stă aplecată sub povara multor greutăți materiale — sărăcia nu e o apariție rară la preoții dela sate și orașe —: sufletul păstoriților și al preotului însuși e adesea tulbure și vălurat de diferite vânturi, dar greutatea vremilor și greutatea misiunii trebue să fie îndemn la revizuirea conștiinței, la intensificarea legăturii cu Hristos în rugăciune, la adâncirea spiritului de lepădare de sine, la înariparea avântului propovedaniei. «Când sunt slab, atunci sunt tare, căci puterea lui Dumnezeu lucrează întru slăbiciune» — este adevărul ce stă la temelia creștinismului. Invierea țâșnește din slăbiciunea crucificării și a mormântului. Puterea lui Dumnezeu se vădește acolo, unde puterile omului au ajuns la capătul neputinței. Ca nu cumva să ne lăudăm întru noi, ci toată lauda să fie a lui Dumnezeu.

Trăim vremuri de mare amploare istorică. La această răscruce de veacuri, Dumnezeu a pus pe umerii noștri marea răspundere a plăsmuirii creștine a lumii celei noi. Să fim vrednici de ea. Să luptăm pentru o societate mai bună, dar mai ales pentru ca societatea aceasta să se regăsească în Hristos. Desigur, nașterea aceasta a veacului în Hristos nu este fără dureri; dar durerile nașterii vor fi cu belșug răsplătite de bucuria că iată viață nouă s'a revărsat în lume, viață mai bună, mai nobilă, mai înaltă. Viață din viața lui Hristos. Să îndrăsnim dar a purta suferințele plămădirii, spre a ne învălui ființa și în luminile biruinții. Biruința lepădării de s ne și a iubirii în lume.

N. Gorun

Nr. 301/1946

AVIZ

Se aduce la cunoștința absolvenților Academiei, că proxima sesiune a examenului de cualificație preoțească se va ține în zilele de 21—22 Februarie 1946, la Consiliul Arhiepiscopesc.

Consiliul Arhiepiscopesc

Banul văduvei

— Colecta pentru Orfelinat merge înainte cu bun spor —

Zi de zi sosesc la Consiliul arhiepiscopesc rapoartele oficiilor parohiale cu rezultate mișcătoare pentru Orfelinatul nostru din Sibiu. Această mare problemă află din ce în ce mai multă înțelegere la Cuc. noastră preoțime precum și la poporul dreptcredincios. Din rezultatele publicate până acum s'a putut vedea că în linie generală parohiile mai mici au dat proporțional, rezultatele cele mai frumoase. Cercetând listele donatorilor am mai făcut constatarea că famil ile mijlocii și sărace, au contribuit proporțional mai mult decât cele bogate.

Intâmplarea cu banul văduvei din evanghelie s'a repetat în foarte multe cazuri și cu prilejul colectei noastre pentru orfanii neamului. P. C. părinte protopop Em. Stoica dela Sighișoara a specificat cazul unei văduve sărace, care-și aduce lemne eu spatele din pădure, dar care a contribuit cu *1000 Lei* la colecta pentru Orfelinat. Exemple ziditoare de acest gen mai sunt foarte multe; ele sunt o mare mângăiere pentru noi toți, dar în acelaș timp și un îndemn irezistibil, ca fiecare să ne facem datoria. Citez în acest loc pilda Cuc. părinte Curcubătă Iordan dela parohia Budila, care, după ce făcuse mai înainte o danie de *50.000 Lei* la colecta pentru orfelinat, a cerut I. P. S. Sale Mitrolitului nostru să dispună, ca din salarul Cuc. sale, să se rețină regulat, lunar, câte *10.000 Lei* pentru ofelinat.

Fiind vorba de danii personale arătăm aici fapta frumoasă a Cuc. părinte *Vasile Popa* din Sebeș-Alba, care a dăruit pentru orfelinat 30 ferdele cucuruz, cari la prețul p'ții valozează peste 500.000 Lei. Este cea mai importantă danie personală făcută pentru orfelinatul nostru.

In încheere dăm încă un lot de rezultate pilduitoare din parohiile noastre: Parohia Jina a colectat pentru orfelinat suma de 647.400 Lei; Sântandrei, suma de Lei 400.000; Boiu suma de 326 200 Lei; Turcheș suma de Lei 282.858; Copșa mică, cu filia Proștea Lei 246 235; Boian, suma de Loi 222.400; Sălăușul de sus, suma de Lei 156.700; Parohia Abuș, cu numai 119 suflete, a colectat suma de Lei 60.000. Cu privire la rezultatul colectei din parohia Șaroșul, facem următoarea rectificare. Intr'un număr anterior al «Tel. Român» s'a publicat greșit drept rezultat al colectei suma de Lei 425.000. Adevăratul rezultat este de *452.000 Lei*.

La încheerea gazetei a intrat la Consiliul nostru arhiepiscopesc raportul oficiului protopopesc din Mediaș, care arată că prin banca «Albina» s'a expediat pentru Orfelinatul din Sibiu, suma *1.400.000 Lei*, rezultat al colectei pentru orfelinat. Credem că acest rezultat nu are nevoie de nici un comentar. Laudă Medeșenilor!

Referent

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

PACEA CREȘTINĂ

„Nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altuia și pravila războiului nu o vor mai deprinde", (Is. II, 4.)

In „Sala Păcii" din Palatul comunal al orașului Sienna din Italia, se află o admirabilă compoziție în frescă, reprezentând „Buna Guvernare". Printre personagiile istorice, cari defilează în fața unei cetăți, într'o câmpie încântătoare, apar figurile simbolice ale Păcii, Concordiei... Pacea e înfățișată în chipul unei tecioare, ce șade comod într'un jeț, iar pe cap poartă o cunună din frunze de maslin. In privirea ei, ca și'ntreaga-i figură, se oglindește liniște sufletească, siguranță și bucurie de viață. Și într'adevăr, așa este pacea. Ea dă omului seninătate și bucuria de a trăi. S'a văzut aceasta, îndată ce s'a restabilit pacea între popoare. Câtă bucurie a adus ea în milioane de suflete! Cu câtă bucurie au primit vestea păcii, ostașii cari se găseau în «umbra morții». Dar, cine ar putea spune, fericirea părinților, cari și-au revăzut fiii... Omenirea întreagă respiră acum ușurată și fericită, fiindcă războiul s'a sfârșit și pacea a venit. Oamenii împreună cu îngerii, pot din nou să cânte: «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bunăvoire» (Luca II. 14). Numai diavolul singur se întristează de venirea păcii, fiindcă oamenii au încetat să se mai ucidă.

In chip deosebit se bucură, însă, Biserica de biruința păcii între popoare, fiindcă ea este mai ales un așezământ al păcii (Rom. XV, 33), fiindcă Dumnezeu e „Domnul păcii" (Is. IX, 5), nu „Domnul oștirilor și al războaielor". Marte, zeul războiului, e un zeu păgân. Creștinismul este o religie a păcii și nu a sabiei, cum a fost religia mohamedană. O singură dată sf. Ap. Petru a scos sabia și Mântuitorul i-a zis: „Intoarce sabia la locul ei, căci toți cei ce scot sabia, de sabie vor muri" (Mat. XXVI. 52). Tot Mântuitorul ne-a adus cea mai mare pace: pacea cu Dumnezeu (Rom. V, 1). El a lăsat omenirii drept moștenire cele două mari bunuri spirituale: pacea și iubirea (In. XIV, 27; XV, 17).

Pacea este calea prin care omul se poate desăvârși spiritual și poate propăși material, cum ne asigură și sf. Scriptură: „Omul care trăește în bună pace, are parte de moștenire fericită" (Ps. XXXVII, 37). „Acum sămănăturile se vor face în pace; via își va da rodul ei și pământul belșugul său" (Zah. VIII, 12).

Omenirea trebue să prețuiască cu atât mai mult pacea care a venit, cu cât ea a fost câștigată cu foarte mari jertfe. Intr'adevăr, după unele calcule, numărul victimelor acestui război se ridică la 100 milioane de oameni, iar pagubele materiale la 5000 miliarde franci elvețieni. Acesta fiind prețul cu care omenirea și-a răscumpărat pacea, nu-i de mirare, că conducătorii popoarelor depun toate silințele pentru a așeza o temelie cât mai solidă, păcii. Mai mult încă, dorința generală a omenirii este de-a înlătura pentru totdeauna din viața ei, flagelul războiului și de-a întâptui acele stări fericite de cari ne vorbește profetul, când zice: „Preface-vor săbiile lor în brăzdare de pluguri și lăncile lor în cosoare. Nici un neam nu va mai ridica sabia împotriva altuia și pravila războiului nu o vor mai deprinde" (Is. II, 4). In acest scop, toate statele au început să transforme industria de război, în una de pace. S'a creat o organizație internațională, pentru a asigura pe viitor pacea între popoare. Vom avea desigur și o armată și arme speciale, cu ajutorul cărora pacea va fi apărată și la nevoie impusă.

Natural aceste mijloace nu sunt de disprețuit și își au rostul lor. Totuși numai cu ajutorul lor nu credem că omenirea va ajunge la pacea adevărată, după care însetează. Cu astfel de mijloace și numai cu ajutorul lor, pacea — visul filosofilor — va rămâne pe mai departe „un vis neîmplinit" — va continua să rămână ceea ce a fost până acum — o pauză între două războaie. Mai curând sau mai târziu, omenirea va găsi destule motive, spre a se întoarce la „nebunia" ei, adecă la război, cum așa de nimerit îl numește psalmistul (Ps. 85, 9).

*Biserica crede și propovăduește că războiul este produsul unui suflet tulburat de păcat, pe când pacea este rodul unui suflet transfigurat prin puterea sf. Duh. Atât războiul, cât și pacea, își au obârșia în suflet. De aceea, nici războiul nu se poate înlătura și nici pacea nu se poate întemeia temeinic, prin mijloace exterioare și prin constrângeri, ci numai prin mijloace spirituale. Războiul a fost de multeori asemânat cu frigurile. Se știe, însă prea bine, că pe un om bolnav de friguri, nu-l poți însănătoși numai combătându i simptomele exterioare: căldura sau frigul, prin cataplasme. E nevoie să i-se dea bolnavului și ceva intern, pentru a nimici focarul lăuntric al boalei. Tot astfel și omenirea grav bolnavă de frigurile războiului, nu poate fi tămăduită numai pe căi exterioare, ci mai ales pe cale spirituală.**

Să vedem mai întâiu, ce este pacea, care este pacea cea adevărată, și pe ce căi putem ajunge la ea?

Pe pacetea de pe o diplomă nobiliară, am cetit o frumoasă definiție a păcii: „Pax optima rerum", adecă pacea este cel mai bun lucru din lume. Totuși sf. Ap. Pavel ne lămurește mai bine asupra naturii păcii, când spune, că pacea este un rod al Duhului (Gal. V, 22), adică un bun spiritual, o stare fericită a sufletului. Tratatele de pace nu creiază pacea, ci numai o presupun, o înregistrează. Pacea este înainte de toate, o stare de spirit, pe care apoi omenirea și-o înscrie în mod vizibil în așa numitele tratate. Mai întâiu ea trebue să se găsească în sufletele oamenilor. Când însă ea dispare din sufletele oamenilor, tratatele nu mai prețuesc nimica, ele devin simple „petece de hârtie", cari ne aduc aminte doar de ceea ce a fost odată. Deși se vorbește de mai multe feluri de păci, totuși pacea adevărată este una singură: pacea creștină. Ea este începutul și sfârșitul oricărei păci adevărate, fiindcă ea este pacea sufletului. Iar la pacea sufletului omul nu ajunge decât prin Dumnezeu. Fericitul Augustin spunea: „Neliniștit este sufletul meu, Doamne, până ce se va odihni în Tine". Această pace a sufletului ne-a adus-o Mântuitorul. El a venit să dea pace sufletului. Și cine are această pace interioară, dobândește ușor și pe cealaltă. Mântuitorul n'a zis că a venit să împace pe Iudei cu Romanii, n'a zis: pace între popoare, ci a zis: „Pace fie". „Pace vouă", căci se înțelege că dacă omul singuratic va deveni un om al păcii, atunci duhul păcii va crește și se va întinde până ce va cuprinde toate popoarele. E o mare deosebire între pacea adusă de Mântuitorul și între pacea „lumii", fiindcă pacea creștină pornește din lăuntru în afară, pornește dela sufletul omului, pe când cea de a doua pornește din fară, prin constrângere. Pacea creștină se întemeiază pe sinceritate, pe dreptate și iubire, pe când pacea lumii se întemeiază de cele mai multe ori pe forță. Ea caută să se impună din afară și nu să crească dinlăuntru. De aceea, pacea lumii este nestatornică și trecătoare. De ce? Fiindcă o pace susținută numai de „bomba atomică" nu-i adevărata pace, fiindcă ea naște în sufletul omului groaza și frica, și unde sunt astfel de sentimente, numai pace nu e. Apoi o forță ori cât de mare ar fi azi, ea va fi depășită mâine, de una și mai mare. De aceea, Mântuitorul ne-a spus, că pacea Lui nu seamănă cu pacea lumii (In. XIV, 27). Pacea lumii, pacea pe care o făuresc diplomații, va fi cu atât mai durabilă și mai bună, cu cât va fi pătrunsă mai mult de duhul păcii creștine.

Să începem, așa dară, înfăptuirea păcii prin „împăciuirea" fiecăruia. Să ne câștigăm fiecare „duhul păcii" și acest „duh" să-l răspândim în jurul nostru, să creem curenții păcii cari să cuprindă toată lumea. Dar mai întâiu să căutăm să avem fiecare „pacea" în noi înșine. Să nu ne mirăm de loc, dar edificiul păcii viitoare se reazimă și pe „pacea" din mine și din tine, iubite creștine, pe pacea noastră a tuturor. De altfel, dacă tu n'ai pace cu tine însuți, n'ai pace în familia ta, cu vecinii tăi, la ce-ți folosește toată pacea lumii? Ce-ți folosește ție, că chinezii și Japonezii, nu se mai bat, dar tu încă n'ai încheiat nici măcar un armistițiu, în lupta ce o duci cu „dușmanul tău"? Chiar dacă pacea a cuprins toată lumea, dar n'a ajuns și la tine, nimic nu-ți folosește. Iată ce rol însemnat, avem fiecare în înfăptuirea păcii viitoare: S'o înfăptuim în noi înșine.

*In al doilea rând, pentru a se ajunge cu adevărat la o pace durabilă, omenirea trebue să urmărească în mod sincer înfăptuirea păcii. Omenirea trebue să părăsească definitiv vechiul dicton, care spune că: Dacă voești pace, pregătește-te de război. Acest dicton după care omenirea s'a condus până acum, a dus la situația tristă, că a a fost bântuită în mod periodic de flagelul războiului. Lumea trebue să se conducă de dictonul creștin, care spune, împreună cu logica sănătoasă, că: Dacă voești pace, pregătește-te de pace. Ce sameni, aceea culegi. Nu poți sămăna vânt și să nu culegi furtună. „Oare vei culege smochine din ciulini? (Luca VI, 44—5). „Crește oare papura fără baltă și rogozul se ridică fără apă?" (Io. VIII, 11). Fericitul Augustin spunea cu dreptate, că e: „Mai glorios să ucideți războiul prin cuvânt, decât să ucideți oamenii cu sabia; să câștigați pacea prin pace, nu prin război". Ne trebue un alt climat moral, trebue ca omenirea să respire atmosfera păcii. Cu cât spiritul păcii va crește și se va întinde, cu atât va scădea până la dispariție spiritul războiului. Geologii ne spun că în timpurile vechi pământul era populat de niște monștri uriași: ichtyosaurul, dinosaurul, etc. Aceste animale fabuloase au disparut, deși nimeni nu le-a ucis direct. Cum? Așa că s'a schimbat clima și ele au dispărut singure. Tot astfel va dispare și monstrul războiului, când se va schimba climatul moral al omenirii. Și pentru crearea acestui nou climat moral, Biserica are misiunea principală.**

Pacea mai trebue să se sprijine pe dreptate. Cât mai multă dreptate pentru toate neamurile, mari și mici, pentru toate clasele, pentru toți oamenii. Pace fără dreptate, nu se poate. Dacă atâtea „păci istorice" n'au durat mult, a fost și din cauză că nu s'au sprijinit pe mai multă dreptate. In preajma actualului război, într'o vitrină a unui magazin parisian trecătorii admirau 2 figurine de porțelan, cari se îmbrățișeau și cari reprezentau una pacea, iar cealaltă dreptatea. Un trecător făcu această observație: „Vedeți! Ele se îmbrățișează și se sărută, își iau rămas bun. Nu se vor mai vedea". Aceasta a fost ca o prevestire a ceeace a urmat: războiul, când nici pace și nici dreptate n'a mai fost. In sfârșit, pacea a venit! Dreptatea o așteptăm să vină, căci pacea trebue din nou să se îmbrățișeze cu dreptatea, ca să se împlinească Scriptura care zice: „Mila și cu adevărul se vor îmbrățișa, dreptatea și pacea se vor săruta" (Ps. 85, 11), spre fericirea oamenilor și slava lui Dumnezeu.

Pr. A. RADU

* Dr. J. Jatsch: Das Evangelium der Wahrheit und die Zweifel der Zeit, p. 327—28.

* Pace tuturor, de I. Mihălcescu, p. 105.

Notificare oficială

Cucernicii preoți conducători ai oficiilor parohiale, sunt invitați a specifica pe cuponul mandatului poștal, destinația sumelor trimise prin poștă sau prin Cec.

Consiliul Arhiepiscopesc

24 Ianuarie la Sibiu

Ziua de 24 Ianuarie s'a sărbătorit, la Sibiu, cu toată solemnitatea. La orele 11, s'a slujit o doxologie în catedrala mitropolitană, de către I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, *înconjurat de un sobor de preoți și la care au fost de față reprezentanții autorităților locale, elevii școalelor și numeros public.*

La sfârșit, I. P. Sf. Mitropolit Nicolae *a rostit un înălțător cuvânt ocazional, arătând însemnătatea zilei de 24 Ianuarie.*

In fața catedralei, dl general M. Lascăr *a adresat companiei de onoare un cuvânt ostășesc.*

După masă la orele 5, în sala Teatrului municipal, s'a desfășurat un program festiv la care a participat public extrem de numeros.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Februarie 1946

1. In fiecare zi dimineața la ora 6½ Utrenie și în continuare *Sfânta Liturghie*, In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie *„Acatistul Maicii Domnului"*.

2. *In Dumineci și Sărbători* dimineața la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

3. *Sâmbătă, la 2 Februarie 1946, la Intâmpinarea omnului* servesc: Prot. Mih. Neagu, prof. Dr. Nicolae Neaga și prof. Dr. Nicolae Terchilă; diaconii: Simion Macarie și Mih. Mărginean. Predică prot. *M. Neagu.* — La Oastea Domnului predică: cons. *Gheorghe Secaș.*

4. *Duminecă în 3 Februarie 1946* servesc: prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaș și prof. Dr. Tecdor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. Predică: consilier *Gheorghe Secaș.* — La Oastea Domnului predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

5. *Duminecă în 10 Februarie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea și prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Mihail Mărgineanu. Predică: Prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.* — La Oastea Domnului predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

6. *Duminecă în 17 Februarie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. Predică: cons. *Aurel Nanu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *Ioan Muntean.*

7. *Duminecă în 24 Februarie 1946* servesc: Prot. Mih. Neagu, preot Ioau Velțan și Nicodim Belea; diaconii: Mihail Mărginean și Vasile Gârbu. Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.* — La Oastea Domnului predică: diaconul *Simion Macarie.*

Nr. 10 229/1945 (1) 2—3

Concurs

Pentru întregirea protopopiatului **Făgăraș** se publică concurs cu termin de 30 zile.

Protopopul instituit va fi și parohul parohiei Făgăraș I.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Diurnele de protopop dela Stat și dela vizitațiile canonice.
3 Sesiune de 18 jugăre la parohia Făgăraș I.
4. Locuință în casa protopopească, cu încălzit și luminat.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară ținută la 7 Decemvrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Teatru religios. Teatrul religios „Lumină din Lumină" își reia activitatea, organizând un turneu în țară cu piesa clasică *„Divina Comedie"*. Pentru Sibiu e designată ziua de *24 Februarie 1946* cu una reprezentație.

Guvernul actual, lărgit prin intrarea celor doi reprezentanți ai partidelor istorice, și-a asumat efectuarea liberă a alegerilor generale legislative, asigurarea deplinei libertăți a presei, a cuvântului, a religiei și a dreptului de asociație.

P. C. Sa Păr. ministru C. Burducea a convocat pe ziua de 15 Ian. c. pe toți reprezentanții cultelor într'o consfătuire, în vederea asigurării libertății religioase.

Preotul Ioan Roman din Tălmăcel-Sibiu a adormit în Domnul în ziua de 15 Ianuarie 1946, după o păstorire rodnică de 43 ani, fiind in al 65-lea an al vieții sale.

Duminecă, 20 Ianuarie, rămășițele pământești ale răposatului au fost așezate spre veșnică odihnă în cimitirul din preajma bisericii din Tălmăcel. Prohodul a fost slujit, în prezența familiei și a poporenilor, de un sobor de preoți în frunte cu P. C. Sa Protstavrofor *Dr. Andrei Gâlea,* consilier arhiepiscopesc, care a exprimat în predica funebră cuvinte de creștinesc rămas bun din partea *I P. Sf. Mitropolit Nicolae,* Consiliului arhiepiscopesc, protopopiatului Sibiu, etc.

Au rostit cuvântări și dnii: *I. N. Ciolan,* insp. *Gh. Ludu* și înv. *Negrea.*

Dumnezeu să-i facă parte de bună odihnă.

Cu 15 Ian. c. au fost puse în circulație noile monete de argint în valoare de 20.000 Lei.

In „Biserica Bănățeană", organul Eparhiei ortodoxe române a Timișorii, a apărut — în Nr. 3—4 pe a. c. — o elogioasă recenzie a lucrării lui Enea Hodoș: *Cercetări,* semnată de dl prof. C. Rudneanu.

Intr'o consfătuire cu reprezentanții presei, dl ministru Lucrețiu Pătrășcanu i-a informat pe aceștia despre legile care sunt în curs de redactare.

Ziarele din Capitală anunță ca sigură întreprinderea unui nou recenzământ al populației Țării.

S'au înființat două partide politice noui: „Național Popular" și „Partidul Țărănesc Democrat".

EXTERNE:

Albania a fost declarată republică.

Bárdossy, fost prim-ministru ungar, a fost executat.

Franța a declarat de curând — într'un comentar la postul de radio Paris — că va ajuta România să-și reia locul în sânul Organizației Națiunilor Unite. Citâm: „Pentru toate aceste motive, Franța socotește că *România a adus prin contribuția ei o scurtare a războiului cu cel puțin 6 luni.*

Franța știe că guvernul român este hotărît să stabilească raporturi pașnice și de bună prietenie cu toate țările și deaceea vrea să ajute România ca să-și reia locul cuvenit în sânul Organizației Națiunilor Unite".

Conferința Organizației Națiunilor Unite deschisă în 10 Ian. c. la Londra, și-a continuat lucrările. Criza politică dinFranța cauzează însă amânarea lucrărilor. In curând se va relua în discuție și recunoașterea guvernului român de către Statele Unite și Anglia.

Ungaria se va proclama în curând republică.

Monarhiștii spanioli plănuesc răsturnarea guvernului Franco printr'o revoltă militară.

Delegații de tineri englezi și americani vizitează diferite centre din U. R. S. S.

La 1 Mai va avea loc, la Paris, *conferința de pace.*

Comisia pentru întocmirea tratatelor de pace cu Italia, România, Bulgaria și Ungaria s'a întrunit la Londra.

Polonia a cerut un împrumut Statelor Unite.

Generalul de Gaulle a demisionat în mod irevocabil dela postul de președinte al Consiliului de miniștri.

Președintele Truman a adresat congresului tradițonalul mesaj, ocupându-se de toate problemele St. Unite în viața lumii.

Nr. 1—1936 (4) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Veseud,** din protopopiatul Mediaș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială în stare bună, 3 camere de locuit, bucătărie de vară, pivniță; șură cu grajd, grădină de legume și o grădină cu pomi în întindere de 200 st. □.
3. Sesiune parohială: 26 jug. pământ arător și fânaț.
4. Una soarte de lemne din pădurea composesoratului urbarial din Veseud.
5. Drept de 6 vite în pășunea asociației Veseudana.
6. Stola uzitată în parohie.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescrise și încuviințarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc al Mediașului și se vor putea prezenta în parohie numai cu învoirea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Mediaș, 2 Ianuarie 1946.

Oficiul protopopesc în înțelegere cu consiliul parohial din Veseud.

Ioan Crăciun
protopop

Nr. 586 - 1946

Concurs

La Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan" din Sibiu sunt vacante: *Catedra de aritmetică* și *postul de secretar,* pentru a căror ocupare se publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariție în ziarul „Telegraful Român".

Postul de profesor este prevăzut în bugetul Statului cu suma de 9000 Lei lunar, iar cel de secretar cu suma de 6000 Lei lunar, lângă care se adaugă sporurile și indemnizațiile legale.

Dela concurenții pentru ocuparea catedrei de aritmetică se cere pregătire academică, iar dela cei ce doresc să ocupe postul de secretar se cere să fie absolvenți cu diplomă dela o școală secundară (școală normală, liceu teoretic, liceu comercial).

Cererile pentru ocuparea acestor locuri se vor înainta în termen Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din ședința bisericească dela 22 Ianuarie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 501—1945 Prot. (2) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Petrila Lunca de sus,** protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima apariție în „Telegraful Român".

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială.
3. Folosirea unei grădini în suprafață de 340 st. □ și a cimitirului confesional, — fânaț și pomi.
4. Adăul și stola uzitate în parohiile din tract.

Cererile de candidare, însoțite de actele necesare și de binecuvântarea arhierească, se vor înainta Oficiului protopopesc Jiu-Petroșani, iar concurenții se vor prezenta — cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc — în parohie pentru a sluji, predica, cânta și a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ort. rom. Jiu-Petroșani, în înțelegere cu Consiliul parohial.

Petroșani, 12 Decemvrie 1945.

Pr. **Ion Duma**
protopop

Nr. 225/1945 (3) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Hundorf,** protopopiatul Târnava Mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială cu dependințe, în stare bună.
3. Sesiune parohială 29 jug. arător și fânaț.
4. Stola uzitată în protopopiat.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs însoțite de documentele prescrise și încuviințarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc din Dumbrăveni, jud. Târnava Mică. Se vor prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc pentru a celebra, predica și face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox rom. Târnava Mare în înțelegere cu Consiliul parohial din Hundorf.

Dumbrăveni, la 26 Noemvrie 1946.

Ioan Dragolea
protopop

STATUTELE

Societății Anonime Fabrica de cărămidă BINDER S. A. din Sibiu

(Continuare din pagina a 4-a)

Cenzorii vor trece într'un registru special deliberările lor, precum și constatările făcute în exercițiul oficiului lor.

Art. 33. Cenzorii vor depune jumătate din cauțiunea membrului consiliului de administrație.

CAP. VI

Registre, bilanț, repartizarea beneficiului net, fond de rezervă

Art. 34. In afară de registrele obligatorii pentru orice societate comercială, trebuesc ținute încă următoarele registre:

a) un registru al întrunirilor și deliberărilor adunărilor generale;

b) un registru al întrunirilor și deliberărilor consiliului de administrație;

c) un registru al deliberărilor și constatărilor făcute de cenzori în exercitarea mandatului lor.

Art. 35 Consiliul de administrație trebue să prezinte cenzorilnr cel puțin cu o lună înainte de ziua hotărîtă pentru întrunirea adunării generale, bilanțul exercițiului precedent cu contul de profit și pierdere însoțit de raportul lor și de documentele justificative.

Art. 36. Bilanțul și contul de profit și pierdere vor trebui să arate în mod lămurit și sincer situația patrimonială a societății, beneficiile realizate sau pierderile încercate.

Din beneficiile nete ale societății se va prelua în fiecare an cel puțin 10% pentru formarea unui fond de rezervă. Afară de aceasta se va prelua din beneficiile nete și sumele necesare pentru augmentarea fondului special pentru creanțe dubioase în cadrul legilor fiscale.

CAP. VII

Disolvarea societății

Art. 37. Societatea se dizolvă:

a) prin trecerea timpului stabilit pentru durata societății;

b) prin hotărîrea adunării generale;

c) prin fuziune cu o altă societate;

d) în urma declărării în stare de faliment;

e) dacă numărul acțiunilor se va fi redus sub 7 și dacă trecând mai mult de 6 luni dela reducerea lui, n'a fost completat.

Sibiu, la 6 Ianuarie 1946.

Președinte: **Indescifrabil** Secretar: **Indescifrabil**

STATUTELE

Societăţii Anonime Fabrica de cărămidă BINDER S. A. din Sibiu

CAP. I

Denumirea, scopul şi durata societăţii

Art. 1. Denumirea societăţii este în limba română:

Fabrica de cărămidă Binder S. A.

In limba germană: Ziegelfabrik Binder A. G.

Sediul societăţii este în Sibiu cu dreptul de a înfiinţa sucursale în tot cuprinsul ţării şi de a participa la alte intreprinderi.

Scopul societăţii este fabricarea de cărămizi, ţigle şi a tuturor fabricatelor cheramice ordinare şi vânzarea lor.

Durata societăţii este nelimitată.

CAP. II

Capitalul social, numărul acţiunilor şi valoarea lor nominală

Art. 2. Capitalul social se stabileşte la 8.000.000 Lei (adică opt milioane Lei), care se împarte în 800 bucăţi acţiuni nominative indivizibile de câte 10.000 Lei bucata. La dorinţa subscriitorilor se pot emite şi acţiuni cumulative de câte 500.000 Lei şi 200.000 Lei.

Consiliul de administraţie este însă îndreptăţit de a descompune oricând aceste acţiuni cumulative iarăşi în acţiuni singulare de câte 10.000 Lei. Cel puţin două treimi din acţiuni trebuesc să fie în posesiunea cetăţenilor români. Această proporţie se va menţine şi în cazul modificării statutelor şi sporirei capitalului social. Transferarea acţiunilor nu se poate face fără aprobarea Consiliului de administraţie, care poate respinge transferarea fără a indica motivele neaprobărei.

CAP. III

Adunarea generală

Art. 3. Adunările generale sunt ordinare şi extraordinare. Ele se vor ţine la sediul societăţii şi în localul ce se va indica în convocare.

Art. 4. Adunarea ordinară se întruneşte cel puţin odată pe an, în cel mult patru luni dela încheierea exerciţiului social.

In afară de desbaterea altei chestiuni puse la ordinea zilei, adunarea generală este obligată:

a) să discute, să aprobe sau să modifice bilanţul, după ascultarea raportului administratorilor şi cenzorilor şi să fixeze dividendul;

b) să aleagă pe administratori şi pe cenzori;

c) să fixeze retribuţiunea cuvenită pentru exerciţiul în curs, administratorilor şi cenzorilor;

d) să se pronunţe asupra gestiunei administratorilor;

e) să hotărească desfiinţarea, gajarea sau locaţiunea uneia sau mai multora din intreprinderile principale.

Art. 5. Pentru validitatea deliberărilor adunării ordinare este necesară prezenţa acţionarilor, care să reprezinte cel puţin 50% din capitalul social, deciziunile să fie luate cu o majoritate de 50% a acţiunilor prezente.

Dacă o adunare este în neputinţă de a lucra din cauza numărului insuficient, adunarea ce se va întruni după o a doua convocare cel mai târziu în răstimp de 30 zile socotit dela adunarea, care a fost în neputinţă de a lucra, poate să delibereze asupra chestiunilor puse la ordinea zilei celei dintâiu adunări, ori care ar fi partea de capital reprezentată de acţionarii prezenţi cu majoritate de 50% a acţiunilor prezente.

Art. 6 Adunarea extraordinară se întruneşte oridecâteori este nevoie a se lua o deciziune pentru:

a) prelungirea duratei societăţii;

b) mărirea capitalului;

c) emiterea de acţiuni privilegiate;

d) schimbarea obiectului principal al societăţii;

e) schimbarea felului societăţii;

f) mutarea sediului în străinătate;

g) fuziunea cu alte societăţi;

h) reducerea capitalului social sau reîntregirea sa prin emisiune de noui acţiuni;

i) desfiinţarea privilegiilor acordate acţionarilor;

j) dizolvarea anticipată a societăţii;

k) emisiunea de obligaţiuni;

l) oricare altă modificare a actului constitutiv ori a statutului sau oricare altă deciziune pentru care este cerută aprobarea adunării extraordinare.

Art. 7. Pentru ţinerea valabilă a adunării extraordinare va trebui:

a) la prima convocare prezenţa acţionarilor reprezentând trei pătrimi din capitalul social, iar deciziunile să fie luate cu votul unui număr de asociaţi, cari să reprezinte cel puţin jumătate din capitalul social;

b) în convocările următoare, prezenţa acţionarilor reprezentând jumătate din capitalul social, iar deciziunile să fie luate cu votul a unei treimi din capitalul social;

c) deciziunile relative la chestiunile prevăzute în art. 6, pct. a), c), d), e), f), g), h), şi j), trebuesc luate cu majoritatea prevăzută pentru prima convocare.

Art. 8. Adunarea generală va fi convocată de către Consiliul de administraţie de câte ori va fi nevoie în conformitate cu dispoziţiunile din prezentul statut. Termenul de întrunire în nici un caz nu poate fi mai mic de 15 zile dela publicarea convocării.

Convocarea va fi publicată în Monitorul Oficial şi într'un ziar, care apare în Sibiu.

Convocarea va cuprinde locul şi data ţinerii adunărei, precum şi ordinea de zi cu arătarea explicită a tuturor chestiunilor care vor face obiectul desbaterilor adunării.

Când în ordinea de zi figurează propuneri pentru modificarea statutului, convocarea va trebui să cuprindă textul integral al acestuia.

Art. 9. In înştiinţarea pentru prima adunare generală se va putea fixa ziua şi ora pentru a doua adunare, când cea dintâi nu s'ar putea ţine.

A doua adunare nu se poate întruni mai devreme decât în a opta zi dela data fixată pentru prima adunare.

Art. 10. Acţionarul, care a depus la societate o acţiune, poate cere să i se comunice prin scrisoare recomandată data şi ordinea de zi a adunării sau deciziunile ce au fost luate cu acea ocaziune, dacă nu a fost prezent în adunare.

Cheltuelile necesare vor fi depuse de acesta cu anticipaţie.

Art. 11. Consiliul de administraţie este obligat să convoace de îndată adunarea generală, la cererea acţionarilor, reprezentând 5% din capitalul social, dacă cererea cuprinde dispoziţiuni ce intră în atribuţiunile adunării.

Adunarea va avea loc în termen de o lună dela cerere.

Dacă Consiliul de administraţie nu va convoca adunarea, Tribunalul după ce va asculta pe membrii Consiliului de administraţie va putea ordona convocarea, desemnând dintre acţionari persoana care o va prezida.

Art. 12. Acţionarii exercită dreptul lor de vot în adunarea generală proporţional cu numărul acţiunilor ce posedă. Fiecare acţiune dă dreptul la un vot indiferent de numărul acţiunilor ce posedă acţionarul.

Art. 13. Acţionarii reprezentând întregul capital social vor putea, dacă nici unul din ei nu se opune, să ţină o adunare generală şi să ia orice deciziune de competinţa adunării fără observarea formalităţilor cerute pentru convocare ei.

Art. 14. Acţionarii vor putea fi reprezentaţi la adunările generale numai prin alţi acţionari în baza unei procuri speciale cu semnătura legalizată.

Originalul procurei va fi reţinut de societate, făcându-se menţiune despre aceasta în procesul verbal.

Art. 15. In ziua şi la ora arătată în convocare, şedinţa se va deschide de către preşedintele consiliului de administraţie sau de acel, care îi ţine locul.

Adunarea va alege din sânul său un secretar şi doi scrutători, cari vor verifica lista de prezenţă a acţionarilor arătând capitalul pe care îl reprezintă fiecare, procesul verbal întocmit de cenzori pentru constatarea numărului acţiunilor depuse şi îndeplinirea tuturor formalităţilor cerute de lege şi statut pentru ţinerea adunării.

In urmă se va trece la ordinea de zi.

Art. 16. Deciziunile adunărilor se iau prin vot pe faţă şi numai în urma deciziunii adunărei, votul este secret pentru orice caz pus la ordinea zilei. Votul secret este obligatoriu pentru alegerea membrilor consiliului de administraţie, cenzorilor şi revocarea lor: pentru luarea deciziunilor referitoare la răspunderea administratorilor.

Art. 17. Un proces verbal semnat de preşedinte, scrutători şi secretarul şedinţei va constata îndeplinirea formalităţilor de convocare, data şi locul adunărei, acţionarii prezenţi, numărul acţiunilor, desbaterile în rezumat, deciziunile luate, iar la cererea acţionarilor declaraţiunile făcute de ei în şedinţă.

Pe lângă procesul verbal se vor alătura actele referitoare la convocare, precum şi listele de prezenţă ale acţionarilor

Procesul verbal va fi trecut în registrul adunărilor generale.

Deciziunile adunării vor fi depuse în termen de 15 zile, la Oficiul Registrului Comerţului pentru a fi menţionate în extras în registru şi publicate în Monitorul Oficial.

Ele nu vor putea fi executate mai înainte de aducerea la îndeplinire a acestor formalităţi.

Art. 18. Deciziunile luate de adunarea generală în limitele legii şi în limitele prezentului statut sunt obligatorii chiar pentru acţionarii, cari nu au luat parte la adunare sau au votat contrar.

CAP. IV

Consiliul de administraţie

Art. 19. Consiliul de administraţie se compune din 1—3 membrii, cari îşi aleg din sânul lor pe preşedintele şi vicepreşedintele consiliului. Consiliul de administraţie se alege de adunarea generală pe timp de 4 ani în afară de primul consiliu, care a fost numit pentru durata de 4 ani, de către fondatori.

Mandatele administratorilor sunt supuse reînoirei, conform art. 125 din Codul comercial.

Primii administratori de înlocuit în în fiecare an, vor fi desemnaţi prin tragere la sorţi. Indată ce întreg consiliul va fi fost reînoit şi rotaţiunea stabilită, reînoirea se va efectua în ordinea ieşirii la sorţi.

Administratorii al căror mandat a expirat pot fi realeşi.

Dacă în intervalul între două adunări generale devine vacant un loc de administrator şi interesele societăţii o cer, ceilalţi administratori întruniţi împreună cu cenzorii, vor putea complecta în conformitate cu art. 126 al Codului de comert, numărul administratorilor prin cooptare, ce va fi supusă primei adunări generale spre confirmare.

Unicul administrator, preşedintele consiliului de administraţie şi cel puţin jumătate din numărul administratorilor vor fi români, (cetăţeni români).

Art. 20. Fiecare administrator este obligat a depune o garanţie pentru administraţia sa în suma de 30.000 Lei. Această garanţie se va depune înainte de intrarea în funcţiune a administratorului, în acţiuni ale societăţii, socotite la valoarea nominală sau un titlu de Stat, ori garantată de Stat, socotite la cursul zilei.

Acţiunile societăţii depuse drept garanţie vor fi nominative şi vor fi trecute în registrul de acţiuni cu menţiunea afectărilor speciale.

Dacă garanţia nu va fi depusă în termen de o lună dela denumirea sa, administratorul este considerat demisionat.

Garanţia rămâne în cassa societăţii şi nu va putea fi restituită administratorului decât după ce adunarea generală a aprobat bilanţul ultimului exerciţiu, în care administratorul a funcţionat şi i-a dat descărcare.

Art. 21. Semnăturile administratorilor vor fi depuse la Oficiul Registrului Comercial numai odată cu prezentarea certificatului eliberat de cenzori, din care rezultă depunerea garanţiei.

Art. 22. Pentru valabilitatea deciziunilor consiliului de administraţie este necesară prezenţa personală a cel puţin de 2 membrii. Deciziunile se iau cu majoritate de voturi a membrilor prezenţi. In caz de paritate de voturi, propunerea se consideră ca respinsă.

Art. 23. Consiliul de administraţie poate numi dintre membrii săi 1—3 administratori delegaţi determinând fiecăruia limitele puterilor acordate. Retribuţiunile lor le va fixa adunarea generală.

In consiliul de administraţie, votul nu poate fi dat prin delegaţie. Majoritatea membrilor comitetului de direcţie vor fi cetăţeni români.

Art. 24. De căderea consiliului de administraiie sunt toate chestiunile pe care Codul comercial nu le trece în atribuţiunea adunării generale sau a comitetului de cenzori, în special aparţine consiliului de administraţie conducerea administrativă si comercială a intreprinderii, precum şi stabilirea retribuţiunilor şi cercului de activitate a angajaţilor societăţii.

Art. 25. Consiliul de administraţie trebue să se întrunească la sediul societăţii cel puţin odată pe lună.

Convocările pentru întrunirile consiliului de administraţie vor cuprinde ordinea de zi, neputându-se lua nici o decizie asupra chestiunilor neprevăzute decât în caz de urgenţă şi cu condiţiunea ratificării în şedinţa următoare de către membrii absenţi.

La întrunirile consiliului de administraţie, administratorii delegaţi şi directorii vor prezenta rapoarte scrise despre operaţiunile ce au executat.

De fiecare şedinţă se va întocmi un proces verbal, care va cuprinde ordinea deliberărilor, deciziunile luate, numărul de voturi întrunite şi opiniile separate.

Art. 26. Incetând mandatul unui membru al consiliului de administraţie, adunarea generală următoare decide asupra complectării locului său. Membrul nou ales va urma ordinea şi termenul mandatului al precedesorului său.

CAP. V

Cenzorii

Art. 27. Societatea va avea 3 cenzori şi 3 supleanţi.

Ei sunt aleşi la început de adunarea constitutivă pe termen de un an, iar ulterior în fiecare an de adunarea generală, putând fi realeşi.

Cel puţin unul dintre ei trebue să fie contabil autorizat sau expert-contabil înscris în Corpul contabililor autorizaţi şi experţi contabili din România.

Majoritatea cenzorilor şi a supleanţilor vor fi cetăţeni români.

Art. 28. Cenzorii trebuesc să fie acţionari cu excepţia cenzorilor contabili.

Nu pot fi cenzori, iar dacă au fost aleşi decad din oficiul lor:

rudele sau finii până la al patrulea grad inclusiv sau soţii administratorilor.

Cenzorii sunt retribuiţi cu o indemnizaţie fixă determinată de adunarea generală.

Ei nu vor putea să-şi substitue o altă persoană în oficiul lor.

Art. 29. In caz de moarte, împiedecare fizică sau legală, încetare sau renunţare la oficiu a unuia sau mai multor cenzori, supleantul cel mai în vârstă îl înlocueşte.

Dacă în acest mod numărul cenzorilor nu se poate complecta, cenzorii rămaşi numesc atle persoane în locurile vacante până la întrunirea celei mai apropiate adunări generale.

In cazul în care nu mai rămâne în funcţiune nici un cenzor, numirea cenzorilor va fi făcută de Tribunal, la cererea administratorilor sau a oricărui acţionar.

Cenzorii numiţi de Tribunal vor funcţiona până la întrunirea celei mai apropiate adunări generale.

Art. 30. Cenzorii sunt obligaţi să supravegheze gestiunea societăţii, să verifice, dacă bilanţul şi contul de profit şi pierdere sunt întocmite în conformitate cu registrele, dacă acestea din urmă sunt regulat ţinute şi dacă evaluarea patrimoniului s'a făcut conform regulilor stabilite pentru întocmirea bilanţului.

Despre toate acestea, precum şi asupra propunerilor pe care le vor crede de necesare asupra bilanţului şi repartiţiei beneficiilor, cenzorii vor face adunării generale un raport amănunţit.

Adunarea generală nu va putea aproba bilanţul şi contul de profit şi pierdere, dacă acestea nu sunt însoţite de raportul arătat mai sus.

Art. 31. Cenzorii sunt obligaţi deasemenea:

a) să facă pe neaşteptate inspecţie cassei şi să verifice existenţa titlurilor sau valorilor ce sunt proprietatea societăţii sau au fost primite în gaj, cauţiune sau depozit;

b) să convoace adunarea ordinară şi extraordinară, când n'au fost convocate de administratori;

c) să ia parte la adunările ordinare şi extraordinare putând face să se însemneze în ordinea de zi propunerile ce le vor crede necesare;

d) să constate regulat depunerea cauţiunei din partea administratorilor;

e) să vegheze ca dispoziţiunile legii, sau statutului să fie îndeplinite de administratori şi lichidatori.

Neregularităţile în administraţie şi violările prescripţiunilor legale şi statutare, pe care cenzorii le constată în îndeplinirea mandatului lor, vor fi aduse la cunoştinţa aceluia dintre organele sociale căruia persoana responsabilă este direct subordonată, iar în cazurile importante la cunoştinţa adunării generale.

Art. 32. Pentru îndeplinirea obligaţiunilor referitoare la propunerile asupra bilanţului şi repartiţia beneficiilor, cenzorii vor delibera împreună. In caz de neînţelegere vor face rapoarte separate cari vor trebui să fie prezentate adunării generale.

Pentru celelalte obligaţiuni impuse de lege, cenzorii vor putea lucra separat.

Vezi continuare în pagina a 3-a

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU.

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 10 Februarie 1946 Nr. 5—6

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de Mitrop

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20.000; cl. III Lei 12.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50 000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 60 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Misionarism laic!

Războiul recent a produs — ca dealtfel orice război — atâtea sguduiri, clătinări, prefaceri, înnoiri și desorientări, încât putem spune că în laturea spirituală viața actuală a omenirii se află în haosul și în chinurile *nașterii unei lumi noui.* Momentul spiritual actual al istoriei omenirii, echivalează cu efortul — uneori poate nelămurit — depresurării dintr'o cumplită criză sufletească și avântării spre o viață mai bună și mai curată.

In fața acestei situații, *Biserica are de desfășurat o misiune vitală și uriașă;* uriașă atât prin importanța și necesitatea ei, cât și prin greutatea ei. Readucerea celor căzuți sau rătăciți dela adevărata credință — și deveniți dușmani ai Bisericii — la Hristos, și încadrarea lor pe făgașul creștinismului *viu* și *de adâncime*, face parte integrantă din această misiune, ca singurul mijloc de promovare a unei lumi mai bune și mai fericite.

Această misiune cere intensificarea la maximum a acțiunii misionare a Bisericii între oameni, prin punerea în mișcare a celor mai adecvate și efieace metode și mijloace de lucru.

In acest sens, *reactivarea cât mai intensă a misionarismului laic* este o problemă bisericească *vitală* și mai ales de *acută actualitate.* Aceasta nu numai pentrucă misionarismul laic este — ca elementul ce regenerează și înviorează vitalitatea organismului Bisericii — factorul care oferă *vigoarea rezistenței și apărării* în fața primejdiilor dușmane, ci mai ales pentrucă el este elementul care dă Bisericii *vigoarea și avântul combativ.*

Biserica creștină trece în unele părți ale lumii, printr'o situație specială. Când unii îi contestă dreptul la existență sau îi pun în discuție necesitatea și importanța rolului ce are să-l desfășoare în viața socială, când alții se uită disprețuitor sau dușmănos la slujitorii Bisericii, atunci *necesitatea reactivării intense a misionarismului laic, o impun și considerente de ordin metodologic-tehnic.*

Preotul este foarte greu accesibil celor înstrăinați de Biserică sau cu resentimente față de ea. El este privit de obiceiu ca lucrând din spirit de castă, de nevoe sau din interes. De aceea, cuvântul lui este și mai puțin convingător în cazul acesta, dacă nu-i chiar glas ce strigă în pustiu.

In schimb, misionarii laici sunt mult mai accesibili. Ei pot pătrunde și acolo, unde preotul nu poate intra nicidecum sau nu poate intra fără risc moral. Cu tact, cu îndelungă răbdare și cu dragoste vie, ei pot pătrunde în inimi, care altfel ar fi rămas pentru totdeauna închise preotului. Căci cuvântul lor e privit ca mai sincer, mai convingător și mai desinteresat. Și ca atare, are un răsunet mai adânc în sufletul ascultătorilor.

Când e vorba de întărirea frontului bisericesc de luptă, laicii sunt chemați să umple toate acele goluri sau lipsuri, pe care nu le poate împlini ierarhia. Căci în baza celor relevate mai sus și a altor considerațiuni ce s'ar putea aduce în spijinul lui, *misionarismul laic este cel mai recomandabil și mai eficace mijloc de luptă contra dușmanilor Bisericii, în sensul că corespunde cel mai bine întru a satisface necesitățile respective actuale ale Bisericii.* Ca atare, înrolarea laicilor în respectiva luptă nu-i numai justificată din punct de vedere teoretic-doctrinal și practic, ci-i totodată așa de necesară, de potrivită și de eficace, încât *nu poate fi înlocuită cu altceva.*

Drept aceea, *unul din principiile fundamentale ale lucrării actuale a păstorului de suflete, trebue să fie activarea cât mai intensă a misionarismului laic, nu numai în direcțiile de până acum, ci mai ales în lupta de apărare a Bisericii contra necredinței actuale.*

Iată, de ce întâmpinăm cu toată satisfacția și subliniem cu cuvenita prețuire, activitatea binecuvântată, desfășurată de către consacratul misionar laic: *dl I. Gr. Oprișan*, director la Oficiul de studii al Ministerului Industriei și Comerțului și prim-redactorul revistei «Economia Română» din București. Nr. 9—10 pe Sept.—Oct. 1945 al respectivei reviste, adus nouă de un frate ostenitor în ogorul Domnului, cuprinde printre altele și rezumatul conferinței, pe care mai sus amintitul misionar laic a ținut-o în cadrele Sindicatului Ministerelor Industriei și Comerțului și Minelor și Petrolului.

Intitulată «*Probleme de eri — de azi — de totdeauna în lumea spiritualității creștine*», conferința tratează o serie întreagă de probleme (ca: suferința, munca, poporul) actuale, văzute prin prizma corectă a concepției creștine despre viață. Pentru a se vedea aleasa factură creștină a conferinței, citâm următorul pasaj: «Când în locul omului — bestie — va stăpâni omul — Dumnezeu, când în loc de bombe avioanele vor aduce pâine, medicamente, Biblii; când trenurile și vapoarele vor duce dela un capăt la altul al lumii pe apostolii păcii și ai iubirii — numai atunci civilizația nu va mai fi un blestem ci o binecuvântare!».

Dl I. Gr. Oprișan ostenește în câmpul misionarismului laic de aproape un sfert de veac. Lucrarea desfășurată de dsa, ne învață în special două lucruri: 1. Misionarismul laic trebue să fie în primul rând, *luminat*, întrucât bunăvoința și râvna nu-s suficiente, și trebue să fie dublate de pregătirea intelectual-doctrinară necesară; 2. Pentru reușita acțiunii misionarismului, nu-i de-ajuns râvna și zelul de moment, ci-i nevoe *de stăruință de o viață întreagă.* Ca orice faptă mare, misionarismul laic se realizează prin dăruire totală și prin muncă sistematică.

Punem la inima intelectualilor noștri, pilda faptei alese și binecuvântate a dlui *I. Gr. Oprișan*, cu îndemnul stăruitor de-a călca pe urmele dsale, spre binele Bisericii și al Neamului!...

C. SÂRBU

Preotul, copiii și tineretul satului

Subiectul acesta îl încadrăm în marea problemă a învățământului religios în școala primară. Învățământul și educația creștină în școala primară, este una dintre cele mai importante probleme și nu trebue să scape nici Bisericii, nici preotului, deoarece de ea atârnă *încreștinarea generațiilor.* Faptul că religia se predă de preot este un pas către reîntrățirea școalei, cu Biserica. S'a contat mult pe aportul preotului în școala primară, atât din partea statului, dar mai ales din partea Bisericii. Dacă predarea religiei s'a dat preotului, s'a făcut nu pentru faptul că, din punctul de vedere al metodei și al scopului ca îmbogățire a intelectului cu un număr oarecare de cunoștințe religioase, el ar preda-o mai bine decât învățătorul; ci pentru «ceva» ce trece dincolo de metodă, «ceva» pe care învățătorul, cu toată dragostea și bunăvoința sa, nu l-ar putea da. Acel «ceva» îl inspiră copilului preotul, slujitorul lui Dumnezeu, prin harul divin, prin haina lui, prin vorba lui, prin purtarea lui. Adăugând dibăcia lui pedagogică face ca religia să fie simțită, trăită, depășind stadiul de gnoză intelectuală.

Fără a intra în amănunt, privim numai problema pe altă față. Am spus că e vorba de încreștinarea generațiilor de mâine, care-s copiii de azi. Succesul pastoral, de care atârnă tot țelul misiunii preotului, adică apropierea credincioșilor de Dumnezeu prin Biserica Lui, este asigurat în măsura în care preotul știe să se intereseze și să se apropie de copii. Nu sunt rari cazurile când, prin copii, preotul se apropie de sufletul părinților, aducându-i prin ei la calea adevărului. Prin influența lui asupra acestor șiruri de generații, preotul poate schimba spiritualitatea parohiei sale, admițând — in extremis — că n'ar mai avea nici o influență asupra celor mari. Copiii de azi sânt enoriașii lui de mâine: viitorii plugari, meseriași, negustori, lăsând la o parte pe intelectuali. Comoara învățăturilor și virtuților creștine, sădite de preot în inima copiilor, va avea influență asupra vieții religioase dela maturitate; iar așa zisele crize religioase se vor înfrunta mai ușor, spre o definitivă certitudine și atașare de Biserică. Mă gândesc cu câtă duioșie își amintesc unii de «moș popa» din copilăria lor. Sânt atâția din scriitorii noștri și oameni ajunși în cele mai înalte demnități, care spun lucruri frumoase și vorbesc cu respect de preotul, care, în seninii ani ai copilăriei, le-au îndrumat pașii și inima către Iisus și i-a învățat ca în zilele de Duminecă și sărbători să spună, «Crezul» sau «Născătoarea».

Când diferite doctrine politice și sociale caută să-și împrăștie concepțiile și să câștige masele prin tineret, înseamnă că au sesizat problema și tocmai aci stă succesul unora. De aceea, și Biserica este interesată de a face din aceste generații, fii credincioși și conștienți ai ei. Câte nu s'ar putea spune și câte nu s'ar putea face, când aceste adevăruri au resonanță în inima preotului și când coardele întregei ființe vibrează de sublimitatea învățăturii lui Hristos. Cât privește mijloacele, prin care el ar influența și ar lucra cu copiii în școală și în afară de școală, s'au recomandat atâtea și el încă ar mai putea descoperi și altele. Ajunge numai dragostea de Hristos și de turma Sa și, după cuvântul Păr. Prof. Petre Vintilescu, poate nu-i va trebui preotului o viață de om, pentru a schimba fața enoriei sale!

E de recomandat ca preotul să nu rupă contactul cu copiii după ce termină școala primară și se măresc. Sânt atâtea de făcut cu tineretul în parohie, în cadrul activității sale pastorale. Dintre multele activități mă opresc aici la una, pe care poate cineva o va lua în considerație. Având preotul permanentă legătură cu copiii de școală primară, cu tineretul rămas la coarnele plugului și cu tineretul școlilor secundare din parohia lui, iată cum poate menține această legătură și ce-ar putea face cu acest tineret în vacanțe, bunăoară.

a) Pe copii, chiar dacă nu-i învățător care să-i învețe sau cu care să cânte la strană, să-i învețe el, preotul, și copiii, spun din experiență, cântă singuri la unison sau cu cantorul. In felul acesta copiii ar cânta la sf. Liturghie și în vacanțe. De asemenea îi poate ține în jurul bisericii deprinzându-i să spună Crezul, Tatăl nostru, sau cu mici servicii: să poarte sfeșnicul, cădelnița, etc.

b) Cu cei care au terminat școala primară, încă trebue să mențină un strâns contact, mai ales că trecând și ei prin crizele adolescenței — nu crize de credință ca cei din școalele secundare, cât mai mult morale — preotul le poate veni în ajutor cu sfaturi, îndrumări, cărți și reviste de citit, pe care le-ar putea împrumuta, înafară de mijloacele harice.

c) A treia grupă de tineri preotul nu-i are la îndemână decât în vacanțele școlare, mai ales în cea de vară, când elevii dela școlile secundare și universitare vin acasă, în sânul familiei și al satului, din care s'au ridicat. Unii dintre aceștia mai au și în vacanță o oarecare preocupare de carte sau mai dau ajutor familiei la muncile agricole; dar alți «domnișori» n'au

ce face cât e ziulica de mare, când săteanul abia îşi vede capul de treburi. Aşa că unii pierd timpul în nelucrare sau în distracţii, care devin un scandal pentru viaţa frumoasă şi cuviincioasă a satului. Oare nu e bine ca preotul să ia contact cu acest tineret şi să organizeze serbări şi şezători potrivite cu gustul şi viaţa satului? Mai ales că acest tineret este dispus spre astfel de manifestări culturale şi organizează singur serbări, dar au anume lipsuri şi nepotriviri cu satul. Intervenţia preotului este spre prestigiul Bisericii, spre influenţa lui asupra tineretului şi enoriaşilor, dar şi în ajutorul şi completarea educaţiei moral-religioase a acestui tineret, care nu mai e în mâna şcoalei. Ce să mai spunem când aceşti tineri ar face, la îndemnul preotului, un cor la biserică, dacă sânt mai mulţi. La marile sărbători creştine din vacanţe, să răsune bisericuţa de răspunsurile în cor sau unison, date de ei. S'ar convinge şi ei şi ar vedea întreg satul că aceşi fii ridicaţi din mijlocul lui, nu s'au despărţit de credinţa şi viaţa lui.

Sătenii muncesc vara din zori şi până'n noapte, iar Dumineca şi sărbătorile au obiceiul că se strâng după amiază în mijlocul satului, mai totdeauna la primărie, să mai audă «ceva nou». Dacă nu le spune cineva «ceva nou», pleacă la crâşmă. Preotul să umple acest gol, dând cu tineretul primar sau secundar, Dumineca după vecernie, chiar în curtea bisericii, la şcoală sau primărie, (pe lângă serbări mai mari şi bine pregătite) mici şezători, în care, între câteva cântece şi poezii, s'ar aduce la cunoştinţă şi s'ar comenta ştirile din lume, ţară sau satul respectiv. In înţelegere cu ceilalţi factori ai satului: învăţător, primar, medic dacă e, studenţi, în cadrul acestor şezători duminicale s'ar înfiripa (poate numele sperie) o «universitate sătească».

Sânt gânduri de vacanţă, brodate pe tema pusă în frunte a acestor rânduri.

Gh. C. Diaconu

Din pastoralele arhiereşti

„In mijlocul lumii încă şi astăzi atât de învrăjbite, un glas tainic — venit de pe alte tărâmuri — ne şopteşte: „fără de Mine nu puteţi face nimic" (Ioan 15, 5). Pacea adevărată între oameni şi între popoare, nu o poate da lumea singură, căci pacea ei este pace pământească, pace pe dinafară, pace strâmbă, pacea puterii, pacea constrângerii.

Pacea adevărată o poate da numai Iisus Hristos Domnul, cel mai mare şi mai adevărat făcător de pace din lume. Pacea Lui e pacea spirituală, pace lăuntrică, pace liberă şi din convingere primită, pace izvorîtă din ştiinţa şi conştiinţa, că toţi suntem fiii aceluiaşi Părinte ceresc şi că toţi avem înaintea ceriului aceleaşi drepturi şi aceleaşi datorii.

Această pace să ne rugăm să o sălăşluiască Dumnezeu, prin diregătorii de astăzi ai popoarelor, în mijlocul lumii. Căci numai aşa ea va fi o pace bună, dreaptă, statornică şi aducătoare de fericire pentru toţi...

In numele iubirii de neam şi de ţară, Vă îndemn, cu toată căldura inimii mele părinteşti, să fiţi cu toţii la datorie pe câmpul muncii ziditoare de ţară nouă, bineştiind, că nimic nu se realizează fără muncă istovitoare... Să nu Vă risipiţi avutul vostru adunat întru sudoarea feţei, pe lucruri deşarte şi vătămătoare de suflet.. Nu faceţi din banul vostru isvor de patimi pierzătoare de suflet... Nu fiţi fără rânduială în viaţa voastră... Păziţi cu sfinţenie legile lui Dumnezeu şi legile Ţării, căci tot cel ce nu le păzeşte pe drum de fărădelege şi pierzanie merge, drum la capătul căruia aşteaptă, mai curând sau mai târziu, pedeapsa şi osânda necruţătoare".

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop NICOLAE al Oradiei).

„Sunt două feluri de pace: pacea lumii şi pacea lui Hristos (Ioan 14, 27). Pacea lumii se câştigă prin negociere între oameni. Ea este rodul unei târgueli, ce se cere a fi cuprinsă în scris şi întărită cu sigilii. Pacea lui Hristos se dărueşte de sus sufletului împăcat cu Dumnezeu, şi prezenţa ei o simţim în bucuria inimii pe care n'o mai turbură nimic în lume.

Sub pace înţelegem o stare de odihnă, în care putem gusta bucuria vieţii. Pacea adevărată trebue să fie lungă şi sigură, spre a ne putea bucura de ea. Lumea nu ne poate da o astfel de pace, pentrucă nimic în lume nu e statornic. Cu timpul toate ni se răpesc. Numai Dumnezeu cel veşnic, Stăpânul atotputernic a toate, ne poate da adevărata pace. Această pace, a inimii, pe care ne-a adus-o Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, o gustăm atunci când ne simţim sub ochii ocrotitori ai Tatălui ceresc, singurul care este în stare să ne apere de tot răul ce ne-ar putea ameninţa.

Sbuciumul nostru sufletesc nu află altă alinare decât în pacea lui Iisus Hristos.

Nu pacea lumii o dorim, ci pe cea a sufletului împăcat cu Dumnezeu, aproapele şi cu sine.

Nu groaza zilei de mâne ne chinue, ci neliniştea din sufletul nostru turburat de păcate.

Nu lipsa de pâne ne îngrijorează, cât foamea sufletului după adevăr şi dreptate.

Nu într'atât lipsa de haină trupească ne face să tremurăm, cât mai ales goliciunea sufletului desbrăcat de fapte bune.

Pacea de jos a lumii, numai aşa va fi trainică, dacă va fi încununată de pacea de sus, a lui Dumnezeu, ce coboară peste omenirea împăcată şi înfrăţită în iubire, pentrucă în faţa lui Dumnezeu cele de sus cu cele de jos una sunt. Deasupra pământului ce sufere nu se întinde un cer mut şi tăcut, ci cerul şi pământul sunt aceeaşi împărăţie, în care este de faţă iubirea cea plină de veghe a lui Dumnezeu. Insă pacea de sus nu coboară pe pământ decât atunci când şi pământul se prosterne la picioarele tronului lui Dumnezeu.

Numai legea iubirei, adusă în lume de către Iisus Hristos poate pune capăt relelor de care suferim. Numai ea dă celui orfan-tată, celui bolnav-îngrijitor, celui sărac-milostenie, celui apăsat-apărător, celui bătrân-sprijinitor şi celui din închisoare-mângâitor. Nu este nici o nenorocire, la care iubirea creştină să nu fie în stare a da un ajutor şi nici vreo suferinţă pe care ea să n'o poată îndulci.

De aceea, rugăciunea noastră de azi către Dânsul să fie aceasta: Vino, Iisuse, învaţă-ne, să ne iubim, ca să găsim iarăşi calea vieţii. Din cenuşa inimei aprinde iarăşi focul dragostei către aproapele. Stinge vântul urei care ne seacă inimile. Adu pacea Ta în inimi şi pe pământ între popoare".

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop ANDREI al Aradului).

*

„Pacea sufletului, iubiţii mei, ne-o dă conştiinţa liniştită, curată şi împăcată că ne împlinim datoriile vieţii, trăim cinstit şi ne purtăm cu vrednicie, luptând împotriva răului din lume şi biruind ispitele, ce ne dau năvală.

„Să trăiţi în pace între voi, ne îndeamnă slăvitul Pavel, căci pacea sufletului este cea mai preţioasă comoară a vieţii. Când a sosit ceasul despărţirii Domnului de ucenicii Săi iubiţi, spre a se întoarce întru mărirea Sa în cer, aceasta le-a lăsat-o moştenire: „Pacea Mea las vouă, pacea Mea dau vouă"... Ori în ce casă veţi intra să ziceţi: Pace casei acesteia! Şi de va fi acolo Fiul păcii, pacea va odihni peste ei, iar de nu va fi, se va întoarce la voi".

„Hristos este pacea noastră", şi oricât se va sbate omenirea, lumea nu va avea pacea, după care oftăm şi noi, până când neamurile pământului nu vor aşeza pe Hristos, Domnul păcii, în capul mesei la încheierea păcii mondiale.

(Din Pastorala Prea Sfinţitului Episcop POLICARP al Maramureşului).

Cântarea poporului în biserică

Cu multă satisfacţie sufletească am cetit substanţialul articol „Cântarea poporului în biserică în lumina liturghierului", publicat de eruditul profesor al Facultăţii de Teologie din Bucureşti, Păr. Dr. Petre Vintilescu, în revista Sf. Sinod: *„Biserica Ortodoxă Română"*, numărul pe luna Septemvrie 1945. Nouă celor cari ştim că în multe bisericuţe rurale din Ardeal, încă dinainte de primul războiu mondial, la sf. Liturghie cântă întreg poporul participant, principiul socializării cântărilor liturgice ne este foarte scump.

Atenţia asupra acestui judicios articol din revista Sf. Sinod ne-a fost atrasă cu părintească bunăvoinţă, de către I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, însuş înaltul ierarh fiind un convins adept al cântării liturgice în comun. In treacăt, fie-ne permis să amintim că I. P. S. Sa a sprijinit, atât la centru cât şi în parohiile rurale din arhiepiscopie, toate iniţiativele de realizare practică a principiului cântării liturgice de către întreg poporul participant la sfânta slujbă. De altfel, ţinând seamă că astăzi există un adevărat curent de socializare a cântării bisericeşti, curent care „a avut într'ajutor nouile asociaţii religioase", antisectare, bucuria noastră prilejuită de lectura articolului Părintelui prof. Petre Vintilescu se face şi mai mare, ştiut fiind că cea mai răspândită dintre aceste asociaţii religioase a pornit dela Sibiu, întemeierea ei fiind strâns legată de numele celui dintâi mitropolit al Ardealului de după unirea din 1918.

Şi să ne fie permisă şi o notă subiectivă personală: prin informaţiile preţioase pe cari ni le aduce (exemplul preotului unei parohii de margine din Bucureşti care „alternează pe sărbători şi chiar în cursul uneia şi aceleeaşi liturghii cântarea corală armonizată cu cea unisonă"), articolul de care ne ocupăm aici ne confirmă temeinicia ideilor pe cari le susţinem, în acelaşi sens. într'un întreg capitol (al IX-lea) din partea III-a a modestei noastre broşuri: „Funcţiunile muzicii liturgice".

Recomandăm deci, cu toată căldura, mai ales lectura articolului Păr. prof. P. Vintilescu tuturor acelora cari îşi pot procura numărul de pe Septemvrie crt. al revistei „Biserica Ortodoxă Română", iar pentru ceilalţi încercăm să-l rezumăm în cele ce urmează.

Dacă astăzi cântarea în comun este acceptată la noi aproape unanim, măcar principial, n'a fost tot aşa şi după primul războiu mondial, când multe glasuri s'au ridicat împotriva acestui mod de a se cânta în biserică, socotindu-l eretic sau cel puţin anticanonic. Se invoca mai ales canonul 15 al sinodului dela Laodiceea, care prevede că „afară de cântăreţii canonicesti, care se urcă pe amvon şi cântă de pe carte, alţii oarecare nu trebue să cânte în biserică".

Păr. prof. P. Vintilescu demonstrează însă că „termenii canonului se referă nu la popor în colectivitatea lui, ci la iniţiative individuale, care uzurpau rolul psaltului oficial... şi o luau înaintea solistului canonic, dând ocazie nu numai la hasmodii, ci şi la erori"...

Apoi, canonul amintit nu se referă la sf. Liturghie, care „a fost întocmită dintru început (liturghia credincioşilor) în vederea participării active a poporului la ea". Despre uzul cântării poporului la serviciul divin avem de altfel o mulţime de mărturii în scrierile sfinţilor părinţi ca: Vasile cel Mare, Grigore de Nazians, Grigore de Nissa, Ioan Gură de Aur etc. Firesţe, poporul numai secunda unisonic pe cântăreţii oficiali, iniţiativa şi răspunderea cântării având-o aceştia. Experienţa şi desăvârşirea organizării vieţii bisericeşti a dus apoi cu vremea la selectarea vocilor şi astfel s'a ajuns la *cor* „sau grupul de credincioşi strâns în jurul psalţilor, ca emanaţie şi pârgă a adunării", de care aminteşte ectenia după Evanghelie: „încă ne rugăm pentru... *cei ce cântă*..." Aceasta nu însemnează că restul poporului n'a mai continuat să cânte cel puţin „în surdină".

Participarea poporului la cântarea liturgică se vede şi mai bine din indicaţiile tipiconale ale liturghierelor în stare de manuscris, începând cu cel mai vechiu (sec. VIII—IX) şi până la cele din veacul al XVI-lea. Aceste liturghiere prevăd că cel care dă răspunsurile din cursul liturghiei, este *poporul*. Dacă în ediţiile tipărite ale liturghierului dela veacul al XVI-lea în care s'a înlocuit termenul *popor* cu cel de *cor*, să nu uităm că prin cor se înţelege tocmai acea „pârgă" ieşită din sânul poporului, al cărui rest nu este oprit să cânte măcar mai încet, ci, dimpotrivă, diaconul îndeamnă: „să zicem *toţi*..."

„Orice îndoială asupra practicării cântării liturgice de către popor, în tot cursul perioadei patristice, este înlăturată de comentariile liturgice din acea vreme". Şi în sprijinul acestei afirmaţii, Păr. prof. Vintilescu citează din comentarul atribuit patriarhului Sofronie al Ierusalimului, şi din sf. Gherman al Constantinopolului care repetă de mai multe ori indicaţia că „răspunsurile dela liturghia credincioşilor... le dă *poporul*".

Tot cu mărturii scrise dovedeşte participarea poporului la cântarea liturgică până aproape de sfârşitul evului mediu. Mai mult: „mărturiile istoriei de până lângă noi sunt prea categorice, pentru ca cineva să se mai poată îndoi de legitimitatea cântării poporului în biserică... Ea n'a fost niciodată interzisă ca principiu şi nici desfiinţată cu desăvârşire în practică".

Importanţa articolului Păr. Vintilescu culminează în însemnătatea pastorală care Sf. Sa o dă cântării liturgice în comun, considerând-o „una din principalele performanţe ale activităţii pastorale". Dacă din punct de vedere al mântuirii, scopul final al păstoririi sufletelor este de a le aduce sub acţiunea harului la sfântul altar,... puterea de atracţiune şi de înrîurire a cântării religioase în general şi a celei liturgice în special, valoarea ei catehetică şi educativă fac din ea *unul dintre cele mai eficace mijloace pastorale pentru aducerea poporului la biserică*".

...„Este înălţător — scrie Păr. Vintilescu — să participi la sfânta Liturghie, într'o biserică, în care poporul se uneşte într'o gură şi o inimă prin cântare şi să simţi animaţia cucernică, ce se transmite tuturor, dela unul la altul dar mai cu seamă dela grupul format la strană în jurul cântăreţului odată cu începutul Liturghiei... In unele biserici, tot poporul aproape, fără deosebire de vârstă şi sex precum şi de locul ocupat de fiecare în sfântul lăcaş, dă răspunsurile Liturghiei într'o perfectă ordine, după cântăreţ".

...„Două mari câştiguri pot decurge în chip natural pe plan pastoral, din cultivarea cântării liturgice în comun. Trezirea şi întreţinerea, în primul rând, a *conştiinţei de comunitate*, atât de fundamentală şi de esenţială pentru viaţa religioasă a Bisericii noastre ortodoxe. Se organizează în al doilea rând, prin participarea activă la viaţa liturgică, acea *elită religioasă a parohiei*, atât de necesară în acţiunea pastorală, ca aluatul menit să dospească toată făina".

Mai ales pentru luminoasele gânduri de ordin pastoral din articolul rezumat aici, îi mulţumim autorului, iar cucernicilor preoţi cetitori ai acestor rânduri le recomandăm, cu toată convingerea, cultivarea cântării poporului în comun, asigurându-i că îndeplinesc astfel o lucrare „culturală în sensul cel mai adânc, pe care îl are acest cuvânt în însemnătatea lui etimologică".

Pr. Gh. Şoima

Inainte de-a părăsi Moscova, dl Archibald Clark Kerr a adresat un mesaj către popoarele Uniunii Sovietice, în care a declarat că prietenia anglo-sovietică creşte continuu. Regele George a aprobat numirea de ambasador britanic la Moscova, a dlui Mauricce Petterson, fost ambasador la Ankara.

Pentru orfelinat

Nu e prea târziu

Constatăm cu deosebită bucurie că foarte multe parohii după ce la început au venit cu un rezultat mai redus al colectei pentru orfelinatul arhiepiscopesc din Sibiu, văzând prezentarea pilduitoare a parohiilor pe cari le-am publicat fie în „T. R." fie în „Lumi a Satelor", s'au recules, au pornes din nou la lucru şi acum se înfăţişează cu rezultate foarte frumoase.

Bucuria pe care o avem văzând această îndreptare nu este a noastră, ci a dragilor noştri copii orfani, cărora prin grija neadormită a I. P. Sfinţitului nostru Mitropolit *li s'a gătit casă minunată, li s a procurat inventariul necesar pentru o funcţionare perfectă a orfelinatului şi li s'au procurat, cu toata greutatea vremurilor, multe din alimentele necesare până la noua recoltă.*

Pentru toate acestea a trebuit să facem faţă la cheltueli mari şi acest lucru ar fi fost cu neputinţă fără rezultatele frumoase ale colectei din atâtea parohii ale Arhiepiscopiei noastre. Profităm acum de-a face un îndemn către toţi c. părinţi cari din pricini binecuvântate n'au reuşit până acum să obţină rezultate corespunzătoare la colecta pentru orfelinat, să încerce din nou şi să-şi corecteze rezultatele iniţiale. Pentru un aşezământ cum este un orfelinat, pe care s'a angajat Biserica să-l organizeze, să-l conducă şi să-l susţină ani dearândul, trebuie ca întreaga preoţime să aibă cea mai desăvârşită înţelegere şi astfel să-l sprijinească din toate puterile.

In linie generală putem spune că apelul I. P. S. Sale a fost înţeles şi de aceea mergem înainte cu toată bună grija. Aşteptăm însă concursul şi sprijinul unanim al întregului cler şi popor din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre. Deci, nu-i prea târziu pentru nimeni, chiar şi cele mai smerite rezultate mai pot fi îndreptate de aici înainte.

Şi acum ne luăm voie de a mai pomeni o serie de rezultate frumoase ale colectei pentru orfelinat: La loc de frunte se situează Braşovul, care prin rezultatele din toate parohiile se apropie de cifra de 3.000.000 Lei. *Dintre parohii cel mai bun rezultat l'a dat Braşov-Cetate, cu 850.000 lei, apoi Braşov Schei I. cu 702.120 lei, Braşov Schei III cu 350.000 etc. Cu rezultat foarte frumos vine parohia Covasna* Lei 686.500 *Vrednică de toată lauda este mica parohie de pe Mureş Sântohalm, cu rezultatul de 300.000 lei. Parohia Sâmpetru cu 355.900; Nocrich cu 326.000 lei; apoi parohiile: Satulung cu 361.100 lei, Urot cu 220.690 lei; Moeciul de jos cu 230.000 lei; Cetatea de Baltă cu 240 000; Sibişeni cu 166.300 Lei; Crişan 161.800 lei; Bahnea 160 000 lei; Ernea cu 146.000 ei; Purcăreşti 143.200 lei; Ruda-Brad 140 000 lei; Drâmbar cu 139.000 Lei şi în fine Podele 92.100 lei.*

Drept cunună a rezultatelor enumerate în articolul de faţă, dăm rezultatul colectei din parohia Blăjel cu 615.000 lei.

Referent

† Păr. Prof. Dr. Gh. I. Ghia

Din Craiova ne vine trista ştire că preotul *Dr. Gh. I. Ghia*, fost profesor şi inspector general al învăţământului, a trecut în lumea celor drepţi. Răposatul a fost redactor la revista Renaşterea din Craiova şi a publicat mai multe lucrări de seamă, mai ales la studiul biblic. Insemnăm doar câteva dintre cărţile sale: 1. Creştinismul şi problemele sociale, Craiova 1923; Impărăţia lui Dumnezeu după N. T., Craiova 1925; Sf. Ioan Botezătorul după Evangheliile canonice, Craiova 1926; Epistola sf. Iuda, întroducere şi comentar, Craiova 1927; Atitudinea Mântuitorului faţă de Legea Vechiului Testament, Craiova 1928, ş. a. Vom reveni. **N Neaga**

„Frăţia propovăduirii Sfintei Cruci", înfiinţată sub oblăduirea Episcopiei Aradului, îşi publică statutele în revista oficială „Biserica şi Şcoala", începând cu Nr. 5 din 27 Ian. 1946.

Studii

Prof. Dr. Vladimir Prelipceanu: *„Vocaţiunea la profeţii Vechiului Testament"* (Candela, revistă teologică şi bisericească, publicată de profesorii facultăţii de teologie din Suceava. Anul 63—64, 1942—43, p. 52—71).

In acest studiu profesorul V. Prelipceanu prezintă câteva aspecte din viaţa şi solia profeţilor, vorbind despre experienţele şi trăirile sufleteşti de ordin religios în legătură cu momentul vocaţiunii la misiunea profetică. Profeţii V. T. au fost prin excelenţă oameni de vocaţie. Dacă a fi cu vocaţie înseamnă a fi dăruit de natură în gradul cel mai înalt, ca oameni de vocaţie au fost profeţii dăruiţi în gradul cel mai înalt, dar nu de natură, ci de Dumnezeu. Profeţii au fost chemaţi la înalta lor misiune prin vocea lui Dumnezeu, care s'a îndreptat către ei în chip extraordinar. Impresionantă şi caracteristică se arată chemarea la misiunea profetică a păstorului din Tecoa, Amos, care se legitima ca un profet nu de meserie, ci de vocaţie.

Din acest studiu rezultă că profeţii V. T. ne descriu vocaţia lor ca un act de origine supranaturală. Vocaţia la ei stă în strânsă legătură cu actul inspiraţiunii şi al revelaţiunii. Dumnezeu dă omului ales pentru misiunea profetică un dar deosebit, fără vreun merit din partea acestuia. Meritul profeţilor constă în faptul că ei au conlucrat cu harul, cu această putere care nu le desridică natura, ci le-o întregeşte.

Criteriile după cari se pot deosebi vocaţiile adevărate de cele false mai sunt şi următoarele: Profetul adevărat este în primul rând propovăduitorul căinţei, el vede mântuirea după aceasta. Dimpotrivă, profetul-mincinos reprezintă concepţia că Dumnezeu este obligat faţă de poporul său să-l mântuiască fără convertire, fără căinţă şi fără ispăşire. Profetul adevărat stă întotdeauna de partea lui Dumnezeu şi împotriva lumii. Profetul fals este de partea lumii şi împotriva lui Dumnezeu.

Profeţii Vechiului Testament, prin marile idealuri cari i-au frământat, prin măreaţa lor concepţie despre lume şi viaţă, despre Dumnezeu şi om, precum şi prin viaţa pe care au trăit-o, fac parte din patrimoniul scump al umanităţii întregi şi rămân mereu de actualitate.

Iată câteva idei dintr'un studiu care merită să fie citit.

Prof. D. N. Neaga

† **Ioan Bedelean.** Zilele trecute a plecat dintre noi vrednicul şi binecunoscutul maestru lăcătuş, Ioan Bedelean. Unul din puţinii Români cari au înţeles să îmbrăţişeze o meserie, I. B. a fost primul maestru român care a pătruns în uzina electrică din Sibiu, iar îndată după întâiul război mondial şi-a deschis un atelier propriu. Sprijinit efectiv de încredere şi ajutorul acordat de Arhiepiscopia ortodoxă română din Sibiu prin părintească solicitudine a I. P. Sfinţitului nostru mitropolit Nicolae, începând cu anul 1927, I. B. a prins puteri şi a ajuns să execute o mulţime de lucrări frumoase, care au sporit numele bun al atelierului său. Urmaşii săi au datoria mare de-a-i continua opera!

„Pastoraţia drastică", este prima problemă care umple rama nouei rubrici: Probleme religioase inaugurată de „Foaia Diecezană" a Caransebeşului Nr. 3—4 din 2. I. c. Autorul, harnicul teolog *Prof. Dr. Petru Rezuş*, scrie printre altele: „Biserica primară aplica, cu o severitate exemplară, anatema şi excomunicarea, considerate mijloace drastice de-a îndrepta pe cei păcătoşi, verificaţi ca atare şi lămuriţi în faţa obştei.

Procedura aceasta drastică însă, a dispărut şi a făcut loc unei dulcegării sentimentale, care a fraternizat cu lenevirea spirituală a unei mari părţi din trupul mistic al Bisericii lui Hristos.

Se cuvine de aceea, să strigăm: îndărăt la asprimea vieţii creştine dintru început".

Fără să uităm că duhul şi practica Bisericii primare sunt normative şi pentru pastorala modernă, observăm că problema dă de gândit şi rămâne să se vadă dacă o atare metodă postorală poate fi aplicată astăzi.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Păr. C. Burducea, ministrul Cultelor, a declarat că la minister se lucrează la alcătuirea unei noi legi a cultelor.

Zece ani. S'a împlinit zece ani dela moartea vlădicilor de vrednică pomenire, *Nicolae Ivan* al Clujului şi *Roman Ciorogariu* al Orăzii. Hărăziţi a păstori respectivele tinere eparhii, cei doi bărbaţi au intrat în istoria noastră ca *episcopi luptători*, care şi-au cheltuit toată energia pentru ridicarea Bisericii şi a Neamului românesc. Drept aceea, Biserica şi Neamul — împrospătând figura vrednicilor dispăruţi — depun pe lespedea mormintelor lor, omagiul dreptei recunoştinţe şi al netrecătoarei amintiri.

A murit jurisconsultul Eparhiei Clujului, regretatul advocat Dr. Petru Meteş. Dumnezeu să-l odihnească cu dreptii.

Comisia interministerială pentru pregătirea tratatului de pace cu România, este constituită din d-nii ministri: Gh. Tătărescu, L. Pătrăşcanu, Ştefan Voitec şi Mihail Ralea.

Comisia română de armistiţiu s'a desfiinţat. In locul ei s'a înfiinţat, pe lângă Ministerul Afacerilor Externe, o Comisiune română de legătură cu Comisia Aliată de Control.

Guvernul e preocupat de îmbunătăţirea stărei materiale a salariaţilor publici.

Ne-au sosit de curând medicamente din Elveţia.

O comisie specială lucrează la alcătuirea unui nou statut al funcţionarilor publici.

Fostul mareşal Ioan Antonescu a fost adus în ţară împreună cu 11 membrii ai guvernului său, spre a fi judecaţi de o curte românească.

Dl Gh. Tătărescu a fost însărcinat dela 15 Ian. c. şi cu conducerea Ministerului de Finanţe.

Consfătuire culturală. Din iniţiativa *P. S. Veniamin al Caransebeşului*, a avut loc în ziua de 10 Ian. la Caransebeş o consfătuire cu toţi intelectualii oraşului, în vederea ţinerii unui ciclu de conferinţe ce au să desbată toate problemele actuale ale Neamului, privite sub unghiul concepţiei creştine. Prima conferinţă s'a ţinut în 27 Ian. a. c.

„Necesitatea misiunilor religioase" este titlul articolului de fond al Nr. 5 (27-I-1946) din Revista oficială „Biserica şi Şcoala". Semnat de Păr. *Marin Sfetcu*. Articolul se remarcă nu numai prin voiciunea stilului ci şi prin felul în care pune problema.

Alegerea noului mitropolit greco-unit. La 11 Martie va avea loc la Blaj alegerea noului mitropolit greco-unit al Blajului. Pentru această alegere vor vota reprezentanţii celor 4 dieceze (Oradea, Cluj, Lugoj şi Baia-Mare) şi a Arhidiecezei de Alba Iulia şi Făgăraş. Rezultatul scrutinului se va trimite la Roma, unde Papa va numi pe unul din primii trei.

Recunoaşterea gnvernului român. St. Unite şi Marea Britanie au recunoscut guvernul **Dr. Petru Groza**, cu condiţia să garanteze libertatea presei, libertatea individuală, libertatea religioasă şi alegeri cât mai neîntârziate conform votului liber, universal şi secret.

Dl Adrian Holman a fost numit reprezentantul politic al Angliei în România.

Universitatea „Regele Ferdinand I" din Cluj şi-ar edeschis porţile, la ea acasă, în 1 II 1946.

EXTERNE:

Delegaţia ARLUS din Bucureşti a sosit la Leningrad, pentru a vizita acest oraş.

Raporturile economice dintre România, Anglia şi St. Unite au fost reluate.

In Grecia au izbucnit noui conflicte între monarhişti şi republicani.

Conferinţa Organizaţiei Naţiunilor Unite, ce se ţine la Londra, şi-a continuat lucrările cu unele întreruperi. Dl Trigve Lie, ministrul de externe al Norvegiei, a fost ales secretar general al acestei organizaţii.

Ungaria a devenit republică. Preşedintele republicei este dl Dr. Zoltán Tildy, iar noul cabinet maghiar l-a format dl Ferenc Nagy.

Comitetul central al UNRRA-ei a acordat Ungariei un ajutor de 1.000.000 lire sterline.

S'au împlinit 10 ani dela alegerea dlui E. Beneş ca preşedinte al republicei cehoslovace.

Savanţii americani au intrat în contact cu luna prin intermediul aparatului „Radar".

Experienţele navale cu bomba atomică în Pacific, vor costa 125 mil. lire sterline.

Tineri savanţi sovietici au fost răsplătiţi cu premiul Stalin

Preşedintele Truman a convocat la Casa albă, pe mai multe personalităţi din afara vieţii politice, pentru a discuta condiţiile în care s'ar putea pune capăt grevelor din USA.

Au fost luate măsuri severe pentru a face imposibilă o reînarmare a Germaniei.

ŞTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

6. *Duminecă în 17 Februarie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: cons. *Aurel Nanu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *Ioan Muntean.*

7. *Duminecă în 24 Februarie 1946* servesc: Prot. Mih. Neagu, preot Ioan Velţan şi Nicodim Belea; diaconii: Mihail Mărginean şi Vasile Gârbu. Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.* — La Oastea Domnului predică: diaconul *Simion Macarie.*

5. *Duminecă în 10 Februarie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu şi Mihail Mărgineanu. Predică: Prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.* — La Oastea Domnului predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

„Cassa de păstrare"

Institut de Credit şi Economii, Societate Anonimă, în Sălişte. Capital Lei 5.000.000. Registrul Bancar Nr. 9. din 1934.

Convocare

Domnii acţionari ai Institutului de Credit şi Economii, „Cassa de Păstrare" S. A. din Sălişte, sunt invitaţi a participa la a

LXI-a Adunare Generală Ordinară

în ziua de 23 Martie 1946, orele 16, în sala festivă a Şcoalei Primare din Sălişte.

Ordinea de zi:

1. Deschiderea adunării şi constituirea biroului.

2. Raportul Consiliului de Administraţie, Bilanţul şi contul de profit şi pierdere pe anul 1945 şi raportul Consiliului de Cenzori.

3. Descărcarea Consiliului de Administraţie şi a Consiliului de Conzori.

4. Stabilirea remuneraţiei pentru Consiliul de Cenzori.

5. Fixarea preţului marcelor de prezenţă.

6. Alegerea Consiliului de Cenzori.

7. Eventuale propuneri.

Domnii acţionari care doresc să participe la dunarea generală ordinară, în persoană sau plenipotenţă, vor depune acţiunile şi procurile timbrate la casieria institutului în Sălişte, la Banca „ALBINA" în Sibiu şi Sucursalele ei, sau la „BANCA CENTRALĂ" pentru Industrie şi Comerţ din Cluj şi Sucursalele ei, cel mult până în 18 Martie 1936, orele 12.

Dacă în ziua de 23 Martie 1946 nu se va întruni numărul de acţionari care să reprezinte capitalul cerut de lege şi statute, adunarea să rămână fără altă convocare pentru ziua de 30 Martie 1946, în acelaş local, la acelaşi oră şi cu aceeaşi ordine de zi, când se va putea delibera oricare ar fi partea de capital reprezentată de acţionarii prezenţi.

(9) 1—1 **Consiliul de Administraţie**

Chestura Poliţiei Municipiului Sibiu

Nr. 36352 din 31 Ianuarie 1946.

Comunicat

Se aduce la cunoştinţa locuitorilor domiciliaţi în raza Municipiului Sibiu, că, în conformitate cu ordinul Ministerului Afacerilor Interne, în ziua de Luni 4 Februarie 1946, orele 8 a. m. va începe controlul populaţiei în vederea descongestionării oraşului.

Această operaţiune va avea loc în sala de şedinţe a Primăriei Municipiului Sibiu, zilnic între orele 8—13 a. m. şi 16—19 p. m.

In acest scop, persoanele de ambe sexe între 16—70 ani, urmează a se prezenta la datele fixate mai jos cu acte oficiale (Bir. populaţiei, acte din care să rezulte profesiunea, instituţia la care este angajat şi data de când exercită profesiunea în localitate, etc.), prin care să facă dovadă de când locuieşte în localitate şi dovada profesiunei ce exercită, pentru a li se putea elibera dovada de rămânere în localitate.

Prezentarea se face în modul următor:

Luni 4 Februarie 1946, persoanele a căror nume începe cu litera A.

Marţi 5 Februarie 1946, idem litera B.

Miercuri 6 Februarie 1946, idem litera C.

Joi 7 Februarie 1946 şi Vineri 8 Februarie 1946, idem litera D.

Sâmbătă 9 Februarie 1946, idem litera E.

Luni 11 Februarie 1946 şi Marţi 12 Februarie 1946, idem litera F.

Miercuri 13 Februarie 1946 şi Joi 14 Februarie 1946, idem litera G.

Vineri 15 Februarie 1946 şi Sâmbătă 16 Februarie 1946, idem litera H.

Luni 18 Februarie şi Marţi 19 Februarie 1945 idem litera I.

Miercuri 20 Februarie 1946, idem litera J.

Joi 21 Februarie 1946 şi Vineri 22 Februarie 1946, idem litera K.

Sâmbătă 23 Februarie 1946, idem litera L.

Luni 25 Februarie 1946 şi Marţi 26 Februare 1946, idem litera M.

Miercuri 27 Februarie 1946 şi Joi 28 Februarie 1946, idem litera N.

Vineri 1 Martie 1946, idem litera O.

Sâmbătă 2 Martie 1946, idem litera P.

Luni 4 Martie 1946 şi Marţi 5 Martie 1946, idem litera R.

Miercuri 6 Martie 1946 şi Joi 7 Martie 1946, idem literele S. Ş.

Vineri 8 Martie 1946 şi Sâmbătă 9 Martie 1946, idem literele T. Ţ.

Luni 11 Martie 1946, idem literele U. W. V. Z.

Marţi 12 Martie 1946, idem literele X. Y.

Toţi acei care nu se vor prezenta la termenele fixate, iar la controlul făcut de organele poliţieneşti vor fi găsiţi fără „dovezi", vor suferi rigorile ordinelor în vigoare, urmând a se lua contra lor măsuri de evacuare din municipiu.

A. Deleanu Chestor — **Dr. Octav Rusu** Secretar

Nr. 10.229/1 945 (1) 3—3

Concurs

Pentru întregirea protopopiatului **Făgăraş** se publică concurs cu termin de 30 zile.

Protopopul instituit va fi şi parohul parohiei Făgăraş I.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Diurnele de protopop dela Stat şi dela vizitaţiile canonice.
3. Sesiune de 18 jugăre la parohia Făgăraş I.
4. Locuinţă în casa protopopească, cu încălzit şi luminat.

Cererile de concurs se vor înainta la Consiliul Arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară ţinută la 7 Decemvrie 1945.

Consiliul Arhiepiscopesc

„ALBINA"

institut de credit şi de economii, Sibiu

Prospect de emisiune

In baza autorizării Adunării generale extraordinare a acţionarilor Institutului de credit şi de economii „ALBINA" Sibiu, ţinută la 26 Ianuarie 1946 şi în conformitate cu art. 6 din Statute, subsemnatul Consiliu de administraţie deschide prin aceasta subscripţie pentru o nouă emisiune de acţiuni, în scopul sporirii capitalului social dela Lei 250.000.000 la Lei 500.000.000.

Noua emisiune se face în următoarele condiţiuni:

1. Acţionarii vechi au dreptul să opteze, cel mai târziu până la data de 10 Martie 1946, pentru fiecare acţiune veche de lei 500— câte una nouă.

2. Cursul de emisiune este de Lei 650— de acţiune, din care se vor trece:

Lei 500 la capitalul social,

Lei 100 la fondul de rezervă legală,

Lei 50 pentru taxe, impozite şi cheltuieli.

3. Preţul acţiunilor se va vărsa în 3 rate şi anume:

Lei 250 de acţiune la subscriere,

Lei 200 de acţiune până la 30 Iunie 1946,

Lei 200 de acţiune până la 30 Septemvrie 1946.

4. Acţiunile neoptate de vechii acţionari până la 10 Martie 1946, se vor pune la dispoziţia vechilor acţionari, în proporţie cu vechile acţiuni ce posedă, dar maximum până la cvantumul acestora, pe cursul arătat la punctul 2, adecă Lei 650.

Rata primă la acţiunile astfel distribuite se va plăti până cel mai târziu la 31 Martie 1946, rata a doua până la 30 Iunie 1946, iar rata a treia până la 30 Septemvrie 1946.

5. Acţiunile rămase nesemnate de vechii acţionari, se vor putea distribui de către Consiliul de administraţie şi neacţionarilor.

Preţul acestor acţiuni astfel distribuite este de Lei 3.200 de acţiune, din care se vor trece:

Lei 500 la capitalul social,

Lei 2500 la fondul de rezervă legală,

Lei 200 pentru taxe, împozite şi cheltuieli.

Preţul acţiunilor de Lei 3200 se va vărsa în 3 rate egale şi anume:

Lei 1200 de acţiune până cel mai târziu la 31 Martie 1946,

Lei 1000 de acţiune până la 30 Iunie 1946,

Lei 100 de acţiune până la 30 Septemvrie 1946.

6. Acţiunile subscrise şi achitate integral până la data de 31 Martie 1946, vor beneficia de dividendă începând cu anul de gestiune 1946.

7. Acţionarii, cari nu vor achita integral preţul acţiunilor noui până la data de 31 Martie 1946, vor beneficia după vărsămintele făcute de o dobândă de 5% pro rata temporis, iar acţiunile lor vor beneficia de dividendă începând cu anul de gestiune 1947.

Sumele destinate Fondului de Rezervă Legală şi cheltuieli, nu beneficiază de dobândă.

Acţionarii cu plăţi întârziate, vor avea să plătească o dobândă de întârziere de 9% după ratele restante.

8. Faţă de acţionarii cari nu vor achita vărsămintele la termen, se vor aplica dispoziţiunile art 10 din Statute cu următorul conţinut:

„La emisiuni viitoare, pentru acţonarii cari n'au achitat vre-un vărsământ la termenul stabilit de Consiliul de administraţie, se fixează prin publicare, în conformitate cu art. 4, un nou termen de 45 zile. Dacă nici până la expirarea acestui termen nu se vor face vărsămintele cerute, atunci sumele plătite cad în folosul societăţii, (fondul de rezervă) iar titlurile acţiunilor se anulează şi sub aceiaşi numeri se emit alte titluri. Anularea se publică.

Pentru vărsămintele care nu s'au făcut la termen, se plătesc dobânzi de întârziere, cu etalonul fixat prealabil de Consiliul de administraţie".

9. Pentru exercitarea dreptului de opţiune, acţiunile vor fi prezentate fără coala de cupoane.

10. Ca locuri de subscriere şi vărsăminte se desemnează: Sediul Central din Sibiu şi sucursalele: Braşov, Bucureşti, Cluj, Lugoj, Mediaş, Tg.-Mureş, Târnăveni şi Timişoara. 1—1 (8)

Sibiu, la 26 Ianuarie 1946.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE

Nr. 39/1946 (6) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a **Loman,** protopopiatul Sebeş, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. 1 (un) kg. lână, sau contravaloarea ei, de fiecare familie — anual.
3. Folosirea unui fânaţ de 4 jug. 200 st. — la locul numit „Gard".
4. Folosirea cimitirului şi a pomilor fructifieri din el.
5. Folosirea unei grădini arătură şi cca 2 jug. fânaţ, numit a „boierului".
6. Folosirea unei delniţe şi a unei vii.
7. Dela comuna politică, 4 (patru) stânjini lemne de foc fasonate în pădure.
8. Stola obişnuită în parohie.

Preotul ales este obligat a ţine un cal de transport, pentru deservirea credincioşilor din cătune.

Cererile de concurs însoţite de încuviinţarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc şi de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta Oficlului protopopesc ortodox român al Sebeşului, în termenul fixat.

Candidaţii se vor prezenta cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeşului, în înţelegere cu consiliul parohial.

Sebeş-Alba, 10 Ianuarie 1946.

Prot. Dumitru Ciuchendea
adm. prot.

Ad. Nr. 1288—1945 (7) 1—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preavenerabilului Cons. Arhiepiscopesc Nr. 11088—1945, publicăm concurs pentru întregirea parohiei Fundata-Bran, de cl. II, Protopopiatul Bran, cu termen de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare obicinuite în parohiile brănene.
3. Sesiune parohială 19,123 jug. pădure în Preduş.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de-a candida dela Preavenerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, iar concurenţii se vor prezenta în parohie în Dumineca şi sărbătoarea ce li-se va fixa de Oficiul protopopesc Bran, spre a cânta, eventual a celebra şi a face cunoştinţă cu poporul dreptmăritor.

Zărneşti 2 Decemvrie 1945.

Vasile Stoicanea
protopop

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi întrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţie ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

Nr. 501—1945 Prot. (2) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Petrila Lunca de sus,** protopopiatul Jiu, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Casă parohială.
3. Folosirea unei grădini în suprafaţă de 340 st. □ şi a cimitirului confesional, — fânaţ şi pomi.
4. Adăul şi stola uzitate în parohiile din tract.

Cererile de candidare, însoţite de actele necesare şi de binecuvântarea arhierească, se vor înainta Oficiului protopopesc Jiu-Petroşani, iar concurenţii se vor prezenta — cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc — în parohie, pentru a sluji, predica, cânta şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Oficiul protopopesc ort. rom. Jiu-Petroşani, în înţelegere cu Consiliul parohial.

Petroşani, 12 Decemvrie 1945.

Pr. Ion Duma
protopop

Nr. 225/1945 (3) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Hundorf,** protopopiatul Târnava Mare, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială cu dependinţe, în stare bună.
3. Sesiune parohială 29 jug. arător şi fânaţ.
4. Stola uzitată în protopopiat.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc din Dumbrăveni, jud. Târnava Mică. Se vor prezenta în parohie cu învoirea Oficiului protopopesc pentru a celebra, a predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Oficiul protopopesc ortodox rom. Târnava Mare în înţelegere cu Consiliul parohial din Hundorf.

Dumbrăveni, la 26 Noemvrie 1946.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 1—1946 (4) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Veseud,** din protopopiatul Mediaş, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială în stare bună, 3 camere de locuit, bucătărie de vară, pivniţă; şură cu grajd, grădină de legume şi o grădină cu pomi în întindere de 200 st. □.
3. Sesiune parohială: 26 jug. pământ arător şi fânaţ.
4. Una soarte de lemne din pădurea composesoratului urbarial din Veseud.
5. Drept de 6 vite în păşunea asociaţiei Veseudana.
6. Stola uzitată în parohie.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc al Mediaşului şi se vor putea prezenta în parohie numai cu învoirea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Mediaş, 2 Ianuarie 1946.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Veseud.

Ioan Crăciun
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. — Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XCIV SIBIU, 24 Februarie 1946 Nr. 7—8

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 [illegible]

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20.000; cl. III Lei 12.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50 000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preț un cm.² 60 Lei pe[illegible] odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

P. S. Episcop Veniamin la 60 de ani

In ziua de 22 Februarie a. c., P. S. Sa *Veniamin Nistor*, episcopul Caransebeșului, împlinește venerabila vârstă de 60 de ani.

Coborîtor dintr'o veche familie preoțească, P. S. Sa s'a format în atmosfera și școala sibiană, unde duhul lui Șaguna este veșnic viu. Desvoltându-și activitatea ani îndelungați aici, și-a câștigat o deosebită destoinicie în administrația și pastorația bisericească, pe care a slujit-o cu cinste și demnitate două decenii.

Când în anul 1941 a urcat scaunul vlădicesc de glorioasă moștenire șaguniană al Caransebeșului, P. S. Sa aducea cu sine bogata experiență câștigată și hotărîrea puternică de-a se devota cu totul înaltei misiuni vlădicești. Fire blândă și senină, pricepător la durerile și nevoile celor mulți, cel de al șaselea episcop al acelei eparhii reînființate și-a ales drept crez al chemării Sale: *Păstrarea și sporirea tradiției moștenite și strădania de a face din Ortodoxie, steaua călăuzitoare a sufletului românesc din Banat.*

Devotat cu totul misiunii Sale sfinte, la temeliile căreia a așezat ca principiu călăuzitor *credința și dragostea* creștină, P. S. Sa *s'a străduit din toate puterile să ridice eparhia Caransebeșului la înălțimea cerințelor vremii.* Odată cu întărirea instituțiilor eparhiale și cu sporirea acestora cu altele noui după cerința vremilor actuale, destoinicul vlădică a îmbrățișat spre chibzuită rezolvire o seamă de probleme noi de ordin moral, social, umanitar și economic.

Mobilizând clerul la muncă disciplinată în toate domeniile vieții bisericești, naționale, sociale și economice, P. S. Sa a reușit în aproape 5 ani de păstorire, *să promoveze renașterea vieții religioase, întărirea sentimentului religios și ridicarea culturii intelectuale și morale a istetului popor bănățean.*

Mereu conștient de marea răspundere ce o are în fața lui Dumnezeu, P. S. Sa și-a concentrat toată grija și energia voinței întru *înoirea și întărirea sufletului bănățean,* prin ridicarea lui spre izvorul tuturor virtuților străbune: Hristos. Strădalnic necontenit pentru a fi la înălțimea chemării Sale, P. S. Sa *și-a înviorat statornic devotamentul slujirii în duhul șagunian,* inspirându-se totdeauna din marile aspirațiuni ale Bisericii și Neamului, *al căror purtător și crainic este cu toată puterea ființei Sale.*

Sibiul ortodox, mândru că a dat din pleiada sa pe al patrulea trimis al său la conducerea eparhiei Caransebeșului, îi urează călduros să aibă parte de îndelungată și rodnică păstorire, spre a putea continua și desăvârși opera începută, căreia s'a dedicat cu toată râvna.

Teodor V. Păcățian

In 11 Februarie a. c., s'au împlinit 5 ani dela moartea lui *Teodor V. Păcățian,* fost «redactor responsabil» al foii noastre între anii 1901—1917.

Născut în satul Ususău de lângă Lipova Aradului la 28 Noemvrie 1852, a avut parte de tot sbuciumul acestei vieți pământești. Pornind dela începuturi modeste și stăpânit de iubirea cărții, și-a făcut studiile secundare la Lugoj și Arad, unde își ia bacalaureatul.

Neputând urma studii universitare din cauza morții tatălui său, intră în administrație ca notar, pentruca să se dedice apoi publicisticei. Activitatea ziaristică și a desfășurat-o mai întâiu la gazetele: «Luminătorul», «Timișana», «Gazeta Poporului» și «Dreptatea» din Timișoara, apoi la «Tribuna» din Sibiu, căreia i-a fost și redactor. In Ianuarie 1901, ia conducerea «Telegrafului Român», pe care l-a redactat până la 5/18 Dec. 1917, când s'a retras din Sibiu.

Gazetar de elită și neînfricat, T. V. P. s'a străduit — cât timp a purtat sarcina redactării organului de publicitate întemeiat de Șaguna — să rămână credincios programului gazetei: *„luminarea și fericirea poporului român"* din această țară.

Pe linia acestui program, T. P. a luptat cu arma destoinică a condeiului său, pentru dreptatea, libertatea și soarta mai bună a poporului său. Deși laic, s'a integrat deplin în spiritul vieții bisericești din Sibiu, depunând întreaga sa putere spirituală întru realizarea programului de muncă al ziarului, în jurul căruia a știut să strângă colaboratori credincioși. Conștient de misiunea sa, în a cărei biruință a crezut cu putere, T. P. *a apărat cu destoinicie și demnitate marile interese ale Bisericii și Neamului.*

Anii petrecuți ca redactor al «T. R.» constituesc apogeul activității sale. Acum publică monumentala operă: «*Cartea de aur*», care a contribuit considerabil la cunoașterea luptelor noastre naționale și la întărirea conștiinței drepturilor noastre. Foarte valoroase sunt și traducerile sale: Ihering («Lupta pentru drept» și „Scopul în drept"), Polock («Istoria politicei»), Holtzendorff („Principiile politicei»), și St. Mill («Libertatea»). Traducerile sale de cuprins religios au pus în mâna preoților folositoarele lucrări ale lui Petrow: *„Calea spre Dumnezeu"* și *„Evanghelia ca bază a vieții"*.

Spirit vioiu și limpede până în ultimele clipe ale vieții, T. P. a murit sărac dar cinstit, în Cluj. Cu prilejul împlinirii a 5 ani dela moartea sa, «Telegraful Român», căruia i-a slujit cu atâta dăruire, îi aduce omagiul recunoștinței sincere și făgăduința de a-i păstra netrecătoare amintirea.

ÎNVIERE ȘI POST

Momentul actual al desfășurării anului bisericesc, și anume începerea răstimpului de pregătire duhovnicească pentru marele Praznic al Invierii Domnului, ne îmbie stăruitor cercetarea întrebării: *Ce legătură este între înviere și post?*

Aceasta cu atât mai vârtos, cu cât — după îndătinata rânduială bisericească străveche — tocmai sf. Paști trebue să le premeargă *cel mai îndelungat răstimp de post.* Chiar și numai acest fapt, care nu-i o simplă întâmplare, arată că *între înviere și post trebue să fie o strânsă legătură.*

Când zicem înviere, nu ne gândim la minunea învierii Domnului din morți, ci la *învierea sufletească* a creștinului, adecă la ridicarea lui din mormântul păcatului prin omorîrea tuturor patimilor și îmbrățișarea unei vieți neprihănite și sfinte. Pentrucă învierii Domnului — reactualizată în mod tainic dar real prin sărbătoarea sf. Paști — *trebue să-i corespundă renașterea duhovnicească a credinciosului,* ceea ce-i tot una cu învierea lui sufletească.

Dar biruința vieții neprihănite asupra morții păcatului sau înnoirea în duhul învierii lui Hristos, nu se câștigă dintr'o dată, ci *este rezultatul unei lupte îndelungate și dârze.* Căci după cum la Hristos cel înviat se ajunge numai prin Hristos cel răstignit, tot așa *la învierea sufletească se ajunge numai prin răstignirea în noi a tuturor patimilor.* Și tocmai aici se plasează rolul important al postului și legătura lui indisolubilă cu învierea.

Ridicarea până la învierea sufletească se aseamănă cu urcarea deosebit de anevoioasă a unui munte foarte înalt. După cum acest munte poate fi urcat pe unul sau altul din versantele sale, tot așa culmea învierii duhovnicești poate fi atinsă pe mai multe căi. Aceste căi se reduc în esență la două: una *pozitivă,* care constă în rugăciune și în fapte bune, și una *negativă,* care constă în *mortificarea* patimilor trupești și sufletești. Fără îmbinarea organică și neîntreruptă a acestor două căi, înălțarea sufletului spre neprihănire nu se poate concepe.

Induhovnicirea trupului și cu aceasta săltarea la învierea spirituală, se face prin stăvilirea tuturor pornirilor pătimașe ale trupului și sufletului, prin renunțare, prin desfacere de bunurile exterioare și prin răstignirea propriului eu păcătos, prin *înfrânare.*

Abținere vremelnică — totală sau parțială — dela mâncare și băutură, îmbinată cu o radicală schimbare a felului de viață și cu o intensă trăire spirituală, *postul este un mijloc minunat și eficace de despătimire, de spiritualizare și de reînviere duhovnicească a ființei umane.*

Ascesă prin excelență, postul este piatra unghiulară pe care se clădește înduhovnicirea trupului și se deschide drum spre învierea spirituală.

Invierea sufletească presupune o intensă potențare a ființei creștinului. A răspunde la întrebarea ce ne-am pus-o la începutul acestor rânduri, este a arăta: cum și în ce măsură mijlocește postul această potențare.

Această potențare a ființei creștinului poate avea loc numai prin desrobirea de patimi și restabilirea unității armonice dintre trup și suflet. Ori, postul este mijlocul eficace care desrobește de patimi și mijlocește posibilitatea *actualizării* tuturor forțelor morale creatoare ale omului, și prin aceasta ridicarea la neprihănire și transfigurare. Căci mijlocește comuniunea intimă cu Hristos, izvorul vieții celei adevărate.

Asceza postului înlătură disarmonia lăuntrică dintre cele două elemente constitutive ale naturii umane: trupul și sufletul, prin restabilirea unității armonice dintre acestea. Prin post, drama lăuntrică a antagonismului dintre carne și spirit, se transformă în colaborare armonică întru preamărirea lui Dumnezeu. Căci prin el ființa noastră robită patimilor, se descătușează din lanțurile acestei robii și e atrasă sub aripa elevatoare a spiritului ce tinde spre cer. In flacăra lui, «omul trupesc sau carnal» se transformă în «om duhovnicesc».

Practicat sub ambele sale aspecte: postire trupească și postire sufletească, cu stăruință și intensitate, postul mijlocește suprimarea totală a poftelor și pasiunilor trupești și sufletești, mortifică sensualitatea din noi și ne ridică la starea contemplativă a spiritului ascetic, dând aripi puternice acestuia în lupta activă cu carnea și ridicându-l până la învierea duhovnicească: «Postul — zice Fer. Augustin — curățește inima, ridică sufletul, supune carnea spiritului, face sufletul aplecat la căință și la zdrobirea inimii, depărtează răul pornirii trupești, potolește văpaia poftei și aprinde flacăra curățirii».

Datorită postului, căința noastră devine mai profundă, rugăciunea noastră mai fierbinte, milostenia noastră mai curată, iar cuminecarea noastră cu Hristos cel euharistic, mai intensă. In acest sens, sf. Efrem Sirul zice: «Postul este căruță către Cer», sau: «Postul pe rugăciune la Cer o trimite». Prin urmare, postul nu-i numai temelia pe care se clădește întreaga trudă a omului spre ridicarea din păcat și ajungerea la neprihană, ci *însuși elementul care dinamizează și ridică pe om în această luptă.*

Factor de crucificare a omului păcatului, de ridicare biruitoare a spiritului în lupta activă cu carnea, postul este scara care ne urcă ființa spre lumină prin topirea patimilor din

„Nu numai cu pâne va trăi omul“!

Problema orfelinatului Arhiepiscopiei noastre este menită să ajungă una din cele mai frumoase preocupări de ordin social caritativ a vieţii preoţimii şi poporului nostru dreptcredincios. Din toată corespondenţa pe care am avut-o cu oficiile parohiale, din feiul cum credincioşii noştri au răspuns şi continuă să răspundă apelului I. P. S. Sale Mitropolitului nostru NICOLAE, se poate vedea limpede contribuţia puternică morală, partea vădit sufletească, care se pune în problema ocrotirii orfanilor de război în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre. Frumoasa contribuţie materială realizată pentru susţinerea orfelinatului, constitue nu numai un succes de colectare de bani sau alimente, ci ea vorbeşte lămurit de bunătatea sufletească a preoţimii şi poporului nostru, de înţelegerea lor cuprinzătoare a problemei acesteia care va fi una din cele mai frumoase podoabe ale Bisericii noastre

Constatarea pe care o facem în legătură cu partea sufletească ce se pune în problema ocrotirii dragilor noştri copilaşi, rămaşi orfani de pe urma războiului, ne dă toată îndreptăţirea de-a păşi înainte cu realizările cât mai perfecte în ce priveşte orfelinatul şi-a orfanilor ocrotiţi în el. Cea mai bună chezăşie a reuşitei oricărei lucrări este atunci când la îndeplinirea ei se pune suflet. In marea problemă a orfanilor de război şi-a ocrotirii lor în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, am simţit sufletul poporului şi al preoţimii alături de iniţiativa centrului eparhial.

In cele ce urmează continuăm cu indicarea rezultatelor mai însemnate din parohiile noastre la colecta pentru orfelinat. O bună parte din parohii au venit cu rezultate foarte frumoase în natură cari în bani ar face sute de mii de lei, ba în unele parohii se trece de un milion. Citâm aici parohia Braşov-Şchei III (păr. Gh. Constantin) care a colectat efecte de îmbrăcăminte în valoare de peste un milion de lei. Menţionăm o serie de parohii, cari au colectat alimente în valoare de 300.000 lei: Seleuşul, Topârcea, Vorumloc, Oprea-Cârţişoara, Cunţa, Merghindeal, Drăguş, Alămor, Orăştie, Tărtăria; alte câteva parohii, cu alimente de peste 500.000 lei; Bratei, Şura mare, Cincul, Viştea de jos. In fine mai arătăm câteva rezultate în numerar: Bobâlna 117.000 lei; Teliuc 125.718 lei; Ribiţa 118.000 lei; Batiz 175.290 lei; Grid 130.000 lei; Gothatea 226.000 lei; Băiţa 214.000 lei; Biscaria 269 000 lei; Criştior 307.582 lei; Sibiu-Iosefin 338.780 lei şi Braşov-Stupini cu frumosul rezultat 702 000 lei.

Referent

Controlul conştiinţei

Glasul Domnului a zămislit munţii până în culmile văzduhului, câmpiile cu covoare de flori, aripile vânturilor, lumina zilelor şi întunerecul nopţilor şi cele mai ascunse adâncimi ale mărilor. Toate printr'ânsul s'au făcut şi fără de dânsul nimic nu s'a făcut. Aceasta este *lumea materială* întruchipată de înţelepciunea lui Dumnezeu.

A alcătuit Dumnezeu şi o altă lume, dăruită ca un privilegiu numai omului, *împărăţia sufletului*. Şi toată lumea materială a pus-o la dispoziţia omului, ca să se folosească de bunătăţile ei, cu o singură condiţie, ca tot beneficiul acesta să-l întrebuinţeze pentru suflet.

Iar pentru ca să poată face aceasta, a dat Dumnezeu omului un element care să-i controleze toate faptele, să-l ferească de rătăciri şi să-l îndrepte spre împărăţia sufletului, şi aceasta este *conştiinţa*.

Ea are cel mai însemnat rol în viaţa noastră, ea este *controlul* tuturor faptelor noastre. Cu preciziune clară şi hotărîtă, ea ne arată osebirea între bine şi rău, ne îndeamnă să ne smulgem din ghiarăle patimilor şi să ne îndreptăm tot rostul faptelor noastre către Dumnezeu.

Controlul conştiinţei are o putere divină atât de mare, încât omul care îşi pune în acţiune acest control, nu poate cădea în nici o greşală. Este ca o lumină care îţi luminează în întunerec şi nu te lasă să te poticneşti.

Şi în domeniul sufletului este nevoie de acest control, ca şi în viaţa oricărei instituţii cu probleme materiale din societatea omenească a căror existenţă fără control este imposibilă.

De exemplu un institut financiar. Partea materială este banul, stăpânit de lăcomia de a aduna tot mai multă bogaţie. De altă parte stă ordinea spirituală, disciplina şi cinstea operaţiilor. Intre ele stă factorul regulator, resortul de control, care armonizează raportul între cei doi factori. Ori care instituţie, de orice fel, care e lipsită de acest control, duce inevitabil la faliment.

Aşa este şi omul. Trupul este stăpânit de ispita păcatelor, iar sufletul ne chiamă spre lumina spirituală, spre Dumnezeu. Intre aceste două stă controlul conştiinţei, care ne arată dezastrul faptelor rele şi fericirea faptelor bune.

Dar durere acest tovarăş, care te însoţeşte totdeauna şi pretutindeni, este de foarte multă lume nesocotit, acoperit de muschiul lipsei de voinţă. Pentrucă nu este nevoie decât de o fărâmă de voinţă tare şi hotărîtă, pentru ca omul să-şi pună în funcţie controlul conştiinţei.

Conştiinţa este ca un mărgăritar prins în mrejele plantelor aquatice, peste cari valurile apelor tulburi aruncă mereu straturi de mocirlă şi de cele mai multe ori este nevoie de un eveniment extraordinar care să-i scoată la suprafaţă lustrul scânteerilor lui luminoase.

Am cetit undeva povestea unui om bogat, care toată viaţa şi-a trăit-o numai pentru ispitele materiale ale trupului său. In vremea bătrâneţelor sale a fost lovit de o boală grea şi toate silinţele de a-şi recăpăta sănătatea i se păreau zadarnice. Atunci s'a trezit în sufletul lui controlul conştiinţei. Obsedat de teama osândei veşnice, a început într'o zi să şi facă bilanţul faptelor sale. Pe o foaie de hârtie, frântă în două, a început să însemne cu cruciuliţe, în stânga faptele rele, iar în dreapta cele bune.

Şi-a adus aminte că în acea zi de dimineaţă şi-a certat nevasta, a pălmuit servitoarea, pentru că a aflat o scamă pe haină, a trecut apoi pe stradă pe lângă un om nenorocit şi schilod şi nu i-a dat un ban, şi a certat calfele din prăvălie şi a bătut un ucenic, pentrucă n'a înşelat un cumpărător cu un preţ de uzură, etc. Pentru fiecare faptă a pus câte o cruciuliţă în stânga hârtiei şi până seara s'a umplut partea aceasta de cruci, iar în dreapta nici una. S'a cutremurat, şi-a plecat capul în palme şi, după cine ştie câţi ani, a zis un «Tatăl nostru». A fost singura cruciuliţă în dreapta în ziua aceea. De aici încolo au început zi de zi şi săptămână după săptămână să sporească crucile din dreapta şi să scadă cele din stânga. Iar această mare reconfortare sufletească a săvârşit-o controlul conştiinţei.

O pildă clasică de lipsa acestui control ne-o oferă marele Napoleon. Când a pornit campania din Rusia, l-a întrebat un general: «Sire, ce vrei acum să faci?» — «Să cuceresc întâi Austria» a răspuns Napoleon. — «Şi apoi?» «Să cuceresc Germania». — «Şi apoi?» — «Să sdrobesc Rusia». — «Şi pe urmă?» — «Să mă odihnesc».

«Ei bine, împărate, nu s'ar putea să renunţi la vărsarea de sânge şi mai bine să te odihneşti de pe acum?» Napoleon a râs ironic şi a pornit înainte, iar controlul conştiinţei i s'a trezit abia în surghiunul dela Sf. Elena, dar era prea târziu.

Lipsiţi de acest control sunt toţi tiranii, toţi despoţii, toţi făcătorii de rele.

Ce minunată pildă de acest control al conştiinţei ne dă însuşi Mântuitorul Isus Hristos. Conştinţa misiunei Sale de a îndrepta lumea spre Dumnezeu, a fost atât de puternică, încât i-a rupt toate legăturile cu cele pământeşti şi tot ce a făcut, a săvârşit pentru suflet şi pentru Dumnezeu. Tot acest control a întors pe Pavel din drumul Damascului, pe Petru să se întoarcă şi să se căiască, pe Iuda să se sinucidă şi atâţia mucenici să se sacrifice pentru fericirea veşnică.

Recunoaşterea păcatului este cel dintâi pas spre îndreptare, spune Sf. Scriptură. Nu este aceasta nimic altceva decât un control al conştiinţei, care te face să cunoşti ceea ce ai greşit şi te hotărăşti să nu mai greşeşti.

Datoria noastră a tuturor este să fortificăm acest control încă din frageda vârstă a copiilor, ca să înveţe să-şi controleze mereu faptele. Ei se vor obişnui cu el şi acesta le va creia şi cimenta caracterul moral al vieţii lor de mai târziu.

Pentrucă este un fapt incontestabil, că numai virtutea morală a sufletului este în stare să dea atât individului, cât şi colectivităţii unui popor, tărie, forţă şi biruinţă în toate adversităţile vieţii şi le poate garanta trăinicia. Controlul conştiinţei te fereşte nu numai de greşeli şi rătăciri, ci îţi dă şi acea mulţumire şi fericire sufletească, pe care nu ţi-o poate da nimic altceva pe pământ.

SEB. STANCA

noi, ne transfigurează fiinţa după chipul şi asemănarea Mântuitorului, *turnând în noi făptura cea nouă*, adecă pe omul cel înviat spiritualiceşte şi desăvârşit.

In rezumat, *postul:* mijloc ascetic ce duce la mortificarea patimilor şi la biruinţa spiritului asupra cărnii, *este o condiţie esenţială a învierii sufleteşti şi ca atare aceasta nu se poate concepe şi realiza fără el.*

Drept aceea, să ne nevoim stăruitor întru postire. De vom posti după porunca Domnului, atunci odată cu învierea Lui la Praznicul sf. Paşti, vom sărbători şi învierea noastră duhovnicească. Ar fi aceasta cel mai curat şi plăcut omagiu adus Mântuitorului.

Plus de asta, prin învierea spirituală a lumii s'ar pune temeliile solide şi trainice ale *ordinei noi*, pe care o dorim cu atâta înfrigurare!..

C. SÂRBU

Comunicat

1. Conducătorii oficiilor parohiale din cuprinsul Athiepiscopiei noastre, cari nu au trimis raport despre situaţia personală a cântăreţilor bisericeşti supuşi examenului de asimilare din 1—2 Octomvrie 1945, sunt invitaţi să raporteze fără întârziere asupra datelor cerute prin comunicatul respectiv. (Telegraful Român, Nr. 40—41, 1945).

2. Cântăreţii bisericeşti *primi (oficiali)*, cari au trecut examenul de asimilare din 1—2 Octomvrie 1945 şi ale căror acte au fost înaintate la timp şi în bună rânduială din partea oficiilor parohiale, îşi pot ridica diplomele dela Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, 12 Februarie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

„Aşa a iubit Dumnezeu lumea...“[1]

Fraţi creştini,

S'au împlinit douăzeci de ani de când sub magnifica boltă a Catedralei sibiene au răsunat cele dintâi armonii ale colindelor străbune, cu binecuvântarea Inalt Prea Sfinţitului Mitropolit Nicolae şi sub bagheta de maestru a părintelui profesor Timotei Popovici. Şi de-atunci an de an fâlfâie în atmosfera duhului ca nişte aripi albe de heruvim, colindele. Căci ce sunt altceva colindele decât aripile duhului străluminate de venirea Domnului, cari impresoară cu căldură, cu dragoste, cu bucurie, ieslea pruncului divin! Sunt închinarea neamului românesc în faţa Celui ce se naşte în Betleemul Iudeii.

Adesea stăm şi ne întrebăm: de unde bucuria ce ne copleşeşte fiinţa? de unde fericirea lină ce adie peste cerul inimii noastre? de unde pacea înaltă, pacea senină ce ne luminează sufletul? De unde? Răspunsul este unul singur: din conştiinţa sigură că iubirea lui Dumnezeu ne învăluie existenţa.

Cu adevărat: cel mai trist lucru în viaţă nu e nici sărăcia, nici boala, nici umilirea, nimic din ceia ce numim nenorocire, ci lipsa de iubire, gândul singurătăţii omului din lume. Durerea dacă ai cui o mărturisi, se înmoaie, sărăcia se umple de lumină, umilirea capătă aripi de nădejde. Dar când te ştii înconjurat de o lume de ghiaţă, care îşi urmează legile, nesimţitoare la propria ta durere, când ştii că strigătul durerii tale e un strigăt în pustiu, înţelegi că viaţa aceasta nu mai are nici un rost. Te simţi singur, copilul nimănui, un orfan de care n'are nimeni grijă, peste care nu veghează ochii nici unei iubiri părinteşti, pleavă aruncată de vânturi, spulberată de vijelii peste hăurile unei existenţe pustii, fără de sens. Par'că stăm sub apăsarea mâniei lui Dumnezeu, ca nişte exilaţi din împărăţia lui, din casa iubirii lui părinteşti. Aceasta este existenţa fără Dumnezeu: o existenţă stingheră, pustie, cu gust de cenuşă şi deşertăciune, în care te simţi strein, călător într'o lume fără milă şi fără înţelegere.

Fraţi creştini,

Precum se bucură copilul pierdut când şi-a regăsit părinţii, căldura căminului familial, braţele iubirii părinteşti, aşa tresaltă de bucurie sufletul orfan al omenirii la auzirea vestei cei mari: iată Tatăl a trimis pe Fiul Său în lume, să te caute şi să te ducă iar la casa sa! Auziţi! Voi n'aţi ştiut lucrul acesta? Voi aţi crezut că sunteţi singuri în lume, că totul este lege oarbă şi soartă nemiloasă. Auziţi! Mai presus de legi, mai presus de soartă este iubirea. Căci Dumnezeu — stăpânul veacurilor şi al lumii — este iubire. Chiar dacă l-am supărat, el ne chiamă; chiar dacă l-am blestemat, el ne binecuvintează; chiar dacă l-am urât, el ne iubeşte; chiar dacă n'am mai vrut să ştim de existenţa lui — el ne caută! O, adâncul iubirii cei nemăsurate a lui Dumnezeu, prin care Stăpânul se face slugă, Impăratul ia chip de rob, Cel necuprins se lasă cuprins, Cel neajuns se face ajuns. Iată de acum nu mai suntem singuri, frunze aruncate în dreapta şi stânga fără rost: de-acum suntem fii ai lui Dumnezeu, de-acum iubirea lui Dumnezeu străluceşte necontenit peste cursul vieţii noastre pământeşti.

Fraţi creştini,

Aceasta este marea veste a Naşterii sfinte: aşa de mult a iubit Dumnezeu lumea... aşa de mult iubeşte Dumnezeu lumea...! De aceea, tresaltă, cerule, şi te veseleşte, pământule, săltaţi munţilor, şi vă bucuraţi copaci ai pădurilor, tresaltă, suflete al meu şi laudă pe Domnul, că firea întreagă este astăzi un imens potir în care coboară roua iubirii divine, ca să mântuiască lumea şi să potolească dorurile ei cele mai sfinte, în veac şi peste veacuri. — Amin!

Diacon **NICOLAE MLADIN**

[1] Cuvânt la Concertul de colinde din 16 Decemvrie 1945.

MEDITAȚIE

La răscruce...

Obosit, desorientat, poposesc nehotărît între drumuri, neștiind încotro trebue să apuc. Stau o clipă, șterg ochii istoviți, duc mâna la frunte, de pe care înlătur pulberea drumului culeasă până aici și puțin limpezit, mă uit în jur, la mine, apoi mă întreb: Incotro? Unde mă duc? Ce e cu mine aici între drumuri? Unde duc drumurile și pe care merg eu?

Ochii, cari până acuma se lăsau ispitiți și nu vedeau alte lucruri decât cele necesare neorânduitelor pofte, văd acum o cruce. Da, este o cruce, care nu numai că-mi atrage privirea, dar îmi vorbește. Am întâlnit-o în drum până aici de multe ori poate, dar era mută. Treceam pe lângă ea fără s'o observ, nu însemna nimic pentru mine, decât lemn mort și acest lemn — plin de viață acum — se adresează adâncului meu mișcat și întreabă: Călătorule, încotro? Rămân mut în fața minunei, privesc în ascunzișurile proprii, nepătrunse până acum, mă văd golit de tot ce eram plin, mă cutremur de ce constat aici și de acolo un glas răsună: Incotro?...

Până aici păream liniștit, înaintam având chiar — pare-mi-se — o țintă; acum, obosit, alerg spre ea, ca să fiu fericit, liber, stăpân. Nimic din ce căutam, ci numai durere, chin, sbucium, am cules.

Iată-mă într'o răscruce. In capul unui drum, stă înfiptă o cruce, care îmi șoptește și cu ea tot văzduhul, în cor cu vocea mea lăuntrică: Incotro?

Trezit ca niciodată, privesc înapoi la drumul de până aici și mă întreb: De unde vin, ce e cu mine aici, încotro?

De unde vin? Oamenii m'au creiat? Forțele naturii? Nu! In mine simt nu numai pământul, simt încă ceva. Simt ceva nemuritor, veșnic. Simțul veșniciei din mine, îmi spune de Creatorul dela care vin. Dumnezeu m'a creiat. Sunt aici în această vremelnicie, purtând în mine această parte a ființei mele veșnice.

Ce caut aici? Aici, nu pot rămâne. Mor, — o știu. Trupul ce stă azi împreună cu viața ce e în mine veșnică, piere și eu totuși voiu continua să exist.

Pot exista fără legătura cu originea existenței mele? Nu! Simt că fără această legătură aș fi un chinuit permanent. Fără Dumnezeu nu pot fi mulțumit. După El suspină din adânc sufletul meu. Rostul meu aici, este de a-mi asigura ajungerea la El. Aceasta depinde de alegerea ce trebue s'o fac. Scopul meu și rostul pentru care am fost creiat, este Dumnezeu, comuniunea cu El.

Unul din drumurile în fața cărora sunt, duce la El.

Observ că unul seamănă cu cel pe care am venit până aici: atrăgător, plin de lucruri promițătoare, dar știu că din ele am culeș zădărnicii. Fericirea după care am alergat, nu o pot găsi aici. E drumul robiei ființei mele veșnice prin vremelnicie. Ce robie amară!

Pe celălalt, stă crucea, pe care Maica privindu-și Fiul crucificat, îmi spune blând:

«Pentru voi s'a jertfit. A venit în lume, pentru a vă ridica din mizerie, din robie. Cu dragostea Lui să vă ducă la Tatăl, unindu-vă cu El».

Da, — acum văd. El, Dumnezeu, Creatorul a toate, stă spânzurat pe cruce în mijlocul creației Sale!

A venit și trăind printre oameni, a arătat cum trebue să trăesc eu. Mi-a arătat drumul pe care trebue să merg.

E drumul pe care l-a ales și știindu l greu pentru urmași, s'a sbuciumat, a lăcrimat în grădina Ghetsimani.

«Iată drumul, — îmi spune vocea lăuntrică, — pășește hotărît!»

Simt în mine o putere, o liniște și o bucurie pe care nu am cunoscut-o niciodată până acum. Văd și pricep ce nu puteam vedea și pricepe. Intunericul dispare, o căldură plăcută îmi încinge inima. Siguranța e totală; o schimbare adâncă, o înoire se petrece în mine.

Dară acesta este drumul: drumul Crucii, drumul dragostei lui Hristos.

Ai milă, Doamne, că am rătăcit până aici. Ajută-mă să merg pe drumul Tău!

Unde mergeți, călătorilor? Veniți; iată drumul, mergând pe el, nu rătăciți!

FRATELE TEOFIL

RECTIFICARE. In Nr. 5—6 al „T. R." în articolul privind orfelinatul Arhiepiscopiei noastre, s'a publicat din eroare drept rezultat al colectei pentru orfelinat din parohia Drâmbar suma de Lei 139.000. Facem acum cuvenita rectificare. Parohia Drâmbar a colectat suma de Lei 180.000 (unasutăoptzecimii lei). **Referent**

„Marele teolog Dr. IOSIF I. OLARIU"

(La 25 de ani dela moartea sa)

In ziua de Sf. Nicolae 1945 s'au împlinit 25 de ani dela moartea eruditului profesor de studiul biblic Dr. I. I. Olariu. Din acest prilej Părintele profesor universitar î. r. Dr. Vasile Gheorghiu publică un larg studiu asupra vieții și activității regretatului Dr. I. Olariu (în Candela, revistă teologică și bisericească, publicată de profesorii Facultății de teologie din Suceava, Anul LIII—LIV, p. 26—51). Intrucât acest bărbat excepțional a avut multe și valoroase legături cu Sibiul și în deosebi prin scrierile sale, am aflat potrivit ca cititorii noștri să-l cunoască și așa cum se desprinde din peana venerabilului profesor Dr. V. Gheorghiu.

A trecut un sfert de secol dela moartea lui I. Olariu. „In perspectiva acestui interval de timp personalitatea marelui dispărut se conturează într'o aureolă mai luminoasă și mai măreață, pentrucă Biserica ortodoxă română. învățământul superior teologic și literatura teologică, cu drept cuvânt, se poate mândri cu ea. Viața închinată studiului, convingerile sale adânc religioase, precum și devotamentul neîntrecut de a se conforma, întru toate, voii Preasfinte a Celui de sus, vor rămâne pentru multe generații un exemplu măreț".

I. Olariu s'a născut la 6 Febr. 1859 în comuna Maidan, din jud. Caraș, unde tatăl său era învățător. Urmează școală germană la Reșița, iar cursul secundar îl face la Oravița și Lugoj, unde își trece examenul de maturitate „cu distincție" („eximio modo maturus").

Crescut în atmosfera religioasă a casei părintești, Iuliu Olariu continuă studiile la universitatea din Cernăuți, unde urmează la Facultatea de teologie. După cinci ani de studiu (1880—1885) este promovat doctor în teologie. Se pare că asupra lui Olariu au făcut o impresie deosebită profesorii de Vechiul și Noul Testament, I. Onciul și V. de Repta, căci trimis în Germania — la Leipzig și Erlangen — Olariu se specializează timp de 3 ani la studiul biblic.

Reîntors în țară, este numit profesor apoi director la Institutul teologic din Caransebeș, unde a rămas până la moartea sa (1920) Cunoscător al mai multor limbi moderne și clasice, profesorul Olariu publică rând pe rând studii, dintre care unele de cea mai mare importanță. In anul 1891 apare *Introducerea* în sf. cărți ale V. și N. Testament, în 1892 *Scrierile Părinților Apostolici* (Cl. Romanul, Barnaba, Papia, Diognet, Ignatie, Policarp și Păstorul lui Herma), traducere după textul original. In anul 1894 publică comentarul la Evangheliile după *Matei, Marcu* și *Luca*, iar în 1897 apare comentarul la evanghelia după Ioan. In 1910 comentarul la epistolele sf. Apostol *Pavel către Romani*, 1—2 *Corinteni, Galateni* și *Efeseni*. In 1913 apare și comentarul la epistolele sf. Apostol Pavel către *Filipeni, Coloseni*, 1—2 *Tesaloniceni*, 1—2 *Timoteiu, Tit, Filimon* și *Evrei*. Simultan publică și studii de V. T., astfel apare în 1901 *„Explicarea Psalmilor* din orologiu (ceaslov)", iar cu 6 ani mai târziu publică, în același Caransebeș, *„Manualul de Teologie dogmatică ortodoxă"*. A mai compus și un *„Manual de tipic..."* care s'a tipărit întâia dată în 1897 iar de atunci în mai multe ediții.

I. Olariu a fost un bărbat serios din cale afară. Il întâlneai numai acolo unde trebuia să fie, la școală între cărțile sale și la biserică. A fost prezent zilnic, la toate serviciile divine și i-a învățat pe elevii săi nu numai carte, ci și disciplină și dragoste de biserică.

Atras de frumusețea monahismului îmbracă, în 1903, haina monahală luând numele de Iosif, devenind, mai târziu, unul din candidații serioși la scaunul episcopal din Caransebeș.

Ca o pioasă cinstire, admiratorii și ucenicii i-au ridicat un modest monument în Caransebeș, arătând astfel că amintirea lui I Olariu trebue să fie mereu proaspătă.

N. Neaga

40 de ani

Iscusitul și entuziastul dascăl în ale Dreptului și Istoriei românești dela Academia Comercială din Cluj, dl prof. univ. **Ion Matei,** *a împlinit de curând patruzeci de ani în slujba scrisului românesc.*

Profesor și om de știință animat de un înalt spirit de jertfă, publicist deosebit de activ și gazetar de cea mai autentică rasă, dl I. Matei este un **misionar laic** *în plină accepțiune a cuvântului, slujind Bisericii cu convingere și devotament pilduitor.*

Organul național-bisericesc dela Cluj: „Renașterea" îl sărbătorește — ca pe unul ce i-a fost ani dearândul director — în numărul recent, îndeosebi prin zugrăvirea personalității dsale de peană măiastră a P. S. Episcop **Nicolae Colan,** *care scrie printre altele:* **„Bisericii îa-i închinat cele mai bune gânduri și cele mai curate simțeminte din îndelungata și atât de rodnica Ta îndeletnicire de dascăl, de cărturar și de publicist. De aceea valoarea științifică a operei Tale e sporită prin vădita ei valoare misionară".**

Cu acest prilej sărbătoresc, „Telegraful Român", care s'a bucurat de prețioasa dsale colaborare, îi urează ani mulți și putere neîmpuținată de muncă, spre a duce mai departe lupta cea bună în slujba Evangheliei creștine.

Nr. 400/1945 (11) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Poiana-Mărului I,** protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială 6 jugăre pământ.
3. Venitele stolare obișnuite în protopopiatul Bran.

Cererea de concurs, prevăzută cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, Zărnești, județul Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sărbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, 12 Februarie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

FOIȘOARA

Păstor și misionar

Orice formă de orientare socială ar adopta omenirea și orice doctrină ar inspira organizația obștească, nici odată nu se va putea renunța la formula: *conduși și conducători.*

In privința acestei formule, societatea omenească a avut de suportat probe și experiențe, aidoma cobailor de laboratoare. In fiecare veac s'au perindat peste fața omenirii, alte și alte chipuri de conducere, cu alte și alte programe, cari se luau la întrecere unul cu altul, fie în favorul fie în pabuga omenirii însăși.

Dacă toate formele sociale de conducere: politice, economice, culturale, religioase ș. a. m. d., s'au dovedit în decursul veacurilor puțin durabile și trecătoare, mai presus de toate, apare *„la plinirea vremii"*, doctrina creștinismului, care de două mii de ani și-a verificat de atâtea ori permanența și actualitatea sa integrală.

Dacă un doctrinar de rând ar porni să facă o concurență acestei doctrine de viață, ar cădea pe brazdă, — așa cum s'a întâmplat de atâtea ori, — fiindcă nu poate întruni însușirile supreme pe cari le-a avut Intemeietorul însuși al Creștinismului, *Iisus Hristos.* Nici un alt învățător sau dătător de lege nu s'a dovedit cu o personalitate atât de superioară ca cea a Domnului Hristos, Fiu al Omului și Fiu al lui Dumnezeu! Omul de rând, fie el și geniu, moare cu legea lui odată și nu adeseori s'au văzut destui, prohodindu-și singuri propiile osteneli și gânduri de-o viață întreagă. Puține sunt legile cari au supraviețuit dătătorului lor și pe scurtă durată. Ori dacă unul care crează sau definește ceva, nu dispune de-o deplinătate spirituală în înțelesul absolut al cuvântului, e dela sine înțeles că opera respectivă nu va avea decât un succes limitat.

Ceea ce se cere în primul rând unei doctrine de viață, e ca să fie permanent actuală, oriunde și pentru oricine. Această actualitate n'a avut-o însă decât singur Creștinismul care, în veacul primar ca și'n al douăzecilea, e tot atât de proaspăt, tot atât de actual, tot atât de *nou* pentru ori cine *vrea* să-l înțeleagă și să i-se încadreze.

De aceea, cred, că e potrivită o scurtă zăbavă asupra formulei de conducere pe care o indică chiar Intemeietorul vieții creștine.

Fiul lui Dumnezeu, Iisus Hristos, ca Unul prin care „toate s'au făcut și fără El nimic nu s'a făcut din tot ce s'a făcut" (In. 1, 3), a avut o conduită perfectă, păstrând armonie continuă între cuvânt și faptă. Din capul locului, nu se poate admite o anarhie în viața petrecută între noi a Mântuitorului, ci zi după zi a predicat ordinea și ascultarea, smerenia și supușenia. Acestea nu prin silnicia dictatorului, ci din dragostea reciprocă a stăpânirii și stăpâniților. Drept aceea, celui care stăneșe i-a spus să fie ca și cel stăpânit: „Cine vrea să fie mai mare să fie tuturor slugă" (Mc. 10, 43); „pentrucă și Fiul Omului n'a venit ca să I-se slujească, ci ca să slujească El și să-și dea sufletul răscumpărare pentru mulți", (Mc. 10, 45).

Nici o altă doctrină de viață nu s'a ridicat la o așa originalitate și la o astfel de simplitate impunătoare De aceea, chintesența vieții creștine nu e dorul după rang și salt în scările sociale, cât mai ales râvna ce trebue să-l poarte pe fiecare om, de-a fi la unison cu Invățătorul însuși, ori în ce treaptă ierarhică a vieții s'ar afla.

După preceptele Mântuitorului, nu e atât un privilegiu de noroc și onoare să fii conducător, cât e mai cu seamă o obligație cu multiple îndatoriri la cari te supui. Chemarea de-a fi conducător, nu e o cinste pe care-o apuci din garderoba vieții ca s'o porți pe umeri ca pe o manta de gală; ci e o sarcină pe care purtând-o conștient, îți dai seama, clipă de clipă, că rostul tău în viață nu e să trăești pentru sine-ți, ghiftuindu-te, cât mai ales ți se cuvine să porți sarcinile altora, pentruca astfel să împlinești Legea lui Hristos, (Cf. Gal. 6, 2).

De aceea, e aproape indiferent cum ești numit în slujba pe care-o îndeplinești. Ceeace e capital, e conștiința împăcată a misiunii împlinite.

Și fiindcă nu mă gândesc să enunț formule de orientare pentru conducătorii de popoare, ci doar să stau de vorbă — prietenește — cu tine, păstor de suflete, te rog însoțește-mă cât poți, în aria acestor gânduri curate, de tâlc și tact pastoral...

(Sfârșitul urmează)

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Reamintim că teatrul religios „Lumină din Lumină" îşi reia activitatea cu piesa „Divina Comedie", care va fi jucată la Sibiu în ziua de 24 Februarie a. c.

Cu prilejul împlinirii a 10 ani de păstorire în eparhia Aradului, *P. S. Episcop Andrei* a acordat binemeritate distincţiuni mai multor preoţi. Felicitări!

Dl Aurel Moaca prezintă figura prof. *Enea Hodoş*, fostul redactor-ajutor al ziarului nostru, în Nr. 5—6, 1946 al „Foii Diecezane".

Misiuni religioase s'au organizat de curând la Timişoara sub îndrumarea P. S. Episcop *Vasile*, în scopul adâncirii şi întăririi vieţii duhovniceşti.

I. P. C. Sa Arhim. Haralambie Vasilache din Mitropolia Ungro-Vlahiei, a fost numit stareţ al Mănăstirii Neamţu-Secu.

In ziua de 30 Decemvrie 1945, s'a sfinţit biserica din comuna Poiana-Comarnic, judeţul Prahova, de un sobor de 20 preoţi în frunte cu P. C. Sa Dr. Nicolae Georgescu, protopop delegat al sf. Patriarhii.

Biserica s'a început în anul 1944 odată cu transferarea în această parohie a Pr. Gh. Turcu dela parohia Bucium-Hunedoara, şi în apropape de un an şi ceva a fost dată scopului sfânt pentru care enoriaşii, buni creştini ai acestei parohii, au clădit-o.

Cu această ocazie Pr. Gh. Turcu, animatorul acestei sfinte opere, a fost ridicat la rangul de Econom stavrofor pentru merite dovedite, şi exemplu de pastoraţie, ca unul ce şi-a început activitatea pastorală în cuprinsul sf. Arhiepiscopii a Sibiului şi unul din colaboratorii „Telegrafului Român".

In cadrul conferinţelor secţiei ardelene a asociaţiei „Lutherakademie" după modelul Sonderhausen, organizate de D. Ep. Dr. V. Glondys, s'au comemorat în zilele acestea (16 şi 18 Febr.) 400 de ani dela moartea reformatorului Martin Luther. A conferenţiat Dr. V. Glondys despre principiul formal şi material din doctrina lui Luther. Conferinţele au fost foarte frecventate şi s'a cerut repetarea lor la Braşov.

După cum vestesc ziarele bucureştene, toate partidele politice din „F. N. D." vor figura în alegeri pe o singură listă.

Dl ministru Teohari Georgescu a dispus să se dea Universităţii din Cluj, suma de 25.000.000 lei, 25 vagoane cu grâu sosit din Rusia şi un camion.

Din grâul sosit din Rusia s'a repartizat pentru oraşul nostru 34 vagoane, dintre care 9 vagoane au sosit în localitate.

EXTERNE:

In cursul acestei luni, se va ţine la Geneva prima întrunire a *Consiliului mondial al Bisericilor*, care se va ocupa între altele, şi cu rolul ce trebue să-l desfăşoare Biserica în consolidarea păcii şi a înfrăţirii între popoare.

Amiralul englez Moore a fost desemnat ca şef al Marelui Stat Major al armatei internaţionale, puse la dispoziţia ONU-ului.

Bugetul ONU-ului se cifrează — după evaluări provizorii — la suma de $6^1/_4$ milioane lire sterline.

Curtea internaţională de justiţie s'a constituit, având 15 membri şi urmând să se întrunească cât mai curând posibil, la Haga.

Dl Smith, ministrul englez al aprovizionării, a declarat că în anul acesta va fi mare lipsă de grâu în toată lumea. Problema crizei alimentare a făcut şi obiectul unor discuţii în cadrele ONU-ului, care a votat o rezoluţie pentru combaterea acestei crize.

Preşedintele Truman a avut o întrevedere cu dl Winston Churchill.

Dl Harald Ayx, ministrul de externe american, a demisionat.

Tratatul de pace cu România va fi încheiat în luna Martie.

Rezultatul alegerilor pentru Sovietul Suprem al URSS, este următorul: 99·18% pentru blocul comuniştilor şi al celor fără de partid, iar împotriva acestuia 0·81%. Generalissimul *I. V. Stalin* a fost ales cu unanimitate în Sovietul Suprem.

In Japonia a luat fiinţă o asociaţie pentru strângerea legăturilor cu URSS.

O comisie formată din cele 4 mari puteri va trasa noua frontieră între Italia şi Jugoslavia.

Dl Byrnes, ministrul de externe al St. Unite, a declarat într'o conferinţă de presă, că efectivul armatelor italiană, română, bulgară şi ungară n'a fost încă hotărît.

Cabinetul egiptean prezidat de Nokraşi Paşa, a demisionat.

Dl Walter Beddel Smith a fost numit în postul de ambasador al Americei la Moscova.

Intreaga Spanie a fost transformată într'un uriaş lagăr de teroare.

La Lausanne s'a inaugurat expoziţia de artă populară română, organizată de Legaţia română.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Martie 1946

1. In fiecare zi dimineaţa la ora $6^1/_2$ Utrenie şi în continuare *Sfânta Liturghie*, In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie *„Acatistul Maicii Domnului"*.

2. *In Dumineci şi Sărbători* dimineaţa la ora $8^1/_2$ Utrenia, în continuare la ora $9^1/_2$ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului Gheorghe Şoima.

In decursul Postului, în fiecare Mercuri şi Vineri, la ora 9 a. m., se slujeşte sfânta Liturghie Inainte sfinţită.

3. *Duminecă în 3 Martie 1946* servesc: Prot. Mih. Neagu, cons. Gheorghe Secaş şi Alex. Popa; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. Predică: cons. *Gheorghe Secaş.* — La Oastea Domnului predică: Prot. *Mihail Neagu.*

4. *Duminecă în 10 Martie 1946* servesc: Prot. Dr. Dumitru Stăniloae, rectorul Academiei „Andreiane", prof. Dr. N. Terchilă, Dr. Nicolae Neaga, Dr. Teodor Bodogae şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu, Dr. Grigorie T. Marcu, Dr. Emilian Vasilescu şi Vasile Gârbu. Predică: Prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *Dr. I. Chioariu*, dela parohia Sibiu-Inferior.

5. *Duminecă în 17 Martie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu, prot. Mihail Neagu, preotul Ioan Velţan şi D. Călugăr; diaconii: Simion Macarie şi Eug. Munteanu. Predică: cons. *Aurel Nanu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *Ioan Albu*, dela parohia Sibiu-Iosefin.

6. *Duminecă în 24 Martie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea, Dum. Călugăr, Vladimir Turuşancu şi Varahil Jitariu; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: Prot. *Mihail Neagu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *N. Constantin*, dela parohia Sibiu-Lazaret.

7. Luni în 25 Martie 1946 servesc: Cons. Emilian Cioran, Dr. Andrei Gâlea, Prot. Mihail Neagu, Ioan Munteanu şi Iacob Bozocea; diaconii: Anatolie Scurtu şi Simion Macarie. Predică: Prot. *Mihail Neagu.* La Oastea Domnului predică: cons. *Gheorghe Secaş.*

8. *Duminecă în 31 Martie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea, prof. Gheorghe Şoima, Dumitru Călugăr şi Simion Radu; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.* — La Oastea Domnului predică: Prof. *Dr. Corneliu Sârbu* dela parohia Sibiu-Treistejari.

In tot decursul postului stau preoţi la dispoziţia credincioşilor, pentru Sfânta Mărturisire. Sâmbăta, la Liturghia Sf. Ioan Gură de Aur, se pot cumineca.

VITRINA CĂRŢII

Institutul Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române: CEASLOV. *Bucureşti, 1945. Pagini VII+453. Preţul unui exemplar tipărit pe hârtie velină de lux: 15.000 Lei.*

Ca un îndemn pentru o rugăciune cât mai stăruitoare, Institutul Biblic şi de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române a dat de curând la lumină o nouă ediţie a uneia din cele mai necesare şi mai importante cărţi de slujbă bisericească: CEASLOVUL. Deşi apărută în împrejurări grele, ediţia de faţă prezintă o seamă de îmbunătăţiri: Cercetarea atentă a textului celui mai bun, după ediţiile mai vechi; întrebuinţarea textului psalmilor şi pericopelor evanghelice din Psaltirea şi Biblia I. P. S. Sale Patriarhului Nicodim al României, care excelează în limpesime şi într'o frumoasă limbă românească; îmbogăţirea ceaslovului mic cu adausul de rugăciuni şi de slujbe necesare la multe prilejuri.

Cât priveşte execuţia tehnică, aceasta este ireproşabilă, plus înlesnirea adusă de întrebuinţarea a două culori: una pentru observări şi alta pentru texte, ceeace ajută mult la citit.

Demnă de subliniat este organizarea ilustraţiei, care constă din vignete-frontispicii de ordin strict canonic şi în legătură directă cu conţinutul, iar la încheierile de capitole din monumente istorice de ordin bisericesc, toate realizate în forma cea mai artistică.

Iată numai câteva calităţi ale nouei ediţii, a cărei procurare pe seama bisericilor noastre, este o alească şi folositoare achiziţie. C. S.

„ALBINA"

Institut de credit şi de economii, Sibiu

Extras

din procesul verbal al adunării generale extraordinare, ţinută la 16 Ianuarie 1946.

Adunarea generală extrardinară votează (aprobă) în unanimitate modificarea articolelor arătate mai jos, din statutele societăţii.

Textul nou votat de adunarea generală extraordinară:

Art. 6. — Capitalul social este de Lei 500 Milioane împărţit în 1 Milion acţiuni de câte Lei 500 fiecare.

Capitalul social va putea fi sporit până la suma de Lei 2 Miliarde printr'una sau mai multe emisiuni, prin deciziunea Consiliului de administraţie, care este autorizat de către adunarea generală extraordinară să fixeze cvantumul aceştor emisiuni, condiţiunile de subscriere şi termenele vărsămintelor.

Acţiunile se pot emite şi în titluri cumulative de câte 6, 10, 50, 100, 500 şi 1000 bucăţi.

Art. 12 — Acţiunile se pot transfera, respectându-se toate formalităţile prevăzute în Codul comercial în vigoare şi se trec nominativ în registrul de acţionari.

Transferul acţiunilor trebue supus în prealabil aprobării Consiliului de administraţie, care dă deciziune nemotivată şi nesupusă nici unei căi de atac.

Art. 13. In caz de pierdere, furt sau distrugere a acţiunilor, se va putea elibera duplicat după trecerea unui termen de 90 zile dela publicarea în Monitorul Oficial a declaraţiunii de anulare făcută de proprietarul acţiunilor.

Art 34. — Consiliul de administraţie se compune din 5–9 membrii aleşi de adunarea generală dintre acţionarii societăţii pe câte 6 ani.

Alin. II, se suprimă.

Alin. III—VI, neschimbate.

Art. 37. — Alin. I şi II, neschimbate.

Alin. nou. Garanţia poate fi depusă şi de un al treilea.

Art. 53. — Alin. I, neschimbat.

Alin. II. Cel puţin 3 censori (titulari sau supleanţi) vor avea obligator domiciliul în Sibiu.

Alin. III—IX, neschimbate.

Art. 64. — Când s'a pierdut întreg fondul de rezervă al societăţii cum şi jumătate din cepitalul de acţiuni, Consiliul de administraţie este obligat a convoca adunarea generală care — întrunită în sensul statutelor societăţii — poate decide disolvarea societăţii. Societatea se disolvă şi în cazurile prevăzute de Legea Comercială.

(10) 1–1 **Consiliul de administraţie**

Ad. Nr. 1288—1945 (7) 2—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preavenerabilului Cons. Arhiepiscopesc Nr. 11088—1945, publicăm concurs pentru întregirea parohiei Fundata-Bran, de cl. II, Protopopiatul Bran, cu terman de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare obicinuite în parohiile brănene.
3. Sesiune parohială 19,123 jug. pădure în Preduş.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de-a candida dela Preavenerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, iar concurenţii se vor prezenta în parohie în Dumineca şi sărbătoarea ce li-se va fixa de Oficiul protopopesc Bran, spre a cânte, eventual a celebra şi a face cunoştinţă cu poporul dreptmăritor.

Zărneşti 2 Decemvrie 1945.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 39/1946 (6) 2 - 3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a **Loman,** protopopiatul Sebeş, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. 1 (un) kg. lână, sau contravaloarea ei, de fiecare familie — anual.
3. Folosirea unui fânaţ de 4 jug. 200 st. — la locul numit „Gard".
4. Folosirea cimitirului şi a pomilor fructifieri din el.
5. Folosirea unei grădini arătură şi cca 2 jug. fânaţ, numit a „boierului".
6. Folosirea unei delniţe şi a unei vii.
7. Dela comuna politică, 4 (patru) stânjini lemne de foc fasonate în pădure.
8. Stola obişnuită în parohie.

Preotul ales este obligat a ţine un cal de transport, pentru deservirea credincioşilor din cătune.

Cererile de concurs însoţite de încuviinţarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc şi de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta Oficiului protopopesc ortodox român al Sebeşului, în termenul fixat.

Candidaţii se vor prezenta cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeşului, în înţelegere cu consiliul parohial.

Sebeş-Alba, 10 Ianuarie 1946.

Prot. Dumitru Ciuchendea
adm. prot.

Nr. 1—1946 (4) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Veseud,** din protopopiatul Mediaş, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială în stare bună, 3 camere de locuit, bucătărie de vară, pivniţă; şură cu grajd, grădină de legume şi o grădină cu pomi în întindere de 200 st. □.
3. Sesiune parohială: 26 jug. pământ arător şi fânaţ.
4. Una soarte de lemne din pădurea composesoratului urbarial din Veseud.
5. Drept de 6 vite în păşunea asociaţiei Veseudana.
6. Stola uzitată în parohie.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc al Mediaşului şi se vor putea prezenta în parohie numai cu învoirea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Mediaş, 2 Ianuarie 1946.

Oficiul protopopesc în înţelegere cu consiliul parohial din Veseud.

Ioan Crăciun
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XCIV SIBIU, 10 Martie 1946 Nr. 9—10

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de Mit

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20.000; cl. III Lei 12.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50 000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 60 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

† Patriarhul ecumenic VENIAMIN I

In ziua de Luni 18 Februarie a. c, a trecut la cele veșnice Sanctitatea Sa *Veniamin I*, Arhiepiscop al Constantinopolului-Roma nouă și Patriarh Ecumenic.

Vestea tristă a morții sale a mișcat adânc cercurile întregei Biserici ortodoxe. I-a fost hărăzit să realizeze stabilirea — în cursul războiului — a unui contact strâns între Patriarhia ecumenică și Biserica ortodoxă rusească, precum și curmarea schismei Bisericii ortodoxe bulgare.

Născut în anul 1869 în localitatea Adramition din Asia mică, Veniamin I a studiat la Academia teologică din Halchi, după a cărui absolvire a fost numit arhidiacon al Mitropoliei din Efes. In 1899, a fost chemat de Patriarhul ecumenic Constantin al V ca diacon la Patriarhie, fiind instituit totodată profesor la Liceul confesional «Ioachimion» din Constantinopol. Marele Patriarh Ioachim al III-lea l-a ridicat pe rând până la gradul de mare protosincel.

In Martie 1912, a fost ales prin hotărîrea sinodală mitropolit al insulei Rodos, fiind hirotonit întru arhiereu de însuși Ioachim al III-lea. In Iunie 1913, pe timpul lui Ghermanos al V-lea, a fost mutat ca mitropolit al Silivriei, unde n'a putut merge, iar în Septemvrie același an trece în fruntea Mitropoliei Filipopolului. In Iulie 1925, a fost numit de Vasile al III-lea mitropolit al Niceii, iar în Octomvrie 1933 a fost numit de Fotie al II-lea mitropolit al Heracleii. In 1922 a fost chemat de Meletie al IV-lea membru al sf. Sinod, iar ca mitropolit al Filipopolului a funcționat și ca președinte al tribunalului spiritual al Patriarhiei ecumenice.

In Ianuarie 1936, a fost ales *Patriarh Ecumenic*, cinstind acest scaun istoric timp de 10 ani. A cârmuit Biserica cu înțelepciune, ținând seama de condițiile create de împrejurările date, bucurându-se de cinstirea și încrederea ierarhilor și a întregului popor ortodox.

Noi îi rămânem recunoscători că, înțelegător cum a fost al intervențiilor ce i le-am făcut, a refuzat să deie ajutor guvernelor maghiare din timpul războiului la înființarea unei episcopii ortodoxe maghiare.

Osemintele pământești ale celui de al 266-lea Patriarh Ecumenic au fost așezate în cimitirul patriarhilor din Balacly.

Dumnezeu să-l odihnească cu drepții!

Noul patriarh ecumenic MAXIM

A doua zi după funerariile Patriarhului Veniamin I, sf. Sinod al Patriarhiei Ecumenice de Constantinopol a purces la alegerea unui nou Patriarh Ecumenic. Și a ales ca atare pe mitropolitul Halcedonului, I. P. S. Sa *Maxim*.

Noul Patriarh Maxim, al 267-lea dela Andrei cel dintâiu chemat, s'a născut la anul 1896 în Arghiropole din Pont.

Ca și înaintașul său, a studiat la vestita școală teologică din Halchi, maica ierarhiei superioare, pe care a absolvat-o în 1919, fiind rânduit îndată arhidiacon al Mitropoliei din Halcedon. Pe vremea lui Meletie Metaxachi a fost instituit codicograf, devenind apoi subsecretar și arhisecretar al sf. Sinod.

In Februarie 1930, a fost ales mitropolit al Filadelfiei, fiind hirotonit în biserica patriarhală la 9 Febr., Duminica ortodoxiei, de către Fotie II-lea, care l-a numit totodată locțiitor al marei protosinghelii. In anul 1934, a fost ales mitropolit al Mitropoliei istorice de Halcedon, pe care a păstorit-o cu înțelepciune și destoinicie până de curând.

In Mai 1935, însoțit de arhidiaconul de pe atunci al sf. Sinod, arhimandritul Casapide, și de apocrisiarhul Patriarhiei ecumenice, reprezentând și Biserica din Grecia, protopresbiterul C. Moraitakis, a fost trimis — ca reprezentant patriarhal oficial — la sfințirea bisericii catedrale din Belțon (Balcic), fiind decorat de către regele României cu marele ordin al «Coroanei României».

Cu această ocazie a vizitat și istorica cetate a Iașilor și întreaga Moldovă, bucurându-se de frumoasa primire și și găzduire a actualului Patriarh al României, Sanctitatea Sa Nicodim, pe atunci mitropolit al Moldovei, liturghisind împreună în istorica mânăstire a Neamțului.

Personalitate distinsă, noul Arhiepiscop al Constantinopolului-Roma nouă și Patriarhul Ecumenic a fost chemat unanim ca proistos al Bisericii lui Hristos, pentruca prin însușirile Sale de mare valoare, prin înțelepciunea, prin experiența lui adâncă, prin cultura, prin sfințenia vieții și prin neobosita-i activitate, să împodobească strălucitul și istoricul scaun patriarhal al Constantinopolului și să inspire duh nou și viguros în viața Bisericii ortodoxe grecești.

Urându-i cu toată căldura inimii să fie vrednic urmaș al iluștrilor Săi înaintași și să ridice Biserica ortodoxă la desfășurarea marelui rol ce-i revine în rezolvarea marilor și multiplelor probleme bisericești postbelice, îi zicem: Intru mulți ani, I. P. Sfințite Stăpâne!

Ortodoxia popoarelor

Veacuri s'au scurs pe vadul istoriei, veacuri de restriște, de furtună și dârzenie, de răsturnări și transformări fundamentale. S'au prăbușit imperii și stăpâniri, s'au nimicit neamuri și țări, s'au dărâmat cetățile privilegiilor nedrepte, dar peste toate aceste zguduiri și frământări Ortodoxia a rămas mereu identică cu sine, așa cum soarele rămâne mereu același peste meleagurile în veșnică schimbare ale pământului. Dar permanența în duh a Ortodoxiei n'a însemnat înstreinare de istorie și de sufletul popoarelor, ci dimpotrivă: așa cum permanența soarelui e condiția desvoltării variate de pe pământ, permanența duhului ortodox a fost condiția necesară prin care popoarele și-au menținut vigoarea, identitatea cu sine, echilibrul și capacitatea de desăvârșire, de progres nelimitat. Dacă Ortodoxia este viața Duhului sfânt în lume, Duhul Adevărului, Duhul sfânt, asemeni razei solare, este energia divină care nu distruge nici natura omului nici ființa popoarelor, ci le desăvârșește: el se unește într'o realitate concretă cu sufletul individual sau colectiv-popular în așa fel, încât o separație între Ortodoxie și popor devine inconceptibilă, în orice caz dezastruoasă. In fiecare popor, Ortodoxia a desvoltat calitățile care îi erau mai conforme firii și a plivit defectele cari săpau existența și vitalitatea lui. Simbioza dintre Ortodoxie și popor a însemnat desbărare de păcatele cari nimicesc popoarele și civilizațiile și înobilare a sufletului, iluminare a calităților, desvoltare a potențialităților creatoare. Ortodoxia a întărit și a sădit în sufletul popoarelor puterile prin care ele au trăit dealungul veacurilor și s'au manifestat ca popoare creatoare de istorie, creatoare de cultură. Ea este educatoarea popoarelor, e mama care le-a hrănit cu mana înțelepciunii divine, care a suferit cu ele îndrumându-le pașii copilăriei, care s'a sbuciumat și s'a sacrificat priveghiindu-le tinerețea, care vrea să le plăsmuiască o bărbăție demnă de acest nume. Căci ce folos de toată istoria unui popor, de toate strădaniile lui, de toate jertfele lui seculare, dacă le nimicește toate printr'o maturitate nematură, o maturitate în care lucrează în directă opoziție cu firea și cu istoria sa? — Continuitatea duhului este esențială pentruca un popor să se realizeze deplin. Frângerea acestei continuități este căderea în declin, dacă nu chiar o catastrofă.

Ortodoxia a fost duhul care a dat viață popoarelor, le-a trecut peste toate cumpenele vremilor, le-a plăsmuit sufletul, le-a format personalitatea, le-a făcut rodnice în creația culturală. Ea e sufletul sufletului popular, e inima vieții noastre duhovnicești. De aceea, ea a și fost apărată cu preț de sânge și eroism: poporul a fost totdeauna nedespărțit de altarele Ortodoxiei, chiar dacă unii conducători vremelnici și streini au fost de altă părere. Poporul știe ce a fost și ce este Ortodoxia pentru el: o simte, o trăește mai adânc decât orice pretins intelectual, care e adesea de o ignoranță îngrozitoare în cele religioase. De aceea, pe când conducătorii streini de sufletul poporului făceau planuri de nimicire a Ortodoxiei și încercau să le aplice, poporul îi aduceau la realitate printr'o masivă și mucenicească mărturisire pentru Ortodoxie (vezi: luptele din secolul XVIII-lea în Ardeal între popor și stăpânirea austriacă).

Poporul este temelia terestră a Ortodoxiei, așa cum Hristos e isvorul puterii ei divine. Ortodoxia și-a revărsat darurile ei asupra popoarelor și acestea îi răspund prin mărturia unei iubiri, unei credințe, care merge până la sacrificiu. Aceasta arată mai mult ca orice minunata unitate dintre Ortodoxie și popor.

Ortodoxia nu e un stat internațional eclesiastic, o împărăție pământească în fruntea căreia să fie un papă, care să aibă reprezentanții, generalii și ofițerii lui, ce administrează popoarele ca pe niște provincii. Ortodoxia este duh de viață, e viață divină ce se comunică direct popoarelor, fiecărui popor după felul lui. Ea e legătură nemijlocită cu Hristos, în orice loc și în orice timp. Hristos lucrează direct și își asimilează popoarele, întipărind în ele lumina chipului său. Preoții sunt «legături» prin cari popoarele sunt legate de Hristos și primesc seva divină ce le transformă ființa. Ei slujesc poporului. Se ridică din popor și se dăruesc poporului, identificându-se cu durerile și bucuriile lui, și îndrumându-l să-și asimileze din ce în ce mai adâne puterile divine ce se coboară de sus, ca astfel să treacă biruitor peste toate și să-și împlinească rostul existenții sale în istorie. Preotul e părinte, care naște poporul la viața creștină, îi mângâie durerile, îi vindecă rănile, îi șterge lacrimile, îi risipește îndoelile, îi întărește pașii sovăelnici, îi toarnă elanul faptelor mari în suflet.

Ortodoxia e viață divină turnată în inima popoarelor, prin care acestea cresc, se desvoltă, se înobilează și primesc chipul de lumină a lui Hristos. A plăsmui un popor după chipul lui Hristos: iată marele ideal, neîntrecutul ideal, în slujba căruia stă Ortodoxia. Și această plăsmuire înseamnă totdeodată suprema desvoltare a personalității acelui popor. De aceea, între popor și Ortodoxie e o unitate mai tare decât toate veacurile, mai puternică decât toate vijeliile.

Astăzi, la Duminica Ortodoxiei, când privim peste întreg trecutul de

Pentru orfelinat

Gesturi mişcătoare

In timpul din urmă, I. P. Sfinţitul nostru arhiepiscop şi mitropolit a primit mai multe scrisori din partea unor vrednice doamne preotese cari împreună cu Reuniunea femeilor din parohiile respective, punând la inimă frumoasa problemă a Orfelinatului nostru arhiepiscopesc, au colectat lucruri minunate în natură ca: cearceafuri, perne, feţe de masă, ştergare şi alte pânzeturi

Intre împrejurările de astăzi aceste efecte şi pânzeturi reprezintă o valoare foarte mare, iar la orfelinat ne sunt cât se poate de binevenite. Fapta doamnelor preotese, cari au dăruit personal câte un cearceaf sau câte o pernă, precum şi-a acelora cari au lucrat pentru aceasta împreună cu Reuniunea de femei, este mişcătoare şi vrednică de toată lauda. Tuturor dăruitoarelor de cearceafuri, perne şi feţe de mese, le aducem calde mulţămiri pe această cale.

Fie-ne îngăduit să pomenim câteva parohii cari au venit cu rezultate excepţionale: Răşinarii, 6 cearceafuri, 8 feţe de pernă, 3 ştergare şi 2 bucăţi pânză; Dăişoara 13 cearceafuri, 6 feţe de pernă, 2 perne şi mai multe ştergare; Şugag 10 perechi ciorapi de lână ţigaie, 3 perechi mănuşi, 4 fulare şi alte efecte; Sâmbăta de sus răsăriteană 3 cearceafuri, 3 feţe de perne, 2 perne, 2 ştergare.

In încheere, arătăm gestul foarte mişcător al dlui locotenent Valeriu N. Simtion, care drept mulţămire pentru întoarcerea sa de pe front, a dăruit **100.000 Lei** pentru orfelinatul nostru, Iată scrisoarea Dsale:

„Inalt Prea Sfinţite Stăpâne,

Valurile războiului m'au purtat din ţară în ţară. Ajungând în munţii Tatra în gerul cel mai mare, am stat acolo până la sfârşitul războiului.

Drept mulţumită bunului Dumnezeu că am scăpat cu viaţă din clipele grele prin cari am trecut, viu şi eu cu modesta sumă de 100.000 Lei spre a ajuta la alinarea suferinţelor micilor orfani ai sfintei noastre biserici, sumă ce am economisit din solda mea de ofiţer.

Sărutându-vă dreapta, rămân al I. P. S. Voastre umil credincios.

Locot. Valeriu N. Simtion, Alba-Iulia (fiul preot. N. S, Aurel Vlaicu).

Orice comentariu îl credem de prisos. Gestul verbeşte dela sine cu toată frumuseţa lui. **Referent**

CERCUL TERITORIAL SIBIU
Biroul 4 Rechiziţii

Comunicat

Urmare la comunicatul Nr. 9 dat de acest Cerc, se pune în vedere tuturor proprietarilor de Auto-vehicole de orice categorie cari nu posedă încă fişa tip carton pentru autovehicule, că până la 15 Martie 1946, sunt datori a-şi procura aceste fişe dela Cerc, Biroul 4 Rechiziţii. Peste acest termen, cercul nu va mai elibera fişe, iar cei găsiţi la controlul ce se va efectua fără aceste fişe, vor fi trimişi în judecată, iar autovehicolul confiscat.

sbucium şi mucenicie al Adevărului Celui mai presus de orice adevăr, mulţumind lui Dumnezeu pentru toate aducem recunoştinţa noastră, în rugă smerită, poporului şi preoţilor lui, care prin ataşamentul său neprecupeţit au făcut din Ortodoxie, Catedrala măreaţă a sufletului românesc. Dorinţa noastră este ca această unitate să se adâncească, spre preamărirea lui Dumnezeu şi spre mântuirea poporului român. Şi nădăjduim că regimurile politice răsărite din sânul poporului, neînstrăinate de sufletul lui, vor arăta aceiaşi înţelegere, ca şi până acum, faţă de misiunea de neînlocuit a Bisericii în sânul poporului românesc.

N. GORUN

Nr 2525/946

„Duminecа Bolnavilor"

Această zi a fost instituită acum 20 de ani — 1926 — în cuprinsul Arhiepiscopiei noastre. In felul acesta Duminecа Bolnavilor a intrat în tradiţia Arhiepiscopiei noastre ca o instituţie cu bun rost. Cucernica preoţime şi poporul drept credincios înţelegând chemarea ce li s'a făcut, s'a apropiat an de an de cei ce se găsesc în suferinţă, ducându-le în această Duminecă mărturia iubirii creştineşti şi mângâierea frăţească.

Implinindu-se 29 de ani dela crearea acestei instituţiuni, împrospătăm chemarea şi dispoziţiunile luate an de an în legătură cu Duminecа bolnavilor, a doua din postul «Păresimilor».

Prin circulară specială am cerut oficiilor noastre protopopeşti şi parohiale să ne raporteze, ceeace au făcut în Duminecа Bolnavilor.

Sibiu, la 5 Martie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Un an

de guvernare real democratică, de frumoase şi mari realizări sub prezidiul dlui *Dr. Petru Groza*, s'a sărbătorit în toată Ţara la 6 Martie a. c.

In Sibiul nostru, momentul acesta a fost cinstit într'un cadru festiv

La ora $9^1/_2$ s'a slujit un Te Deum în biserica catedrală de către P. S. Sa *Teodor Răşinăreanul*, înconjurat de un sobor de preoţi, luând parte elevii şcoalelor precum şi reprezentanţii tuturor autorităţilor civile şi militare.

Intre orele 10—13 a avut loc în Piaţa mare o mare adunare populară, în cadrul căreia s'a subliniat importanţa momentului de către mai mulţi vorbitori.

Iar după masă la ora 5 a avut loc un reuşit festival la Teatrul municipal.

Cuvinte liniştitoare ale dlui Prim-Ministru

Cu prilejul importantei conferinţe de presă ce a avut loc de curând la Preşidenţia Consiliului de Miniştri, dl *Dr. Petru Groza* — răspunzând unei întrebări cu privire la atmosfera politică din ţară — a declarat următoarele:

„Ne aflăm într'o fază preelectorală. Trebue însă să se ţină seama că, controversele ideologice *nu pot fi lichidate prin violenţă*. Conducătorii politici responsabili, *trebue să ştie a-şi păstra stăpânirea de sine*. Ei trebue să se gândească că, altminteri, s'ar putea ajunge la convulsiuni.

Până acum, guvernul a ştiut să ferească ţara de orice convulsiuni. Dacă ne gândim la crizele prin care trec din acest punct de vedere alte ţări, se va vedea că noi aici am păstrat ordinea. *Am făcut totul pentru destinderea necesară.* Am evitat, spre deosebire de alte ţări, sentinţele de condamnare la moarte; am desfiinţat lagărele, iar numărul arestaţilor politici, aşa cum i-am dovedit-o şi lui Sir Archibald Clark Ker, când a fost în ţară, se poate aprecia cu degetele mâinilor...

Am avertizat în Consiliul de Miniştri ce a avut loc ieri, pe reprezentanţii în guvern ai tuturor partidelor, asupra primejdiei ce o reprezintă întrebuinţarea violenţelor. Apelul meu a găsit un ecou favorabil...

Facem toate eforturile să asigurăm ca liniştea să nu fie tulburată".

Nr. 1968/1946 Şcol.

Comunicat

Pentru completarea postului bugetar vacant de intendent cl. II dela Şcoala Normală ortodoxă română de băieţi „Andrei Şaguna" din Sibiu, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Acest post este împreunat cu un salar lunar de bază de 4800 Lei, plus accesoriile.

Doritorii de-a ocupa acest post îşi vor înainta cerere, însoţită de actele prevăzute pentru numiri, în termenul fixat, Direcţiunii şcolare.

Sibiu, 21 Februarie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Săptămâna misionară a „Oastei Domnului" (3—10 Martie 1946)

Duminecă, 3 Martie 1946 s'a deschis la Sibiu, în aula Academiei teologice „Andreiane", săptămâna misionară a Societăţii religioase „Oastea Domnului".

In prezenţa *I. P. S. Mitropolit Nicolae*, a multor preoţi, a ostaşilor din Sibiu şi a misionarilor veniţi din toate părţile ţării, s'a slujit mai întâi o sfeştanie.

După aceea, I. P. S. Mitropolit a rostit un cuvânt ocazional înălţător, arătând preţuire pentru râvna misionarilor din „Oastea Domnului", cari au înfrânt toate greutăţile vremilor de azi şi suportă cheltueli însemnate mânaţi numai de dragostea pentru cuvântul lui Dumnezeu. Tuturora le-a împărtăşit arhiereasca binecuvântare.

După aceea, P. C. părinte consilier *Gh. Secaş* a arătat programul cursurilor din săptămâna misionară, i-a prezentat cu numele pe toţi cei veniţi să ia lumină şi îndemn pentru lupta de apărare a credinţei strămoşeşti şi a dat asigurări, că „Oastea Domnului" va rămânea şi va lupta constant numai în Biserică şi pentru Biserică.

O seamă dintre misionarii veniţi la Sibiu au adus deasemenea frumoase cuvinte de îmbărbătare.

In numărul viitor al ziarului vom publica pe larg felul în care s'a desfăşurat săptămâna misionară. C.

VITRINA CĂRŢII

Fr. W. Foerster: **Hristos şi viaţa omenească.** *Ediţia II. In româneşte de P. S. Sa* **Nicolae Colan,** *Episcopul Clujului. Sibiu (Tipografia Arhidiecezană) 1946. Pag. XVI+335. Preţul: 3000 Lei.*

Publicată întâia dată în traducere românească la anul 1925 (Sibiu, Tipografia Săteanului), mulţumita ostenelii P. S. Sale **Nicolae Colan** *al Clujului, pe atunci profesor la Academia teologică „Andreiană" din Sibiu, cartea aceasta a apărut de curând într'o nouă şi foarte îngrijită ediţie, în colecţia noastră „Seria Didactică".*

Este una din cele mai populare lucrări ale celebrului pedagog german F. W. Foerster. Carte de concepţie filosofică şi de orientare sinceră şi profund creştină, lucrarea aceasta **îşi păstrează aceeaşi vie actualitate** *ca şi în momentul apariţiei sale. Analiză pătrunzătoare şi fină, caracterizări juste şi adecvate, afirmarea categorică a existenţei lui Dumnezeu şi a primatului spiritului, înfăţişarea lui* **Hristos** *ca* **singurul mare educator şi înnoitor al vieţii omeneşti individuale şi sociale,** *iată numai câteva calităţi care fac din această carte* **un minunat îndreptar al vieţii omeneşti** *mai ales în aceste vremuri învolburate.*

Scrisă într'un stil coneret, viu, cald şi convingător, presărată des cu lozinci şi cu pilde din experienţa vieţii şi izvorită dintr'un caracter integru, citirea ei cu zăbavă predispune la meditaţie şi adâncire a problemelor vieţii, **cheamă pe om la adevărata realitate a vieţii şi la spiritualitate,** *trezeşte dorul de eliberare fundamentală găsind calea întoarcerii la credinţa cea adevărată, prin* **mijlocirea unei esenţiale înţelegeri a vieţii.**

Pentru toate aceste sumar arătate calităţi ale ei, recomandăm cu toată căldura şi stăruinţa — ca pe **un bun izvor de predici şi meditaţie** *şi de orientare în frământările actuale — cartea aceasta fraţilor noştri preoţi, cu îndemnul frăţesc de-a-o preţui la înalta ei valoare, de a-i gusta miezul şi de-a-o pune şi în mâna intelectualilor noştri mireni.* C. S.

„Economia Română", buletinul Ministerului Industriei şi Comerţului, redactat de neobositul misionar laic *I. Gr. Oprişan*, cuprinde în Nr. 11—12 de pe Nov.-Dec. 1945, printre altele şi interesantul studiu: *„Morala şi viaţa economică"*, semnat de dl Ovid A. Balibanu.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Duminecă 24 l. c., a avut loc la Caransebeş sărbătorirea P. S. Sale Episcopului *Veniamin Nistor*, cu prilejul împlinirii vârstei de 60 ani. „Foaia Diecezană" organul oficial al Eparhiei Caransebeşului, a a îmbrăcat haină festivă şi extensiune deosebită, zugrăvind personalitatea sărbătoritului. Mai mulţi preoţi vrednici din eparhie au fost cinstiţi cu diferite distincţiuni bisericeşti.

Dl prof. univ. Mihail Ralea, ministrul Artelor, a fost însărcinat cu interimatul Ministerului de Culte, iar *P. C. păr. Dr. Ioan Vască* a fost instituit Secretar general la Ministerul Cultelor.

Episcopia Aradului a publicat în Nr. 9 din 24 Februarie a. c. al organului său oficial „Biserica şi Şcoala", itinerarul echipei misionare conduse de Păr. Dr. T. Gherasimescu, pe luna Februarie şi Martie.

Noul redactor al organului naţional-bisericesc *„Renaşterea"* dela Cluj, este Păr. Prot. *Dr. Izidor Todoran*, profesor la Academia teologică. Ii urăm spor la muncă!

Dl R. Franasovici a fost numit ministru al României la Londra, iar dl *Dr. N. Bagdasar* în St. Unite.

La 1 Martie salariaţii şi pensionarii publici vor primi un spor de 100% la salariu.

EXTERNE:

Potrivit declaraţiei dlui G. Bidault, ministrul de externe al Franţei, conferinţa de pace convocată pentru 1 Mai 1946, va fi probabil amânată din cauza dificultăţilor tratatului de pace cu Italia.

Rezultatele finale ale alegerilor din Belgia sunt: In Camera Reprezentanţilor: socialiştii creştini 92 mandate, socialiştii 68 m., comuniştii 23 m., liberalii 16 m., democraţii 14 m.; în Senat: socialiştii creştini 51 m., socialiştii 35 m., comuniştii 11 m., liberalii 4 m. Dl De Schriver, preşed. partidului socialist creştin, a fost încredinţat cu formarea noului guvern.

Guvernul jugoslav a cerut extrădarea amiralului Horthy.

Potrivit doclaraţiei dlui H. Walace, ministrul comerţului St. Unite, dl Truman va candida la alegerile presidenţiale din 1848.

Dl Robert Hutchins, prof. la Univ. din Chicago, a declarat în faţa comisiei militare a Camerii: „Vom avea foarte curând bombe mult mai groaznice decât bomba atomică".

Ultimele ştiri sosite din Spania, lasă să se creadă că ţara aceasta ar fi în pragul unui nou război civil.

Criminalii de război finlandezi au fost condamnaţi în felul următor: f. preşed. Ryti 10 ani muncă silnică, f. prim-ministru Rangel 6 ani închisoare, f. prim-ministru Linkomies şi f. ministru Tanner $5^1/_2$ ani închisoare, iar alţii f. miniştri la $2^1/_2$ ani închisoare.

Generalissimul Stalin a fost numit comandat suprem al Forţelor Armate ale U. R. S. S.

Armata Roşie şi-a sărbătorit a 28-a aniversare la 23 II. 1946. Cu acest prilej dl general Susaicov a organizat o recepţie, la care a participat şi M. S. Regele Mihai I împreună cu membrii guvernului.

ŞTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

4. *Duminecă în 10 Martie 1946* servesc: Prot. Dr. Dumitru Stăniloae, rectorul Academiei „Andreiane", prof. Dr. N. Terchilă, Dr. Nicolae Neaga, Dr. Teodor Bodogae şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu, Dr. Grigorie T. Marcu, Dr. Emilian Vasilescu şi Vasile Gârbu. Predică: Prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *Dr. I. Chioariu*, dela parohia Sibiu-Inferior.

5. *Duminecă în 17 Martie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu, prot. Mihail Neagu, preotul Ioan Velţan şi D. Călugăr; diaconii: Simion Macarie şi Eug. Munteanu. Predică: cons. *Aurel Nanu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *Ioan Albu*, dela parohia Sibiu-Iosefin.

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și administrația: Academia teologică „Andreiană", Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 12000 Lei. Director: profesor *Dr. Grigorie T. Marcu.* — Nrii 1—2 cuprind: Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: Luceafărul dimineții. P. Sf. Teodor Rășinăreanu: Ecclesia militans. Preot Simion Radu: Infinitul esența realității cosmice. Prof. univ. Dr. Milan P. Șesan: Necredința apostolului Toma. Dr. V. Sămărtinean: Omul de lut. Preot. Dr. Corneliu Sârbu: Necesitatea pocăinței în sf. taină a mărturisirii. Pr. Prof. Grigorie N. Popescu: Preoțimea și apărarea patriei. Prot. Stavr. Dr. Seb. Stanca: Experiențe pastorale. Prof. Dr. Spiridon Cândea: Indatoriri actuale ale Bisericii ortodoxe române. Preot Ioan Opriș: Moralitatea ca atitudine existențială. Preot. Dr. Teodor Bodogae: Doi teologi romano-catolici despre schisma cea mare. Preot Nicodim Belea: Sub streașina Bisericii. Dr. Grigorie T. Marcu și Diacon Nicolae Mladin: Atitudini: Orfelinatul. Hristos în Universitatea Ardealului. Voluntarele dreptei credințe. O danie preoțească — și cele cari vor mai veni. Dr. Grigorie T. Marcu și Prof. univ. Victor Papilian: Mișcarea literară: Filocalia, trad. de Dum. Stăniloae. Hristos și viața omenească, de Fr. W. Foerster. Hristos în familie (predici), de V. Coman. Evanghelia și democrația, de S Radu. Istoria Bibliei, de H. van Loon. Vieți rodnice, de Z. Sandu. Dr. Grigorie T. Marcu, „Revista Teologică" și Theodor Andrica: Cronică: Comemorarea Mitropolitului Șaguna. P. Sf. Episcop Veniamin Nistor sexagenar. Știri despre Românii din America. Situația Bisericii protestante din Germania văzută de episcopul anglican de Chichester. „Revista teologică", Dr. Grigorie T. Marcu și Arhidiacon Ioan Circov: Note și informații: Cu însuflețire nouă în noul an. Cultura preotului. Presa de Crăciun. Concert jubilar de colinde. Școala confesională, școală a poporului. Noul episcop-locțiitor al Maramureșului. Copiii în ajutorul orfelinatului arhidiecezan. Teatru religios pentru copii. Dela Societatea ortodoxă a femeilor române. Schisma Bisericii bulgare a luat sfârșit. Un dar din USA pentru România.

C. preoți să stea
în fruntea mișcării
Oastea Domnului

Nr. 822/1946.

Concurs

Pentru completarea postului Nr. 1 de învățător dela Școala primară ort. rom. „Ioan Popasu" din Brașov se publică concurs cu termen de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Salarul împreunat cu acest post este egal cu al învățătorilor dela școlile primare de Stat.

Dela candidați se cere să fie învățători definitivi de cel puțin gradul II și de religiune ortodoxă.

Sunt preferați cei cu studii teologice sau cu activitate științifică ori literară.

Cererile însoțite de actele prevăzute de legea pentru numiri și înaintări, vor fi înaintate în termenul legal la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din ședința secției culturale a Consiliului arhiepiscopesc, ținută la 5 Februarie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 39/1946 (6) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa II-a **Loman,** protopopiatul Sebeș, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. 1 (un) kg. lână, sau contravaloarea ei, de fiecare familie — anual.
3. Folosirea unui fânaț de 4 jug. 200 st. — la locul numit „Gard".
4. Folosirea cimitirului și a pomilor fructifieri din el.
5. Folosirea unei grădini arătură și cca 2 jug. fânaț, numit a „boierului".
6. Folosirea unei delnițe și a unei vii.
7. Dela comuna politică, 4 (patru) stânjini lemne de foc fasonate în pădure.
8. Stola obișnuită în parohie.

Preotul ales este obligat a ține un cal de transport, pentru deservirea credincioșilor din cătune.

Cererile de concurs însoțite de încuviințarea de candidare dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc și de actele prevăzute în Regulamentul pentru parohii, se vor înainta Oficiului protopopesc ortodox român al Sebeșului, în termenul fixat.

Candidații se vor prezenta cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, în parohie, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeșului, în înțelegere cu consiliul parohial.

Sebeș-Alba, 10 Ianuarie 1946.

Prot. **Dumitru Ciuchendea**
adm. prot.

Nr. 193/1946 (13) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Porumbacul de sus apusean,** din protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat conform pregătirei teologice.
2. Casă parohială cu supraedificate, grădină cu pomi și pentru zarzavat.
3. Patru jugăre pământ arător.
4. Două sorți de lemne în pădure, transportul privind pe preot.
5. Doi stânjini de lemne pentru foc dela parohieni.
6. Stola obișnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoțite de binecuvântarea de candidare dată de Chiriarhie și de actele personale, se vor trimite pe adresa Oficiului protopopesc din Avrig, județul Sibiu. Candidații se vor putea prezenta în parohie, pentru a servi, a predica și a face cunoștință cu parohienii, numai cu prealabila învoire a potopopului locului.

Oficiul protopopesc al Avrigului în înțelegere cu consiliul parohial din Porumbacul de sus.

Avrig, 15 Februarie 1946.

Pr. **A. Radu**
adm. prot.

Ad. Nr. 1288—1945 (7) 3—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preavenerabilului Cons. Arhiepiscopesc Nr. 11088—1945, publicăm concurs pentru întregirea parohiei Fundata-Bran, de cl. II, Protopopiatul Bran, cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare obicinuite în parohiile brănene.
3. Sesiune parohială 19,123 jug. pădure în Preduș.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Preavenerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, iar concurenții se vor prezenta în parohie în Dumineca și sărbătoarea ce li-se va fixa de Oficiul protopopesc Bran, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, 2 Decemvrie 1945.

Vasile Stoicanea
protopop

BANCA CRIȘANA S. A. BRAD

Prospect de subscriere

Emisiunea X

In conformitate cu hotărîrea Adunării generale extraordinare din 28 Febr. 1946, Consiliul de administrație deschide prin această subscripție, pentru emiterea alor 40.000 bucăți acțiuni a Lei 500 nominal, în scopul majorării capitalului social dela Lei 20.000.000 la Lei 40.000.000.

1. Acțiunile noui se emit pe valoarea nominală de Lei 500 plus Lei 600 de fiecare acțiune, din care 500 Lei vor fi trecuți la fondul de rezervă, iar Lei 100 la spese de emisiune. Acțiunile vor fi rezervate exclusiv vechilor acționari, în proporție de una acțiune nouă pentru una acțiune veche.

2. Dreptul de obțiune se va exercita până la data de 31 Martie 1946, prezentând spre ștampilare acțiunile vechi la sediul Centralei din Brad.

3. Acționarii au facultatea de a vărsa integral valoarea acțiunei de Lei 1100 la exercitarea dreptului de obțiune, fie de a efectua acest vărsământ în două rate și anume:

Primul vărsământ de Lei 600 din care 250 Lei capital, 250 Lei fondul de rezervă și 100 Lei spese de emisiune, la exercitarea dreptului de opțiune până la 31 Martie 1946.

Al doilea vărsământ de 500 Lei din care 250 Lei la capital și 250 Lei la fond de rezervă, până la 30 Aprilie 1946 cu o dobândă de întârziere de 8% socotită dela 1 Aprilie 1946.

4. Nouile acțiuni vor participa la dividendul pe exercițiul anului 1946.

5. Neexercitarea dreptului de subscriere în termenul și modul prevăzut la punctul 2 atrage pierderea acestui drept, urmând ca Consiliul de administrație să hotărască asupra distribuirei acțiunilor nesubscrise. (14) 1—1

Brad, 28 Februarie 1946.

Consiliul de administrație

Nr. 400/1945 (11) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Poiana-Mărului I,** protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariție în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială 6 jugăre pământ.
3. Venitele stolare obișnuite în protopopiatul Bran.

Cererea de concurs, prevăzută cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, Zârnești, județul Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sărbătoare, cu observarea dispozițiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zârnești, 12 Februarie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

„ALBINA", Institut de credit și de economii, Sibiu

Nr. 4000/1946. (12) 1—1

CONVOCARE

Domnii acționari ai institutului de credit și de economii „ALBINA", Sibiu, sunt invitați în virtutea art. 19 și 25 din Statute pentru ziua de *Sâmbătă, 23 Martie 1946, orele 10 a. m.,* la

a LXXIII-a adunare generală ordinară,

care se va ține în localul de ședințe al institutului „ALBINA" din Sibiu, strada Visarion Roman 1.

Adunarea generală ordinară va fi legal constituită, dacă conform art. 25 al Statutelor vor fi prezenți cel puțin 20 de acționari, cari conform Codului Comercial în vigoare să reprezinte jumătate din capital.

ORDINEA DE ZI:

1. *Deschiderea și constituirea adunării generale ordinare.*
2. *Darea de seamă a Consiliului de administrație, Bilanțul și Contul Profit și Pierdere pe anul 1945 și Raportul Consiliului de censori.*
3. *Descărcarea Consiliului de administrație și a Consiliului de censori.*
4. *Distribuirea beneficiului net.*
5. *Stabilirea remunerației pentru Consiliul de censori pe anul 1946.*
6. *Fixarea prețului marcelor de prezență și a remunerației administratorilor pe anul 1946.*
7. *Alegerea a patru administratori și anume: unul cu mandat pe doi ani; al doilea cu mandat pe trei ani; al treilea cu mandat pe cinci ani și al patrulea cu mandat pe șase ani.*
8. *Intregirea Consiliului de censori.*
9. *Modificarea art. 16 din Statutele Fondului Patronal de Pensiuni.*

Domnii acționari cari voiesc să participe la adunarea generală ordinară în persoană sau prin procură, în conformitate cu art. 22, 23 și 25 din Statutele societății, trebue să depună acțiunile și procurile cel mai târziu până *Sâmbătă, 16 Martie a. c.,* orele 12, la *cassieria Centralei din Sibiu.*

Depunerea acțiunilor respectiv a procurilor în scopul indicat, se poate face și la sediile institutului din Brașov: București, Cluj, Lugoj, Mediaș, Târgu-Mureș, Târnăveni și Timișoara, precum și la băncile „Ardeleana" din Orăștie, „Furnica" din Făgăraș, „Patria" din Blaj, tot până la termenul de 16 Martie 1946, orele 12.

Membrii Consiliului de administrație și funcționarii institutului nu pot fi mandatari. — Procurile trebue să fie timbrate.

In cazul când la adunarea generală ordinară din 23 Martie 1946 nu se vor prezenta acționari în numărul suficient prevăzut mai sus, în virtutea art. 214 Codul Comercial în vigoare, convocăm fără altă înștiințare a doua adunare generală ordinară cu aceeași ordine de zi pe ziua de Duminecă 24 Martie 1946 orele 10 a. m. în același local.

Pentru a doua adunare generală ordinară sunt valabil depuse acțiunile depuse până la data de 16 Martie a. c. și se mai pot depune altele până la data de Luni 18 Martie a. c., orele 12, la aceleași locuri. Adunarea generală ordinară a doua poate aduce hotărâri valabile, fără considerare la numărul acționarilor prezenți și la capitatul reprezentat.

SIBIU, la 21 Februarie 1946.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE.

„ALBINA", INSTITUT DE CREDIT ŞI DE ECONOMII, SIBIU

Bilanţ încheiat la 31 Decemvrie 1945

ACTIV **PASIV**

				Lei
Cassa				
a) Numerar efectiv			441.893.725'—	
b) Disponibil la B. N. R. şi C. E. C.			507 631.227'—	
c) Monete şi Valute			3.884.190'—	
d) Bonuri de cassă la purtător			388.000.000'—	1.341.409.142'—
Disponibil la bănci:				
a) In ţară			86.182.821'—	
b) In străinătate			1.351.798'—	87.534.619'—
Portofoliul de Titluri:				
I. *Titluri româneşti:*				
1. *Cu venit fix*	v. nom.	v. reală		
a) Efecte publice	164.920.980'—	113.403.146'—		
b) Scrisuri şi Obligaţiuni	6.838.900'—	4.872.785'—		
2. *Cu venit variabil:*				
a) Acţiuni cotate la bursă	39.831.550'—	87.936.580'—		
b) Acţiuni necotate la bursă	33.838.280'—	19.731.310.—		
II. *Titluri streine:*				
a) Efecte	—'—	32'—		
b) Acţiuni	51.400'—	900'—		
	245.481.110'—	225.944.753'—		225.944.753'—
Plasamentul fondului de rezervă:	Val. nom.			
Efecte publice garantate de stat	14.418.000'—			8.100.640'—
Portofoliul de scont:	*In Portofoliu:*	*Reescontat:*	*Total:*	
a) Cambii fără garanţie	299.924.582'—	184.050.000'—	483.974.582'—	
b) Cambii garantate cu titl. şi mărfuri	117.014.790'—	80.800.000'—	197.814.790'—	
c) Cambii garantate cu ipoteci	220.608.802'—	668.013.190'—	888.621.992'—	
d) Cambii cu diverse garanţii	54.859.253'—	64.923.000'—	119.782 253'—	
	692.407.427'—	997.786.190'—	1.690.193.617'—	1.690.193.617'—
Debitori:				
I. Din ţară:				
a) Debitori fără garanţii	240.328.024'—	23.000.000'—	263.328.024'—	
b) Debitori cu garanţii de titluri	218.617.303'—	35.000.000'—	253.617.303'—	
c) Debitori cu garanţii de mărfuri	688.364.814'—	1.430.800'000'—	2.119.164.814'—	
d) Debitori cu garanţii de ipoteci	899.554.880'—	685.450.000.—	1.585.004.880'—	
e) Debitori cu diverse garanţii	779.284.612'—	60.300.000'—	839.584.612'—	
	2.826.149.633'—	2.234.550.000'—	5.060.699.633'—	
Debitori în cadrul art. 8 al Convenţiei de Armistiţiu			26.737.673'—	5.087 437.306'—
Creanţe în conversiune conform legii din 7 IV 1934:				
In portofoliu cota rămasă				32.687.687'—
Participaţiuni:				
La bănci şi diferite întreprinderi				57.661.468'—
Imobile:				
a) Pentru uzul propriu şi inmag. de mărfuri			52.073.534'—	
b) Pentru trebuinţele funcţionarilor			10,700.000'—	
c) Alte imobile			55.798.858'—	118.572.392'—
Conturi diverse debitoare				577.129.180'—
				9.226.670.804'—

				Lei
Capital social				250.000.000.—
Fonduri de rezervă:				
a) Rezerva legală			44.063.400'—	
b) Alte Fonduri				
1. Fondul cultural „Visarion Roman"		4.732.298'—		
2. Fondul Partenie Cosma		1.535.541'—	6.267.839'—	50.331.239'—
Fonduri:				
a) Pentru creanţe dubioase			85 000.000'—	
b) Pentru imobile			7.000.000.—	92.000.000'—
Dobânzi nerealizate la creanţe dubioase				3.661.272.—
Diferinţe de curs nerealizate la portofoliul de titluri				27.574.332'—
Fondul patronal de pensiuni al funcţionarilor				49.738,735'—
Depuneri spre fructificare:	La vedere:	Pe termen:	Total:	
a) Cu livrete de econ. la purtător	371.016.168'—	460.037.527'—	831.053.695'—	
b) Cu livrete de economii nom. dar plătibile la purtător	82.381.723'—	259.365.425'—	341.747.148'—	
c) Cu livrete de economii nomin.	810.162,721'—	560.239.681'—	1.370.402.402'—	
	1.263.560.612'—	1.279.642.633'—	2.543.203.245'—	2.543.203.245'—
Creditori:				
I. Din ţară				
Creditori nereduşi noui	739.210.495'—	1.058.711.535'—	1.797.922.030'—	
II. Din străinătate	—'—	477'338'—	477.338'—	
	739.210.495.—	1.059.188.873'—	1.798.399.368'—	
Creditori în cadrul art. 8 al Convenţiei de Armistiţiu pe termen			4.460.145'—	1.802.859.513'—
Angajamente de reescont:	Cambii de:			
	Scont:	Circulaţie:		
Reescontate la Banca Naţ. a Rom.	997.786.190'—	2.234.550.000'—		3.232.336.190'—
Cecuri şi ordine de plată:				
Cu plată în ţară				575.994.208'—
Dividende neridicate				3.549.277'—
Conturi diverse creditoare:				
a) Devize	1.584.212'—			
b) La vedere	160.768.565.—			
c) Pe termen	334.704.541'—			497.057.318'—
Conturi transitorii: Dobânzi anticipate				31.558.981'—
Beneficiu net:				
a) Reportat din anul precedent		5.572.524'—		
b) Beneficiul anului curent		61.233,970'—		66.806.494'—
				9.226.670.804'—

Conturi de ordine

DEBIT **CREDIT**

		Lei
Cauţiuni statutare		4.800.000'—
Debitori pentru avaluri şi scrisori de gar. date de bancă		426.519.174'—
Efecte comerciale în gaj		90.849.410'—
Cambii de circulaţie:		
a) In portofoliu	3.491.501.714'—	
b) Reescontate la B. N. R.	2.234.550.000'—	5.726.051.714'—
Efecte spre încasare:		
a) In portofoliu	23.452.807'—	
b) La corespondenţi	—'—	23.452.807'—
Ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj şi garanţii diverse		4.852.997.713'—
Titluri în gaj		131.913.272'—
Depozite de titluri şi alte valori în păstrare		660.028.184'—
Debitori de titluri împrumutate		41.335.000'—
		11.957.947.274'—

	Lei
Deponenţi de cauţiuni statutare	4.800.000.—
Creditori pentru avaluri şi scrisori de garanţii date de bancă	426.519.174'—
Deponenţi de efecte comerciale în gaj	90.849.410'—
Deponenţi de cambii de circulaţiune	5.726.051.714'—
Remitenţi de efecte spre încasare	23.452.807'—
Deponenţi de ipoteci, cesiuni, mărfuri în gaj şi diverse	4.852.997.713'—
Deponenţi de titluri în gaj	131.913.272'—
Deponenţi de titluri şi alte valori în păstrare	660.028.184'—
Creditort de titluri împrumutate	41.335.000'—
	11.957.947.274'—

Contul Profit şi Pierdere

DEBIT **CREDIT**

			Lei
Cheltueli de administraţie:			
a) Salare şi indemnizaţii	236.583.093'—		
b) Diverse	118.527.568'—	355.110.661'—	
Impozite şi taxe		30.307.662'—	
Dobânzi plătite:			
a) La depuneri	43.537.323'—		
b) La reescont	47.300.862'—		
c) La alţi creditori	43.675.383'—	134.513.568'—	
Comisioane plătite		19.148.167'—	
Amortismente la creanţe dubioase		29.938.466'—	
Beneficiul net:			
a) Reportat din anul precedent	5.572.524'—		
b) Beneficiul anului curent	61.233.970'—	66.806.494'—	
		635.825.018'—	

		Lei
Report din beneficiul anului precedent		5.572.524'—
Dobânzi încasate.		
a) Dela portofoliul de scont	83.593.927'—	
b) Dela debitori	240.592.922'—	324.186.849'—
Comisioane încasate		254.393.622'—
Venitul portofoliului de titluri:		
a) Cupoane exigibile	24.144.926'—	
b) Din participaţiuni	2.376.294'—	26.521.220'—
Venitul imobilelor		10.347.782'—
Beneficit diverse		14.803.021'—
		635.825.018'—

Sibiu, la 31 Decemvrie 1945.

Dr. Ilie Beu,
Preşedintele Consiliului de Administraţie.

Dr. Mihai Veliciu,
Directorul General.

Pentru contabilitate:
Ioan N. Bratu

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:

Dr. Ioan P. Papp **Dr. Victor Stanciu** **Dr. Mihai Şerban** **Dr. Ioan Lupaş** **Emilian Cioran**

Verificat şi găsit în conformitate cu registrele şi dispoziţiunile Codului de Comerţ şi ale Legii pentru organizarea şi reglementarea comerţului de bancă

Sibiu, la 25 Februarie 1946.

CONSILIUL DE CENSORI:

Ioan Vătăşianu,
Preşedintele Consiliului de censori

Ioan Popa

Matei Jiga, Expert-contabil

Reproducerea nu se onorează.

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU.

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XCIV — SIBIU, 24 Martie 1946 — Nr. 11—12

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mit

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 30.000; cl. II Lei 20.000; cl. III Lei 12.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiun un cm.² 60 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

CASA CULTURALĂ

In trecut Biserica noastră a desfășurat un rol important pentru ridicarea și luminarea poporului. Ea a fost centrul în jurul căruia gravita întreaga viață a poporului. Intreaga obște a satelor noastre s'a inspirat din realitățile spirituale ale Bisericii și și-a sorbit vigoarea din seva binecuvântată a ei. Aceasta nu numai în domeniul vieții religioase a poporului nostru, ci și în cel cultural, național, gospodăresc, sanitar, etc.

Biserica și-a făcut problemă de căpătâiu din ridicarea și luminarea poporului, *punându-se cu totul în slujba poporului* și servindu-i interesele în toate privințele.

Drept aceea, pentru a intensifica lucrarea ei binecuvântată în această direcție, Biserica s'a străduit — pe lângă doctrina ei, pe lângă sf. Taine și pe lângă toate celelalte mijloace de luminare și sfințire a poporului credincios al ei — mai ales în vremurile din urmă, să creeze *organe noui* de lucrare, prin care să poată intra adânc în toate domeniile devenite din ce în ce mai complexe ale vieții poporului, *pentru a o ține cât mai strâns legată de idealurile credinței strămbune.*

Inspiratorul și promovatorul acestei strădanii salutare este I. P. S. Sa Mitropolitul nostru *Nicolae*, care dela venirea Sa în fruntea Bisericii ardelene, a militat fără răgaz pentru *pătrunderea cât mai adâncă a influenței Bisericii în viața poporului român.* I. P. S. Sa a afirmat cu toate prilejurile principiul cardinal, că *Biserica trebue să fie prezentă în toate sectoarele de viață ale poporului*, nelăsându-se înlocuită de alții ori înlăturată. Cu alte cuvinte, raza de influență a Evangheliei trebue să pătrundă pretutindenea: «*Lumina lui Hristos să lumineze tuturor!*»

In acest scop, I. P. S. Sa a creat — cu concursul colaboratorilor Săi — diferite societăți și organizațiuni în cadrele parohiilor. Centrul acestor organizațiuni parohiale este «*Casa Culturală*». Pornită la drum curând după cel dintâiu războiu de a toată lumea și anume la primul congres al preoțimii din Mitropolia ortodoxă română din Ardeal, ținut la Sibiu în Martie 1919, din inițiativa secretarului general al Asociației de atunci, prof. *Dr. Nicolae Bălan*, — scopul acestui așezământ bisericesc a fost îndrumarea poporului pe căi de lumină, îmbogățirea vieții credincioșilor și statornicirea unei frății cât mai sincere și mai solidare între membrii unei parohii.

Vreme de 13 ani s'a lucrat după îndrumările primelor statute, votate în 2 Iulie 1919. In anul 1932, statutele au fost aduse spre revizuire înaintea Adunării eparhiale. Expunerea de motive a statutelor din acel an, arată că așezământul «Casa Culturală» tinde a închega tot mai mult unitatea sufletească a satelor sub egida preotului, învățătorului și a oamenilor de frunte.

După 12 ani, Statutele «Casei Culturale» au fost revizuite și votate de Adunarea eparhială în ședința din 23 Aprilie 1944. Prin această revizuire, care constitue un progres real față de trecut, s'a urmărit scoaterea din nou în evidență a *rolului important* al «Casei Culturale» în viața parohiilor. Motivul primordial al reorganizării acestui așezământ bisericesc a fost prevederea unor mari *prefaceri sociale* în urma sfârșitului războiului recent și considerentul just al *reactivării intense a așezămintelor bisericești*, menite a fi în mâna preoțimii instrumente eficace de menținere vie și prezentă a acțiunii bisericești în mijlocul marilor frământări ale vieții.

Potrivit prevederilor ultimelor statute, *rolul «Casei Culturale» este foarte important* în mijlocul vieții parohiilor noastre. Și anume «Casa Culturală» *are menirea de-a păstra și adânci poziția centrală a Bisericii în sânul vieții poporului nostru.* Ea are *să mijlocească rămânerea vieții credincioșilor noștri sub aripa de înrâurire binefăcătoare a Bisericii.*

In acest sens, «Casa Culturală» trebue să fie «locul de întâlnire și de armonizare a tuturor celorlalte societăți parohiale». Ei îi revine rolul important de «*cămin familiar de înfrățire, de albie de împreunare a cugetelor, de matcă directivă și coordonatoare a manifestărilor vieții în toate domeniile*, contribuind în felul acesta la închegarea solidarității naționale și creștine ortodoxe în stare să facă față marilor prefaceri ale viitorului și să folosească toate împrejurările pentru *întărirea armoniei desăvârșite* în comunitatea sufletească a neamului».

Considerând împrejurările actuale de tot mai accentuată tendință a omenirii spre mari prefaceri sociale și de refacere de pe urma cumplitului război, *prezența activă a «Casei Culturale» în sânul vieții parohiale este astăzi mai necesară decât ori când.*

Drept aceea, Biserica nu înțelege să renunțe la activitatea în cadrele societăților religioase inițiate de ea. «*Biserica nu renunță la pozițiile câștigate și deci nici la așezămintele ei bisericești*, întrucât *toate sunt puse în slujba ridicării nivelului de viață al poporului nostru*, au la activul lor o *experiență* încercată și verificată în decursul multor ani de lucrare». Pe lângă aceasta, «Casa culturală» nu poate fi înlocuită în lucrarea ei, de nici o instituție similară de ordin extrabisericesc.

Chemată să anihileze tendințele centrifuge față de Biserică și să devină un vad de intensă viață creștină și națională, menit să strămute sfinția altarului în mijlocul frământărilor sociale de azi și să lege întreaga viață a satelor cât mai strâns de Biserică și de acțiunea ei binefăcătoare, *reactivarea reală și viguroasă a așezământului „Casei Culturale" este una din îndatoririle actuale de căpetenie ale păstorilor de suflete.* Aceasta și pentru motivul că vremurile de azi cer din partea lor o activitate din ce în ce mai intensă, pe care o pot desfășura cu bune rezultate și în cadrul «Caselor Culturale».

Drept aceea, acolo unde lipsesc «Casele Culturale», preoții sunt datori să depună toate strădaniile posibile pentru înființarea lor; iar acolo unde există, să le scoată din inactivitate sau din deplasarea rosturilor lor, și să purceadă la reorganizarea lor în duhul ce se desprinde din nouile statute.

Pornind la lucru cu toată stăruința și iubirea și dând cuprins, viață și duh de înnoire acestor organizațiuni, păstorii de suflete vor reuși să facă din „Casele Culturale" *mijloace salvatoare de-a păstra mai aproape de Biserică și de Evanghelie sufletele și aspirațiunile credincioșilor*, în aceste vremuri cruciale și de mari prefaceri sociale.

C. SÂRBU

† Prof. I. MATEIU

Miercuri 20 l. c., când se crăpa de ziuă, a adormit întru Domnul, în casa părintească din Sebeșul de sus, profesorul universitar Dr. Ioan Mateiu, președintele comitetului central al «Frăției Ortodoxe Române» (FOR), la căpătâiu cu preotul care-l pregătise creștinește pentru calea întoarcerii în înviere, spovedindu-l și cuminecându-l. Un alt mare martor al unor vremuri de mari prefaceri și-a încheiat astfel «curgerea» sa sbuciumată prin această viață.

Trista veste ne-a îndurerat și ne-a surprins. Il știam pe profesorul Mateiu suferind de pe urma unui accident stupid, pe care îl petrecuse înainte cu mai bine de un an. Cine s'ar fi putut aștepta însă la un desnodământ atât de grabnic, după ce — refăcut în parte — la începutul acestei luni trecuse întâmplător pe la Sibiu, însuflețit fiind de dorul de-a se vedea cât mai curând reintrat în ocupațiunile sale predilecte. Vârsta sa — se născuse la 22 Aprilie 1884 — încă nu ajunsese la hotarele neputinței de-a mai lucra. Iar spiritul său era tot atât de treaz și de ager ca și înainte de nefericita întâmplare ce-i pricinuise atâtea suferințe fizice.

In profesorul Mateiu neamul nostru a pierdut pe unul dintre cei mai dotați și mai devotați fii ai lui. Vlăstar de preot de pe Țara Oltului, a primit în casa părintească o creștere aleasă, pentru care adeseori pomenea cu mișcătoare recunoștință pe tatăl său, preotul Ioan, unul dintre cei mai evlavioși slujitori ai altarului. După studii primare și secundare făcute în satul natal și la liceul de stat din Sibiu, a absolvit Institutul teologic-pedagogic dela centrul Mitropoliei noastre, trecând apoi la Universitatea din Cluj, unde și-a luat doctoratul în Drept.

Cele dintâi roade ale pregătirii sale științifice și sufletești le-a dăruit Bisericii străbune. Tot ei avea să-și dedice, mai târziu, în anii de ascensiune, cele mai alese și mai număroase mărturii ale unui talent publicistic excepțional și ale unei cărturării pe cât de fecunde, pe-atât de înalte.

A pornit dela cea mai de jos treaptă a apostoliei pentru cultura poporului nostru. Ca atâția intelectuali de vază ai generației sale, și a început cariera ca învățător de sat, răsbind curând după alipirea Ardealului la Patria-Mamă până la catedra universitară, pe care a cinstit-o în chip pilduitor.

Intre timp, a lucrat ca referent școlar — sub Mitropolitul Ioan Mețianu — în Consistorul nostru. Pe vremea Consiliului Dirigent, a fost secretar general al departamentului școalelor.

In țara mărită, cu toate că a fost chemat să ocupe o catedră universitară, de Drept civil, la Academia de Inalte Studii Comerciale și Industriale din Cluj, a continuat să rămână același intelectual ortodox, îmbisericit în toată puterea cuvântului, gata oricând să se pună în slujba instituției sfinte. Deputat eparhial al Episcopiei Vadului, Feleacului și Clujului și mai mulți ani director al foii ei oficiale «Renașterea», membru în Consiliul Central Bisericesc, director al Internatului teologic dela mănăstirea Radu Vodă din Capitală, membru al Camerei deputaților în câteva legislaturi, secretar general al FOR-ului din ziua întemeierii acestei asociații, iar în anii din urmă președinte al comitetului ei central, profesorul I. Mateiu a lăsat pretutindeni urme de neșters. Academia Comercială din Cluj (vremelnic la Brașov) l-a ales în câteva rânduri pro-rector și rector al ei.

Pentru organizația noastră bisericească de tip șagunian avea un respect sacru. I a arătat temeiurile canonice, a interpretat-o și apărat-o cu o rară temeinicie și cu luminată pasiune, în număroase lucrări de Drept bisericesc, dintre care unele au fost premiate de Academia Română și de Ministerul Cultelor.

Gazetar fecund și ager, cu peste treimii de articole la activul său, ucenicia scrisului și-a început-o în coloa-

Primele rândunele

Orfelinatul Bisericii şi-a deschis porţile pe ziua de 20 Martie a. c. Acest lucru n'a fost cu putinţă mai din timp, din pricina reparaţiunilor radicale cari au trebuit să fie făcute localului său din strada Dealului Nr. 9. S'a lucrat la aceste reparaţiuni toată iarna — a fost vorba mai ales de adaptări interne. Toate reparaţiunile au fost terminate cu bine, iar la data de mai sus, casa Bisericii şi-a deschis porţile şi a primit cu duioşie pe cei dintâi orfani, intrând în felul acesta pe calea destinaţiunii sale binecuvântate.

Primele rândunele au sosit, deacum se face primăvară. Casa Bisericii, orfelinatul Arhiepiscopiei noastre a prins viaţă. El intră în îndeplinirea rostului său înalt, acela de-a fi cămin cald de ocrotire pentru orfanii neamului, vatră de lumină şi de îndrumare pentru scumpii copilaşi cari au rămas fără părinţi şi ai căror taţi s'au jertfit pe altarul Patriei.

Am fost martor la felul cum I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, iniţiatorul, animatorul şi organizatorul neîntrecut al acestui orfelinat, a întâmpinat pe cei dintâi copii orfani sosiţi în casa Bisericii la 20 Martie a. c. Cu negrăită bucurie şi cu dragoste de părinte s'a apropiat de copilaşi, i-a binecuvântat, i-a mângâiat pe obraz, apoi i-a întrebat cum îi cheamă. Gheorghe, Ioan, Nicolae... au fost răspunsurile micuţilor de 6, 8, 11 ani. Să trăiţi dragii mei, dar să-mi spuneţi voi acum, ştiţi voi ai cui sunteţi? Copilaşiii mişcaţi aveau lacrimi în ochi şi priveau cu uimire la venerabila figură a I. P. S. Sale.

„De astăzi înainte sunteţi copiii mei, Biserica vă ia în ocrotirea sa, iar voi veţi fi copiii mei".

Fiecare din orfani a primit câte o cruciuliţă din mâna Arhipăstorului, care i-a luat în felul acesta întru ale Sale.

De-acum a început primăvara. O nouă viaţă mişcă colo în strada Dealului Nr. 9, în casa înoită a Bisericii. Fiinţe din cele mai scumpe, rupte din marele suflet al Neamului, îşi încep un rost nou sub privegherea şi purtarea de grija a Bisericii noastre. Da, avem la Sibiu, în orfelinatul Arhiepiscopiei noastre o comoară de mare preţ, sunt orfanii noştri iubiţi, primiţi acolo dela vârsta de 6 ani şi cari urmează a fi călăuziţi şi crescuţi până ce vor intra în viaţă.

Pentru ei trebue să facem totul. Pentru îngrijirea lor trebue să fim gata de orice jertfă. Dovada acestui lucru l-au făcut credincioşii Arhiepiscopiei noastre şi până acum. Credem că nici de aici înainte nu se vor desminţi.

Referent

Nr. 3291/1946

AVIZ

Sesiunea proximă pentru examen de promovare se va ţine la 3 şi 4 Aprilie a. c., la Centrul Eparhial.

Sibiu, la 19 Martie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

---

nele «Telegrafului Român» acum patruzeci de ani, cu un elogiu într'aripat al lui Şaguna (1905).

Rămăşiţele sale pământeşti odihnesc acum în satul românesc dela călcâiul muntelui Suru, unde sârguise deodată cu primele adieri ale primăverii ca să-şi întremeze sănătatea. Domnul l-a chemat în curţile Sale din cel mai drag loc al inimii acestui om ales.

Veşnică fie pomenirea lui!

„TELEGRAFUL ROMÂN"

Înţelesul pătimirii lui Horia

Slovă multă — prietenească şi duşmană — s'a scris despre acest mucenic al ţărănimii, al celor mulţi şi năpăstuiţi atâtea veacuri. Şiragul străduitorilor în a tălmăci acele vremi învolburate va creşte mereu,[1] pentru că şi măreţia frământărilor deacum 161 de ani se înalţă ca un munte în lungile văleaturi de suferinţă românească. Doar nu degeaba a fost răscoala din 1784 cea mai vijelioasă şi mai ţărănească dintre toate faptele mari ale trecutului ardelenesc. Şi ca popor de plugari ce suntem şi încă de plugari cari am arat multe sute de ani tot pentru străini şi nemeşi fără milă, cade-se să facem cinstit popas la umbra celor 161 de ani şi să tălmăcim cu dreptate şi cu folos curăţenia jertfei lor isbăvitoare de nesfârşite dureri.

Cei cari au scris despre Horia şi tovarăşii săi, încep de obicei cu arătarea începuturilor iobăgiei grofeşti din Ardealul de pe vremuri,[2] iobăgie care a crescut în urma împărţirii puterii regale pe seama unor familii de magnaţi unguri, saşi sau săcui, feţe bisericeşti sau mireneşti. Aceştia apoi au globit tot mai mult ţărănimea românească rămasă fără pătură conducătoare, încât în veacul XV (1437) şi XVI (1514) ne mai putând răbda obida amară a robiei într'o ţară unde numai ei au muncit acest pământ din veac şi până în veac, s'au răsculat împreună cu plugarii unguri şi secui, cerând libertate şi pâine aşa cum au avut-o sute de ani înainte de a veni grofii. De altfel aceeaşi soartă de cruntă iobăgie au îndurat veacuri dearândul şi vecinii ţărănimii româneşti: aşa au dus-o şi plugarii unguri, sârbi, ruteni, slovaci sau boemi, cari au ajuns sub călcâiul şi sub apăsările nemiloase ale unor îmbuibaţi ai vremi.[3]

Se înţelege că aceşti îmbuibaţi, cari şi-au cumpărat drepturile lor peste acest pământ prin bani, prin pergamente şi prin interesele de stăpânire ale împăraţilor habsburgici, nu respectau deloc nici credinţa veche a mulţimilor. Acestea n'aveau voie să-şi zidească biserici ori să şi ţie preoţi decât cu învoiala nemeşilor. Iar atunci când, pentru întărirea puterii vieneze în Ardeal, o parte din preoţime s'a lăsat cumpărată de papistaşii cari le asigurau scutinţe de dări şi alte «privileghiomuri», plugărimea aceasta românească, ruteană şi sârbă a avut de îndurat cele mai năpraznice silnicii. Atât de departe s'a ajuns, încât, după ce lumea s'a trezit şi a văzut cum a fost minţită chiar şi în ceeace a avut mai sfânt: sufletul ei, s'a ridicat până la unul pe vremea călugărului Sofronie din Cioara (1760) şi a pus şi mâna pe arme cerând libertate de închinare după felul sutelor de ani de pân'atunci şi încetarea silniciilor grofeşti, iar când n'a mai putut răbda, au început să emigreze. Cu popii noştri îmbrăcaţi aproape ca şi ţăranii, cu popii aceştia cari, de dragul slujirii celor mulţi şi neajutoraţi, au preferat să rămână în acelaş trai de iobăgie ca şi plugărimea, cu ei, originari deaici din Ardeal, însă veniţi cu dar duhovnicesc şi bănesc de peste munţi ori dela Carlovit şi Petersburg — ne-a fost dat să răsbim la limanul isbăvirii.

Acestea două sunt şi înţelesul frământărilor cari au dus pe Horia şi tovarăşii săi sub zdrobirile roţii în posomorâta zi de 28 Februarie 1785 la Alba-Iulia: dragostea de pământul pe care noi l-am muncit sute de ani şi dragostea de legea strămună, care ne-a alinat durerile şi ne-a mângâiat în toată bunăvremea. Cel de-al treilea înţeles al răscoalei: cel naţionalist, care, dealtfel, e o urmare a acestora, nu se va lămuri decât mai târziu, pe vremea lui Iancu, plină deacuma de cunoaşterea deplină a scopului strădaniilor naţionale şi a eliberării complete de jugul evului mediu prea mult întârziat.

Iată cum formulau, ţărăneşte şi creştineşte, în 11 Noemvrie 1784, Românii vrerile lor:

«Com tatul împreună cu toţi moşierii şi cu toţi copiii lor să jure pe cruce:

Nobilime mai mult să nu fie, ci fiecare, dacă va putea găsi undeva vreo slujbă împărătească, din aceea să trăiască.

Şi nobilii moşieri să plătească dare, ca şi poporul de rând.

Pământurile nemeşeşti să se împartă între poporul de rând după porunca ce o va da înălţatul împărat».[4]

Acest îndoit gând: de a fi slobozi pe moşia lor şi slobozi a se închina în bisericile lor, a călăuzit în tot decursul celor două luni pe răsculaţii, cari dorind să răsbune suferinţe de atâtea sute de ani, aprindeau curţi şi case nemeşeşti, ori «creştinau» în legea românească pe câte-o odraslă de grof, care în asuprirea plugărimii i se păruse că vede o poruncă a credinţei papistăşeşti ori calvine. Preoţimea, strâns legată de popor, a urmărit cu înfrigurare şi a susţinut şi luminat frământările mulţimilor, cuminecându-i în tot timpul din potirul învăţăturilor creştine,[5] care ne învaţă să ne iubim şi să trăim unii cu alţii frăţeşte, iar nu să ne duşmănim şi să ne exploatăm sălbatic unii pe alţii.

Apăsările feudale din Ardeal, despre care niciodată nu se va putea scrie destul şi cari erau cele mai grele din întreaga lume[6] — atât de grele încât zeci de mii de familii românesti emigrează peste munţii, la păzirea cărora guvernul din Viena a înfiinţat anume 3 regimente de graniceri — aceste neomenoase apăsări au făcut acum 161 ani pe prea răbdătorul nostru popor să se răscoale. El a crezut şi în făgăduelile pline de înţelegere ale tânărului împărat austriac Iosif II, făgăduieli făcute cu prilejul celor 3 călătorii prin Ardealul ale cărui drumuri trebuiau curăţite de cadavrele oamenilor executaţi cu ştreangul, cu roata şi cu ţeapa.[7] Şi desigur că dacă Iosif II n'a îndemnat făţiş la răscoală, în schimb, ca unul care a înţeles suferinţa celor mulţi, a dorit reforme plugăreşti şi omeneşti pe tot cuprinsul împărăţiei sale. Cârdăşia moşierimii a încurcat însă planurile şi ale lui ca şi ale mamei sale. Această moşierime, punând în

[1] Cine vrea să cunoască măcar numele lor, să citească lucrarea lui O. Beu: Bibliografia revoluţiei lui Horia, Sibiu. 1944, precum şi completările lui D. Prodan în „Anuarul Institutului de Istorie Naţională din Cluj", Sibiu, 1945, p. 422.

[2] Aşa a făcut N. Densuşianu în cunoscuta lui carte: Revoluţiunea lui Horia, Bucureşti, 1884.

[3] A se vedea despre starea socială a vecinilor noştri, între altele, I. Lupaş; Răscoala ţăranilor din Transilvania la anul 1784, Cluj 1934, p. 7 şi urm., mai ales p. 37—49.

[4] N. Densuşianu p. 197.

[5] A se vedea cazul simbolic al preotului Petru Iancu din Lupşa, Densuşianu 211—12. Sigur însă că mulţi preoţi au domolit iureşul răscoalei. Lupaş p. 57—8, 85.

[6] Ne-o spun cuvintele din urmă ale unui bătrân: „Mor fericit pentrucă nu las după mine nici soţie, nici copii în robie". Neomenia magnaţilor şi excesele funcţionarilor, cari pentru o nimica toată aruncau pe oameni în temniţă, adică într'o gaură mizerabilă, întunecoasă, sub pământ unde trebuie să zacă omul ca o vită — acestea sunt, pe lângă stoarcerile fiscale şi robota aproape continuă, pricinile cari au făcut pe bieţii oameni să-şi ia lumea în cap. A se vedea şi temeinica lucrare a dlui D. Prodan: Teoria imigraţiei Românilor... Sibiu, 1944 p. 75 şi urm., 94—122.

[7] Densuşianu 97.

FOIŞOARA

Post şi spiritualizare

Marele scriitor englez Shakespeare defineşte pe om ca „fiinţa care priveşte înainte şi în urma sa". Inainte, cu ochii sufletului său, omul zăreşte drumul ascensiunii sale morale spre desăvârşire, drumul Golgotei stropit cu lacrămi şi sânge, la capătul căruia străluceşte lumina taborică a lui Hristos cel preamărit prin înviere; iar în urmă omul îşi vede întreg balastul de păcate, care îi paralizează avântul său firesc spre viaţa neprihănită şi sfântă.

Pentru ca să scape de această grea sarcină a păcatelor şi să ajungă la comuniunea sfântă cu Dumnezeu, omul trebue să-şi mortifice toate impulsiunile şi pasiunile cari anihilează avântul sufletului său spre luminişurile de har ale cerului, prin purtarea de bună voe a crucii mântuitoare, potrivit cuvintelor lui Iisus: „Cine vrea să vină după mine, să se lapede de sine, să-şi ia crucea sa şi să-mi urmeze mie" (Luca 9, 23). Iar crucea însemnează suferinţă, efort, moarte şi înviere.

Conştiinţa morală care ne pune în legătură cu Dumnezeu, e înăbuşită adeseori de puterea impulsivă a instinctelor. Şi-atunci lupta ce se deschide între spirit şi materie, e inegală. Materia cu puterea ei copleşitoare, îşi revendică supremaţia în toate acţiunile omeneşti. Ea caută satisfacerea plăcerilor simţuale. Spiritul tinde spre cer, spre isvorul vieţii celei adevărate: Dumnezeu. Din acest antagonism între spirit şi materie, rezultă dramă lăuntrică din viaţa omului. Sf. Apostol Pavel exteriorizează în chip minunat această luptă dramatică inegală, ce se petrece înlăuntrul fiinţei umane: „Văd în mădularele mele altă lege, care se luptă împotriva legii minţii mele şi mă face rob păcatului, din mădularele mele. Om nenorocit ce sunt! Cine mă va izbăvi de trupul morţii acesteia" (Rom. 7, 23—24).

Când poftele sensuale cu tirania lor ajung să domineze trupul în toate mădularele lui, atunci şi sufletul resimte această asuprire, tânjeşte, devenind şi el rob al patimilor nestăpânite.

Din această încătuşare a pasiunilor putem scăpa numai prin forţa dinamică a spiritului, care constitue partea cea mai superioară din sufletul omenesc: scânteia divină prin care Dumnezeu face legătura cu întreg omul. Prin acţiunea lui vie şi energică, spiritul poate să restabilească armonia între trup şi suflet şi să subordoneze întregul complex al existenţei omeneşti, duhului osârduitor, care domină totul. A acorda spiritului primatul înlăuntrul existenţei, însemnează a omorî patimile şi a înduhovnici trupul prin asceză, care este piatra unghiulară a vieţii spirituale.

Un mijloc ideal de spiritualizare şi de îndrumare a fiinţei umane pe calea mântuirii, este *postul*. In deobşte prin post înţelegem „abţinerea vremelnică — totală sau parţială — dela mâncare şi băutură, din motive morale, imbinată cu o radicală schimbare a felului de viaţă şi cu o intensă trăire spirituală" (Sârbu Corneliu Dr.: Sensul spiritual al postului. In „Rev. Teol., Iulie—August 1945, p. 275).

Prin această dominare a vieţii spirituale se ajunge la stăpânirea de sine, care constitue adevărata libertate a scânteii divine sădită de Creator în om. In această privinţă, Herbert spune: „Una din principalele forţe ale bărbatului ideal constă în superioritatea stăpânirii de sine. Educaţia, sau cel puţin educaţia morală, trebue să-l facă să nu fie impulsiv, să nu fie purtat încoace şi încolo de orice dorinţă sau pasiune ce i s'ar ivi în minte, ci să rămână stăpân pe sine şi echilibrat, să se lase condus de sfatul înţelepciunii, care să judece şi să hotărască în linişte orice acţiune, înainte de-a fi realizată".

Postul adevărat constă în puterea omului de-a se stăpâni pe sine şi pasiunile ce-l îmbrâncesc în calea tuturor ispitelor, şi în cumpătare; el e rugăciune fierbinte, credinţă neprihănită, nădejde tare, evlavie şi devoţiune religioasă, milostivire şi viaţă plină de fapte bune.

Postul este un act şi un mijloc necesar de virtute, de spiritualizare şi de

joc, ca deatâteaori dealungul istoriei, toate uneltele permise şi nepermise pentru continuarea unui trai îmbuibat al câtorva în paguba mizeriei celor mulţi, Horia şi oamenii lui sunt prinşi şi judecaţi.

In faţa a 6000 de oameni, din care vreo 2500 erau ţărani aduşi câte 6 din peste 400 de sate, în mohorâta zi de 28 Februarie 1785, pe drumul ce urcă în cetatea Bălgăradului nostru, într'o scenă înfiripată sub cerul care se posomosâse şi el, trupurile lui Horia şi Cloşca trosnesc sub loviturile roţii. Vaetul mucenicilor nu s'a auzit — cum n'a vrut nici Crişan să i se audă, deaceea s'a spânzurat cu 2 săptămâni mai de vreme — l-a auzit şi înţeles însă mulţimea nesfârşită a satelor şi preoţilor, deatunci, de azi şi de totdeauna, aşa cum sate şi preoţi am fost lăsaţi să trăim aici de când există pământ românesc.

Şi iarăşi, ca deatâtea ori în sbuciumatul nostru trecut, vălul istoriei ne-a rânduit să ne ducem şi după 1785 greul în tăcere, până când, din nou umplându-se păharul suferinţelor şi tot în locurile pe unde încă nu dispăruseră de tot ecourile buciumelor de revoltă ale lui Horia, neamul se va ridica sub Iancu, deacum deplin conştient, întru câştigarea drepturilor şi libertăţilor răpite. Iar şi mai târziu, în spre vremurile noastre, tresăltările aceloraşi adâncuri de viaţă ţărănească — deastădată îndrumaţi de o nouă pătură conducătoare, crescută în credinţa şi învăţătura de carte dată de aceeaşi isbăvitoare biserică a părinţilor — continuă drumul lor de muncă sfinţitoare şi de urcare pe acelaşi făgaş al luminării şi al înţelegerii celor mulţi.

Să ne rămâie, aşa dar, veşnic în minte şi în inimă pilda de jertfelnicie deplină a acelor fii ai codrilor — căci ştim că atunci din munţii Abrudului s'a dat semnalul întregii răzmeriţe — cari, însufleţiţi de dorul după libertatea de viaţă şi de credinţă, s'au dus până la moarte, conştienţi că numai cu preţul cel mai greu: al sângelui şi încă al celor mai buni dintre noi, se poate dobândi şi păstra tot ce am putut şi putem smulge unei istorii care a fost atât de sgârcită cu noi. Să n'o uităm.

Dr. T. BODOGAE

Răspândiţi cu drag
Telegraful Român
Organul lui Şaguna din 1853

Un curs de misionari laici la Sibiu

Intre problemele pe cari şi le-a propus societatea misionară ortodoxă „Oastea Domnului", la Congresul său dela Rusaliile anului 1945, a fost şi aceea a organizării unui curs pentru misionarii laici. In măsura în care timpul trecea, acest lucru se vădea tot mai necesar, cu deosebire în faţa propagandei sectare tot mai accentuate din ultimul timp. Cursul misionar era cerut mai ales din partea acelor fraţi purtători de cuvânt în adunările „Oastei Domnului", cari în lucrarea lor se loveau la fiecare pas de îndrăzneala predicatorilor sectari.

Cursul misionar îl vedeau necesar cei dela conducerea societăţii misionare „Oastea Domnului", cari urmăreau o înviorare generală a mişcării noastre duhovniceşti, o luare de contact cu elementele militante ale ei, din diferitele părţi ale ţării şi o punere la punct potrivit vremurilor de azi a pregătirii doctrinale a corpului de misionari mireni, cari de ani dearândul fac oficiul voluntar de răspânditori ai cuvântului evanghelic în cadrele „Oastei Domnului".

Pe terenul unei pregătiri catehetice în legătură cu elementele mai răsărite din Oastea Domnului, s'au mai făcut încercări şi în trecut în repetate rânduri, dar numai cu adunarea din Sibiu. Tot aşa am început şi de astă dată în luna Ianuarie a. c. Ne-am sfătuit mai mulţi protopopi, preoţi şi profesori şi am purces la expunerea doctrinei ortodoxe după catehism. Lucrul a plăcut foarte mult fraţilor din Sibiu, cari ne-au cerut îndată să lărgim cercul şcolarilor. Atunci am luat o hotărîre îndrăzneaţă pentru timpurile de acum: Să realizăm cursul de misionari laici, aşa cum hotărîsem de Rusalii. Cerând pentru acest scop aprobarea I. P. S. Sale Mitropolitului nostru *Nicolae*, ne-a dat-o cu însufleţire. Atunci am trecut la fapte: prin „Lumina Satelor" am vestit o săptămână misionară dela 3—10 Martie a. c. Am poftit cu numele la această săptămână vreo 40 de fraţi, specificând că cei ce vor avea dragoste şi n'au fost numiţi, sunt primiţi cu toată inima. Cunoscând lipsurile în cari se sbate lumea, ştiind greutăţile călătoriei în timpurile de azi, aşteptam cu inimile strânse rezultatul chemării. Faţă de temerea noastră Dumnezeu ne-a ruşinat. S'au prezentat la cursul de misionari 64 de fraţi laici din 21 judeţe şi peste 40 de localităţi. Din Bucovina la Banat şi din Oltenia la Ardealul de Nord, toate ţinuturile României au fost reprezentate. Faţă de acest răspuns atât de frumos, Centrul Oastei a elaborat următorul program pentru săptămâna misionară dela 3—10 Martie 1946:

Duminecă 3 Martie: Primirea fraţilor, participarea la sf. Liturghie în Catedrală.

După masă, deschiderea festivă a cursurilor misionare.

Luni 4 Martie: 7—9 participarea în Catedrală la Utrenie şi ceasuri: 9—12 trei lecţii despre „Hristos în lumina doctrinei ortodoxe. Predau: Diacon N. Mladin: Hristos, Adevărul; Preot M. Mihăilescu: Hristos, Viaţa; 17—19 Adunare de zidire sufletească în decursul căreia se fac discuţii cu fraţii în legătură cu lecţiile predate. Comunicări din partea fraţilor şi cetiri din Filocalie.

Marţi 5 Martie: 7—9 Utrenie şi ceasuri în Catedrală. 6—12 trei lecţii despre Hristos şi Biserică. Predau: Diacon N. Mladin: Biserica, Trupul lui Hristos; Z. Oancea: Sfintele Taine ale Bisericii; Prof. Tomescu-Iaşi: Rolul Bisericii în trecutul neamului. 17—19 Adunare de zidire sufletească cu programul fixat pentru Luni.

Miercuri 6 Martie: 9—10 Liturghia darurilor mai înainte sfinţite, în Catedrală. 10—12 două lecţii: Hristos şi sf. sa Maică. Predau: Prot. A. Nanu şi diacon N. Mladin. 16—19 Adunare de zidire sufletească. Raportul fraţilor, cetiri din Filocalie.

Joi 7 Martie: 9—12 Trei lecţii: Hristos în Biblie. Predau: Prot. Orest Tarangul, Preot Viorel Bujoreanu şi Preot M. Leicu. 17—19 Adunare de zidire sufletească, cetiri din Biblie şi Filocalie.

Vineri 8 Martie: Zi de post negru pentru bunul mers al Oastei. 9—10 Liturghia darurilor mai înainte sfinţite. 10—13 Trei lecţii: Hristos cel răstignit. Predau: I. Gr. Oprişan-Bucureşti, Pr. I. Opriş-Blaj şi Diacon N. Mladin. 13—15 în Catedrală: Acatistul Domnului Hristos, al Născătoarei de Dumnezeu şi alte rugăciuni potrivite. 17—19 Adunare de zidire sufletească, cu tema despre rugăciune şi post.

21: Noaptea Domnului: cu priveghere, rugăciuni, cântări, comunicări, cetirea Bibliei şi a Filocaliei. La miezul nopţii, parastas pentru ostaşii Domnului adormiţi în Domnul. — Gustarea colivei şi a prinoaselor.

Sâmbătă 9 Martie, 7—9 Utrenie şi ceasuri în Catedrală.

9—12 Trei lecţii: Biserica şi Oastea Domnului, Pravila Oastei, Problema sectelor, Mănăstirea şi Oastea; Predau: I. Gr. Oprişan-Bucureşti, Prot. Gh. Secaş, Preot C. Sârbu, Preot V. Bujoreanu şi Diacon N. Mladin.

15—17 Mărturisirea fraţilor în Catedrală. 17—19 Adunarea de zidire sufletească, cetirea Filocaliei.

Duminecă 10 Martie, a Ortodoxiei: 9—12 în Catedrală, participarea la Utrenie şi sf. Liturghie, predica dlui I. Gr. Oprişan-Bucureşti, Impărtăşirea fraţilor cu sf. Taine. 15—18 Adunarea Oastei, — despărţirea.

Toate şedinţele au avut loc în Aula Academiei teologice, într'o atmosferă de caldă însufleţire. Programul a fost îndeplinit punct cu punct, ba în atâtea rânduri depăşit prin frumuseţea problemelor şi prin amploarea expunerilor. Lecţii de-o reuşită cu totul excepţională şi cu mare răsunet în sufletul ascultătorilor au făcut: Prof. N. Mladin, unul din pionerii de atac ai cursului misionar; Prof. Tomescu, Prof. Z. Oancea, Prof. Dr. Sârbu, cum reuşite au fost toate lecţiile arătate în program. O electrizare generală a produs dl I. Gr. Oprişan venit dela Bucureşti, ca unul din cei mai calificaţi misionari laici şi ca cel mai autentic reprezentant al spiritului de frăţie creştină în desăvârşită ascultare de Biserică.

Vrednică este de reţinut şi comportarea misionarilor laici. Unii au venit cu gândul de-a sta două zile şi apoi de-a se întoarce acasă, neputându-şi aduce mâncare mai multă. Orice zi ce trecea la numărul misionarilor se tot adaugau alţi. In felul acesta adunarea era mereu completă şi nici unul n'a plecat până la împlinirea întreagă a programului. Cu toţii au mărturisit marea bucurie ce au avut de-a se putea instrui şi zidi sufleteşte şi că vor pleca hotărîţi pentru Hristos şi Biserică, ducând cu mai multă aprindere lupta duhovnicească în cadrele Oastei Domnului.

Prot. Gh. Secaş

„Dumineca Ortodoxiei"

Intâia Duminecă din postul sf. Paşti, „Dumineca Ortodoxiei" s'a prăsnuit la Sibiu şi'n restul Mitropoliei Ardealului, cu toată solemnitatea.

La Sibiu, programul a fost organizat de Societatea Ortodoxă a Femeilor Române — filiala locală.

După sf. Liturghie, în catedrala mitropolitană s'a slujit un parastas pentru odihna eroilor căzuţi pe câmpurile de luptă.

Apoi, la orele 11·30, în sala Prefecturii judeţului Sibiu, C. Sa Păr. Prot Stavr. *Dr. D. Stăniloae*, rectorul Academiei teologice „Andreiane", a desvoltat conferinţa *„Omul în lumina Ortodoxiei"*, arătând mai ales în ce stă concepţia creştină ortodoxă despre muncă.

Conferinţa a fost urmărită de public numeros şi select şi a fost încadrată de coruri executate de studenţii teologi sub conducerea păr. prof. Gh. Şoima.

La Braşov, în cadrul unui concert religios condus de prof. Dinu Niculescu, a conferenţiat păr. prof. *Nicolae Mladin* despre: *„Martirii Ortodoxiei"*.

La Cluj, a conferenţiat P. S. Sa Episcopul *Nicolae Colan* despre: *„Ortodoxia în actualitate"*, în cadrul unui program desfăşurat la Teatrul Naţional.

La Arad, în cadrul unui festival religios aranjat de filiala locală a Societăţii ortodoxe naţionale a femeilor române, a conferenţiat P. S. Sa Episcopul Andrei Magier despre: *„Tehnică şi Spirit"*.

Sfinţirea capelei Liceului ortodox „Andrei Şaguna" din Braşov

După ce cu sprijinul Eforiei şi elevilor i s'au adus reparaţiile necesare, capela liceului ortodox „A. Saguna" din Braşov a putut fi sfinţită, Duminecă în 3 Martie c. A slujit P. C. Sa Dr. N. Stinghe şi C. preoţi-prof. I. Şuteiu şi N. Modoiu, răspunsurile fiind date de corul religios al liceului sub conducerea păr. profesor Gh. Diaconu.

Cu acest prilej, P. C. Sa Dr. Nicolae Stinghe, dl director S. Mărculescu şi elevul din cl. VIII L. Popovici, preşedintele societăţii religioase „Sf. Gheorghe", au rostit cuvântări, arătând însemnătatea momentului.

mântuire. Căci el înfrâneazâ poftele cele rele, e un fel potrivit al pocăinţei şi un mijloc de-a înălţa spiritul la privirea şi preţuirea bunurilor celor mai înalte, de a-l face receptiv faţă de acţiunea harului şi capabil de tot felul de virtute.

Incă dela început Dumnezeu, aşezând pe om în paradis, i-a condiţionat desăvârşirea sa de supunerea la cea dintâi poruncă dată, care nu este altceva decât post în cea mai înaltă accepţiune a cuvântului: „Din orice pom al paradisului vei mânca, dar din pomul cunoştinţei binelui şi-al răului nu vei mânca" (Gen. 2, 16—17). Faptul acesta e confirmat de imnurile noastre liturgice; de ex. „Vestirea postului să o primim cu bucurie, că de l-ar fi păzit strămoşul, n'am fi suferit căderea cea din Eden. Că frumos era la vedere şi bun la mâncare rodul, carele m'a omorît" (Stihoavna de Vineri din prima săpt. din post).

Ori, dacă în raiu a fost necesar postul pentru desăvârşire, cu atât mai vârtos va fi el de lipsă în afară de paradis: „Dacă leacul era bun înainte de rană, cu atât, mai bun după rană; dacă aveam nevoe de arma aceasta înainte de-a se ivi războiul patimilor, cu atât mai mult după ce a început lupta aşa de grozavă a pasiunilor, va fi trebuincioasă tovărăşia postului" — zice Sf. Ioan Gură de aur. Iar Sf. Vasile ne spune: „Postul este cel mai bun străjer al sufletului, cel mai sigur tovarăş al corpului, arma vitejilor, întărirea atleţilor. El alungă ispitele şi spiritele rele, îndeamnă la pietate, face a iubi înfrânarea, inspiră modestia, dă curaj în războiu şi învaţă a iubi pacea. Postul dă aripi rugăciunii ca să se înalţe în sus şi să pătrundă până la ceruri. Postul este sprijinul caselor, părintele sănătăţii, povăţuitorul tinerimii, podoaba bătrânilor, plăcutul tovarăş al călătorilor, amicul sigur al soţilor".

Prin post omul, mortificându-şi patimile şi dinamizându-şi voinţa întru săvârşirea de fapte bune, devine capabil să păşească pe urmele Mântuitorului, să se identifice cu moartea şi învierea Sa şi să se împărtăşească din toate darurile crucii mântuitoare. „Reţinere de păcat, numesc eu post adevărat — spune Sf. Ioan Gură de aur — şi pentru ca nu cumva să răbdăm truda postului şi să pierdem răsplata lui, abţinerea dela mâncăruri să fie o acţiune paralelă cu oprirea dela orice faptă nelegiuită. Nici cu fapta să nu greşeşti, dar nici cu gândul să nu păcătueşti, ca nu cumva pe de-o parte să se stingă flacăra firii, iar pe de alta să se aprindă focul dorinţei".

Iar Fericitul Ieronim spune: „Ce folos de-a chinui trupul prin post, dacă inima se trufeşte? Ce folos este de-a se reţine de vin, dar a se ameţi cu mânie şi vrăjmăşie? Nu este de ajuns reţinerea pentru un timp anumit dela mâncăruri, ci trebue totdeauna să ne reţinem de tot ce este nedrept şi să lucrăm tot binele".

Puterea mântuitoare a postului e accentuată, în mod deosebit, în imnurile noastre liturgice din timpul postului mare: „Pe mine cel omorît cu sufletul, prin rodul călcării de poruncă înviază-mă, Hristoase, ca un îndurat prin post adevărat şi prin pocăinţă... Postul a făcut pe Moise văzător de Dumnezeu, pe Ilie oarecând mergător în căruţă de foc şi pe Pavel minunat călător la cer. Pentru aceasta, suflete al meu, să postim de răutăţi şi ne vom răpi şi noi la înălţimea nepătimirii" (Utrenia de Luni a 2-a săpt. din post).

Alături de rugăciune, căinţă şi milostenie, postul este scara care ne urcă fiinţa spre lumină prin topirea patimilor din noi şi prin transformarea fiinţei noastre în potir curat pentru cuminecarea noastră cu Hristos cel euharistic, ultima treaptă în urcuşul nostru spre cer (Cf. Stăniloae D. Dr.: Post şi lumină taborică. In „Tel. Rom.", 1, III. 1942, p. 1).

Pentru această cuminecare cu Hristos, să ne pregătim în toată bună vremea, dar mai vârtos acum în postul sf. Paşti. Lui să-I îndreptăm smerită rugăciune, şi chiar şi'n somn să-i rostim numele, pentruca să se plinească cu noi cele ce se spun în Cântarea cântărilor: „Eu dorm dar inima mea veghează" (5, 2), căci în Hristos este toată plinătatea fericirii şi a desăvârşirii noastre.

Preot Iacob Cantor

Nr. 825/1946

Comunicat

Sfântul Sinod cu adresa Nr. 34/1946 face urmutorul apel:

Institutul Biblic şi de Misiune, căruia i s'a dat de Sfântul Sinod să tipărească tablouri religioase necesare la predarea religiei în şcoala primară, ne aduce la cunoştinţă că pentru realizarea acestei lucrări are nevoie de un ajutor financiar important.

Costul hârtiei speciale necesară la tipărire, al cartonului şi mai ales costul clişeelor, nu pot fi întâmpinate cu slabele mijloace de care dispune în prezent Institutul.

De aceea, face apel prin Noi, la toate Chiriarhiile să contribue la realizarea acestei opere, înscriindu-se prin Cancelaria Sfântului Sinod cu un număr de exemplare, pe care-l găseşte necesar pentru şcolile primare din eparhie şi depunând în contul acestora cel puţin suma de Lei 1500 (unamie cincisute) de exemplarul subscris.

Comunicându-Vă cele de mai sus şi, având în vedere că această lucrare este de mare interes pentru Biserică, Vă rugăm a da sprijinul cerut de Institutul Biblic pentru tipărirea acelor tablouri, pe calea propusă de Institut, cunoscând că o serie cuprinde 73 diferite scene biblice.

Indemnăm On. oficii protopopeşti şi parohiale, cari dispun de mijloace materiale, să satisfacă acestui apel.

Sibiu, 25 Februarie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 2887/1946

Concurs

Pentru întregirea postului bugetar vacant de administrator agricol dela Şcoala normală ortodoxă română de băeţi „A. Şaguna" din Sibiu, se publică concurs cu termin de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Acest post este încadrat în cl. I Gr. C. Tip. 9 Cat. I cu un salar de bază bugetar lunar de 6000 Lei.

Dela candidaţi se cere să fie de religiune ortodoxă şi să posedă diploma de absolvenţă a unei şcoli medii agricole.

Doritorii de-a ocupa acest post îşi vor înainta cererile însoţite de actele necesare, în terminul fixat, Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei culturale a Consiliului arhiepiscopesc ţinută la 12 Martie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Comunicat

Pentru clarificarea situaţiei militare a ofiţerilor, subofiţerilor, elevilor şi maeştrilor militari, cari au fost în Armata maghiară după cedarea Ardealului şi au domiciliul pe raza judeţului Sibiu, se face cunoscut următoarele:

Toţi ofiţerii, subofiţerii, elevii şi maeştrii militari, cari au aparţinut Armatei române înainte de anul 1940, precum şi acei care nu au aparţinut Armatei române înainte de 1 Septemvrie 1940, indiferent de naţionalitatea de origină şi cari au fost înrolaţi în Armata maghiară, voluntari sau obligatoriu, urmează ca până la data de 9 Maiu 1946, să se prezinte la Cercul teritorial Sibiu, camera 71, pentru clarificarea situaţiei militare.

Se vor prezenta deasemenea toţi ofiţerii, subofiţerii, elevii şi maeştrii militari foşti în Armata maghiară indiferent de naţionalitatea de origină, chiar dacă au fost prizonieri sau nu în U. S. S. S., Germania sau Trupelor anglo-americane.

Toţi cei prevăzuţi în prezentul Comunicat, vor aduce toate actele ce le posedă, din care să rezulte situaţia militară avută în Armata maghiară.

Cei ce nu se vor prezenta până la data de mai sus, iar ulterior vor fi găsiţi pe teritoriu cu situaţia militară în neregulă, vor fi urmăriţi şi judecaţi conform ordinelor în vigoare. **Cercul Teritorial Sibiu**

VITRINA CĂRŢII

Episcopul Nicolae Colan, *Membru al Academiei Române:* **ÎN LEGĂTURI.** *Cluj (Tipografia Eparhiei ortodoxe rom.), 1946. Pag. 93. Preţul?*

La îndemnul unor prieteni, P. S. **Sa Episcopul Nicolae Colan** *al Ineului a adunat în paginile acestei cărţi aşa de nimerit intitulată* **„In legături",** *câteva cuvântări şi scrisori pastorale din cei 4 ani de ocupaţie străină (1940—1944) a celor din Ardealul de sus.*

Scrise într'o frumoasă limbă românească ce desfată pe cetitor, aceste cuvântări şi pastorale „poartă 'n trupul lor văditele urme ale urgiei deslănţuite asupra noastră în sumpluta sodie a dictatului dela Viena". Sunt învăţături, îndemnuri şi poveţe părinteşti, menite să picure în sufletul păstoriţilor, duhul reculegerii, al mângâierii, al credinţei eroice şi al nădejdii tari în părinteasca purtare de grije a Tatălui ceresc. Ce ecou mângâitor şi întăritor trebue să fi avut în sufletele celor apăsaţi, cuvinte ca acestea: **„Oamenii îţi pot robi doar trupul cel pieritor, sufletul însă nu ţi-l pot lega cu nici un fel de cătuşi",** *sau:* **„Nici o biruinţă nu se câştigă fără luptă şi fără jertfă".** *Din ele se desprinde limpede silinţa nesomnită a vlădicii dela Cluj, de-a ţine pururea trează conştiinţa de creştini şi de români a păstoriţilor Săi, de-a le spori trezvia şi încordarea duhovnicească, de a-i închega pe toţi într'o frăţească solidaritate:* **„sfântă frăţie",** *singura tărie în faţa înseerărilor. Sunt mărturia neîndoelnică a trudei rolce de-a păstra întreg — prin legătura sfântă cu Dumnezeu — sufletul neţiei româneşti din acele părţi, precum şi a stării de veghe lângă sufletul Neamului de-acolo, înfăţişând pe* **Hristos ca „soarele dreptăţii noastre".**

Citirea lor te îndulceşte şi-ţi deschide totodată inima spre aducere de omagii de admiraţie şi recunoştinţă vlădichii ce a ştiut să ţină — cu atâta destoinicie şi jertfelnicie — aceo sufletul Ardealului de Nord, în anii de grea încercare.

C. S.

Dr. V. Voiculescu: *Toate leacurile la îndemână.* Ed. IV-a, 321 p. (cu figuri). Biblioteca „Cartea Satului". Fundaţia Regele Mihai I, 1945, Bucureşti II, strada Latină 8.

Cine nu cunoaşte pe poetul deîadâncă trăire religioasă V. Voiculescu? Poetul acesta de atâta sensibilitate spirituală, este medic de circumscripţie la Bucureşti şi a fost medic de plasă la ţară. Din ştiinţa şi experienţa ce a dobândit-o, într'un grai plăcut şi simplu, a alcătuit acest „dicţionar de leacuri", spre a fi îndrumător sătenilor şi intelectualilor dela sate. Leacurile sunt aranjate după alfabet şi la fiecare leac se dau indicaţii pentru boalele la care poate fi folosit. Primul loc îl ocupă leacurile naturale: soarele, aerul, apa, marea, muntele, mierea, sarea, oţetul, sămânţa de dovleac şi alte buruieni şi flori de leac la îndemâna tuturor. Pe urmă vin leacurile din farmacie, cele mai simple cari pot fi folosite şi fără o specială recomandare a medicului.

Noţiunile de igienă, cele asupra plantelor otrăvitoare şi „leacurilor" vătămătoare (băbeşti), ca şi povăţuirile de felul cum trebuie îngrijiţi bolnavii completează materialul strict medical.

Cartea se încheie cu o înşirare alfabetică a boalelor (indicându-se la fiecare leacurile respective), astfel că i se uşurează şi mai mult folosirea. E o carte cu adevărat trebuincioasă pentru fiecare preot, atât pentru sine cât şi pentru poporenii săi. Preotul trebuie să cunoască şi câteva noţiuni de medicină, cel puţin atât cât i le oferă acest „dicţionar de leacuri". Să nizuiască fiecare a o cumpăra dela librării sau a o comanda dela Fundaţie. N.

Cercul *teritorial Sibiu anunţă că inspectarea şi clasarea bunurilor hipo de pe teritoriul judeţului Sibiu s'a amânat pe data de 1 Mai 1946.*

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Lucrările *pentru întocmirea nouei legi a cultelor sunt foarte avansate. S'a cerut comisiei respective începerea sancţiunilor pentru jefuirea sfintelor biserici.*

Distincţiuni. *M. Sa Regele a conferit următoarele înalte distincţiuni: Colanul Ordinului „Carol I" dlui Gh. Tătărăscu; ordinul „Steaua României" în gradul de Mare Cruce dlui R. Franasovici; ordinul „Coroana României" în gradul de Mare Cruce dlui general Ionaşcu Costin.*

Guvernul U. R. S. S. *a pus la dispoziţia Guvernului şi ţăranilor români toate mijloacele mecanice, cai şi trupa necesară din unităţile Armatei Roşii aflătoare în România, pentru a ajuta la campania agricolă.*

La *Ministerul de Externe se lucrează la adunarea materialului informativ pe care ţara noastră îl va prezenta apropiatei conferinţe de pace.*

Dl *Richard Franasoviei, ministrul României la Londra, a fost avansat la rangul de ambasador.*

Subsecretariatul *de stat al aprovizionării aduce la cunoştinţa populaţiei, că hrana tuturor locuitorilor e asigurată până la noua recoltă.*

In *ziua de 8 Martie a. c., a început la Tribunalul Poporului din Cluj, procesul primului lot de vinovaţi ai crimelor dela Ip şi Trăsnea*

Sindicatul Presei Române *din Transilvania s'a reîntors la sediul său din Cluj, Duminecă 24 Febr. a. c.*

Partidul social-democrat *a hotărît să meargă în viitoarele alegeri pe liste comune cu „Blocul guvernamental".*

Lucrările *pentru noul impozit agricol au fost suspendate.*

„Partidul *social-democrat" şi „Frontul Plugarilor" au hotărît să meargă pe list comună în alegeri.*

Duminecă *10 Martie a. c. s'a făcut instalarea preotului Virgil Dancu în parohia Turcheş II, prot. Braşovului.*

Oficiul Naţional de Turism *in Sibiu face un cald apel către toţi acei cari au fotografii din ţară cu caracter turistic, să participe la organizarea unei expoziţii documentare de fotografii, care are de scop a ajuta la descoperirea şi popularizarea frumuseţilor ţării. Depunerea fotografiilor se face între 18—31 Martie 1946.*

EXTERNE:

După 350 de ani *Biserica ruteană unită a denunţat actul de unire cu Roma.*

Consiliul *Comisarilor Poporului al U. R. S. S. a fost transformat în Consiliu de Miniştri al U. R. S. S.*

Tratatul de pace *cu România se află în discuţia adjuncţilor miniştrilor de externe ai marilor puteri.*

Dl Paasekivi *a fost ales succesor al mareşalului Mannerheim în postul de preşedinte al republicei finlandeze.*

In *capitala Franţei au început consultările pentru lărgirea guvernului republican spaniol în exil.*

ŞTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

Duminecă în 24 Martie 1946 servesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea, Dum. Călugăr, Vladimir Turuşancu şi Varahil Jitariu; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: Prot. *Mihail Neagu.* — La Oastea Domnului predică: preotul *N. Constantin,* dela parohia Sibiu-Lazaret.

Luni în 25 Martie 1946 servesc: Cons. Emilian Cioran, Dr. Andrei Gâlea, Prot. Mihail Neagu, Ioan Munteanu şi Iacob Bozocea; diaconii: Anatolie Scurtu şi Simion Macarie. Predică: Prot. *Mihail Neagu.* La Oastea Domnului predică: cons. *Gheorghe Secaş.*

Duminecă în 31 Martie 1946 servesc: Prot. Mihail Neagu, Nicodim Belea, prof. Gheorghe Şoima, Dumitru Călugăr şi Simion Radu; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.* — La Oastea Domnului predică: Prof. *Dr. Corneliu Sârbu* dela parohia Sibiu-Treistejari.

Nr. 1532/1946

Concurs

Pentru completarea postului de şef de birou (Biroul expediţiei) la Cancelaria Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu, se publică concurs cu termin de 15 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

Salarul acordat de Stat, gradului pe care-l are, în administraţie, candidatul numit, plus îndemnizaţia de scumpete şi ajutorul familiar, cuvenit.

Doritorii de-a ocupa acest post sunt îndrumaţi, să-şi înainteze cererile de concurs, în termin, la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu, însoţite de actele de studii şi personale necesare la numire în funcţiuni publice.

Postul acesta este pentru bărbat şi sunt preferaţi cei cari au şi studii teologice.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti dela 10 Martie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 193/1946 (13) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Porumbacul de sus apusean,** din protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat conform pregătirei teologice.
2. Casă parohială cu supraedificate, grădină cu pomi şi pentru zarzavat.
3. Patru jugăre pământ arător.
4. Două sorţi de lemne în pădure, transportul privind pe preot.
5. Doi stânjini de lemne pentru foc dela parohieni.
6. Stola obişnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoţite de binecuvântarea de candidare dată de Chiriarhie şi de actele personale, se vor trimite pe adresa Oficiului protopopesc din Avrig, judeţul Sibiu. Candidaţii se vor putea prezenta în parohie, pentru a servi, a predica şi a face cunoştinţă cu parohienii, numai cu prealabila învoire a potopopului locului. Oficiul protopopesc al Avrigului în înţelegere cu consiliul parohial din Porumbacul de sus.

Avrig, 15 Februarie 1946.

Pr. A. Radu
adm. prot.

Nr. 400/1945 (11) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Poiana-Mărului** I, protopopiatul Bran, publicăm concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială 6 jugăre pământ.
3. Venitele stolare obişnuite în protopopiatul Bran.

Cererea de concurs, prevăzută cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de-a candida dela Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termen Oficiului protopopesc Bran, Zărneşti, judeţul Braşov, iar concurenţii se vor prezenta în parohie, în vreo Duminecă sau sărbătoare, cu observarea dispoziţiilor reglementare, spre a cânta, eventual a celebra şi a face cunoştinţă cu poporul dreptmăritor.

Zărneşti, 12 Februarie 1946.

Vasile Steicanea
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecesane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 7 Aprilie 1946 Nr. 13—14

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de M

Onor. Asociațiunea pentru literatura
română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8
Sibiu

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inse... un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

se adresează ADMINISTRAȚIEI Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Alegerea sau numirea preoților?

Sub titlul acesta, săptămânalul «*Renașterea*» din Cluj (Nr. 12 din 24 Martie 1946) a publicat un articol iscălit de păr. V. Șeuleanu, în care se pledează pentru sistemul alegerii de preot.

Ca unul care de timp îndelungat referez cauzele alegerilor de preoți din Arhiepiscopia Sibiului, mă simt îndatorat să dau câteva lămuriri în chestiunea aceasta, arătând, că alegerea de preot este legală și are multe avantagii, față de numire.

Practica alegerii de preot este o urmare a tradiției apostolești. Ea a corespuns felului de viață a poporului nostru, manifestată în așezămintele lui politice, dela primele organizări bisericești și până la anul 1868, când a fost legiferată în Statutul organic al Mitropoliei Ardealului.

Acela, care a cetit lucrarea de curând decedatului și mult regretatului profesor Ioan Mateiu,[1] sau lucrarea prof. Pr. Dr. Liviu Stan,[2] a putut să se convingă că în Ardeal, în tot decursul timpului, poporul român și-a ales el preoții săi.

Poporul și-a ales preoții săi pe vremea episcopilor, pe care i-am avut în mănăstirile din Prislop, Geoagiu, Vad și Feleac, ca și sub mitropoliții dela Alba-Iulia.

Tot poporul a fost acela care în timpul dela 1700—1761, când biserica din Ardeal a fost lipsită de ierarhi, a ales pe candidații cari urmau să se pregătească de preoție și apoi să meargă la hirotonire pe la ierarhii mai apropiați din Moldova și Muntenia, sau chiar la ierarhii sârbi din depărtare.

Poporul și-a ales preoții și pe vremea episcopilor administratori și episcopilor Ghedeon Nichitici și Vasile Moga, așa că atunci când mitropolitul Șaguna a legiferat alegerea preotului în Statutul organic, n'a făcut altceva decât a consfințit o practică bisericească de mai multe veacuri, cu privire la întregirea parohiilor.

Alegerea de preot se face și azi în Arhiepiscopia Sibiului și ea se încadrează foarte bine în Legea pentru organizarea bisericii ortodoxe române din anul 1925, care are la bază principiul electiv pentru toate funcțiunile din biserică.

Pe baza acestui principiu electiv, se alege de popor, crâznicul, cântărețul bisericii, epitropii parohiali, membrii consiliului parohial, ai adunării protopopești și ai adunării eparhiale și cum s'ar putea, ca tocmai preotul, care lucrează în popor și pentru popor, să fie numit și să nu fie ales de popor?

Prin urmare, alegerea de preot își are justificarea în practica bisericească și în legea bisericească.

Avantagiile alegerii sunt nenumărate. Voi aminti doar următoarele:

Alegererea de preot se face în mod restrâns și numai între candidați crescuți de biserică. Poporul alege pe aceia pe cari îi dă autoritatea bisericească, adecă candidați pe cari i-a crescut biserica, așa că la alegerea de preot nu decide întâmplarea, ca la altfel de alegeri, ci poporul decide între candidații pregătiți și indicați de autoritatea bisericească.

La alegere de preot nu poate candida oricine, ca la o alegere de primar, ci numai aceia cari au pregătire teologică.

Apoi alegerea de preot trece prin multe filiere. Actul alegerii făcut de popor sub conducerea protopopului, trece mai întâi prin Scaunul protopopesc și apoi la Consiliul eparhial.

In caz de abuzuri constatate, aceste două organe bisericești au dreptul de a anula alegerea, iar în cazul nerespectării procedurei de alegere, actul alegerii poate merge cu recurs până la Consistorul mitropolitan, care deasemenea are dreptul de a anula alegerea lipsită de forme.

Ultimul cuvânt la instituirea preotului îl are chiriarhul, care aflând motive întemeiate, poate respinge dela hirotonire pe candidatul ales sau dacă are hirotonirea, îi poate refuza eliberarea Singheliei pentru parohia la care a fost ales în mod abuziv.

Adunarea parohială care alege preotul, nu face ea pe preot, căci n'are dar pentru aceasta, ci îl face chiriarhul, iar preotul este delegatul chiriarhului în parohie.

Răspunderea principală la alegerea de preot o are deci chiriarhul, care este dator să ia toate măsurile, ca să nu se întâmple abuzuri la alegeri.

Ca măsuri de precauțiune contra abuzurilor, în Arhiepiscopia Sibiului s'a introdus cererea în prealabil pentru binecuvântare de candidare, care se dă numai candidaților îndreptățiți la clasa parohiei la care se face alegerea de preot.

In cazul că un candidat s'a folosit de mijloace nepermise pentru reușita la alegere, i se ia dreptul de a mai candida, iar în cazul, că abuzurile sunt săvârșite de parohieni, i se ia parohiei dreptul de alegere de preot.

Din dreptul poporului de a-și alege el preotul izvorăsc: răspunderea preotului față de popor și obligațiunile morale și materiale ale poporului față de preot.

Intre popor și preotul ales legătura e mai strânsă chiar dela începutul pastorației, decât între popor și preotul numit.

Alegerea de preot se face pe viață și nu numai pe un an sau doi.

In zilele de astăzi avem lipsă de cea mai strânsă legătură între popor și preot, iar preotul are lipsă de siguranța zilei de mâne.

Poporul nu renunță la dreptul lui de a-și alege preotul.

El se interesează în grad mare la alegerea de preot, își pretinde dreptul de alegere și protestează în caz de abuzuri, care se răresc mereu.

Deci: *Alegerea de preot a fost, este și va fi cel mai bun sietem de a întregi parohiile vxcante.*

Prot. Dr. Andrei Gâlea
consilier arhiepiscopesc

[1] Contribuțiuni la Istoria dreptului bisericesc. Vol. I. București, 1922.

[2] Mirenii în biserică. Sibiu, 1939.

Icoana ideală a preotului convertit la Hristos

Cei dintâi convertiți la Hristos, cei dintâi următori cu credincioșie Fiului lui Dumnezeu, cei dintâi trăitori cu și pentru Cel ce avea să izbăvească lumea de păcat și de osândă, — au fost sfinții Apostoli. Cu alte cuvinte, ei au fost primii cari, alipiți de bună voie de Domnul Iisus și încăputi sub imperiul iubirii Sale, au rămas în El, L-au iubit cu nețărmurire, au crezut cu fermitate într'Insul, I-au trăit cu adevărat evanghelica învățătură, I-au propovăduit o cu însuflețire întru aducerea de suflete la calea adevărului mântuitor, I-au slujit Lui și numai Lui și gata au fost — mai cu seamă după primirea într'înșii a Duhului Sfânt — să moară pentru El, dupăcum unii din ei au și murit.

Un caz deosebit, cutremurător și sublim de convertire la Hristos ne oferă ceeace s'a întâmplat unui habotnic fariseu, canoscut sub numele de Saul din Tarsul Ciliciei. Acesta în urma unei rare minuni cerești ce-a avut loc în preajma Damascului, se convertește deplin la Hristos: din înverșunat vrăjmaș și prigonitor al tinerei Biserici creștine, devine ferventul apostol al Domnului — Pavel, cel mai zelos următor al lui Hristos și trăitor în El cu toate fibrele ființei sale. Moare față de lume, față de cele deșarte, pe care le consideră «gunoaie», se transformă într'un om nou, *într'o* făptură nouă; *lui de-acum a vieții va să fie Hristos, nu va mai trăi el, ci Hristos va trăi în el. Mândria fariseică de dinainte o leapădă complet. Își însușește smerenia cea mai mare, socotindu-se pe sine a fi cel mai mic dintre Apostoli și cel dintâi dintre păcătoși și dacă face ceva, o face nu prin puterile sale, ci întru Hristos prin carele toate se pot. Se laudă întru neputințele și slăbiciunile sale și în Crucea Domnului. Ura, la fel, o alungă dintr'însul. O înlocuește cu dragostea cea mai învăpăiată față de Hristos și față de sufletele omenești. Nimenea și nimic nu-l mai poate despărți de dragostea față de Domnul. Dragostei față de semeni îi închină superbul imn dela 1 Cor. 13 și din dragoste către sufletele omenești ce trebuiesc mântuite, el gata-i să se facă tuturor toate. Incepe să propoveduiască Evanghelia Domnului cu neslăbită osârdie — cu timp și fără timp — și în cursul propoveduirii sale misionare începută la Ierusalim și întinsă în depărtări, până la Roma, înfruntă crâncene adversități, amarnice obstacole, primejdia morții și ajunge chiar să moară mucenicește, desigur bucurându-se de faptul acesta ca de un neprețuit câștig: mutarea sus în cer, la Domnul său.*

Pe marginea convertirii la Hristos a lui Saul din Tars, se pot scrie sute de pagini, evidențiindu-se pluralitatea fețetelor făpturii celei noui, ale felului de-a fi al lui Pavel Apostolul. Eu mă opresc la cele mai sus relevate și referindu-mă acum la noi, cari suntem preoți ai lui Hristos, întrebare îmi îngădui să fac: întrucât suntem pe potriva convertiților la Hristos Apostoli, despre urmarea convertirii cărora am înșeilat cele câteva rânduri de mai sus? Convertirea sf. Apostoli — inclusiv cea a lui Pavel, mai ales aceasta — este, să zicem așa, aidoma unei oglinzi în care privind, putem vedea dacă suntem sau nu suntem ceeace ar trebui să fim, adică cu adevărat niște slujitori ai Lui, pe placul Lui. Idealul ar fi să fim cu toții pe măsura staturii spirituale a sfinților Apostoli în genere, a sfântului Apostol Pavel în special. Har întru noi posedăm — harul preoției, — har divin, ajutor mai putem primi de sus, voință, la fel, avem: putem dară, dacă n'am făcut o până acum, să ne dăltuim duhovnicească statură după modelul apostolicesc;

— putem dară, și noi, precum Apostolii de odinioară, să fim plini de nețărmurită dragoste și de vie credință în Domnul nostru Iisus Hristos;

— putem dară și noi să trăim — întru strălucită pilduire — Evanghelia, s'o propovăduim fără reticențe întru câștigarea de suflete la mântuire, să-I slujim Domnului din toată inima;

— putem dară fi morți și noi față de lume, față de cele viclene — lumești și vii întru Hristos;

— putem dară și noi să fim smeriți ca unii cari ceea ce plinim, prin Hristos plinim, prin Hristos întru carele toate-s cu putință.

Intr'un cuvânt, putem fi și noi niște oameni noui, niște făpturi noui, unii identificați cu Hristos, unii cu Hristos tronând în centrul, în miezul vieții noastre.

Iată, în două-trei fraze, icoana ideală a preotului convertit la Hristos, a preotului cu adevărat al lui Hristos.

Preot Ion I. Suciu

Orfelinatul Bisericii Ortodoxe

Cine trece prin Sibiu, află în strada Dealului Nr 9 o casă impunătoare, foarte îngrijită ca exterior: este casa bisericii, căminul unde se află ocrotiți copilașii orfani din cuprinsul Arhiepiscopiei de Alba-Iulia și Sibiu.

Dacă cineva ar avea dragostea să vadă cum se înfățișează pe dinlăuntru casa bisericii, atunci apăsând pe butonul soneriei, i s'ar deschide poarta și îndată ar fi întâmpinat de-o ceată veselă de copilași, cari se joacă în soare și lumină: sunt orfanii noștri dragi. In mijlocul lor se află „Mama orfanilor", cuvioasa maică stareță, prin grija căreia s'a organizat în cadrul orfelinatului un paraclis minunat, adevărată biserică, locul unde sunt duși zilnic la rugăciune micuții noștri orfani.

Prin purtarea de grijă a I. Prea Sfințitului nostru Mitropolit, în cuprinsul orfelinatului avem și o sală de clasă, unde copilașii noștri își continuă lecțiile întrerupte prin venirea lor la Sibiu de prin cele sate de unde au plecat.

Dormitoarele orfelinatului sunt niște încăperi mari, spațioase, pline de aier și lumină și unde totul este curat, proaspăt și îngrijit.

Sala de mese este de asemenea încăpătoare și mai ales plină de voie bună. Orfanii primesc o hrană de primul rang. Când I. P. Sfințitul Mitropolit Nicolae, nimerește la orfelinat în timpul mesei, se așează în mijlocul orfanilor, face rugăciunea cu ei și se ospătează din masa lor. Dela directorul casei și până la „Mama orfanilor", cu toții iau masa împreună cu orfanii.

In subsolul edificiului a fost instalată o cameră de baie model, cu apă caldă în permanență. Nimic nu lipsește în casa bisericii, toate sunt puse la punct, încât copilașii dați în îngrijirea bisericii, nu mai sunt orfani; ei au tată, au mamă, au casă, au căminul lor cald unde se bucură de toată îngrijirea, am putea spune de-o prididitoare îngrijire.

In încheiere pomenim, mai ales acum în prag de primăvară, că orfelinatul nostru are o curte și o grădină mare cu pomi de podoabă și fructiferi. Intr'adevăr copilașii primiți aici au fost orfani până acum. De aici înainte, ei sunt adăpostiți sub aripa ocrotitoare a bisericii.

Referent

Rugăciune

Doamne, dă-mi pârgul dragostei de ftotdeauna
Să mușc din el cu setea cucericiei,
Ca să-mi scutur sufletul de toată furtuna
Lângă crucea de jertfă a veșniciei.

Doamne, dă-mi gând curat ca seninul cerului
Să pot limpezi drumurile dorului
Pe marea veții, unde năzuința corăbierului
Țintește s'ajungă'n limanul Domnului.

Doamne, dă-mi din roua florilor din paradis,
Perla lacrămilor în șir de mătănii
Pentru suflet cu tămâie de rugă deschis,
Care-și află balsam în ceas cu litănii.

Doamne, dă-mi cântul angelic de mântuire
Sub cari renasc inimi la dreapta viață,
Dă-mi stropi de lumină să-Ți fiu dărutre
La poarta de dincolo de neguri și ciață.

Doamne, din cuerul vremii tors în lumină
Primește-mi și dorul și gândul ofrandă,
La Tine, Părinte, nădejdea mi alină
Sub cerul cu steaua iubirii'n ghirlandă.

Preot ȘTEFAN TASCIANU

Indicațiuni documentare
cu privire la „înțelesul pătimirii lui Horia"

Intr'un substanțial articol comemorativ despre «*Înțelesul pătimirii lui Horia*» (publicat în nr. 11—12 al *Telegrafului Român* din 24 Martie) se arată că frământările revoluționare, cari și-au atins punctul culminant în ziua de 28 Februarie 1785, prin zdrobirea căpeteniilor în «roata dela Bălgrad» ar fi avut aceste *două înțelesuri: dragostea de pământul* muncit de țărănimea română impilată și *dragostea de legea strămbună*, care ne-a alinat durerile și ne-a mângâiat în toată bună vremea. Cel de al *treilea înțeles al răscoalei:* cel naționalist care, de altfel, e o urmare a acestora, *nu se va lămuri decât mai târziu, pe vremea lui Iancu»*...

Față de această interpretare restrictivă a sensului mișcării revoluționare din toamna anului 1784, ne-am permite să atragem atențiunea distinsului autor asupra unor texte din cuprinsul documentelor istorice, contemporane cu această mișcare. O facem, fără nici un gând de potrivnicie polemică, exclusiv în speranța că oricine va ceti, fără a fi umbrit în judecata sa de vre-o idee preconceputâ, aceste dovezi contemporane, va putea să-și dea seama de *prezența determinantă* a celui «*de-al treilea înțeles*» cu rol *suficient de lămurit* în desfășurarea răsmiriției din Țara transilvană.

Chiar într'un memoriu din Ianuarie 1785 este indicată ca una dintre cauzele ei de căpetenie: ura țăranilor români împotriva religiilor «recepte» (admise, privilegiate) precum și străduința lor de a le stârpi din rădăcină — «*odium et radicitus eas exterminandi studium*». Autorii acestui memoriu țineau să arate numai decât felul, cum s'a manifestat pornirea aceasta în *concret*, fiind constrânși credincioșii menționatelor religii recepte, să-și părăsească credința de până atunci și să primească un nou botez în *legea românească-ortodoxă*. In acelaș memoriu e amintită apoi și altă cauză, *tot atât de importantă:* ura împotriva națiunii și seminției ungurești — «*odium nationis et gentis hungaricae*», ură evidentă din faptul că întreagă mișcarea fusese pornită *numai* contra Ungurilor, nu și contra altor națiuni transilvane — «praesens haec tumultuatio *contra Hungaros tantum* mota sit, neglectis reliquis nationibus».[1]

In interpretarea acestui text documentar autorul tezei de doctorat a procedat tendențios, cercând să-l răstălmăcească prin afirmațiunea gratuită că aceste cauze «puse în ordine logică și îmbrăcate în forme patetice, puteau să pară nobililor o argumentație iscusită, *dar pe contele Iankovits* (comisarul împărătesc încredințat de Iosif al II-lea cu anchetarea și sancționarea căpeteniilor răscoalei) *de sigur n'au reușit să-l convingă...*» In punctul acesta s'a înșelat însă autorul, ignorând faptul, că în raportul oficial, înaintat de însuș Iankovits la *6 Iulie 1785*, Curții din Viena, apar *lămurit* subliniate și chiar sporite aceste pricini, arătându-se ce rol determinant au putut să aibă, întrucât *din actele anchetei rezultă* că nu numai nobilii, *ci și nenobilii de altă lege* erau constrânși să îmbrățișeze legea românească, rebotezându-se, iar pe bisericile reformaților au fost așezate cruci — «*evenit enim ex actis, in ignobilis etiam*, qui ritum Graecum non sequebantur, *saevitum esse: homines coactos eum amplecti rebaptizatos esse, templis reformatorum cruces impositas*».[2]

Nici din textul, care cuprinde motivarea sentinței de moarte, pronunțată de același conte Iankovits în ziua de *26 Februarie 1785*, nu lipsește mențiunea că Horia »parte dânsul în persoană, parte prin oamenii săi de încredere, *a dat ordin* să extermineze pe *toți magnații, nobilii, cetățenii și iobagii maghiari* și prin ordinul, ce l-a dat dânsul, ca să *stângă pe toți Ungurii*, a făcut după cum se știe, poporul de jos să comită cruzimi înfiorătoare«.[3] Cancelarul Curții din Viena, contele Francisc Eszterházi, semnalase încă din 14 Noemvrie 1784 împăratului Iosif al II-lea, că din toate peripețiile răscoalei «apare *lămurit* tendința ei religioasă *și cea națională*.[4]

S'ar putea însă obiecta, că această înfățișare contemporană a cauzelor răscoalei, emanând dela străini, nu este scutită de bănuiala de a fi urmărit anume scopul să agraveze situația țărănimii române, atribuindu-i astfel de porniri ostile celor de altă lege și de alt neam.

Dovezile, emanate dela străini, se cer deci întărite și *prin mărturii contemporane de proveniență românească*. Nu lipsesc nici ele. Țăranul *Florea Cosma din Gârbău* amenințase în vara anului 1784 pe nobilul *Szent-Páli* cu vorbele răspicate: »*Țara asta e a noastră*, a voastră e Țara Ungurească și *în scurtă vreme vă și scoatem noi de aici*« (cf. N. Densușianu). Iar *Alexandru Chendi din Câmpeni*, care făcând lui Horia servicii de secretar pentru corespondența în limba latină și maghiară, era în situația de a-i putea cunoaște gândurile, a mărturisit la *5 Ianuarie 1785* în fața locotenent-colonelului Karp, că scopul acestei mișcări era «*să scoată pe Unguri din Principatul Transilvaniei și să ajungă ei stăpâni*» (ibidem) La fel, dintr'o convorbire cu Cloșca în Abrud, locotenentul Vernicourt dela trupele împărătești a primit din partea șefului de răscoală asigurarea, că vor fi cruțate casele fiscului și averile Nemților, întrucât el și tovarășii lui s'au răsculat *numai* să stângă nobilimea maghiară, după cum sună porunca adusă de Horia dela împăratul din Viena.[5]

Mărturisiri similare se găsesc reproduse, după acte autentic, chiar în anexele menționatei teze de doctorat, tipărite în volumul *VII al Anuarului Inst. de Istorie Națională din Cluj—Sibiu*. La *28 Decemvrie 1784* fiind ascultat în Cluj preotul *Costan din Deceo*, declarase că a putut afla dela *Popa Trăilă* din Inoc, *protopop în scaunul Arieșului, încă din toamna anului că „în scurtă vreme nu va mai fi picior de ungur în țară...* pentrucă Ungurii au tot căutat cum să-i stăpânească pe Români și apucaseră bine deasupra, dar acum *Românii sunt în picioare*, așa că Ungurilor le-au și pus Românii «*grumazii sub călcâiu*».[6] Nu lipsește, bine înțeles, nici reversul medaliei. Un soldat al contelui Csáki, încartiruit în casa unui Român din Feneșul Săsesc (Florești, lângă Cluj), cerea comandantului general al insurecțiunii nobililor, să-i dea lui și tovarășilor săi pe Români «. *pe capete, care dintre noi câți să taie, ca degrabă să i tăiem și să mergem acasă*».[7] Participarea elementului maghiar la răscoala lui Horia e constatată documentar *numai* în regiunea Clujului nu însă și în Zarand, unde lipsea și atunci, ca și azi, populația maghiară. Dar și la Cluj a participat elementul maghiar în măsură redusă, cum arată cazul celor 17 inși condamnați la moarte; *între* ei *nu erau decât 3 Unguri și 3 Țigani*.[8]

*

Documentele contemporane fac deci mărturie deplină și incontestabilă, că din mișcarea țărănească de la 1784 nu a lipsit, fiindcă nu putea să lipsească, nici momentul național, nici cel religios ca agenți principali, alături de cel social-economic.

Momentul de ordin național și religios fusese interpretat de N. Densușianu ca o «*ideie iosefină*», întrucât despre împăratul Iosif al II-lea se știe că urmărise tendința de a desființa prin reforme radicale deosebirile dintre clasele sociale și dintre diferitele elemente etnice din cuprinsul vastului său Imperiu, încercând unificarea lor prin o sistematică operă de germanizare. Procedeul țăranilor răsculați ar fi dat însă, dacă s'ar fi generalizat, tocmai rezultat opus celui urmărit de Iosif: *în locul unei Transilvanii germanizate forțat, ar fi răsărit una și mai românească decum fusese până atunci*. Mai apropiată de adevăr este interpretarea formulată în acești termeni: „Este *unicul caz* în trecutul neamului românesc, când o răscoală țărănească apare călăuzită, în afară de obișnuitele lozinci economice și sociale-politice, de *tendința ofensivă spre convertire confesională-religioasă*. Dovezi istorice despre convertirea elementelor eterodoxe, colonizate în teritoriul românesc, există și din alte timpuri, dar ele nu fac nici o amintire de mijloace violente, ci indică numai convertiri normale, rezultate din contactul populației de baștină, covârșitoare ca număr, cu elementele mai puțin numeroase ale coloniștilor de proveniență apuseană. Din mișcarea lui Sofronie (dela 1759—61) nu a lipsit partea religioasă, dar ea avea *caracter pur defensiv* și nu urmărea scopul de a converti la ortodoxie pe Ungurii catolici sau reformați, cum iasă aceasta la iveală din peripețiile răscoalei țărănești dela 1784. Explicația se poate găsi în suferințele îndurate de poporul român din partea agenților de proselitism catolic astfel, încât ceeace urmăreau țăranii și preoții de sub comanda lui Horia prin impunerea botezului românesc, nu era decât o reacțiune firească, provocată prin măsurile de convertire silnică, ce le fuseseră aplicate timp de opt decenii».[9]

Cine crede că interpretarea aceasta ar putea fi înlocuită cu alta mai verosimilă, n'are decât să încerce a o da, *fără a ignora însă faptele și sensul lor prins de stul de lămurit în slova documentelor contemporane.*

VERIDICUS

[1] Vezi documentul publicat în anexele *tezei de doctorat* a lui D. Prodan despre „*Răscoala lui Horia în comitatele Cluj și Turda*". Anuarul Institutului de Istorie Națională Cluj—Sibiu vol. VII. p. 331.

[2] I. Lupaș. *Împăratul Iosif al II-lea și răscoala țăranilor din Transilvania*, București 1935, p. 63.

[3] Idem. *Studii istorice* vol. IV. Sibiu 1943 p. 305—306.

[4] Idem, *Răscoala țăranilor din Transilvania la anul 1784*, Bibl. Ist. Astra Nr. 2, Cluj 1934, p. 58.

[5] Idem, ibidem p. 107—108.

[6] Anuarul VII, p. 370.

[7] Ibidem, p. 410.

[8] Ibidem, p. 334.

[9] I. Lupaș, *Răscoala*... p. 57.

AVIZ

Se aduce la cunoștința Prea Onor. Oficii protopopești și parohiale, că în urma scumpirii hârtiei, tiparului și a mânei de lucru s'au majorat taxele de Abonament și publicare a Concurselor pe anul 1946 după cum urmează:

parohii clasa I	Lei	40.000
„ „ II	„	30.000
„ „ III	„	20.000
de sprijin	„	50.000

TAXELE DE CONCURS:

protopopi	Lei	50.000 +	Lei 1500	timbre
parohii clasa I	„	40.000 +	„ 1200	„
„ „ II	„	30.000 +	„ 900	„
„ „ III	„	20.000 +	„ 600	„
cântăreț biseric.	„	20.000 +	„ 600	„

Administrația „TELEGRAFUL ROMÂN" Sibiu

Preotul în scaunul Mărturisirii

Dintre toate slujbele pe cari omul le îndeplineşte aici pe pământ, preoţia este cea mai înaltă, mai sublimă şi cea mai plină de răspundere. Preotul lui Hristos nu constată numai vindecarea leprei, ca în V. Testament, ci, având împuternicire şi dar de sus, el săvârşeşte sf. Taine prin mijlocirea cărora se revarsă din cerul îndurărilor, darul sf. Duh întru dobândirea mântuirii celor ce cred. „Puterea preoţilor e mai mare şi mai venerabilă decât a părinţilor asupra fiilor, căci părinţii ne nasc din carne, preoţii ne fac fii ai lui Dumnezeu, fii ai graţiei şi ne deschid visteriile cerurilor. Ei au puterea iertării păcatelor, putere care nu s'a dat nici îngerilor, nici împăraţilor. Ei locuesc pe pământ dar dispun de cer, căci au primit o putere pe care Dumnezeu n'a dat-o nici îngerilor, nici arhanghelilor, căci n'a zis acestora: „Oricâte veţi lega pe pământ, vor fi legate şi'n cer... Stăpânitorii pământului au putere de-a lega dar numai trupurile, pe când legătura preoţilor se întinde asupra sufletului şi se înalţă până la cer, căci ceeace hotăreşte preotul aici pe pământ, întăreşte Dumnezeu în cer" (Sf. Ioan Gură de Aur: Despre preoţie, cartea III).

Preotul, fiind un iconom al darului lui Dumnezeu şi un chivernisitor al tainelor cereşti, dator este în toate împrejurările vieţii sale, să folosească întreg arsenalul de mijloace, precum şi toată arta sa, isvorîtă din iubirea caldă şi sinceră a păstoriţilor săi, pentru întoarcerea celor rătăciţi şi pentru corectarea viţiilor şi a patimilor cari stăpânesc sufletele.

Locul unde preotul se'ntâlneşte, faţă către faţă, cu fiecare credincios al său în parte, având posibilitatea fericită să cunoască în gradul cel mai înalt starea sufletească a fiecărui parohian, este scaunul mărturisirii. Aici creştinul adevărat vine cu sufletul sguduit de mulţimea greşalelor cari îi frământă mintea şi îi răneşte inima, dornic să aştearnă la picioarele Mântuitorului Hristos, întreaga povară a păcatelor ce-i apasă conştiinţa, cerşind prin mijlocirea duhovnicului mila şi ajutorul lui Dumnezeu.

Postul sf. Paşti este timpul cel mai potrivit în care fiecare duhovnic, în Taina sf. Mărturisiri, poate să deschidă cu cheia magică pe care i-o oferă puterea şi dragostea lui Iisus Hristos, uşa celui mai impietrit suflet omenesc şi să pătrundă înluntrul acestei cetăţi, alungând de-aici orice netrebnicie şi umbră de păcat. Atârnă de tine şi de înţelepciunea ta, frate duhovnice, fericirea şi mântuirea sufletelor ţie încredinţate, spre păstorire. De vei şti să procedezi cu pricepere şi cu artă în scaunul mărturisirii, vei putea face dintr'un rătăcit, un om îndreptat, dintr'un păcătos, un om mântuit, dintr'un prieten al diavolului, un viitor cetăţean al împărăţiei lui Dumnezeu.

Şi pentru ca să putem face din Taina sf. Mărturisiri mijlocul cel mai ideal de păstorire individuală şi încununat cu cele mai alese roade duhovniceşti, va trebui să ţinem seama de anumite cerinţe, cari, experimentate, au dat rezultate minunate.

In primul rând, se cere dela un adevărat duhovnic cunoaşterea amănunţită a Sf. Scripturi şi-a Sf. Tradiţii, precum şi o deosebită putere de pătrundere psihologică. Cunoscând fundamental isvoarele dreptei credinţe şi legile de evoluţie ale sufletului uman, vom putea purcede cu tact şi înţelepciune la stârpirea treptată a păcatului din inima credincioşilor noştri, înlocuindu-l cu florile virtuţilor creştine cari, stropite cu lacrămile căinţei şi rourate cu darul Duhului Sfânt, vor odrăsli făptura cea nouă, înoită după chipul Ziditorului său.

Vin mulţi la mărturisire îngreziţi de păcatele săvârşite; vin alţii însă, a căror conştiinţă adormită n'a sesizat realitatea păcatului, sunt deci nepăsători şi unii chiar inconştienţi de gravitatea greşalelor cari îi stăpânesc. Tuturor le vom arăta că păcatul, mare sau mic, este o boală grea şi înăbuşitoare a sufletului cu repercursiuni dureroase şi asupra organismului.

In scaunul Mărturisirii, stimulând potenţialităţile de renaştere ale sufletului omenesc, ne vom strădui să convingem pe toţi penitenţii despre atotbunătatea şi îndurarea lui Dumnezeu faţă de păcătoşii cari se mărturisesc şi se căesc, pentrucă „El nu vrea moartea păcătosului, ci ca să se întoarcă şi să fie viu"...

Actul cel dintâi din lucrarea pocăinţei este spovedirea păcatelor în biserică. Numai păcatul mărturisit îl iartă Dumnezeu. Şi acest lucru îl vom accentua cu tot apăsul în scaunul Mărturisirii, ilustrându-l cu exemple biblice: „Mi-am mărturisit păcatul şi greşala mea n'am ascuns-o. Zis-am: Mărturisi-voiu Domnului fărădelegea mea! Şi îndată ai ridicat pedeapsa păcatului meu" (Psalm 31, 5—6).

Urmează căinţa, părerea de rău sau plângerea pentru păcate: „Ci omul şi animalul să se acopere cu saci şi să strige tare către Dumnezeu, şi să se întoarcă fiecare din calea sa cea rea şi dela sălnicia ce este în mânile lor... şi s'a căit Dumnezeu de răul, ce zisese că le va face şi nu l-a făcut" (Iona 3, 8—10).

Hotărîrea de îndreptare este în Sf. Taină a Mărturisirii o cerinţă esenţială. Creştinul ce se spovedeşte, trebue educat în sensul unei auto-disciplinări a voinţei, făcându-l să înţeleagă, că cea mai sfântă obligaţie a sa este, să pună hotar între viaţa lui trecută şi cea viitoare.

După mărturisirea păcatelor făcută cu căinţă din toată inima şi cu hotărîrea fermă de îndreptare, urmează darea canonului şi deslegarea. Canonul de pocăinţa este leacul prescris de duhovnic creştinului care s'a mărturisit, ca să se vindece de boala păcatelor. Acest canon se va da întotdeauna potrivit cu felul şi greutatea păcatului de care sufere penitentul. Aşa d. e. unuia care sufere de mândrie, îi vom aduce aminte de smerenia vameşului din Evanghelie, care l-a mântuit; căci smerenia desface lanţurile păcatului. Îl vom îndruma pe unul ca acesta să se plece înaintea lui Dumnezeu şi să cerceteze biserica, topindu-şi inima la dogoarea unei rugăciuni fierbinţi care-l va face să se'ntoarcă „mai îndreptat la casa sa". Unui lacom şi avar, îi vom da drept canon de umilinţă fapte de milostenie. Şi aşa, pe fiecare îl vom canonisi după felul păcatului său, pentrucă orice greşală se ispăşeşte şi se rescumpără printr'o faptă bună.

După primirea canonului de umilinţă, urmează partea cea mai însemnată din sf. Taină a Mărturisirii: deslegarea păcatelor. Acum îndeplineşte preotul slujba cutremurător de grea, primită dela Mântuitorul: „Cărora veţi ierta păcatele, se vor ierta, şi cărora le veţi ţinea, vor fi ţinute" (Ioan 20, 21—23).

„In scaunul Mărturisirii, unde duhovnicul se cade să stea având chipul dumnezeeştii dragoste, cu evlavie, vesel şi dulce cu sufletul şi căutătura, el are o întreită chemare: de părinte, doctor şi judecător. Ca un părinte trebue să primeşti pe păcătos, cu braţele deschise, precum Părintele cel ceresc a primit pe fiul cel desfrânat, fără a-l ocărî, sau a te îngreţoşa de dânsul pentru păcatele lui. Ca un doctor, ce trebue să vindeci rănile lui, cu untdelemn şi vin, adecă cu iubire de oameni şi cu orânduială de canon, după pilda celuice a căzut între tâlhari. Iar ca judecător, trebue ca hotărîrea ta să fie foarte dreaptă şi nu înşelată de daruri sau de frică, sau de prieteşug, sau de altă oarecare patimă, ca să fie neclătită pe pământ şi în cer, după cuvintele ce zice: „Ori câte veţi lega..." (Carte foarte folositoare de suflet, p. 38. Citat după Il. V. Felea: Pocăinţa, p. 228).

„Ia aminte deci, duhovnice, că raiul şi munca (iadul), viaţa şi moartea, mântuirea şi pierzarea sufletelor, în mânile tale stă; şi dacă se vor mântui acestea prin îndreptarea ta cea bună, vei auzi: „De vei scoate cinstit din nevrednic, ca gura mea vei fi" (Ierem 15, 19). Iar dacă din potrivă, prin lenevirea şi îndreptarea ta cea rea, se va munci unul dintre acelea, vei auzi: Cel fărădelege cu nedreptatea lui va muri şi sângele lui din mâna ta îl voiu cere" (Carte, p. 81. Citat la: Il. V. Felea, o. c. p. 233).

Preot Iacob Cantor

Inmormântarea prof. I. Mateiu

Sâmbătă 23 Martie a. c., s'a făcut în Sebeşul de sus înhumarea rămăşiţelor pământeşti ale regretatului profesor universitar Dr. I. Mateiu, preşedintele comitetului central al FOR-ului.

Alăturea de membrii familiei şi de toată obştea satului, au luat parte la trista solemnitate o delegaţie de preoţi şi studenţi teologi dela Sibiu, în frunte cu P. Sf. Arhiereu vicar *Teodor Răşinăreanu*, şi o delegaţie număroasă de studente şi studenţi dela Academia de Inalte Studii Comerciale şi Industriale din Cluj-Braşov, în frunte cu rectorul acestei instituţii Prof. Victor Jinga şi cu profesorii universitari Sabin Cioranu şi Al. Herlea, cari au depus pe catafalc număroase coroane şi jerbe de flori.

Intr'un car cu boi, după datina din străbuni, sicriul cu trupul neînsufleţit al profesorului I. Mateiu a fost transportat dela casa părintească în biserica satului, unde s'a săvârşit slujba prohodului de către P. Sf. Arhiereu vicar *Teodor*, reprezentantul I. P. Sf. Mitropolit *Nicolae* al Ardealului, înconjurat de P. C. Prot. stavr. Dr. Andrei Gâlea, consilier arhiepiscopesc, Preot prof. Dr. Liviu Stan, Preot A. Radu, adm. protopopesc (Avrig), Preot Grigorie Chialda (Avrig), Preot Em. Crăciun (Sebeşul de jos), Preot Gh. Tatu (Sebeşul de sus) şi Diacon Al. Castriş.

Corul studenţilor Academiei teologice „Andreiane" din Sibiu, dirijat de Păr. prof. Gh. Şoima, a dat răspunsurile.

Viaţa şi vredniciile de neuitat ale adormitului întru Domnul au fost evocate în cuvântările mişcătoare rostite de P. Sf. Arhiereu vicar Teodor, Prof. univ. Victor Jinga, rectorul Academiei comerciale din Cluj-Braşov, Prof. univ. Sabin Cioranu, un student al acelei Academii, primarul comunei şi preotul locului Gh. Tatu.

Inhumarea s'a făcut în cripta familiei.

In urma profesorului I. Mateiu rămân nemângâiata soţie dna Sanda I. Mateiu, şi trei copii: Gelu, advocat, Sandu, student inginer şi Pia Ruxandra, studentă.

Din iniţiativa Păr. Prof. univ. *Dr. I. Lupaş*, prietenii şi admiratorii din Sibiu ai defunctului, au pus bazele unui fond care poartă numele profesorului I. Mateiu, menit să servească parohiei Sebeşul de sus pentru premierea celor mai buni şcolari ai satului.

Dumnezeu să-l odihnească în pace!

Conferinţa

de primăvară a preoţimii din protopopiatul Sibiului

In zilele de 28 şi 29 Martie a. c., a avut loc la centrul ortodoxiei ardelene, conferinţa de primăvară a preoţimii din prot. Sibiului.

Conferinţa s'a bucurat de prezenţa P. S. Sale *Teodor Răşinăreanul*, vicar arhiepiscopesc, însoţit de P. C. Părinţi consilieri arhiep. *Aurel Nanu* şi *Alexandru Popa*. După invocarea sf. Duh în sf. biserică catedrală, a urmat luminosul cuvânt de deschidere al P. C. Sale Părintelui prot. *Mihail Neagu*, în care a stăruit asupra predicei pe care o reclamă acut vremurile de azi.

Urmează apoi citirea primei lucrări: *„Preotul şi predica cu bun efect"* de către P. C. fraţi întru Hristos *Nichifor Todor* şi *Ioachim Călin*, cari au sesizat matur problema în unele aspecte ale ei. A luat apoi cuvântul P. S. Sa *Teodor Răşinăreanul*, dând luminoase şi folositoare îndrumări cu privire la subiectul tratat şi la felul alcătuirii lucrărilor pentru conf. preoţeşti.

A doua problemă: *„Pastoraţia drastică"* a fost discutată cu viu interes, după ce mai întâiu unul din membrii conferinţei a făcut o expunere informativă şi principială asupra ei.

După masa comună dela Academia teologică, conferinţa s'a continuat cu citirea lucrării P. C. Sale Păr. *Ioan Popovici: „Taina sf. Maslu"* cu aplicaţiuni practice, care a stârnit discuţii lămuritoare.

Pentru mărturisirea ce a urmat apoi în catedrală, preoţii au fost pregătiţi de mişcătoarea meditaţie a Păr. *Dumitru Hămbăşan*.

Ziua a II-a a fost dedicată participării la sf. Liturghie înainte sfinţită şi cumineCării tuturor preoţilor. Pregătirea pentru cuminecare a făcut-o meditaţia însufleţită a Păr. *Ioan Albu*.

† Principele Barbu Ştirbey

S'a stins din viaţă, Duminecă 24 Martie a. c., cu aceeaşi discreţie cu care a trăit, *Principele Barbu Ştirbey*.

Descendent al domnitorului Ştirbey şi coborîtor pe linia maternă din C. Brâncoveanu, s'a dăruit în întregime agriculturii intensive şi organizate raţional, devenind un *mare iubitor al păturei ţărăneşti* şi susţinătorul reformei agrare încă din 1913.

A fost *un mare om şi un adevărat patriot*, totdeauna hotărît şi gata de orice sacrificiu pentru Neamul său.

Expatriat în 1930, a fost sortit să pornească 10 ani pe drumul pribegiei, stând departe de pământul iubit al ţării sale.

In timpul intrării noastre în recentul război, B. Şt. vine în ţară, pentru a înscrie în istoria Neamului cea mai frumoasă pagină a vieţii sale. Aristocrat prin calităţi dar democrat prin convingeri, în politica externă militează pentru aliaţii noştri de totdeauna, devenind totodată *unul dintre principalii promotori ai acţiunii naţionale de rezistenţă*.

In momente de grea cumpănă, B. Şt. pleacă — în plină ocupaţie germană — la Cairo, unde — prin laborioase tratative — negociază condiţiile armistiţiului, sfărâmarea dictatului dela Viena şi realipirea la România a Ardealului de Nord. Armistiţiul încheiat la Cairo este temelia morală şi de drept a actului salvator dela 23 August 1944. Pentru încoronarea actului dela Cairo, B. Şt. pleacă apoi la Moscova, unde se dă formă definitivă armistiţiului.

El lasă în urmă *o mare pildă de patriotism luminat şi constructiv*, căreia istoria Neamului va trebui să-i fixeze locul cuvenit.

Adunarea generală a Cooperativei „Sănătatea Neamului"

Duminecă, 31 Martie 1946, s'a ţinut, în Aula Academiei teologice „Andreiane" din, Sibiu adunarea generală a cooperativei *„Sănătatea Neamului"*.

Ea a fost deschisă, în prezenţa membrilor veniţi la Sibiu din aproape toate satele judeţului, de către *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae*, care a şi prezidat.

In cuvântul de deschidere, I. P. Sf. Mitropolit a subliniat însemnătatea deosebită a acestei cooperative. Ea a concentrat şi desvoltat preocupările populaţiei pentru îngrijirea celui mai de seamă bun dăruit oamenilor de Dumnezeu: *sănătatea fizică şi morală*. Cu toată vitregia vremurilor prin care am trecut, Cooperativa şi-a asigurat o organizare demnă de toată atenţia şi este în plin progres. Numărul membrilor este în continuă creştere.

Darea de seamă a prezentat, în amănunţime, toate realizările cooperativei.

Ca element vrednic de remarcat este dărnicia oamenilor înţelegători, cari au contribuit cu sume însemnate, ce se ridică, în total, la peste 20.000.000 Lei.

Acţiunea de organizare este în desfăşurare fericită, preconizând înfiinţarea altor maternităţi, cabinete dentare, farmacie proprie şi chiar a unui spital propriu.

Dl *I. N. Ciolan*, preşedintele Consiliului de administraţie, a arătat deasemenea spiritul în care se lucrează la „Sănătatea Neamului" şi a relevat faptul că sate întregi au primit, în vremea din urmă, să se înscrie în cadrul ei.

Cooperativa adânceşte pe teren opera Samarineanului milostiv şi, întemeindu-se pe puteri proprii, merge pe drumul cel mai bun. Desigur, ea constitue un model ce va fi imitat şi în alte judeţe ale ţării noastre.

C.

Cuvinte de îndrumare

Dl Dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de miniştri, într'un interview acordat de curând, a declarat, între altele: „Prin participarea la efortul omenirii, dornică de pace, tineretul îşi face datoria faţă de viitorul său propriu.

Prin aceasta, el aduce nu numai o preţioasă contribuţie în lupta *pentru libertatea popoarelor contra războiului şi a oricărei oprimări*, dar se constitue un factor important; pe când absenţa lui ar lăsa un gol de neîmplinit.

Vom contribui astfel şi la înlăturarea primejdiei de a lăsa o parte a tineretului bâjbâind pe drumuri alături de destinul omenirii şi poporului propriu"...

După ce a subliniat ajutorul preţios ce se aşteaptă dela tineret «în serviciul păcii şi prosperităţii paşnice», Dl Dr. Petru Groza a încheiat:

«Deci noi nu putem decât să urăm acestui tineret:

Perseverenţă şi devotament în slujba păcii şi propăşirii omenirii şi a ţării noastre».

Dl ministru prof. *P. Constantinescu-Iaşi*, în cadrul unei manifestaţii, a făcut deasemenea declaraţii importante, din care citäm:

«Politica guvernului — în legătură cu tineretul ţării — înseamnă mântuirea tineretului dela distrugerea fizică, prin pregătirea păcii, înseamnă deschiderea unor largi şi luminoase perspective de viaţă mai bună, pentru tineret şi pentru întreaga ţară».

Trebue să subliniem aici şi cuvântul de salut adus de *Locotenentul Şataev*, în numele tineretului sovietic din garnizoana Bucureşti. Citäm următoarele pasagii caracteristice:

«Săptămâna Mondială a Tineretului este un mare eveniment pentru mişcarea tineretului din întreaga lume, fiindcă această săptămână va ajuta să unească eforturile tinerei generaţii în lupta ei pentru o pace trainică şi de lungă durată, pentru rezolvarea cu succes a tuturor problemelor tineretului în perioada de după război.

Noi, participanţii la distrugerea fascismului, trăim una din cele mai importante etape ale istoriei omenirii: stabilirea unei păci de lungă durată pe întreg cuprinsul globului pământesc».

Comunicat

Spre cunoştinţa îndreptăţiţilor la împroprietărire

Faţă de svonurile şi propaganda tendenţioasă ce o lansează printre plugari o seamă de propagandişti politici, Oficiul Judeţean al Bunurilor Inamice, ţine de a sa datorie de a da cea mai categorică desminţire afirmaţiunilor că, terenurile agricole, bunuri inamice, nu se dau la împroprietărire şi că cei cărora li s'au atribuit aceste terenuri vor fi despuiaţi de ele.

Terenurile agricole bunuri inamice, rămân bine şi legal atribuite celor îndreptăţiţi la împroprietărire şi ele urmează aceeaşi cale a reformei agrare, adică cei îndreptăţiţi le stăpânesc fără să dea cuiva dijmă sau arendă, decât că vor plăti ca orice proprietar de pământ, impozitul legal după locul primit.

Primăriilor comunelor şi comitetelor de Reformă Agrară li s'au dat ordine şi instrucţiuni în acest sens, astfel că propaganda tendenţioasă şi vulgară cade dela sine.

Prefect, (ss) Dr. ŞT. CLEJA
Şeful Oficiului Bunurilor Inamice

(ss) Subdirector T. RAICA

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Invitare. *I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim a fost invitat de către I. P. S. Sa Patriarhul Alexei al Rusiei Sovietice să facă o vizită la Moscova, spre a participa la unele festivităţi cu caracter bisericesc.*

Academia *Română împlineşte 80 de ani de existenţă.*

Delegaţia *femeilor sovietice, care a luat parte la congresul femeilor democrate din România, s'a înapoiat la Moscova.*

In *ciclul conferinţelor religioase organizate de parohia Arad, a vorbit păr. prot. Florea Codreanu despre: „Caritate şi Cerşitorie".*

Guvernul sovietic *ne-a acordat un mare ajutor de 155 locomotive, 15.000 vagoane şi închirierea a 5356 vagoane de marfă.*

La *16 Martie c. s'au împlinit 125 de ani dela revoluţia lui Tudor Vladimirescu.*

S'au *împlinit 5 ani dela moartea lui N. Titulescu.*

Rectoratul *Universităţii din Iaşi publică concurs pentru completarea catearei de Drept bisericesc dela Facultatea de Teologie din Suceava.*

In *curând va reapare — la Arad — în continuare „Biblioteca creştinului ortodox".*

Academia *Română a dat publicităţii discursul de recepţie al P. S. Sale Episcopului Nicolae Colan: Biserica Neamului şi Unitatea limbii româneşti.*

Noul *ministru al Angliei la Bucureşti a sosit în Capitală.*

O nouă carte de zidire duhovnicească este în curs de apariţie şi anume: *„Despre viaţa în Hristos"* **de N. Cabasila, tălmăcită în grai curat românesc, de păr. T. Bodogae.**

Lucrarea se va pune în vânzare peste câteva zile.

EXTERNE:

Adjuncţii *miniştrilor de externe au lucrat recent la redactarea tratatului de pace cu România.*

Consiliul *de securitate şi-a reluat activitatea la New-York.*

Cehoslovacia *a sărbătorit ziua de naştere a primului ei preşedinte: Th. Masarik.*

Dl *de Gasperi, primul ministru al Italiei, a spus într'o vorbire recentă, că noua orânduire a lumii trebue făcută pe baza civilizaţiei creştine, dacă vrea să fie trainică şi fericită.*

Dl *Truman a semnat decretul prelungirii cu 1 an a legii obligativităţii serviciului militar.*

Dela *Paris se anunţă că deschiderea Conferinţei de pace rămâne fixată pe 2 Mai c.*

România *a fost invitată la Conferinţa internaţională de aprovizionare dela Londra.*

Armata *ONU va fi alcătuită din 2 milioane soldaţi.*

Dl *L. Gheorghieff a format noul guvern bulgar.*

OFICIUL PAROHIAL ORTODOX ROMAN SĂSĂUŞ, JUDEŢUL SIBIU

Publicaţiune

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi, că în ziua de Duminecă 28 Aprilie 1946, orele 12, se ţine licitaţie publică cu oferte închise pentru darea în antrepriză a lucrărilor strict necesare pentru consolidarea bisericii al căror cost se urcă la suma de Lei 27.089.C00.

Ofertele vor fi însoţite de garanţia de 5% din preţul oferit care se va depune în plic sigilat la biroul Oficiului parohial Săsăuş.

Dacă la data de mai sus licitaţia nu va avea rezultat se va ţine o tratare prin bună învoială în ziua de 10 Mai la aceeaş oră şi în acelaş loc.

Caetele de sarcini şi devizul se pot vedea de cei interesaţi la biroul Oficiului parohial Săsăuş.

Licitaţia se va ţine în conformitate cu art. 88—110 din Legea contabilităţii publice. (16) 1—1

Nr. 1420/1946 Şcol.

Concurs

Pentru ocuparea catedrelor vacante dela şcoalele secundare confesionale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Sunt vacante următoarele catedre:

I. La liceul teoretic de băieţi „Andrei Şaguna" din Braşov:

1.	Catedra de Religie	Nr.	1
2.	„ „ L. Română	„	3
3.	„ „ „ „	„	4
4.	„ „ „ Latină-Elină	„	6
5.	„ „ „ Franceză	„	7
6.	„ „ „ Germană	„	9
7.	„ „ „ Italiană	„	10
8.	„ „ Fizico-Matematici	„	17
9.	„ „ Desemn-Caligrafie	„	20

II. La liceul teoretic de băieţi „A. Iancu" din Brad:

1.	Catadra de L. Română	Nr.	2
2.	„ „ „ „	„	3
3.	„ „ „ Franceză	„	6
4.	„ „ „ Germană	„	7
5.	„ „ „ Italiană	„	8
6.	„ „ „ Geografie	„	10
7.	„ „ „ Matematici	„	12
8.	„ „ „ Matem.-Fizică	„	13
9.	„ „ „ Desemn-Caligr.	„	16
10.	„ „ Muzică	„	17
11.	„ „ Igienă	„	19

III. La şcoala normală de băieţi „A. Şaguna" din Sibiu:

1. Catedra de Religie
2. „ „ Ştiinţe-Naturale
3. „ „ Muzică

IV. La şcoala normală de fete „A. Şaguna" din Sibiu:

1. Catedra de Ştiinţe Agricole.

Dela candidaţi se cere să întrunească condiţiunile prevăzute în art. 10 şi 12 din legea Nr. 2799/1929 asupra raporturilor dintre şcoalele secundare confesionale şi On. Minister al Educaţiei Naţionale.

Cererile pentru ocuparea acestor catedre, însoţite de actele specificate în comunicatul On. Minister al Educaţiei Naţionale, publicat în „Monitorul Oficial" Nr. 2 din 2 Ianuarie 1946, p. 22—23, vor fi înaintate în terminul fixat, direct Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei culturale ţinută la 5 Februarie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Răspândiţi cu drag
Telegraful Român
Organul lui Şaguna din 1853

Nr. 193/1946 (13) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Porumbacul de sus apusean,** din protopopiatul Avrig, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat conform pregătirei teologice.
2. Casă parohială cu supraedificate, grădină cu pomi şi pentru zarzavat.
3. Patru jugăre pământ arător.
4. Două sorţi de lemne în pădure, transportul privind pe preot.
5. Doi stânjini de lemne pentru foc dela parohieni.
6. Stola obişnuită în parohie.

Cererile de concurs, însoţite de binecuvântarea de candidare dată de Chiriarhie şi de actele personale, se vor trimite pe adresa Oficiului protopopesc din Avrig, judeţul Sibiu. Candidaţii se vor putea prezenta în parohie, pentru a servi, a predica şi a face cunoştinţă cu parohienii, numai cu prealabila învoire a potopopului locului.

Oficiul protopopesc al Avrigului în înţelegere cu consiliul parohial din Porumbacul de sus.

Avrig, 15 Februarie 1946.

Pr. **A. Radu**
adm. prot.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Aprilie 1946

1. In fiecare zi dimineaţa la ora 6½ Utrenie şi în continuare *Sfânta Liturghie*, In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie *„Acatistul Maicii Domnului"*.

2. *In Dumineci şi Sărbători* dimineaţa la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului Gheorghe Şoima.

In decursul Postului, în fiecare Miercuri şi Vineri, la ora 9 a. m., se slujeşte sfânta Liturghie înainte sfinţită.

Miercuri şi Vineri în 3 şi 5 Aprilie 1946 a ora 6½ seara Denii.

3. *Duminecă în 7 Aprilie 1946* servesc: Prot. Mih. Neagu, cons. Gheorghe Secaş şi Alexandru Popa; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: cons. *Gh. Secaş.*

4. *Dumineca Floriilor în 14 Aprile 1946* serveşte *P. S. Arhiereu-vicar Teodor*, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi. Predică: Prof. diacon *Dr. Gr. T. Marcu.*

In decursul *săptămânii patimilor* în fiecare zi, după masă la ora 4, este *Pavecerniţă*, iar seara, la ora 6½ este *Denie.*

Luni, Marţi şi *Miercuri* dimineaţa la ora 8 Ceasurile şi Liturghia înainte sfinţită.

Joi dimineaţa la ora 8, Sf. Maslu şi în continuare Liturghia Sf. Vasile împreunată cu Vecernia. — Sfinţirea Paştilor.

Seara la ora 6½ Denia cu cele 12 evanghelii ale patimilor Domnului. — Predică cons. Aurel Nanu.

Vineri dimineaţa la orele 8: Ceasurile Domneşti.

La ora 4 după masă: Vecernia cu luarea Mântuitorului de pe cruce şi aşezarea în mormânt.

Seara la ora 6½ Utrenia, cu prohodul la mormântul Domnului nostru Iisus Hristos. Predică prot. M. Neagu.

Sâmbătă dimineaţa la ora 8, Vecernia Sfintelor Paşti, cu Liturghia Sf. Vasile.

5. *Dumineca Sf. Paşti, în 21 Aprilie 1946* dimineaţa la ora 4 — *Invierea.* Serveşte *Inalt Prea Sf. nostru Mitropolit Nicolae*, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi. — Impărţirea sfintelor Paşti.

La ora 9 Sfânta Liturghie, serveşte din nou Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit *Nicolae* înconjurat de acelaşi mare sobor de preoţi şi diaconi. — Predică, atât la Inviere cât şi la Sfânta Liturghie, *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.*

După masă la ora 4 Vecernia luminată.

6. *Lunia Sf. Paşti, în 22 Aprilie 1946* serveşte *P. Sf. Arhiereu-vicar Teodor*, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi. Predică: *P. Sf. Sa Arhiereul Teodor.*

7. *Marţi, a treia zi de Paşti, în 23 Aprilie 1946, Sfântul şi marele mucenic Gheorghe* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi prof. insp. Dum. Călugăr; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: preotul *Nicodim Belea.*

8. *Duminecă în 28 Aprilie 1946, Dumineca Tomii*, servesc: Cons. Em. Cioran, Dr. Andrei Gâlea, Ieronim Grovu, Gh. Secaş, prot. Mihail Neagu, prof. Simion Radu şi insp. Dumitru Călugăr. Predică: prof. *Simion Radu.*

Nr. 385/1946 (15) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Voila,** din protopopiatul Făgăraş, se publică concurs, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială de 8 jug. pământ.
3. Venitele stolare obişnuite în protopopiatul Făgăraş.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de a candida dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termen, Oficiului protopopesc Făgăraş, jud. Făgăraş.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie, numai cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii parohiei.

Oficiul protopopesc al Făgăraşului, în înţelegere cu consiliul parohial din Voila.

Făgăraş, la 27 Martie 1946.

Preot **T. Ciocănelea**
adm. prot.

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

ANUL XCIV — SIBIU, 21 Aprilie 1946 — Nr. 15—16

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de Mi

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 4064/1946

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat Crișana și Maramureș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos

„Și văzând îndrăsnirea lui Petru și a lui Ioan și știind că oameni necărturari sunt și simpli, se mirau și îi cunoșteau pe dânșii că cu Iisus fuseseră". (Faptele Ap. 4, 13).

Iubiții mei fii sufletești,

Bunul Dumnezeu ne-a învrednicit să ajungem din nou marele praznic al Invierii Domnului, care ne umple sufletele de bucurie cerească. Din nou cugetele noastre străbat prin lumina Invierii Domnului la țintele cele mai înalte și mai de pe urmă ale vieții noastre, la bunurile negrăite și veșnice cari ne așteaptă și pe noi după învierea de care Domnul ne va face parte și nouă, dacă ne vom lipi prin credință și prin dragoste de El. Căci învierea Sa ne este chezășie că și noi vom învia. Pe temelia învierii Sale se sprijină puterea Bisericii și tăria credinții noastre. *„Dacă n'a înviat Hristos* — zice marele Apostol Pavel — *deșartă este propovăduirea noastră și deșartă este și credința voastră... Iar acum Hristos s'a sculat din morți; începătură celor adormiți s'a făcut"* [I Cor. 15, 14; 20].

Invierea Domnului este izvorul întregei noastre nădejdi. Având convingerea că Domnul a înviat, toată viața noastră în mijlocul acestei lumi se schimbă. Lumea aceasta nu ne mai poate înlănțui prin ispite și nu ne mai poate înspăimânta prin năcazurile și poverile ei. Credința în învierea Domnului și siguranța învierii noastre ne dă putere să ne ridicăm mai presus de puterile acestei lumi, ne dă îndrăznire față de ea și curaj ca să mărturisim că mai presus de viața pământească este viața din cer și mai tare decât lumea este Stăpânul Hristos care a biruit-o, înfrângând și uneltele ei, cari sunt păcatul și moartea.

Cea dintâi dovadă despre această putere și îndrăsneală pe care o dă învierea Domnului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, o avem în schimbarea ce s'a petrecut în sufletele Apostolilor îndată după scularea Domnului din morți și după înălțarea Lui la cer. Știm cât de fricoși s'au arătat ei și cum s'au împrăștiat în toate părțile când L-au judecat pe Domnul și L-au dus la moarte. Dar îndată ce-au aflat că Învățătorul lor a înviat s'au umplut de un curaj nemaipomenit și au pornit să cucerească lumea și să înfrunte toate împotrivirile și dușmăniile ei, numai cu puterea cuvântului lor. S'a petrecut atunci în ființa lor o schimbare adâncă, ale cărei tării nu pot fi omenești, ci numai dumnezeești. In ei se coborîse puterea dumnezeească a Domnului Hristos, Duhul Lui, care da inimii lor cuvânt de mărturisire curajoasă, iar cuvântului lor puterea de pătrundere în suflete.

Puterea, hotărîrea și lumina ce izvora din ființa lor umplea de uimire pe toți cari îi vedeau și-i ascultau, fie că voiau să primească propovăduirea lor, fie că nu voiau. Când, de pildă, Petru și Ioan, au fost duși în fața adunării arhiereilor și bătrânilor pentrucă vindecaseră un olog, au mărturisit înaintea lor cu atâta hotărîre pe Hristos, încât înșiși aceia au recunoscut că puterea lor o au Apostolii din împreuna petrecere cu Hristos. *„Și văzând îndrăznirea lui Petru și a lui Ioan și știind că oameni necărturari sunt și simpli, se mirau și îi cunoșteau pe dânșii că cu Iisus fuseseră"*. Îndrăznirea celor doi Apostoli dădea pe față chiar și pentru cei necredincioși pe Hristos care trăia și lucra în ei. Această îndrăznire și înflăcărarea cuvântului lor de mărturisire, care ieșea de pe buzele lor fără împedecare, îi uimea chiar pe învățații cărturari cu atât mai mult, cu cât știau că Petru și Ioan sunt niște oameni fără carte și fără destoinicie la vorbă și-i făcea să-și dea seamă că Hristos grăește prin ei. Prin îndrăznirea Apostolilor se străvedea ca printr'un geam de sticlă, Hristos, chiar pentru cei ce nu voiau să creadă în El.

Căci cu adevărat Hristos care nu fusese cu ei numai până la răstignire, ci era cu ei și dela înviere încoace, prin sălășluirea Sa înlăuntrul lor, *le prefăcuse, le înoise și le împuternicise toată ființa lor.* Mintea lor Îl vedea acum limpede pe Iisus, inima lor Îl iubea încât erau în stare să se uite pe ei, iar voința lor căpătase atâta tărie și îndrăzneală încât nimic nu mai putea să-i oprească de a-L mărturisi. Ei erau stăpâniți de încredințarea că Hristos e totul și omul, dacă e ceva, este numai prin Hristos. Pentru ei era limpede *„că nu este alt nume sub cer dat între oameni, întru care să ne putem mântui"* [Fapt. Ap. 4, 12]. Ei nu-și mai trăiau lor, ci lui Hristos; ba chiar nu mai erau ei cei ce trăiau, cugetau, grăiau și lucrau, ci Hristos trăia în ei, cugeta, grăia și lucra [Galateni 2, 20], mai bine zis Hristos prin Duhul cel Sfânt al Său. Iar fiindcă erau întru Hristos și Hristos în ei, erau *„făpturi nouă"*, toate cele vechi ale lor au trecut și toate „nouă s'au făcut" [I Cor. 5, 17].

Dar dacă aceasta a fost urmarea învierii Domnului pentru Apostoli, să luăm seama oare tot aceasta este și pentru noi? Oare mărturisim și noi cu aceeași îndrăznire pe Hristos? Se vede oare și din gândurile, din cuvintele, din faptele noastre *că suntem cu Hristos?* Căci așa trebue să fie viața creștinului: *să se vadă în ea Hristos.* Toată purtarea noastră trebue să fie o mărturisire a lui Hristos, un văl subțire prin care să vadă toți cei cari vin în preajma noastră pe Hristos. Inainte de toate să avem îndrăsneala a-L mărturisi pe El, cum au avut Petru și Ioan. Căci mai ales din aceasta se vede dacă suntem cu Hristos, dacă viețuim cu El, dacă ne însoțește în toți pașii vieții noastre. De suntem ai lui Hristos, de trăim cu El, să dăm dovadă tuturor că evanghelia Lui, că Duhul Lui are aceeași putere de-a schimba sufletul omenesc, în rândul întâi sufletul nostru și apoi prin al nostru pe al altora. Numai în felul acesta ne putem face și noi cuceritori de suflete pentru Hristos, cum s'au făcut Apostolii. Viața noastră prin îndrăzneala mărturisirii, prin curăția ei, trebue să fie o carte deschisă din care să vadă și cei îndoelnici și cei necredincioși că suntem cu Hristos. El să strălucească în faptele noastre, cum strălucește sufletul prin ochi.

Greutățile și năcazurile vremurilor de azi să nu ne împedece dela o astfel de viață cu Hristos Domnul, dela o astfel de mărturisire a Lui. Dimpotrivă, ele să ne fie un îndemn și mai hotărîtor la aceasta, știut fiind că un om și un popor care poartă pe Hristos în suflet, toate sarcinile le duce mai ușor, iar scăparea lumii de greutăți nu o poate aduce decât trăirea după voia lui Dumnezeu. Domnul sălășluindu-se în noi ne va face să ne pară mai neînsemnate și mai ușoare poverile acestei vieți. Prin El vom câștiga nădejde în vremuri mai bune și putere de a lucra cu mai mult spor la învingerea lipsurilor.

Războiul îndelungat și seceta cumplită din anul trecut au împuținat mijloacele de traiu atât în țara noastră cât și în toată lumea. La noi lipsurile nici nu sunt așa de mari ca în alte părți, unde milioane de oameni sunt amenințați să rămână fără pânea cea de toate zilele. Scăparea de această primejdie nu o poate aduce decât binecuvântarea cerească a unei recolte bune. Dar ca bunul Părinte ceresc să hărăzească pământului rod îmbelșugat, se cere ca și noi să așezăm în el sămânța trebuitoare și să facem toate lucrările de lipsă. Aceasta e o poruncă a lui Dumnezeu pentru orice bun creștin și prin ea ne împlinim datoria de a face ca toți semenii noștri să-și aibă pânea zilnică asigurată. *Nici o palmă de pământ să nu rămână deci nelucrată.* Prin munca noastră cinstim darul lui Dumnezeu, care a dat în stăpânirea și în folosința omului pământul roditor. Și tot prin această muncă asigurăm și viitorul Țării, dând ajutor Stăpânirii, nu numai să ne scoată deasupra lipsurilor, dar și ca să ajungem la o pace prin care să ne fie recunoscute îndreptățitele nădejdi ce le purtăm în inimile noastre.

Faceți, iubiții mei fii sufletești, ca bucuria voastră de praznicul Invierii Domnului să se întindă asupra tuturor celor din jurul vostru, mângâind pe cei întristați din orice pricină și ajutând pe cei lipsiți. Căci fără facere de bine și fără dragoste nu se poate mântui nici un suflet. Numai astfel Invierea Domnului va fi vouă spre bucurie în viața aceasta și spre fericire veșnică.

De încheiere, rog pe bunul Dumnezeu să-și coboare darul Său peste voi și peste toți ai voștri, ca praznicul Invierii Domnului să-l petreceți cu sănătate și mulțumire duhovnicească, cu folos pentru suflete și cu nădejdi de vremuri mai bune.

Imbrățișându-vă cu iubire caldă de părinte și adresându-vă tuturor salutul creștinesc: *Hristos a înviat!* am rămas

Sibiu, la sărbătoarea Invierii Domnului din anul 1946

Al vostru al tuturor de tot binele voitor:

NICOLAE
Arhiepiscop și Mitropolit

Înviere și viață

Cea mai mare minune a creştinismului: învierea Domnului, este învăluită în atâta adânc de taină, încât nici mintea cea mai iscoditoare n'o poate pătrunde deplin. Ceea ce se poate face, este cel mult pătrunderea până în apropierea miezului ei de taină nepătrunsă, dar a o lumina complet pe ea însăşi este cu neputinţă.

Această pătrundere se realizează şi prin privirea minunii învierii Domnului sub unghiul raportului ei cu viaţa.

Viaţa ţâşneşte din Dumnezeu: Centrul ontologic al existenţei create, şi întreaga ei traiectorie — dacă vrea să-şi împlinească destinul ei — trebue să fie umblare pe făgaşul voit de Dumnezeu şi revenire în El, care este Viaţa prin excelenţă. Revenirea la punctul iniţial de plecare sau — teologic vorbind — întrarea în viaţa cea adevărată se face prin *înviere*, adecă prin sălăşluirea celor vrednici în plenitudinea existenţei divine. Şi cum cel care a experiat — ca om — pentru prima dată această intrare în viaţa cea adevărată, este Domnul Hristos şi prin această intrare *a pus temelia învierii noastre*, când zicem *înviere*, înţelegem în primul rând *învierea Domnului*. Cât priveşte al doilea termen din cuprinsul titlului: viaţă, sub el nu înţelegem viaţa în accepţiunea generală a cuvântului, ci viaţa cea adevărată, adecă viaţa creştină.

Dacă creştinismul este viaţa prin excelenţă şi dacă la temelia lui stă — după clasica afirmaţie paulină [cf. I. Corint. 15, 17] — învierea Domnului, atunci însemnează implicit că această mare minune *este însuşi izvorul şi temelia vieţii creştine*. Ea este *recreaţiunea potenţată a lumii şi ca atare a vieţii însăşi*. Zicem recreaţiune *potenţată*, pentrucă starea de desăvârşire pe care o mijloceşte lumii, învierea Domnului, este mai presus decât aceea pe care a mijlocit-o creaţiunea. Ceea ce ne îngădue să şi întrezărim, că *viaţa care ţâşneşte din actul învierii este mai deplină decât cea rezultată din actul creaţiunii*.

Dincolo de istorie prin unul din factorii ei: cauza, creaţiunea este din domeniul istoriei prin al doilea factor al ei: efectul. Ca atare, ea este însăşi fundarea ontologică a vieţii încadrate în coordonatele istoriei. Potrivit destinului ei iniţial, viaţa omenească avea să urce treptat — fără să treacă prin moarte — scara desăvârşirii până la plinirea ei completă.

Dar ordinea existenţială rânduită de Dumnezeu prin opera creaţiunii, a fost tulburată de căderea omului în păcatul original. Prin această cădere, omul s'a deplasat din Centrul ontologic al existenţei sale: Dumnezeu, şi în consecinţă viaţa lui a apucat pe panta decăderii, a desagregării şi a împuţinării până la moarte. Pentrucă depărtarea de Dumnezeu înseamnează inevitabil păşirea spre moarte

Această cădere s'a repercutat asupra întregei existenţe cosmice, afectând grav chipul actual al lumii. Ori cât ne-am strădui — mânaţi de iluzia deşartă că viaţa o putem susţine numai prin noi înşine — să ne înmulţim şi consolidăm viaţa, de fapt ne-o slăbim şi ne-o uzăm, încât atunci când credem c'am dobândit lumea, ne sălăşluim în groapă. Căci existenţa pământească a omului, prima formă a existenţei lui, se naşte cu povara păcatului şi acest fapt se resimte în toată desfăşurarea ei. E viaţa care poartă stigmatul păcatului, în care păcatul e pedepsit prin moartea tuturor şi prin anumite suferinţe. Drept aceea, în forma actuală a lumii nu se poate să nu fie moarte şi deci nu e posibilă o viaţă fără de sfârşit şi deci nici o viaţă a învierii. Căci în general legile acestei lumi macină pe toţi oamenii cari trăesc în arena ei şi viaţa fără de păcat e posibilă numai cu anumite strâmtorări şi susţinută de o luptă aprigă. Cu alte cuvinte, de o potriveală deplină a lumii pentru o viaţă fericită, fără de păcat şi fără consecinţa acestuia: moartea, nu se poate vorbi.

Izbăvirea din această stare nenorocită ne-a adus-o Mântuitorul Hristos prin întreaga Sa operă de mântuire, care culminează în *înviere*.

Invierea Domnului este mai presus de istorie nu numai prin factorul ei cauză — cum a fost cazul în actul creaţiunii — ci şi prin celălalt factor al ei: efectul. Ceea ce ne arată că *învierea Domnului ne mijloceşte un mod de existenţă superior celui dat nouă prin creaţiune*. Pentrucă învierea Domnului, care are la bază întruparea cu toate consecinţele ei ce culminează în moartea pe cruce, este cea mai plenară manifestare a iubirii divine faţă de om şi lume, şi ca atare *cea mai puternică izbucnire de viaţă divină în cuprinsul creaţiunii*.

Invierea Domnului nu-i un fenomen petrecut în cadrul condiţiunilor existenţiale ale acestei vieţi date în istorie, ci-i mai presus de ordinea istorică a vieţii. Pentrucă cea mai mare minune a creştinismului se deosebeşte de toate celelalte minuni, care — deşi în ce priveşte cauza sunt mai presus de ordinea creată în sensul că nu se pot reduce la legile şi puterile naturii, — totuşi efectul lor este limitat la dimensiunile istoriei, adecă la dimensiunea vieţii pe care o trăim sub imperiul stihiilor acestei lumi. Invierea lui Lazăr, de pildă, n'a mijlocit acestuia un nou mod de existenţă, ci numai reluarea modului de existenţă de dinainte de moarte, o viaţă supusă suferinţelor şi morţii.

Prin urmare, prin înviere Domnul Hristos intră într'un mod de existenţă şi într'o dimensiune de viaţă mai presus decât cele istorice. *Invierea Domnului deschide orizontul unei vieţi plenare* şi ca atare este opera exclusivă a lui Dumnezeu, care recreiază printr'ânsa lumea căzută.

Operă a iubirii şi atotputerniciei lui Dumnezeu, învierea Domnului ne arată micimea şi neputinţa vieţii omeneşti, care fără Dumnezeu este săracă şi neproductivă. Punând degetul pe criza de care sufere omul supus vieţii istorice, învierea releveazâ nedeplinătatea şi provizoratul acestei vieţi, ridicându-o totodată la nivelul ultimei existenţe.

Decăzută prin păcat şi sortită morţii, viaţa istorică este ridicată prin înviere *la o nouă formă de viaţă*. Devierea şi stricăciunea gravă ce a pătruns în sfera vieţii istorice prin păcat, sunt înlăturate prin actul graţial al învierii, care nu restabileşte numai lumea în starea primordială, *ci-i deschide orizontul plinirii totale şi al transfigurării*. E ridicarea dela o viaţă cu totul supusă suferinţelor şi morţii, la o viaţă fără suferinţă şi fără de moarte. E ridicarea la viaţa cea adevărată şi la plenitudinea fericirii, la viaţa eshatologică.

Nu numai că prin ea ni s'au deschis porţile vieţii veşnice şi nestricăcioase, ci *învierea Domnului ne arată şi calea care duce la viaţa cea adevărată*. Căci — oricât ni s'ar părea de paradoxal — învierea Domnului ne arată că la viaţa cea adevărată se ajunge prin moarte, că cine coboară în răceala şi întunecimea mormântului, se înalţă spre înviere. Precum Hristos a progresat spre înviere prin cruce şi mormânt, tot aşa şi pentru noi moartea este treaptă de urcare la adevărata viaţă. Căci prin înviere Mântuitorul ne-a ridicat şi pe noi virtual la o formă de existenţă ce nu mai poartă stigmatul păcatului şi moartea nu mai are sensul şi consecinţa ce-ar fi avut-o fără intervenţia actului graţial al învierii.

Invierea ne învaţă că numai Dumnezeu este izvorul adevăratei vieţi şi că numai El ne-o poate da chiar şi atunci când viaţa noastră e slăbită cu totul. Ea dovedeşte din plin adevărul că „*Hristos... este viaţa noastră*“ [Colos. 3, 4].

Desvelind valoarea excepţională a vieţii umane şi adevăratul ei sens, învierea Domnului mijloceşte odihnirea firii noastre în tensiunea ei neadormită spre desăvârşire şi fericire. Ea ne face posibilă înălţarea la plinătatea duhovnicească, realizarea integrităţii vieţii, aşezarea la sânul Tatălui în cea mai strânsă şi intimă comuniune de viaţă cu El. Invierea Domnului — chezăşia învierii noastre — ne deschide calea spre primirea supremei fericiri, care constă în revărsarea Vieţii necreate asupra făpturilor capabile să primească această viaţă şi fericirea ce rezultă din această revărsare.

Aceste consideraţiuni ne ajută să înţelegem mai bine de ce duhul ortodox e străbătut de atâta explozie de viaţă şi de bucurie, cu prilejul prăznuirii învierii Domnului. E tresăltarea de bucurie pricinuită de biruinţa definitivă a vieţii asupra morţii şi de certitudinea redeschiderii perspectivei vieţii depline şi veşnice, fapt care ne dă putinţa să spunem: „*Noi ştim că ne-am strămutat din moarte la viaţă*“ [I Ioan 3, 14].

C. SÂRBU

FOIŞOARA

„Mironosiţele“

Cine nu cunoaşte numele lui Picu (Procopiu) Pătruţ, crâsnicul din Sălişte (1818—1873)? — Un suflet evlavios şi un creator de artă şi poezie religioasă plină de miez şi de frumuseţe. Dintre miile de stihuri şi imne bisericeşti ce ne-au rămas dela el, este şi „un joc sfânt“, o piesă întitulată: „Mironosiţele“, care a devenit tradiţie populară pascală în special în satele Galeş şi Rod din jurul Săliştei. Scrisă cam prin 1852, piesa este un ecou de Paşti al Vicleimului şi Irozilor dela Crăciun. Dacă băeţii se fac „irozi“ de Crăciun, fetele se fac „mironosiţe“ de Paşti. Inscenarea e simplă şi îmbrăcămintea nepretenţioasă, ca şi a Irozilor, astfel că se poate juca şi pe scenă, dar şi în casele oamenilor.

Fundaţia culturală „Regele Mihai“ a publicat textul complet al piesei, după culegerea dlui St. Petruţiu (textul din 1852 l-a avut de la Părintele prof. univ. Ion Lupaş, în posesiunea căruia era), cu îndrumările „scenice“ necesare date de Victor Ion Popa. Versurile sunt minunate, jocul dramatic, ideile înalte şi de substanţă creştină. Apar întâi sutaşii la mormânt, cari vorbesc despre Hristos şi răstignirea Lui. Se arată apoi învierea. Sutaşii pleacă s'o vestească lui Pilat şi arhiereilor. Acum vin mironosiţele şi Maica Domnului, frânte de durere. E un „prohod“ de o sinceritate mişcătoare:

Ce e această vedere
Străină şi cu durere?
Iisus, a Tatălui rază
Celce morţii înviază
Cum, în mormânt locueşte,
Ca morţii se socoteşte?
. . . . . .
O! O! Primăvară dulce!
O! Fiu iubit mort pe cruce!
Unde dulce Fiu Iisus,
Frum'seţea ta au apus?
Vai mie lumina mea
Care-ai luminat lumea!
. . . . . .
Invii, primăvara mea,
Milă, ai de Maica ta!

După durerea aceasta de o densitate nespusă, sosirea la mormânt, nedumerirea mormântului gol, mărturia îngerului despre înviere sunt descrise în versuri de o egală frumuseţe:

De veselie prea mare
Neadevărat îmi pare.
Vorba 'n bucurie adâncă
Indoiala o mănâncă.
. . . . . .
Paştile, praznic frumos
Al scularii lui Hristos,
Paştile ce scot afară
Intristarea cea amară.
Paştile Domnului,
Dumnezeul omului!
Că din moarte la viaţă
Şi din amar la dulceaţă
Ne-au trecut pe noi Iisus
Aşa precum ne-au fost spus.

Indoiala Mariei Magdalena, apariţia lui Iisus ca „grădinar“ care o mustră, dar o şi umple de bucurie; mirarea apostolilor când aud vestea şi neîncrederea lor; cearta arhiereului cu sutaşul Loghin ce mărturiseşte învierea; intervenţia lui Pilat şi deplina adeverire a învierii pentru toţi sunt ultimele elemente ale aeestui minunat „joc sfânt“.

Am redat numai schiţa piesei, fără a alege cele mai frumoase părţi din ea. Cine o ceteşte şi cine o vede reprezentată, nu poate să nu aprobe întru totul aprecierea lui Victor Ion Popa: „Mironosiţele“ este a doua noastră piesă religioasă întrată în popor şi *merită să fie răspândită pe toată întinderea ţării* pentru frumuseţile ei curate şi armonioasa îmbinare a cugetului creştinesc cu cântecul şi stihurile“ (p. 158). *E păcat ca un astfel de mărgăritar al creaţiei populare religioase să rămâie nevalorificat*. De aceea am socotit de a mea datorie să atrag atenţia asupra lui, preoţimii noastre, să-şi procure cartea (la Sibiu — sau la Bucureşti III Fundaţia „Regele Mihai I“, Str. Latină 8) şi să iniţieze punerea în scenă a piesei în cât mai multe sate, ca astfel să se creeze o preafrumoasă tradiţie populară şi de Sfintele Paşti. Ştim că a mai fost jucată sporadic: e de dorit însă să se generalizeze. Este aceasta o datorie a preoţimii noastre, la care vor solicita şi colaborarea altor intelectuali, în primul rând a învăţătorimii. Aşa se îmbogăţesc legăturile sufletului românesc cu cel mai mare praznic al ortodoxiei: Invierea.

Diacon **Nicolae Mladin**

Mă poartă gândul...

Mă poartă gândul spre zarea de aur şi lumină,
Spre piscul armoniilor cereşti, mângâietoare,
Unde'nfloresc petalele de dragoste divină
Sub cântecul serafic al vieţii viitoare.

Mă poartă gândul lângă hrisov de milă, de'ndurare
Ce-aşterne'n ochii lăcrămând sclipiri de fericire,
Cupa durerii s'o asvârl în neagra depărtare
Sorbind din plin mireasma faptelor de mântuire.

Mă poartă gândul sub aripa cucerniciei
Plecând genunchii în smirna rugăciunilor fierbinţi
Cerşind cu mâinile de lut argintul bucuriei
Din slăvile de unde şti, Tu, Doamne, să ne-alinţi

Mă poartă gândul lângă Tine, Doamne, mai aproape,
Primeşte robul istovit de drum ce Te-a aflat,
Deşertăciunea lumii uitarea s'o îngroape
Şi Tu, Părinte, în suflet şi în gând fi lăudat.

Preot ŞTEFAN TASCIANU

Icoana Invierii

Iconografia trebuie să fie concretizarea în imagini a fondului spiritual şi dogmatic al credinţei. Ortodoxia are un stil propriu în iconografie, tocmai pentrucă are şi un stil propriu în concepţie şi viaţă. Şi cum în centrul concepţiei ortodoxe stă învierea Domnului, prin care se face început cosmosului transfigurat, e firesc ca icoana învierii să fie expresia cea mai adecvată a acestei perspective pancosmice. Cu toate acestea problema icoanei învierii este încă neprecizată. De aceea am vrut să atrag atenţia asupra ei, cu defecţiunile unui nespecialist, dar cu intenţia sinceră de-a corecta anumite prejudecăţi cari aruncă umbre pământene asupra învierii înseşi.

La noi s'a răspândit în toate părţile (vorbesc de Ardeal) reprezentarea catolică (apuseană) a învierii. Şi ne-am obişnuit cu ea în aşa fel, încât aproape aşa şi concepem învierea Domnului, cum e zugrăvită în icoanele acestea. Un înger, coborît din cer, ţine piatra pe care a ridicat o de pe mormânt; Mântuitorul se înalţă din mormânt, cu un steag alb în mână, cu urmele rănilor pe trup; ostaşii spăimântaţi cad la pământ. Scena e dramatică, plină de mişcare şi măreţie. Biruinţa lui Hristos asupra morţii şi a puterii pare evidentă. El străluceşte în lumina unei vieţi biruitoare. Dramatismul acesta extern, manifestarea de strălucire şi putere stăpânitoare, e întru totul conform spiritului apusean, cuceritor şi dominator. El însă nu e conform spiritului ortodox, care nu isbeşte prin grandoare externă, ci se revarsă senin, ca o lumină serafică şi transfigurează lumea de dinlăuntru. De altfel icoana aceasta nu corespunde nici adevărului: învierea Domnului nu s'a întâmplat aşa cum vor să ne-o reprezinte iconografii Apusului. In primul rând să ne gândim numai la faptul că spre a învia, Mântuitorul are nevoie de înger care să ridice piatra de pe mormânt. Rezultă că învierea nu e propriu zis înviere, ci revenire la viaţă: trupul înviat nu poate ieşi din mormânt decât dupăce piatra a fost răsturnată. Astfe dă posibilitate criticii negativiste, că în cazul lui Iisus e vorba de o moarte aparentă, după care El şi-ar fi revenit la viaţă şi-ar mai fi trăit, pe urmă, încă patruzeci de zile. Iată cum aparenţa de biruinţă care ţi-o insuflă icoana, se sprijineşte pe un fond şubred.

In al doilea rând, icoana nu exprimă faptul învierii aşa cum s'a întâmplat. E drept: nieăiri în Evanghelii nu ni se istoriseşte faptul învierii. De ce? — Pentrucă nimeni nu l-a văzut. Evanghelistul Matei ne spune că îngerul a coborît din cer şi a prăvălit piatra, când mironosiţele au venit să vadă mormântul: «Şi de frica lui s'au cutremurat străjerii şi s'au făcut ca morţii». Ingerul acesta le spune femeilor-mironosiţe: «Ştiu că pe Iisus cel răstignit căutaţi. *Nu este aici, căci s'a sculat* precum a zis...» (Mt. 28, 1 – 7). Aşadar Iisus n'a ieşit din mormânt dupăce îngerul a ridicat piatra, cum ne-a obişnuit icoana să credem, ci îngerul a ridicat piatra ca să arate mironosiţelor mormântul gol şi să le vestească învierea Domnului. *Iisus a înviat înainte de venirea îngerului.* El a ieşit din mormânt în vreme ce piatra era pe mormânt, fără a strica peceţile şi a o mişca dela loc şi fără ca străjarii să fii ştiut ceva. Acelaş lucru ni-l relatează imnele bisericeşti: că Iisus a înviat «piatra fiind pecetluită» «fără a striea peceţile» şi că «străjarii n'au ştiut când a înviat». Şi ostaşii au aflat faptul învierii din gura îngerului, când grăia către mironosiţe.

Icoana învierii ar trebui să corespundă adevărului evanghelic şi tradiţional. Desigur o astfel de icoană e mai greu de realizat: dramatismul e înlăturat şi înlocuit cu manifestarea evidentă a unei vieţi transfigurate, care nu mai e supusă condiţiunilor spaţiale ale vieţii actuale. Invierea e cu adevărat înviere, nu simplă revenire la viaţă. Trupul cel înviat este un trup duhovnicesc, care nu mai e supus spaţiului tridimensional, supus stricăciunii şi morţii. El aparţine unei noi creaţiuni: e începutul creerii din nou a lumii. E modul de existenţă al trupului, când devine expresie şi instrument al Duhului Sfânt ce străluceşte într'însul. In mod obişnuit, trupul acesta e invizibil: se arată când vrea şi cui vrea şi dispare când vrea. «Arătările» sunt concretizări voluntare spre a convinge pe Apostoli de realitatea învierii cu trupul, dar şi spre a le dovedi că sunt în prezenţa unei vieţi cu totul noi. E acelaş trup şi totuşi altfel: e acelaş Iisus şi totuşi deosebit.

Făptura lui nu mai aparţine materialităţii îngroşate de păcat, ci aparţine unei existenţe transfigurate prin Duhul Sfânt. Şi această existenţă ne va aparţine şi nouă, la învierea de obşte şi va transforma cosmosul întreg. Cum ar putea icoana reprezenta învierea aceasta... nevăzută? Cum ar putea da impresia trupului transfigurat, care nu mai aparţine vieţii biologice, ci vieţii pnevmatice? — De sigur o problemă greu de rezolvat. De aceea iconografia ortodoxă închipuie învierea, în scena sdrobirii porţilor iadului şi ridicării tuturor drepţilor de dinainte de Hristos, împreună cu El. E o icoană care corespunde mai mult realităţii vieţii cei noi ce o aduce învierea: o viaţă nesupusă păcatului, diavolului şi morţii. O viaţă care cuprinde în valurile ei pe toţi drepţii şi rupe lanţurile tiraniei demonice.

Cu toate acestea am văzut şi o încercare de a reprezenta învierea după adevărul evanghelic: în paraclisul d n stânga (unde se fac prohodirile) a Bisericii Sf. Nicolae din Braşov. Mormântul e cu piatra pe el şi pecetluit cu legături şi pecete mare. Străjarii străjuesc. Iar Mântuitorul se înalţă serafic deasupra mormântului. Nu ştiu dacă icoana aceasta a mai găsit imitatori şi cât e de răspândită. In orice caz reprezintă o încercare lăudabilă de a corespunde adevărului evanghelic şi concepţiei ortodoxe despre Domnul cel înviat. Invierea este invazia în lume a unei vieţi deosebite: aceasta trebuie să se concretizeze şi în icoană. Totul depinde de felul cum pictorul poate da impresia acestei vieţi pnevmatice, ce străluceşte în persoana lui Hristos şi care e deslegată de condiţiunile vieţii terestre. Icoana aceasta ar trebui răspândită mai mult, spre a ne corecta impresia falsă ce o avem despre înviere prin icoana dramatică apuseană. Real, în icoana apuseană, ar trebui să lipsească figura Mântuitorului; să fie numai îngerul cu piatra, soldaţii speriaţi şi mironosiţele. Persoana Mântuitorului e un adaos neevanghelic. Alte icoane pot reprezenta scene de după înviere (arătările Celui înviat), dar învierea însăşi trebuie reprezentată (întru cât e posibil) aşa cum s'a întâmplat. In acest sens icoana dela Braşov (pe peretele din stânga sus) este cea mai apropiată de adevăr.

Odată ce avem adevărata imagine despre înviere, vom avea şi adevărata imagine despre legătura Hristosului celui înviat cu noi. Prin faptul că Hristos vieţuieşte — ca *om deplin* — într'un plan de existenţă şi viaţă pnevmatic, sustras spaţialităţii noastre şi percepţiunilor simţurilor noastre (nevăzut), El are posibilitatea (fiind şi Dumnezeu deplin) să între în relaţie de comuniune spirituală cu credincioşii Lui fără a fi împiedecat de distanţe spaţiale sau de învelişurile materiale. El locueşte în fiecare creştin în chip nevăzut, dar real, şi plantează în fiecare viaţa cea nouă, viaţa pnevmatică şi deci sămânţa transformării noastre depline (după trup şi suflet) în oameni duhovniceşti, oameni transfiguraţi după asemănarea Lui. In această viaţă, participarea la viaţa învierii este evidentă mai ales în domeniul spiritual: toţi ceice îşi înfrânează patimile şi se roagă, toţi cei curaţi la inimă simt transformarea sufletească şi creşterea unei vieţi spirituale bogate şi fericitoare în lăuntrul lor. Această bogăţie de viaţă spirituală se revarsă şi asupra trupului: trupul însuşi este mai pur, mai liniştit, mai iluminat; el este îmbibat de viaţa învierii şi devine un instrument şi o expresie a vieţii spirituale care sălăşlueşte în el. Sevele învierii fac să înflorească şi trupul în virtute şi să se simtă întinerit.

Marii mistici au avut şi clipe de extaz în cari şi-au văzut trupul întreg transfigurat, strălucitor de lumina divină şi vreme de mai multe zile n'au mai simţit nici nevoia somnului, nici pe aceia a mâncării şi setei, ci au stat necontenit (zi şi noapte) în priveghere de preamărire permanentă a lui Hristos. E anticiparea înduhovnicirii finale, pe care o primesc sfinţii prin conformitatea cu viaţa învierii care sălăşlueşte în toţii creştinii. Astfel se explică şi problema sfintelor moaşte. Dar eliberarea trupului şi participarea lui deplină la viaţa învierii e rezervată pentru sfârşitul veacurilor. Până atunci, creştinii nu posedă numai viaţă trupească sau numai viaţă sufletească (psihică), ci şi viaţă duhovnicească, viaţa lui Hristos cel înviat. Aceasta trebue să fie centrul vieţii creştine şi să domine şi viaţa psihică şi viaţa biologică, spre a fi asemenea cu Hristos şi spre a avea nădejde că şi noi vom fi odată asemenea cu El. Pe faţa creştinului nu trebuie să se reflecteze numai psihicul animal, ci să fie iluminată de luminile învierii, de seninătatea şi bucuria învierii. In felul acesta fiecare creştin va fi o icoană a învierii, o mărturie a realităţii ei şi a adevărului că Hristos cu adevărat a înviat.

N. GORUN

Invierea lui Hristos

Temeiul ecumenicităţii creştine

Către sfârşitul lunii Februarie a. c., s'au întrunit la Geneva un număr de reprezentanţi ai Bisericii ortodoxe şi ai protestantismului, cu scopul de a pregăti, pentru anul 1948, un mare sinod al Bisericii creştine, cu reprezentanţi din 30 de ţări, aparţinând la 90 de biserici.

E vorba desigur de unul dintre măreţele congrese ecumenice, ca acele dela Stockholm (1925), Lausanne (1927), Edinburgh (1937), Amsterdam (1939), organizate de protestantismul de toate nuanţele şi înglobând întreaga lume creştină, afară de marea confesiune romano-catolică, ce se ţine, din nefericire, în rezervă faţă de aceste strădanii de apropiere sufletească şi colaborare creştină.

Cine cunoaşte mai de aproape aşa numita *Mişcare ecumenică* sau cine a activat, cât de modest — cum e cazul cu scriitorul acestor rânduri — în *Alianţa universală pentru înfrăţirea popoarelor prin Biserică*, ştie cât zel, câtă muncă şi mai ales câtă sinceritate şi desinteres pun organizatorii acestor congrese şi conferinţe creştine pentru a se ajunge la apropierea şi colaborarea frăţească între creştinii de toate confesiunile şi la rezolvarea în duh creştin, împăciuitor, a tuturor problemelor sociale, politice, economice, etc.

In toate întâlnirile dintre reprezentanţii ortodoxiei, ai protestantismului, ai anglicanismului, ai vechilor catolici, s'au observat însă greutăţi care nu proveneau din lipsa de bunăvoinţă, ci din faptul că chiar cele mai practice probleme de ordin moral, social, cultural, se vădeau a fi legate prin fire nevăzute de însăşi învăţătura dogmatică a fiecărei confesiuni.

Aşa s'a întâmplat de pildă în Congresul dela Stockholm (1925), organizat de mişcarea ecumenică numită *Consiliul ecumenic al creştinismului practic*, din iniţiativa Arhiepiscopului de Upsala, Nathan Söderblom. Consiliul ecumenic al creştinismului practic îşi propunea să lărgească preocupările alianţei universale pentru înfrăţirea popoarelor prin Biserică, extinzându-le şi la problemele morale şi sociale în general. Dar rezultatele au fost relativ mediocre, din pricina lipsei de bază unitară doctrinală. De aici s'a născut nevoia unui alt mare congres ecumenic, cel dela Lausanne (1927), organizat de mişcarea ecumenică numită *Credinţă şi Constituţie* şi care urmărea tocmai apropierea, unirea bisericilor, nu numai pe terenul practic, ci şi pe cel dogmatic. In urma acestui congres şi în legătură cu activitatea lui, au apărut în Occident numeroase lucrări cu caracter dogmatic, privind doctrina despre harul divin, despre Biserică, despre Sf. Scriptură, despre Sf. Taine, Ministeriul Sacerdotal şi mai ales numeroase lucrări cu caracter general unionist.

Ceeace este interesant pentru noi însă stă în faptul că toate aceste lucrări vădesc o înţelegere din ce în ce mai justă a ortodoxiei, a tezaurului ei doctrinal, a cultului ortodox şi a duhului creştin răsăritean. Mai mult chiar, contactul cu ortodoxia le-a fost folositor protestanţilor şi pentru a-şi putea revizui fundamental teologia lor alunecată prea departe pe panta raţionalismului hegelian, a voluntarismului ritschlian şi a sentimentalismului lui Schleiermacher. Şi astfel, protestantismul actual încearcă să se debarasese de povara imanentismului transmis din secolul trecut şi năzueşte să se reîntoarcă la „ortodoxia" protestantă, adică la doctrina reformatorilor. Dar în această năzuinţă a sa, protestantismul actual trece dincolo de reformatori şi întâlneşte, cu uimire, creştinismul genuin, creştinismul primelor secole, care s'a păstrat şi s'a adâncit, sub ploaia harului divin, în doctrina, cultul şi trăirea Bisericii ortodoxe.

Aşa s'ar putea explica de pildă faptul că profesorul onorar Fernand Ménégoz, dela Facultatea de Teologie protestantă a Universităţii din Strasbourg recunoaşte, într'o lucrare recentă, rătăcirea în care s'a lăsat târît protestantismul, pe urmele filosofiilor moderne, ajungând să nesocotească cel mai de seamă adevăr al Bisericii creştine: învierea lui Hristos, piatra pe care s'a construit întreg edificiul creştinismului primar. Golind treptat creştinismul de supranaturalul său şi aducându-l la nivelul unei simple doctrine sociale, protestantismul şi-a istovit sursele oricărui dinamism creştin. De aici a ieşit nevoia ca teologia protestantă şi, îm-

preună cu ea, întreg protestantismul să se întoarcă la izvoarele vii ale cugetării şi acţiunii creştine, la acel „realism" al cugetării creştine *primare*, despre care vorbeşte profesorul rus Nicolae Arseniew, adică la credinţa în învierea reală a lui Iisus Hristos, prin care a fost biruită moartea şi universul întreg s'a transfigurat, umplându-se de lumina învierii (Nic. Arseniew, *Ostkirsche und Mistyk*. Ernst Reinhardt, 1925).

Şi nu numai Fernand Ménégoz, ci toţi teologii şi exegeţii protestanţi recunosc astăzi că Biserica creştină s'a întemeiat pe credinţa în învierea Mântuitorului. Dintre aceştia, Maurice Goguel, Walter Künneth şi Ewald Burger au publicat de curând chiar lucrări speciale, de mare valoare, închinate învierii şi însemnătăţii ei capitale în creştinismul *primar*. Dar Fernand Ménégoz vede în învierea Mântuitorului şi altceva decât piatra de temelie a Bisericii creştine. El o socoteşte şi ca „singurul" tărâm pe care se poate clădi unitatea creştină. Astfel, într'un studiu intitulat *Résurrection* şi pus în fruntea volumului *Le christianisme: Vie nouvelle*, Considérations doctrinales (Paris, Les Presses universitaires de France, 1943), acest profesor — cunoscut mai ales prin valoroasa sa lucrare asupra rugăciunii: *Le problème de la prière* — ajunge la concluzia că numai ideea de înviere reală a Mântuitorului, idee lăsată în umbră sau părăsită de protestantismul secolului trecut, este sortită să mijlocească apropierea şi unirea doctrinală a tuturor confesiunilor creştine, aşa cum creştinismul *primar*, deşi diferenţiat în unele privinţe, era unit în credinţa în Iisus cel „viu" şi „preamărit".

Ideea aceasta a profesorului Fernand Ménégoz nu ne miră de loc, când ştim ce însemnătate are învierea Mântuitorului în doctrina, în cultul şi viaţa religioasă a creştinismului răsăritean, unde, cum spune prof. N. Arseniew, „*bucuria învierii*" este nota fundamentală care răsună în întreaga concepţie despre lume a Bisericii răsăritene" (op. cit. p. 1). „Fără această credinţă în învierea lui Iisus şi în biruinţa vieţii, mai spune prof. N. Arseniew, n'ar fi existat nici o comunitate *primară* şi nici creştinismul însuşi. Această credinţă rămâne şi în vremurile următoare cea mai intimă, cea mai însufleţitoare putere a creştinismului" (ibid., p. 3).

De acest fapt foarte însemnat, credem noi, împreună cu prof. Ménégoz, trebue să ţină seamă toţi osârduitorii pe tărâmul ecumenismului, toţi cei cari pregătesc marele congres interconfesional din 1948, precum şi profesorii de teologie ortodoxă, care pregătesc şi ei, tot pentru anul 1948, al doilea congres al profesorilor de teologie ortodoxă, ce se va ţine la Bucureşti.

Căci dacă bisericile creştine simt, acum mai mult ca oricând, nevoia de a se apropia între ele şi de a-şi uni eforturile cu acele ale guvernelor marilor popoare, pentru a asigura pacea lumii şi vremuri mai fericite, apoi primul gest care trebue făcut este acela de a ne întoarce cu toţii, creştinii de pretutindeni şi de toate confesiunile, la izvorul de energie spirituală al creştinismului primar, la învierea lui Hristos, singurul temeiu al ecumenismului creştin.

Emilian Vasilescu

Cântările Sfintelor Paşti

Pe bună dreptate se pune adeseori întrebarea: de ce cântările sfintei Învieri exprimă un entuziasm atât de stăpânit, atât de interior? De ce stihirile laudelor poartă indicaţia să fie cântate pe glasul al 5-lea, iar canonul, pe glasul I-iu, glasuri clădite pe modul minor, mod impropriu exprimării sentimentelor de bucurie? Doar este vorba de cântările „praznicul praznicelor" şi ale „sărbătoarii sărbătorilor" creştinătăţii.

Intr'adevăr, o bună parte din cântările bisericeşti cari răsună în noaptea Invierii au o pronunţată expresie de datoşie. Nu sunt deadreptul tânguitoare, dar nici nu tresaltă de accentele unei bucurii omeneşti obişnuite. De fapt, ca şi textele poetice pe cari le înveşmântează, melodiile bisericeşti de Paşti exteriorizează o bucurie duhovnicească, o bucurie ce urmează după o perioadă lungă de post şi după Săptămâna Patimilor.

In parte, cântările din noaptea Invierii stau par'că sub impresia episodicelor arătări ale lui Iisus cel înviat, atât mironosiţelor cât şi celor doi învăţăcei călători de pe drumul Emausului. Ca şi Petru şi Ioan, cari aleargă la mormânt şi privesc nedumeriţi înlăuntru, tot astfel temeile mironosiţe şi ceilalţi ucenici primesc vestea şi dovada învierii, numai cu bucuria unor suflete copleşite până de curînd de durerea asistării la recenta batjocorire şi răstignire a Învăţătorului lor. Ei nu se pot reculege îndată; nu se pot transforma deodată, nu se pot dumiri dintr'odată. De altfel cuvintele „lacrimi", „groapă". „mormânt", „să plângem", etc. abundă în textele poetice ale cântărilor sfintelor Paşti.

Firesc că cei ce au compus aceste cântări n'au rămas fixaţi la starea sufletească a primilor martori ai învierii. Imnografii şi melodii respectivi au avut o intuiţie cât mai limpede posibilă a învierii. De aceea au compus cântările sfintei Invieri cu credinţa şi entuziasmul cu care aceiaşi ucenici ai Domnului au propovăduit învierea, după Rusalii. Le-au compus cu bucurie deplină, dar duhovnicească, desbrăcaţi aproape de orice formă de expresie pământească. Ici-colo găsim locuri ca acestea: „Prăznuim a morţii omorîre"... şi săltând, cântăm pe pricinuitorul, pe cel unul binecuvântat"... (Troparul 2 al pesnei 7). Sau, în alt loc găsim: „saltă şi te bucură Ierusalime, pe împăratul Hristos văzând, din mormânt ca un mire ieşind".

Cât priveşte însă modul în care suntem îndemnaţi să ne veselim noi, oamenii, ultimul tropar din cântarea 4-a a canonului zice: „iară noi, poporul cel sfânt al lui Dumnezeu, văzând plinirea semnelor, ne veselim dumnezeeşte că a înviat Hristos, ca cel întru tot puternic". Tot un loc din canon ne îndeamnă: „Veniţi la rodul viţei celei noua al dumnezeeştii veselii în ziua cea vestită a Invierii" (Peasna 8-a).

Un alt tropar, făcând parte tot din peasna 8-a, aseamănă pe prăznuitorii Paştilor cu „nişte lumini dumnezeeşti, dela apus, dela miază-noapte, dela mare şi dela răsărit".

Pentru a înţelege şi mai bine specificul liturgic al praznicului Invierii, să comparăm acest praznic cu acela al Naşterii Domnului. La Crăciun prăznuim venirea lui Hristos pe pământ; El se naşte luând chip asemenea nouă, urmând să trăiască între noi, omeneşte, spre folosul oamenilor. Deşi tot atât de străin minţii omeneşti ca şi minunea învierii de a treia zi, misterul întrupării Fiului lui Dumnezeu din Fecioara Maică, totuşi nu ne înspăimântă. Pruncul Iisus ne este accesibil în chip obişnuit: magii dela Răsărit îi aduc daruri; nişte simpli păstori au dreptul şi sunt chiar invitaţi să-l viziteze în peşteră; până şi dobitoacelor din peşteră le este permis să-l privească şi să-l încălzească cu răsuflarea lor. De aceea toţi aceşti oameni cari au cunoştinţă de naşterea acestui dumnezeesc Prunc, se bucură dela început, omeneşte. Şi nu numai oamenii, sau numai „Ierusalimul", ci în praznicul Naşterii Domnului „căltează lumea" toată (Condacul praznicului) şi „pământul cu oamenii se veseleşte" (stihira ultimă dela laude. De aceea şi melodiile bisericeşti dela Crăciun sunt mai vesele, mai apropiate, mai umane. Deşi tot pe glasul I-iu, catavasiile praznicului Naşterii Domnului au destule inflexiuni modale majore, iar laudele se cântă pe glasul al IV-lea, glas construit pe expresivul mod major. Mai mult: popoarele creştine mai dăruite sufleteşte de Dumnezeu şi-au îngăduit să completeze repertoriul cântărilor bisericeşti de Craciun, creind colinde, cântece de stea etc., ceeace nu-i cazul la praznicul Invierii.

După înviere, Hristos zice Mariei: „nu te atinge de mine" (Ioan 20, 17). El intră şi iese, uşile casei fiind închiate. E drept că şi mănâncă, dar demonstrativ, spre a-şi încredinţa ucenicii că nu au în faţă o nălucă. Incolo, toată dumnezeeasca Sa purtare de după înviere este mult învăluită în taină.

Iată de ce însăşi prăznuirea liturgică a Invierii este suprapământească, mai puţin omenească. Paştile sunt praznicul luminei („acum toate de lumină s'au umplut şi cerul şi pământul"), iar lumina de obicei este „lină", nu năvalnică, chiar dacă este orbitor de intensă Iată de ce şi cântările Paştilor, deşi foarte expresive, sunt atât de line, atât de duhovniceşti. Ele ne îndeamnă: „să ne curăţim simţirile şi să vedem pe Hristos strălucind cu neapropiata lumină a învierii" (peasna I-a).

Paştile sunt „frumoase", „preacinstite", „de taină". Ele sunt şi „mântuitoare de întristare", iar pentru roadele lor, cântăm săltând, pe pricinuitorul, pe cel unul binecuvântat, Dumnezeul părinţilor" (peasna 7-a). Săltăm însă şi cântăm duhovniceşte, prăznuim „luminat".

Dacă în praznicul Naşterii Domnul vine la noi pe pământ, în schimb praznicul Invierii ne ancorează cu gândul şi simţirea în lumea vieţii de dincolo. Lumina învierii lui Hristos ne înlesneşte să ne gândim la propria noastră înviere, să ne lămurim destinul existenţii noastre. Dacă la Crăciun vedem pe Hristos născându-se om asemenea nouă, în praznicul Invierii ne vedem şi ne simţim parcă anticipat pe noi înşine înviaţi pentru viaţa cea veşnică. Abia acum, în Săptămâna Patimilor şi în praznicul Invierii ni se lămureşte deplin sensul întrupării Fiului lui Dumnezeu; Naşterea Domnului abia acum o înţelegem şi o serbăm cu adevărat. Abia acum vedem deplin (omeneşte vorbind), că Pruncul născut în iesle este Dumnezeu.

Dacă praznicul Invierii anticipează propria noastră înviere pentru viaţa cea veşnică, atunci simţămintele şi nădejdile legate de viaţa aceasta pământească trebue să stea deoparte în prăznuirea Paştilor.

Intr'adevăr, cântările prin cari serbăm învierea Domnului sunt atât de puţin pământeşti, atât de generoase, atât de line şi de luminoase. Dacă au ceva duios în ele, aceasta se datoreşte în parte vecinătăţii atât de apropiate a Paştilor cu mântuitoarele Patimi, dar poate şi nostalgiei vieţii veşnice pe care ne-o anticipează învierea Domnului.

Iar dacă cuiva i se pare că pe alocurea aceste cântări deadreptul plâng, să-şi amintească, că lacrimile nu sunt străine de intensele bucurii omeneşti pricinuite de motive superioare.

Specificul praznicului Invierii se oglindeşte minunat în stihira cu Mărire, Şi acum dela laude, pe glas 5: „Ziua învierii, şi să ne luminăm cu prăznuirea şi unii pe alţii să ne îmbrăţişăm. Să zicem fraţilor şi celor ce ne urăsc pe noi; să iertăm toate, pentru înviere, şi aşa să strigăm: Hristos a înviat din morţi, cu moartea pe moarte călcând şi celor din mormânturi viaţă dăruindu-le".

Pr. Gheorghe Şoima

Deniile

„Vin Floriile cu soare şi soarele cu Florii" — spunea bardul poesiei dela Mircești, veselul Alecsandri. După ele vin — aşi zice şi eu — Deniile cu Paştile şi Paştele cu Denii. Slujba frumoasă a Deniilor şi aşa de răscolitoare de suflet, îşi aşteaptă încă poana măiastră şi poetul cu inspiraţie creştină spre a le reda literaturii. Dintre cei care, incidental, au redat ceva din poesia Deniilor, în legătură cu amintirea copilăriei sau de vreun Paşte petrecut în bisericuţa vreunui sat, au arătat câtă bogăţie de sentimente şi impresii isvorâsc.

Subiectul în sine îl formează patimile Mântuitorului. Iisus Hristos cel nevinovat sufere aşa de cumplit pentru omenirea păcătoasă. Poesia patimilor ca fond: cea mai înaltă şi sguduitoare jertfă, şi forma fermecătoare care îmbracă acest fond, melodiile corespunzătoare fondului, timpul misterios de seară când se fac aceste slujbe, totul şi toate contribue la trezirea celor mai alese sentimente în sufletul credincioşilor.

Dangătul de clopot în faptul serii vesteşte pe creştini. Pe drum şi pe poteci vezi ca nişte licurici lumânările aprinse ce se apropie de biserică. Intunerecul din afară întruchipând par'că greutatea păcatului, lumina dulce din biserică, slujba şi toate ambianţele te fac să te crezi în tinda cerului.

Cine nu cunoaşte Denia cu 12 evanghelii din Joia mare? Dar pe cea din Vinerea mare: Prohodul Domnului? Este o slujbă de înmormântare aevea. Creştinii vin cu flori pe cari le depun pe sf. Epitaf, iar, când preotul dă sentiment şi viaţă, câte lacrimi nu curg! Hristos este răstignit pentru oameni şi oamenii îl răstignesc din nou. De câte ori păcătuesc! Din an în an se face şi totuşi la fiecare Denie Domnul Hristos sufere patimă, răstignire, îngropare. Şi creştinii plâng şi florile curg de fiecare dată. Poezia Deniilor este inepuizabilă. Sânt pe lumea asta cărţi, piese de teatru, filme, opere de artă care atrag prin noutatea lor. Puţine mai cheamă atenţia şi cercetarea omului pentru a doua oară şi foarte puţine, de mai multe ori, şi nu cu atenţia şi palpitarea din întâia oară. Dar aici, mare minune! De veacuri Deniile, ca şi alte slujbe ale Bisericii, se repetă, dar răscolesc şi înroureză sufletele oamenilor ca şi întâia oară; mai mult, fac ca trăirea religioasă să fie din ce în ce mai profundă.

Chem amintirea tuturor celor care au trăit în atmosfera de credinţă şi în aceea a obiceiurilor noastre creştineşti. Nu este aşa că participarea la slujbele Deniilor a rămas printre cele mai frumoase amintiri din vârsta pe care o numim a copilăriei şi după care privim cu regret? După colindele Crăciunului cred că Deniile şi cuăle roşii ale Paştilor sânt înscrise în cartea amintirilor din copilăria fiecăruia.

Ştiam bine că slujba este lungă, oboseala zilei şi timpul târziu de noapte ne cheamă la somn, motive pe care om un matur le subscrie cu amândouă mâinile spre a nu se duce la biserică, totuşi noi copiii ţineam morţiş să mergem şi noi la Denii.

— „Mamă, ne iei şi pe noi la Denie!"

— „Nu cumva vreţi să păţiţi ca Sufleţel?", răspundea dânsa şi ne spunea păţania lui Sufleţel de când era şi dânsa copilă.

Un gospodar, nemiluindu-l cerul cu nici un copil, şi-a luat unul de suflet, căruia satul i-a zis Sufleţel. Să fi avut vreo 9 10 ani pe atunci. A ţinut să meargă şi el la Denii. Slujba fiind lungă, l-a furat somnul într'o strană. Terminându-se slujba, au plecat toţi acasă, părinţii săi adoptivi uitând de el. Pe la miezul nopţii, când s'a trezit, Sufleţel a început să strige, să ţipe, răsturnând sfeşnicile, în întunerec. Vecinii cari au auzit întâi sgomotul şi ţipătul din biserică, n'au cutezat să meargă să vadă ce-i. S'au adunat mai mulţi, s'au dus de au sculat pe preot, care era aproape, şi au pornit cu toţii spre biserică. Nu se mai auzea decât un geamăt surd. Sufleţel de spaimă nu ptea nici să mai strige, nici să mai plângă tare. Când preotul descuie şi

deschise uşa, bietul copil năvăli afară în mijlocul oamenilor, care veniseră ca ceata lui Iuda să prindă pe Mântuitorul, care cu lumini, oare cu ciomege.

— „Tu eşti măi Sufleţel, bată-te norocul tău", zise bătrânul preot şi se cruciră oamenii, cărora nu prea le da în gând ce să fie.

Păţania lui Sufleţel îmi aduce aminte de păţania lui Eutih din Troa, arătată de Faptele Apostolilor cap XX, când sf. Pavel „a lungit cuvântul până la miezul nopţii şi erau făclii multe în camera de sus unde erau adunaţi; şi şezând un tânăr anume Eutih la fereastră, cuprins fiind de somn, a căzut jos dela catul al treilea şi l-au luat mort. Iar Pavel, coborându-se, a căzut peste el şi, îmbrăţişându-l a zis: Nu vă turburaţi, căci sufletul lui este în el". (v. 7—10).

Ce mare adevăr ne spune Mântuitorul: Lăsaţi copiii să vie la Mine şi nu-i opriţi! Copilul instinctiv se apropie de Hristos, iar dacă, mai târziu, ca adult sau matur, îl ocoleşte, înseamnă că noi părinţii sau educatorii l-am oprit sau n'am stimulat cât trebue această atracţie prin felul nepriceput — ca să nu zic nenorocit — în care i-am făcut educaţia. Dă-ne, Doamne, nevinovăţia pruncului şi credinţa dreptului!

Imi plac Deniile şi azi, dar par'că le trăiesc mai intensiv în biserica satului. Să merg cu luminiţa aprinsă în întunecarea sării la biserică şi la fel acasă. Să jelesc împreună cu preotul, cu dascălul şi cu poporul pe Domnul Hristos acoperit de flori multe. Singură biserica luminată în întunerecul apăsător de afară, în liniştea satului, este oaza de salvare şi lumina care arată cerul.

Bat clopotele. Sânt Deniile. Lumea fizică apune. Toată natura doarme în moartea nopţii. Lumea sufletească se renaşte, din noapte face lumină, din moarte se ridică la viaţă.

Astăzi sântem mari copiii de ieri. Sufleţel îşi doarme de mult somnul, iar păţania lui o ştim prea bine şi totuşi punem pe mama să ne-o mai povestească. Odată cu ea mai împrospătăm încă odată Deniile copilăriei noastre...

Gh. C. Diaconu-Uda

Nr. 1687/1946 Pl

Circulară

către Onoraţii membri clerici şi mireni ai Adunării protopopeşti electorale din Protopopiatul Făgăraş

In temeiul delegaţiei date de către Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu cu Nr. 1687 din 6 Aprilie 1946 Pl. pentru săvârşirea alegerii de protopop al Făgăraşului şi în conformitate cu dispoziţiile regulamentului în vigoare, de procedură la alegerea de protopopi în Arhiepiscopia ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu, am onoare a convoca la şedinţă Consiliul protopopesc pe ziua de 17 Mai a. c. ora 9 în casa culturală a parohiei Făgăraş, pentru examinarea cererilor introduse la concurs şi pentru stabilirea tabloului de candidare la postul de protopop al protopopiatului Făgăraş.

Totodată convocăm pe aceeaşi zi — 17 Mai a. c. ora 11·30 — Adunarea electorală protopopească în casa culturală a parohiei Făgăraş.

Inainte de alegere, în biserica ort. rom din Făgăraş se va oficia Sfânta Liturghie cu invocarea Duhului Sfânt, la care sunt invitaţi să ia parte toţi Onor. membrii ai Adunării protopresbiterale.

După terminarea sfintelor slujbe, la ora 11. 30 se va deschide adunarea electorală protopopească.

Sibiu, la 12 Aprilie 1946.

Protopop Ieronim Grovu
comisar consistorial

Răspândiţi cu drag
Telegraful Român
Organul lui Şaguna din 1853

Conferinţele

„Societăţii Ortodoxe Naţionale a Femeilor Române" — Filiala Sibiu

In centrul Arhiepiscopiei noastre s'a lucrat din prilejul sfântului Post al Paştilor pe linia unei tradiţii bine închegate şi pilduitoare. «Societatea Ortodoxă Naţională a Femeilor Române» — filiala Sibiu, a organizat un program de conferinţe, care s'a desfăşurat, Duminecă de Duminecă, în Aula Academiei teologice «Andreiane».

După conferinţa P. C. Sale prot. stavr. Dr. D. Stăniloae, rectorul Academiei, cu titlul: «Omul în lumina Ortodoxiei», şi despre care am scris într'un număr trecut al ziarului, au urmat subiectele: «Noua ştiinţă şi Spiritualismul creştin» (Conf. păr. Dr. E. Vasilescu, prof. la Academia teologică), «Un capitol din relaţiile româno-ruse: Mitropolitul Petru Movilă» (Conf. păr. Dr. T. Bodogae, prof. la Academia teologică), „Caracterul moral-religios» (Conf. păr. D. Călugăr, conf. la Academia teologică) şi «Spiritualitatea ortodoxă» (Conf. Dna Mariana E. Vasilescu, prof. la Liceul de fete «Domniţa Ileana»).

Conferinţele au adâncit problemele de mai sus într'un mod demn de toată admiraţia şi s'au situat, ca ţinută, pe plan cu adevărat academic. Ele s'au desfăşurat în prezenţa unui public numeros şi ales, din sânul căruia a făcut parte şi I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.

Corul studenţilor dela Academia teologică sub conducerea păr. prof. Gh. Şoima, corul „Orfeu" sub conducerea dlui prof. I. Micu şi corul Şcoalei normale de fete condus de dna prof. V. Ciora au încadrat fiecare conferinţă, contribuind astfel la promovarea unei atmosfere de înaltă trăire creştină ortodoxă.

Din viaţa Bisericii ruse

Despre viaţa Bisericii surori a Rusiei Sovietice, ne-au venit în ultimul timp următoarele ştiri:

Preafericitul Patriarh ALEXEI al Moscovei şi al întregei Rusii, a vizitat — între 1—14 Oct. 1945 — Gruzia (Caucaz), fiind pretutindensa întâmpinat cu multă căldură de către cler şi credincioşi în frunte cu Patriarhul catolicesc Calistrat al Gruziei, săvârşind totodată cea dintâiu păşire a capului Bisericii ruse pe pământul binecuvântat al Iberiei.

In răstimpul dela 24 Aug.—5 Sept. 1945, o delegaţie a Bisericii ruse a vizitat Biserica ortodoxă din Franţa.

In 15 Iulie 1945, a avut loc la Odesa, deschiderea cursurilor pastoral-teologice.

I. P. S. Grigorie, arhiepiscop de Psrom şi Porhovsc, a fost numit mitropolit al Leningradului şi Novgorodului, precum şi membru permanent al sf. Sinod.

P. S. Onisifor, episcop de Brest, a fost mutat în scaunul arhiepiscopesc din Caluga.

Iar în scaunul episcopal din Voronej a fost numit arhim. Iosif Stefanovici Orehov.

Viaţa religioasă ortodoxă în America

Mulţumită noului spirit de libertate religioasă ce stăpâneşte viaţa universală, organizarea vieţii religioase a luat un mare avânt în America.

Familia fostului preşedinte F. D. Roosevelt a sprijinit ridicarea catedralei române din Detroit, înscriindu-se printre ctitorii ei.

Acum Episcopia ortodoxă română din America intenţionează zidirea primei mânăstiri româneşti din Michigan într'o minunată poziţie de pe valea Gross Lake.

Ea se va ridica din contribuţia materială şi morală a tuturor Românilor din America, urmând ca acest loeaş să fie vatră de trăire ortodoxă şi de cultură românească.

Societatea Română de Teologie Ortodoxă

Din iniţiativa d-lui prof. dr. V. Gh. Ispir, decanul Facultăţii de Teologie a Universităţii din Bucureşti, a luat fiinţă *Societatea Română de Teologie Ortodoxă*, cu scopul de a promova studiile teologice, de a afirma, teoretic şi practic, ecumenicitatea Bisericii în sânul Ortodoxiei şi de a contribui la solidarizarea corpului didactic teologic.

Pentru a-şi atinge scopul, Societatea Română de Teologie Ortodoxă va folosi următoarele mijloace: studii-referate prezentate în şedinţele Societăţii, conferinţe publice, publicaţiuni de specialitate şi de caracter enciclopedic-teologic, editarea revistei „Ortodoxia" în limba română şi într'o limbă de largă circulaţie, colaborarea cu personalităţile tuturor bisericilor ortodoxe, etc.

Preşedinţia de onoare a Societăţii o are I. P. S. S. Nicodim, patriarhul României, care este în acelaşi timp şi membru de onoare al Societăţii, împreună cu I. P. S. S. Irineu, mitropolitul Moldovei şi cu I. P. S. S. Nicolae, Mitropolitul Ardealului. Membri activi ai Societăţii pot fi ierarhii Bisericii ortodoxe, membrii corpului didactic dela facultăţile de teologie, academiile teologice şi profesorii de materii religioase dela seminariile teologice, precum şi personalităţi care se disting prin cugetare şi acţiune oxtodoxă.

Societatea cuprinde următoarele secţiuni: exegetică-sistematică, istorică şi cult, viaţă creştină şi teologie practică. Aceste secţiuni s'au şi constituit în şedinţa din 18 Febr. 1946 a comitetului Societăţii, fixându-şi ca program de lucru pentru anul în curs să ia în studiu, pe secţiuni, care vor forma obiectul celui de al doilea congres de Teologie ortodoxă: a. *Izvoarele credinţei ortodoxe.* (Fixarea principiilor fundamentale ortodoxe), b. *Unitatea culturii ortodoxe.* (Revizuirea critică şi publicarea textelor liturgice vechi), c. *Atitudinea Bisericii ortodoxe cu privire la problemele sociale.* (Viaţa practică şi pietatea creştină).

Până la adunarea generală a Societăţii, care se va ţine în luna Iulie a. c., membrii fondatori au ales următorul comitet de conducere al Societăţii: Preşedinte: Prof. Dr. V. Gh. Ispir, Decanul Facultăţii de Teologie din Bucureşti; vicepreşedinţi: 1. Prof. Pr. Grigore Pişculescu, Fac. de Teologie din Bucureşti; 2. Prof. Pr. Cicerone Iordăchescu, Fac. de Teologie din Suceava; 3. Prof. Pr. Dumitru Stăniloae, Academia Teologică din Sibiu. *Secretar general:* Prof. Teodor M. Popescu, Fac. de Teologie din Bucureşti. *Administrator casier:* Prof. Lazăr Iacob, Fac. de Teologie, Bucureşti. *Membri:* Prof. Pr. Petre Vintilescu, Prof. Ion Gh. Savin şi Prof Şerban Ionescu, dela Facultatea de Teologie din Bucureşti. *Cenzori:* Prof. Pr. Ioan Coman şi Prof. agregat Nicolae Chiţescu, dela Fac. de Teologie din Bucureşti şi Prof. Diac. Emilian Vasilescu, dela Academia Teologică din Sibiu.

Credem de prisos să mai insistăm asupra însemnătăţii întemeierii Societăţii Române de Teologie Ortodoxă şi asupra nevoilor urgente cărora această Societate este chemată să le facă faţă într'o vreme ca a noastră, când se cere Bisericii maximum de efort pentru îmbunătăţirea vieţii morale şi sociale a lumii. Ne bucură mai ales gândul că viitorul Congres al profesorilor de teologie ortodoxă ce se va ţine la Bucureşti, precum şi marele Sinod ecumenic ce este plănuit pentru anul 1948, nu ne va găsi nepregătiţi şi răzleţi, ci uniţi într'un organism gata să ia atitudine în numele Bisericii şi teologiei româneşti.

Dumnezeu să ajute celor care au pornit cu gând bun la o astfel de lucrare spre slava Lui!

E. V.

Darul Elveţiei. *Dl Albert Moser, prof. univ. şi vestit medic din Zürich, a sosit în ţara noastră însoţit de alţi medici, aducând 8 automobile albe şi 180.000 kgr. de „Neocid", un fel de praf împotriva tifosului exantimatic, care bântue în Moldova.*

In ajutorul orfanilor

Vrednicia preoteselor noastre

Pentru ca scumpii noştri copilaşi orfani, primiţi şi găzduiţi cu toată grija în Orfelinatul Arhiepiscopiei din Sibiu, să aibă „unde să-şi plece capul", I. P. Sf Sa Mitropolitul Nicolae, a apelat şi la preotesele noastre încă din luna Februarie a. c. Rezultatul acelui apel a fost foarte frumos. O bună parte din doamnele preotese şi-au înţeles chemarea şi au realizat lucruri peste orice aşteptări, având bineînţeles în ajutorul lor şi Reuniunile de femei

In felul acesta s'au colectat pentru orfelinat din parohia Cenade: 10 cearceafuri, 4 perini, 2 pături şi alte lucruri mărunte. Din Braşov (Sf. Nicolae): 12 perini, 14 feţe de perină, 2 cearceafuri, 6 prosoape, 5 perechi ciorapi şi alte multe lucruri mărunte. Din parohia Câlnic: 12 feţe de perini, 4 cearceafuri, una pătură, 4 perini, 16 ştergare.

Apelul a fost adresat numai la vreo sută de doamne preotese din Arhiepiscopie. Inafară de mici excepţii, toate au răspuns cu vrednicie înaltului apel, făcut pentru orfanii neamului.

Un răspuns cu totul pilduitor a venit din parohia Răhău, semnat de Dna preoteasă Rusalina Grecu. Mergând înainte cu pilda bună, a reuşit să strângă dela familii credincioase următoarele efecte:

12 cearceafuri, 2 feţe de masă, 21 feţe de perină, 10 perini cu pene, 31 de ştergare şi încă alte lucruri mărunte.

Acum, în pragul sfintelor sărbători ale Invierii Domnului, copilaşii orfani din casa Bisericii dela Sibiu, se întorc cu recunoştinţă, către toţi sprijinitorii lor. Ca nişte copii în familia lor mare, ei au trebuinţă de toate şi sunt foarte fericiţi că familiile credincioase din Arhiepiscopia noastră, în frunte cu I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae, le poartă necontenit de grijă. Se întorc cu duioşie şi către doamnele preotese mulţămindu-le şi rugându-le, ca şi de aici înainte să le poarte de grijă.

Referent

Anunţ

Cererile de amânare pentru studii pentru anul şcolar 1945/1946, a tinerilor înscrişi în controalele Cercului Teritorial Sibiu, se vor depune la Cerc până la data de 25 Aprilie 1946.

— Actele ce se depun sunt:

1. Cererea timbrată legal.
2. Certificatul de activitatea şcolară pe anul precedent.
3. Situaţia şcolară pe anul 1945/946.
4. Un certificat dela Poliţie sau Prefectura de judeţ prin care să se constate că cel în cauză nu activează contra Siguranţei Statului.
5. Recipisa de plata taxei militare pe anul 1945/946.

La cererile de amânare pentru studii în străinătate, se va alătura în plus un certificat dela Ministerul Educaţiei Naţionale, prin care să se constate că şcoala din străinătate pentru care se cere amânarea, este echivalată cu o Facultate sau Şcoală din ţară, care dă drept la amânare.

Nu se vor acorda amânări celor dovediţi că activează contra Siguranţei Statului Român şi celor care s'au înrolat voluntari în Armate străine şi au luptat contra ţării noastre şi a Naţiunilor Unite.

Ori ce informaţii şi lămuriri se pot cere la Cercul Teritorial Sibiu între orele 11, 30—12, 30.

Comandantul Cercului Teritorial Sibiu

† Dr. IOAN VESCAN

Un om întreg, un român vrednic, un creştin al faptei, advocatul Dr. IOAN VESCAN dela Târgul Mureş, a plecat dintre cei vii. S'a stins, lăsând unanime regrete printre cei cari l-au cunoscut şi ducând cu sine numai amintiri bune.

In viaţa sa plină de rodnicie, Dr. I. Vescan a ocupat multe demnităţi, pe care a ştiut să le poarte cu vrednicie. A fost astfel deputat eparhial de Cluj, prefect la Târgul Mureş, etc.

Dărnicia lui a clădit biserica din satul Viişoara (Turda). Acolo, în umbra ctitoriei sale, Dr. I. Vescan a şi fost aşezat spre veşnică odihnă, fiind prohodit de P. S. Episcop NICOLAE COLAN al Clujului, care a rostit şi cuvântarea de creştinească despărţire.

Dumnezeu să-i facă parte cu drepţii.

Festivităţile I. S. Bach

In jumătatea a doua a lunei Martie a. c., Sibiul muzical a înregistrat un strălucit ciclu de concerte şi conferinţe în scopul comemorării aceluia care va rămâne maestrul tuturor veacurilor: Iohann Sebastian Bach. Muzica cultă a tuturor popoarelor este în foarte mare măsură tributară geniului dela Leipzig, dela a cărui naştere s'au împlinit 261 ani. Iată de ce I. S. Bach este atât de preţuit şi de cultivat şi astăzi, în toate ţările civilizate ale lumii.

Festivităţile comemorative Bach, organizate la Sibiu, s'au desfăşurat sub înaltul patronaj al I. P. S. Sale Arhiepiscop şi Mitopolit Dr. Nicolae Bălan şi al Exc. Sale episcopul Dr. Friedrich Müller. De asemenea, în scopul asigurării unui cât mai mare succes, a fost constituit şi un consiliu de onoare, alcătuit din cele mai reprezentative personalităţi culturale şi administrative ale municipiului Sibiu, dintre cari amintim pe dl preşedinte al Academiei Luther, episcopul Dr. Victor Glondys, dl inspector general Alexandru A. Colfescu, dl primar Vasile Hada, dna prof. Lucia Cosma, dl prof. H. Tobie, etc.

Nu mai puţin de patru coruri au dus, cu cinste, greul acestor festivităţi, dimpreună cu armonioasa şi atât de activa Orhestră Filarmonică din Sibiu. O cunună de încercaţi solişti vocali şi instrumentali au asigurat succesul festivităţilor închinate lui I. S. Bach. Dintre dânşii amintim măcar pe d-na Deli Simonis (soprană), dl Aurel Alexandrescu (tenor), dl Iancu Groza (bas), dna E. Kreutzer (violină), dl Alexandru Demetriad (pian) şi dl prof. Fr. X. Dressler (orgă). Conducerea muzicală a avut-o distinsul şi atât de talentatul prof. de muzică, dl Fr. Xaver Dressler.

Festivităţile au început în ziua de 16 Martie printr'un concert de orgă şi coruri, continuându-se în 17 Martie printr'un concert de orhestră, în cadrul căruia dl A. Demetriad a repurtat un adevărat triumf în concertul pentru pian şi orhestră de coarde.

Ziua de naştere a lui Bach (21 Martie) a fost sărbătorită prin conferinţa Dlui Dr. E. Iekelius — prin forma şi cuprinsul ei, o adevărată meditaţie. In seara aceleiaşi zile, a avut loc un concert de orgă. In 23 Martie a conferenţiat dl Em. Ciomac dela Filarmonica din Bucureşti, iar seara a avut loc un concert de cameră.

Festivităţile Bach au culminat Duminecă în 31 Martie în catedrala ev., prin oratoriul „Patimile Domnului după Sf. ev. Mateiu". Sub bagheta dinamică a dlui prof. Dressler, corul, orhestra şi soliştii au redat nemuritoarea capodoperă a lui Bach în toată dramatica ei măreţie.

Deşi depăşit mult d. p. d. v. tehnic, I. S. Bach va rămâne totuşi mereu actual, prin puterea geniului său uriaş.

G. Ş.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Din prilejul sărbătorilor Sf. Paşti, trimitem tuturor iubiţilor noştri cetitori şi colaboratori de pretutindenea, creştinescul şi strămoşescul salut: HRISTOS A 'NVIAT!

Elogiere. *Foaia bisericească „Glasul Bisericii" (numărul pe Martie 1946) înrestează cu cuvinte deosebit de elogioase, împlinirea a 35 ani de viaţă a „Revistei Teologice".*

Invitaţii. *Episcopia ortodoxă română din America a invitat pe I. P. S. Patriarh Nicodim la solemnitatea punerii pietrii fundamentale a mânăstirii ce se va ridica pe vatra românească dela Gross Lake din Michigan.*

Totodată superiorul aşezămintelor bisericeşti ortodoxe române din Ierusalim I-a invitat pe I. P. S. Patriarh să participe la târnostrea alor două biserici româneşti ridicate la Ierusalim.

I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim a început traducerea unei noui opere: „Tâlmăcirea Bibliei", în 10 volume.

Reapariţie. *„Păstorul Ortodox", revista Societăţii „Frăţia" a clerului din Eparhia Aradului, şi-a reluat apariţia cu un număr (pe Ian.—Martie 1946) foarte bogat şi interesant. Ii urăm spor şi cât mai largă răspândire.*

Protopopul Clujului. *După ce a fost ales şi confirmat, în 3 Martie c. a fost instalat ca protopop al Clujului, Părintele Florea Mureşanu.*

Conferinţă. *Păr. prot. Viorel Mihuţiu a conferenţiat la Arad, despre: „Creştinismul factor al armoniei sociale şi al păcii universale".*

Conservatarul de muzică şi artă dramatică „Timotei Popovici" din Sibiu şi-a deschis cursurile în ziua de 1 Aprilie c. Cu acest prilej s'a slujit o sfeştanie, iar P. C. Prot. prof. I. Popovici a rostit o cuvântare, arătând însemnătatea nouei instituţii sibiene. Rostul conservatorului a fost subliniat şi în cuvântarea dlui Dr. L. Ionaşiu.

Maestrul *George Enescu a plecat de curând la Moscova.*

Ministerul *Informaţiunilor desminte ştirea apărută în unele ziare, despre aducerea în ţară a lui Ion şi Mihai Antonescu.*

Toţi prizonierii români aflători încă înafara graniţelor, se vor întoarce în ţară până la începutul lunii August c. Acest fapt este un rezultat al tratativelor duse de guvernul Ţării şi aduce multă bucurie în sufletul celor care se doresc după cei dragi ai lor.

EXTERNE:

Curtea *permanentă de justiţie din Haga îşi va începe sesiunea la 18 Aprilie c.*

Italia *a redactat un memoriu cu privire la problema reparaţiilor de război, care va fi trimis adjuncţilor miniştrilor de externe la Londra.*

Noul *guvern grec a depus jurământul.*

Intr'un *mesaj radio-difuzat, Papa Pius a declarat că un sfert din întreaga omenire este ameninţată de foamete.*

Anglia *a rupt relaţiile diplomatice cu guvernul albanez.*

Conferinţa *de pace dela 1 Mai va fi probabil amânată.*

Statele Unite *posedă o bombă incendiară extraordinar de puternică.*

Adunarea *Naţională franceză a început discuţia asupra Constituţiei.*

Primul *ministru ungar a sosit la Moscova.*

Polonia *a sesizat Consiliul de securitate cu problema spaniolă.*

Conferinţa *miniştrilor de externe va avea loc la 25 Aprilie c., la Paris.*

In Japonia *bântue cu furie tifosul, holera şi vărsatul de vânt.*

Consiliul *de securitate îşi continuă activitatea la New-York.*

Radio *New-York a evocat deosebit de elogios figura marelui bărbat de stat român Nicolae Titulescu.*

ŞTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

4. Dumineca Floriilor în 14 Aprile 1946 serveşte *P. S. Arhiereu-vicar Teodor*, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi. Predică: Prof. diacon *Dr. Gr. T. Marcu.*

In decursul *săptămânii patimilor* în fiecare zi, după masă la ora 4, este *Pavecerniţă*, iar seara, la ora 6½ este *Denie.*

Luni, Marţi şi *Miercuri* dimineaţa la ora 8 Ceasurile şi Liturghia înainte sfinţită.

Joi dimineaţa la ora 8, Sf. Maslu şi în continuare Liturghia Sf. Vasile împreunată cu Vecernia. — Sfinţirea Paştilor.

Seara la ora 6½ Denia cu cele 12 evanghelii ale patimilor Domnului. — Predică cons. Aurel Nanu.

Vineri dimineaţa la orele 8: Ceasurile Domneşti.

La ora 4 după masă: Vecernia cu luarea Mântuitorului de pe cruce şi aşezarea în mormânt.

Seara la ora 6½ Utrenia, cu prohodul la mormântul Domnului nostru Iisus Hristos. Predică prot. M. Neagu.

Sâmbătă dimineaţa la ora 8, Vecernia Sfintelor Paşti, cu Liturghia Sf. Vasile.

5. Dumineca Sf. Paşti, în 21 Aprilie 1946 dimineaţa la ora 4 — *Invierea.* Serveşte *Inalt Prea Sf. nostru Mitropolit Nicolae*, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi. — Impărţirea sfintelor Paşti.

La ora 9 Sfânta Liturghie, serveşte din nou Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit *Nicolae* înconjurat de acelaşi mare sobor de preoţi şi diaconi. — Predică, atât la Inviere cât şi la Sfânta Liturghie, *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae.*

După masă la ora 4 Vecernia luminată.

6. Lunia Sf. Paşti, în 22 Aprilie 1946 serveşte *P. Sf. Arhiereu-vicar Teodor*, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi. Predică: *P. Sf. Sa Arhiereul Teodor.*

7. Marţi, a treia zi de Paşti, în 23 Aprilie 1946, Sfântul şi marele mucenic Gheorghe servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi prof. insp. Dum. Călugăr; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: preotul *Nicodim Belea.*

8. Duminecă în 28 Aprilie 1946, Dumineca Tomii, servesc: Cons. Em. Cioran, Dr. Andrei Gâlea, Ieronim Grovu, Gh. Secaş, prot. Mihail Neagu, prof. Simion Radu şi insp. Dumitru Călugăr. Predică: prof. *Simion Radu.*

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacţia şi administraţia: Academia teologică „Andreiană", Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 12.000 Lei. Director: profesor *Dr. Grigorie T. Marcu.* — Nrii 3—4 cuprind: Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: Procesul Mântuitorului. Diacon Dr. Nicolae Balca: Existenţa omului ca grije şi existenţa spre moarte. Prof. Septimia P. Gherman: Şcoala şaguniană, şcoală a poporului. Preot Simion Radu: Măreţia omului, sau gândirea onestă şi justă. Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: O elogiere studenţească a lui Şaguna. Preot Ioan Opriş: Atitudini: Creştinismul şi viaţa politică. Preot Dr. Teodor Bodogae, Dr. Grigorie T. Marcu, Preot Dr. N. Terchilă, Dr. Lucian Bologa şi Diacon Nicolae Mladin: Mişcarea literară: Istoria vieţii bisericeşti a Românilor, de Simeon Reli. Sfinţii Români, de Liviu Stan. Educaţie şi învăţământ, de Dumitru Călugăr. Preotul din Bonnal, de Zosim Oancea. L'enseignement roumain en Transylvanie, de Vladimir Ghidionescu. Ethos. Amvonul şi catedra în slujba poporului, de Ioan Bulea Căşineanu. Gr. T. M.: Cronică: † Patriarhul ecumenic Veniamin I. Noul Patriarh ecumenic Maxim. Săptămâna misionară a „Oastei Domnului". Gr. T. Marcu: Note şi informaţii.

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Nr. 700/946 (17) 1—3

Concurs

Parohia ort. rom. Zârneşti jud. Braşov, publică concurs pentru pictarea bisericii a treia, cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Pictorii autorizaţi, doritori a executa această lucrare, să înainteze oferte-deviz în termenul deschis, în conformitate cu regulele iconografiei, precum şi o dovadă, că au mai executat astfel de lucrări.

Informaţii de amănunt se pot primi la oficiul parohial ort. rom. Zârneşti, în orele oficiale.

Consiliul parohial îşi rezervă dreptul de-a încredinţa pictarea bisericii concurentului care va oferi cea mai bună încredere, că va executa lucrarea în condiţiuni optime artistice şi iconografice.

Zârneşti, 5 Aprilie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 385/1946 (15) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Voila,** din protopopiatul Făgăraş, se publică concurs, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială de 8 jug. pământ.
3. Venitele stolare obişnuite în protopopiatul Făgăraş.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de a candida dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termen, Oficiului protopopesc Făgăraş, jud. Făgăraş.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie, numai cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii parohiei.

Oficiul protopopesc al Făgăraşului, în înţelegere cu consiliul parohial din Voila.

Făgăraş, la 27 Martie 1946.

Preot **T. Ciocănelea**
adm. prot.

MINISTERUL INFORMAŢIILOR, REGIONALA SIBIU

AVIZ

Atragem atenţiunea posesorilor de posturi receptoare radio, că în conformitate cu dispoziţiunile legale cei care folosesc aparatele de radio în mod clandestin, sunt pasibili de următoarele sancţiuni:

1. Despăgubirile civile dela 72.000 până la 240.000 Lei.
2. Amenzi dela 40.000 lei până la 100.000 lei după categoria şi destinaţia aparatelor.
3. Confiscarea aparatelor.

Comisiile noastre de control activează zilnic atât în Bucureşti cât şi în provincie, pentru descoperirea auditorilor clandestini.

Numele acestora va fi difuzat la microfon.

Taxele de abonament la radio pot fi achitate la oricare oficiu poştal din ţară.

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Raecdţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XCIV SIBIU, 5 Maiu 1946 Nr. 17—18

ROMANIA POSTA LEI 5 ROMANIA POSTA LEI 5

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1858 de

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor pe cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Pastorația în vremuri excepționale

De câteva zile am în față o scrisoare, primită dela un frate preot, și o cetesc mereu fără să mă satur de cuprinsul ei. E în ea un document al vremurilor excepționale pe care le trăim, dar și un imperativ al unor metode de excepție, pentru menținerea în credință a unui veac de rostogoliri și apostazii.

E vorba de o parohie ai cărei membri, credincioși până mai ieri, s'au lăsat ademeniți de mirajul unor ispite, care îi îndemnau să se îndepărteze de Dumnezeu și de Biserică. Peste atmosfera de funingine a acelor meleaguri, se lăsase de curând un duh rău, un duh vrăjmaș credinței în Dumnezeu.

Ca și Gadarenii de odinioară, oamenii aceștia ar fi fost în stare să spună oricui ar fi venit în numele lui Hristos: «pleacă dela noi, lasă-ne singuri, căci nu mai credem decât în munca noastră.»

«Nu mi-am închipuit în viața mea, scrie fratele meu, că ar exista undeva pe acest glob un loc unde să se arate atâta desconsiderare, atâta nepăsare față de Biserică și atâta batjocură față de preot, câtă am întâlnit aici»...

Iată deci o situație, o realitate necunoscută până acum, ce poate veni în fața unui apostol al lui Hristos. «Pleacă dela noi». «Nu ne trebuie preot, nici Biserică, nici altceva».

Desigur, nu vor striga toți, nici nu vor vrea toți așa ceva. Dar poate să strige unul, doi, și aceștia să fie cei tari, iar ceilalți să tacă și să te consoleze cu o vorbă tainică.

Ce-i de făcut în asemenea cazuri? Va pleca și preotul de acolo, va înceta să propoveduiască pe Hristos? Va desnădăjdui și va depune armele luptei lui duhovnicești? O asemenea faptă înseamnă o trădare a misiunii lui, o lepădare de Hristos. Nici chiar resemnarea, ori nenumăratele rapoarte despre «criza de credință» a fiilor săi sufletești nu vor ajuta.

Va trebui el însuși să afle cauza acestei înstrăinări și la vremuri de excepție să întrebuințeze metode pastorale de excepție.

Din scrisoarea, care mi-a prilejuit aceste gânduri, se poate constata cu bucurie că sunt preoți cari știu folosi astfel de mijloace.

«Am făcut tot ce am putut numai ca să mi-i pot apropia. Am văzut că trebue să cobor cu ei în adâncul pământului. Am coborît cu ei în mină și am lucrat și cu eu ei câte opt ore, acolo sub pământ. Trebuia să le arăt că la nevoie eu pot face lucrul lor, dar ei pe al meu nu». Sunt rânduri din aceeași scrisoare.

Rezultatul? Oamenii s'au trezit, s'au descătușat din lanțurile duhului rău. S'a întâmplat o înviere, o înviere spirituală. Când au văzut ei că bunătatea lui Dumnezeu e atât de mare, încât îi «caută», chiar când ei vor să L alunge, când au văzut că lumina lui Hristos pătrunde până în adâncurile de beznă ale pământului și le transfigurează munca și viața, atunci sufletele lor n'au mai putut rămânea orbite, ci s'au apropiat de această bunătate și au alergat la o astfel de lumină.

«Nu mă pot lăuda cu multe realizări. Doar că au venit muncitorii și mi-au spus că acum să nu mai muncesc în mină și au început să vină ei la biserică și să-și înțeleagă o parte din datoriile pentru suflet»...

Iată un câștig duhovnicesc ce l-a dat o pastorație de excepție, câștig pe care n'ar fi putut să-l realizeze în ani de zile, ori poate niciodată, dacă nu ar fi găsit această cale de a intra în sufletul oamenilor.

Vremurile încă pline de frământări, de dureri și neliniști pot pune în fața oricărui preot asemenea cazuri, în care trebue să-și arate cu eroism toată dragostea pentru Hristos și pentru sufletele încredințate lui. El e în asemenea împrejurări ca o punte ce unește țărmurii unui fluviu ale cărui ape s'au înfuriat. Dacă el se va clătina, se va rupe, ori va fugi din fața valurilor, oamenii de pe țărmul terestru al vieții nu mai văd și nu mai simt bucuria ce le-o poate da țărmul binecuvântărilor divine, prin Biserică. Ei vor fi atunci mânați de valuri sau înghițiți de ele.

Apostolatul vremurilor noui, — apostolat care trebue îndreptat în deosebi către oamenii muncii, pentru că aici este teatrul unde se dă lupta între lumină și întunerec — va trebui să-și verifice arsenalul, să-și întărească puterile și să-și înmulțească mijloacele de menținere și convertire a masselor muncitorești la Hristos. Muncitorul e un om întreg, el nu-i cu jumătăți de măsură. Câștigat pentru Hristos, el e în stare de cele mai mari fapte creștine; părăsit însă și îndepărtat de credință, el devine cel mai mare vrăjmaș al ei.

Este atât de instructivă pentru necesitatea unor astfel de metode pastorale de excepție — care în vremurile noastre nu mai pot rămâne excepție — următoarea relatare din frumoasa carte a lui *Pierre Lhande: „Le Dieu qui bouge»* (Dumnezeu care strigă).

— (Cartea aceasta cuprinde experiența pastorală a mai multor preoți, din centrele muncitorești dela periferia Parisului. Ea are atâtea sugestii, metode și realizări din ceea ce înseamnă un apostolat cu roade în mijlocul masselor muncitorești. Dar ele se pot aplica în orice parohie, pentru că în sens larg toți credincioșii sunt oameni ai muncii).

Iată o pățanie a unui preot dintr'o regiune de aceasta. Intr'o zi a întâlnit un om fără lucru, un vagabond. Preotul i-a vorbit despre bunul Dumnezeu, dar omul neînțelegând nimic, ce înseamnă aceste cuvinte, zice: «Ce înseamnă, bunul Dumnezeu?».

Preotul scoase atunci dela piept un crucifix cu Isus și-i zise: «Iată pe bunul Dumnezeu». Dar omul surprins strigă: «Nu! Cum? Bunul Dumnezeu pe această cruce?! Dar de ce nu strigă!»

A fost destul preotului răspunsul, ca să înțeleagă că la asemenea oameni trebue să păsească cu metode pastorale prin care să facă auzit «strigătul lui Dumnezeu». A intrat în uzină, în ateliere, în spitale, în case sărăcăcioase; a lucrat el însuși la zidirea unui cămin, a intrat în rândul salahorilor numai ca să le câștige încrederea și dragostea și apoi să-i poată apropia de Hristos. Astfel s'a schimbat la față un ținut cu suflete pierdute.

E un apostolat care ne așteaptă: cât mai aproape de sufletul oamenilor, de munca, durerile și de întreagă viața lor, ca să aflăm calea de a le îngemăna viața de puterea credinței în Dumnezeu. Iar pentru pastorația vremurilor excepționale, cuvintele sf. apostol Pavel: «făcutu-m'am tuturor toate ca pe toți să-i câtig», — sunt un îndreptar care se cere urmat.

PĂRINTELE VASILE

Pentru orfani

Școala primară de Aplicație (fete) «Andrei Șaguna» a organizat în după amiaza Duminecii Floriilor o serbare de Paști în folosul Orfelinatului arhidiecezan. Programul — alcătuit din coruri, recitări și două scenete — s'a bucurat de-o execuție foarte îngrijită.

Serbarea s'a desfășurat în aula Academiei teologice «Andreiane», sub auspiciile filialei sibiene a Societății ortodoxe naționale a femeilor române, și a fost cercetată de un public numeros, în frunte cu I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Asistența a făcut donații în folosul orfanilor, cari se cifrează la aproape o jumătate milion Lei.

Prin această reușită serbare, Școala primară de Aplicație (fete) «A. Șaguna» — din care destoinica ei directoară, dna Prof. Septimia P. Gherman, a făcut o instituție de model — oferă pentru a doua oară un sprijin substanțial copilașilor ocrotiți în Orfelinatul Bisericii noastre.

Sfintele Paști la Sibiu

Prasnicul Invierii, adică solul aducător de mari și nănchipuite bucurii duhovnicești pentru toți creștinii, a prilejuit aceleași mulțumiri și în centrul Arhiepiscopiei noastre.

In săptămâna mare, mii și mii de credincioși au făcut popas de rugăciune în sfintele biserici parohiale din localitate, cu ocazia deniilor și a altor sfinte slujbe religioase. Nu mai puțin numeroși sunt și aceia dintre credincioși, cari și-au primenit ființa lor întreagă prin tainele Spovedaniei și Impărtășaniei.

In Joia Patimilor, la catedrală a slujit I. P. Sf. Mitropolit Nicolae *înconjurat de soborul preoților și diaconilor din centrul Arhiepiscopiei. Predica ocazională a fost rostită de P. C. prot. cons.* Aurel Nanu.

Același sobor a slujit și la prohodul Domnului, în Vinerea Patimilor, predica ocazională fiind rostită de P. C. prot. Mihail Neagu.

Slujba Invierii a strâns la catedrală mulțime de credincioși, în frunte cu dnii generali R. Băldescu *și* R. Dimitriu *și s'a desfășurat în cadru de măreție tradițională. A slujit* I. P. Sf. Mitropolit Nicolae *înconjurat de sobor numeros și la sfârșit a predicat cu adâncime de gând creștin și cu destoinicia grăitorului de cuvânt dumnezeiesc, mânecând dela cuvintele Mântuitorului: «Rămâneți întru dragostea mea». (Ioan 15, 9).*

Predica I. P. S. Sale a cucerit inimile tuturor celor de față și a luminat sensul rămânerii permanente a creștinului în dragostea necuprinsă a lui Hristos.

*

La Orfelinatul Arhiepiscopiei, *Sf. Paști au coborît aceeași curată bucurie. In Joia Patimilor, s'a slujit o sfeștanie pentru sfințirea localului în care sunt adăpostiți micii orfani, de față fiind* I. P. S. Mitropolit Nicolae. *P. C. prot. cons.* Gh. Secaș, *care a slujit, a rostit, la sfârșitul slujbei, un cuvânt de lămurire pentru copilași.*

Micuții orfani au fost spovediți și cuminecați cu ocazia Sf. Paști.

In zilele de Paști, I. P. S. Mitropolit Nicolae *a zăbovit mult în mijlocul orfanilor, luând masa cu ei și ciocnind ouă roșii. Cine a fost față la întreținerea I. P. S. Sale cu copilașii Bisericii, a putut surprinde manifestarea dragostei părintești a Ierarhului către cei mici și neajutorați și a dobândit ocazie pentru intuirea în chip real a unei figuri de tată creștin înconjurat de o familie numeroasă.*

După o asemenea intuire, se poate exprima convingerea: Iată niște copii de-ai Neamului, cari nu mai sunt orfani!

D. CĂLUGĂR

Cultura satelor

Din învălmășagul de probleme și idei, știri și polemici din presa noastră, am reținut o problemă asupră căreia stăruim acum. E vorba de cultura satelor. Este necesară o reîntoarcere la anumite permanențe românești.

Satul! Câte s'au scris și câte s'au discutat pe seama lui! Cu dragoste și desinteres de unii, cu patimă și interes de alții; l-au lăudat unii, l au condamnat alții; a fost văzut în zi de sărbătoare de unii, în mizerie și muncă grea de alții. Au luat măsuri de ridicare a lui unii, ca apoi alții să le neglijeze sau să le întrerupă de tot. Și satul a rămas să-și ducă mai departe viața lui cu bucurii și mai multe necazuri. Uitarea se lasă peste el până știe când și cine știe cine să-i mai ridice vreun colț în atenția obștească.

Problemele urgente ale satului credem că sunt și azi aceleași: ridicarea lui pe teren cultural, sanitar și economic.

Cultura satului? Au mai fost atâtea încercări doar. Spunem însă din capul locului, că nu se poate rezolva fără aceia care, și în mod oficial, sunt numiți «factori culturali», adecă preotul și învățătorul. Puțin timp în urmă s'a mai încercat o „ofensivă" culturală la sate, dar a fost dată pe mâna notarului și primarului, care uneori abea știe să se iscălească. Avem toată ascultarea față de acești oameni în domeniul lor de atribuțiuni, dar a fost mare jenă pentru adevărații intelectuali ai satelor.

Astăzi răspunderea culturii o are în primul rând școala și Ministerul «Culturii Naționale» și ar trebui smuls răul dela rădăcină, prin punerea la punct a școlii primare odată cu gimnaziul unic sau, mai bine zis, înaintea lui. Numai așa va dispare rușinea analfabetismului și la gimnaziu vor veni elemente mai pregătite. Dar așa, când mai sunt sate care n'au școli și învățători? Cine cunoaște viața satului, are destule de spus. Scriitorul acestor rânduri a păstorit un sat pe plaiurile ardelene ale cărui case și port cred că nu se deosebesc prea mult de ale strămoșilor lor Daci. Pe lângă școala veche a Bisericii cu 2 săliță, făcută așa cum s'a putut atunci, cei atâția ani dela unire n'au putut adăuga decât o sală rea a unei foste crâșme, așa încât dacă ar fi venit toți copiii acestui sat mare și neaoș românesc, cei 1—2 învățători n'ar fi avut nici unde-i primi, nici ce le face. Apa curgând prin mijlocul satului, prin șanțul drumului, toamna și primăvara în timpul desghețului și ploilor, copiii și alții mai mari înoată în papainoage prin apă și tină, ca bâtlanii în mlaștinile Dunării. O parte din ființa mea acolo a rămas, așa că spun acestea cu gândul că poate le-o îndrepta cineva. Nimeni nu contestă realizările României mari, dar sunt ramuri în care am rămas mai în urmă. Problema culturii nu se va rezolva, dacă nu se cere ajutorul Bisericii alături de Școală.

Aceasta vreau s'o arăt prin rândurile de față, că în această problemă se neglijează și nu se face apel și la Biserică și la preot. Nu e locul de arătat ceea ce a făcut Biserica pentru limbă și literatură, carte și școală, când totul s'a făcut de dânsa. Preotul ar aduce un mare aport, nu numai că de multe ori are cea mai înaltă cultură în sat, dar prin legăturile mai multe și mai intime ce le are cu oamenii.

Firește, astăzi atribuțiunile s'au împărțit, uneori spre mai binele nostru, alteori spre mai rău. Biserica nu mai are astăzi școala în mână, deci nici răspunderea n'ar cădea asupra ei. Dar ne pare rău că cel puțin în problema culturii și mai e o problemă: asistența socială, pe care Biserica le-a inițiat, le-a condus până de curând, deci are competență, influență, experiență, — nu mai e întrebată, nu i se cere prețiosul concurs.

Cultura este mândria Bisericii noastre și a ierarhilor ei. A lucrat pentru luminarea slujitorilor ei și a poporului. Bunăoară Andrei Șaguna, deși n'a fost ministru și n'a avut fonduri publice pe mână, a soluționat problema școalei și a culturii în chip fericit, pentru timpul lui, după un plan închegat, gândit și urmat: biserici-școli, preoți-învățători, tipografie-cărți, ziar. Deci toți factorii și întreg aparatul de cultură.

Totuși, Biserica lucrează și fără trâmbițe pentru opera culturală ca și în cea caritativă și sanitară, cu mijloacele de care mai dispune, ducând mai departe tradiția ei de lumină și de cultură. Observați că mitropoliile și episcopiile au tipografii. Pe lângă cărțile de slujbă sau pentru preoți, se tipăresc cărți și broșuri pentru popor. Fiecare episcopie are una sau mai multe reviste și ziare pentru preoți, dar și pentru popor. Sunt preoți cari fac minuni pentru răspândirea cărții în popor, prin serviciile de colportaj, prin biblioteci anume pentru popor, în afară de bogatele lor biblioteci parohiale sau personale. Nu vrem să jignim pe nimeni, dar poate observa fiecare câte reviste și cărți tipărește Biserica pentru preoții ei și pentru popor și câte tipărește Școala pentru învățători și popor sau Ministerul «Culturii». De ce se refuză sau nu se cetește cartea oferită de Școală, dar se cetește cartea oferită de Biserică?

Orice s'ar zice, la noi școala n'a reușit până acum să formeze gustul de cetit și dragostea de carte. Adultul cum termină clasele primare obligatorii, se desparte total și de școală și de carte. In parte este explicabil. Ce dragoste să prindă copilul de carte și de ce să ne mai mirăm că devenit adult sau matur n'o caută, când i se pune în mână o carte neatrăgătoare, tipărită pe hârtie proastă, cu litere mici — de să le cauți cu ochianul — șterse, întinate, fără ilustrații. De fond nu mai vorbim. Cu ce ochi privește copilul și credinciosul cartea dela strană, cu litere mari, citețe, unele negre, altele roșii, cu chenare și chipuri frumoase. Ce frumos scria de curând Păr. Gala Galaction: «O carte pentru copii, după superstiția mea, trebue să fie un cap de operă. Am un sentiment de groază amestecat de admirație când văd în jurul meu teancuri-teancuri de cărți didactice. Cine sunt semi-zeii care le au scris? Cine poate să aibă pentru sine atâta convingere superlativă, încât să compună o carte pentru copii?»

Ii împrumutăm întrebarea: cine sunt semi-zeii care scriu cărți pentru popor? De aceea, neatrăgătoare sunt și pentru cei mari. Pentru o cazanie a lui Varlaam sătenii făceau asociație vânzând fiecare câte ceva ca s'o cumpere, iar azi biblioteci anume pentru ei rămân necercetate și cărțile netăiate. De ce? Cu aceasta atingem încă o chestiune. Pe lângă faptul că nu e chemată și Biserica în opera culturală, se neglijează un al doilea factor: fondul religios creștin al poporului nostru. Biserica a fost până mai ieri școala și în parte e și azi. Cartea bisericească — psaltire, ceaslov — a fost abecedarul și cartea de școală. Regretatul profesor Nicolae Cartojan în minunatele sale volume de istorie a literaturii vechi, a recunoscut și a dovedit că literatura religioasă a fost singura hrană intelectuală a întregei societăți. Ea a creiat o mentalitate religioasă, care se desvălue în toate manifestările poporului: artistice, sociale și politice.

Poporul are și acum încredere în cartea bisericească și în cartea religioasă. Să nu neglijăm acest factor sufletesc religios. Preoții, care țin seama de el, răspândesc cu mult spor cartea în popor și aduc un serviciu enorm culturii, chiar dacă alții iau decorațiile.

Tradiția Bisericii și Preoției noastre ne îndeamnă.

Țineți, frați preoți, făclia culturii cât mai sus în parohia voastră!

GH. C. DIACONU-UDA

Din Pastoralele vlădicești de sf. Paști

Numai credința în Hristos și cugetul curat că te-ai nevoit întru împlinirea Evangheliei Lui sfinte îți îmbie pacea sufletului și dulceața ei neasemănată. De sigur, nu ușor ajunge omul la limpezirea și așezarea apelor sale sufletești. Dar odată ce a ajuns în stăpânirea acestui bun neprețuit, nu-l mai poate nime despoia de el. Se simte bogat și fericit întru Domnul, iar toate celelalte bogății și fericiri le prețuiește mai puțin, sau le socotește chiar „deșertăciune și suflare de vânt".

Firește, noi prețuim după cuviință și pacea dinafară, pacea dintre neamuri și țări. Și, cu ajutorul lui Dumnezeu, ea va fi întocmită de puternicii care cârmuiesc lumea. Ba mai mult, dorim din toată inima ca și această pace să se așeze cât mai grabnic pe temeliile nezdruncinate ale dreptății și libertății. Că fără aceste temelii nicio pace nu e statornică. O dorim și o cerem în rugăciunile noastre zilnice, fiindcă știm câtă pustiire și suferință se revarsă asupra lumii pe urma oricărui război și știm câtă lipsă e, ca din ruinele vieții de azi să se zidească viață nouă. Totuși, pacea din afară nu poate dura decât drumuri și case și poduri și fabrici și alte lucruri folositoare fericirii trupești. Fericirea sufletului o poate dura numai împăcarea cea dinlăuntru cu Dumnezeu, cu tine însuți și cu semenii tăi. Iar pentru această împăcare trebue să ne desarmăm nu numai brațele, ci și inimile noastre învârtoșate. Că din inimă purced gândurile cele rele și faptele urîte, care spurcă și pogoară vrednicia noastră de om la treapta făpturilor necuvântătoare.

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop NICOLAE al Clujului).

*

Invățătura despre obștească înviere a morților este cea mai luminoasă mângâiere pe care Iisus Hristos ne-a împărtășit-o nouă pământenilor. Fără această nădejde, viața omenească ar fi lipsită de rost, iar dorința de fericire, sădită în inima fiecărui om, ar rămânea un ghimpe dureros și o sete veșnic chinuitoare. Fără înviere, viața omenească ar avea cel mai trist sfârșit. Noi vedem cum soarele luminează cu razele sale toată făptura. Oare numai omul să nu ajungă a se împărtăși vreodată de lumina cea desăvârșită, care este Dumnezeu? (I. Ioan 1, 5). Luna și stelele luminează calea drumețului, în noapte. Oare în noaptea suferinței numai omul să fie lipsit de licărirea nădejdii în înviere? Păraiele și râurile, toate curg spre mare, ca spre un sân odihnitor de mamă. Oare numai călătoria omului să fie fără liman? Florile de pe pământ înfloresc și aduc semințe. Oare numai nădejdile ce înfloresc în pieptul omenesc să se vestejească în întunecimea unui mormânt? In natură primăvara alungă totdeauna gerul iernii. Oare numai asupra mormântului omenesc să nu mai vină primăvara învierii? Ceea ce sameni în pământ răsare. Oare numai ce semănăm în viața omenească să nu mai răsară? Cine s'ar mulțumi cu un semănat după care nu mai vine niciodată secerișul?

Credința în înviere nu este născocită de mintea omenească, ci coborîtă din cer și pecetluită de Invierea Mântuitorului. Ea este nedespărțită de credința în Dumnezeu și este reazimul vieții noastre.

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop ANDREI al Aradului).

*

Sfintele Paști trebue să fie și pentru noi ceea ce au fost pentru Domnul nostru Iisus Hristos: piatră de hotar, răscruce de drum, veac nou. Noi toți trebue să luptăm cu ajutorul Domnului până ce vedem împlinindu-se aievea și în noi moartea morții noastre, biruința vieții veșnice, stăpânirea nestricăciunii și strălucirea sfințeniei. Căci numai așa Invierea Domnului va fi cu adevărat și învierea noastră, numai așa ne vom naște și noi ca „făptură nouă", cu o viață nouă, numai așa nu vom mai viețui noi întru noi, ci Hristos prin noi, numai așa vom ajunge să urîm tot ceea ce am iubit până acum, cu iubirea lumii, și să iubim cu iubirea lui Hristos, tot ceea ce am urît până acum, cu ura lumii acesteia.

Pe drumul acestor gânduri mergând, sfântul apostol Pavel ne învață așa: „De v'ați sculat împreună cu Hristos, cele de sus căutați... cele de sus gândiți, iar nu cele pământești... Omorîți mădularele voastre cele de pre pământ... pentru care vine mânia lui Dumnezeu peste fiii neascultători... Imbrăcați-vă ca niște aleși ai lui Dumnezeu, sfinți și iubiți, întru milostivirile îndurărilor, întru bunătate, întru smerenie, întru blândețe, întru îndelungărăbdare, suferind unul pre altul și iertând unul altuia, de are cineva împotriva cuiva pâră, precum și Hristos a iertat vouă, așa și voi. Iar peste toate acestea îmbrăcați-vă întru dragoste, care este legătura desăvârșirii. Și pacea lui Dumnezeu să se dăruiască întru inimile voastre... Cuvântul lui Hristos să locuiască întru voi bogat întru toată înțelepciunea, învățându-vă și înțelepțindu-vă pre voi înșivă cu psalmi și cu laude și cu cântări duhovnicești, în dar cântând întru inimile voastre Domnului. Și orice faceți, cu cuvântul sau cu lucrul, toate să la faceți întru numele Domnului Iisus, mulțumind lui Dumnezeu și Tatălui prin El". (Col. 3, 1—2, 5—6, 12—17).

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop NICOLAE al ORADIEI).

Incadrarea preoților refugiați

Comunicatul Ministerului Cultelor

Ministerul Cultelor face cunoscut, că a instituit o comisiune care va proceda de urgență la întocmirea lucrărilor pentru încadrarea preoților refugiați utilizați și a întregului personal eclesiastic refugiat care se găsește în aceeași situație.

In acest scop, Departamentul Cultelor a obținut aprobarea înaltului Guvern prin solicitudinea dlui prim-ministru Dr. Petru Groza, iar Ministerul Finanțelor a și prevăzut în noul buget un număr de circa 450 posturi bugetare.

De aceea, se pune în vedere celor interesați următoarele:

Vor înainta cereri Ministerului Cultelor la Comisiunea pentru încadrarea clerului refugiat, arătând: eparhia, parohia, județul de unde vine, studiile, greutățile familiare, parohia unde funcționează ca utilizat și dacă dorește să rămână acolo, în cazul când situația parohiei permite înființarea unui nou post.

Parohia la care dorește să fie încadrat, numărul locuitorilor acelei parohii, eparhia din care face parte parohia.

Cei care nu pot fi încadrați la parohia unde funcționează și nici nu pot da detalii asupra unei alte parohii, unde ar voi să fie încadrați, vor indica eparhia în care doresc să se stabilească.

Ministerul recomandă eparhiile din Moldova și Ardeal, unde sunt repartizați până în prezent mai puțini preoți refugiați.

Lucrările de încadrare se vor face după criterii obiective și drepturi câștigate și se vor definitiva de Minister de acord cu eparhiile respective.

Preoții refugiați sunt înștiințați că nu este nevoie de a se deplasa la București, pentru aranjarea situației.

Daruri de Paşti pentru orfanii noştri

Milostivirea lui Dumnezeu se revarsă din belşug peste toată făptura. Aceasta se vede cu deosebire în marile praznice. Cu toate greutăţile şi lipsurile mari de astăzi bucuria Invierii a strălucit peste tot: Paştile frumoase s'au arătat şi în Orfelinatul Arhiepiscopiei noastre din Sibiu str. Dealului Nr. 9.

Dragii noştri orfani au avut un praznic senin, plin de lumină şi de bucurie, aşa cum se cade să fie Paştile copiilor nevinovaţi.

La bucuria de Paşti a orfanilor noştri au contribuit o seamă de parohii din preajma Sibiului şi unele chiar şi mai îndepărtate, prin prea frumoasele daruri pe cari le-au adus la orfelinat.

Astfel parohia Jina a trimis pentru copiii orfani doi miei de Paşti; parohia Poiana Sibiului, un miel; parohia Vorumbloc 25 kg. carne de viţel. Din vreo 50 de parohii au venit ouă roşii şi crude încât Orfelinatul se află provăzut cu ouă pe timp mai îndelungat.

Copilaşii orfani n'au fost lipsiţi nici de cozonacul de Paşti. Astfel, parohia Ţeline a venit cu 30 de cozonaci; parohia Slâmnic, cu 24 plăcinte ţărăneşti; Guşteriţa cu cozonac şi ouă, la fel parohiile Sibiu-Lazaret şi Sibiu-Maieri, au adus orfanilor frumoase daruri de cozonac şi ouă roşii.

Tuturor credincioşilor dăruitori, în frunte cu păstorii lor sufleteşti, cari şi-au adus aminte de copilaşii orfani, ocrotiţi în Orfelinatul Arhiepiscopiei noastre, le aducem pe această cale cele mai călduroase mulţămiri. Bunul Dumnezeu să le răsplătească înzecit cu daruri cereşti, daniile pe cari le-au făcut în praznicul Invierii, copiilor orfani.

Dania Prefecturii Sibiu

Una din serioasele dificultăţi în legătură cu hrana copiilor orfani din Orfelinatul Arhiepiscopiei noastre a fost aceea că ne-a lipsit laptele. Pe piaţa Sibiului se plătea kg.-ul cu 1600 - 1800 Lei, ceea ce cu greu am fi putut plăti. Ne purtam cu gândul să cumpărăm din fondul Orfelinatul o vacă sau două, dar ar fi însemnat să investim un capital prea mare, numai pentru lapte.

Din acest impas ne-a scos dl Dr. ŞTEFAN CLEJA, prefectul judeţului Sibiu, care a avut bunăvoinţa şi dragostea să pună la dispoziţia Orfelinatului nostru în custodie, două vaci bune cu lapte. In felul acesta dragii noştri copii orfani îşi au asigurată o parte din hrană. Aducem mulţămiri în numele orfanilor dlui Prefect Dr. Ştefan Cleja pentru dania atât de preţioasă pe care ne-a făcut-o.

Nr. 4149/1946

Concurs

Pentru întregirea postului bugetar vacant de lingeră dela Şcoala normală ort. română de băieţi „A. Şaguna" din Sibiu se publică concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare în „Tel. Român".

Acest post este încadrat în clasa V gr. D. I tip. 9 cat. I, cu salar bugetar lunar de 3600 Lei.

Doritoarele de a-l ocupa îşi vor înainta în termen legal, Direcţiunii şcolare, cererea însoţită de următoarele acte:

1. Actul de naştere; 2. Certificatul de naţionalitate; 3. Certificatul de absolvirea unei şcoli primare de Stat; 4. Certificat medical; 5. Cazier judiciar, certificat că nu a activat în organizaţii fasciste, hitleriste sau alte organizaţii antidemocratice.

Sibiu, la 10 Aprilie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Prasnicul Mânăstirii

Mânăstirea „Brâncoveanu" din Sâmbăta de sus (Făgăraş), ctitorită de voevodul martir şi rectitorită de Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Nicolae a devenit un centru de viaţă duhovnicească cunoscut în toată ţara. In jurul ei gravitează tot sufletul românesc dornic de înoire spirituală şi progres pe căile Domnului. De aceea praznicul Mânăstirii „Isvorul Tămăduirii" din Vinerea luminată, an de an devine mai bogat în bucurii duhovniceşti şi în mulţimea pelerinilor. Toţi spun că acolo e un colţ de rai: frumuseţea naturii se îmbină cu frumuseţea slujbelor şi lumina cerului se înfrăţeşte cu flacările cuvintelor rostite din faţa sfântului altar. Toate contribue să smulgă sufletele din înlănţuirea grijilor terestre şi să le înalţe în zările senine unde stăpâneşte Hristos.

Anul acesta a slujit un sobor impresionant în faţa unei mulţimi imense, venită din toate părţile ţării: o cunună de 27 preoţi în jurul sfântului altar unde slujia, ca închipuire a Arhiereului-Hristos, Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Nicolae. In Biserica măririi Tale stând, cu adevărat în cer a sta ni se pare. A predicat Inalt Prea Sfinţitul, chemând sufletele la Hristos-apa-vieţii, singurul izvor care poate potoli setea omenirii după mântuire, pace, iubire şi dreptate. Au urmat la cuvânt: P. consilier O. Tarangul (despre frumuseţea prasnicelor mânăstireşti), P. consilier Gh. Secaş (despre fântânile cu apă tulbure: sectarii), P. protopop Ciocănelea (despre binefacerile Mânăstirii dela Sâmbăta) şi P. diacon N. Mladin (despre Maica Domnului şi femeia română). După sfânta Liturghie a urmat sfinţirea apei şi maslul de obşte. Vremea frumoasă a fost ca o binecuvântare a cerului peste bucuriile duhovniceşti cu cari au plecat pelerinii pe la casele lor.

Mânăstirea „Brâncoveaau" îşi împlineşte astfel misiunea cea din străbuni şi păşeşte pe calea pe care i-a trasat-o Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Nicolae: să fie un centru de viaţă duhovniceuscă luminată şi intensă spre slava Bisericii şi mântuirea Neamului.

N.

Alegerea noului mitropolit unit

Vacanţa mitropolitană dela Blaj, declarată prin săvârşirea din viaţă a fostului mitropolit Dr. Alexandru Nicolescu, şi prelungită câţiva ani de zile, este pe punctul de-a lua sfârşit.

Intr'adevăr, forurile electorale s'au întrunit nu de mult şi au procedat la desemnarea celor trei candidaţi, dintre cari Guvernul român, în înţelegere cu Vaticanul, va numi pe titularul Mitropoliei unite.

Nu s'a dat nici un comunicat asupra rezultatului alegerii. Dimpotrivă, membrii colegiului electoral au fost puşi în prealabil să facă jurumânţă că nu vor divulga acest rezultat.

Procedura este deadreptul stranie. Ne miră faptul că clerul şi poporul unit sunt lipsiţi de dreptul lor firesc de-a afla ce alegere au făcut reprezentanţii săi autorizaţi.

Cu tot „misterul" în care a fost învăluită această alegere, am aflat că cele mai multe sufragii le-a întrunit P. Sf. Episcop Dr. Alexandru Russu al Băii Mari, urmat îndeaproape de P. Sf. Episcop Dr. Iuliu Hossu al Clujului. In locul al treilea, cu foarte puţine voturi, se situiază P. Sf. Episcop Dr. Valeriu Traian Frenţiu al Orăzii, actualul locţiitor de mitropolit.

Răspândiţi cu drag
Telegraful Român
Organul lui Şaguna din 1853

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Maiu 1946

1. In fiecare zi dimineaţa la ora 6½ Utrenie şi în continuare *Sfânta Liturghie*, In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie *„Acatistul Maicii Domnului"*.

2. *In Dumineci şi Sărbători* dimineaţa la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului Gheorghe Şoima.

3. *Duminecă în 5 Maiu 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaş şi Alexandru Popa; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. Predică: consilier *Gheorghe Secaş.*

4. *Duminecă în 12 Maiu 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, Prof. Dr. N. Neaga şi Dr. Nicolae Terchilă; diaconii: Simion Macarie şi prof. Dr. Grigorie T. Marcu. Predică: prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.*

Ziua muncii

Ziua de 1 Mai, sărbătoarea muncii, a prilejuit o explozie de bucurie în inima tuturor muncitorilor.

La noi în ţară, ziua muncii s'a sărbătorit în toată libertatea de către toţi muncitorii cu mintea şi cu braţul.

La Sibiu, festivităţile au îmbrăcat un caracter impunător. Intre capii de autorităţi, cari au participat la festivităţi, a fost şi Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit Nicolae *al Ardealului.*

Un oaspe englez în România

Deputatul laburist John Mack, ne-a vizitat ţara.

Inainte de a veni în Capitală, d-sa s'a oprit în Ardeal, iar la Deva a fost oaspele dlui Dr. Petru Groza, preşedintele Consiliului de miniştri.

Iată impresia dlui John Mack, asupra vizitei sale la primul ministru:

„In Lunea Paştelui mi-am petrecut ziua cu primul ministru Dr. Petru Groza, bărbat voinic în vârstă de 62 ani, cu un fizic şi o energie demne de un om cu douăzeci de ani mai tânăr. Extrem de spiritual, cu un stoc inepuizabil de povestiri, m'a însoţit prin regiunea învecinată. A fost o experienţă foarte interesantă. Peste tot, sătenii i-au ieşit în întâmpinare cu buchete imense de flori, vin şi cozonac. El este fondatorul «Frontului Plugarilor», o organizaţie puternică a muncitorilor agricoli şi se bucură de o mare popularitate. Pe o culme de munte într'un sat, care era în sărbătoare din cauza venirii noastre, copiii îmbrăcaţi în costume naţionale au cântat imnuri, cântece populare şi au dansat".

Nr. 4591—1946

Concurs

Se publică concurs pentru ocuparea postului de cântăreţ la biserica catedrală din Sibiu.

Retribuţiunile cântăreţului sunt:

1. Salar dela stat cu toate accesoriile legale.

2. Locuinţă în natură, doi stânjini de lemne şi luminat.

3. Venitele obişnuite dela sf. slujbe.

Cei ce doresc să reflecteze la acest post, vor avea să-şi înainteze cererile de concurs Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu în termen de 15 zile dela publicarea prezentului concurs, însoţite de acte de botez şi de naştere, de actele de absolvire şi de diplomă a şcoalei de cântăreţi bisericeşti şi de eventuale certificate de serviciu.

Reflectanţii au să se prezinte pe data de 12 Iunie 1946 în persoană Consiliului arhiepiscopesc spre a fi examinaţi din tipic şi din cântările bisericeşti.

Sibiu, la 6 Maiu 1946.

Consiliul arhiepiscopesc

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Numire. *Dl Dr. Eusebie Saghin, fostul secretar general al Facultăţii de Teologie din Cernăuţi şi apoi secretar general al Universităţii de Vest, a fost numit directorul învăţământului religios din Ministerul Cultelor.*

„Biserică şi democraţie" *este titlul ultimei conferinţe religioase din ciclul celor organizate de parohia Arad, fiind ţinută de Păr. prot. Dr. Petru Deheleanu, profesor de teologie.*

Deces. *S'a stins din viaţă preoteasa Ana Preda n. Orăşteanu, din fruntaşa comună Apoldul de jos (jud. Sibiu), fiind înmormântată a doua zi de Paşti. Dumnezeu s'o odihnească cu drepţii!*

Problema graniţei româno-maghiare *a fost viu discutată de opinia publică dela noi, în urma luării ei în discuţie de către miniştrii de externe. Cele trei mari puteri sunt de acord ca frontiera de Vest să rămână cea de azi.*

Guvernul *sovietic a admis ca plata reparaţiilor de războiu din partea României, să se facă în decurs de 8 ani.*

Statele Unite *vor restitui României toate bunurile luate de germani în timpul retragerii din August 1944 şi aflate pe teritoriile de sub controlul lor.*

Ziar nou. *De sf. Paşti a apărut primul număr al săptămânalului de luptă naţională şi socială: „Tribuna Transilvaniei". Urăm noului confrate spor la muncă.*

EXTERNE:

Conferinţa miniştrilor de externe *a început la Paris, în ziua de 25 Aprilie c.*

Consiliul de securitate *îşi continuă şedinţele la New-York.*

Guvernul *egiptean a demisionat.*

Guvernul *cehoslovac a recunoscut guvernul austriac.*

Italia *speră să intre în Organizaţia Naţiunilor Unite.*

Rezultatele *generale ale alegerilor din Japonia sunt următoarele: liberalii 35 mandate, social-democraţii 31, comuniştii 7, progresiştii 3.*

Bulgaria *a rupt relaţiile diplomatice cu guvernul Franco.*

Guvernul bulgar *a adresat un memoriu conferinţei miniştrilor de externe dela Paris, în care cere alipirea Traciei occidentale la Bulgaria.*

Intre *U. R. S. S. şi Franţa s'a semnat un acord economic.*

Sanatorul dela Schitul Păltiniş

Sanatorul este deschis dela 15 Iunie până la 15 Septemvrie 1946.

Situat la 1400 m. altitudine, în cea mai frumoasă regiune climaterică din munţii Sibiului, înzestrat cu tot confortul, putând rivaliza cu oricare sanator din ţară şi străinătate, este o casă de elită.

Preţuri convenabile.

Informaţii şi prospecte se dau la Consiliul arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Nr. 700/946 (17) 2—3

Concurs

Parohia ort. rom. Zârneşti jud. Braşov, publică concurs pentru pictarea bisericii a treia, cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Pictorii autorizaţi, doritori a executa această lucrare, să înainteze oferte-deviz în termenul deschis, în conformitate cu regulele iconografiei, precum şi o dovadă, că au mai executat astfel de lucrări.

Informaţii de amănunt se pot primi la oficiul parohial ort. rom. Zârneşti, în orele oficiale.

Consiliul parohial îşi rezervă dreptul de-a încredinţa pictarea bisericii concurentului care va oferi cea mai bună încredere, că va executa lucrarea în condiţiuni optime artistice şi iconografice.

Zârneşti, 5 Aprilie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 4006/1946

AVIZ

Aducem la cunoştinţa Cuc. Preoţimi din Arhiepiscopia noastră pentru conformare următoarea adresă a On. Ministerul Cultelor:

„MINISTERUL CULTELOR
Direcţiunea contabilităţii
Serviciul Ordonanţării
Cheltuelilor materiale
Nr. 15.611/946 — 28 Martie 1946

Constatându-se că normele stabilite de către acest departament, cu privire la întocmirea formelor şi completarea actelor pentru obţinerea ajutoarelor de naştere, căsătorie, înmormântare, sunt ignorate în majoritatea cazurilor de către organele dependente ale Ministerului, avem onoare a Vi le preciza — din nou — după cum urmează:

I. *Pentru ajutoarele de naştere este nevoe de:*

a) Extractul de naştere eliberat de primăria respectivă şi timbrat legal.

b) Declaraţia certificată de primăria respectivă sau protoerie, din care să reiasă dacă soţia este sau nu funcţionară publică şi dacă a primit sau nu ajutorul de naştere dela Instituţia unde funcţionează, timbrată legal.

c) Statul de plată în duplu exemplar, cu salarul primit în luna când s'a născut copilul.

Adresa / Raportul în dublu exemplar.

II. *Pentru ajutoarele de căsătorie sunt necesare:*

a) Extractul de căsătorie eliberat de primăria respectivă timbrat legal.

b) Declaraţia certificată de primăria respectivă sau de protoerie, din care să reiasă dacă soţia este funcţionară publică şi dacă a primit sau nu ajutorul de căsătorie dela Instituţia unde funcţionează.

c) Statul de plată în dublu exemplar cu salarul primit în luna când a avut loc căsătoria.

Adresa / Raportul în dublu exemplar.

III. *Pentru ajutoarele de înmormântare sunt necesare:*

a) Extractul de deces eliberat de primăria respectivă, timbrat legal.

b) Certificatul eliberat de primăria respectivă, din care să reiasă cine este moştenitorul legal şi cine a suportat cheltuelile de înmormântare.

c) Statul de plată în dublu exemplar cu salarul primit în luna când a avut decesul.

Adresa / Raportul în dublu exemplar.

IV. *Pentru diverse ajutoare se va prezenta:*

Cererea în dublu exemplar din care unul se va timbra.

Vă rugăm să binevoiţi a dispune respectarea întocmai a tuturor celor arătate mai sus, pentru a se evita întârzierea lucrărilor cauzată de lipsa de acte sau forme, a căror procurare atrage prelungirea obţinerii ajutoarelor solicitate: „Ministru (ss) Indescifrabil; Director Indescirabil."

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 9 Aprilie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Parohia ortodoxă rom. Budila, jud. Braşov

Nr. 71/1946 (21) 1—1

Concurs de licitaţie

Consiliul parohial publică licitaţie pentru darea în întreprindere a zugrăvirii bisericei pe ziua de 12 Maiu 1946, ora 12.

In caz de neprezentare se va ţine a doua licitaţie în ziua de 19 Maiu 1946, ora 12, în cancelaria Oficiului parohial, conform hotărîrei consiliului parohial din 21 Martie 1946.

Planul, devizul şi informaţiile, la Oficiul parohial. Concurenţii vor înainta oferte legale şi nu pot pretinde spese de deplasare.

Pentru consiliul parohial:

Preot **Iordan Curcubătă**
preşedintele consiliului

Nr. 2887/1946

Concurs

Pentru întregirea postului bugetar vacant de administrator agricol dela Şcoala normală ortodoxă română de băieţi „A. Şaguna" din Sibiu, se publică concurs cu termen de 30 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Acest post este încadrat în cl. I Gr. C. 9 Tip. 9 Cat. I cu un salar de bază bugetar lunar de 6000 Lei.

Dela candidaţi se cere să fie de religie ortodoxă şi să posedă diploma de absolvenţă a unei şcoli medii agricole.

Doritorii de-a ocupa acest post îşi vor înainta cererile însoţite de actele necesare, în terminul fixat, Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei culturale a Consiliului Arhiepiscopesc ţinută la 12 Martie 1946.

Consiliul arhiepiscopesc

„CASSA DE PASTRARE"

Institut de credit şi economii, societate anonimă în Sălişte

Capital Lei 5.000.000. Registrul Bancar Nr. 9 din 1934

Bilanţ Anual încheiat la 31 Decemvrie 1945

Activ. Cassa: Numerar efectiv Le 1.962.709. Disponibil la bănci în ţară Le 383.553. Portofoliul de titluri: Titluri româneşti, cu venit fix; Efecte publice v. n. 215.500. In portofoliu v. r. 188.800; Cu venit variabil: Acţii necotate la bursă v. n. 565.900. In postofoliu v. r. 277.326. Total Lei 466.126. Portofoliul de scont plătibil în ţară: *a)* Cambii fără garanţii: In portofoliu Lei 230.000, *b)* Cambii garantate cu mărfuri etc. In portofoliu Lei 7.400.000, *c)* Cambii garantate cu ipoteci: In portofoliu Lei 2.070.000. Total Lei 9.700.000. Creanţe în conversiune, conform legii din 7 Aprilie 1934 (cota redusă) In portofoliu Lei 590.012. Imobile: *a)* pentru uzul propriu Lei 600.000, *b)* Alte imobile Lei 6 408.465. Total Lei 7.008.465. Mobilier Lei 447.135. Conturi diverse (debitoare) Lei 692.266. Conturi tranzitorii (debiteare) Lei 389.100. Total activ Lei 21.639.365.

Conturi de ordine. Cauţiuni statutare Lei 200.000. Ipoteci, cesiuni şi garanţii diverse Lei 9.637.340. Depozite de titluri şi alte valori în păstrare Lei 768.172. Total Lei 10.605.512.

Contul Profit şi Pierdere. Debit. Cheltuieli de administraţie: *a)* Salarii şi penzii Lei 816.980, *b)* Diverse Lei 307.980. Total Lei 1.124.960. Impozite şi taxe Lei 370 299. Dobânzi plătite: *a)* la depuneri Lei 328.844, *b)* la alţi creditori Lei 302.478. Total Lei 631.322. Total Lei 2.126.581.

Pasiv. Capital social Lei 5.000.000. Fond de penzii şi ajutor al funcţionarilor Lei 157.500. Depuneri spre fructificare din ţară: Cu livrete de economii nominative dar plătibile la purtător; La vedere Lei 40.163. Pe termen Lei 3.037.300. Total Lei 8.077.463. Nominative pe livrete de economii: Le vedere Lei 113.444. Pe termen Lei 2.055.404. Total Lei 2.168.848. Totalul depunerilor Lei 10.246.311. Creditori din ţară: Creditori neredeşi noui Lei 3.869.737; vechi Lei 1.464.323. Total Lei 5.354.060. Conturi diverse (creditoare) Lei 378,896. Conturi tranzitorii (creditoare) Lei 502.599. Total pasiv Lei 21.639.366.

Conturi de ordine. Deponenţi de cauţiuni statutare Lei 200.600. Deponenţi de ipoteci, cesiuni şi garanţii diverse Lei 9 637.340. Deponenţi de titluri şi alte valori în păstrare Lei 768.162. Total Lei 10.605.512.

Contul Profit şi Pierdere. Credit. Dobânzi încasate *a)* Dela portofoliu de scont Lei 714.366. *b)* Dela debitori Lei 92.278. Total Lei 806.644. Comisioane încasate Lei 48.355. Venitul prtofoliului de titluri: Din cupoane exigibile Lei 17.905. Venitul imobilelor Lei 483.448. Beneficii diverse Lei 48.807. Incasări din creanţe amortizate Lei 721.422. Total Lei. 2.126.581.

(19) 1—1 **Consiliul de administraţie**

Nr. 4818/1946 (23) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Hăghig**, din protopopiatul Sf. Gheorghe se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima lui publicare.

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială de 17 jug. pământ arabil şi fânaţ.
3. Casă parohială cu dependenţe, toate în stare bună.
4. Patru stânjini lemne din pădurea parohiei.
5. O ferdelă (20 litri) cereale (grâu) dela fiecare cap de familie, iar dela văduve jumătate.
6. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs se vor trimite la Oficiul protopopesc din Sfântul Gheorghe, jud. Treiscaune.

Candidaţii dela primul concurs vor face numai cerere de concurs la Oficiul protopopesc. Candidaţii noui vor face şi cerere de binecuvântare.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 30 Aprilie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Anunţ

Se caută un îngrijitor cu soţie fără copii, pentru grădinarul dela schitul Păltiniş. Soţia să pricepă şi bucătărie.

Se vor angaja numai persoane de toată încrederea, cu certificate bune.

Cei cari doresc a ocupa acest post şi vor înainta cererea însoţită de acte Arhiepiscopiei ortodoxe române din Sibiu, strada Mitropoliei 32, arătând şi pretenţiile lor de salar.

Cuc. preoţi sunt rugaţi a îndemna pe cei interesaţi să-şi trimită cererile.

„CASSA DE PASTRARE"

Inst. de credit şi econ., soc. anonimă în Sălişte Capital Lei 5.000.000. Reg. Bancar Nr. 9 din 1934

EXTRAS

din procesul verbal al Adunării generale ordinare din 23 Martie 1946

Adunarea generală în unanimitate:

1. Aprobă darea de seamă a Consiliului de Administraţie asupra gestiunei anului 1945.
2. Aprobă raportul conzerilor.
3. Aprobă Bilanţul şi Contul Profit şi Pierdere încheiate la 31 Decemvrie 1945, dând descărcare Consiliului de Administraţie şi cenzorilor de gestiune.
4. Aprobă cenzorilor o retribuţiune de câte Lei 5000.
5. Fixarea marcelor de prezenţă pentru membrii Consiliului de administraţie la Lei 100 de şedinţă.
6. Realege ca activi în Consiliul de cenzori pe acţionarii Bârsan Antipa, contabil autorizat, Antonie Gherman şi alege pe acţionarul Constantin Iesof, iar de supleanţi realege pe acţionarii Dumitru Câmpean, Dumitru Moga şi alege pe acţionarul Nicolae N. Popa, toţi cu mandat de un an.

Preşedinte: (18) 1—1
I. D. Bârsan

Scrutatori: **I. Duma** **N. Popa** Secretar: **P. Trailovieiu**

FABRICA DE CĂRĂMIDĂ BINDER
Soeietate anonimă (24) 1—1

Convocare

Pentru adunarea generală ordinară, care va avea loc la 23 Maiu 1946, ora 18, în biroul firmei Sibiu, strada Regele Mihai I, Nr. 27.

ORDINEA DE ZI:

1. Verificarea bilanţului.
2. Rapo tul cenzorilor şi descărcarea Consiliului de administraţie şi a comitetului de cenzori.
3. Stabilirea jetoanelor.

Sibiu, la 30 Martie 1946.

Consiliul de administraţie

Nr. 447/1946 (22) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Araci**, protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul de preot dela stat.
2. Locuinţă în casa parohială, cu 4 camere, dependenţe, grajd, şură, etc. şi grădină 100 st. p.
3. Sesiune parohială veche, $2^1/_2$ jug. cad. arabil; sesiune parohială din rezerva de stat, 8 jug. arabil şi 10 jug cad.. fânaţ.
4. Lemne de foc din pădurea parohială, 4 st. în pădure.
5. Taxele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va predica în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc Sf. Gheorghe, jud. Treiscaune, şi se vor putea prezenta în parohie numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi face cunoştinţă cu poporul, în duminecile sau sărbătorile ce li se vor fixa.

Sf. Gheorghe, 26 Martie 1946.

Oficiul prot. ortodox rom. Sf. Gheorghe în înţelegere cu Consiliul parohial din Araci.

Ioan Ludu,
protopop

Nr. 118/1946 (20) 1—1

Concurs

Pentru pictarea bisericii ortodoxe române din parohia protopopească **Agnita**, jud. Târnava Mare, Consiliul parohial publică concurs cu termen de 15 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Pictorii doritori a executa lucrarea vor înainta în termen Oficiului parohial din Agnita oferte-deviz însoţite de autorizaţia şi dovada că au mai executat astfel de lucrări.

Informaţii se primesc la Oficiul parohial Agnita.

Licitaţia publică se va ţine în ziua de 21 Mai 1946, ora 14, la Oficiul parohial din Agnita.

Consiliul parohial îşi rezervă dreptul de a încredinţa pictarea bisericii concurentului care va oferi cea mai bună garanţie de condiţiuni optime iconografice şi artistice în executarea lucrării.

Agnita, la 21 Aprilie 1946.

Prot. **Chirion Marcu** preşedinte — Pr. **Emil Pora** secretar

---

Nr. 385/1946 (15) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a III-a **Voila**, din protopopiatul Făgăraş, se publică concurs, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială de 8 jug. pământ.
3. Venitele stolare obişnuite în protopopiatul Făgăraş.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de a candida dela Prea Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termen, Oficiului protopopesc Făgăraş, jud. Făgăraş.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie, numai cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii parohiei.

Oficiul protopopesc al Făgăraşului, în înţelegere cu consiliul parohial din Voila.

Făgăraş, la 27 Martie 1946.

Preot **T. Ciocănelea**
adm. prot.

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecesane, Sibiu.

ANUL XCIV — SIBIU, 19 Maiu 1946 — Nr. 19—20

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul un cm.² 100 Lei pen... ...oara, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 46

ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Sibiu
Str. Șaguna 8

Alipirea Ardealului

Ardealule, Ardealule bătrân!... Parte integrantă din trupul sfânt al Patriei, pământul moșilor și strămoșilor noștri, udat de lacrimile înaintașilor și stropit de sângele lor, pământul care ascunde într'ânsul oasele părinților noștri și de care este legat indisolubil sufletul nostru!... Cetate atâta vreme asediată, tu ne-ai intrat în oase și n'am putut fi niciodată nepăsători, când vremuri de furtună s'au abătut asupra fruntariilor tale.

De aceea, cum să nu ni se fi strâns inima, când — mai zilele trecute — stăteau iarăși oameni pe documente? Era doar în discuție soarta ta și a noastră... Și cum să nu fi respirat ușurați, când ne-a răsunat în urechi marea veste, venită din capitala Franței ce întotdeauna ne-a fost prietenă bună: *Transilvania va rămâne României.* La conferința miniștrilor de externe s'a declarat că sentința dictatului dela Viena, din 30 August 1940, este nulă și neavenită. Frontierele între Ungaria și România, așa cum au fost la 1 Ianuarie 1938, vor fi restabilite.

Am văzut și vedem în hotărîrea aceasta *repararea unei crude nedreptăți și restabilirea firească a unui drept istoric.* Dacă în trecutul nostru atât de înviforat am trăit stăpâniți de conștiința ineandescentă că suntem plămădiți pe acest pământ și că avem asupra lui un drept inalienabil, atunci conștiința limpede a dreptului nostru la Ardealul întreg, a devenit mai puternică atunci când acest drept ne-a fost călcat în picioare. Pentrucă noi nu suntem venetici aici. Noi ne-am pomenit aici — prin strămoșii noștri — din vremuri imemoriale. Am crescut din tot începutul pe aceste meleaguri și ne-am contopit indisolubil cu ele. Pentrucă dreptul nostru la Ardealul întreg se întemeiază pe faptul existenței noastre aproape bimilenare pe pământul lui.

Deplin conștienți că un Neam nu trăiește din abdicări și încrezători în dreptatea cerească, am socotit că smulgerea dela trupul Țării a jumătate din scumpul nostru Ardeal, nu este trasarea unei granițe, ci tăierea unei răni adânci în organismul viu al Neamului românesc. Și de aceea am făgăduit cu toții — prin glasul conștient al vlădichii *Nicolae al Ardealului* — să nu uităm niciodată idealul redobândirii Ardealului pierdut: «*De te voiu uita Ardeal, uitată să fie dreapta mea. Să se lipească limba mea de cerul gurii mele, dacă nu mi voiu aduce aminte de tine, dacă nu voiu pune Ardealul în fruntea bucuriei mele*».

Cum să nu ne bucurăm când vedem împlinit aievea acest mare ideal al nostru. E biruința sfintei noastre dreptăți, împlinirea unui gând mare, care a trăit cu toată puterea în sufletul nostru și pentru care am fost gata să aducem orice jertfă. E răsplata eroismului și a spiritului de jertfă al oștirii române. E recunoașterea drepturilor noastre inprescriptibile asupra scumpului pământ al Ardealului, care ne aparține din veci și pentru veci.

Duhul lui Horia și al lui Iancu tresaltă de bucuria împlinirii unui ideal sfânt și împreună cu ei nesfârșitele rânduri de mucenici ai Neamului, care au suferit chinurile cele mai înfricoșate pentru biruința dreptății. Iar meleagurile Ardealului, care au văzut atâtea lacrimi și au răsunat de atâta jale, se îmbracă și ele în haina înseninării depline.

Cuvine-se cu adevărat să aducem și acum, omagiul nostru de recunoștință eroilor Neamului cari — alături de glorioasa armată sovietică — și-au vărsat sângele pentru desrobirea scumpului pământ al Ardealului. Și să făgăduim cu toții că vom fi la înălțimea îndatoririlor ce se desprind din înalta semnificație a jertfei lor.

Biserica strămoșească, depozitara aspirațiunilor integrale ale Neamului, s'a identificat total cu marele gând al redobândirii Ardealului, l-a propovăduit de pe amvoane și l-a binecuvântat din pragul sfintelor altare, mai ales prin glasul vibrant al I. P. Sfințitului nostru Mitropolit *Nicolae al Ardealului.* De aceea, astăzi își pleacă genunchii în smerită rugă de mulțumire către Dumnezeul părinților noștri, care scăpare s'a făcut nouă și de data aceasta.

Dacă Ardealul nostru reprezintă o unitate atât de organică, încât nici una din vicisitudinile sbuciumatei sale istorii nu l-a putut împărți; dacă Neamul nostru a fost totdeauna în stare să găsească forța vitală de vindecare a rănii pierderii lui vremelnice; însemnează că Dumnezeu — de care ne-am legat destinul cu toate puterile noastre — când ne-a așezat pe acest pământ, ne a socotit vrednici de însemnătatea lui și ni l-a hărăzit pentru vecie.

Credincioși până la moarte destinului istoric hărăzit nouă de Providență, suntem hotărîți să ne păstrăm cu orice jertfă locul nostru sub soare, din care Ardealul face parte indestructibilă.

„TELEGRAFUL ROMÂN"

Cu ochii 'n patru!...

E știut că războiul produce stări și împrejurări foarte prielnice ivirii și răspândirii sectelor. Pentru a ne da bine seama de adevărul acestei afirmații, este deajuns să ne gândim numai la criza și mizeria spiritual-materială pricinuită de regulă de un război, pe care sectarismul o exploatează totdeauna cu cea mai iscusită abilitate și cu cea mai tenace stăruință.

Imprejurările favorabile prinderii sectarismului create de război, se mențin și după terminarea acestuia. Pentrucă rănile deschise de el, nu se pot vindeca decât într'un timp mai îndelungat. Iar uneori după un război stările de lucrul evoluiază în așa fel, încât împrejurările prielnice acțiunii sectare nu numai că se mențin, ci se intensifică chiar.

Cele mai sus afirmate se verifică deplin cu privire la războiul recent. Căci sărăcia și mizeria aduse de el, au îmbolnăvit lumea atât trupește cât și sufletește. Chinul și amărăciunea, suferința și nenorocirea, răutatea, josnicia și întreg cortegiul de nelegiuiri — toate legate inerent de starea de război — au ruinat nervii bărbaților ce au stat pe front. Iar mizeria de-acasă și grija continuă pentru cei plecați pe câmpul de bătaie, au îngropat și sănătatea multora din cei rămași la vatră. Dacă la aceasta mai adăugăm schimbul de idei și contactul cu sectarii mijlocite de starea de război, atunci ne dăm seama că *recentul război a produs împrejurări din cele mai prielnice pentru răspândirea sectelor.*

Aceste împrejurări nu numai că s'au menținut și după isprăvirea războiului, ci unele din ele s'au potențat. Mizeria — fizică sau spirituală — n'a contenit; dimpotrivă, în unele părți a crescut. Pe de altă parte, sufletul omenirii sdruncinat de cel mai grozav război cunoscut în istorie, n'a reușit să reintre în făgașul liniștit al mersului normal al vieții din vremurile de pace. Aceasta nu numai pentrucă omul ieșit din furtuna războiului se reintegrează cu greu în făgașul vieții de altădată, ci și pentrucă organizarea atât de anevoioasă și de înceată a păcii și a unei lumi mai drepte și mai bune, a mărit neliniștea și încordarea unora iar pe alții i-a dus la desnădejde. Dacă ne mai gândim că prin sufletul acesta atât de sbuciumat mai bate și vântul atâtor înnoiri și prefaceri legate de nașterea dureroasă a unei lumi noui, atunci ușor ne putem da seama *cât de prielnice sunt stările de azi pentru acțiunea sectară.*

Dacă acestea sunt împrejurările date, atunci nu-i de mirare că *sectele* — la adăpostul libertății de acțiune ce li s'a acordat — *desfășoară astăzi o acțiune foarte intensă.* Pentru a dovedi această realitate, este deajuns să spunem că *Mileniștii* — secta cea mai radicalistă și mai revoluționară — au ținut a doua zi de Paști, la Turda, o mare întrunire publică, desbătând diferite probleme biblice în legătură cu noua așezare a lumii (Faur Aug. Pr.: Pe marginea unui congres. In «Renașterea», 5 Mai 1946, pg. 1); că *Baptiștii* — cari sunt așa de puternici, încât se simt în stare să lucreze în ogorul misionar, și peste granițele țării (: «Baptiștii din România, care *ca număr urmează imediat după cei din Anglia,* trebue să trimită, și asta chiar în acest an, un misionar în Jugoslavia și unul în Macedonia». Vezi «Farul creștin», 27 Aprilie 1946, p. 2) au organizat de tot recent (28 Aprilie—15 Mai a. c.) un curs biblic pentru toți predicatorii creștini baptiști din România (Vezi aceeași revistă, pag. 6); că în Sibiu unele din sectele existente aci, caută insistent să-și câștige aderenți din sânul credincioșilor noștri.

Departe de noi gândul de-a contesta dreptul la libertatea religioasă, sau tendința de-a polemiza cu cineva. Ținem numai să spunem, că libertatea religioasă este un bun ce trebue folosit — ca dealtfel orice libertate — în sens constructiv și întru promovarea intereselor superioare ale Țării din care credinciosul face parte.

Ori, este în deobște cunoscut că manifestările sectarismului *primejduesc grav buna propășire a Bisericii și a Statului.* Căci desbinările n'au fost niciodată elemente promovatoare ale adevăratului progres. Iar astăzi mai ales — în plină reconstrucție și tensiune spre o orânduire mai bună și mai dreaptă — *avem nevoe* mai mult decât oricând, *de unitate armonică,* temelia coeziunii și a solidarității, pentru a putea duce Țara pe făgașul unei propășiri adevărate. Căci unirea face puterea și asigură progresul.

Pe de altă parte, nu trebue să uităm mai ales astăzi, că *credința strămoșească a fost în toată bună vremea temelia Țării și a Neamului;* ea a pătruns adânc în ființa poporului nostru, s'a făcut *una* cu el, luminându-l și întărindu-l în așa chip și măsură, încât a răzbătut cu bine peste toate vitregiile sorții.

Așa stând lucrurile, atragem atenția preoțimii noastre asupra *primejdiei sectare* actuale și o rugăm să *fie cu ochii în patru,* mereu trează și la datorie, pentru a preveni la timp pătrunderea sectarismului în staulul dreptei credințe.

Să nu uităm că astăzi nu putem conta nicidecum pe liniște deplină în sânul parohiei și nici pe «cuminția» și «devotamentul» credincioșilor. Mai ales în împrejurările actuale, atacurile împotriva Bisericii pot cădea «ca din senin». Și de aceea *preotul trebue să fie în continuu prezent la datorie.*

Ca cel mai bun mijloc auxiliar în identificarea sectarismului, recomandăm *activarea misionarismului laic și în această direcție.* Căci oricât ar fi de destoinic și de conștiincios, păstorul de suflete nu poate observa și identifica singur toate mișcările sectare din parohia sa, mai ales dacă este prea extinsă, cum e cazul ade-

Din Pastoralele vlădicești de sf. Paști

Orice refacere și consolidare socială este condiționată, înainte de toate, de o înnoire morală. Este o mare greșală să se creadă că îndreptarea și îmbunătățirea vieții sociale — mult visata armonie și pace socială — atârnă numai de condiții economice, materiale. Pacea socială, frățietatea dintre oamenii singuratici, ca și dintre diferitele stări sociale și popoare, nu poate fi restabilită decât pe temelii religioase-morale, numai în spiritul religiei și moralei creștine.

Noi Românii suntem un popor mic ca număr în asemănare cu alte popoare din lume. Am intrat prea de scurt timp în rândul popoarelor luminate și cu greu ne putem măsura cu alte neamuri mai mari și mult mai înaintate decât noi întru dovedirea priceperii și iscusinței noastre pe tărîmurile științei și ale descoperirilor de tot felul. Suntem însă în fruntea tuturor prin aceea că ne-am născut creștini, ca niciun alt neam. Și putem ajunge și sta în fruntea tuturor, dacă ne străduim să facem din creștinismul nostru, din gândirea și viața noastră creștinească cea mai de preț comoară a sufletului nostru și podoaba cea mai de seamă a ființei neamului nostru. Putem fi mari deci, ca gândire și viață creștină. Putem avea aici, în Răsăritul Europei, chemarea de a servi drept îndreptar tuturor celor s'au abătut dela legea creștină și vor să se întoarcă la ea, pentru că își dau seama, că numai așa vor putea găsi legătură cu toți cei ce văd în legea creștină singura temelie, ca de stâncă neclintită, pentru o statornică așezare pașnică a lumii din viitor.

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop VASILE al Timișoarei.

*

Trăim vremuri epocale pentru soartea neamurilor, când se făuresc condițiile de pace, dela care depinde și viitorul nostru ca popor cu frica lui Dumnezeu. De aceea se cuvine ca ziua păcii mult așteptate să ne găsească pe toți într'o unire și solidaritate desăvârșită în jurul sfintelor altare ale Bisericii noastre strămoșești, ocrotitoarea și pavăza noastră ca creștini și români în decursul veacurilor, căci numai astfel ne vom putea învrednici de o viață mai bună și de dreptate socială în deplină libertate, trăind în frățietate cu toții fără deosebire de limbă, rasă și religie, căci cu toții suntem fiii aceluiași Tată din Ceruri, care conduce lumea cu înțelepciunea Sa nepătrunsă de mintea omenească.

Sfânta noastră Biserică, care ne îmbie prin Sf. Taine leacurile pentru tămăduirea și mântuirea sufletelor noastre, a arătat oamenilor calea care duce peste Golgota la groapa deschisă, ca să se convingă aevea, că Domnul nu este acolo, ci „călcând cu moartea pe moarte, a înviat", și s'a mutat la Cer, ca să ne arate, că ținta vieții noastre nu poate fi pe pământ, ci spre Cer, spre Tatăl, din a cărui dragoste nemărginită ne-a venit mântuirea prin Fiul său, Mântuitorul nostru Iisus Hristos.

Neîncetat vă rugați cu osârdie pentru „pacea a toată lumea" și ca „cealaltă vreme a vieții noastre în pace și întru pocăință să o petrecem".

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop VENIAMIN al Caransebeșului).

*

Câtă asemănare putem face, iubiții mei, între viața de luptă, de suferințe și răstignire a Domnului pentru izbăvirea neamului omenesc și între luptele, suferințele și răstignirea de care a pătimit neamul nostru românesc, spre a-și păstra ființa.

Istoria vieții noastre e un lung șir de suferințe de peste 1800 de ani, printre cari puțini de pace și liniște; rari boabe senine, de bucurie și înălțare. Un lung post al paresimilor a fost trecutul nostru până s'a încheiat în săptămâna patimilor acestui războiu nenorocit, în care am sângerat până departe în Răsărit și-apoi spre Apus. Iar Ardealul acesta de Nord, peste care se resfiră și sfânta noastră Episcopie, a trecut și prin răstignirea de Vinerea patimilor în cei 4 ani de nemiloasă stăpânire străină, căreia i s'au adăugat atâtea jertfe de vieți, pentru eliberarea lui.

Și mai trebue să îndurăm încă, în așteptare înfrigurată, să treacă și Sâmbătă îngrijorărilor și a nesiguranței, purtând pe trupul nostru ranele pustiirii lăsate de război. Indoiala și frica ne mai apasă încă, ca odinioară pe Apostolii și ucenicii Domnului, când și-au văzut pe Invățătorul lor prins, osândit, răstignit și pus în mormânt...

Dar vom trece cu încredere și această Sâmbătă a patimilor, cu credință tare și nesovăelnică nădejde, că răstignirii și îngropării îi urmează învierea izbăvitoare.

(Din Pastorala Prea Sfințitului Episcop POLICARP al Maramurășului).

Zece Mai,

cotitura de vreme care închiagă multe din nădejdile și împlinirile noastre naționale, s'a prăsnuit și anul acesta cu toată însuflețirea ce-i revine. Regină a sărbătorilor naționale românești, ziua aceasta a stârnit din nou entuziasmul întregei nații pentru tot ce e bun, frumos și înălțător în ființa unui popor copleșit de strădanii către belșug de lumină și progres. Toate așezările românești, în frunte cu capitala țării, s'au întrecut în organizarea prăsnuirii.

La Sibiu, *Zece Mai a început prin slujirea unei doxologii, în Catedrala mitropolitană, de către* I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului *și un măreț sobor de preoți și diaconi, de față fiind reprezentanții tuturor autorităților locale în frunte cu Domnii: general de armată* Mihail Lascăr, *prefect* Dr. Șt. Cleja, *primar* Vasile Hada, *etc. P. C. preotmaior* I. Bețocan *a rostit predica ocazională.*

Serbarea s'a desfășurat după aceea în piața Regele Ferdinand I, prin defilarea tineretului școlar, a organizațiilor muncitorești, profesionale și armatei.

Totul a decurs într'un cadru de rară însuflețire și frumusețe, marcând reașezarea societății noastre în făgașul renașterii spre zile mai senine. C.

Călugărul misionar

Am încercat într'un număr trecut al foii noastre, să arăt activitatea pastorală a preoților monahi. Mânăstirea oferă condițiile prielnice unei lucrări duhovnicești. Atât preotul-călugăr cât și credinciosul, desprinși din vălmășala grijilor lumești, sunt însuflețiți de același gând al slujirii lui Dumnezeu. Dar va zice cineva: la mânăstire, departe de lume, e ușor să predici, să faci pastorație, fiind străin de realitatea vieții; să-l vedem pe preotul-călăgăr în mijlocul lumii. Unii fac obiecțiunea, că monahii ar avea menirea lor în mijlocul orașelor și satelor, aducând în felul acesta un folos real Bisericii și societății. Retragerea lor în mânăstire, o socotesc ca o abdicare dela datoriile sociale, fiind ocărîți și disprețuiți ca niște oameni fără rost în lume. Fiindcă ni se aduce acest ponos, să ne întrebăm despre misiunea ce ar putea-o face monahul în lume. Intr'adevăr, are rost ieșirea monahilor în lume? Dacă are rost, cum trebue privită lucrarea lor, ca ea să fie cât mai folositoare Bisericii și credincioșilor noștri?

Mai întâi, ce este o misiune? Misiunea este lucrarea de propovăduire a învățăturilor mântuitoare, pe care Domnul nostru Iisus Hristos a încredințat-o sfinților Apostoli și urmașilor lor, până la sfârșitul veacurilor.

Scopul misiunii este să trezească conștiințele, să întărească și să sporească credința, îndrumând viața potrivit învățăturilor sfinte ale Evangheliei. Ea are menirea să împrăștie întunerecul păcatului și să aducă lumina cunoștinței de Dumnezeu în sufletele oamenilor. Acesta este de altfel și scopul Bisericii luptătoare în lume: să reverse harul și binecuvântarea lui Hristos în sufletele dornice de mântuire.

Cine ar fi mai indicați să facă această lucrare de vestire a Evangheliei Domnului, dacă nu aceia cari au dat făgăduință să-I slujească toată viața? Monahul a ieșit din lume, ca să îmbrățișeze toată lumea în dragostea lui Hristos. El s'a lepădat de păcatele lumii, iubind duhovnicește pe toți frații „cei întru Hristos". De aceea, nu poate sta nepăsător față de mântuirea aproapelui, ci, la vreme potrivită, va ieși la propovăduire, călăuzind sufletele oamenilor pe căile arătate de Domnul și Mântuitorul nostru.

Unde este terenul potrivit pentru astfel de misiuni? Nu ne putem gândi la misiuni externe, care ar avea loc în țări îndepărtate, unde n'a pătruns încă lumina Evangheliei. Avem în vedere satele noastre ascunse prin crăpăturile munților, unde din pricina vitregiei vremurilor, nu s'a auzit îndeajuns, sau aproape de loc, cuvântul sfânt al mântuirii. Și în al doilea rând, chiar parohiile păstorite de slujitorii Domuului, *simt nevoia unei înviorări intr'ale credinței.* E adevărat că fratele întru Hristos își face datoria zi de zi, ostenind cu darul lui Dumnezeu să-i facă pe oameni mai buni creștini, dar vine vremea când lucrarea sa par'că stă pe loc. Preotul însuși își dă seama că prea s'a obișnuit cu slujba, încât nu mai poate mișca sufletele credincioșilor săi. De aceea, o vizită ce i-ar face-o un preot străin, mai cu seamă un preot-călugăr, nu poate avea decât urmări bune pentru viața sufletească a păstoriților săi. El însuși, având conștiința răspunderii preoțești, va cere preoților din apropiere sau celor de departe, să-l ajute în munca sa pastorală. Preotul locului va pregăti sufletește pe credincioșii săi pentru zilele destinate misiunii. Le va vorbi ceva despre rostul misiunii, îndemnând pe credincioși să privească cu dragoste pe cel ce vine de departe, să le aducă cuvântul mântuirii. Va ține poate o mică cuvântare despre mânăstirea de unde vine părintele-călugăr și despre lucrarea sa de preot misionar.

Satul îl așteaptă. Dorința după o învățătură bună și o slujbă frumoasă, îi atrage pe mulți. Se vor mișca și cei mai slabi cu credința, fiind dornici să afle ceva nou. Numai rătăciții, având duhul împotrivirii, nu vor da ascultare celor ce vin să vorbească în numele Bisericii Domnului.

Odată cu pășirea în parohie, misionarul începe activitatea sa, cercetând înainte de toate biserica. Poate va fi chiar vremea potrivită pentru slujba de seară. După slujbă va avea loc o scurtă cuvântare a preotului din sat, prezentând credincioșilor pe noul venit. Misionarul la rândul său, va arăta scopul venirii în parohie, rugând pe credincioși să-i dea cuvenita ascultare. In felul acesta se pregătește misiunea ce se va desfășura în decurs de câteva zile, după un anumit program.

Mărturisirea credincioșilor și împărtășirea lor cu sfintele Taine, formează punctul central al unei misiuni. In vederea acestui scop este întocmit întreg programul de slujbă și predică. In cuvântul său de învățătură, misionarul va stărui asupra sfintelor Taine menite să împace pe om cu Dumnezeu. Va stărui mai mult asupra sfintei Mărturisiri, căci aceasta este taina înoirii omului după voia lui Dumnezeu. Mărturisirea făcută cu deplină conștiință va aduce ușurare în sufletul credinciosului, și-l va pregăti pentru sfânta Taină a Impărtășirii, taina bucuriei și a întăririi duhovnicești.

Aceasta este lucrarea misionarului: să aducă lumina și darul lui Hristos în sufletele credincioșilor. Se pare mică această lucrare de câteva zile, dar ea va aduce roadă binecuvântată în pastorația credincioșilor noștri. Ei vor rămâne cu impresii nesterse în suflet, revenind asupra celor auzite în vremea misiunii.

Pe lângă această lucrare de însemnătate deosebită pentru viața sufletească a credincioșilor noștri, se pot face catehizații colective, în cadrul cărora credincioșii își pot mărturisi nedumeririle lor în ce privește viața lor duhovnicească. Preotul misionar va da lămuririle necesare fiecăruia, arătându-i adevărul de credință al Bisericii. Unde sunt sectari, se va stărui asupra adevărurilor de credință combătute de ei, ca nici urmă de îndoială să nu rămână în sufletele credincioșilor. Și câte alte lucruri folositoare nu s'ar putea discuta în aceste ședințe duhovnicești! Chiar anumite certuri ce s'ar ivi între parohieni, sau obiceiurile proaste ce trebuesc înlăturate, pot forma obiectul acestei catehizații colective.

Misiunea se încheie printr'o serbare pioasă, în cadrul căreia misionarul vorbește credincioșilor din trecutul Bisericii, sau alt subiect potrivit cu trebuințele sufletești ale credincioșilor. O cruce comemorativă pe care să fie încrestată data misiunii, ar aduce aminte parohienilor de clipele de reculegere sufletească.

M'am mărginit la puține lucruri ce s'ar putea face în cadrul misiunilor. Mai întâi ne lipsesc misionarii. Totuși, într'o vreme zbuciumată ca acea de azi, Biserica își face datoria prin preoții și misionarii ei. E vremea potrivită misiunii. Dumnezeu să ne ajute să o putem face!...

SERAFIM

seori la oraș. In schimb, câțiva misionari laici — bine pregătiți și aleși din toate sectoarele vieții obștești — pot săvârși acest lucru în condițiuni optime. Căci pot fi în cazul acesta, cu adevărat: *ochii vigilenți ai preotului în observarea tuturor mișcărilor sectare din cuprinsul parohiei.* Prezenți pretutindeni și mai puțin suspicionați decât preotul, ba socotiți ca niște subiecte de atras în ghiarele sectarismului, misionarii laici pot fi — cu tact și cu zel — *postul de observație al tuturor mișcărilor de pe frontul sectar dintr'o parohie.* Căci întocmai ca gingașele ramificațiuni ale nervilor în trupul omenesc, misionarii laici pot străbate toate străzile parohiei, pot pătrunde în toate casele, în toate familiile și în toate sufletele, ca să constate ce mișcări sectare sunt în parohie. Și apoi — cu conștiinciozitate și cu respect față de adevăr — ei vor comunica preotului întreg rezultatul cercetărilor lor, mijlocind astfel acestuia cunoașterea detailată a întregei mișcări sectare din cuprinsul parohiei.

Dacă față de realitatea sectară slujba preotului este mai întâiu o slujbă de *vigilență* (Cf. Fapte 20, 20), atunci ea este atare mai ales în împrejurările actuale.

C. SÂRBU

Telegramă

PARIS, (Rador). — Agenția franceză de presă transmite:

Transilvania va rămâne românească.

Intr'adevăr, consiliul celor patru miniștri de externe a luat următoarea hotărîre cu privire la frontiera româno-ungară:

„Deciziunea sentinței dela Viena din 30 August 1940 este declarată nulă și neavenită.

Frontiera dintre România și Ungaria, așa cum exista la 1 Ianuarie 1938 este restabilită prin prezentul articol".

Pelerinaj

In ziua de 21 Maiu c., Sf. Constantin și Elena, cu ocazia hramului, are loc procesiunea anuală la Mânăstirea din Cioara, județul Alba. Credincioșii sunt binevenițî, iar donațiile pentru casele Mânăstirii se vor publica în ziare.

Grija pentru orfani

Podoaba credincioşilor

In orfelinatul nostru dela Sibiu, strada Dealului Nr. 9, lucrurile se desfăşoară înainte cu bun folos. Rând pe rând se împlinesc toate trebuinţele dragilor noştri copilaşi, rând pe rând se acopăr lipsurile mari sau mici, ale orfelinatului, din daniile credincioşilor Bisericii noastre, cari în toate ocaziunile îşi aduc aminte de copiii orfani ocrotiţi în casa cea încăpătoare, luminoasă şi curată dela Sibiu. Lipsuri de acoperit şi necazuri de împăcat sunt şi în casa cu un singur copil, dar să-şi închipuiască oricine, câte se cer în instituţia care ocroteşte, hrăneşte, îmbracă şi ţine 60—70 de copii.

Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu, din râvna şi din dragostea I. P. S. Sale *Mitropolitului Nicolae* **al Ardealului, şi-a luat această mare şi plină de răspundere însărcinare de a ocroti, hrăni, îmbrăca şi creşte zeci de copii orfani de război şi alţi orfani, nu numai pentru un an sau doi, ci până ce vor fi crescuţi mare ca să se îngrijească ei pe ei. Pentru orfanii din casa Bisericii dela Sibiu, nu se primesc ajutoare sau subvenţii dela stat, ci grija acestor orfani a rămas în seama clerului şi poporului dreptcredincios din Arhiepiscopie, pentru a le fi tuturor o podoabă sufletească. Grijă cea mai deosebită pentru iubiţii noştri orfani, o poartă însuşi I. P. S. Sa Mitropolitul nostru Nicolae, care îi cercetează zi de zi de câte odată sau chiar de două ori. Pe fiecare orfan îl cunoaşte în parte, îl strigă pe nume, îi cunoaşte felul de a fi. Se interesează îndeaproape de hrana orfanilor, de îmbrăcămintea şi încălţămintea lor. Da, mai ales acestea: îmbrăcămintea şi încălţămintea, sapă creţe adânci pe fruntea I. P. S. Sale. Aşi îndrăzni să afirm, că grija pentru orfani este ca şi „pânea de fiecare zi" a I. P. S. Sale.**

Avem însă o mare mângâiere, că I. P. S. Sa nu este lăsat singur cu această grijă, ci la această *„povară"*, **să-i zicem** *„podoabă"*, **iau parte cu bucurie şi atâţia preoţi şi mulţime din credincioşii Bisericii noastre.**

Grija pentru orfani s'o luăm cu toţii asupra noastră, să nu-i uităm. Ei în fiecare zi au nevoie de-o bucată de pâne, zilnic trebuesc îngrijiţi şi îmbrăcaţi. Acest lucru nu-l poate face un singur om, dar Biserica, ceata cuvioasă a preoţilor şi credincioşilor, îl poate duce la desăvârşită împlinire.

Mai săptămânile trecute s'a primit la Consiliul arhiepisaopesc o danie de 5000 Lei, dela o văduvă bătrână de 78 de ani şi pe deasupra este şi refugiată. Scria I. P. S. Sale, că dă din lipsurile ei. S'a lipsit pe sine ca să poată fi îndestulaţi orfanii. Cât de grăitoare este fapta acestei văduve!

Cu astfel de suflete, grija pentru orfani se face mai uşoară. Ne punem toată nădejdea că preoţimea şi credincioşii din Arhiepiscopia Sibiului, vor purta împreună grija pentru dragii noştri copii orfani, făcându-şi din aceasta, o podoabă a sufletului lor.

Referent

Eparhie nouă. *In 27 Martie a. c., s'a ţinut la Giula, Congresul naţional-bisericesc al Românilor ortodocşi din Ungaria, cu care prilej s'a organizat Eparhia ortodoxă română şi Consistorul eparhial cu sediul în Giula.*

Ministerul *ungar al Instrucţiunii a aprobat de curând înfiinţarea unui liceu cu 8 clase pe seama elevilor români din Ungaria. Cu viitorul an şcolar va începe să funcţioneze cl. I, iar Biserica ortodoxă română din Ungaria va înfiinţa un internat pentru îngrijirea elevilor.*

Insemnări din câmpul educaţiei

I

A IX-a conferinţă internaţională de educaţie

Insemnătatea „Biroului Internaţional al Educaţiei" din Geneva este în deobşte cunoscută şi apreciată. Intrunind la colaborare ceea ce neamurile au mai reprezentativ în direcţia preocupărilor de ordin educativ, Biroul acesta a reuşit să strângă date esenţiale problemei, să publice lucrări ştiinţifice, să patroneze întruniri cu caracter pedagogic şi să promoveze iniţiative cu adevărat nobile pentru educarea omului în spirit larg şi înţelegător.

Pe baza rapoartelor ce primeşte din ţările asociate la colaborare, Biroul Internaţional al Educaţiei exercită o acţiune de coordonare, documentare şi emulaţie şi are în program convocarea anuală a câte unei conferinţe internaţionale de educaţie. Războiul prin care am trecut, a împiedecat activitatea Biroului şi conferinţele proiectate nu s'au putut ţinea vreme de şase ani. In modul acesta, abia între 4—9 Martie s'a putut întruni a IX-a Conferinţă internaţională de educaţie. S'au văzut reuniţi astfel, la Geneva, reprezentanţii a 36 de naţiuni şi guverne. Alte instituţii cu caracter internaţional, între cari se numără şi O. N. U., şi-au trimis deasemenea observatori.

După cum era de aşteptat, conferinţa dela Geneva a sesizat sguduirea adâncă provocată comunităţii umane de războiul abia încheiat şi a căutat să precizeze mijloace pentru înfrângerea actualei situaţii. In acord cu spiritul vremii, deci cu aspiraţiile tot mai categorice pentru întronarea dreptăţii şi egalităţii între oameni, conferinţa a adâncit aspectul social din problema educaţiei. In această ordine de idei, ea a ajuns la concluzia că trebuesc studiate şi puse în aplicare cele mai bune mijloace pentru promovarea elementelor bine înzestrate. Tinerii trebuesc bine observaţi şi admiterea lor în învăţământul secundar va trebui să atârne de criterii pur obiective. Deasemenea, desăvârşirea educaţiei lor va avea să se sprijinească pe mijloace materiale îndestulătoare.

Sănătatea fizică şi morală a şcolarilor a constituit un alt capitol în programul conferinţei. Incepând cu copiii şi terminând cu tineri din învăţământul superior, — toţi vor trebui să primească instrucţiuni limpezi în această direcţie şi să înţeleagă în ce stă igiena spiritului, a muncii şi a recreaţiei. In acest chip se nădăjduieşte la ridicarea unor generaţii sănătoase din toate punctele de vedere.

Fără îndoială, preocupările conferinţei dela Geneva au o însemnătate deosebită. Fost-a oare trimis cineva din ţara noastră, care să urmărească şi să refereze amănunţit asupra celor ce s'au desbătut acolo? Ar fi fost bine să păstrăm legătura cu astfel de organizaţiuni, dela care n'am avea decât de profitat.

II

Satul „Pestalozzi" sau căminul orfanilor din Europa

Ziarul elveţian „Neue Zürcher Zeitung" aduce ştirea deosebit de interesantă şi tot pe atât de însemnată, că în localitatea Trogen din Elveţia se va construi, prin contribuţia benevolă a tuturor cetăţenilor şi societăţilor de binefacere din acea ţară, un sat cu numele „Pestalozzi". In acest chip, memoria marelui dascăl va asis'a la o cinstire în plus faţă de atâtea altele câte i s'au adus şi până acum.

Satul respectiv este menit să adăpostească 350 de copii orfani din toate ţările Europei, devenind astfel căminul „celor mai săraci dintre săracii războiului". Orfanii vor locui într'un fel de comunităţi naţionale, bucurându-se de o educaţie integrală în acord cu specificul ţării şi poporului din sânul căruia vor fi fost aduşi. Până şi educatorii lor vor fi de o naţionalitate cu ei, iar cei elveţieni vor da doar asistenţa lor binevoitoare. Nu va exista, în procesul educativ, vreo împietare asupra credinţei religioase sau de ordin naţional.

Piatra fundamentală a satului a fost aşezată în ziua de 28 Aprilie 1946, iar în cursul acestui an vor fi terminate 15 case, toate purtând un caracter ţărănesc. Un grup de 4—5 case va fi destinat să adăpostească orfani dintr'o naţionalitate oarecare. Câte unei familii model îi va fi încredinţată educaţia casnică a micilor orfani. Vor fi adăpostiţi, în satul „Pestalozzi" orfani între vârsta de 3—14 ani.

Notăm şi faptul, că satul respectiv va fi provăzut cu toate clădirile publice caracteristice unei asemenea aşezări omeneşti.

Iată o dovadă de suflet larg şi de înţelegere adevărat creştinească pentru creşterea în libertate a generaţiilor ce vor să vină.

D. Călugăr

3/15 Mai

Cu prilejul împlinirii a 98 de ani dela adunarea de pe «Câmpia Libertăţii», a avut loc la Blaj — în ziua de 15 l. c. — o măreaţă manifestaţie festivă, la care au luat parte toţi membrii On. Guvern, în frunte cu dl prim-ministru Dr. Petru Groza, *care a încheiat seria cuvântărilor ce s'au ţinut.*

Gestul On. Guvern este o dreaptă preţuire a marei adunări de odinioară, care a avut deopotrivă un caracter democratic şi naţional.

Carte de departe

Dăm mai jos câteva spicuiri dintr'o prea frumoasă scrisoare, pe care un frate Român din America (Chicago Illinois) a trimis-o (în 9 Martie 1946) unui părinte sufletesc al său din România:

Stimate şi mult dorite părinte,

«... Dorim cu toţii lumea pe care am visat-o în durata războiului, pentru care s'au sacrificat atâtea vieţi vitejeşti, a curs atâta sânge şi ne-au promis-o bărbaţii mari de stat şi cântat-o poeţii în versuri nemuritoare şi idealiştii în discursuri politice. Barem de nu ne-am înşela.

Ştiu că Vă interesează viaţa poporului nostru român-american şi aspiraţiunile lui de pe aceste plaiuri. Cred că v'am amintit că, după aproape 40 de ani de convieţuire românească pe acest pământ al făgăduinţelor, ne-am înfiripat şi noi ceea ce cu drept am botezat «Vatra Românească» pe pământul lui Columb.

In anul trecut ne-am decis să facem o mânăstire, un orfelinat, un azil pentru bătrâni, o şcoală de vară pentru tineretul român care aproape nici nu mai ştie limba noastră şi un seminar teologic pentru viitorii preoţi români... ...Până în prezent... avem peste 40 mii de dolari şi la 4 Iulie anul curent vom pune piatra fundamentală a mânăstirii...

Spuneţi tineretului nostru că viaţa e o datorinţă dela leagăn până la mormânt: că fără credinţa în Dumnezeu omul se zbate pierdut ca o frunză pe apă, *ca un fulg prins în vârtejul unei furtuni, neavând de ce se prinde şi de ce să-şi lege temeinic viaţa şi speranţele.*

Nu lăsaţi tineretul să se depărteze de biserică. *Aceasta este şcoala şcolilor; aceasta este spitalul sufletelor rănite şi desperate; aceasta este garanţia unei civilizaţiuni mai bune, iubire între oameni şi pe pământ PACE, aşa cum într'adevăr au propovăduit-o prorocii şi Mântuitorul, de demult.*

Salutări la toţi, sănătate, ajutor şi lumină dela Dumnezeu.

ALEXANDRU SUCIU

Ştiri despre Românii din America

Din «Solia», foaia de zidire sufletească publicată de Episcopia Ortodoxă Română din America, desprindem următoarele:

Românii din America se interesează îndeaproape de cele ce se petrec în ţara mamă în deosebi dela începutul războiului recent şi se străduesc să vină în ajutorul fraţilor de acasă.

Grija lor de căpetenie este străduinia de-aşi păstra integritatea fiinţei etnice. De aceea, cu data de 1 Martie a. c. s'a pornit o campanie specială pentru înscrierea de membri noui la «Vatra Română», menită să mobilizeze toată suflarea românească din Statele Unite şi din Canada, la munca de întărire a vieţii româneşti şi a Bisericii străbune prin instituţiile contemplate pe această Vatră.

Comitetul executiv al Uniunii şi Ligii S. R. A., întrunit în Cleveland la 17 Februarie a. c., a hotărît deschiderea unei colecte pentru strângerea fondului necesar ridicării unei cruci la mormântul părintelui Moise Ballea, *pionerul românismului şi întemeietorul ziarului «America», care-şi doarme somnul de veci pe «Vatra Română».*

In scopul asigurării viitorului pe seama grupului românesc din America prin educarea tineretului în duh religios, s'a organizat anul trecut — între 22 Iulie şi 5 August — un curs religios cu tineretul şcolar, chemat să cunoască şi să îndrăgească «Vatra Română».

«Vatra Română», cuibul nădejdilor de viitor ale Românilor din America, şi-a plătit integral datoriile, şi-a restaurat edificiile şi şi-a sporit frumos averea mişcătoare.

Colecta pentru mânăstirea „Maica Domnului", a cărei piatră fundamentală se va pune la 4 Iulie a. c. pe «Vatra Română», se desfăşoară în condiţiuni foarte promiţătoare.

Conferinţă preoţească

Preoţimea din prot. Avrig a ţinut conferinţa preoţească din sesiunea de primăvară în ziua de 8 Aprilie a. c., la reşedinţa protopopească.

Pregătirea sufletească a făcut-o meditaţia Păr. E. Iancovschi, asupra textului dela Apocalips cap. 2, v. 5.

A predicat Păr. I. Prie la textul: „Eu sunt pânea vieţii" (Ioan 6, 45).

In cuvântul de deschidere, Păr. prot. adm. A. Radu face un expozeu asupra îndatoririlor ce incumbă preoţimii în aceste vremuri de zdruncin moral şi economic.

Ca o introducere în problema centrală a acestei conferinţe: Biserica ortodoxă şi curentele sectare, Păr. L. Scorobeţ citeşte lucrarea: Mişcarea sectară în jud. Făgăraş.

Urmează tema principală: Dogmatica ortodoxă şi erorile sectare în lumina Apocalipsului, tratată de Păr. Ioan Neagoe şi susţinută şi documentată de Păr. D. Pasencu.

Urmează apoi conferinţa Păr. A. Radu: Progresul omenirii în perspectivă creştină.

Preoţimea prot. Avrig rămâne credincioasă misiunii sale şi conştientă în faţa problemelor actuale.

Participant

Urmările războiului ar fi cam următoarele: Din populaţia globului de 2 miliarde şi 140 milioane, au fost mobilizaţi 100 milioane, omorîţi 12—15 milioane soldaţi, 10—15 mil. femei, bătrâni şi copii, sunt 10 mil. orbi, nebuni şi nevindecabili, 20 mil. văduve şi orfani şi 10—12 mil. subalimentaţi şi grav răniţi, în primejdie de moarte. Aşa încât, totalul victimelor războiului ar fi cam 100 milioane oameni.

Guvernul sovietic a lansat un împrumut în valoare de 20 miliarde ruble pentru refacerea şi desvoltarea economiei.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

In ziua de 11 Mai a. c., M. S. Regele a oferit la Sinaia un dejun în onoarea Mareşalului Uniunii Sovietice Tulbukin, preşedintele Comisiei Aliate de Control din România.

Cu prilejul zilei de 10 Mai a. c., a avut loc un schimb de telegrame între generalismul *Stalin* şi dl prim-ministru *Dr. Petru Groza.*

Modificare. In „Monitorul Oficial" Nr. 92 din 17 Aprilie 1946, a apărut un decret-lege pentru repunerea în vigoare şi modificarea articolelor 39, 40, 41, 42 şi 43 din Legea pentru organizarea Bisericii ortodoxe române din anul 1925.

Deasemenea a apărut şi Statutul pentru organizarea şi funcţionarea Fondului ortodox român din Bucovina.

Apel. Organizaţia misionară, „Frăţia Propoveduirii Sfintei Cruci" din Arad, face următorul apel:

„La Arad a luat fiinţă o societate de propagandă religioasă cu scopul de a răspândi învăţăturile sfinte, creştine ortodoxe, în ţară şi în străinătate.

Toţi cei ce doresc să ajute cu ceva la această lucrare a societăţii, sau să devină misionari şi misionare ai ei (chiar de au numai 4 clase primare), sunt rugaţi să ceară lămuriri printr'o carte postală trimisă Sfintei Episcopii Arad, pentru Frăţia misionară.

Sfânta Episcopie Arad caută, pentru propagandă religioasă în ţară şi străinătate, aparate de proiecţiuni luminoase „fixe" sau numai părţile ce le alcătuesc: obiective, becuri electrice, lămpi de carbid, lămpi de petrol cu ciorap, dispozitive religioase sau şi numai materialul fotografic şi culorile trebuincioase pentru facerea lor, etc.

Toţi oamenii de bine care doresc să ajute această lucrare pentru aducerea sufletelor la Dumnezeu, sunt rugaţi să se intereseze cine are asemenea aparate sau anexe ale lor şi să-l roage să le dăruiască sau să le vândă, sau cel puţin să le împrumute Sfintei Episcopii Arad, vestind-o printr'o carte postală despre acest lucru".

Primul număr din „Biblioteca Şcoalei de Duminecă" iniţiată de Păr. misionar Dr. Toma Gherasimescu la Arad, a apărut de curând şi cuprinde 7 piese de teatru religios-moral, foarte uşor de pregătit cu elevii dela primare.

Congres. In 16 Iunie a. c., se va ţine un mare congres al „Oastei Domnului" din Eparhia Caransebeşului, la schitul „Piatra Scrisă" de lângă Armeniş (jud. Severin), sub conducerea P. S. Sale Episcopului Veniamin.

In ziua de 17 Aprilie a. c., s'a sfinţit piatra fundamentală a noului local pe care îl clădeşte Episcopia Clujului pentru trebuinţele Liceului ortodox român de fete „Doamna Stanca".

Conducerea Şcoalei de cântăreţi bisericeşti din Arad a fost de curând încredinţată P. C. Părinte Prot. Dr. Petru Deheleanu, profesor la Academia teologică.

Senatul Universităţii din Bucureşti a ratificat desemnarea dlui Lucreţiu Pătrăşcanu ca profesor titular la catedra de Economie teoretică, la Facultatea de Drept din Capitală.

Producţia de zahăr va fi anul acesta întreită faţă de aceea a anului trecut.

Procesul marilor criminali de război a început în 6 Mai c. la Bucureşti.

Ofiţerii români prizonieri în U. R. S. S., se întorc în ţară.

EXTERNE:

Liga Naţiunilor a fost disolvată. Toate bunurile ei vor trece în proprietatea Organizaţiei Naţiunilor Unite.

Lucrările Conferinţei miniştrilor de externe dela Paris, continuă

S'a descoperit un complot pentru asasinarea generalului Mack Arthur, comandantul suprem aliat din Japonia.

Relaţiile diplomatice dintre U. R. S. S. şi Elveţia au fost de curând restabilite, după o întrerupere de 27 ani.

Preşedintele Societăţii pentru relaţiunile culturale ale U. R. S. S. cu străinătatea, dl Kremenov, a dat — în ziua de 29 Aprilie c. — o recepţie în onoarea celebrului muzician român George Enescu, pe atunci în turneu la Mescova.

Guvernul bulgar cere să se asigure Bulgariei o ieşire la Marea Egee.

Dl Dr. Nagy Ferenz, premierul Ungariei, a declarat printre altele: „Noi nu ridicăm problema Maghiarilor cari trăiesc peste hotare şi respingem revizionismul şi şovinismul, de dragul păcii durabile".

Grecia revendică dela Bulgaria un teritoriu în regiunea Munţilor Rhodope.

In Ungaria s'a descoperit o mare organizaţie monarhistă, condusă de un ziarist

România a reluat de curând legăturile diplomatiee cu Cehoslovacia şi cu Polonia.

Alegerile *din Franţa privitoare la Constituţie au avut următorul rezultat:* **Nu** *10.488.000 de alegători şi* **Da** *9.327.000.*

Franţa *revine la politica tradiţională în Balcani.*

ŞTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

5. *Duminecă în 19 Maiu 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: cons. *A. Nanu.*

6. *Marţi în 21 Maiu 1946, la Sfinţii Împăraţi Constantin şi Elena* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Vasile Gârbu şi Eugen Munteanu. Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

7. *Duminecă în 26 Maiu 1926* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaş şi prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu şi Simion Macarie. Predică: prot. *Mihail Neagu.*

8. *Joi în 30 Maiu 1946, la Înălţarea Domnului* servesc: Cons. Emilian Cioran, Dr. Andrei Gâlea, Ieronim Grovu, Alex. Popa şi prot. Mihail Neagu. Predică: cons. *Alexandru Popa.*

CĂRŢI ŞI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacţia şi administraţia: Academia teologică „Andreiană", Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 12.000 Lei. Director: profesor *Dr. Grigorie T. Marcu.* — Nrii 5—6 cuprind: Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: Ierarh priitor norodului. P. S. Sa D. D. Nicolae Colan: Biserica neamului şi unitatea limbii româneşti. Prof. univ. Dr. Silviu Dragomir: Răspuns la discursul de de recepţiune al P. Sf. Episcop Nicolae Colan. Preot Nicodim Belea: Calea către preoţie. Dr. Grigorie T. Marcu, Diacon N. Mladin, Preot Dr. Teodor Bodogae şi Sabin Sibianu: Mişcarea literară: In legături, de Episcop Nicolae Colan, membru al Academiei Române. Despre iubire, de Dr. D. I. Belu. Manuscrisele româneşti din biblioteca centrală dela Blaj, de Prof. Nicolae Comşa, Estetica poeziei lirice, de Liviu Rusu. Altarul Banatului, (Volum omagial pentru P. Sf. Episcop Veniamin al Caransebeşului). Revista Teologică, Dr. Emilian Vasilescu, şi Dr. Crigorie T. Marcu: Cronică: † Prof. Dr. Ion Mateiu. Societatea Română de Teologie Ortodoxă. Conferinţa ecumenică dela Geneva. Conferinţa ecumenică pentru refacerea bisericească. Gr. T. M.: Note şi informaţii: Pastorala îndrăznirii pentru Hristos. Povaţa I. P. Sf. Mitropolit Nicolae pentru plugari. Orfelinatul arhidiecezan. Copiii de şcoală primară în ajutorul orfanilor. Conferinţele Societăţii ortodoxe naţionale a femeilor române. Despoliticianizarea tineretului şcolar. Alegere sau numire? O soră a Filocaliei. De-ale unui fugar. I. P. Sf. Patriarh Nicodim al României vizitează Patriarhia URSS. Familia Roosevelt ctitoră a catedralei române din Detroit. Uniunea mondială a studenţimii creştine. A murit Hermann Keyserling. Mărunte. — Pro domo.

VITRINA CĂRŢII

Z. Sandu: *Urcuşuri în zări — Psalmi noui* — Sibiu (Tiparul Tipografiei Arhidiecezane) 1946. Pag. 127. Preţul Lei 1500.

Imbrăcaţi într'o deosebit de frumoasă limbă românească şi isvoriţi dintr'o profundă simţire religioasă ortodoxă, psalmii noui ai dlui Prof. Dr. Nicolae Regman aduc la expresie — după cum arată şi titlul de: *„Urcuşuri în zări"*, foarte fericit ales — sbuciumul sufletului omenesc chinuit de truda descătuşării din legăturile pământescului şi avântării în sferele desăvârşirii. Accente de smerită cucernicie şi de sinceră spovedanie, entuziastă preamărire a Creatorului alături de simţul nimicniciei şi al efemerităţii omului, frecventa apariţie a figurei mamei cu glasul ei duios şi cu sfatul ei cuminte, o concepţie eroică despre viaţă şi o atmosferă de înfrăţire a omului cu natura întru preamărirea Celui Atotputernic, cinstirea strămbunilor şi dorinţa fierbinte ca Neamul să calce pe linia adevăratului său destin, iată câteva din aspectele fundamentale ale acestei cărţi, care te fac s'o ceteşti pe nerăsuflate.

Răscolire în adâncuri şi stimulare spre înălţare în zări de plinătate, chemare spre vieţuire în perspectiva adevăratei vieţi creştineşti şi româneşti, psalmii noui ai dlui Z. Sandu sunt roua de întremare şi de avânt în asprimea vremurilor de azi. Pentru care pricină, îndemnăm cu toată stăruinţa la cetirea lor cu zăbavă.

C. S.

Nr. 134/1946 (25) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Ilimbav,** din protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Casă parohială cu patru camere şi bucătărie cu toate supraedificatele economice în stare bună şi grădină cu pomi în suprafaţă de 801 st. p.

3. Sesie parohială veche: 8. jug. 1562 st. p. arător, 7 jug. 1266 st. p. fânaţ, folosinţa curţii bisericii.

4. Una soarte de lemne de foc în pădurea comunală, cca 12 m. steri.

5. Taxele stolare obişnuite în protopopiat.

Indatoriri: Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor înainta în termen cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea Arhierească de candidare, Oficiului protopopesc din Agnita.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc în zi de Duminecă sau sărbătoare pentru a sluji şi predica în sf. biserică şi a face cunoştinţă cu poporul. Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Ilimbav.

Agnita, la 8 Mai 1946.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 700/946 (17) 3—3

Concurs

Parohia ort. rom. Zârneşti jud. Braşov, publică concurs pentru pictarea bisericii a treia, cu termen de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Pictorii autorizaţi, doritori a executa această lucrare, să înainteze oferte-deviz în ermenul deschis, în conformitate cu regulele iconografiei, precum şi o dovadă, că au mai executat asifel de lucrări.

Informaţii de amănunt se pot primi la oficiul parohial ort. rom. Zârneşti, în orele oficiale.

Consiliul parohial îşi rezervă dreptul de-a încredinţa pictarea bisericii concurentului care va oferi cea mai bună încredere, că va executa lucrarea în condiţiuni optime artistice şi iconografice.

Zârneşti, 5 Aprilie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 5088/1946 (26) 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a, **Poiana Mărului I,** protopopiatul Bran, se publică al doilea concurs cu termen de 30 zile dela apariţia în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.

2. Sesiune parohială de 6 jugăre pământ.

3. Venitele stolare obişnuite în protopopiatul Bran.

Indatoriri:

Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară, în înţelegere cu preotul dela parohia Poiana Mărului II.

Cererile de concurs vor fi înaintate direct la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc, ţinută la 14 Mai 1946.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4818/1946 (23) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Hăghig,** din protopopiatul Sf. Gheorghe se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima lui publicare.

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.

2. Sesiunea parohială de 17 jug. pământ arabil şi fânaţ.

3. Casă parohială cu dependenţe, toate în stare bună.

4. Patru stânjini lemne din pădurea parohiei.

5. O ferdelă (20 litri) cereale (grâu) dela fiecare cap de familie, iar dela văduve jumătate.

6. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs se vor trimite la Oficiul protopopesc din Sfântul Gheorghe, jud. Treiscaune.

Candidaţii dela primul concurs vor face numai cerere de concurs la Oficiul protopopesc. Candidaţii noui vor face şi cerere de binecuvântare.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 30 Aprilie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 447/1946 (22) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Araci,** protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul de preot dela stat.

2. Locuinţă în casa parohială, cu 4 camere, dependenţe, grajd, şură, etc. şi grădină 100 st. p.

3. Sesiune parohială veche, $2^1/_2$ jug. cad. arabil; sesiune parohială din rezerva de stat, 8 jug. arabil şi 10 jug cad.. fânaţ.

4. Lemne de foc din pădurea parohială, 4 st. în pădure.

5. Taxele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va predica în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc Sf. Gheorghe, jud. Treiscaune, şi se vor putea prezenta în parohie numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi face cunoştinţă cu poporul, în duminecile sau sărbătorile ce li se vor fixa.

Sf. Gheorghe, 26 Martie 1946.

Oficiul prot. ortodox rom. Sf. Gheorghe în înţelegere cu Consiliul parohial din Araci.

Ioan Ludu,
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 2 Iunie 1946 Nr. 21—22

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50 000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Cuvântare

rostită la București de I. P. Sf. nostru Mitropolit NICOLAE, cu ocazia sărbătoririi I. P. Sf. Patriarh NICODEM la împlinirea vârstei de 80 ani

Inalt Prea Sfinția Voastră,

Membrii unei familii se simt una în toate: în lupte, în năzuințe, în întristări și în bucurii. In această participare a tuturor la tot ce vine în viața fiecăruia se arată dragostea care-i leagă întreolaltă. Dar fenomenul acesta se petrece pe o scară cu mult mai întinsă în Biserica Domnului nostru Iisus Hristos, marea și duhovnicească familie, întemeiată și susținută de jertfa celei mai mari și mai cuprinzătoare iubiri. Dragostea dintre fiii sfintei Biserici se manifestă concret mai ales în faptul că sufletul fiecăruia e un ecou în care răsună atât bucuriile și durerile ei ca întreg, cât și îngrijorările, izbânzile și bucuriile celor ce stau în prima linie a luptelor ei, a celor ce reprezintă și trăesc exclusiv pentru slava ei, a Arhipăstorilor ei.

De aceea azi e o zi de mare sărbătoare pentru toți fiii sfintei noastre Biserici ortodoxe române, pentrucă e o zi de sărbătoare pentru cel mai înalt Arhipăstor și pentru primul Părinte al ei, pentru cel ce poartă în inima sa cele mai mari griji și sentimentul cel mai acut al răspunderii pentru soartea credinței în mijlocul neamului nostru, pentru Patriarhul Țării. Dacă Inalt Prea Sfinția Voastră simțiți în fiecare clipă tot ce frământă și tot ce umple viața fiecărui fiu dudovnicesc al I. P. Sf. Voastre, să fiți asigurat că la rândul lor trăesc și ei ca pe o sărbătoare a lor această zi însemnată din viața I. P. Sf. Voastre. Biserica întreagă, clerul și poporul ei, în frunte cu Sf. Sinod mărturisesc aceasta prin graiul meu.

Dar cum e și firesc, în această zi de popas a I. P. Sf. Voastre, după un lung șir de strădanii închinate sfintei noastre Biserici, prin mintea noastră trec toate câte le-ați făcut pentru credința poporului dreptcredincios al Românilor, se desfășoară filmul luminos și bogat al unei existențe care a răspândit numai lumină și numai forță duhovnicească în drumul ei prin mijlocul vieții bisericești. E o existență, care pornită ca un firișor de apă cristalină din piatra sănătoasă a unei familii țărănești din munții Neamțului, a crescut treptat până la mărimea râului de azi care face să rodească îmbelșugat pământul săfletesc al Țării în holdele credinței. Binecuvântată a fost zăbovirea din tinerețe a I. Prea Sf. Voastre pe lângă două mari fântâni de apă vie cari au făcut și din sufletul I. P. Sf. Voastre un izvor nesecat de învățătură. Mănăstirea Neamțului V'a descoperit bogăția de slovă tradițională și monahală a neamului nostru, dând un caracter neșters preocupărilor cărturărești ale I. P. Sf. Voastre, iar Chievul pravoslavnic V'a deschis perspectivele largi ale unei teologii de cel mai autentic duh răsăritean, apropiat celui al mânăstirilor moldovene.

Rămas în continuă legătură cu aceste izvoare de cultură ortodoxă, ați început apoi acea impresionantă activitate în sânul Bisericii noastre, diriguind pe deoparte viața credincioșilor din mai multe scaune arhierești și îmbogățind pe de alta sufletele printr'un șir numeros de scrieri care de care mai valoroasă și mai folositoare pentru adâncirea vieții duhovnicești.

Un puternic duh practic a însuflețit toată activitatea cărturărească a I. P. Sf. Voastre, tradând pe păstorul care a stat necontenit lângă suflete, simțind trebuințele lor și cunoscând căile ce duc la ele. Ați publicat mai ales „Cuvântări" de zidire sufletească, „cuvântări" de apărare a credinței, scrieri de caldă zugrăvire a vieții primilor creștini. Mai ales V'a atras atmosfera de flacără a Scripturii, publicând scrieri despre lumea ce și-a depănat existența sub dogoarea ei. Iar supremul dar ce l-ați făcut poporului nostru dreptcredincios a fost noua tălmăcire a Bibliei în duhul tradiției ortodoxe.

Aplecat continuu asupra vieții practice a credincioșilor, V'ați dat seama ce rol important poate avea monahismul ca factor de întărire a credinței și de menținere a ei în alvia tradițiilor noastre. De aceea ați lucrat cu râvnă pentru crearea condițiilor favorabile unei renașteri a monahismului ca factor de elită în misionarismul impus Bisericii de vremea noastră.

Inspirându-Vă din duhul vechilor legături între mânăstirile Moldovei și românismul din Ardeal, V'ați întors adesea fața către noi cei de acolo în necazurile în cari sufeream sub apăsarea stăpânirii străine, ne-ați trimis cărți, ne-ați ajutat cu colaborarea prețioasă la I. P. Sf. Voastre la „Revista Teologică", iar după luminata zi a eliberării ne-ați vizitat în diferite rânduri, arătându-ne cea mai duioasă dragoste frățească îndeosebi când am primit darul hirotoniei pentru scaunul Mitropoliei ardelene.

Cu un trecut atât de bogat în realizări, Biserica noastră n'a făcut decât să tragă o concluzie firească atunci când V'a chemat în fruntea ei, pe cel mai înalt scaun de Arhipăstor. Salutând cu acea fericită ocazie alegerea I. P. Sf. Voastre ca Patriarh al României, mi-aduc aminte că V'am spus:

„Suntem convinși cu toții că prin încercata experiență, prin înțelepciune și râvna I. P. Sf. V. veți face Biserica noastră vie, în stare să reverse asupra sufletului dreptcredinciosului popor românesc acele puteri divine ale credinței, de cari are atâta nevoie în epoca de azi a istoriei".

Convingerea exprimată atunci de noi o vedem confirmată prin fapte. Ați preluat cârma Bisericii noastre în preziua unui războiu care a ținut într'un cutremur continuu viața poporului nostru, ca și a tuturor popoarelor. Ați păstorit în vremurile cele mai grele ale istoriei noastre: în vremurile în cari s'au deslănțuit cele mai cumplite patimi și s'au năpustit asupra oamenilor cele mai mari suferințe. Au fost vremuri de neliniște, de nesiguranță, de amenințare și de primejdie continuă. Dar V'ați dovedit un cârmaciu destoinic, conducând corabia Bisericii cu înțelepciune, cu prudență printre toate vâltorile. Trăim încă vremuri aspre, de grele lipsuri. Dar par'că a început să se liniștească furtuna și să se însenineze cerul. Și suntem siguri că așa cum ați condus până acum Biserica cu bine, o veți conduce și de aci înainte cu același deplin succes.

In mijlocul greutăților Biserica e mai sigură de sine și de misiunea ei. Obștea credincioșilor e mai legată ca oricând de altarele ei. In fața poverilor și necazurilor vremelnice cari au apăsat viața poporului nostru, a crescut în greutate puterea credinței, certitudinea că Dumnezeu este aproape și că după toate încercările va aduce mângâierea și scăparea. Prin propovăduirea slujitorilor Bisericii a crescut încrederea poporului în forțele spirituale și în valorile sufletești, în mijlocul unei lumi împătimită de bunurile materiale și de aceea alarmată de șubrezenia pe care au dovedit-o.

Aceasta este calea pe care Biserica poate contribui cel mai mult la aducerea liniștei, a păcii, a echilibrului moral în mijlocul unui popor, ca și între popoare. Pe această cale ați povățuit I. P. Sf. Voastră Biserica, clerul și poporul credincios al ei. In modul acesta ați înțeles și înțelegeți să adăugați eforturile Bisericii la acelea ale Statului nostru la normalizarea vieții după crâncenul războiu care a tulburat-o atât de profund. In modul acesta stând în slujba lui Dumnezeu, Biserica Neamului stă într'ajutor Țării, Guvernului și iubitului nostru Suveran, să ne împlinim misiunea pe care ne-a hărăzit-o Providența în această parte a lumii.

Felicitând pe I. P. Sf. Voastră pentru toată munca ce-ați desfășorat în cursul atâtor ani pe ogorul duhovnicesc al Bisericii și asigurându-Vă că în strădaniile viitoare vom sta cu toții ca și până acum alături de I. P. Sf. Voastră, odată cu expresiunea simțemintelor de venerațiune și iubire ce Vi le păstrăm, oferim I. P. Sf. Voastre și Vă rugăm să-l primiți ca un semn al lor acest *volum omagial* închinat I. P. Sf. Voastre la împlinirea vârstei de 80 ani. Rugăm pe bunul Dumnezeu să Vă dăruiască încă mulți ani cu sănătate și cu bogăție de rod duhovnicesc pe seama sfintei noastre Biserici.

Intru mulți ani!

Sărbătorirea I. P. Sf. Patriarh Nicodim

Intr'un cadru festiv și sobru, s'a desfășurat în ziua de 27 Mai a. c., sărbătorirea I. P. Sf. Patriarh Nicodim *cu prilejul aniversării de 80 ani de viață, 50 ani de preoție și 7 ani de patriarhat.*

După Te Deum-ul dela Patriarhie, asistența a trecut în Sala Sinodală a Palatului Patriarhal, spre a prezenta felicitări sărbătoritului.

La ora 11 și-a făcut apariția în Sala Sinodală I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim, *luând loc pe tronul patriarhal. Cel dintâiu a luat cuvântul I. P. Sf. Mitropolit* Nicolae *al Ardealului, care a rostit cuvântarea ce o publicăm în fruntea ziarului și a oferit sărbătoritului un exemplar din volumul omagial.*

In numele guvernului a vorbit dl ministru Mihail Ralea, *care a omagiat personalitatea și opera sărbătoritului, căruia i-a oferit totodată — în numele M. Sale Regelui — înaltul ordin al Colanului «Serviciul Credincios».*

Au mai vorbit dl prof. V. G. Ispir *în numele învățământului superior teologic; I P. S. Sa Episcopul* Cizar *în numele Bisericii catolice, dl șef-rabin* Dr. Al. Șafran *în numele Comunității izraelite și dl prof.* I. D. Ștefănescu *în numele colaboratorilor la volumul omagial.*

Tuturor le-a răspuns I. P. Sf. Sa Patriarhul Nicodim, *mulțumind călduros pentru dragostea și prețuirea ce i s'a arătat.*

Patru decenii dela târnosirea Catedralei

La Rusalii se împlinesc patru decenii dela târnosirea măreței Catedrale mitropolitane din Sibiu. Evenimentul va fi comemorat în cadru de sobrietate, așa cum cer zilele noastre.

S'au împlinit deasemenea trei decenii dela moartea mitropolitului Ioan Mețianu *sub a cărui păstorire s'a ridicat și târnosit Catedrala. Intru pomenirea lui se va sluji, în întâia zi a Rusaliilor, un parastas și se va organiza un pelerinaj la locu-i de odihnă.*

Să nu uităm pe orfani

Prilejuri binevenite

Sunt atâtea prilejuri în viaţa omenească, momente de înălţare sufletească, împrejurări în mijlocul cărora sufletul nostru simte trebuinţa de-a face bine; vrea omul oarecum să răscumpere o reuşită în viaţă, o binefacere neaşteptată care i-a venit, sau în smerenie îşi aduce aminte de părinţii răposaţi şi doreşte să facă ceva pentru sufletul lor. Dar când e vorba să treacă la fapte nu ştie pe ce cale anume să apuce, sau care este binele cel mai potrivit de făcut.

Faţă de această ezitare, vine cutare cunoscut sau prieten şi-l îndeamnă fă aşa sau aşa şi omul face, plecându-se în faţa unui destin sau făcând cum a văzut şi pe alţii făcând. In felul acesta vedem nu arareori risipindu-se bani grei pentru lucruri cu totul nefolositoare. Se fac risipe inutile la botezuri, la nunţi, la înmormântări; se irosesc sume mari de bani pe buchete şi cununi, multe cununi de flori, pe băuturi scumpe, pe găteli zadarnice şi-atâtea alte lucruri nefolositoare.

Dacă în aceste momente solemne din viaţă, s'ar pune mai multă judecată, şi s'ar căuta prilejuri mai binevenite pentru a satisface spiritul de dăruire al creştinilor, atunci s'ar putea face mult bine şi s'ar putea alina cu uşurinţă atâtea suferinţe. Durere, există în mijlocul societăţii noastre atâtea neajunsuri, sunt atâtea goluri de umplut şi lipsuri de împlinit. Lipsurile şi golurile acestea sunt tot atâtea prilejuri binevenite pentru ca inimile creştine să-şi poată îndplini cu adevărat folos faptele lor de milostenie.

Ne îngăduim a indica în acest loc un prilej foarte binevenit pentru practicarea binefacerilor noastre: *Orfelinatul Bisericii ortodoxe din Sibiu*

Până acum, mai multe persoane şi-au arătat dărnicia faţă de iubiţii copilaşi orfani ocrotiţi în casa bisericii, astfel: Dl Dumitru Sârbu din Sibiu, la moartea alor doi prieteni ai Dsale a dăruit, în loc de cunună de flori pe mormântul lor, odată *25.000 Lei* **şi-a doua oră** *50.000 Lei* **pentru orfelinat. Preotul pensionar Pantilimon Nastea din Persani, la moartea soţiei sale Sofia, a donat pentru orfelinat, ajutorul de înmormântare, în sumă de** *Lei 25.000.* **Preotul Iosif Popica din Brădet Acriş, fiind distins cu brâu roşu din partea I. P. Sfinţitului nostru Mitropolit, a dăruit drept recunoştinţă suma de** *Lei 50.000* **pentru orfelinat. Preotul Victor Marin împreună cu dna preoteasă, drept mulţămire pentru binefacerile ce-au fost asupra lor dela Dumnezeu, au dăruit pentru orfelinatul Arhiepiscopiei noastre suma de** *Lei 100.000.* **Dl inginer Olimp Boiu împreună cu dna, au dăruit în loc de flori pe mormântul alor doi prieteni** *Lei 10.000.* **pentru orfelinat.**

Aceste gesturi frumoase, cari grăiesc dela sine ne-au îndemnat să atragem atenţiunea cetitorilor acestei gazete asupra lor. Să nu pierdem din vedere prilejul binevenit al orfelinatului şi să ne legăm binefacerile noastre de el! *Zecile de copilaşi au trebuinţă de permanenta noastră purtare de grijă. Călăuzirea binefacerilor ocazionale asupra orfelinatului este o operă pe care cu deosebire preoţimea trebue s'o cultive.* **Da, binefacerile ocazionale vor fi veniturile laterale ale orfelinatului, pe cât de neaşteptate, pe atât de binevenite.**

Referent

Răspândiţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

Puritatea democraţiei

Orice acţiune liberă şi conştientă a omului se încadrează firesc în domeniul moralei creştine şi trebue să fie normată de principiile acesteia. De aceea, şi politica — indiferent de concepţia ce şi-a însuşit-o şi de sistemul pe care-l practică — trebue să se lase inspirată şi stăpânită de marile principii ale moralei creştine.

Intrucât înrudirea dintre creştinism şi adevărata democraţie este aşa de strânsă, încât se identifică în esenţă, urmează implicit că adevărata democraţie nu poate fiinţa decât în înfrăţire armonică cu creştinismul. Ceea ce înseamnă că între democraţie şi principiilei moralei creştine, trebue să fie un raport deosebit de strâns. Aceasta cu atât mai vârtos, cu cât democraţia — concepută în lumină şi duh creştin — nu este numai un regim politic sau un program social oarecare, ci este mai presus de toate o concepţie superioară de viaţă, care consideră pe om ca scop în sine şi-l tratează potrivit cu demnitatea sa excepţională şi cu valoarea sa morală.

Democraţia de esenţă creştină aşează în centrul ei ideia personalităţii, evitând a considera pe om numai ca pe un mijloc sau ca pe un instrument în rândul celorlalte obiecte din mecanismul vieţii naturale. Conştientă de înalta menire a omului, adevărata democraţie se străduieşte să-l ridice pe om la deplina lui desăvârşire, prin punerea în lucrare a tuturor forţelor sale creatoare sub aripa ocrotitoare a Cerului. Ori, aceasta nu se foate face decât sub călăuzirea principiilor moralei creştine.

Şi mai evident devine adevărul acestei afirmaţiuni, când ne dăm seama că *esenţa adevăratei democraţii se reduce la supremul principiu al moralei creştine: IUBIREA.* Reducându-se în fond la iubirea de om şi la iubirea de pace, însemnează că prin însăşi esenţa sa democraţia cere *iubire sinceră* şi activă faţă de popor, iubire care se inspiră din marile idei umanitare: libertate, egalitate şi fraternitate, toate brodate pe beteala unui profund duh de dreptate, de *pace* şi de *armonie socială.*

Numai astfel concepută şi realizată, numai străbătută până în cele mai adânci fibre ale ei de duhul principiilor moralei creştine, democraţia promovează adevărata prosperitate a popoarelor.

De aceea, toate aspectele vieţii politice democratice trebue să se diriguiască după principiile mai sus amintite, pregătind în felul acesta ridicarea efectivă a poporului şi maturizarea lui — cu vremea — în adevăratul spirit al democraţiei.

Ne găsim în faţa alegerilor generale. După experienţele de până acum, ele comportă nu numai tulburări şi disordini, ci şi seducerea şi exploatarea poporului în scopul promovării intereselor meschine de partid sau personale. Departe de-a fi democratice, atari alegeri ar fi cea mai gravă şi mai ruşinoasă pervertire a adevăratei democraţii. Unele ca acestea n'au promovat niciodată interesele şi bunăstarea poporului, ci cel mult interesele câtorva politiciani.

Vremurile actuale de profundă şi hotărîtă orientare democratică, cer ca şi noi să îmbrăţişem adevărata democraţie cu cea mai curată sinceritate şi cu cea mai puternică hotărîre de-a o realiza cât mai deplin. Altfel, suntem sortiţi să rămânem în afara ritmului spiritului actual al vremii şi să cădem pe delături ca nişte uscături lipsite de viabilitate.

In spiritul acestor consideraţiuni, nu ştim cum să recomandăm mai cu tărie: evitarea procedeelor politiciniste din alegerile trecute, ferirea de-a compromite adevărata democraţie prin gesturi de înşelare şi exploatare a poporului, chemat — în alegeri cu adevărat democratice — să-şi rostuiască destinul între nişte împrejurări atât de grele.

Nu numai puritatea şi maturitatea democraţiei, ci şi gravitatea vremurilor prin care trecem, ne cer să facem din viitoarele alegeri, *o luminată şcoală a poporului în spiritul adevăratei democraţii.* Căci prin însăşi firea lucrurilor, alegerile sunt un examen politic, menit să desvelească maturitatea politică a unui popor.

Dar atari alegeri nu se pot face, decât numai dacă cei angajaţi în ele se lasă să fie străbătuţi în toată fiinţa lor, de duhul adevăratei democraţii, care se reduce în esenţă la *iubirea activă faţă de popor şi la sinceritatea faţă de el.*

Iubirea sinceră faţă de popor cere ca în alegeri să-şi spună cuvântul nu interese meschine de partid sau personale, ci să se aibă în vedere *numai binele poporului* şi ridicarea lui la un nivel de viaţă potrivit cu demnitatea şi menirea omului.

Să nu uităm, că poporul este acela care a îndurat cel mai mult necazurile şi apăsările războiului recent. După atâta necaz şi suferinţă, el are dreptul să dorească cu toată puterea nu numai revenirea la mersul normal al ritmului vieţii, ci şi răzbaterea la o viaţă mai bună şi mai dreaptă, pentru a cărei împlinire a sângerat din plin pe câmpurile de bătaie. Grozav de amarnică îi va fi desamăgirea, dacă şi astăzi ar avea prilejul să constate, că «domnii» nu vin la el decât ca să-i stoarcă votul, şi'ncolo îl lasă iarăşi mai departe în mila sorţii.

Iar celalalt aspect fundamental al democraţiei: iubirea de pace, cere ca alegerile să se desfăşoare *în spirit de linişte, ordine şi disciplină,* demne de cel mai pretenţios sistem politic, evitându-se cu totul tulburările şi disordinile. Reconstrucţia Ţării şi răzbaterea la o viaţă mai bună, se pot face numai în solidaritate şi armonie.

Dar pentru a ajunge la atari alegeri, e nevoe ca şi pregătirea lor şi mai ales campania electorală, să se facă sub semnul democraţiei pure şi sincere, având în faţă un singur gând şi o singură ţintă: *ridicarea poporului şi fericirea lui!*

Numai conduşi de astfel de gânduri şi principii, vom avea dreptul la o soartă mai bună.

Aruncăm de încheiere întrebarea: **Oare nu s'ar putea găsi o modalitate de înţelegere între toate partidele?** Oare să nu fie posibilă o solidaritate naţională în faţa greutăţilor de azi?

C. SÂRBU

De ziua Lor...

A venit şi ziua Lor şi Patria a serbat-o după cuviinţă. Este a doua pomenire sub cerul României libere prin jertfa Lor, după'ce cântecul morţii a încetat. Pomenirea Eroilor în ziua în care Biserica prăsnueşte înălţarea la cer a Intemeietorului ei şi a Dumnezeului nostru Iisus Hristos, nu este o simplă coincidenţă ci o fericită rânduială, care tălmăceşte fără putinţă de replică, legătura şi armonia dintre Biserică şi Neam. După cuvântul regretatului N. Iorga, statul nostru a trăit doară «în umbra Bisericii».

Sfinţii Bisericii şi Eroii Patriei sunt supreme exemple de datorie împlinită până la capăt în slujba marilor idealuri. Ce li se putea cere mai mult? Au dat tot ce aveau mai scump şi la care noi ţinem aşa de mult: viaţa! Ei au îndeplinit întocmai cuvintele Mântuitorului: «Mai mare dragoste decât aceasta, ca cineva să şi pună sufletul pentru prietenii săi, nimeni nu are" (Ioan 15, 13). Iată ce-i înalţă peste noi.

Când copilaşii pe mormintele proaspete cântă ca nişte cete îngereşti «sufletele lor curate în spre ceruri să ia sbor», când trupurile unora, vorba poetului, nu ştiu de vor avea la cap o cruce, un gând trebue să ne reţină dela preocupările noastre meschine şi egoiste: ei au căzut pentru noi toţi şi pentru fiecare dintre noi; şi inversul medaliei: fiecare dintre noi puteam fi sau să spun gândul întreg — puteam zăcea în locul unu'a sau altuia dintre Ei. Atunci, să tragem singura şi adevărata concluzie din măreţia jertfei lor, că „moartea Lor e viaţa noastră" şi să ne comportăm ca atare.

De altfel, acesta este şi rostul acestor gânduri. Sunt prea proaspete mormintele şi calde încă lacrimile, ca să intrăm în indiferentismul nostru până la vizita oficială din anul următor. Căci, cum spune un mare gânditor al nostru, există două moduri de a comemora pe Eroi: unul, lăsându-ţi cartea de vizită odată pe an la morminte; altul, continuând şi desăvârşind în supravieţuitori opera pentru care s'au jertfit». Deci, grija noastră este păstrarea şi desăvârşirea operii pentru care s'au jertfit şi totodată grija faţă de cei dragi, din mijlocul cărora au plecat, lipsiţi acum de sprijinul Lor. Suntem aşa de aproape de Ei, încât jertfa Lor sângerează încă în familiile de unde au plecat: dela lacrămile neuscate ale unei mame sau ale unei soţii, care şi aşteaptă fiul sau soţul şi întrebarea unui orfan mai mititel, care nu ştie ce-i moartea, şi te întâmpină veşnic cu întrebarea: mamă, tăticu de ce nu mai vine, până la camarazii lor, care, înfruntând cu aceeaşi bărbăţie urgia focului, au scăpat totuşi din ghiarele morţii, şi-şi plimbă printre noi trupul sfârtecat, jumate viu — jumate mort, dintre care unii zac — poate — încă în spitale.

Frate Române şi creştine, cum şi cu ce răspundem noi în faţa atâtor suferinţe morale şi materiale, noi care credem că, printr'un discurs şi o coroană de flori, ne-am fi făcut datoria! Lucru clar, nu poţi spune că iubeşti pe cei morţi, neiubind şi nesjutând pe cei vii. Creştinismul care luminează toate ungherele vieţii noastre, ne învaţă prin sf. Ev. Ioan: «Dacă zice cineva: Iubesc pe Dumnezeu, iar pe fratele său îl urăşte, mincinos este, pentrucă cel ce nu iubeşte pe fratele său, pe care-l vede, nu poate să iubească pe Dumnezeu, pe care nu-L vede». (Ioan 4, 20). Cel ce spune că iubeşte Patria şi nu cinsteşte pe cei care s'au jertfit pentru ea, mincinos este.

Ocrotirea văduvelor, orfanilor şi invalizilor de războiu este firească o problemă de stat, din care totuşi iniţiativa particulară şi dragostea tuturor să nu lipsească. Biserica a dat dela început îndemnul şi şi-a arătat fapta prin diferite ajutoare şi sugestii foarte practice, cum sunt ultimele ieşite din mintea luminată şi grija de Neam a I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, în ceea ce priveşte ocrotirea orfanilor, în afară de orfelinate, de care Biserica încă se îngrijeşte, ca familiile fără copii să înfieze sau să îngrijească de câte un orfan chiar lăsându-l în familia lui, în cazul acesta socotindu-se naşi de orfani.

Concertul Reuniunii „Gh. Dima“

Odată cu amuțirea bubuitului tunului, roadele binefăcătoarei păci au început să se arate și în viața culturală-artistică a Sibiului. O serie bogată de concerte simfonice și festivaluri artistice organizate de diferite asociații locale au satisfăcut, din plin, setea de frumos a cetățenilor sibieni.

Cel mai recent eveniment cultural, de dimensiuni mai mari, a fost concertul comemorativ, din 18 Mai 1946, al Reuniunii Române de Muzică «Gheorghe Dima». După o întrerupere de câțiva ani, vechea și valoroasa reuniune muzicală corală din cetatea culturală a Ardealului a reînodat firul marilor sale concerte, înfățișându-se publicului sibian iubitor de muzică cultă românească, cu un program bogat și ales, alcătuit numai din compozițiile marelui muzician ardelean Gheorghe Dima, dela a cărui moarte s'au împlinit 20 de ani (în anul 1945).

In sala Teatrului municipal, în fața unei numeroase asistențe, alcătuită în majoritate din intelectuali, în frunte cu I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan, Mitropolitul Ardealului, corul Reuniunii, alcătuit din 140 persoane, susținut de o bună orchestră simfonică, a dat un concert întru totul vrednic de tradiția și bunul nume al Reuniunii.

La începutul programului, dl Dr. Valer Guția, ajutor de primar al municipiului Sibiu, a salutat în frumoase cuvinte reînviata Reuniune «Gh. Dima», felicitând comitetul pentru lăudabila inițiativă a comemorării patronului ei și făcând Reuniunii urări de propășire.

A vorbit deasemenea și dl advocat Dr. Simion Mitea, vicepreședintele Reuniunii, schițând viața și opera imensă a aceluia care a fost profesorul, compozitorul și dirijorul Gheorghe Dima. In special a insistat asupra activității pe care compozitorul a desfășurat-o la Sibiu, cea mai rodnică, de altfel, atât în ce privește creiația cât și pe teren interpretativ.

A urmat apoi desfășurarea programului, care a constat din trei părți. In partea I s'au cântat următoarele coruri a capella: Irmosul Buneivestiri, Sărmană frunză și Fântână cu trei isvoare, partea aceasta însheindu-se cu Hora, pentru cor și pian (la pian dna Lucia Cosma).

Pentru cor, cântarea a capella constitue genul cel mai greu, întrucât aci coriștii cântă fără sprijinul vreunui instrument muzical, care să-i mențină în ton și să le sugereze pasagiile mai grele de intonat. Dar corul Reuniunii „Gh. Dima“ a cântat partea I a programului în chip desăvârșit. Odată cu lăsarea cortinei, în aplauzele entuziaste ale auditorilor, după partea I a programului, succesul concertului era virtual asigurat.

Intr'adevăr, partea finală a concertului, cuprinzând Cantata și balada Mama lui Ștefan cel Mare, pentru cor, soli și orchestră, a sfârșit într'un adevărat triumf.

Meritul succesului acestui concert revine în primul rând coriștilor, aproape toți absolvenți ai unei școli secundare, foarte mulți titrați, iar câțiva profesori universitari. Merit deosebit are însă dirijorul corului, dl profesor Ilie Micu, șef de promoție al Școalei normale «Andrei Șaguna» din Sibiu și absolvent distins al Conservatorului de Muzică și Artă Dramatică din București. Dsale nu i se cuvin numai cuvinte de laudă ci și calde mulțumiri pentru osteneala obositoarelor și multelor repetiții cari au pregătit concertul și pentru optimismul și însuflețirea pe cari a știut să le redeștepte în rândurile împrospătate ale coriștilor Reuniunii «Gheorghe Dima».

Nivelul artistic al concertului a fost mult ridicat și prin concursul soliștilor de categoria I ca: dna Venera Țiculescu, dl inspector general Al. Colfescu și dl profesor Cornel Arion. Mai ales a impresionat plăcut arta cu care dl inspector general Alexandru Colfescu a cântat în partea II a concertului, destinată numai compozițiilor pentru voce și pian. Profund cunoscător al problemelor administrative, orator apreciat, om de o vastă și temeinică cultură generală și muzicală, dl inspector Al. Colfescu a dovedit că este dotat și cu o admirabilă voce de bas bine timbrată, condusă inteligent și cu mult simț muzical. Dna Jenny Colfescu s'a dovedit a fi o tovarășe ideală și în câmpul muzicii, acompaniându-și soțul, la pian cu multă atenție, în perfectă unitate de nuanțare și frazare.

Dna Venera Țiculescu — acompaniată deasemenea magistral la pian de dna prof. Lucia Cosma — a cântat ca adevărată cântăreață consacrată. Cuvânt de sinceră felicitare avem și pentru dl prof. Cornel Arion, a cărui voce, dacă nu are un volum excepțional, în schimb este foarte bine pozată și muzical condusă.

In urma succesului avut în seara zilei de 18 Mai a. c. Reuniunea «Gh. Dima» poate repeta curând concertul dat în memoria patronului ei, fiind sigură de același succes material și artistic.

Amintim acestea, că poate vor mai da cuiva de gândit după ce va fi auzit duiosul lor cântec: pe copii la sânul vostru alintați-i cu acest cânt... (Dragostea unora exagerată față de anumite animale, nu ar merita-o copiii aceștia?)

Nu știu în ce măsură se va fi răspuns acestui creștinesc îndemn, ca o poruncă a zilei, dar bine ar fi dacă s'ar găsi și dintre C. preoți în fruntea lor. Exempla trahunt. La judecată vor auzi cuvintele Mântuitorului: «Intru cât ați făcut unuia dintre acești frați ai mei prea mici, Mie Mi-ați făcut», (Mat. 25, 40).

Pe jertfe se reazimă și Biserica și Patria. Să le respectăm și să le știm descifra sensul. Cu câtă dreptate spunea Mihail Cogălniceanu că Istoria, după Biblie, trebue să fie și a fost, cartea de căpetenie a popoarelor.

GHEORGHE C. DIACONU

Nr. 3064/1946

Concurs

La Școala ortodoxă română de cântăreți bisericești „Dimitrie Cunțan“ din Sibiu sunt vacante catedrele:

1. Religia (Științe religioase);
2. Cântări bisericești și Tipic;
3. Muzica vocală și instrumentală;
4. Limba română (cu istorie și geografie);
5. Matematică.

Deasemenea, este vacant postul de *secretar-pedagog*.

Pentru ocuparea acestor posturi se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima apariție în ziarul „Telegraful Român“.

Posturile de profesori sunt prevăzute în bugetul Statului cu suma de 9000 Lei lunar fiecare, iar cel de secretar cu suma de 6000 Lei lunar, lângă care se adaugă sporurile și indemnizațiile legale.

Dela concurenții pentru ocuparea catedrelor se cere pregătire academică (licență în Teologie), iar dela cei ce doresc să ocupe postul de secretar-podagog, se cere să fie cel puțin absolvenți cu diplomă de școală secundară (școală normală, liceu teoretic, liceu comercial).

Cererile de concurs, însoțite de acte, se vor înainta în termin Consiliului arhiepiscopesc din Siciu.

Sibiu, din ședința bisericească dela 24 Mai 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Adunările eparhiale

In unele centre episcopale din Mitropolia Ardealului, supremele foruri de conducere a treburilor eparhiale și-au ținut ședințele de lucru în ziua de Duminecă 19 Mai a. c.

La *Arad*, după slujirea sf. Liturghii în sobor și chemarea sf. Duh, deschiderea festivă a Adunării eparhiale s'a făcut în aula reședinței episcopești, de față fiind cei 42 deputați eparhiali. Invitat să prezideze desbaterile adunării, P. S. Sa Episcopul *Andrei* a rostit o substanțială cuvântare, schițând punctul de vedere al Bisericii față de evenimentele din trecutul apropiat. După apelul nominal al deputaților eparhiali și împărțirea rapoartelor, prima ședință s'a încheiat.

Lucrările au continuat în ședința de după masă, cu prezentarea rapoartelor diferitelor secții ale Consiliului eparhial, luându-se următoarele hotărîri importante: alegerile de preoți să se facă cu vot secret și intensificarea activității preotului în cadrul Școalei de Diminecă.

Epuizându-se ordinea de zi, P. S. Sa Episcopul *Andrei* mulțumește membrilor pentru participare și încheie lucrările adunării printr'un înălțător cuvânt despre Providența divină și despre veșnicia Bisericii creștine. Ia apoi cuvântul dl Dr. S. Ispravnic, care mărturisește în numele membrilor Adunării eparhiale simțămintele de iubire și recunoștință față de persoana și activitaeta P. S. Sale Episcopului *Andrei*. Cu aceasta lucrările au luat sfârșit.

In aceeași atmosferă de sinceră colaborare s'au desfășurat și desbaterile Adunării eparhiale dela *Timișoara*, tot în ziua de Duminecă 19 Mai a. c. După sf. Liturghie, chemarea sf. Duh și parastasul pentru marii binefăcători ai episcopiei, P. S. Episcop *Vasile* deschide Adunarea eparhială printr'o frumoasă cuvântare, în care face juste constatări și luminoase considerațiuni asupra situației actuale. Urmează apoi apelul nominal și aprobarea telegramelor oficiale ce s'au trimis, după care s'a intrat în ordinea de zi. In cadrul rapoartelor comisiunilor ce s'au prezentat și discutat, s'a sesizat în mod deosebit problema sectară, s'a insistat asupra înființării unei facultăți de Teologie pe lângă Universitatea de Vest, s'a propus înființarea unei tipografii eparhiale și s'a hotărît a se pune în vedere preoților să-și facă conștiincios orele de religie.

Epuizându-se ordinea de zi, P. S. Episcop Vasile mulțumește deputaților eparhiali pentru interesul manifestat în cursul desbaterilor. Pentru înțeleapta conducere a eparhiei, mulțumește P. S. Sale — în numele deputaților — dl dir. T. Bucurescu. Ședințele s'au încheiat cu cântarea troparului „Bine ești cuvântat...“.

AVIZ

Legăturile poștale cu America fiind restabilite, am luat măsuri pentru reluarea contactului cu vechii abonați ai „Telegrafului Român“ din U. S. A. și Canada. In acest sens, am și expediat vechilor abonați numărul de față, precum și publicațiilor periodice românești de peste ocean, pe care le rugăm să binevoiască a ne trimite SCHIMB.

Redacția și Administrația „Telegraful Român“

Dl Molotov, ministrul de externe al Uniunii Sovietice, a făcut recent importante declarații asupra rezultatului Conferinței miniștrilor de externe dela Paris, spunând între altele: „In urma lucrărilor conferinței dela Paris poate fi socotită ca terminată în fond pregătirea tratatelor de pace cu România, Bulgaria, Ungaria și Finlanda“.

Declarații importante

Cu prilejul vizitei ce i-a făcut noul comitet al „Uniunii Preoților Democrați“, dl Prim-ministru *Dr. Petru Groza* a spus răspicat: „Regele și Coroana sunt un bun câștigat pentru poporul român, care nu poate trăi fără Rege și Coroană. Biserica se bucură și se va bucura de tot sprijinul și de toată solicitudinea. Poporul român nu poate trăi fără Biserică. Mica proprietate este un principiu de bază pentru Guvern. Anume s'au împroprietărit sătenii și li s'au dat titluri de proprietate pentru a se consolida această proprietate. Orice alte svonuri, nu sunt decât imfamii“.

Asociația clerului „A. Șaguna“ — Sibiu

Anunț

Prin aceasta anunțăm membrii Asociației clerului „A. Șaguna“, că la 1 Iulie c., se va deschide „Căminul preoțesc“ dela Bazna.

Preoții cari doresc a li se reține camere sunt invitați a se anunța până la 20 Iunie, la biroul Asociației din Sibiu, după această dată la Păr. prot. Ioan Crăciun din Mediaș. Odată cu anunțul pentru reținere de camere, preoții vor depune un avans de Lei 30.000. Camera reținută, dacă nu este ocupată în 3 zile, se va da altor persoane. Suntem nevoiți a fixa aceste condiții spre a evita prenotările la camere în trecut, fără a se prezenta membrul Asociației, și fără să ne avizeze, că nu mai reflectează la cameră.

Biroul Asociației

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Iunie 1946

1. In fiecare zi dimineața la ora 6½ Utrenie și în continuare *Sfânta Liturghie*. In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie *„Acatistul Maicii Domnului“*.

2. *In Dumineci și Sărbători* dimineața la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei“, sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

3. *Duminecă în 2 Iunie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, Prof. Dr. N. Terchilă și Dr. Nicolae Neaga; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Vasile Gârbu. Predică: *Prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

4. *Duminecă în 9 Iunie 1946 (Sfintele Rusalii)*, servește I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat de un mare sobor de preoți. Predică: *Inalt Prea Sfințitul Mitropolit Nicolae.*

5. *Luni în 10 Iunie 1946 (a doua zi de Sfintele Rusalii)* servește P. Sf. Arhiereu-vicar Teodor, înconjurat de un sobor de preoți și diaconi. Predică: *Prea Sfinția Sa Arhiereul-vicar Teodor.*

6. *Duminecă în 16 Iunie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. Predică: cons. *Aurel Nanu.*

7. *Duminecă în 23 Iunie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea și insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

8. *Luni în 24 Iunie 1946 (Nașterea Sf. Ioan Botezătorul)* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Alexandru Popa și prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. Predică: prot. *M. Neagu.*

9. *Sâmbătă în 29 Iunie 1946 (Sfinții Ap. Petru și Pavel)* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea și prof. Gheorghe Șoima; diaconii: prof. Dr. Grigorie T. Marcu și Vasile Gârbu. Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

10. *Duminecă în 30 Iunie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaș și prof. Iacob Bozocea; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. Predică: cons. *Gheorghe Secaș.*

Demnitatea misiunii preoţeşti

Până bine de curând preoţimea era socotită un element firesc şi tot atât de indiferent, ca şi orice profesiune, în cadrul vast al angrenajului social. Astăzi însă, în epoca tuturor revizuirilor, se pare că problema rostului social al preoţimii se pune cu tot dinadinsul. Vremea noastră, din ce în ce mai mult dominată de cultul utilului, îşi pune tot mai insistent întrebarea: Care este contribuţia Bisericii şi a preoţimii la desfăşurarea progresului social al omenirii? Ea nu se mulţumeşte cu figuri retorice, pline de ipocrizia iporbolelor şi a patetismului eftin, ci cere fapte, argumente vii şi substanţiale. De felul cum vom şti răspunde în faţa juriului implacabil care ne priveşte cu ochi scrutători, până în adâncul fiinţei şi al justificărilor noastre, depinde soarta noastră şi a Bisericii.

Toată raţiunea de a fi a Bisericii şi a preoţimii se concentrează în rostul de a ţine sus în lume stindardul unei lumi mai bune şi mai ideale, de a ţine permanent trează în conştiinţe valoarea spiritului şi biruinţa binelui asupra răului. Dacă nădejdea acestei lumi mai bune se va pierde şi conştiinţa valorii spiritului şi biruinţei binelui asupra răului se va întuneca, rostul Bisericii şi al preoţimii va fi încetat şi raţiunea de a fi va fi anulată. Chemarea preoţimii în cadrul Bisericii şi prin Biserică în cadrul vieţii sociale, este de a reprezenta corpul de elită al creştinismului. In consecinţă, preoţimea trebue să întrupeze, perceptele ideale ale Mântuitorului Hristos. Prin viaţa sa, prin atitudinea de fiecare clipă, în faţa lumii şi a vieţii, preotul trebuie să reprezinte imaginea vie a supremaţiei spiritului faţă de materie şi a posibilităţilor infinite ale binelui de a înfrânge răul.

Lumea de astăzi nu se mai mulţămeşte cu predica stearpă a cuvintelor, ci ne cere predica aspră, dar elocventă a faptelor. Creştinismul ca concepţie de viaţă dă un sever examen în faţa vremilor de azi. Şi, ceea ce e bine de subliniat, acest examen îl dă prin noi, preoţii de azi. Vitalitatea creştinismului, dreptul la viaţă, valoarea lui practică, aportul lui pozitiv şi eficace la progresul vieţii sociale, pe toate va trebui să le susţinem în faţa vremilor de azi, cari pun un atât de puternic accent pe ceea ce e pozitiv, noi, nevrednicii. Nevrând să primească nimic inutil, nimic lipsit de pozitivitate, nimic lipsit de sens practic, timpul nostru cere o verificare pe viu a formulelor atât de idealiste ale concepţiei creştine. Omul de azi vrea să ştie precis şi să vadă cu ochii că idealul creştin nu e o himeră, ci e duh şi putere de viaţă. Vrea să vadă cu ochii, să aibă certitudinea sensibilă, că creştinismul este realizabil, că el deşi atât de înalt şi de dumnezeesc, este pentru oameni şi pentru înălţarea lor sufletească.

Sunt unii oameni cari cultivă viciul pentru a se degrada. De pildă viciul mândriei. De ce nu văd moraliştii că viciile îşi au corespondenţă printre virtuţi, fără a fi nevoie să facem apel la opoziţie. Există virtuţi cari sunt corelative cu viciul. De ce n'ar exista şi o mândrie sfântă? De ce n'am avea, de pildă, mândria sfântă a demnităţii noastre preoţeşti? De ce n'am cultiva conştiinţa că Biserica trăeşte şi prin noi şi că biruinţa creştinismului depinde şi de viaţa şi de atitudinile fiecăruia din noi? Ar fi atât de măreţ şi atât de salvator pentru Biserică şi pentru omenire, mai ales acum în epoca aceasta a tuturor revizuirilor.

Preot **Ioan Opriş**
Blaj

Partidele cari compun actualul guvern, au lansat recent în ziare „platforma-program a blocului partidelor democratice". Această platformă cuprinde printre altele şi „Asigurarea liberei manifestări a credinţelor religioase".

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

M. Sa Regele a decorat pe dl prim-ministru *Dr. Petru Groza* cu ordinul „Serviciul Credincios" în gradul de Mare Colan. Decorarea s'a făcut în cadrul festivităţilor ce au avut loc la Constanţa, cu prilejul retrocedării — de către guvernul sovietic — bricului „Mircea", marinei româneşti.

In declaraţiile făcute recent presei, P. C. Sa păr. Dr. Ioan Vască, secretarul general al Ministerului Cultelor, a spus că noua lege a cultelor e în curs de elaborare finală; că toate corporaţiunile bisericeşti vor fi disolvate şi înlocuite — până la nouile alegeri (ce se vor face imediat după alegerile generale politice) — cu consilii interimare, alcătuite de chiriarchii locului de comun acord cu Ministerul Cultelor, că preoţii refugiaţi vor fi încadraţi în posturi definitive.

Cu ocazia aniversării a 80 ani de viaţă, I. P. S. La Patriarhul Nicodim a acordat ziarului „Graiul Nou" un foarte interesant interview asupra legăturilor bisericeşti dintre Rusia şi România.

Recursul marilor criminali de războiu a fost respins. Totodată a început desbaterea procesului unui nou lot de criminali de războiu.

„Pagina antisectară" se intitulează noua rubrică inaugurată în coloanele organului naţional-bisericesc dela Cluj, „Renaşterea".

Noul ministru plenipotenţiar al României în St. Unite, dl Dr. N. Bagdazar, a plecat spre Washington în fruntea misiunii diplomatice române.

Noul guvernator al Băncii Naţionale a României este dl profesor univ. Tiberiu Moşoiu.

După ultimele statistici, capitala are 1.800.000 locuitori stabili şi 2 milioane populaţie flotantă.

Ambasadorul Republicei Federative Populare Jugoslave a sosit în Capitală.

EXTERNE:

Plebiscitul în chestiunea monarhiei din Grecia va fi ţinut la 1 Septemvrie a. c.

Rezultatul alegerilor din Olanda este următorul: catolicii 33 locuri, laburiştii 29, antirevoluţionarii 13, comuniştii 10, istoricii creştini 8, partidul libertăţii 6 şi partidul reformelor politice 2.

ONU şi-a reluat şedinţele, începând cu discutarea chestiunii Iranului.

Fostul rege al Italiei, Victor Emanuel, s'a retras în Egipt.

România a reluat relaţiile diplomatice cu Olanda.

La Paris se fac pregătiri pentru a doua sesiune a Conferinţei miniştrilor de externe, ce va avea loc la 18 Iunie a. c.

Conferinţa primilor miniştri ai domioanelor britanice au discutat şi proectele tratatelor de pace cu Italia, România, Bulgaria, Ungaria şi Finlanda.

St. Unite livrează 400 milioane baniţe de grâu Europei şi Asiei.

Rezultatul alegerilor din Bavaria e următorul: creştinii democraţi 313 locuri, socialiştii democraţi 236, comuniştii 31, liberalii democraţi 11, celelalte partide 34.

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Reuniunea culturală naţională a meseriaşilor români din Sibiu

Convocare

Membrii „Reuniunii culturale naţionale a meseriaşilor români din Sibiu" se convoacă la

Adunarea generală ordinară

ce se va ţinea *Duminecă în 16 Iunie* a. c., la ora 3 d. a., în localul Reuniunii din strada Brukenthal Nr. 17, cu următoarea

ORDINE DE ZI:

1. Deschiderea Adunării.
2. Constatarea membrilor prezenţi.
3. Raportul general al comitetului şi raportul despre încheierea socotelilor pe anul 1945.
4. Luarea la cunoştinţă a raportului general, aprobarea socotelilor şi darea absolutorului comitetului.
5. Alegerea comitetului.
6. Eventuale propuneri.

Sibiu, la 25 Maiu 1946.

Prot. **E. Cioran** — prezident
T. Chirilă — secretar

Intrucât nu se prezintă membrii în număr suficient după statute la ora 3 d. a., adunarea generală se ţine cu ori câţi membri prezenţi ar fi în aceeaş zi şi în acelaş local la ora 3½ d. a.

Propunerile dinafară trebue trimise comitetului Reuniunii cu cel puţin cinci zile înainte de adunarea generală.

Nr. 134/1946 (25) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Ilimbav,** din protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu patru camere şi bucătărie cu toate supraedificatele economice în stare bună şi grădină cu pomi în suprafaţă de 801 st. p.
3. Sesie parohială veche: 8. jug. 1562 st. p. arător, 7 jug. 1266 st. p. fânaţ, folosinţa curţii bisericii.
4. Una soarte de lemne de foc în pădurea comunală, cca 12 m. steri.
5. Taxele stolare obişnuite în protopopiat.

Indatoriri: Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor înainta în termen cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea Arhierească de candidare, Oficiului protopopesc din Agnita.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc în zi de Duminecă sau sărbătoare pentru a sluji şi predica în sf. biserică şi a face cunoştinţă cu poporul. Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Ilimbav.

Agnita, la 8 Mai 1946.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 135/1946 (27) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Dealul-Frumos,** din protopopiatul Agnita se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială în fosta şcoală confesională cu două camere şi una bucătărie cu un coridor pentru Oficiul parohial.

Curtea şcoalei cu supraedificatele de pe ea. Intravilanul dela Nr. 168 cu şură şi grădină în suprafaţă de 1310 st. p.

3. Sesie parohială: 5 jugăre fânaţ pământ vechi; 18 jugăre arător şi fânaţ din reforma agrară.
4. 6 stânjini lemne de foc în pădurea comunală; fasonatul şi transportul priveşte pe preot.
5. Venitele stolare obişnuite în protopopiat.

Indatoriri: Preotul ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta în termin cererile de concurs însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea Arhierească de candidare, Oficiului protopopesc în Agnita.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc în zi de Duminecă pentru a sluji şi predica în sfânta biserică şi a face cunoştinţă cu poporul.

Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Dealul-Frumos.

Agnita, la 14 Maiu 1946.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 5088/1946 (26) 2—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a, **Poiana Mărului I,** protopopiatul Bran, se publică al doilea concurs cu termin de 30 zile dela apariţia în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială de 6 jugăre pământ.
3. Venitele stolare obişnuite în protopopiatul Bran.

Indatoriri:

Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară, în înţelegere cu preotul dela parohia Poiana Mărului II.

Cererile de concurs vor fi înaintate direct la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc, ţinută la 14 Mai 1946.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 4818/1946 (23) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Hăghig,** din protopopiatul Sf. Gheorghe se publică concurs nou cu termin de 30 zile dela prima lui publicare.

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiunea parohială de 17 jug. pământ arabil şi fânaţ.
3. Casă parohială cu dependenţe, toate în stare bună.
4. Patru stânjini lemne din pădurea parohiei.
5. O ferdelă (20 litri) cereale (grâu) dela fiecare cap de familie, iar dela văduve jumătate.
6. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs se vor trimite la Oficiul protopopesc din Sfântul Gheorghe, jud. Treiscaune.

Candidaţii dela primul concurs vor face numai cerere de concurs la Oficiul protopopesc. Candidaţii noui vor face şi cerere de binecuvântare.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 30 Aprilie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 447/1946 (22) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Araci,** protopopiatul Sf. Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Beneficiile împreunate cu acest post:

1. Salarul de preot dela stat.
2. Locuinţă în casa parohială, cu 4 camere, dependenţe, grajd, şură, etc. şi grădină 100 st. p.
3. Sesiune parohială veche, 2½ jug. cad. arabil; sesiune parohială din rezerva de stat, 8 jug. arabil şi 10 jug cad.. fânaţ.
4. Lemne de foc din pădurea parorohială, 4 st. în pădure.
5. Taxele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va predica în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc Sf. Gheorghe, jud. Treiscaune, şi se vor putea prezenta în parohie numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi face cunoştinţă cu poporul, în duminecile sau sărbătorile ce li se vor fixa.

Sf. Gheorghe, 26 Martie 1946.

Oficiul prot. ortodox rom. Sf. Gheorghe în înţelegere cu Consiliul parohial din Araci.

Ioan Ludu,
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 9 Iunie 1946 Nr. 23—24

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de Mitr[illegible]relu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50 000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Duhul adevărului

Criza în care se zbate astăzi omenirea, este și o criză de ordin ideologic sau o criză de adevăr. Pentrucă deși s'au depănat din caierul vremii aproape două mii de ani de când a răsunat de pe buzele Mântuitorului mărturisirea adevărului prin excelență, totuși omenirea ignorează sau refuză «Lumina cea adevărată, care venind în lume, luminează pe tot omul» (Ioan I, 9). In consecință, se verifică și astăzi cuvintele sfintei Scripturi despre Hristos Adevărul: «Acesta în lume era,... dar lumea nu l-a cunoscut. Intr'ale sale a venit, și ai săi pe el nu l-au primit» (Ioan I, 16—11).

Adevărul este menit nu numai să satisfacă dorul de cunoaștere al spiritului uman, care este mereu chinuit de întrebarea: Ce este adevărul?, ci *este chemat să călăuzească pe om pe făgașul ce duce la împlinirea destinului său.* De aceea, problema adevărului nu este numai o chestiune de ordin pur teoretic sau de exhibiție mintală, ci este o problemă existențială, o chestiune vitală, de a cărei rezolvire fericită atârnă direct însăși împlinirea destinului nostru sau ratarea lui.

Cunoașterea adevărului prin excelență este permanent necesară în viața omenirii și cu osebire atunci când spiritul uman se găsește la răspântii de istorie. In atari momente, cunoștința adevărului are să fie stâlpul de foc, care să călăuzească spiritul uman prin pustiul întunericului ignoranței și al tuturor negațiilor, la Canaanul împlinirii adevăratului său destin.

Nimenea nu poate trage la îndoială faptul că omenirea se găsește astăzi la o mare răscruce a istoriei sale. Nici nu ne dăm cu toții seama, că momentul actual al istoriei omenirii este așa de grav și de hotărîtor, încât de felul în care înțelegem să trecem peste el, atârnă viitorul lumii.

Căci omenirea se găsește astăzi încătușată în sbuciumul și în chinurile nașterii unei lumi noui. Ea se trudește să răstoarne o lume veche de nedreptăți și de neajunsuri, și pe ruinele ei să clădească o *lume nouă*, în care să stăpânească mai multă dreptate și mai multă fericire. De aceea, *necesitatea cunoașterii adevărului prin excelență, este astăzi acută și satisfacerea acestei necesități, hotărîtoare.*

Necesitatea cunoașterii adevărului prin excelență este nu numai vitală ci și acută, din pricina că în zilele noastre își disputâ acerb dreptul la întâietate, o puzderie întreagă de ideologii, eare se socotesc chemate să călăuzească spiritul uman la limanul pe care-l caută astăzi cu atâta stăruință. In fața atâtor îmbieri de ordin ideologic, spiritul uman stă astăzi par'că desorientat și zăpăcit.

In atari împrejurări, se proiectează pe ecranul actualității sărbătoarea Rusaliilor. Și criza actuală de adevăr ne face să încercăm a desprinde din semnificația acestui mare praznic, una din laturile cele mai actuale și mai folositoare în reliefarea lor.

Prăznuirea Rusaliilor este manifestarea entuziasmului luminat față de minunatele daruri ale sf. Duh, care sunt de o importanță covârșitoare în iconomia mântuirii noastre. Este sărbătorirea izbucnirii sau începutului unei *lumi noui*, preludiul desăvârșirii și fericirii de dincolo de veac, lume care se naște și se maturizează sub undele viufăcătoare ale sf. Duh.

Entuziasmul Rusaliilor îl constituie și *cunoașterea deplină a adevărului mântuitor*, prin mijlocirea sf. Duh. Pe cei ce stăruiau cu un gând și cu o inimă în cucernice așteptări, sf. Duh i-a botezat cu focul din cer al adevărului, aprinzând în inima lor văpaia credinței; *a turnat în sufletul lor duhul adevărului.*

Insuși Mântuitorul numește pe sf. Duh «*Duhul adevărului*» (Ioan 14, 17), pentrucă sfântul Duh — în baza consubstanțialității Sale cu Tatăl și cu Fiul — este însuși adevărul prin excelență. Dacă Dumnezeu în Treime este adevărul absolut și prin excelență, atunci și sf. Duh este «Duhul adevărului» ca unul ce-i Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat.

In această calitate de adevăr plin, întreg și fără nici o restricțiune, sf. Duh ne învață să cunoaștem desăvârșit adevărul, ne conduce pe drumul adevărului și totodată distruge eroarea și ne ferește de ea: «Iar când va veni acela, Duhul adevărului, vă va călăuzi la tot adevărul» (Ioan 16, 13). Tatăl face cunoscut adevărul prin Friul *în Duhul sfânt.*

Această funcțiune a sf. Duh s'a dovedit din plin la Rusalii. Căci convingerea fermă a sf. Apostoli față de adevărul adus în lume de Mântuitorul și voința hotărîtă de-a-l propovădui cu orice jertfă, nu s altceva decât rezultatul turnării într'ânșii a Duhului adevărului.

Nu din lut, nici din carne, ci *din Duhul adevărului a voit Dumnezeu să se nască crainicii adevărului Său.* Foc dumnezeiesc, flacără curățitoare, văpaia credinței și a iubirii față de adevărul Său a turnat-o în sufletele lor, ca luminați și încălziți de acest adevăr, să-l propovăduiască la toată făptura. Cu fruntea înseninată de razele Duhului adevărului, sf. Apostoli sunt acum făpturi nouă și cu glas de arhanghel în propovăduirea adevărului izbăvitor. Sub flacăra înviorătoare a convingerii ce țâșnește din propovedania lor, sufletul omenirii — însetat de atâta vreme după adevăr — se desmorțește din întunericul ignoranței și — udat de roua binefăcătoare a Duhului adevărului — rodește cea mai aleasă agoniseală a sa: *cultura creștină.*

Drept aceea, lecția izbăvitoare pe care trebue s'o desprindă omenirea zilelor noastre din semnificația Rusaliilor, aceasta este: *Adevărata cultură, menită a fi chezășia și temelia unei vieți și a unei lumi noui, poate să răsară numai de sub flacăra de foc a Duhului adevărului.*

In mijlocul atâtor suferințe și în vârtejul tuturor furtunilor, să cădem în rugăciune fierbinte către sf. Duh: Duhule sfinte, plenitudinea adevărului și îmbelșugat izvor de lumină, revarsă peste noi văpaia inspirației și a iubirii de adevăr, aprinde în noi focul credinței și luminile culturii; înoește-ne întru adevărul Tău și fi pârgh'a pentru progresul omenirii în credință și în cultură, „în credință prin cultură și în cultură sfințită prin darul credinței".

C. SÂRBU

In ajutorul frățiorilor mai mici

Am scris în repetate rânduri de frumoasele ajutoare trimise scumpilor noștri orfani ocrotiți în casa Bisericii, din partea diferitelor persoane și mai ales a diferitelor parohii prin râvna preoților respectivi. Intr'adevăr, unde păstorul sufletesc a știut să spună un cuvânt bun la vreme potrivită, arătând râvnă și tragere de inimă pentru marea operă de ocrotire în cadrele Bisericii a dragilor copilași orfani, acolo s'au făcut lucruri admirabile și ori unde această râvnă cu pricepere se va produce, se vor face lucruri minunate.

Pomenesc aici în treacăt fapta părintelui L. Voișan și a parohienilor din Deal. Au poposit zilele trecute la Sibiu, părintele împreună cu doi delegați; voiau să vadă orfelinatul. Acolo s'au întâlnit chiar cu I. P. S. Sa Mitropolitul nostru care, cum arătam într'unul din articolele noastre, se află zilnic între orfani. — Delurenii noștri au vizitat casa Bisericii, cea încăpătoare, curată, plină de soare, aier și lumină, au îmbrățișat cu dragoste pe orfani și pe deplin mulțămiți de cele văzute, înduioșați și cu lacrimi în ochi, erau gata de plecare. Cum era tocmai ora mesei I. P. S. Sa i-a poftit să vadă pe orfani la masă, ba să guste și dânșii din mâncarea orfanilor, care pe dea'ntregul este dar din dar. Mișcați, oamenii noștri și-au deschis atunci visteriile sale și-au dăruit copilașilor orfani daruri de mare preț: 15 kgr. lână făcută la mașină, gata de tors, doi miei și peste 100 kgr. făină de grâu cernută. — Liniștiți cu sufletul și pe deplin mulțămiți și împăcați, au plecat acasă.

Tot așa a venit un dar frumos dela parohia Tilișca, unde prin râvna tinerelor fete s'a colectat caș de oaie, au făcut ele brânza și apoi au adus orfanilor 19 kgr. de brânză de burduf. Un ton bun să dea păstorul și oile îi ascultă glasul, iar orfanii, nu mai sunt orfani.

Dar în începutul articolului voiam să arăt că pe lângă darurile pentru orfelinat venite dela persoane mature și dela parohii, scumpii noștri orfani, ocrotiți la Sibiu, strada Dealului Nr. 9, s'au bucurat și de dragostea și atențiunea afectuoasă a frățiorilor lor mici și mari dela diferitele școli din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre. Au primit frumoase daruri în natură și bani dela elevi de școală primară împreună cu scrisori prietenești, la cari scrisori orfanii noștri au răspuns cu mulțămiri.

Pomenim aici elevii școalelor de aplicație de pe lângă Școala Normală de băieți și fete din Sibiu, cari dând serbări și făcând colecte, au vărsat la fondul orfelinatului sute de mii de lei. Au trimis daruri frumoase mai multe școli primare ca cele din: Alămor, Săliște, Ocna-Sibiu, Rășinari și altele.

Nu s'au lăsat mai pe jos elevii dela licee. Astfel, Sibiul, băeții și fetele, au colectat prin cateheții respectivi peste *500.000 Lei*. Petroșanii, Ocna-Mureșului și elevii dela alte școli secundare s'au gândit la frățiorii mici dela Sibiu și le-au trimis daruri. Noi înregistrăm cu bucurie aceste gesturi cari pe lângă binefacerea materială, își au tâlcul lor sufletesc atât de mișcător. Frățiorii mai mari se gândesc cu dragoste la frățiorii lor mai mici, ai căror părinți s'au jertfit pe altarul Patriei.

Referent

Ziua Eroilor

La Sibiu, ca și pe întreg cuprinsul pământului românesc, pomenirea eroilor căzuți pentru binele și libertatea celor rămași în urma lor, s'a făcut în atmosferă de cucernicie și binemeritată laudă.

Pentru odihna lor, în cimitirul din Dumbrava Sibiului s'a slujit, la orele 11, un parastas. A slujit un sobor de preoți și diaconi. Erau de față șefii autorităților locale în frunte cu I. P. Sf. Mitropolit Nicolae. *Deasemenea și un reprezentant al armatei sovietice din localitate.*

După rostirea cuvântărilor ocazionale, delegoții de școlari și tineri, de muncitori și ostași au trecut prin fața mormintelor presărând flori din belșug.

Asistența a trecut după aceea în cimitirul învecinat, unde odihnesc eroi ai armatei sovietice. S'au depus și acolo coroane de flori și s'au păstrat momente de reculegere în memoria ostașilor sovietici cari dorm pe veci în glia noastră.

Păreri despre Oastea Domnului

Orice acţiune, cu cât este mai vie şi mai lucrătoare, trezeşte în suflete răsunete mai puternice şi mai diferite. Indeobşte judecătorii se împart în două cete, egal de pasionate şi egal de injuste: apreciatori şi detractori. Lucrul acesta nu întârzie să se întâmple şi când e vorba de atât de populara mişcare misionară a Oastei Domnului. In jurul ei, ca în jurul oricărei lucrări vii şi răscolitoare, părerile sunt împărţite. Unii susţin că Oastea este un admirabil instrument de acţiune duhovnicească, alţii, dimpotrivă, sunt de părerea că ea este o lucrare cu o direcţie şi cu urmări păgubitoare pentru Biserică. Ar fi cazul să se privească în faţă această problemă şi să fie considerată cu toată seriozitatea, din toate laturile, pentrucă Oastea reprezintă o problemă spirituală de prim ordin în viaţa noastră bisericească şi cu probleme de acest fel nu se poate glumi.

Ce spun în general detractorii Oastei Domnului? Că Oastea Domnului este antiortodoxă şi că ea reprezintă un ecou străin, de nuanţă protestantă, în viaţa noastră religioasă. Dealtfel, apărătorii ortodoxiei excesive sunt atât de radicali, încât ne-a fost dat să întâlnim oameni cari în numele unui purism ortodox excesiv susţineau pur şi simplu că predica în slujbă e împotriva rânduelilor ortodoxe, că toată lucrarea păstorului ortodox trebue să se reducă la slujbele religioase, la cult, care e miezul şi nuanţa specifică a ortodoxiei. Pentru aceşti hiperortodocşi se înţelege că noţiunea apostolatului laic, precum şi predica mirenilor nu poate însemna decât un scandal revoltător şi o probă evidentă de nimicire a duhului ortodox.

Alţii, mai puţin oameni de principii şi mai mult observatori pe teren, spun că Oastea e periculoasă, pentrucă pune în mânile mirenilor Biblia, îi fac îngâmfaţi şi-i mână pe panta sectelor. Adesea Oastea Domnului este *considerată drept un fel de punte de trecere la sectari*. Insfârşit alţii, fără să o spună pe faţă, acuză Oastea şi pe ostaşi pentrucă le tulbură comoditatea. Intr'adevăr, Oastea Domnului e incomodă şi ostaşii Domnului sunt dificili, pentrucă Oastea şi ostaşii îl cer pe preot într'un anumit fel, îi cer muncă deosebită şi o conduită aleasă.

Oare să aibă dreptate aceşti detractori ai Oastei Domnului?

Credem că poziţia puriştilor ortodoxiei este definitiv desfiinţată, căci Biserica, prin cele mai autorizate glasuri ale ei, şi-a exprimat de nenumărate ori părerea în legătură cu apostolatul laic pe care îl săvârşeşte Oastea Domnului în cadrul vieţii bisericeşti. Laicii îşi au şi ei rolul lor, în angrenajul unei Biserici cu adevărat vii. Ei sunt şi rămân simple elemente ale turmei duhovniceşti, dar nu sunt nişte oi necuvântătoare ci cuvântătoare.

In ce priveşte pericolul Bibliei, aceasta credem că dacă nu e un sacrilegiu, este în orice caz o mistificare. A te teme de cuvântul lui Dumnezeu şi a crede că întunerecul păcatului e mai bun decât lumina Scripturii, este semnul cel mai evident al lipsei de conştiinţă creştină şi al neîncrederii în forţa operei de pastoraţie. Este o enormitate a susţine că Biserica ortodoxă opreşte cetirea Sf. Scripturi şi o socoteşte primejdioasă. Dar e adevărat că nu tot omul poate tălmăci corect Scriptura. De aceea Biserica prin slujitorii ei, au să tălmăcească cuvântul Scripturii. *Predica* e tălmăcirea Scripturii. Deci să dăm glas amvoanelor.

Pentru preotul slab, nepregătit sau cu prea multe griji personale, Oastea Domnului reprezintă o ocupaţie plictisitoare. Oastea Domnului te cere prezent mereu în mijlocul ei; te cere pretutindeni ca preot, ca exemplu, ca şef duhovnicesc.

Dar în acelaş timp Oastea Domnului este o bună şcoală pentru formarea preotului. Cunoaştem cazuri, că preoţi cari nu prea ceteau Sfânta Scriptură şi nu se prea îndeletniceau cu predica bine pregătită, dupăce au lucrat în Oaste s'au desvoltat, s'au format, au ajuns buni tălmăcitori ai Sf. Scripturi şi buni predicatori. Au început a împleti pilde alese în predicile lor şi a predica cu plăcere, nu de silă.

Dar ne întrebăm: E bun procedeul de a lucra cu Oastea unde există şi de a o evita acolo unde nu există? Din capul locului, trebue să denunţăm punctul de vedere greşit pe care se situiază cel ce cugetă astfel. Cum adică, nu i nevoe de apostolatul laic în aceste vremuri? Nu-i nevoe de o elită religioasă, o elită care să exalte sfinţenia vieţii creştine? Contra sectelor iarăşi nu-i nevoe de un organism care să lucreze cum lucrează leucocitele în sânge? Sunt atât de geloşi preoţii, încât nu mai vreau să împartă cu nimenea povara apostoliei? Pot ei duce singuri lupta pe toate fronturile? Credem că nu. Ajutorul laicilor, bine organizaţi şi bine disciplinaţi, este necesar, foarte necesar în aceste vremuri.

Oastea Domnului nu trebue judecată după fratele N., sau după badea cutare, ci trebue privită în inima ei, ca o necesitate adâncă a vieţii noastre religioase. O trezire a duhului creştin este necesară, spre a alunga staticismul sterp şi pur formal din viaţa bisericească. Iniţiativă de acest fel este societatea Oastea Domnului. Ea reprezintă voinţa de primenire a duhului creştin în Biserică. De aceea, cine este împotriva Oastei, nu e de fapt împotriva ei, ci împotriva duhului de înoire şi a dinamismului creştin în genere. Căci diferitele acuze care se aduc Oastei Domnului, sunt fără obiect. Oastea nu e de vină dacă nu este pretutindenea cum ar trebui să fie. Vina este a acelora care privesc cu scepticism şi cu totală neînţelegere opera ei de înoire. Vina e a celor care nu încearcă prin truda lor să o facă mai bună.

Mărturisesc — şi aşi vrea ca aceasta să constitue un document sufletesc — că pentru conştiinţa mea preoţească, Oastea Domnului a însemnat extrem de mult. Ea m'a format duhovniceşte. Prin intermediul ei am învăţat să cuget biblic, să înod primele gânduri şi să leg primele cuvinte duhovniceşti. Am învăţat să mă bucur cu cei mulţi, să-i înţeleg, să-i iubesc. Am simţit cele mai rare înfiorări religioase. Mi-am putut da seama ce aşteaptă dela preot un creştin conştient şi am simţit împinteneala de a fi păstor adevărat. Acolo, în adunările Oastei, am înţeles ce înseamnă nebunia pentru Hristos, ce mare este bucuria duhovnicească şi ce bogate sunt revărsările harului. Oastea Domnului mi-a făurit în chip definitiv conştiinţa misiunii preoţeşti.

Orice om de bună credinţă şi cu dragoste de misiunea lui, îmbrăţişează Oastea cu conştiinţa că serveşte o cauză înaltă şi sfântă, o îmbrăţişează, primind cele bune şi încercând să schimbe cele rele. Oastea trebue să canalizeze într'un efort unitar şi disciplinat al Bisericii, tot ce însemnează voinţă de înoire duhovnicească şi de încreştinare a vieţii.

Această mişcare de înoire şi reîncreştinare e necesară din pricina pasivităţii şi a relaxării duhului creştin în viaţa de toate zilele. Dacă nu vom iniţia noi această mişcare, o vor face, spre paguba Bisericii, sectarii. De ce să facă ei, ceea ce putem face noi, fără a răpi credincioşilor tradiţia şi Sf. Taine. Ori păstrarea tradiţiei şi a Sf. Taine în Oaste, reprezintă o latură înfinit mai importantă decât cele câteva aparenţe parasectare.

Oastea Domnului este un instrument eficace de luptă antisectară. Căci întrebarea cea mai importantă care se pune este aceasta: După ce ai rupt pe sectar dela secta lui, ce-i dai în schimb? Mediul amestecat din care a vrut să se rupă cu orice preţ, chiar cu preţul deslipirii de Biserică? Desigur, nu. Ii vom încadra în Oaste, deci le vom da un mediu potrivit şi cum pretind ei. Pe sectari nu-i vom rupe din rătăcirea lor decât dacă le vom da certitudinea că numai în cadrul Bisericii se poate trăi, adică dacă le vom da un mediu care să le stâmpere setea de înoire morală.

Preot **IOAN OPRIŞ**

Munca în lumina creştină

Una dintre problemele care au frământat şi frământă şi astăzi mai mult societatea umană, este problema muncii. Problema muncii a fost întrebuinţată de necredincioşi ca armă de atac împotriva creştinismului, acuzând Biserica lui Hristos de-o nedreaptă preţuire a acestui efort ce înobilează şi sfinţeşte pe om. Detractorii adevărului absolut cuprins în sf. Scriptură, susţin că cei dintâi oameni au fost scoşi din raiu şi pedepsiţi cu blestemul muncii, iar despre Mântuitorul afirmă că a îndemnat pe oameni să dispreţuiască munca şi să trăiască într'o apatie desăvârşită şi fără nicio grije, ca pasările cerului şi florile câmpului.

Şi pentru ca această grea acuză, pe cât de înjurioasă, pe atât de nedreaptă, ce-ar mai putea persista în mintea cuiva, să fie pe deplin spulberată şi să se topească la dogoarea de foc a adevărului dumnezeesc, vom deschide sf. Scriptură, încercând să desprindem de pe paginile ei de aur cea mai înaltă concepţie despre muncă

După ce Dumnezeu a creiat pe cei dintâi oameni, i-a aşezat în grădina fericirii şi i-a binecuvântat grăindu-le: „Creşteţi şi vă înmulţiţi, umpleţi pământul şi stăpâniţi-l" (Fac. 1, 28). Stăpânirea pământului include în sine o strădanie continuă, deci muncă, fără de care această dominare nu s'ar fi putut exercita. Dela început idealul vieţii omeneşti a fost munca. Sf. Scriptură afirmă categoric, că „Dumnezeu a pus pe Adam în grădina Edenului, ca s'o lucreze şi s'o păzească" (Fac. 2, 15), iar în altă parte stă scris: „...şi la toată vieţuitoarea numele ce l l-a dat Adam, acesta a fost numele ei. Şi Adam puse nume la toate vitele şi la păsările ceriului şi la toate fiarele câmpului" (Fac. 2, 19—20), ceea ce nu se putea face fără încordarea minţii, adică fără muncă. Făcut după chipul lui Dumnezeu, omul avea să devină asemenea Creatorului său printr'o strădanie neobosită şi-o acţiune creatoare permanentă. Aşa dar munca din e raiu, ea e binecuvântare dumnezeiască şi lege cerească, nu osândă, nici pedeapsă, nici blestem. Prin munca braţelor, Adam lucrează grădina raiului. Prin munca intelectuală, Adam pune nume tuturor făpturilor. Mai târziu, găsim şi cuvinte de osândă la adresa lucrătorului: „Blestemat să fie pământul din cauza ta, cu dureri vei mânca dintr'însul în toate zilele vieţii tale; spini şi pălămidă îţi va creşte ţie şi vei mânca iarba câmpului. Intru sudoarea feţei tale vei mânca pânea ta, până ce te vei întoarce în pământul din care ai fost luat" (Gen. III 17—19), dar acestea sunt o urmare a căderii omului din starea primordială.

Deşi după căderea în păcat, munca devine mai grea şi neplăcută din cauza că omul întâlneşte la tot pasul adversităţile naturii care nu-i mai este subordonată, totuşi Dumnezeu impune poporului ales muncă asiduă, descoperindu-i valoarea morală şi puterea ei mântuitoare: „Şase zile vei lucra şi-ţi vei face toate lucrurile tale. Iar ziua şaptea este ziua odihnei, închinată Domnului Dumnezeului tău... pentru aceea a binecuvântat Dumnezeu ziua de odihnă şi a sfinţit-o pe ea" (Eş. 20, 9—10). Iar prin gura înţeleptului Solomon Dumezeu grăeşte aşa: „Mergi la furnică, leneşule, vezi căile ei şi fii înţelept. Până când leneşule vei zăcea? Puţin somn, puţină dormitare şi sărăcia ca un hoţ te va ajunge" (Prov. 6, 6—11).

Cel care a dat muncii adevăratul ei sens divin, ridicându-o la rangul de virtute, a fost Domnul Iisus Hristos. Atât Mântuitorul cât şi ucenicii Săi, au fost muncitori în adevăratul înţel s al cuvântului, restabilind pentru totdeauna nobleţa şi obligativitatea muncii. Până la vârsta de 30 ani Domnul Hristos a muncit cu braţele, agonisindu-Şi cu palmele Sale traiul de toate zilele: „Acele mâ ni care i-au binecuvântat pe cei săraci cu duhul, care i-au vindecat pe leproşi, care au dat lumină orbilor, care a înviat morţii, acele mâini străpunse la urmă de piroane pe cruce, erau mâini scăldate în sudoarea muncii. Mâini care au simţit amorţeala muncii, mâini bătătorite de muncă, mâini care băturseră cuie de lemn, mâini de meşteşugar" (Giovanni Papini: Viaţa lui Iisus. Trad. de A. Marcu, pag. 53).

Sf. Ap. Pavel a fost un lucrător de corturi, un sârguincios muncitor manual, care scrie astfel Tesalonicenilor: „Pentru că înşivă ştiţi cum trebue să ne urmaţi nouă, că n'am fost fără rânduială între voi, nici n'am mâncat în dar pâinea de'a cineva ci în osteneală şi muncă noaptea şi ziua lucrând, ca să nu împovărăm pe cineva, dintre voi. Nu zic că nu avem drept, ci ca să ne dăm pe noi înşine vouă pildă spre a ne urma nouă. Căci când eram la voi şi aceasta v'am poruncit, că dacă cineva nu voeşte să lucreze, nici să nu mănânce" (2 Tes. 3, 7—10).

Suprema recompensă acordată omului muncitor şi harnic, precum şi osânda vecinică, care-l aşteaptă pe cel neînţelept şi leneş, o ilustrează în chip minunat Mântuitorul în parabola talanţilor. Celor ce s'au nevoit muncind, Stăpânul le-a zis aşa: „Bine, slugă bună şi credincioasă, peste puţine ai fost credincios peste multe te voiu pune" (Mat. 25, 21), iar pe cel leneş l-a certat şi l-a pedepsit aspru spunându-i: „Slugă vicleană şi leneşă, ai ştiut că secer unde n'am sămănat şi adun unde n'am risipit; de aceea se cădea să dai arginţul meu negustătorilor şi eu venind aşi fi luat al meu cu dobândă. Deci luaţi talantul dela el şi-l daţi celui ce are 10 talanţi... iar pe sluga netrebnică aruncaţi-o în întunerecul cel din afară, acolo va fi plângerea şi scrâşnirea dinţilor" (Mat. 25, 26—29, 30).

Tot Mântuitorul Iisus Hristos a proclamat principiul: „Vrednic este muncitorul de plata sa" (Luca 10, 7). Iar apostolul neamurilor adresându se Corintenilor, le scrie: „Cine sădeşte vie şi nu mănâncă din roada ei? Sau cine paşte turma şi din laptele turmei nu mănâncă? Pentru că în legea lui Moisi este scris: Să nu legi gura boului ce treeră. Dar oare pentru boi se îngrije;te Dumnezeu? Căci cine ară trebue să are cu nădejdea că va avea roadă şi cine treeră, trebue să treere cu nădejdea că va avea parte de cele aşteptate (I Cor. 9, 7, 9, 10).

Istoria culturii umane confirmă adevărul ce nu poate fi contrazis sau tăgăduit de nimenea, că neamurile creştine sunt cele mai culte şi civilizate dintre toate popoarele pământului, tocmai pentru că religia creştină e o religie a muncii. Creştinismul, prin înalta sa concepţie despre muncă, a schimbat radical viaţa omenească făcând din sufletul fiecărui om o sursă inepuizabilă de energii creatoare de valori morale şi sociale. Munca manuală şi intelectuală se întregesc, alcătuind legea exi-

Preoteasa, ca soție și colaboratoare a preotului

Nimeni nu poate contesta că în aceste frământări postbelice nu s'au pus probleme noui, în cari toate elementele sociale sunt chemate să depună eforturi, pentru închegarea viitoarei ordini a vieții omenești.

In această cursă a sforțărilor nici femeia nu a rămas numai în liniștea casei sale.

Tovarășe de tranșee, manifestante de stradă, stahanoviste, oratoare la tribună politică, manifestări cari până ieri erau din domeniul așa ziselor „americanisme", astăzi sunt realități, chiar și în țara noastră.

Și fiindcă am găsit că într'adevăr astăzi și femeia s'a angajat atât de mult în rosturi ce depășesc pragul căminului său, să pun în fața Dvoastră și a soților noștri, rostul adevărat al nostru, al preoteselor, în tumultul acesta de principii și de manifestări ale așa zisei lumi noui.

Cu adevărat, în această mobilizare pentru rostuirea vremilor de pace, nici noi nu trebue să stăm nepăsătoare, ci să ne căutăm locul nostru în acest plan al reconstrucției neamului.

Suntem soții de preoți. Dumnezeu ne-a legat de soarta celor mai frământați luptători pentru binele omenirii, cari din zori și până în seară propovăduiesc o lume bazată pe principii ce sunt date să vindece imperfecțiunile lumii umane.

Agrăirea noastră de „maică preoteasă" ne angajează întru toate vredniciei aceluia care este „taica părintele"; casa lui este casa noastră, copiii lui, copiii noștri, străduințele lui sunt și ale noastre, vrednicia lui este și mândria noastră, durerile lui, și ale noastre și credința lui, și a noastră.

Atunci când el, slujitorul lui Hristos, își caută lumina și înțelepciunea în cartea vieții, noi nu putem privi în altă parte, ori cari ar fi ispitirile înoirilor vremii, decât tot în această Scriptură, care își are un altar și un slujitor în casa noastră.

In această carte găsim rostul nostru, trimiterea noastră și vrednicia noastră. Căutați icoana duioasă a mironosițelor mulieri, cari au intrat în istoria mântuirii lumii urmând pe Hristos, pe Învățătorul și sărutând picioarele Celui răstignit, sludindu-L la îngropare, au fost primele vestitoare ale Invierii.

Dar casa Martei și a Mariei, în care Cel ce dă viață își afla odihna trudei mântuitoare, „partea cea bună și-a ales" slujind Domnului său în orice fel, cu toată hărnicia.

Filele istoriei creștine au pagini de sfântă dăruire pentru slujirea lui Hristos și a Bisericii Sale, a fecioarelor și mamelor ce în circurile romane și în chinurile persecuțiilor, au închinat viața lor alături de apostoli și mucenici.

Și nu au fost vremuri în cari femeia, ca soție sau mamă creștină, să nu-și poarte cu vrednicie pilda unei vieți închinate casei și slujirii credinței.

1. *Ca soție de preot,* ne-am primit cununa ca să fim sufletul casei lui. Ca o icoană, podoabă a locului unde se reface un trudit, care uneori este răpus de adversitățile zilelor, să fim sora care mângâie, însuflețește și îl leagă în nădejdi mai bune. Căci singura dorință a unei preotese nu poate fi alta decât să-și ajute soțul în îndeplinirea scopului vieții lui.

Ca două inimi încălzite de o singură viață, trăiesc în sublima dorință ca viața lor să le fie nobilă, mai nobilă decât a oricărui cămin, căci ei poartă un destin care i-a ales să fie pildă tuturor.

Dorințele ei personale sunt supuse unei înfrânări alese, ca să facă viața conjugală armonioasă, voința ei disciplinată și judecata clară și calmă. Chiar dacă judecățile lor nu se potrivesc întotdeauna, așa își va impune ca ea să fie credincioasă bărbatului în principiile creștine ce i au fost cetite din apostolul ce se spune la cununie.

„Iubirea e succesul ei. O iubire care nu e oarbă, ci luminată. Sfatul ei nu e o poruncă, ci o dorință. Slăbiciunile și căderile lui nu le desconsideră, ci conștie că s'a măritat după un om, dorește să-l știe biruitorul scăderilor lui și ajungând idealul pe care ea și l-a închipuit, să devie ceea ce credința sa neînvinsă așteaptă să fie".

2. *Pilda casei preoțești.* In casa ei, „maica preoteasă" nu poate fi ca oricare altă femeie. Imbrăcată sobru, ca una ce este în armonie cu sobrietatea soțului ei, asemănătoare unei vestale, cu toată seriozitatea ținutei alese, reprezintă demnitatea unei case ce slujind Domnului, nu se poate întrece cu găteală, luxuri și petreceri serale, când o lume întreagă năcăjită bate la ușile ei.

Ea are ca normă de comportare cuvintele sf. Pavel, Apostolul neamurilor, către ucenicul său Timotei: „Asemenea și femeile, în îmbrăcăminte cuviincioasă, să se împodobească cu sfială și cu cumințenie, nu cu împletituri de păr sau cu aur sau cu mărgăritare sau cu veșminte scumpe, ci cu fapte bune, cum se cuvine femeilor care fac mărturisire de evlavie", (I. Tim. 2, 9—10).

Este o mamă a Grahilor, atunci când Dumnezeu a dăruit-o cu podoaba copiilor, și în grija creșterii lor se roagă și se străduiește întru educare aleasă, ca mamele vrednicilor slujitori de altare ce au ajuns un Ioan Gură de Aur, Sf. Vasile cel Mare sau un Șaguna.

Casa ei e casă cu icoane și nu chipuri obscene, atmosfera ei are mireasmă de tămâie și busuioc, înfățișarea întotdeauna proaspătă, curată, îmbrăcată în podoaba și măestria mânilor sale și întotdeauna primitoare. A rămas din vremuri vestită ospitalitatea caselor preoțești, unde cei săraci găseau o bucată mai dulce, iar oaspeții chiar și cei mai aleși, o bucată cu măiestrie pregătită și cu largă inimă servită.

In cele din afară ale casei, cu o înfățișare din cele mai plăcute, cu spor în bogățiile casnice, toate îngrijite cu hărnicie de o mână ce nu are odihnă, nici comoditate și preocupări femenine moderne, ci pilda vie a unei munci, ce stă mărturie a unei case de slujitor al lui Dumnezeu și a bunei rânduieli în lume.

3. *Colaboratoare a soțului său.* Atunci când vremurile cer, ea se alătură în sprijinul fățiș al acțiunii soțului său. Dacă în vremile trecute ea era părtașă acțiunii de păstorire a poporului prin pilda și ținuta casei sale, azi vremile o silesc ca să iasă uneori chiar din cuibul său și să acționeze public la manifestările noui ale vieții misionare, a Bisericii lui Hristos, în care soțul său e apostol.

Deodată cu complicarea vieții sociale și cerințele misionare sunt mai multe și ramurile de activitate mai variate, dând posibilitate ca și ea, stăpână pe calitățile și pregătirea ei, să fie un sprijin efectiv în acțiunea mântuitoare a preoției.

Biserica a pus la îndemâna acestor acțiuni rânduieli prin cari, începând dela ușa altarului, unde numai preoția poate grăi și până în cea mai umilă colibă, unde o mână și un suflet de femeie aduce cea mai caldă mângâiere, să pătrundă duhul cald al unei legi pentru mântuirea adevărată a oamenilor. Societățile femenine ale Reuniunilor de femei, unde cu rari excepții tocmai preotesele au locul de întâi stătătoare, precum și orice acțiune femenină, ca „Anastasia Șaguna" a tinerelor fete, sau elementele femenine ale „Oastei Domnului", sunt mijloacele prin cari din tinda bisericii în întregul cuprins al parohiei de păstorire a soțului său, preoteasa poate aduce ajutorul cel mai prețuit misiunii preoțești.

Ea știe că Scriptura spune că nu-i este îngăduit să vorbească în biserică, dar pentru aceea lucrează în sprijinul Bisericii în care s'a născut și al cărei păstor este soțul ei.

De aceea nu va urca la tribune, cum fac altele, să se încurce în ideologii, nici nu va cădea în extaz ca mucenicele neascultării, ce ieșind din sânul Bisericii profetizează în adunări sectare și halucinate minținд în limbi și în fapte adevărul, ci întotdeauna însoțite de elita morală a femenismului din satul său, aranjează și împodobește biserici, cercetează bolnavi, îmbracă orfani și pune în slujba vie a faptei creștine, toată hărnicia și pilda sa.

In vremile atât de vitrege unei misiuni divine și în tumultul acesta de greutăți ce pun la grea încercare pe soțul său, ea este astfel și în biserica lui, ca și în casa și familia lui, o parte intimă care completează o dorință, o sprijinitoare efectivă care cooperează într'o luptă, un ideal și o mângâietoare de inimă jertfită pentru frumos și adevăr, care din suspine de jertfelnicie reciprocă pentru binele semenilor, pentru mântuirea lumii, să aducă o biruință, biruința chemării preoției a cărei uceniță s'a ales de bună voie însoțindu-se cu un preot.

Desigur în această problemă n'am spus totul. Și dacă mi-am permis a pune aci atât de sumar problema rostului nostru ca preotese, este, ca și noi, păsind cu vremile să ne apropiem cât mai mult de înțelegerea ținutei noastre și să aducem în sprijinul misiunei creștine, în acest veac atât de amețit de „Fata morgana" a altor lumi, altor aspirații și altor principii, — principiul mântuitor al legii lui Hristos, ai cărei apostoli sunt mult ostenitorii noștri soți și noi preotesele Bisericii noastre strămoșești.

Maria Al. Florea

---

stenței noastre, principiul viu care face să progreseze indivizii și națiunile. Ea e viață, fericire și bucurie. Spiritul poate să osteneasă din cauza muncii, dar lenea îl distruge. Chiar și munca celui mai umil salahor contribue la binele socie ății. O maximă înțeleaptă a unui împărat chinez spune că „atunci când un bărbat este leneș sau o femeie este nesârguincioasă, cineva înghiață sau moare de foame undeva în întinsul imperiului".

Munca înviorează atât trupul cât și sufletul. Ea este acțiune conștient îndrumată spre un anumit scop. Organul respective individul sau neamul care nu muncește, e sortit pierzării. Evanghelia muncii rămâne deapururea piatra unghiulară în noua zidire a României de azi și de mâine, singura dătătoare de libertate și fericire.

Biserica lui Iisus Hristos și'n special Biserica ortodoxă, și-a făcut un titlu de glorie și de mândrie pe deplin justificată, din faptul de-a fi stat în permanent contact cu poporul muncitor, a cărui soartă a împărtășit-o totdeauna. Creștinismul și Biserica nu sunt și nu pot să fie contra muncitorilor și aspirațiilor legitime ale muncitorimii. In secolul în care lumina lui Hristos se reflectează cu mai multă strălucire în toate compartimentele vieții individuale și colective, impunându-le dinamismul creator de valori nepieritoare, a munci nu însemnează numai a agonisi hrana și cele necesare vieții trupești, ci însemnează și o poruncă de sus, care ne impune o înaltă datorie de conștiință și ne obligă să ascultăm și să îndeplinim voia cea sfântă a lui Dumnezeu pentru preamărirea Sa și fericirea noastră.

Preot Iacob Cantor

Nr. 6134/1946 Plenar (29) 1—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al tractului **Brașov,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Retribuțiunile sunt:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare dela parohia protopopească Brașov-Schei I.
3. Sesiune parohială 32 jug. pământ.
4. Locuință în casa protopopească-parohială.
5. Diurnele cuvenite protopopilor.

Cererile de binecuvântare de candidare și de concurs, se vor înainta la Consiliul nostru arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din ședința plenară ținută la 5 Iunie 1946,

Consiliul Arhiepiscopesc

VITRINA CĂRȚII

Ion Agârbiceanu: **Fața de lumină a creștinismului.** Meditații. Blaj, 1943. Prețul 800 lei. Am luat cunoștință de scriitorul I. Agârbiceanu din cursul inferior de seminar, cetind Arhanghelii. Nu știam că e preot și nu-mi părea rău că nu e. Am cetit ceva din nuvele în frunte cu vol. Două iubiri, apoi romanele Legea trupului și Legea minții. Am aflat că e preot, dar îmi părea rău că nu e ortodox. I-am cetit toate cărțile. Am băgat de seamă că dânsul nu face caz de deosebirea confesională. Viața cu bucuriile și necazurile preotului și a țăranului ardelean descrisă în cărțile sale, nici nu bagi de seamă că e a unuia ortodox sau unit. Dealtfel nici nu se deosebește. Preotul unit are familie, trăește în același mediu și luptă cu aceleași greutăți ca și preotul ortodox: parohia unită este răsfirată în parohia ortodoxă. Țăranul unit trăește în aceeași comunitate de viață și tradiții cu cei ortodocși. Apoi părintele Agârbiceanu își dă seama că accentuând ceea ce ne desparte nu servește nici Biserica, nici Neamul românesc, ci ceea ce ne apropie. Iată de ce regretul meu nu mai e așa de mare.

In ceea ce mă privește am cunoscut viața parohiei și satului ardelean, înainte de a veni cu ea în contact, din cărțile părintelui Agârbiceanu, pe care le-am socotit niște capitole de pastorală în haină literară.

Cartea de față cuprinde 27 meditații, care, cum spune și titlul, pun creștinismul în adevărata lui lumină. Literatura noastră e săracă în meditații. Cele 27 meditații, trecute prin sufletul unui preot și peana unui scriitor, sunt frumoase ca formă și grele de gândire. Sunt răspunsuri bune date la atâtea probleme creștine neînțelese bine, dela cei cari cred că sunt buni creștini exagerând învățăturile și poruncile evanghelice, până la cei ce le resping în numele simțurilor, rațiunei ori științei, că ar da o concepție de viață tristă, împotriva vieții sau a lumii.

Ca exemplificare, iată câteva citate, cu regretul că nu putem da mai multe și întregi, ceea ce va înlocui cetirea cărții...: „în bisericuțele noastre de lemn, în stil bizantin oricât de vechi, îmi pare că pot respira mai ușor decât în grelele arhitecturi de piatră ale catedralelor din Apus... Interiorul bisericuțelor noastre îl simt mai senin și nu e plin de pace grea, toropitoare, a marilor domuri, ci de una odihnitoare. Ești în casa Domnului și parcă ești în casa ta". (In catedrală, pg. 4). „In nici un sistem religios, ori filosofic, lucrurile trecătoare ale lumii nu au fost ridicate la o atât de înaltă valoare, ca în creștinism: ele să fie garanții fericirii veșnice, dacă au fost bine întrebuințate ca scop nu ca țintă, în cadrele legii morale". (Deșertăciune? pag. 61) „Mă gândesc pentru ce nu se stărue îndestul în propoveduirea Evangheliei asupra feții luminoase a lui Hristos? S'ar încetăteni mai bine în viața omenească optimismul însorit creștin, ar crește energia umană, creiatoare, s'ar da durerii și suferinții înțelesul ei adevărat și oamenii ar suporta-o — în fețele ei de umbră — cu mai mare vitejie" (Idem pg. 62) „Doctrina creștină rămâne deschisă cercetării geniului ca și intelectului mediocru. Cuprinde înălțimi și profunzimi în care nu va putea pătrunde nici mintea cea mai genială, după cum oceanul nu-l va putea străbate înnot nici cel mai bun înotător din lume". (Inzestrarea spirituală, pg. 107).

Este o carte bună de apologetică, pe care o poate folosi din plin atât profesorul de religie cât și preotul dela oraș sau dela sat, spre întărirea și luminarea lui și a altora.

De n'a ajuns până acum, o dorim în mâna tuturor!

Pr. Gh. C. Diaconu

Răspândiți cu drag

Telegraful Român

Organul lui Șaguna din 1853

Dumnezeu

Cu dreapta Ta strălucitoare
Învăluit, în foc, mereu,
Porţi generaţii trecătoare
Ce pier ca umbrele sub soare
Pe drumul de amurguri greu.

Spun vremurile despre Tine...
Orgi uriaşe Te slăvesc,
Oceanele de Tine pline:
Cuvântul Tău luceşte 'n mine
Şi eu zadarnic Te doresc
Nu pot ca să Te întâlnesc.

Prea jos sunt eu, prea sus eşti Tată...
Inalt, în slava Ta de veci,
Surâzi în slava înstelată:
Pe calea mea, Tu, niciodată,
Cu-azur de primăveri nu treci,
Aştept gemând, — Tu nu mai treci.

Spre Tine este-o apă mare
Şi nu am aripi de avânt;
Răsună trâmbiţi de plecare
Şi'n viforul de spulberare,
In dorul fără de hotare,
Inlăcrimat, în moarte, cânt.

CONST. GORAN

Nr. 6190/1946

Paza sf. biserici

In ultimul timp s'au săvârşit furturi în mai multe biserici din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre.

Legiunea de Jandarmi din Sibiu, examinând câteva cazuri a comunicat Consiliului nostru arhiepiscopesc, că bisericile respective aveau încuietori foarte sumare, iar unele cu ferești joase și fără gratii.

Oficiile protopopești și parohiale se vor îngriji ca bisericile noastre să aibă încuietori bune și gratii la ferești pentru a le feri de prădători fără suflet.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 4 Iunie 1946.

CONSILIUL ARHIEPISCOPESC

Adunarea eparhială dela Caransebeș

La doi ani dela ultima sesiune, deputaţii Adunării eparhiale a Episcopiei Caransebeşului s'au întrunit în zilele de 19 şi 20 Mai 1946.

După slujirea sf. Liturghii de către P. S. Sa Episcopul *Veniamin* înconjurat de un sobor de preoţi şi'n cursul căreia a predicat Păr. prot. Dr. Marcu Bănescu, s'a făcut chemarea sf. Duh şi parastas pentru ierarhii, mecenaţii şi membrii Adunării eparhiale decedaţi.

Apoi P. Sf. Episcop *Veniamin* deschide Adunarea eparhială printr'o frumoasă şi luminoasă cuvântare, în care arată situaţia lumii şi a ţării noastre în ultimul timp şi subliniază îndatoririle ce le are Biserica de îndeplinit în ceasul de faţă. Totodată anunţă c'a luat iniţiativa înfiinţării unui *fond al milelor* şi c'a sosit timpul să se purceadă la zidirea unei măreţe biserici catedrale în Caransebeş.

In după amiaza zilei de 19 Mai şi în 20 Mai înainte de masă, au avut loc celelalte două şedinţe ale sesiunii adunării, în sala festivă a primăriei oraşului. S'au prezentat şi discutat într'un stil cu adevărat parlamentar, rapoartele secţiilor Consiliului eparhial, dovedindu-se încăodată grija deosebită pe care o poartă Bisericii nu numai clericii ci şi laicii luminaţi.

Repatriere. De curând au fost repatriaţi 1400 de ţărani români luaţi cu sila la muncile agricole din Germania. Ei au fost găsiţi de armatele aliate învingătoare în Germania, de unde au fost duşi de autorităţile americane şi franceze spre refacere la Sedan în Franţa, iar de aici repatriaţi cu un tren special.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Elogiere. „Nea Ellas", organul coloniilor greceşti din România, elogiază foarte călduros personalitatea I. P. S. Sale Patriarhului Nicodim, cu prilejul aniversării a 80 ani de viaţă.

† **Decese.** In ziua de 26 Mai a. c., a trecut la cele veşnice protopopul stavrofor *Laurenţiu Curea*, consilier eparhial şi dirijorul corului Episcopiei Clujului. Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii.

† **Preotul** Valeriu Bonea din Foeldea, după grele suferinţe, a adormit în Domnul Luni, în 3 Iunie, în al 66-lea an al vieţii şi al 42-lea al preoţiei.

Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii!

Dl Dr. Petru Groza a fost proclamat cetăţean de onoare al oraşului Iaşi.

Ministerul Educaţiei Naţionale a alcătuit o nouă programă analitică pentru candidaţii la bacalaureatul teoretic.

Guvernul a hotărît reînfiinţarea prestaţiei în natură. Toţi bărbaţii între 21—60 ani vor fi obligaţi să facă 2 zile de muncă pe an, în folosul statului.

Dl Dr. Petru Groza a făcut de curând o vizită la Academia Română.

Sentinţa Tribunalului Poporului de condamnare la moarte a marilor criminali de războiu: Ion şi Mihai Antonescu, C-tin Vasiliu şi Gh. Alexianu, a fost executată la 1 Iunie a. c.

EXTERNE:

Sanctitatea Sa Patriarhul Alexei al Rusiei vizitează Bulgaria.

Lucrările adjuncţilor miniştrilor de externe continuă.

Guvernul român a recunoscut ca guvern legal al Spaniei, guvernul republican spaniol din străinătate.

Americanii au descoperit o nouă armă secretă şi anume o bombă care răspândeşte microbii şi care este mult mai distrugătoare chiar decât vestita bombă atomică.

Pustia Saharei va fi transformată în regiune roditoare.

Anglia şi România negociază reluarea operaţiunilor bancare.

Intr'un discurs rostit la biserica scoţiană din Edinburg, dl *Atllee* a declarat: „Noi laburiştii, care încercăm să servim generaţiei noastre, ştim perfect că *avem nevoie de oameni Bisericii*".

„Indiferent de diferenţele existând între credincioşii diferitelor Biserici, ei sunt uniţi pentru a prezenta lumii, valorile morale absolute şi pentru a da exemple de conduită îndepărtate dela egoismul individual, dela egoismul de grup, şi mai ales dela egoismul naţional".

Rezultatul alegerilor din Franţa este următorul: Mişcarea republicană populară 159 mandate, Partidul Comunist 146 m., Partidul Socialist 115 m., Partidul Republican al libertăţii împreună cu partidele asociate 57 m., Partidul radical 37 m.

Dl Stetinius şi-a dat demisia din funcţia de reprezentant permanent al St. Unite pe lângă ONU.

Dl Novikov, noul ambasador al U. R. S. S. în St. Unite, şi-a prezentat scrisorile de acreditare.

Rezultatul alegerilor din Cehoslovacia este următorul: Partidul Comunist al Cehilor şi Slovacilor 115 mandate, Partidul Socialist naţional al preşedintelui Beneş 55, Partidul catolic 47, Partidul slovac democrat 42, Partidul ceh democrat 37, Partidul socialist 27, Partidul slovac al libertăţii 3, Partidul muncitoresc 2.

A murit M. I. Kalinin, fostul preşedinte al Sovietului suprem din U. R. S. S.

ŞTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

4. *Duminecă în 9 Iunie 1946 (Sfintele Rusalii)*, serveşte I. P. Sf. Mitropolit Nicolae, înconjurat de un mare sobor de preoţi. Predică: *Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Nicolae.*

5. *Luni în 10 Iunie 1946 (a doua zi de Sfintele Rusalii)* serveşte P. Sf. Arhiereu-vicar Teodor, înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi. Predică: *Prea Sfinţia Sa Arhiereul-vicar Teodor.*

6. *Duminecă în 16 Iunie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. Predică: cons. *Aurel Nanu.*

7. *Duminecă în 23 Iunie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

8. *Luni în 24 Iunie 1946 (Naşterea Sf. Ioan Botezătorul)* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Alexandru Popa şi prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. Predică: prot. *M. Neagu.*

Nr. 5682/1946 (30) 1—1

Concurs

La Consiliul nostru arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu sunt vacante următoarele posturi, pentru care se publică concurs cu termin de 15 zile.

1. Un post de şef de birou la contabilitate.

2. Un post de subşef de birou la contabilitate.

3. Un post de om de serviciu.

Cei ce doresc să ocupe aceste posturi îşi vor înainta cerere timbrată, însoţită de toate actele prevăzute în avizul nostru din „Telegraful Român" Nr. 17/1943, la Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti din 4 Iunie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 438/1946 Prot. (31) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a **Sibiu-Treistejari**, se publică concurs cu termin de 30 zile dela apariţia în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare obişnuite în parohie.
3. Chiria pentru locuinţa preotului se plăteşte de parohie.

Indatoririle preotului:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ort. român din Sibiu. Tot în termin se va înainta şi încuviinţarea arhierească de candidare.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, în dumineci şi sărbători, numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a sluji, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Sibiu, la 4 Iunie 1946.

Oficiul protopopesc ort. român al Sibiului, în înţelegere cu Consiliul parohiei Sibiu-Treistejari.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 111/1946 (28) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a **Daneş,** protopopiatul Târnava Mare se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate în stare bună, grădină 419 st. p.
3. Sesiune parohială 15 jug. 208 st. p. arător, fânaţ, vie.
4. Lemne de foc 10 stânjini fasonate în pădurea parohială, fără transport.
5. Taxele stolare uzitate în protopopiat.

Cel ales va oficia utrenia şi vecernia în fiecare zi, va catehiza în şcoala primară, va predică în dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta în termin cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea arhierească de candidare, Oficiului protopopesc din Dumbrăveni, judeţul Târnava Mică şi se vor prezenta în parohie numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi face cunoştinţă cu poporul, în duminecile şi sărbătorile ce li se vor fixa.

Dumbrăveni, la 22 Mai 1946.

Oficiul protopopesc din Dumbrăveni în înţelegere cu Consiliul parohial din Daneş.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 5088/1946 (26) 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a, **Poiana Mărului I,** protopopiatul Bran, se publică al doilea concurs cu termin de 30 zile dela apariţia în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salar dela stat.
2. Sesiune parohială de 6 jugăre pământ.
3. Venitele stolare obişnuite în protopopiatul Bran.

Indatoriri:

Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară, în înţelegere cu preotul dela parohia Poiana Mărului II.

Cererile de concurs vor fi înaintate direct la Consiliul arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa senatului bisericesc, ţinută la 14 Mai 1946.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr. 135/1946 (27) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Dealul-Frumos,** din protopopiatul Agnita se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială în fosta şcoală confesională cu două camere şi una bucătărie cu nu coridor pentru Oficiul parohial.

Curtea şcoalei cu supraedificatele de pe ea. Intravilanul dela Nr. 168 cu şură şi grădină în suprafaţă de 1310 st. p.

3. Sesie parohială: 5 jugăre fânaţ pământ vechi; 18 jugăre arător şi fânaţ din reforma agrară.

4. 6 stânjini lemne de foc în pădurea comunală; fasonatul şi transportul priveşte pe preot.

5. Venitele stolare obişnuite în protopopiat.

Indatoriri: Preotul ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta în termin cererile de concurs însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea Arhierească de candidare, Oficiului protopopesc în Agnita.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc în zi de Duminecă pentru a sluji şi predica în sfânta biserică şi a face cunoştinţă cu poporul.

Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Dealul-Frumos.

Agnita, la 14 Maiu 1946.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 134/1946 (25) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Ilimbav,** din protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termen de 30 zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:
1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu patru camere şi bucătărie cu toate supraedificatele economice în stare bună şi grădină cu pomi în suprafaţă de 801 st. p.
3. Sesie parohială veche: 8. jug. 1562 st. p. arător, 7 jug. 1266 st. p. fânaţ, folosinţa curţii bisericii.
4. Una soarte de lemne de foc în pădurea comunală, cca 12 m. steri.
5. Taxele stolare obişnuite în protopopiat.

Indatoriri: Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor înainta în termen cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea Arhierească de candidare, Oficiului protopopesc din Agnita.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc în zi de Duminecă sau sărbătoare pentru a sluji şi predica în sf. biserică şi a face cunoştinţă cu poporul.

Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Ilimbav.

Agnita, la 8 Mai 1946.

Chirion Marcu
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 30 Iunie 1946 Nr. 25—26

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIIU

POȘTA 10 LEI ROMÂNIA

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul [illegible] dacă se publică un cm.² 100 Lei pentru odată, [illegible] corespunzător de mai multe ori se dă rabat [illegible]

[illegible] și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8
Sib

Ardealul nostru

Pământul Ardealului este trup din trupul sfânt al Patriei. Mai mult decât atâta: Ardealul este leagănul Neamului românesc și centrul vital din care au țâșnit totdeauna forțele creatoare ale românismului.

In virtutea acestui fapt, conștiința drepturilor noastre istorice asupra acestui pământ, a fost totdeauna trează în sufletele noastre. Această conștiință a devenit și mai viguroasă, atunci când s'a pus în discuție dreptul nostru asupra Ardealului. Căci ea a isbuenit ca un puternic val de viață a sufletului românesc, mereu prezent — și între cele mai grele mucenicii — pe acest pământ.

De aceea, astăzi — când acțiunea revizionistă pe care o desfășoară guvernul ungar, încearcă să schimbe hotărîrea dela Paris asupraArdealului — noi răspundem cu calmul cel mai desăvârșit.

Pentrucă problema Ardealului este simplă și limpede pentru orice suflet loial și cinstit. Pentrucă de îndată ce omenirea este ferm hotărîtă să dărâme toate nedreptățile regimului hitlerist care a apus, în clipa în care se făurește cu mari străduinți o lume nouă: mai dreaptă și mai bună, în această clipă menținerea diktatului dela Viena este absurdă. De aceea, anularea acestui diktat s'a făcut cu acordul deplin al celor patru Mari Puteri.

Așa fiind, declarațiile dela Cluj ale dlui ministru *Lucrețiu Pătrășcanu* privitoare la drepturile noastre istorice asupra Ardealului, sunt afirmarea unui adevăr mai presus de orice discuție.

Sobre și senine, dar pline de conștiința dreptului pe care-l afirmă, aceste declarații sunt lipsite de orice provocare. Pentrucă cel ce știe că are dreptatea de partea lui, nu simte nevoia să provoace. Numai cel ce simte că n'are dreptate și că-i lipsesc argumentele, numai acela provoacă.

Deplin conștienți de drepturile noastre asupra Ardealului, nu vrem să facem jocul adversarului prin provocări. Ne mărginim doar să ne însușim integral declarațiile dlui ministru Lucrețiu Pătrășcanu despre dreptul nostru la Ardealul întreg, și să mărturisim că nu vom renunța niciodată la el.

Aceasta cu atât mai vârtos, cu cât granițele firești ale Ardealului au fost cucerite și în acest războiu, metru cu metru de soldatul român, care a luptat cot la cot cu viteazul soldat sovietic.

C. SÂRBU

Ardealul e întreg al nostru

Cu prilejul unei recente călătorii de patru zile în Ardealul de Nord, dl *Lucrețiu Pătrășcanu*, Ministrul de Justiție, s'a oprit și la Cluj. Aici a ținut o conferință publică în sala festivă a Prefecturii, precizând punctul de vedere românesc privitor la drepturile noastre asupra Ardealului.

Pentru a arăta unanimitatea ce există în privința granițelor Ardealului în sufletul neamului românesc, reproducem din cuvântarea Dlui Ministru Lucrețiu Pătrășcanu următoarele declarații:

„Problema granițelor Transilvaniei — toată lumea știe — a fost pusă în discuția unui for internațional.

Hotărîrea dela Paris nu a făcut decât să constate și să consfințească un lucru care pentru noi era dela sine înțeles: Transilvania în întregime aparține României.

Prin ajutorul prețios al Uniunii Sovietice, al guvernului sovietic, România și-a văzut fixate în mod definitiv hotarele ei de vest. Ministrul de externe al Uniunii Sovietice, dl Molotov, a susținut cu căldură dreptatea cauzei noastre.

Incadrarea definitivă în statul român, a Transilvaniei, aceasta este realitatea pe care trebue să o accepte toată lumea.

Numai cine este dornic să semene în mod inutil și vinovat vrajbă, numai cine dorește într'adevăr să tulbure apele și apoi să pescuiască în aceste ape tulburi, numai acela poate să se ridice împotriva celor hotărîte în capitala Franței.

In cadrul statului român unitar, urmează să trăiască un milion și jumătate de maghiari.

Situația prezentă nu poate fi schimbată de nici un fel de agitație sterilă, venită de peste hotare și interesul poporului maghiar, sortit să trăiască laolaltă cu poporul român, este să înțeleagă acest lucru. Asemenea agitații nu fac doar un rău serviciu ideii de consolidare a statului român democrat sau țării noastre, fac un rău serviciu populației maghiare, creind o stare de spirit nesănătoasă.

In ceeace ne privește, și fac această declarație exprimând punctul de vedere al Guvernului și al Comitetului Central al Partidului Comunist, respingem orice formulă de compromis în problema Transilvaniei și afirmăm dreptul nostru asupra acestei întregi provincii românești.

Nu este astfel nimănui permis să uite nici un moment că granițele de astăzi ale Transilvaniei au fost cucerite și în acest război metru cu metru de soldatul român, luptând cot la cot cu viteazul soldat sovietic.

Nu vom înceta politica noastră larg națională, de afirmare a drepturilor poporului român și de considerare în același timp a drepturilor popoarelor conlocuitoare.

Înțelegem să ducem mai departe în această privință o muncă constructivă. Vom face tot ce stă în puterea noastră pentru a asigura tuturor în cuprinsul țării noastre, o viață liberă.

Dar vom fi fără milă împotriva acelor care, fie din orice tabără ar veni, caută să atâțe la ură de rassă și să tulbure liniștea țării.

Vom fi fără milă cu toți cei ce în momentul când România democratică se străduește să lecuiască rănile războiului, pun în fiecare zi în discuție unitatea noului nostru stat.

Vom fi fără cruțare și împotriva acelor dintre români, cari atâță la ură și, neînțelegători ai condițiilor extrem de grele pe care le trăim, încearcă să tulbure viața pașnică a Transilvaniei.

Suntem siguri însă, că în munca noastră de construcție a unei noui Românii, în dorința noastră de a creia o nouă viață în țara noastră, vom găsi sprijinul tuturor celor care își dau seama de însemnătatea ceasurilor pe care le trăim."

Cuvântarea dlui Ministru Ralea

Cu prilejul măreței manifestații plugărești ce a avut loc în ziua de 10 Iunie la Sibiu, dl *Mihail Ralea*, Ministrul Artelor și ad-interim la Culte, a ținut un substanțial discurs, în care a arătat — printre altele — răspicat atitudinea On. Guvern față de instituțiile fundamentale ale Statului: Biserica, Monarhia, Armata și Proprietatea individuală. Citâm textual: „Noi nu trăim o schimbare de paradă dela guvern la guvern, noi trăim o transformare în structura socială. Noi nu vrem să ruinăm institutele de bază ale statului. S'au spus atâtea: Că vrem să desființăm Biserica, să pângărim Biserica sfântă, să ținem cai în ea, sau să o transformăm în cinematografe. Fiecare poate însă să se convingă că noi nu căutăm decât să ajutăm în mod deosebit clerul și Biserica. Membrii clerului, care au greșit în trecut au fost iertați. Am șters epurația din rândul clerului. Iar dintre puținele instituții scutite de expropriere a fost Biserica. S'a spus despre noi că vrem să desființăm proprietatea, că înfăptuim reforma agrară cu o mână, iar cu cealaltă vă băgăm în instituții colective și colhozuri.

Vă spun în numele guvernului, că pământul dat țăranilor este pe veci parte individuală, lăsat în deplină stăpânire a acelui care o are. S'a zis că nesocotim armata. Vrem o armată pe care o cinstim, o armată care să fie a noastră, care să apere interesele poporului. Iubiți prieteni, ca ultimă calomnie împotriva partidelor [illegible]ern s'a afirmat că suntem contra din guve[illegible] monarhiei. [illegible]căzuți în această țară, Oameni politici de[illegible]ul nostru Rege cred că pot să facă din tânăr[illegible]tatoare, un monopol pentru o clică explo[illegible]. Acestora le spunem: Regele este al tuturo[illegible], al întregului popor. Nimeni nu are dreptul să amestece în agitații electorale triviale, persoana Regelui și să facă monopol din ea. Cărturari, muncitori, țărani, nimeni în această țară nu poate gândi rău, dușmănos, nici măcar indiferent sau rece, la Acela care a făcut actul dela 23 August și a cimentat democrația."

Rusaliile la Sibiu

Ca în fiecare an, Rusaliile au adus și acum, în orașul de reședință al Arhiepiscopiei noastre, bogăție de bucurii duhovnicești. Liturghia arhierească din întâia zi a fost slujită de *I. P. S. Mitropolit Nicolae* și un măreț sobor de preoți și diaconi. Cu acest prilej au fost hirotesiți întru protopresbiteri Păr. cons. arh. *Alex. Popa* și Păr. *Tr. Ctocănelea* dela Făgăraș.

La sfârșitul sf. Liturghii, *I. P. S. Mitropolit Nicolae* a predicat, accentuând asupra faptului că viața și faptele oamenilor vor fi judecate de Dumnezeu cu considerare la duhul din care au isvorît și în care s'au manifestat ele. I. P. Sf. Sa a mai arătat apoi, că la aceste Rusalii se împlinesc patru decenii dela târnosirea Catedralei mitropolitane și trei decenii dela adormirea în Domnul a *Mitropolitului Ioan Mețianu*, sub a cărui păstorire s'a înălțat și târnosit podoaba Arhiepiscopiei noastre.

După aceea, credincioșii, între cari mulți ostași veniți la Sibiu pentru adunarea de a doua zi a Societății misionare „Oastea Domnului", s'au încolonat și au mers în procesiune la mormântul Mitropolitului Ioan Mețianu, care se găsește în cimitirul bisericii din suburbiul Iosefin. Acolo, *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae* și soborul de preoți au slujit un parastas, iar *P. Sf. Arhiereu-vicar Teodor* a rostit cuvânt de pomenire în memoria ierarhului adormit.

A doua zi de Rusalii a slujit *P. Sf. Arhiereu-vicar Teodor*, care a și predicat. P. S. Sa a subliniat împrejurarea, că încercările pentru suplinirea credinței creștine prin altceva au dat greș în trecut și vor avea aceeași soarte în viitor. De aceea, numai rămânerea și trăirea în Biserica lui Hristos înseamnă siguranță de mântuire sufletească.

După sf. Liturghie, la Academia teologică, s'a deschis adunarea „Oastei Domnului", care prin numărul mare de participanți veniți din toate unghiurile țării, a luat aspectul unui adevărat congres. Cuvântul de deschidere l-a rostit *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae*, apăsând asupra următorului lucru: *Oastea Domnului este a Bisericii și oricare dintre ostași trebue să rămână în disciplina împreunată cu această stare de fapt.*

Ziua întreagă, ostașii Domnului au trăit în atmosferă de zidire duhovnicească.

C.

Oastea Domnului în viața unui neam

Am cetit cu mult drag articolul părintelui *Ioan Opriș* „Păreri despre Oastea Domnului" din Telegraful Român dela 9 Iunie a. c. El răspunde în totul vederilor pe care și eu le-am rostit acum ani de zile despre acest așezământ creștinesc și care nu odată m'a stârnit să pun mâna pe condei întru slujirea lui.

In adevăr, a fost destulă lume, și poate o mai fi și acum, care n'a știut să prețuiască ce a însemnat Oastea Domnului pentru sufletul neamului. Când însă vezi ce ușor oamenii se ispitesc și cad în apucături nemernice, privești ca o fericire când îi vezi câștigați pentru gânduri înalte și mișcându-se pentru a păși cât mai viu în căile Domnului. Asta făptuește Oastea Domnului.

Trec anii, dar puterea de încălzire a Oștii Domnului nu slăbește. O dovadă am avut-o zilele acestea și vreau s'o spun acum.

Sunt puțini ani de când nu mai știu cu ce treabă m'am dus în satul *Potlogi* din jud. Dâmbovița. Aflându-mă în casa preotului, am aflat că în după ameaza acelei zile se ține o adunare a Oștii Domnului. Atunci eu am fost prea bucuros să mă duc între locuitorii Potlogilor și să le grăiesc așa cum totdeauna mi-a fost drag între ostașii Domnului.

Zis și făcut. Am pășit în adunarea ostașilor și le-am grăit cu tot dragul inimii. Am arătat că Oastea Domnului este ca o minune în sânul vieții românești și că este prea vrednică faptă s'o tot vedem răspândindu-se. Ea dă sănătate sufletelor și le abate dela felurite primejdii.

Nu puteam ști ce răsunet au avut cuvintele mele în sufletele ascultătorilor. Dar n'au trecut decât puține zile și m'am trezit cu câțiva din ei la mine la București. Au venit să-mi mărturisească bucuria că am pășit între ei și să mi ceară sfatul pentru un gând al lor. Pasă-mi-te, îi prinsese dorul de a înființa o mânăstire și veniseră să mă întrebe, eu ce zic? Le-am spus că noi de am întări mânăstirile pe care le avem, că de altele nu e nevoie. Avem destule.

Dorul sufletului însă e dor curat și sfânt și deci nu e mirare că oamenilor le-a dat în inimă o asemenea năzuință.

Da, oamenii m'au ascultat și nu s'au mai chibzuit să ridice mânăstire; le-a dat în inimă însă alt gând: să ridice biserică. Va să zică inima îi tot îmboldea să nu stea lenevoși, ci să facă ceva.

De atunci au trecut ani și iată că unul din creștinii de atunci n'a avut astâmpăr și tot s'a ținut de gândul de a clădi ceva. Nu sunt decât câteva zile de când m'am trezit cu poftirea lui să mă duc în sat și să iau parte la sfințirea bisericii pe care s'a silit s'o ridice.

Ei, ce să zici despre soiul acesta de oameni pe care-i îmboldește simțirea sfântă? Ea este în totul însă îmboldirea Oștii Domnului.

Iată ce fel de oameni croiește ea și de aceea eu nu încetez de a o prețui ca o comoară de rodiri sfinte.

Dă-ne Doamne cât mai mulți ostași, că țara se înoiește și sporește prin ei!

Arhim. Scriban

Ortodoxia noastră

Credința noastră poartă un nume: *Ortodoxia*, ceeace înseamnă Adevărul neschimbat, așa cum a fost dat de Mântuitorul și predicat de sf. Apostoli. N'a adăugat ceva ca rom.-catolicii, nici n'a lăsat ceva din el ca protestanții. E numele și caracterul cel mai potrivit cu ființa și caracterul Bisericii de Răsărit, deși e ocolit cu rea credință de celelalte confesiuni (I. Mihalcesco: La Theologie symbolique, pg. 42). Numirea de Ortodoxie nu se poate da credinței Bisericii de Apus, pe când caracterul de catolică îl are și Biserica ortodoxă.

Dacă credința noastră are un nume, ea are și o zi de prăsnuire, fixată încă de când Biserica, trupul lui Hristos, nu era despărțită. Se știe că zilele de comemorare ale sfinț lor în calendarul nostru sânt zilele în care ei au primit cununa muceniciei. Duminecа Ortodoxiei fixată de sinodul din 842, este ziua Bisericii noastre, care a primit cununa biruinței; este ziua în care Adevărul a triumfat împotriva minciunii, împotriva eroarei, după grele lupte și suferințe, care încă nu luau sfârșit. Cât au ținut ortodocșii la Adevăr, se vede mai a'es din dramaticile încercări de unire, între pretențiile și erorile papale și pericolul tot mai presant al Turcilor, preferând menținerea nealterată a credinței, a dogmei, a Adevărului.

In aria Ortodoxiei ecumenice, la masa Adevărului revelat de Fiul lui Dumnezeu și păstrat curat, prin voia Domnului, a fost chemat și poporul român. Istoria nu cunoaște o perioadă păgână a neamului nostru, nici o dată fixă a încreștinării lui, nici apostolii ei, cum se știe bunăoară despre alte popoare. Când amintește istoria de Români, îi amintește ca fiind creștini. Dumnezeu «a luat lut roman și argilă dacă, l-a frământat la un loc și din frământarea asta a creiat neamul românesc. A suflat în fața lui suflul Fiului Său, suflul Evangheliei și așa s'a făcut neamul nostru creștin chiar dela începutul său» (Cuvântări de I. P. S. Sa Nicodim, pag. 118). Afirmația că suntem creștini din leagăn, nu e ceva poetic numai.

Ortodoxia noastră, existând cu mult înaintea organizării politice, s'a consolidat după aceea. Apoi firul neamului s'a împletit cu firul Ortodoxiei până în vremurile noastre. Numai în Ardeal a fost mai greu, deoarece fiind imposibilă o organizare de stat românesc, *Ortodoxia a trebuit să ducă singură lupta în condițiunile cele mai grele, apărând interesele sale și ale neamului.*

Una dintre cele mai interesante probleme discutate de cultura românească a fost raportul dintre Românism și Ortodoxie. S'au spus lucruri interesante și mai așteptăm. S'a arătat pe multe fețe ce-a făcut Ortodoxia pentru noi.

Pe teren cultural: primele tipografii, cărți de slujbă și de literatură; introducerea limbii române în biserică, în literatură, cizelarea limbii literare și unitatea ei; artă: pictură, arhitectură, sculptură, etc. sunt opera Ortodoxiei noastre.

Asistența socială când era în mâna ei, era cunoscută și simț tă de toți, întrucât era din desinteres și dragoste creștină. Ne-a înzestrat țara cu spitale, eforii, bolnițe și alte institute de binefacere, pe care noi, «cu toate concepțiile noastre despre organizarea statului, le-am lăsat să ajungă în pragul ruinei» (N. Cartojan, Istoria lit. rom., vol. II, pg. 128) sau le parodiem.

Pe teren național: Ortodoxia nu este împotriva națiunii, întrucât e ceva natural. Creștinul trăește cu trupul într'o patrie pământească, pentru a-și pregăti sufletul pentru patria cerească. De aceea, când alții au încercat să ne desnaționalizeze, Ortodoxia noastră prin toate mijloacele a menținut conștiința națională: prin limbă, cărți, credință, nădejde. *Unirea sufletească cimentată de Biserică, exista de mult înaintea celei politice.*

Pe teren politic: Ortodoxia noastră n'a băgat vrajbă și n'a provocat desbinare, nici între fiii neamului nostru, nici între noi și alte popoare. Dimpotrivă, voevozii au întrebuințat pe marii ierarhi în diferite misiuni diplomatice și prin influența, prestigiul și sfatul lor au aplanat multe conflicte.

Propagandă: Ne permitem să întrebuințăm și termenul acesta. Oare opera de ajutorare și de cultură pentru creștinii din imperiul otoman, nu creia o atmosferă favorabilă și bun renume pentru țărișoarele române? In privința aceasta, România Mare n'a făcut ceea ce a făcut Moldova lui Vasile Lupu, care susținut de Varlaam și P. Movilă, a ținut sinodul dela Iași (1642); sau Țara Românească a lui Neagoe Basarab și Constantin Brâncoveanu, care trimeteau creștinilor din imperiul semilunei, nu numai ajutoare bănești, și tipografii și cărți.

Dar câte nu s'ar putea spune. Ce frumos scria N. Iorga: «acești mitropoliți, episcopi, smeriți călugări ori umili preoți de mir au dat poporului, ei singuri aproape, toată învățătura, au înzestrat neamul cu o limbă literară, cu o literatură sfântă, cu o artă, au călăuzit neamul pe drumurile pământului fără a-și desface ochii dela cer... dând istoriei noastre oameni de stat, ostași mucenici și sfinți». E supremul omagiu adus Ortodoxiei noastre dela unul care a cunoscut așa de bine istoria.

E de remarcat apoi felul cum a lucrat Ortodoxia noastră în cadrul lumii creștine. Neavând organizarea solidă și disciplina exterioară a catolicismului, nici agresivitatea protestantismului, s'a ferit de crime și de siluiri de conștiință, socotind că duhul blândeții și convingerea sunt mai demne de Hristos. Câteva puncte de reper sunt necesare. In vreme ce Mircea lupta pentru creștinătate, iar Alexandru cel Bun consolida organizația bisericească și zidea lăcașuri de rugăciune, creștinii din Apus ardeau pe cehul Ioan Huss pe rug (1415). In vreme ce sultanul Selim (1512—1520) decretase ca toți creștinii să treacă la mohamedanism, Neagoe Vodă își sfinția (1517) cu fast împărătesc locașul de rugăciune, ce-l vrea asemenea sf. Sofii prefăcută acum în moschee. In același timp (1517) Luther pornea campania sa contra abuzurilor din sânul catolicismului. In Apus, în veacul 17-lea, ca o urmare a veacului 16-lea, lumea creștină liberă era frământată de luptele disperate dintre catolici și protestanți, întrerupte prin câteva păci și edicte, ca să fie continuate cu furie în războaie de zeci de ani și măceluri îngrozitoare, Ortodoxia românească începe opera culturală contribuind la biruința limbii și culturii românești. In aceeași vreme, Ortodoxia ecumenică gemea greu sub apăsarea otomană. Un Ciril Lucaris era sugrumat de ieniceri și aruncat în mare (1638), iar mai târziu în plin secol al luminilor își va vedea patriarhul spânzurat în zi de paște (Grigorie V, 1822). Nici Ortodoxiei nu i-au lipsit mucenici, mai ales celei ardelene. Dela Sava Brancovici, care zăcea în închisorile calvinilor, de unde era scos și bătut cu bețe în piață, dela țăranii simplii cărora le putrezau oasele în închisorile catolicilor pentru credința lor și până la Brâncoveanu cu conii lui, ale căror trupuri au fost culese din aceleași ape blestemate, jertfele mohamedanismului.

Iată de ce am spus că și ortodoxia noastră, ca și cea ecumenică, a fost luptă, jertfă, mucenicie. In Apus erau arși pe rug creștini de către creștini, în Răsărit erau domni uciși și spânjurați patriarhi, de păgâni. Ortodoxia noastră a fost ținta atâtor atacuri ale celorlalte confesiuni și secte, care uneori își găseau scăpare la noi, iar drept mulțumire pentru găzduire voiau să ne fure credința.

Cât privește asaltul catolicilor, el este vechi și cunoscut. Când norii grei ai semilunei apăsau asupra Ortodoxiei ecumenice, niște nori negri au venit și peste noi dela Apus, din «iubire frățească». Actul dela 1700, făcut de câțiva preoți pentru un blid de linte, e drept, ne-a ciuntit blocul sufletesc, deși rușinea lor a spălat-o mucenicia celorlalți preoți și credincioși, care și-au apărat Ortodoxia lor. In această luptă credincioșii s'au comportat admirabil. Din fericire, aschia n'a sărit prea departe de tulpina Ortodoxiei. Și n'am pierdut nădejdea că se va lipi iar cândva, «ca să f m una» și în fața oamenilor și în fața lui Dumnezeu.

Lumina lui Hristos a venit dela Răsărit și a lucrat cu efect și peste poporul românesc. Ne-a ajutat enorm. N'avem de regretat nimic în privința asta, ori cât ar căuta unii să ne facă să privim spre Apus, spre «locțiitorul» lui Hristos. E în firea lucrurilor: la Apus sfințește soarele, care răsare dela Răsărit și apoi *noi vrem să privim la Hristos însuși, nu la locțiitorul Său.*

Al doilea vânt pustiitor venit dela Apus în pragurile moderne, a adus la noi oarecare antipatie și indiferență față de Ortodoxia noastră, măcar că nu o merită, iar acolo, în Apus, puteau avea oarecare justificare. Dar de câte ori un copil nu întoarce spatele mamei sale sau o dă afară din casă? Dar aceasta e purtare de copil nesocotit, față de cei mai mulți și mai buni, care nu privesc prin ochelari străini realitățile noastre.

Aceasta a fost Ortodoxia noastră. Lucrare și luminare, ocrotire și sprijin, luptă și jertfă. Dacă fără sprijin și asupriță a făcut atâtea în trecut, ce și câte n'ar putea face astăzi și mâine, liberă, înțeleasă și ajutată. Să nu se uite ce a spus marele N. Iorga: «*Biserica ține sus steagul Mântuitorului, dar în acelaș timp și steagul poporului român!*» Și dacă până acum Ortodoxia noastră ne-a călăuzit pe drumurile pământului fără a-și desface ochii dela cer, *nimeni să nu-și închipuie că de acum înainte ar face altfel.*

GH. C. DIACONU

Clerul și reforma Cultelor

Reprezentanții clerului din Capitală au prezentat — în ziua de 20 Mai a. c. — I. P. S. Patriarh Nicodim, *un memoriu și l-au expus totodată documentat punctul de vedere al clerului cu privire la noua lege a cultelor și la problemele libertății religioase.*

Principiul libertății religioase a tuturor cultelor fiind un drept câștigat, preoțimea ortodoxă cere ca pensionările slujitorilor altarelor să se facă numai de către Sf. Sinod, potrivit cu dispozițiile canoanelor și nu după criterii pur laice.

Cât privește învățământul religios, preoțimea cere ca seminariile să fie lăsate Bisericii, care să pregătească în ele pe adevărații misionari.

Totodată clerul cere menținerea legii inspirate de Statutul democratic al lui Șaguna, *care s'a dovedit salvator în viața apăsată de greutăți, a Românilor ardeleni.*

Danii pilduitoare pentru orfelinat

In jurul casei Bisericii şi-au dat întâlnire frăţească multe inimi întrecându-se una pe alta în fapte de milostenie. Scumpii copilaşi orfani, culeşi din toate părţile Arhiepiscopiei noastre, au fost întâmpinaţi cu cea mai curată iubire şi copleşiţi de binefaceri în orfelinatul nostru. Da, casa lor din Sibiu, strada Dealului Nr. 9, a cunoscut numai în decursul câtorva luni de zile, momente minunate de înălţare şi ceasuri de bucurii mişcătoare atât a orfanilor, cât şi-acelor cari cu dragoste au venit întru cercetarea lor.

Rând pe rând am pomenit în acest loc, daniile pilduitoare pe cari parohiile noastre, preoţii sau credincioşii, sau persoane particulare le-au făcut pentru copilaşii noştri. Unele danii au venit la început îndată după apelul I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae, altele au venit mai târziu şi iarăşi altele se produc sub ochii noştri şi nu ne îndoim că cele mai frumoase, cele mai pilduitoare vor veni în viitor ca să uşureze viaţa micuţilor orfani, a căror grije, creştere, adăpostire, hrănire şi ocrotire şi-a luat-o asupra sa Biserica noastră.

Pe măsură ce trece timpul ne dăm seama că nevoile orfelinatului se fac tot mai mari şi mai multe. Hrănirea orfanilor, spălatul lor, curăţenia casei lor, îmbrăcarea şi încălţarea lor în vederea toamnei şi a iernii, ne pun pe gânduri. De aceea aşteptăm cu încredere darurile pilduitoare şi în viitor. Avem deplina încredinţare că ele nu vor lipsi iar dragii copilaşi orfani din casa Bisericii nu vor fi lăsaţi de Dumnezeu să ducă nici o lipsă.

In încheierea acestor rânduri ne luăm voie de-a reproduce mai jos raportul oficiului parohial Agnita cu privire la daniile aduse pentru orfanii neamului de acea parohie.

Inalt Prea Sfinţite Stăpâne,

Subsemnatul preot Emil Pora din comuna Agnita, judeţul Târnava Mare, cu supunere fiiască vin a raporta rezultatul colectei ce am întreprins în parohie în conformitate cu ordinul primit pentru Orfelinatul ortodox din Sibiu.

Personal am cercetat casa fiecărui credincios stăruind ca în scopul de mai sus să dăruiască fiecare cât poate.

Pentru a fi cât mai de folos scopului înalt, am crezut să fac această colectă în cereale, pe care cu supunere îmi permit a le înainta Inalt Prea Sfinţiei Voastre.

Am expediat următoarele cantităţi: 21 saci porumb conţinând cantitatea de 85 ferdele; 4 saci grâu conţinând cantitatea de 20 ferdele. Toate acestea în valoare de 3.350.000 Lei. Am mai colectat bani în suma de Lei 459.000. In consecinţă pentru scopul de mai sus am realizat suma de 3.809.000 Lei.

Agnita, la 18 Iunie 1946.

Cu supunere fiiască:
Preot EMIL PORA

Nr. 6134/1946 Plenar (29) 2—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al tractului **Braşov,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Retribuţiunile sunt:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare dela parohia protopopească Braşov-Schei I.
3. Sesiune parohială 32 jug. pământ.
4. Locuinţă în casa protopopească-parohială.
5. Diurnele cuvenite protopopilor.

Cererile de binecuvântare de candidare şi de concurs, se vor înainta la Consiliul nostru arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară ţinută la 5 Iunie 1946,

Consiliul Arhiepiscopesc

Pentru salvarea copiilor neamului

Cu deosebită bucurie luăm cunoştinţă de acţiunea Crucii Roşii a României, *pentru înlăturarea pericolului social şi naţional al mortalităţii infantile din ţara noastră, în care scop organizează o chetă în toată ţara, pentru zilele de 29 şi 30 Iunie 1946.*

Copiii sunt viitorul neamului, pentru ei Mântuitorul ne porunceşte «Lăsaţi copiii să vie la Mine», iar Biserica îi binecuvintează dela naştere.

Apărarea şi îngrijirea copiilor este una din cele mai de seamă probleme naţionale şi Biserica creştină ortodoxă, potrivit tradiţiei sale, a îmbrăţişat o cu toată căldura, crescând cu instituţiile sale, cum sunt Mânăstirile: Neamţu din Moldova, Bistriţa din Vâlcea, Ţigăneşti şi Cernica de lângă Bucureşti şi altele, mulţi copii orfani, sau sprijinind alte instituţii ale neamului, care se îngrijesc de cei mici şi slabi.

Acţiunea Crucii Roşii a României pentru „Salvarea copiilor" şi colecta ce se organizează de ea în zilele de 29 şi 30 Iunie 1946, este binevenită şi merită să fie sprijinită cu toată căldura, nu numai de Biserica strămoşească ci şi de toţi fiii neamului românesc.

Noi, dăm binecuvântarea Noastră Patriarhală, pentru această acţiune şi recomandăm cu toată dragostea, ca Prea Sfinţiţii Ierarhi şi Prea Cucernicii Preoţi ai Bisericii ortodoxe din toată ţara să sprijine cu vorba şi cu fapta această acţiune patriotică şi creştinească, îndemnând să se facă colecte în sfintele biserici în zilele rânduite.

Credincioşii Bisericii noastre ca şi toţi fiii poporului, au încă un prilej să-şi arate credinţa şi patriotismul lor prin fapte puse în slujba trăiniciei neamului, iar noi îi îndemnăm din toată inima să-şi dea cu generozitate obolul lor către Crucea Roşie pentru salvarea copiilor neamului.

«Binecuvintează Doamne pe dătătorii de bună voie».

† *NICODIM*
Patriarhul României

Nr. 7091/1946

Comunicat

Onor. Minister al Cultelor prin adresa Nr. 30.769/1946 a făcut cunoscut Consiliului nostru arhiepiscopesc că societatea de Cruce Roşie din România, organizează în zilele de 29 şi 30 Iunie a. c. o chetă în toată ţara a cărei beneficiu va fi destinat pentru binele şi sănătatea copiilor lipsiţi.

Biserica noastră, Cuc. preoţime împreună cu poporul drept credincios va sprijini această iniţiativă a Crucii Roşii.

In acele zile se va purta un disc special, iar sumele strânse vor fi consemnate într'un proces verbal semnat de preotul paroh şi de doi epitropi.

O copie a procesului verbal va fi trimisă la Centrala Crucii Roşii în Bucureşti strada Biserica Amzei Nr. 29, iar suma de bani rezultată din disc depusă în cont C. E. C. Nr. 11.372 Crucea Roşie, aducându-se aceasta la cunoştinţa Centralei Crucii Roşii din Bucureşti.

O altă copie de pe procesul verbal va fi înaintată şi Onor. Minister al Cultelor Bucureşti.

Sibiu, la 26 Iunie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Predică în Catedrala din Sibiu

9. *Sâmbătă în 29 Iunie 1946 (Sfinţii Ap. Petru şi Pavel)* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi prof. Gheorghe Şoima; diaconii: prof. Dr. Grigorie T. Marcu şi Vasile Gârbu. Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

10. *Duminecă în 30 Iunie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaş şi prof. Iacob Bozocea; diaconii: Anatolie Scurtu şi Simion Macarie. Predică: cons. *Gheorghe Secaş.*

Incheieri de an şcolar

Duminecă, în 23 Iunie c., după terminarea sf. Liturghii s'a făcut încheierea anului academic la Academia teologică „Andreiană" şi anului şcolar la Şcoala de cântăreţi bisericeşti „D. Cunţan" din Sibiu.

Festivităţile s'au desfăşurat succesiv în aula Academiei teologice, fiind cinstite cu prezenţa unui public select în frunte cu *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae* al Ardealului.

Studenţii teologii, sub conducerea păr. *Gh. Şoima,* au executat un imn religios, iar P. C. Prot. Stavr. *Dr. D. Stăniloae,* rectorul Academiei, a adresat cuvânt ocazional, accentuând menirea de totdeauna a preoţimii, care stă din promovarea păcii lăuntrice şi, prin aceasta, a păcii între oameni.

Elevii şcoalei de cântăreţi, conduşi de păr. diacon *A. Scurtu,* au interpretat, în chip impresionant şi vrednic de toată lauda, un program de cântări religioase şi naţionale. C. preot *V. Popa,* directorul şcoalei, a prezentat cronica anului încheiat, subliniind şi însemnătatea cântăreţilor de strană în viaţa Bisericii noastre.

La şfârşit, *I. P. S. Mitropolit Nicolae* a rostit un cuvânt de învăţătură pentru viitorii slujitori ai altarului şi stranelor, exprimându-şi mulţumirea faţă de progresul tot mai evident pe care îl vădesc cele două şcoli ale Arhiepiscopiei noastre. C.

Pentru Ardeal

Ca un puternic răspuns ce se poate da propagandei maghiare peste Ocean, **Alianţa Românilor Americani pentru Democraţie** *a adresat guvernelor Uniunii Sovietelor, Marei Britanii şi St. Unite ale Americii, o telegramă, din care reproducem:*

„Cât priveşte tratatul de pace cu România, el va trebui să se sprijine pe poziţia geografică a României şi pe interesele ei naţionale şi economice. Nu va trebui trecută cu vederea contribuţia pozitivă — deşi târzie — a României pentru victoria Naţiunilor Unite asupra naziştilor germani şi unguri. Aceasta înseamnă, între alte lucruri, că soluţia axei — diktatul dela Viena — nu va putea fi reimpus României; în consecinţă Transilvania, leagănul României, trebue să rămână o parte integrală a României".

Le mulţumim călduros pentru acţiunea lor hotărîtă în sprijinul dreptăţii româneşti asupra Ardealului.

Adunarea eparhială dela Oradea

După un interval de 6 ani, Adunarea eparhială a Episcopiei Oradiei s'a putut întruni iarăşi în zilele de 19—20 Mai a. c.

Duminecă 19 Mai c., s'a slujit Liturghia arhierească, în cadrul căreia a fost hirotesit întru protopop al Oradiei, noul ales: Păr. prof. Corneliu Sava, urmând apoi chemarea sf. Duh.

Adunarea eparhială a fost deschisă la orele 12 jum. de P. S. Sa Episcopul Nicolae *printr'o însufleţită cuvântare.*

Trecându-se la ordinea de zi, se cetesc rapoartele secţiilor, şedinţa ridicându-se la orele 14·30.

După masa oficială dela Reşedinţă, a avut loc la ora 5½ un festival artistic, dat de Episcopie la Teatrul Municipal.

Şedinţele Adunării eparhiale au continuat Luni 20 Mai, cu prezentarea restului rapoartelor. Epuizându-ee ordinea de zi, P. S. Sa Episcopul Nicolae *mulţumeşte călduros membrilor Adunării pentru interesul arătat problemelor desbătute. In numele membrilor Adurării, a luat cuvântul dl advocat Dr. T. Popa, elogiind realizările P. S. Sale în cei 10 ani de arhipăstorire.*

Serbarea orfanilor

Pregătiţi şi îndrumaţi de dascălii lor, copilaşii adăpostiţi în Orfelinatul Bisericii Ortodoxe (Sibiu) au organizat, Duminecă 16 Iunie c., o serbare întru cinstirea Părintelui lor duhovnicesc, la care a participat public numeros şi ales în frunte cu I. P. Sf. Mitropolit Nicolae şi P. Sf. Arhiereu-vicar Teodor.

Programul serbării, închegat din cântări, poezii şi sceneta «Fiul risipitor», a impresionat în chip deosebit de plăcut. Până la lacrimi a mişcat mai ales cuvântarea alcătuită şi cetită de orfanul Gh. Truţa, *în timpul căreia s'au desvelit — şi vor rămâne mereu în atenţia copiilor orfani — două colţuri evocatoare: unul închinat I. P. S. Mitropolit Nicolae, altul cuprinzând numele părinţilor morţi ai orfanilor noştri.*

La sfârşitul serbării, I. P. S. Mitropolit Nicolae *a adresat copiilor cuvinte de părintească dragoste, arătându-le că ei nu mai sunt orfani şi că iubirea creştinească îi ocroteşte cu belşug şi din toate părţile.* C.

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Iulie 1946

1. In fiecare zi dimineaţa la ora 6½ Utrenie şi în continuare *Sfânta Liturghie.* In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie *„Acatistul Maicii Domnului".*

2. *In Dumineci şi Sărbători* dimineaţa la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului Gheorghe Şoima.

3. *Duminecă în 7 Iulie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaş şi Alexandru Popa; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. Predică: consilier *Gheorghe Secaş.*

4. *Duminecă în 14 Iulie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Simion Radu şi insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Simion Macarie şi Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.*

5. *Sâmbătă în 20 Iulie 1946, (Sfântul proroc Ilie)* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi consilierul Ioan Munteanu; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. — Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

6. *Duminecă în 21 Iulie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. — Predică: consilier *A. Nanu.*

7. *Duminecă în 28 Iulie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, preot. Ioan Veţan şi prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Simion Macarie şi Anatolie Scurtu. — Predică: prot. *Mihail Neagu.*

Prăvălie şi birouri de închiriat

In imobilul clădit din Sibiu, strada Regina Maria Nr. 7 sunt de închiriat, cu începere din 1 August 1946 pe termin de un an următoarele localuri:

1. Un local de prăvălie în parter.
2. Un local constătător din 7 camere în etajul prim.
3. Un local constătător din 4 camere in etajul prim.
4. Un local constătător din 5 camere în etajul al doilea.

Localurile din etajele I şi II sunt potrivite pentru birouri.

Reflectanţii vor înainta oferte în scris la Arhiepiscopia ortodoxă română din Sibiu până la *15 Iulie 1946,* unde se pot lua zilnic informaţii.

Consiliul Arhiepiscopesc îşi rezervă dreptul de a alege liber dintre reflectanţi.

Sibiu, din şedinţa secţiei economice a Consiliului Arhiepiscopesc, ţinută la 27 Iunie 1946.

[53] 1—2 **Consiliul Arhiepiscopesc**

Anuarul (LXXX)

Liceului ortodox român „A. Şaguna" din Braşov (1943/44 şi 1944/45)

Şcolile cu un rost bine definit în promovarea culturii au fost totdeauna stâlpii neclintiţi la temelia formării intelectuale şi a năzuinţelor neamului nostru. Acest lucru se evidenţiază mai ales în instituţiile care stau sub oblăduirea Bisericii, care după cum bine este ştiut, în vremurile de răspântie şi de grea încercare pentru viaţa culturală a poporului din Ardeal, au fost singurele şcoli în cari tinerii puteau să soarbă cu nesaţ din apa cristalină a limbii româneşti.

Iată de ce prezentarea acestui anuar primeşte o importanţă deosebită şi un sprijin al celor de mai sus. Ca o şcoală ce a stat dintru început sub „straşina" Mitropoliei din Sibiu, alături de celelalte instituţii confesionale, a pregătit ani dearândul elemente cari au adus un real aport în viaţa culturală a Ardealului.

In cele 180 de pagini conducătorii Liceului „A. Şaguna" din Braşov înmănunchiază doi ani de rodnică activitate. Datele anului şcolar 1943/44 au fost publicate de Prof. F. Sânjoan, director-ajutor, iar cele din 1944/45 de Directorul Stelian Gh. Mărculescu şi I. Nicoară, director-ajutor.

Bogat în amănunte, anuarul cuprinde următoarele capitole: Cronica anilor respectivi, activitatea societăţilor elevilor („Ion Popazu", „Sf. Gheorghe", „Aurel Ciortea"), mijloacele de învăţământ, întreţinerea elevilor, corpul didactic, tabloul şi situaţia elevilor la sfârşitul anilor şcolari, statistica elevilor, precum şi articole şi cronici semnate de directorul şi profesorii liceului.

Răsfoind paginile anuarului Liceului ortodox român „A. Şaguna", rămâi cu mulţumirea şi cu constatarea că cei doi ani de activitate şcolară au însemnat un progres în viaţa noastră şcolară. Liceul „A. Şaguna", cu o veche tradiţie cărturărească şi sub îndrumarea I. P. S. Sale Mitropolitul Dr. Nicolae Bălan, a reuşit să-şi continue drumul pe culmile de frumoase năzuinţi şi în împrejurări când activitatea şcolară a fost în parte stânjenită.

Diacon **Eug. Munteanu**

Ad. Nr. 4591/1946

Concurs repetit

Se publică concurs pentru ocuparea postului de **cântăreţ** la biserica catedrală din **Sibiu**.

Retribuţiile cântăreţului sunt:

1. Salar dela stat cu toate accesoriile legale.

2. Locuinţă în natură, doi stânjini de lemne şi luminat.

3. Venitele obişnuite la sf. slujbe.

Cei ce doresc să reflecteze la acest post vor avea să-şi înainteze cererile de concurs Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu până la 21 Iulie 1946, însoţite de acte de botez şi de naştere, de actele de absolvire şi de diplomă a şcoalei de cântăreţi bisericeşti şi de eventuale certificate de serviciu.

Reflectanţii au să se prezinte pe data de 25 Iulie 1946 în persoană Consiliului arhiepiscopesc spre a fi examinaţi din tipic şi din cântările bisericeşti.

Sibiu, şedinţa secţiei bisericeşti din 25 Iunie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Publicaţiune

In ziua de 21 Iulie 1946, ora 5 p. m., se va ţine licitaţie publică la faţa locului, pentru vânzarea unei case cu teren de 264 st. p., din strada Cernei 18, proprietatea parohiei Sibiu-Trei stejari. Reflectanţii vor depune la licitaţie vadiu de 10% în numerar. Condiţiile de licitaţie se pot vedea zilnic la Oficiul parohial (strada Axente Sever 22), unde se dau informaţii.

Sibiu, 28 Iunie 1946

Consiliul parohial

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Dl *ministru Mihail Ralea a fost numit reprezentant al României la Washington în locul dlui prof. Bagdasar.*

M. Sa Regele *a primit a fi naşul celui de al 13-lea copil al unui muncitor.*

Un *nou lot de 499 ofiţeri, foşti prizonieri în U. R. S. S., a sosit în ţară.*

Dl *Vinogradov, şeful Statului major al Comisiei Aliate de Control din România, a fost rechemat la o altă funcţiune înaltă în conducerea Statului Sovietic. Guvernul nostru a sărbătorit pe acest preţuit prieten al nostru, iar M. R. Regele l-a decorat cu Marele Colan „Coroana României", în grad de cavaler.*

Asociaţia *Clerului ortodox „Andrei Şaguna", secţia Arad, şi-a ţinut adunarea generală la Arad în 20 l. c. u acest prilej s'a hotărît înfiinţarea unei edituri a Secţiei, alcătuindu-se totodată şi un comitet de editură.*

Adunarea *generală a Asociaţiei Clerului „A. Şaguna", Secţia Timişoara a avut loc în 27 l. c.*

„Kirchliche Blätter", *săptă ânalul bisericii evanghelice luterane A. B. din România, şi-a reluat de curând apariţia.*

Legea *electorală 'a publicat în anteproiect.*

Noua *lege a Cultelor se află în faza discuţiei anteproiectului ce s'a alcătuit.*

De:ese †. *Preotul pensionar Ioan Mircea, fost capelan protopopesc al Cohalmului, a încetat din viaţă.*

Dumnezeu să-l odihnească.

— † A încetat din viaţă şi văduva preoteasă Ana G. Sglimbea n. Crisbăşan din Cuciulata, fiind în vârstă de 85 ani.

Dumnezeu 'o aşeze cu drepţii.

EXTERNE:

Italia *a devenit republică, iar Senatul italian s'a desfiinţat.*

Conferinţa *miniştrilor de externe şi-a r luat activitatea la Paris. Ea a început şi examinarea trata ului de pace cu România.*

In *Ungaria inflaţia a ajuns punctul culminant.*

O *misiune comercială română va placa în curând la Washington.*

Guvernul *cehoslovac a de istonat.*

Adjuncţii *miniştrilo de externe au ajuns la un acord asupra tratatului de pace cu România.*

Dl *Beneş a fost reales preşedinte al republicei cehoslovace.*

Dl *G. Bidault a fos ales preşedinte al guvernului francez provizoriu; noul guvern a fost constituit.*

Consiliul *de securitate şi-a continuat şedinţele, discutând în deosebi problema Spaniei franchiste.*

Noul *reprezentant al St. Unite la ONU este dl Warten Austin, senator republican.*

Generalul *de Gaulle va candida la preşedinţia republicei franceze.*

Ex-*Regele Umberto al Italiei a plecat în Portugalia.*

Socialistul *Giuseppe Saragat a fost ales preşedinte al Adunării constituante italiene.*

Publicaţie

Parohia bisericii ortodoxe române **Hărman,** *jud. Braşov, publică concurs pentru depunerea ofertelor scrise, în scopul zugrăvirii bisericii, cu termen de 10 zile dela data publicăr.i, în următoarele condiţiuni:*

1. Ornamentarea bisericii se va face în motive bizantine şi conturate.

2. Locurile pentru tablourile pictate, vor fi lăsate libere, însă conturate.

3. Ofertanţii să posedă documente că au mai executat astfel de lucrări.

4. Costul şi construcţia schelăriei priveşte pe ofertanţi.

5. Consiliul parohial îşi rezervă dreptul de a alege liber dintre ofertanţi.

6. Caetul de sarcini se poate consulta la Oficiul parohial.

Hărman, la 15 Iunie 1946.

Ioan Stelea paroh adm. — **Gheorghe Tomi** epitrop

[34 1—1]

Nr. 6756/1946 Şcol.

Concurs

Pentru ocuparea catedrelor vacante dela şcoalele secundare confesionale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu, prin numire, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Sunt vacante următoarele catedre:

I. La liceul teoretic de băieţi „Andrei Şaguna" din Braşov:

1.	Catedra de	Religie	Nr. 1
2.	„	„ L. Română	„ 3
3	„	„ „ Română	„ 4
4.	„	„ „ Franceză	„ 7
5.	„	„ „ Germană	„ 9
6.	„	„ „ Italiană	„ 10
7.	„	„ Fizico-Matematică	„ 17
8.	„	„ Desemn-Caligrafie	„ 20

II. La liceul teoretic de băieţi „Avram Iancu" din Brad:

1.	Catedra de	L. Română	Nr. 2
2.	„	„ „ Română	„ 3
3.	„	„ „ Latină-Elină	„ 5
4.	„	„ „ Franceză	„ 6
5.	„	„ „ Germană	„ 7
6.	„	„ „ Italiană	„ 8
7.	„	„ Geografie	„ 10
8.	„	„ Matematici	„ 12
9.	„	„ Matematică-Fizică	„ 13
10.	„	„ Desemn-Caligrafie	„ 16
11.	„	„ Muzică	„ 17
12.	„	„ Igienă	„ 19

III. La Şcoala Normală de băieţi „A. Şaguna" din Sibiu:

1. Catedra de Ştiinţe-Naturale
2. „ „ Muzică

IV. La Şcoala Normală de fete „A. Şaguna" din Sibiu:

1. Catedra de Ştiinţe-Agricole.

Dela candidaţi se cere să întrunească condiţiile prevăzute în Art. 10 şi 12 din legea Nr. 2799/1929 asupra raporturilor dintre şcoalele secundare confesionale şi On. Minister al Educaţiei Naţionale.

Cererile pentru ocuparea acestor catedre, însoţite de actele legale, vor fi înaintate în terminul fixat, direct Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei culturale ţinută la 25 Iunie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nou! A fost pusă în vânzare frumoasa carte de zidire duhovnicească **„Despre viaţa în Hristos"** *de Nicolae Cabasila, tradusă de prof. T. BODOGAE. Cartea compactată, în genul „Filocaliei", se vinde pentru preoţi cu Lei 15.000. Vom reveni.*

Nr. 370/1946 (32) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Ohaba,** din protopopiatul Blajului, se publică concurs în termin de 30 de zile dela prima apariţie în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Casă parohială cu 3 camere şi grădină în extensiune de 600 st. p.

3. Sesie parohială de 13 jug. şi 1502 stj. p. arător; 5 jug. şi 601 stj. p. fânaţ; 2 grădini de 986 stj. p.; 1 vie de 72 stj. p.

4. Dreptul nelimitat în păşunea composesoratului.

5. Soarte de lemne din pădurea comunală.

6. Stola obişnuită în protopopiatul Blajului.

Indatoriri: Preotul ales va predica în dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu binecuvântarea de candidare din partea I. P. Sf. nostru Mitropolit se vor înainta în termin Oficiului protopopesc din Blaj, după care concurenţii se vor prezenta în parohie, cu avizul prealabil al Oficiului protopopesc spre a servi şi a lua contact cu credincioşii în vreuna din dumineci sau sărbători. Oficiul protopopesc al Blajului, în înţelegere cu Consiliul parohial din Ohaba.

Blaj, în 6 Iunie 1946.

Preot **Ioan Opriş** adm. prot.

Nr. 135/1946 (27) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Dealul-Frumos,** din protopopiatul Agnita se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Casă parohială în fosta şcoală confesională cu două camere şi una bucătărie cu nu coridor pentru Oficiul parohial.

Curtea şcoalei cu supraedificatele de pe ea. Intravilanul dela Nr. 168 cu şură şi grădină în suprafaţă de 1310 st. p.

3. Sesie parohială: 5 jugăre fânaţ pământ vechi; 18 jugăre arător şi fânaţ din reforma agrară.

4. 6 stânjini lemne de foc în pădurea comunală; fasonatul şi transportul priveşte pe preot.

5. Venitele stolare obişnuite în protopopiat.

Indatoriri: Preotul ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta în termin cererile de concurs însoţite de documentele prescrise şi încuviinţarea Arhierească de candidare, Oficiului protopopesc în Agnita.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc în zi de Duminecă pentru a sluji şi predica în sfânta biserică şi a face cunoştinţă cu poporul.

Oficiul protopopesc din Agnita în înţelegere cu Consiliul parohial din Dealul-Frumos.

Agnita, la 14 Maiu 1946.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 111/1946 (28) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a **Daneş,** protopopiatul Târnava Mare se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.

2. Casă parohială cu supraedificate în stare bună, grădină 419 st. p.

3. Sesiune parohială 15 jug. 208 st. p. arător, fânaţ, vie.

4. Lemne de foc 10 stânjini fasonate în pădurea parohială, fără transport.

5. Taxele stolare uzitate în protopopiat.

Cel ales va oficia utrenia şi vecernia în fiecare zi, va catehiza în şcoala primară, va predică în dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta în termin cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea arhierească de candidare, Oficiului protopopesc din Dumbrăveni, judeţul Târnava Mică şi se vor prezenta în parohie numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi face cunoştinţă cu poporul, în duminecile şi sărbătorile ce li se vor fixa.

Dumbrăveni, la 22 Mai 1946.

Oficiul protopopesc din Dumbrăveni în înţelegere cu Consiliul parohial din Daneş.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 438/1946 Prot. (31) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a **Sibiu-Treistejari,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela apariţia în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.

2. Venitele stolare obişnuite în parohie.

3. Chiria pentru locuinţa preotului se plăteşte de parohie.

Indatoririle preotului:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ort. român din Sibiu. Tot în termin se va înainta şi încuviinţarea arhierească de candidare.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, în dumineci şi sărbători. numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a sluji, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Sibiu, la 4 Iunie 1946.

Oficiul protopopesc ort. român al Sibiului, în înţelegere cu Consiliul parohiei Sibiu-Treistejari.

Mihail Neagu
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 14 Iulie 1946 Nr. 27—28

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de N

BIBLIOTECA CENTRALĂ SIBIU

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Academiile teologice

In presa bisericească ardeleană s'a purtat de curând o vie discuție polemică în jurul Academiilor teologice.

Discuția a fost stârnită în special de un profesor dela Academia teologică din Cluj, într'o serie de articole publicate în «Tribuna Transilvaniei», preconizând concentrarea celor cinci academii într'o singură școală teologică superioară și înființarea câte unui liceu confesional sau seminar în orașele de reședință episcopală.

Acest punct de vedere a primit o severă replică în organul eparhial dela Arad, opinând că chestiunea învățământului teologic va rămâne deschisă câtă vreme nu vor fi sesizate elementele ei cardinale. O chestiune ca aceasta trebue rezolvită cu răbdare, lăsând ca și timpul să-și spună cuvântul.

Nu cu mult înainte de apariția amintitei riposte, Episcopia Timișorii și-a reînoit insistența ca în cadrul Universității de Vest să ia ființă o Facultate de Teologie bănățeană.

Concomitent și-a spus cuvântul în această chestiune, Episcopia Oradiei, care socotește că întrucât Academia «Andreiană» din Sibiu are caracterul de facultate, nu mai este nevoe de alte două facultăți la Cluj și la Timișoara. E regretabil că unii teologi doresc «concentrarea» academiilor de dragul de a ajunge profesori universitari. Biserica Ardealului nu poate renunța la Academiile teologice, al căror ror rost nu-l pot suplini seminariile sau liceele confesionale.

Ceva mai târziu un harnic profesor dela Academia teologică din Caransebeș — sesizat de mai sus amintita ripostă din «Biserica și Școala» dela Arad — intră în discuție prin publicarea unui articol în «Foaia Diecezană». Dsa crede că se impune o reformă radicală a Academiilor teologice și propune «o sforțare comună a întregului episcopat ardelean pentru o legalizare și uniformizare cât mai grabnică» a acestor instituții. Totodată cere o lege specială pentru academiile teologice, o încadrare echitabilă a corpului didactic și drepturi egale pentru studenții acestor școli.

Acesta este stadiul actual în discuția chestiunii Academiilor teologice. Firește, nu ne poartă gândul de a polemiza cu nimeni. Constatăm doar cu regret lipsa de unitate de vederi în această chestiune atât de importantă. Avem însă nădejdea că din ciocnirea dintre contrastele de păreri, va scânteia punctul de vedere cel mai sănătos.

In chestiunea Academiilor teologice, un lucru nu trebue uitat: *Principiul autonomiei bisericești* — normă cardinală care rezultă firesc din însăși ființa Bisericii — dă Bisericii *nu numai dreptul ci și datoria de a-și crește ea pe apostolii săi.*

In virtutea acestui principiu, Biserica Ardealului *nu poate renunța niciodată la Academiile teologice*, pentrucă renunțarea la ele ar însemna nu numai abdicarea dela datoria de a-și crește ea însăși pe slujitorii ei, ci și pierderea celor mai bune așezăminte pentru creșterea viitorilor preoți.

Tot în virtutea principiului autonomiei bisericești, susținerea tezei că situația Academiilor teologice este «ex-lege», constitue o gravă contradicție cu acest principiu, în baza căruia Biserica este în măsură să-și legifereze ea însăși ființarea așezămintelor sale.

Tot ce-am regretat mai mult în discuția pe care am rezumat-o, a fost împrejurarea că profesori ai Academiilor teologice nu stau pe punctul de vedere al autonomiei bisericești, ci cer *lege de stat* pentru Academiile teologice. Pentrucă a crede că o școală teologică atârnă în aer dacă n'are lege de stat care să o organizeze, aceasta înseamnă o nesocotire a autonomiei bisericești. Autonomie înseamnă drept de proprie conducere și legiferare. Deci, legiferarea prin altcineva decât prin Biserică, înseamnă renunțarea la autonomie. Iar la aceasta Biserica nu se poate învoi cu nici un preț. Academia din Sibiu e ridicată în rang printr'un regulament dat de autoritatea bisericească, nu de altcineva. Academiile teologice, ca instituții ale Bisericii, își au fixat dreptul lor și situația lor în cadrele Bisericii, nu în afară de ele.

Duhul de cumpănită chibzuință și de rămânere pe linia impusă de ființa și scopul Bisericii, cere ca orice problemă bisericească să fie văzută și rezolvită prin prizma acestui duh. De aceea, și în cazul Academiilor teologice nu interese de ordin personal sau de alt ordin au să-și spună cuvântul, *ci în primul rând interesele superioare ale Bisericii.*

C. SÂRBU

Popas la un deceniu de arhipăstorire

S'a rotunjit un deceniu dela chemarea și așezarea *Prea Sfinților Episcopi Nicolae Colan și Dr. Nicolae Popoviciu* în scaune vlădicești. Celui dintâi i-a fost rânduit de Dumnezeu să păstorească în ctitoria lui Ștefan cel Mare, iar al doilea îndrumează obștea dreptcredincioasă din părțile apusene ale țării noastre, păstorește la Oradea Mare.

Plinătatea bucuriei și frumuseții zilelor din capul deceniului împlinit stăruie cu putere și astăzi, iar ecoul prasnicului în mijlocul căruia au fost hirotoniți cei doi ierarhi încă nu s'a stins în inimile noastre. Sibiul, cetatea ortodoxiei ardelene, trimitea din sânul său doi ucenici căliți în duhul isbăvitor de neam și lege al marelui Șaguna și crescuți sub îndrumarea *I. P. S. Mitropolit Nicolae al Ardealului*, doi dascăli apăsați de un prestigiu cărturăresc verificat prin scris și grai, doi crainici ai vrerilor noastre creștinești și românești, doi vlădici de îndreptățite nădejdi, doi oameni deplini, cum alții, în vremea aceea, nu se găseau mai vrednici spre chemare în locuri de mari răspunderi. Așa dară bucuria avea pe ce se răzima.

Acum stă în fața noastră chenarul deceniului ce s'a scurs, ca să arate tuturor că nădejdile puse în cei doi vlădici n'au rușinat pe nimenea. *Prea Sfinții Episcopi Nicolae Colan și Dr. Nicolae Popoviciu* s'au pătruns dintru'nceput de măreția chemării dar și de povara ei; au sârguit spre urcuș în realizări de ordin general, reușind să interpreteze cu fidelitate și prin întreaga Lor atitudine, tradiția religioasă, cărturărească și națională a vlădicilor ardeleni din toate vremile. Cu instalarea Lor în scaune, viața religioasă din acele părți a simțit un puls nou răsărit nu numai din sufletul larg al celor doi ierarhi, dar răzimat oarecum și pe o vârstă premergătoare căruntețelor. Infrățiți cu clerul și cu turma, Ei au trăit ca într'un legământ sfințit de Sus. Primejdia nu i-a înfricat, durerea nu i-a frânt, nădejdea nu li s'a împuținat nici în clipele de grea isbeliște pentru neamul nostru din acele părți. Unul, în surghiun forțat, a concretizat nădejdea reîntoarcerii la vatra din Apus; altul, rămas în țara umilirii, a împărtășit, în rând cu cei mai umili și mai necăjiți, toate durerile, lacrimile și nedreptățile. Dar a fost în stare să tragă șipot pentru îndrumarea vrerilor către mai bine. Toate svâcnirile spre lumină și cultură s'au strâns buchet în inima și în mintea vlădicii dela Cluj și au primit grai. Foile, revistele și cărțile românești apărute în Ardealul de Nord, sunt mărturii întru aceasta. Astfel, chemarea Sa în rândul nemuritorilor dela Academie, este răsplătire dreaptă.

Nu mai puțin pilduitoare sunt instituțiile de ocrotire pentru săraci și orfani și așezămintele școlare sămânate de cei doi ierarhi pe întreg cuprinsul eparhiilor Lor. Pentru viitorime, ele vor grăi fără putință de tăgadă.

Cu inima plină de mulțumire creștinească, la împlinirea unui deceniu de arhipăstorire și la începutul celui de al doilea, înfrățim omagiul nostru cu al clerului și poporului din eparhiile Clujului și Oradiei și facem *Prea Sfinților Episcopi Nicolae Colan și Dr. Nicolae Popoviciu* urări pentru o păstorire menită să între în pagini de istorie.

D. CĂLUGĂR

Nr. 7460/1946 Pl.

Circulară

Către Onoraților Membrii clerici și mireni ai Adunării protopopești electorale din Protopopiatul Brașovului

In temeiul delegației date la 4 Iulie 1946 de către Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc din Sibiu, pentru săvârșirea alegerii de protopop al Brașovului și în conformitate cu dispozițiile Regulamentului în vigoare, de procedură la alegerea de protopopi în Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, am onoare a convoca la ședință Consiliul protopopesc, pe ziua de 1 August a. c. ora 9 a. m. în cancelaria Oficiului protopopesc din Brașov, pentru examinarea cererilor introduse la Concurs și pentru stabilirea tabloului de candidare la postul de protopop al protopopiatului Brașov.

Totodată convocăm pe aceeași zi — 1 August a. c. — Adunarea electorală protopopească, în biserica sf. Nicolae din Brașov, la ora 10 a. m., la slujba Invocării Duhului Sfânt și la deschiderea Adunării electorale pentru săvârșirea alegerii de protopop.

Sibiu, 4 Iulie 1946.

Prot. Stavr. Dr. **Andrei Gâlea**
Comisar consistorial

Nr. 7443/1946

Comunicat

In vederea stabilirii tirajului Calendarelor noastre de masă pe anul 1947, invităm Oficiile parohiale să raporteze până la data de 20 l. c., la Oficiul protopopesc respectiv, ce număr de exemplare din aceste Calendare pot desface între credincioșii aparținători parohiei respective.

Oficiile protopopești vor centraliza aceste date și ne vor raporta până la 1 August a. c., cel mai târziu.

In chipul acesta, nădăjduim să nu se mai repete cazul de anul trecut, când n'am putut satisface comenzi de mai multe mii de exemplare, din pricina tirajului redus în care au fost tipărite Calendarele noastre de masă pe anul în curs.

Sibiu, la 8 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

O reabilitare istorică

In baza legii 782, publicată în Mon. Oficial Nr. 90 din 15 Aprilie 1946, Liceul de băieți din Oradea, care poartă numele marelui mecenate ortodox Emanuil Gojdu, a trecut cu data de 1 Aprilie c. sub conducerea Episcopiei ortodoxe române din Oradea Mare. Prin acest act de dreptate, numitul liceu a devenit școală confesională.

Nr. 7554/1946

Notificare oficială

despre primirea în Şcoala de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cunţan" din Sibiu

Şcoala ortodoxă română de cântăreţi bisericeşti „DIMITRIE CUNŢAN" din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreţi pricepuţi, conducători de coruri săteşti şi credincioşi luminaţi.

In afară de cântarea bisericească cea adevărată, elevii acestei şcoli primesc o educaţie religioasă-morală cât mai îngrijită cu putinţă şi au prilej să se iniţieze şi în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viaţa lor. Programa şcoalei prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură raţională, etc.

Cu începerea noului an şcolar, Şcoala de cântăreţi bisericeşti din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleşi fii ai dreptcredinciosului nostru popor şi cu deosebire acelora dintre ei, cari urmăresc să-şi creeze o carieră liniştită, o viaţă frumoasă şi pusă în slujba preamăririi lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiţi în această şcoală pentru anul şcolar 1946/47, îşi vor înainta cererile, până la 1 Septemvrie 1946, pe adresa: *„Direcţiunii Şcoalei de cântăreţi bisericeşti „D. Cunţan" în Sibiu"*, însoţindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naştere,
3. Certificat şcolar (cel puţin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu sufere de boli contagioase şi nu are defecte corporale.

In această şcoală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, având vârsta de 15 ani împliniţi. Examenele de admitere şi cele de corigenţă sunt rânduite astfel: Luni, 9 Septemvrie, examenele de corigenţă la cursul I-iu; Marţi, 10 Sept., examenele de corigenţă la cursul II; Miercuri, 11 Sept., examenul de admitere, iar Joi, 12 Sept., începerea cursurilor.

Elevii primiţi vor aduce cu sine: două schimburi, haine de pat (saltea, pătură sau plapomă, perină, două rânduri de cearceafuri), două ştergare, etc., cuţit, furculiţă, lingură şi o ceaşcă pentru ceai. Tacâmurile trec în proprietatea şcoalei. Fiecare elev va aduce cu sine şi o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-şi cruţa încălţămintea.

Uniforma şcoalei este costumul naţional românesc.

Toţi elevii sunt interni. Ca urmare, în contul taxei de întreţinere, vor aduce, la înscriere, suma de Lei 450.000 şi, deodată cu prezentarea în internatul şcoalei, vor preda economatului 125 kg. făină de grâu, 80 kg. cartofi, 10 kg. fasole, 5 kg. untură de porc topită, 15 ouă şi 2 kg. săpun.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: Lei 20.000 pentru baie, Lei 15.000 pentru spălat, Lei 5000 pentru stricăciuni, Lei 5000 pentru bibliotecă. Total: 45.000 Lei.

Având în vedere împrejurările vieţii de azi, Direcţiunea şcoalei îşi rezervă dreptul de a mări sau micşora taxele de întreţinere după cum vor fi preţurile pieţii.

Cursurile durează *trei* ani de teorie şi *un* an de practică.

După absolvirea şcoalei se eliberează Diploma de cântăreţ bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreţii bisericeşti vor fi retribuiţi din bugetul Statului cu un salar lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 şi astăzi sunt retribuiţi lunar aproape toţi absolvenţii şcoalei. Pe lângă aceasta, cântăreţii vor avea uzufructul sesiunii cantorale, obţinută din reforma agrară.

Onorata Preoţime e poftită a ceti aceasta Notificare credincioşilor noştri în sfânta biserică în trei Duminici consecutive şi a îndemna părinţii să-şi trimită fiii buni la Şcoala de cântăreţi bisericeşti.

Totodată mai dispunem Oficiilor parohiale spre ştire şi strictă conformare următoarele:

a) Parohiile care angajează absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salar lunar potrivit, conform hotărîrii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi din Sibiu să fie angajaţi pe lângă cei bătrâni *calificaţi* din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligaţia să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantorale.

c) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi angajaţi în parohii cu cântăreţi necalificaţi, să se bucure de dreptul de a ocupa strana dreaptă, având Consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune şi din toate venitele cantorale.

Posturile de cântăreţi bisericeşti devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi.

Parohiile noastre, care dispun de mijloace materiale, întrucât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreţi bisericeşti, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreţinere la şcoală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji şi luminaţi, care pot fi aflaţi de minunaţi pregătiţi pentru misionarismul dumnezeeştilor sale învăţături şi în şcoala noastră de cântăreţi bisericeşti dela Sibiu, apelăm la iubita noastră preoţime şi la bunul nostru popor, să nu nesocotească chemarea de faţă, ci — dimpotrivă, — să facă din ea datoria sufletului cu urechea plecată la inima Neamului.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti dela 9 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 398/1946

Concurs

Pentru suplinirea catedrelor şi orelor vacante de Religie dela şcoalele secundare ale Statului din cuprinsul Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare în „Tel. Român".

A) Sunt vacante următoarele catedre de Religie, împreunate cu muzică, dela:

1. Gimnaziul de fete din Orăştie.
2. Gimnaziul mixt din Sălişte.
3. Gimnaxiul mixt din Sebeş.
4. Gimnaziul mixt din Târnăveni.

B) Sunt libere pentru suplinire orele de Religie, dela:

1. Şcoala profesională de fete gr. I din Brad.
2. Liceul comercial de băieţi din Braşov.
3. Liceul comercial de fete din Braşov.
4. Liceul industrial de fete din Braşov.
5. Şcoala tehnică industrială gr. I din Braşov.
6. Şcoala de gospodărie gr. I din Braşov.
7. Şcoala tehnică textilă din Cisnădie.
8. Şcoala tehnică industrială gr. I de băieţi din Deva.
9. Şcoala de meserii de băieţi din Dobra.
10. Şcoala profesională de fete, Dumbrăveni.
11. Şcoala de gospodărie rurală din Folt.
12. Liceul comercial de băieţi din Haţeg.
13. Şcoala profesională de fete, Hunedoara.
14. Şcoala de meserii din Miercurea.
15. Şcoala profesională de fete din Petroşani.
16. Şcoala de meserii din Rupea.
17. Şcoala profesională de fete din Satulung.
18. Gimnaziul comercial mixt din Sălişte.
19. Şcoala de gospodărie urbană din Sălişte.
20. Liceul industrial de fete din Sibiu.
21. Şcoala tehnică industrială gr. I de băieţi din Sibiu.
22. Şcoala de gospodărie gr. I din Sibiu.
23. Şcoala de meserii din Veştea de jos.

C) Sunt libere pentru suplinire orele de Religie dela următoarele Gimnazii unice:

1. Gimnaziul unic din comuna Vaida-Recea, judeţul Făgăraş.
2. Gimnaziul unic din comuna Şercaia, jud. Făgăraş.
3. Gimnaziul unic din comuna Arpaşul de Jos, jud. Făgăraş.
4. Gimnaziul unic din comuna Cujir, jud. Hunedoara.
5. Gimnaziul unic din comuna Simeria, jud. Hunedoara.
6. Gimnaziul unic din comuna Lupeni, jud. Hunedoara.
7. Gimnaziul unic experimental din Sibiu.
8. Gimnaziul unic din com. Avrig, jud. Sibiu.
9. Gimnaziul unic din com. Boiţa, jud. Sibiu.
10. Gimnaziul unic din comuna Nocrich, judeţul Sibiu.
11. Gimnaziul unic din comuna Ocna-Sibiului, jud. Sibiu.
12. Gimnaziul unic din comuna Răşinari, jud. Sibiu.
13. Gimnaziul unic din comuna Agnita, jud. Târnava-Mare.

Doritorii de a ocupa una din catedrele vacante, sau a suplini ore libere de Religie ortodoxă, vor înainta în termin cerere însoţită de actele oficiale Consiliului arhiepiscopesc ortodox române de Alba-Iulia şi Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei culturale din 2 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Valea Sebeşului în sărbătoare

Duminecă 7 Iulie a. c. a avut loc în fruntaşa parohie Petreşti prăznuirea târnosirii bisericii renovate. Actul solem al sfinţirii a fost săvârşit de însuşi I. P. S. Sa Mitropolitul *Nicolae* al Ardealului asistat de către P. S. Sa Episcopul armatei *Dr. Partenie Ciopron* şi de un impunător sobor de preoţi şi diaconi.

Sărbătoarea dela Petreşti, prin ampioarea care i-s'a dat din partea conducerii fabricei de hârtie din acea localitate, a oficiului protopopesc din Sebeş şi a sfinţelor deosebite ale parohiei Petreşti, a trecut departe de o simplă solemnitate locală. Toată valea Sebeşului a fost reprezentată prin participanţi distinşi. Mai mult au fost de faţă înalţi oaspeţi dela Bucureşti, ca dl general Cătoiu, adm. delegat al societăţii Petreşti, dl subprefect al jud. Alba, toţi fruntaşii din centrul de plasă Sebeş, reprezentanţi ai administraţiei, ai şcoalelor, ai armatei, ai muncitorilor.

I. P. S. Sa a sosit la Petreşti Duminecă dimineaţa la ora 8; a fost primit de călăreţi în costume naţionale şi de autorităţile satului cu pâne şi sare. A trecut apoi la locuinţa dlui inginer I. Cătuneanu, directorul general al fabricei, de unde a fost condus la biserică. Soborul preoţilor şi popor mult l-a întâmpinat cu însufleţire. A început îndată slujba sfinţirii, înconjurarea bisericii, ungerea ei cu sf. Mir. In acest loc pomenim că biserica din Petreşti a împlinit 101 ani. Din acest prilej i-s'a făcut o reparaţie temeinică, la care fabrica de hârtie Petreşti, cu larga înţelegere a dlui I. Cătuneanu, a celorlalţi colaboratori ai Dsale şi-a muncitorilor, a avut partea leului. Renovarea a reuşit pe deplin; cei cari au conlucrat pot fi mulţumiţi de lucrul împlinit.

Indată după sfinţire s'a trecut la săvârşirea celei dintâi Liturghii în biserica nou sfinţită; a fost cu acel prilej o adevărată revărsare de daruri duhovniceşti asupra credincioşilor. Acest lucru s'a vădit şi în minunata cuvântare rostită din partea I. P. S. Sale Mitropolitului nostru Nicolae, care în faţa covârşitorului număr de credincioşi a rostit una din acele cuvântări ce nu pot fi uitate. In duhul vremilor de azi a făcut o tâlmăcire plină de învăţăminte neîntrecute a rugăciunii „Tatăl Nostru".

In câteva cuvinte P. S. Sa Partenie al armatei a contribuit la înălţarea atmosferei duhovniceşti. A luat apoi cuvântul dl inginer *I. Cătuneanu*, directorul general. Pentru frumuseţa şi deosebita ei semnificaţie, reproducem în întregime cuvântarea:

„Inalt Prea Sfinţite Părinte,
Prea Sfinţite,
Prea Cucernici Părinţi,
Onorată Asistenţă,

Solemnitatea de astăzi a resfinţirii locaşului de închinare din această localitate a căpătat, prin prezenţa Inalt Prea Sfinţiei Voastre, conducătorul spiritual al întregei obşti ortodoxe a Ardealului, a P. Sf. Dr. Partenie Ciopron, conducătorul spiritual al armatei, a soborului de slujitori ce Vă înconjoară şi a celorlalţi distinşi participanţi, caracterul unei manifestaţii de o înaltă valoare morală şi educativă, creştinească şi românească.

Faptul acesta mă îndeamnă ca, gând la gând cu simţirea tuturor credincioşilor de aici, să Vă exprim, Inalt Prea Sfinţite Parinte şi Prea Sfinţite Părinte, în numele Fabricei de hârtie din Petreşti şi al meu personal, întreaga noastră gratitudine pentru înalta cinste ce ne-aţi făcut venind în mijlocul nostru, şi totodată să Vă fac unele mărturisiri.

Noi cari constituim conducerea Fabricei de hârtie Petreşti, sprijinind acest sfânt locaş şi ajutându-l să-şi recapete o înfăţişare demnă de menirea lui sfântă de a fi Casa Domnului, nu am făcut decât să răspundem unor îndemnuri fireşti, cari îşi au izvorul în străfundurile şi cutele adânci ale sufletului românesc. Acel suflet urzit din îmbinarea fericită şi unică a virtuţilor, atât de bogate, ale marilor noştri strămoşi daco-romani, cu credinţa sublimă a creştinismului.

Nu vreun gând de vanitate deşartă sau vreo presiune silnică din afară ne-au determinat să stăruim a înzestra şi împodobi această sfântă biserică, ci sentimentul unei solidarităţi tainice a sufletului nostru cu tot trecutul nostru de români şi de creştini, cu acele fapte măreţe, de care este plină istoria neamului, ale evlavioşilor noştri domni şi boeri, cari se întreceau să ridice şi să înfrumseţeze locaşuri de închinare, pe toate plaiurile pământului nostru românesc.

Ca buni români ce ne mândrim a fi, moştenitori ai unui astfel de trecut şi cu astfel de structură sufletească, noi ne străduim a ne ţine pe linia sănătoasă a tradiţiei autentice a neamului acestuia dreptcredincios, linia Evangheliei însăşi.

Voim să ne lăsăm călăuziţi, în activitatea noastră de principiile sublime ale Evangheliei, care pentru noi, muncitori în domeniul materiei ar putea fi sintetizate în această expresie: A nu lăsa spiritul să fie robit materiei, ci a face ca materia să devie instrumentul spiritului, spre desăvârşirea tuturor operelor de bine, de idealism şi altruism.

Evanghelia nu osândeşte materia şi nici pe cei ce se ostenesc a produce şi câştiga bunuri materiale, dar sfătueşte ca aceste bunuri materiale să nu fie scopul vieţii, ci mijlocul de realizare a vieţii.

Parabola talanţilor în care stăpânul laudă pe slujitorii ce s'au ostenit a înmulţi bunurile încredinţate lor şi mustră şi pedepseşte pe cel leneş şi încrezut va fi meditată şi completată de noi cu învăţătura despre bogatul, care îşi lipise prea mult sufletul de bunurile materiale.

Aceste mărturisiri am socotit neces r a face cu acest prilej atât de important.

Ca încheiere, voesc a Vă asigura, Inalt Prea Sfinţite Părinte şi Prea Sfinţite Părinte, că acest sfânt locaş, pe care ni l-aţi redat spre închinare prin sfinţirea solemnă de astăzi va fi cercetat de noi cât mai regulat, spre a cere Atotputernicului Dumnezeu să trimită totdeauna purtarea Sa de grijă asupra neamului şi ţării noastre rom neşti".

După sf. Liturghie şi cuvântările ţinute în biserică, a avut loc la casa parohială în larga încăpere a casei culturale o recepţie în cinstea I. P. S. Sale. De aici s'a trecut la masă în sala festivă a fabricei de hârtie.

Orfanii n'au fost uitaţi

Pe lângă tot ceea ce a făcut pentru restaurarea bisericii, conducerea fabricei din Petreşti n'a uitat nici pe dragii copilaşi orfani din orfelinatul arhiepiscopesc din Sibiu. In numele Consiliului de administraţie al fabricei dl general Cătoiu, subliniind frumoasa realizare a I. P. S. Sale prin organizarea orfelinatului, a remis I. P. S. Sale un plic cu 1.000.000 Lei (un milion) pentru orfani. Fapta aceasta grăieşte dela sine. Este fără îndoială o minunată încununare a praznicului sfinţirii bisericii din Petreşti.

Referent

Nr. 6134/1946 Plenar (29) 3—3

Concurs

Pentru întregirea postului de protopop al tractului **Braşov,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Retribuţiunile sunt:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare dela parohia protopopească Braşov-Schei I.
3. Sesiune parohială 32 jug. pământ.
4. Locuinţă în casa protopopească-parohială.
5. Diurnele cuvenite protopopilor.

Cererile de binecuvântare de candidare şi de concurs, se vor înainta la Consiliul nostru arhiepiscopesc din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa plenară ţinută la 5 Iunie 1946,

Consiliul Arhiepiscopesc

Pastoraţia bazată pe Molitvelnic

Pastoraţia este actul prin care preotul, în virtutea darului divin pe care l-a primit dela Arhiereu, invoacă de sus, primeşte şi împărtăşeşte ajutorul supranatural, creştinilor ce tind spre un progres moral şi spre o viaţă „plină de har şi de adevăr". Această activitate pastorală îmbrăţişează pe om în dualismul său de trup şi suflet. Preotul nu uită că sufletul e scânteie divină, iar trupul „templul Duhului Sfânt"; de aceea, se roagă pentru amândouă. Pe unul îl grijeşte şi pe celalalt îl ocroteşte. Pe unul îl întăreşte şi pe celalalt îl sfinţeşte. Amândouă „trăesc, se mişcă şi sunt" prin puterea cea pururea activă a lui Dumnezeu, deci împreună trebuesc oferite Stăpânului, „slăvite, neavând întinăciune, nici sbârcitură, ci sfinţite şi fără prihană".

Bazat pe Molitvelnic, preotul îndeplineşte cea mai sănătoasă pastoraţie, pentrucă această carte pune pe slujitorul altarului în contact direct şi intim cu credincioşii săi, nu numai în massă ci şi cu insul singuratic, prilejuindu-i atât pastoraţie individuală, cât şi colectivă. Ea poate fi săvârşită la oraş sau la sat, între oameni simpli sau culţi, având aceleaşi efecte binefăcătoare asupra tuturor credincioşilor din toate timpurile şi din toate locurile.

Din punct de vedere psihologic, sunt foarte importante momentele din activitatea pastorală bazată pe Molitvelnic, pentrucă în toate aceste împrejurări iniţiativa aparţine credinciosului sau credincioşilor. Preotul este chemat să săvârşească anumite taine sau ierurgii; există, deci, un climat spiritual propice sfinţeniei divine, există un sâmbure de credinţă, care aşteaptă doar iubirea păstorului şi ploaia Duhului Sfânt, care s'o ajute să crească, să înflorească şi să fecundeze bogat cele mai alese roade duhovniceşti: florile virtuţilor creştine şi o viaţă spirituală cu tendinţa spre desăvârşire.

In aceste împrejurări preotul nu va uita că „slujba sa e apostolatul iubirii". „Iubirea e cheia cu care se deschide inima oamenilor. Ea o încălzeşte. Ea topeşte patimile şi tot ea uşurează greutăţile apostolatului. Ea face ca legea lui Hristos Mântuitorul să fie un jug lin şi o sarcină uşoară... Iubirea de Hristos şi de slujba Lui, în care ai intrat, trebue mereu însufleţită, ca să nu scadă, ci să tot crească spre binele oamenilor. Iţi trebue o continuă cultivare şi o încordare neîntreruptă a tuturor forţelor sufleteşti, ca să te apropii măcar întru câtva de înălţimea idealului preoţiei". (Dr. Nicolae Bălan: Către cetitori. Prefaţa lucrării: Taina pocăinţei, studiu pastoral, de păr. Ioan Hanzu. Sibiu, 1911, p. II—IV).

Cu Molitvelnicul în mână, preotul coboară cerul pe pământ şi înalţă pământul spre culmile însorite de lumină, cu puteri de transfigurare, ale cerului.

Botezul, uşa prin care se intră în Biserică, actul prin care omul, curăţindu-se de păcatul strămoşesc, primeşte darul înfierii şi chezăşia învierii, se face membrul trupului mistic al lui Iisus Hristos şi moştenitor făgăduinţei veşnice, din Molitvelnic se face. Şi astfel această carte cu dumnezeeştile sale slujbe şi rugăciuni, însoţeşte pe om dela leagăn până la mormânt. După ce l-a îmbăiat în apa Botezului, făcându-l „mort păcatului şi viu lui Dumnezeu, întru Hristos Iisus Domnul nostru", preotul se roagă pentru noul încreştinat astfel: „...Insuţi Stăpâne, dărueşte-i lui şi pecetea Darului sfântului şi întru tot puternicului şi închinatului tău Duh, şi cuminecarea sfântului Trup şi a scumpului Sânge al Hristosului tău". In chipul acesta sufletul, prin sf. Taină a Mirungerii şi a sf. Cuminecături, se hrăneşte şi se întăreşte în credinţă, unindu-se într'o comuniune sfântă şi puternică cu Dumnezeu şi învăţătura creştinească.

Şi atunci când sufletul, în lupta cea grea cu stihiile lumii, se'ncarcă cu păcate şi fărădelegi, încercând „să lapede lucrurile întunerecului şi să se îmbrace în armele luminii", aleargă în scaunul mărturisirii, care ca un al doilea botez, îl curăţeşte de păcate, îl întăreşte în virtute şi-l sfinţeşte în dreaptă credinţă.

Mai târziu când omul, în virtutea aptitudinilor sale trupeşti şi sufleteşti, ajunge la maturitate, caută să întemeieze o nouă familie, supunându-se poruncii şi binecuvântării edenice: „Creşteţi şi vă înmulţiţi şi stăpâniţi pământul", preotul cu puterea ce-i este dată de sus, din Molitvelnic se roagă, ca Dumnezeu să-l însoţească cu binecuvântarea Sa şi să apere firea omului de rele, de distrugere şi de moarte, şi să-l învrednicească pe om de sublima demnitate de a fi un colaborator al lui Dumnezeu în grandioasa operă de continuă creaţie în lume.

Tot Molitvelnicul ne arată cum să ne rugăm pentru cei bolnavi, ca Domnul Dumnezeu „să-i sfinţească, să-i isbăvească de boale şi de întinăciunea sufletului să-i curăţească, să le mângâe durerile, să le gonească nevoile şi să le piardă necazurile, ca un milostiv şi îndurat".

Şi astfel până la moarte, în toate împrejurările vieţii şi pentru toate trebuinţele trupeşti şi sufleteşti, Molitvelnicul, punându-ne înaintea ochilor sufletului icoane de dreaptă şi pioasă credincioşie şi de adevărată şi sinceră căinţă, în mod intuitiv ne'nvaţă cum să ne rugăm şi cum să ne'ndreptăm de greşalele săvârşite, spre a ne învrednici de mila şi ajutorul prea îndouratului Dumnezeu.

Din cele de mai sus putem fi încredinţaţi că, având în mână Molitvelnicul, „păstorul cel bun care bine chiverniseşte darul său, va înţelege şi satisface toate nevoile şi necazurile turmei sale; el va fi „sarea pământului şi lumina lumii, credincioşilor săi în cele duhovniceşti şi culturale, va fi stâlp de întărire a adevărului şi dreptăţii lor în cele politice şi chivernisitorul cu tragere de inimă al lor în cele economice". (Dr. Nicolae Bălan: Probleme actuale pentru cultura preoţimii noastre. Rev. Teol. 1907, Nr. 3, p. 115).

Această lucrare atât de vastă şi de complexă, pe cât de multiple şi variate sunt formele de manifestare ale vieţii psihofizice omeneşti, cuprinde în sine, deci, pe lângă latura harismatică, şi latura cultural-economică, având un pronunţat caracter didactic.

Peste tot învăţătura este strâns legată de duhovnicie. In toate ocaziunile preotul trebue să şi înveţe. Molitvelnicul ne prilejueşte momente prielnice, când suntem obligaţi să aruncăm grăuntele purtător de viaţă veşnică în ogorul spiritual al credincioşilor, însetaţi după cuvântul adevărului, ca şi cerbul după isvoarele apelor. Iată-l pe preotul binecuvântând sămânţa. Ce prilej minunat de propoveduire! In câteva cuvinte va spune: Creştine, când tu arunci sămânţa ta în sânurile pământului, ştii că numai după ce ea a putrezit va da roade; cugetă că tot aşa şi trupul tău altoit cu perceptele sfinţitelor învăţături ale Evangheliei mântuitoare, va trebui să putrezească, pentruca să rodească nemurirea; de aceea: „se samănă trupul întru stricăciune, învia'ză întru nestricăciune; se samănă întru necinste, învia'ză întru mărire; se samănă întru slăbiciune, învia'ză întru putere; se samănă trup firesc, învia'ză trup duhovnicesc". Priveşte cum toate plantele şi toţi pomii se'nalţă în sus şi sunt statornic îndreptaţi spre soare; ridică-te şi tu, suflete, în sus, priveşte de-apururea spre Dumnezeu, Soarele cel veşnic plin de strălucire şi dătător de viaţă.

La binecuvântarea şi sfinţirea corabiei şi a călătorilor, se va arăta celor prezenţi că şi viaţa aceasta nu este altceva decât o călătorie spre Patria cerească, „pentrucă noi n'avem aici cetate stătătoare, ci în ceruri"; să fim, deci, băgători de seamă la tot ce se petrece în jurul nostru, ca nu cumva ispitele şi greutatea păcatelor să ne prăbuşească în abisul îngrozitor al pierzării totale.

Când Dumnezeu şi-a întors faţa de către noi şi cerul nu-şi mai revarsă apele sale peste faţa pământului, noi nu vom cerceta cauzele meteorologice ale acestui fenomen, ci vom găsi motivele calamităţii ce ne bântue în sufletele noastre, în păcatele noastre. „Greşit-am" înaintea Ta Doamne, iată motivul primordial care în legătură conexă cu lumea fizică, produce seceta. Mai rea însă decât seceta pământului, este seceta şi uscăciunea inimii, foametea dragostei de Dumnezeu şi deaproapele, a iertării, a bunătăţii şi a răbdării.

Inima bântuită de această secetă prisoseşte în plăceri uşuratice, în lăcomie fără frâu, în egoism feroce şi'n tot felul de patimi cari aduc pierderea veşnică.

Având la'ndemână Molitvelnicul, această panoplie duhovnicească, „păstorul de suflete trebue să fie purtătorul sintezei vitale între sfinţire, cultură şi credinţă, să fie apostol devotat al milei, al misiunii şi al culturii" în mijlocul poporului, căci numai aceste virtuţi alese dau vieţii valoare şi căldură, farmec şi noblеţă. Preotul trebuie să fie farul de lumină, care să călăuzească paşii credincioşilor spre zările de azur ale cerului, ancorându-le la ţărmul fericirii în împărăţia harului dumnezeesc.

Să folosim Molitvelnicul cu toată grija şi căldura inimii, pentruca din slujbele şi rugăciunile ce le săvârşim din el, să se înalţe măreţ omul cel nou, care, ştie să mărturisească în mod conştient pe Mântuitorul: „Tu eşti Hristos, Fiul lui Dumnezeu celui viu, Tu eşti calea, Tu eşti lumina, Tu eşti adevărul, Tu eşti viaţa" şi toate aceste adevăruri să devină temeiuri de granit ale întregei sale concepţii de viaţă.

Preot **Iacob Cantor**

† Profesorul Dr. H. Roventa

Ca un stejar răpus la pământ de nemiloasa furtună, aşa s'a stins fulgerător din viaţă prof. Dr. Haralambie Roventa.

Descendent dintr'o aleasă familie de preot din Gorj, a moştenit din casa părintească nu numai o adâncă convingere religioasă, ci şi duhul adevăratului preot, în a cărui personalitate se îmbina armonic blândeţea şi bunătatea. Sobru şi temperat, suflet ales, meditativ şi în necontenită străduinţă de reculegere şi de avântare spre zările desăvârşirii, vorbitor cald şi entuziast, spirit analitic şi cercetător de migală, care a fructificat printr'o trudnică muncă darurile alese cu care l-a înzestrat Creatorul, H. R. a ilustrat cu acelaşi prestigiu atât catedra de Exegeza Noului Testament dela Facultatea de Teologie din Bucureşti, cât şi altarul.

Ca profesor distins şi teolog erudit, a adus la catedră prestigiul adevăratului om de ştiinţă şi conceptul adevăratei metode ştiinţifice, dublate de o credinţă adânc pătrunzătoare, de o iscusită predare şi de o tehnică modernă a criticii textelor biblice.

Ca preot-duhovnic, a fost un educator ales, care a folosit toate prilejurile întru călăuzirea — cu părintească dragoste — studenţilor pe calea pregătirii pentru viitoarea lor chemare sacerdotală.

Prin moartea sa prea de vreme, Biserica pierde nu numai pe unul din cei mai competenţi şi pasionaţi cercetători din domeniul studiului biblic al N. T., ci şi o rară figură de preot şi adevărat educator al viitorilor preoţi.

Spiritul său prodigios ne-a lăsat următoarele valoroase lucrări: Originea şi valoarea istorică a Evangheliei după sf. Ioan; Interpretarea Scripturii după Origen; Epistola către Efeseni (Introducere şi comentar); Limba şi stilul sf. Ap. Pavel; Studiul Noului Testament la noi în ultimii 50 de ani; Esenţa şi rolul credinţei în Teologie; Cine a ecris epistola către Evrei; Iubirea creştină; Rolul Bibliei în formarea limbii literare; Epistola întâia către Tesaloniceni (Introducere şi comentar); Epistola către Coloseni, precum şi un bogat număr de studii mai mici şi de articole publicate în diferite ziare şi reviste.

Deplângând moartea-i cu mult înainte de vreme, rugăm pe Tatăl ceresc să odihnească cu drepţii pe vrednicul dispărut.

C. S.

ACTIVITATEA

„Frăţiei Ortodoxe Române Studenţeşti" în anul 1945/46

In acest an al întoarcerii Universităţii „Regele Ferdinand I" în Clujul românesc, Frăţia Ortodoxă Română Studenţească, cu toate greutăţile aşezării şi traiului, şi-a continuat activitatea de înălţare spirituală şi de luptă pentru întronarea adevărului şi virtuţii în viaţa studenţească.

Primul lucru pe care l-a făcut comitetul FORS-ului, a fost să se prezinte P. S. S. Episcopului Nicolae Colan, pentru a-l cere binecuvântare şi sfat. Prea Sfinţia Sa în grija ce o poartă studenţilor ardeleni, a numit duhovnic al studenţimii ortodoxe pe C. Pr. Z. Oancea şi ne-a acordat sprijin moral şi material în tot timpul anului de activitate. Deoarece părintele duhovnic nu a putut participa la toate întrunirile noastre, a fost înlocuit de părintele Aug. Bunea.

In adunarea generală din Martie c. a fost ales următorul comitet de conducere: preşedinte Radu Cărpinişianu; vice-preş. Ierod. V. Anania; secretar Ioan Răileanu; casier Stelian Dumitrescu; cenzori: diacon V. Şortan, Ioan Buzatu, Maica Ştefanida Tarcău; membrii: Ioan Ciontescu şi Aurelia Sârbu (medicină), Maria Arsin şi Dumitru Vătămanu (litere şi filosofie), Aurelia Dărămuş şi Iosif Butuc (drept), Nina Cotigă şi Diacon Gh. Suciu (ştiinţe), Ieremia Albuţiu şi Ioan Goron (teologie), I. Limoiu (agronomie),

S'au ţinut XIV şedinţe, în cadrul cărora au conferenţiat şi au prezentat lucrări: Prof. Dr. V. Bologa (Spiritualitatea în medicină), Pr. Prof. Dr. Liviu Munteanu (Omul cel nou), Prof. Atanasie Popa (Maica Domnului în iconografia ortodoxă), Pr. Prot. Fl. Mureşanu (Spovedanie şi cuminecătură), Pr. Zosim Oancea (Misiunea duhovnicului în Universitate; Idealul tânărului), Diacon V. Şortan (In legături, de Ep. N. Colan; Filocalia; Atitudini creştine), Ierod. V. Anania (Iisus Hristos, eterna realitate; Grădina Maicii Domnului), Diacon I. Ienciu (Credinţa creştină în viaţă), I. Buzatu (Aspecte din intelectualitatea noastră; Pseudoştiinţa şi sufletul), Ioan Păun (Intre natural şi transcendent; Criză şi refacere morală), Radu Cărpinişianu (F. O. R. şi F. O. R. S.; In faţa Invierii; Lectură din Hristos în Universitatea Ardealului, de Diacon N. Mladin), Ioan Răileanu (Gânduri pentru F. O. R. S.; Amurg de primăvară; Făclie, versuri), Zorica Laţcu (Răpire; Spovedanie; Rodire, versuri), Maria Arsin (Poezia religioasă la M. Eminescu), Maria Apolzan (Justiţie şi caritate), Luciana Lăzescu (Credinţa în viaţa poporului român), Maria Popescu (Credinţa pentru F. O. R. S.), Victor Barna (Religie şi ştiinţă), Florea Marin (Dragostea, virtutea fericirii), Octavian Conjil (Credinţa lui Longinus). Punctele muzicale au fost executate de: dra Beatrice Oros, Iuliu Sălăjanu, Aurel Oprean, Ioan Coman, Ioan Trelea, Gheorghe Morărescu şi corul Academiei teologice.

Tot în cadrul activităţii din acest an a fost organizat, în colaborare cu Soc. Naţ. Ortodoxă a Femeilor Române, „Ciclul duminecal" de conferinţe din Postul Mare; Săptămâna misionară încheiată cu mărturisirea şi cuminecarea studenţilor; au fost modificate şi completate Statutele; a fost organizat serviciul divin în bisericuţa din Parcul sportiv; s'a distribuit foriştilor săptămânalul religios „Renaşterea", primit gratuit din partea Sf. Episcopii Ortodoxe.

Prin tot acest complex de lucrări în ogorul învăţăturii Mântuitorului, s'a mai realizat ceva care nu poate fi trecut pe hârtie, dar care se păstrează în sufletul tuturor celor ce au participat la şedinţele F. O. R. S.-ului.

Cluj, 14 Iunie 1946.

Radu Cărpinişianu preşedinte — **Ioan Răileanu** secretar

O ceremonie frumoasă

Cu prilejul zilei sf. Apostoli Petru şi Pavel, a avut loc la Areopag, solemnitatea tradiţionalei comemorări a primei predici a sf. Ap. Pavel la Atena. De faţă fiind toate autorităţile şi o imensă mulţime, solemnitatea s'a desfăşurat cu un mare entuziasm religios şi cu o oarecare mândrie elenică.

Instalarea noului protopop al Făgărașului

Ales cu unanimitate protopop al Făgărașului în ziua de 17 Mai, întărit de Consiliul arhiepiscopesc în 6 Iunie și hirotesit la 9 Iunie, **P. C. Prot. Traian Ciocănelea** *a fost instalat în postul său la data de 23 Iunie 1946. Instalarea noului protopop a prilejuit o adevărată manifestație de ataşament către Biserica strămoșească.*

In cadrul recepției ocazionale au exprimat simțăminte creștinești: prefectul județului, comandantul garnizoanei, primarul orașului, reprezentantul consiliului parohial, președinta femeilor ortodoxe române, reprezentantul corpului didactic și reprezentanții cultelor din Făgăraș.

Tuturora le-a mulțumit **P. C. Prot. Traian Ciocănelea.**

Toate lucrările pentru întregirea protopopiatului Făgăraș s'au făcut sub conducerea P. C. Consilier mitropolitan **Ieronim Grovu.**

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

A murit prof. Dr. Ștefan Berechet dela Facultatea de Drept din Iași, teolog care și-a făcut studiile teologice la Kiev. Cunoscând limba slavă, a publicat multe documente vechi, bisericești și juridice.

La 7 Iulie c. a apărut primul număr din „Drapelul Sibiului", organ al Partidului Național-Liberal din județul Sibiu.

La conferința de pace, țara noastră va fi reprezentată — după cum spun ziarele — de o delegație specială în frunte cu dl Tătărăscu.

Noul subsecretar de stat la Educația Națională, este dl Miron Nicolescu.

Dl Tătărăscu a declarat recent că alegerile vor avea loc în mod sigur în Septemvrie.

EXTERNE:

Cei patru miniștri de externe au fixat definitiv data începerii conferinței de pace pentru 29 Iulie c.

Guvernul belgian a demisionat.

Dl ministru P. Constantinescu-Iași a vorbit zilele trecute la radio Paris.

U. R. S. S. a construit cel mai rapid avion din lume.

Dl Enrico de Nicola a fost ales președinte al Republicii italiene, iar dl de Gasperi a fost însărcinat cu alcătuirea noului cabinet italian.

La 1 Septemvrie c. va avea loc în Grecia plebiscitul asupra „înapoierii regelui George".

Rezultatele experienței cu bomba atomică din 30 Iunie a. c., au fost descurajătoare.

U. R. S. S. livrează Franței noui cantități de cereale.

In Palestina au avut loc recent turburări.

A fost proclamată recent independența Filipinelor.

Dl Beneș a aprobat lista noului guvern cehoslovac.

Intre Jugoslavia și Albania s'a încheiat un tratat de amiciție.

In August va avea loc, la Praga, al doilea congres internațional al studenților.

Noul guvern olandez a fost format sub președinția dlui Bell, din partidul catolic popular.

S'au reluat legăturile diplomatice dintre Grecia și Italia.

După cum scrie redactorul diplomatic al ziarului „Daily Worker", cercurile oficiale din Londra n'au luat în considerație cererile ungurești cu privire la Transilvania.

ȘTIRI LOCALE

Predică în Catedrala din Sibiu

4. *Duminecă în 14 Iulie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Simion Radu și insp. Dumitru Călugăr; diaconii: Simion Macarie și Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: prof. *Dr. Grigorie T. Marcu.*

5. *Sâmbătă în 20 Iulie 1946, (Sfântul proroc Ilie)* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea și consilierul Ioan Munteanu; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. — Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

6. *Duminecă în 21 Iulie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. — Predică: consilier *A. Nanu.*

7. *Duminecă în 28 Iulie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, preot. Ioan Veițan și prof. Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Simion Macarie și Anatolie Scurtu. — Predică: prot. *Mihail Neagu.*

CĂRȚI ȘI REVISTE

Revista Teologică. Organ pentru știința și viața bisericească întemeiat în 1907, apare lunar, sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE al Ardealului. Redacția și administrația: Academia teologică „Andreiană", Sibiu, strada Mitropoliei 24—28. Abonamentul pe un an: 12.000 Lei. Director: profesor *Dr. Grigorie T. Marcu.* — Nrii 7—8 cuprind: Diacon Dr. Grigorie T. Marcu: In numele creștinătății. Diacon Dr. Emilian Vasilescu: Noua știință și spiritualismul creștin. Dr. Ioan M. Luca: Știința și învierea Domnului. Prof. Tuliu Racotă: Mitropolitul Simion Ștefan. Nic. Mladin: Atitudini: Despre Filocalie. Dr. Grigorie T. Marcu și Dr. Nicolae Neaga: Mișcarea literară: Prinos închinat I. P. S. Arhiepiscop și Mitropolit Nicodim, Patriarhul României, cu prilejul împlinirii a optzeci de ani de vârstă, cincizeci de preoție și șapte ani de patriarhat Vivre et Penser. „Renașterea" Cluj, număr omagial pentru P. S. Episcop Nicolae Colan, la un deceniu de arhipăstorire. Gr. T. Marcu: Note și informații: I. P. Sf. Sa D. D. Dr. Nicodim Munteanu, Patriarhul României. † Preotul profesor universitar Dr. Haralambie Rovența. A apărut sora Filocaliei.

Prăvălie și birouri de închiriat

In imobilul clădit din Sibiu, strada Regina Maria Nr. 7 sunt de închiriat cu începere din 1 August 1946 pe termin de un an următoarele localuri:

1. Un local de prăvălie în parter.
2. Un local constătător din 7 camere în etajul prim.
3. Un local constătător din 4 camere în etajul prim.
4. Un local constătător din 5 camere în etajul al doilea.

Localurile din etajele I și II sunt potrivite pentru birouri.

Reflectanții vor înainta oferte în scris la Arhiepiscopia ortodoxă română din Sibiu până la *15 Iulie 1946,* unde se pot lua zilnic informații.

Consiliul Arhiepiscopesc își rezervă dreptul de a alege liber dintre reflectanți.

Sibiu, din ședința secției economice a Consiliului Arhiepiscopesc, ținută la 27 Iunie 1946.

[33] 2—2 **Consiliul Arhiepiscopesc**

Nr. 851/1946 (35) 2—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preaveneratului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 6131 din 3 Iunie 1947, publicăm concurs pentru întregirea parohiei de clasa II-a **Peștera-Bran,** protopopiatul Bran, cu termin de 30 zile dela prima apariție în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare obișnuite în parohiile protopopiatului Bran.
3. Sesiune parohială 19.125 jug. pădure în Preduș.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat în dumineci și sărbători și va catehiza elevii și elevele școalei primare de stat din parohie.
2. Va activa statutar în cadrele societăților parohiale culturale și religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Șaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei și Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termin Oficiului protopopesc Bran, Zârnești, jud. Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în dumineca și sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zârnești, 12 Iunie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

Nr. 370/1946 (32) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Ohaba,** din protopopiatul Blajului, se publică concurs în termin de 30 de zile dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere și grădină în extensiune de 600 st. p.
3. Sesie parohială de 13 jug. și 1502 stj. p. arător; 5 jug. și 601 stj. p. fânaț; 2 grădini de 986 stj. p.; 1 vie de 72 stj. p.
4. Dreptul nelimitat în pășunea composesoratului.
5. Soarte de lemne din pădurea comunală.
6. Stola obișnuită în protopopiatul Blajului.

Indatoriri: Preotul ales va predica în dumineci și sărbători și va face catehizația în școala primară.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu binecuvântarea de candidare din partea I. P. Sf. nostru Mitropolit se vor înainta în termin Oficiului protopopesc din Blaj, după care concurenții se vor prezenta în parohie, cu avizul prealabil al Oficiului protopopesc spre a servi și a lua contact cu credincioșii, în vreuna din dumineci sau sărbători. Oficiul protopopesc al Blajului, în înțelegere cu Consiliul parohial din Ohaba.

Blaj, în 6 Iunie 1946.

Preot **Ioan Opriș**
adm. prot.

Nr. 111/1946 (28) 3 3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II-a **Daneș,** protopopiatul Târnava Mare se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu supraedificate în stare bună, grădină 419 st. p.
3. Sesiune parohială 15 jug. 208 st. p. arător, fânaț, vie.
4. Lemne de foc 10 stânjini fasonate în pădurea parohială, fără transport.
5. Taxele stolare uzitate în protopopiat.

Cel ales va oficia utrenia și vecernia în fiecare zi, va catehiza în școala primară, va predică în dumineci și sărbători.

Concurenții își vor înainta în termin cererile de concurs, însoțite de documentele prescrise și de încuviințarea arhierească de candidare, Oficiului protopopesc din Dumbrăveni, județul Târnava Mică și se vor prezenta în parohie numai cu încuviințarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica și face cunoștință cu poporul, în duminecile și sărbătorile ce li se vor fixa.

Dumbrăveni, la 22 Mai 1946.

Oficiul protopopesc din Dumbrăveni în înțelegere cu Consiliul parohial din Daneș.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 438/1946 Prot. (31) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa I-a **Sibiu-Treistejari,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela apariția în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare obișnuite în parohie.
3. Chiria pentru locuința preotului se plătește de parohie.

Indatoririle preotului:

Cel ales va catehiza la școala primară din parohie și va predica regulat în dumineci și sărbători.

Cererile de concurs se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ort. român din Sibiu. Tot în termin se va înainta și încuviințarea arhierească de candidare.

Concurenții se vor prezenta în parohie, în dumineci și sărbători, numai cu încuviințarea Oficiului protopopesc, pentru a sluji, predica și a face cunoștință cu credincioșii.

Sibiu, la 4 Iunie 1946.

Oficiul protopopesc ort. român al Sibiului, în înțelegere cu Consiliul parohiei Sibiu-Treistejari.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 6756/1946 Școl.

Concurs

Pentru ocuparea catedrelor vacante dela școalele secundare confesionale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia și Sibiu, prin numire, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Sunt vacante următoarele catedre:

I. La liceul teoretic de băieți „Andrei Șaguna" din Brașov:

1.	Catedra de Religie	Nr. 1
2.	„ „ L. Română	„ 3
3.	„ „ „ Română	„ 4
4.	„ „ „ Franceză	„ 7
5.	„ „ „ Germană	„ 9
6.	„ „ „ Italiană	„ 10
7.	„ „ Fizico-Matematică	„ 17
8.	„ „ Desemn-Caligrafie	„ 20

II. La liceul teoretic de băieți „Avram Iancu" din Brad:

1.	Catedra de L. Română	Nr. 2
2.	„ „ „ Română	„ 3
3.	„ „ „ Franceză	„ 6
4.	„ „ „ Franceză	„ 7
5.	„ „ „ Germană	„ 8
6.	„ „ „ Italiană-Engleză	„ 9
7.	„ „ Geografie	„ 11
8.	„ „ Matematici	„ 13
9.	„ „ Matematici	„ 14
10.	„ „ Fizico-Chim.-Mat.	„ 16
11.	„ „ Desemn-Caligrafie	„ 18
12.	„ „ Muzică	„ 19
13.	„ „ Medic școlar	„ 21
14.	„ „ Medic școlar	„ 22

III. La Școala Normală de băieți „A. Șaguna" din Sibiu:

1. Catedra de Științe-Naturale
2. Catedra de Muzică

IV. La Școala Normală de fete „A. Șaguna" din Sibiu:

1. Catedra de Științe-Agricole.

Dela cardidați se cere să întrunească condițiile prevăzute în Art. 10 și 12 din legea Nr. 2799/1929 asupra raporturilor dintre școalele secundare confesionale și On. Minister al Educației Naționale.

Cererile pentru ocuparea acestor catedre, însoțite de actele legale, vor fi înaintate în terminul fixat, direct Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din ședința secției culturale ținută la 25 Iunie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Ad. Nr. 4591/1946

Concurs repetit

Se publică concurs pentru ocuparea postului de **cântăreț** la biserica catedrală din Sibiu.

Retribuțiile cântărețului sunt:

1. Salar dela stat cu toate accesoriile legale.
2. Locuință în natură, doi stânjini de lemne și luminat.
3. Venitele obișnuite la sf. slujbe.

Cei ce doresc să reflecteze la acest post vor avea să-și înainteze cererile de concurs Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu până la 21 Iulie 1946, însoțite de acte de botez și de naștere, de actele de absolvire și de diplomă a școalei de cântăreți bisericești și de eventuale certificate de serviciu.

Reflectanții au să se prezinte pe data de 25 Iulie 1946 în persoană Consiliului arhiepiscopesc spre a fi examinați din tipic și din cântările bisericești.

Sibiu, ședința secției bisericești din 25 Iunie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Tribunalul Sibiu, secția I-a [36] 1—1
Nr. Pj. 1936/1924

Extras Nr. 8187

Conform art. 93 din legea persoanelor juridice, Clubul de ski din Sibiu în adunarea generală din 25 Aprilie 1946 a ales următorul comitet de conducere: Președinte Carol I. Bonfert, vicepreședinte Vasile Argean, secretar Paraschiva Rotar, casier Emil Marcu, conducători de excursii Iuliu Fazakas, Wilhelm Bross, membrii: Traian Costea, Roberto Potzoli, Nicolae Bratu, Edita Treybal, toți cetățeni români din municipiul și județul Sibiu.

Văzut de noi pentru publicare.

Prim-grefier: **Emil Pascu**

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 28 Iulie 1946 Nr. 29—30

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

BIBLIOTECA CENTRALĂ ASOCIAȚIUNEA SIBIIU

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Femeia în politică

Astăzi este aproape generală recunoașterea dreptului femeii de a participa la viața politică. Și la noi în țară toate partidele au recunoscut acest drept. Această recunoaștere și-a găsit confirmare în noua lege electorală, care spune printre altele: «Femeile au drept de vot și pot fi alese în Adunarea Deputaților în aceleași condițiuni ca și bărbații». Prin urmare, avem de a conta cu un nou factor în viața politică: *femeia*.

Desigur, nu lupta de vorbe a sufragetelor a dus la recunoașterea dreptului femeii de a participa la viața politică, ci mai vârtos alți factori. Fără să-i amintim pe toți, ne referim numai la contribuția femeii în purtarea deosebit de grelelor sarcini ale ultimului război. De fapt, femeia nu și-a făcut datoria numai în cămin și pe altarul iubirii de Neam, ci contribuția ei generoasă s'a desfășurat și în fabrici, în suportarea muncii impuse de război.

Toate acestea au făcut ca dreptul femeii de a participa la viața politică, să fie recunoscut. In felul acesta, dreptul de vot al femeii nu mai este astăzi numai o «dogmă» a egalității de drepturi între bărbat și femeie, ci este o problemă de politică practică.

Fără să nesocotească cineva constituția trupească și sufletească a femeii și chemarea ei primordială de a sluji pe altarul căminului familiar, trebue să recunoaștem că felul de gândire și de simțire al femeii trebue adus în slujba politicei în mai mare măsură decât s'a făcut până acum.

Chiar fericirea căminului familiar atârnă în largă măsură de soarta națiunii și prin urmare și în ceea ce privește națiunea și patria, căminul familar trebue să aibă dreptul de a spune un cuvânt.

Credem că și asupra partidelor, participarea femeii la viața politică, va avea o influență binefăcătoare. Prin însăși firea lor, femeile sunt mai legate de soluțiunile practice decât de rigidele intransigențe ale ideologiilor. Iar orientarea și atitudinea practică apropie mai rapid și mai fericit de soluționarea problemelor politice, decât fierberea discuțiilor abstracte și pasionate. De aceea, credem că intrarea femeii în arena vieții politice va aduce cu sine mai multă conciliantă și toleranță în lupta politică a partidelor. Mai ales dacă în această luptă femeile vor ști să facă cât mai simțite generozitatea, blândețea și gingășia caracteristice spiritului cu adevărat femenin.

Pe de altă parte, prin spiritul lor practic femeile pot fi de mare folos în anumite domenii ale economiei obștești.

Deși sf. Ap. Pavel a spus că în Biserică femeile să tacă, totuși în politică ele au jucat un rol deosebit prin influența ce au știut s'o exercite asupra bărbaților.

La multe răscruci ale istoriei, femeile au dat dovada unei cumințenii și fericite comprehensiuni a realităților sociale și politice; ceea ce ne face să credem că și de data aceasta femeile vor găsi calea cea mai bună pentru realizarea marilor reforme sociale, menite să instaureze în lume o ordine mai dreaptă și mai bună.

Femeile cresc pe copiii Țării și — în aceștia — pe conducătorii de mâne ai ei, de cari atârnă viitorul Neamului. Ori, punându-le alături de bărbați în deslegarea problemelor politice și sociale, ele își vor da mai ușor și mai bine seama, în ce sens au să-și crească copiii, spre a fi cât mai folositori Neamului.

Firește, va trebui ca și femeile să treacă printr'o școală politică, care se va face pe baza experiențelor.

In participarea lor la viața politică, femeile trebue să nu uite că *e datoria lor să pună acest drept în slujba intereselor superioare ale Neamului.* Să nu facă din acest drept un prilej de satisfacție a unei mândrii sau ambiții de sex, ci să se comporte în așa fel, încât participarea lor la viața politică să consitue factorul de promovare a unei vieți politice și sociale mai fericite, cât și garanția unei păci durabile.

Numai în felul acesta vor răspunde onorabil la gestul de recunoaștere a meritelor ce și-au câștigat în recentul război și vor corespunde marilor nădejdi pe care veacul acesta sbuciumat și le-a pus și în dânsele.

C. SÂRBU

Nr. 7879/1946

Notificare oficială

In Academia teologică «Andreiană» din Sibiu se primesc absolvenți de liceu cu bacalaureat și absolvenți cu diplomă de seminar teologic.

Cererile de primire pentru anul academic 1946/47 se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc până la 1 Sept. 1946, însoțite de următoarele documente în original:

1. Extras din matricola botezaților;
2. Extrasul de naștere dela oficiul stării civile;
3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic;
4. Certificat medical despre starea sănătății dela medicul de circumscripție;
5. Alte eventuale documente recomandatoare.
6. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toți studenții sunt obligați a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 30 Septemvrie—5 Octomvrie; în 4—5 Octomvrie studenții se vor mărturisi și cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ține și examenele sesiunii de toamnă (coriqență, anuale, de licență).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 6 Octomvrie, iar începerea cursurilor Luni în 7 Oct., ora 8 dimineața.

Studenții cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi considerați retrași din Academie.

Inainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de cassă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 800.000 ca primă rată din taxa de întreținere în internat, plus Lei 2000 didactru. Taxa de întreținere în Internatul Academiei se va fixa ulterior. *Pentru studenții noui înscriși stau la dispoziție 20 burse à 60.000 Lei anual.* La Rectorat studenții vor achita, la înscriere, taxa de Lei 15.000.

Deasemenea, cei primiți în Internat vor depune înainte de înscriere următoarele alimente:

110 kgr. făină de grâu, cernută
10 „ grăsime de porc topită
120 „ cartofi
25 „ ceapă
10 „ fasole albă
2 „ săpun de rufe
100 bucăți ouă.

Inscrierea se face la Rectoratul Academiei, după ce studenții vor dovedi cu chitanțe, că au achitat rata I din taxa de întreținere. Tot la înscriere studenții anului I din Arhiepiscopie sunt obligați să prezinte o declarație subscrisă și de părinți ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra și vor servi cel puțin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie. Studenții din alte eparhii sunt obligați, în caz că nu vor servi în Arhiepiscopie, să restitue numai eventualele ajutoare ce le vor fi primit dela Consiliul Arhiepiscopesc.

Cei primiți în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuși înainte de înmatricolare, în ziua de 1 Oct. a. c. ora 9 dimineața, unei vizite medicale și unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminatoriu.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară *(obligator reverendă)*, precum și hainele de pat și anume: o plapomă sau straiu, trei cearceafuri și trei cearceafuri pentru plapomă, eventual straiu, o perină cu trei fețe de perini, două cămăși de noapte, 4 ștergare, 4 șervete, o saltea și o învelitoare de pat.

Părinții protopopi, preoții și profesorii de religie sunt invitați a sfătui pe tinerii buni, ieșiți din școlile secundare, ca să îmbrățișeze chemarea preoțească. *Vor atrage în special atențiunea asupra faptului că tinerii lipsiți de mijloace și merituoși vor beneficia de burse.*

Absolvenților Academiei teologice „Andreiane» li se acordă titlul de licențiat în teologie.

Preoția a fost slujba cea mai de cinste și mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este și astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viața unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste și mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realitățile cele mai esențiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acțiune, care vrea să joace rol important în direcționarea vieții neamului și a societății, preoția oferă marile ei posibilități și necesități misionare cu cuvântul și cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-și închine omul viața, ca preoția și studiul teologic.

Sibiu, din ședința secției bisericești dela 16 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 3736/1946

Comunicat

Aducem la cunoștința Cuc. Preoțimi din Arhiepiscopia noastră că data Sf. Paști ale anului 1947 este 13 Aprilie.

Sibiu, 15 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Procesiune

Cu prilejul prăznuirii hramului sf. Ioan cel Nou, patronul Mitropoliei Bucovinei, a avut loc la Suceava, în ziua de Luni 24 Iunie a. c., tradiționala procesiune religioasă cu moaștele sfântului.

Au luat parte mii de pelerini, venind dela mari depărtări. Creștineasca prăznuire a fost cinstită cu prezența dlui *Dr. Petru Groza*, președintele Consiliului de miniștri și a dlui Emil Bodnăraș, secretarul general al Președinției.

După săvârșirea slujbelor rânduite, a urmat procesiunea religioasă cu moaștele sfântului. In piața orașului — după cuvântarea I. P. S. Sale *Emilian*, — a vorbit norodului dl *Dr. Petru Groza*, spunând printre altele: *„Lumea întreagă trebue să știe că noi în frământările noastre pentru o rânduială nouă, nicidecum nu ne îndepărtăm, ba chiar ne apropiem, de Biserica noastră strămoșească“.*

Imbrăcămintea orfanilor

Toată lumea vorbeşte astăzi cu multă îngrijorare atunci când e vorba de îmbrăcăminte şi de încălţăminte. Intr'adevăr cu aceste lucruri o ducem cu toţii foarte greu. Cu toate că ne aflăm în plină vară, gândul ne stă la îmbrăcămintea de iarnă, mai ales când casa ne este împovărată cu copii mulţi. Cu atât mai mare grije poartă conducerea orfelinatului arhiepiscopesc din Sibiu, pentru zecile de orfani, pe cari şi i-a luat în ocrotire şi susţinere. Dacă de acum din timpul verii nu vom face ceva pentru îmbrăcămintea de iarnă a orfanilor, atunci copilaşii ai căror părinţi s'au jertfit pentru ţară, vor rămâne goi în mijlocul gerului iernii.

Frământat de această grijă, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE a trimis de curând o scrisoare-circulară către toate oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopie, apelând la preoţime şi la poporul dreptcredincios de-a contribui la colecta pentru orfelinat şi cu câte un caer de lână de oaie.

„Aşa cum au fost trimişi de parohii la Sibiu — zice circulara — orfanii noştri nu vor putea intra în iarnă. Trebue să le facem noi îmbrăcămintea trebuincioasă, câte un rând de haine şi o manta de iarnă".

Pentru aceasta avem trebuinţă de lână şi drept urmare s'a apelat la poporul dreptcredincios. Mai multe parohii au răspuns până acum. Parohii mici ca *Nocrichul*, *Călnic* şi *Seleuşul* au trimis câte 5, 3 şi 5 kg. lână spălată şi făcută la maşină. Răspunzând şi celelalte parohii în felul acesta, îngrijorarea I. P. Sfinţitului nostru Mitropolit pentru îmbrăcămintea de iarnă a orfanilor, s'ar linişti curând, iar orfanii noştri ar fi îmbrăcaţi cu demnitate.

Ne îngăduim a atrage atenţiunea preoţimii noastre asupra apelului I. P. S. Sale privind colectarea de lână pentru îmbrăcămintea de iarnă a orfanilor ocrotiţi în casa Bisericii dela Sibiu. Avem toată încrederea că această chemare va fi pe deplin înţeleasă şi urmată cu dragoste şi de preoţime şi de popor, în interesul binecuvântat al învestmântării cu cinste a iubiţilor noştri orfani.

Referent

Ferdinand cel Leal

S'au împlinit 19 ani de când Regele Ferdinand cel Leal îşi doarme somnul de veci sub lespedea criptei voevodale dela Curtea de Argeş.

Figura acestui mare Suveran va rămâne pe veci neştearsă în amintirea şi recunoştinţa poporului român, căruia i-a închinat cu pilduitoare generositate şi abnegaţie toate însuşirile Sale alese.

Făcând gestul celei mai mari jertfe de sine, Regele Ferdinand a avut un singur gând: Patria, pe care a iubit-o cu toată căldura inimii Sale şi pentru care a luptat din toate puterile.

Dedicându-se intereselor superioare ale Ţării, Regele Ferdinand a lăsat lumii superba pildă morală a împlinirii datoriei prin înfrângerea persoanei Sale proprii. Drept aceea, El rămâne în istoria Neamului un Suveran model, a cărui amintire trebue s'o păstrăm cu sfinţenie.

La împlinirea celor 19 ani dela trecerea Lui la cele veşnice, poporul român îi aduce un cald prinos de admiraţie şi recunoştinţă.

Nr. 7554/1946

Notificare oficială

despre primirea în Şcoala de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cunţan" din Sibiu

Şcoala ortodoxă română de cântăreţi bisericeşti „DIMITRIE CUNŢAN" din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreţi pricepuţi, conducători de coruri săteşti şi credincioşi luminaţi.

In afară de cântarea bisericească cea adevărată, elevii acestei şcoli primesc o educaţie religioasă-morală cât mai îngrijită cu putinţă şi au prilej să se iniţieze şi în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viaţa lor. Programa şcoalei prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură raţională, etc.

Cu începerea noului an şcolar, Şcoala de cântăreţi bisericeşti din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleşi fii ai dreptcredinciosului nostru popor şi cu deosebire acelora dintre ei, cari urmăresc să-şi creeze o carieră liniştită, o viaţă frumoasă şi pusă în slujba preamăririi lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiţi în această şcoală pentru anul şcolar 1946/47, îşi vor înainta cererile, până la 1 Septemvrie 1946, pe adresa: *„Direcţiunii Şcoalei de cântăreţi bisericeşti „D. Cunţan" în Sibiu"*, însoţindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naştere,
3. Certificat şcolar (cel puţin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu sufere de boli contagioase şi nu are defecte corporale.

In această şcoală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, având vârsta de 15 ani împliniţi. Examenele de admitere şi cele de corigenţă sunt rânduite astfel: Luni, 9 Septemvrie, examenele de corigenţă la cursul I-iu; Marţi, 10 Sept., examenele de corigenţă la cursul II; Miercuri, 11 Sept., examenul de admitere, iar Joi, 12 Sept., începerea cursurilor.

Elevii primiţi vor aduce cu sine: două schimburi, haine de pat (saltea, pătură sau plapomă, perină, două rânduri de cearciafuri), două ştergare, etc., cuţit, furculiţă, lingură şi o ceaşcă pentru ceai. Tacâmurile trec în proprietatea şcoalei. Fiecare elev va aduce cu sine şi o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-şi cruţa încălţămintea.

Uniforma şcoalei este costumul naţional românesc.

Toţi elevii sunt interni. Ca urmare, în contul taxei de întreţinere, vor aduce, la înscriere, suma de Lei 450.000 şi, deodată cu prezentarea în internatul şcoalei, vor preda economatului 125 kg. făină de grâu, 80 kg. cartofi, 10 kg. fasole, 5 kg. untură de porc topită, 15 ouă şi 2 kg. săpun.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: Lei 20.000 pentru baie, Lei 15.000 pentru spălat, Lei 5000 pentru stricăciuni, Lei 5000 pentru bibliotecă. Total: 45.000 Lei.

Având în vedere împrejurările vieţii de azi, Direcţiunea şcoalei îşi rezervă dreptul de a mări sau micşora taxele de întreţinere după cum vor fi preţurile pieţii.

Cursurile durează *trei* ani de teorie şi *un* an de practică.

După absolvirea şcoalei se eliberează Diploma de cântăreţ bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreţii bisericeşti vor fi retribuiţi din bugetul Statului cu un salar lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 şi astăzi sunt retribuiţi lunar aproape toţi absolvenţii şcoalei. Pe lângă aceasta, cântăreţii vor avea uzufructul sesiunii cantorale, obţinută din reforma agrară.

Onorata Preoţime e poftită a ceti această Notificare credincioşilor noştri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive şi a îndemna părinţii să-şi trimită fiii buni la Şcoala de cântăreţi bisericeşti.

Totodată mai dispunem Oficiilor parohiale spre ştire şi strictă conformare următoarele:

a) Parohiile care angajează absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salar lunar potrivit, conform hotărîrii Adunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi din Sibiu să fie angajaţi pe lângă cei bătrâni *calificaţi* din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligaţia să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantorale.

c) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi angajaţi în parohii cu cântăreţi necalificaţi, să se bucure de dreptul de a ocupa strana dreaptă, având Consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune şi din toate venitele cantorale.

Posturile de cântăreţi bisericeşti devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi.

Parohiile noastre, care dispun de mijloace materiale, întrucât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreţi bisericeşti, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreţinere la şcoală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji şi luminaţi, care pot fi aflaţi de minunat pregătiţi pentru misionarismul dumnezeeştilor sale învăţături şi în şcoala noastră de cântăreţi bisericeşti dela Sibiu, apelăm la iubita noastră preoţime şi la bunul nostru popor, să nu nesocotească chemarea de faţă, ci — dimpotrivă, — să facă din ea datoria sufletului cu urechea plecată la inima Neamului.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti dela 9 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Răsplată binemeritată

In şedinţa din 30 Mai a. c., Academia Română a ales ca membru de onoare al ei pe I. P. C. Sa Icon. Stavr. Dr. Gheorghe Ciuhandu, *«în semn de înaltă apreciere a îndelungatei activităţi culturale şi a celei desfăşurate în câmpul istoriografiei române transilvane».*

Gestul Areopagului culturii româneşti răsplăteşte o prodigioasă activitate de aproape patru decenii, care a îmbrăţişat cu o pilduitoare râvnă tărâmul bisericesc, cultural şi istoriografic al vieţii româneşti de dincoace de munţi.

Mare procesiune pentru pace

Din generoasa Franţă ne vine ştirea că un număr de 420 de pelerini, purtând 14 cruci, din Belgia, Olanda, Luxemburg, Elveţia şi din toate colţurile Franţei, se îndreaptă spre micul oraş Vezelay, situat la 116 km. sud de Paris.

Scopul acestui pelerinaj îl constitue o cruciadă mondială pentru pace, care va avea loc în acest oraş, timp de mai multe zile, cu începere de Duminecă 28 Iulie c.

Se aşteaptă un mare număr de vizitatori străini, printre care delegaţii militare din Marea Britanie, Statele Unite şi Canada, membri ai corpului diplomatic şi personalităţi religioase, între care şi Nunţiul Papal.

Cele 14 cruci reprezintă cele 14 dealuri din jurul localităţii din care în anul 1146, sf. Bernard propovăduise războiul sfânt împotriva Sarazinilor.

Punctul de întâlnire al pelerinilor, dintre care mulţi au mers timp de o lună pe jos şi purtând aceste cruci foarte grele, va fi bazilica medievală din Vezelay.

Dodecanezul eliberat

Conferinţa miniştrilor de externe dela Paris a hotărît în 27 Iunie c., ca Dodecanezul, cele 12 insule situate la capătul sudic al Asiei mici şi parte integrantă din arhipelagul grecesc, să se alipească Greciei. Leagăn al culturii şi civilizaţiei elene, Dodecanezul revine — după 25 ani de apăsare sub stăpânire italiană — la patria mamă. Acest eveniment a fost sărbătorit cu un deosebit entuziasm în toată Grecia.

Acest act de dreaptă reparaţie istorică ne bucură deosebit de mult şi pentru faptul că în Dodecanez se află şi *insula Patmos*, unde s'a oprit şi a trăit cel mai iubit ucenic al Domnului, sf. Apostol şi Evanghelist Ioan, care a scris Apocalipsa în străvechea mânăstire din această insulă. Tot aici funcţionează şi o vestită şcoală superioară, focar de cultură pentru întreg Orientul.

Creştinismul şi natura

Teologia creştină învaţă că putem cunoaşte pe Dumnezeu pe două căi: naturală şi supranaturală. Dacă ultima porneşte de sus în jos, prin revelaţie, prima pleacă de jos în sus şi prin propriile noastre puteri, cercetând fiinţa noastră şi lumea, natura. Argumentele cosmologic şi teleologic pentru dovedirea existenţei lui Dumnezeu pe cercetarea naturii se întemeiază. Cel dintâiu, accesibil filosofilor şi oamenilor de ştiinţă, pleacă dela constatarea că toate lucrurile, mişcarea de viaţă din lume au o cauză, care este Dumnezeu. Al doilea se întemeiază pe ordinea, armonia şi frumuseţea din lume, numită de vechii greci podoabă (κόσμος), constatate de poeţi mai ales şi de oricine poate admira fie cerul înstelat cum făcea Kant, fie priveliştea întregei naturi cum făcea Coşbuc; fie că zici cu el: cât de frumoasă te-ai gătit naturo, tu!.. Aş vrea să plâng de fericit că simt suflarea ta divină!; fie că zici cu psalmistul: cerurile spun slava lui Dumnezeu şi facerea mâinilor lui o vesteşte tăria; fie că privind un răsărit sau un apus de soare, culorile atât de nuanţate ale pădurii, ale câmpului, auzind cântecul păsărilor sau murmurul de isvoare, îngâni extaziat: o, Dumnezeule, cât de frumos le-ai întocmit!

Natura este, cum frumos şi just s'a spus, o carte deschisă, e drept fără prima şi ultima filă, dar poţi ghici şi găsi din fiecare pagină numele autorului. Iată deci că nu numai ştiinţele naturale sau geografia ne îndeamnă la studiul şi admiraţia naturii, ci şi creştinismul.

Noi avem mai ales exemplul Mântuitorului. Lui, „prin care toate s'au făcut", îi plăcea adeseori să se retragă singur în mijlocul naturii. De câte ori nu se desprindea din mijlocul mulţimii sau al ucenicilor. Il găsim pe ţărmul mării, în grădina Ghetsimani, pe muntele „fericirilor", printre lanuri de grâu. Plimbările Mântuitorului în predicarea Evangheliei sânt nişte adevărate excursii dela un capăt la altul al Palestinei. Minunatele sale pilde sau parabole, întâiele şi cele mai frumoase exemple de învăţământ intuitiv din istoria pedagogiei, sunt luate din natură în bună parte.

Natura te îndeamnă la meditare, la rugăciune. Toţi sunt de acord că privelişti-le naturii te reconfortează, îţi reînoesc sufleteştile puteri, te renasc şi îndeamnă la o viaţă nouă, fie că eşti filosof sau călugăr, fie că eşti cioban sau plugar. Pustnicii în singurătatea naturii îşi caută mântuirea sufletului. Rousseau propune ca educaţia lui Emil să se facă în natură, departe de mediul şi societatea coruptă, ideie pe care puţini ştiu că o împrumută din confesiunile Fer. Augustin.

După mistica creştină, e o solidaritate între om şi natură în păcat, rugăciune şi mântuire. Ea a suferit din pricina păcatului omenesc. O spune clar Apostolul Pavel în epistola către Romani cap. VIII: „se va isbăvi de robia stricăciunii ca să se bucure de libertatea măririi fiilor lui Dumnezeu, fiindcă ştim că natura suspină laolaltă şi este până acum ca în dureri de naştere". (vers. 20—22).

Cât de impresionantă este slujba bisericească a sfeştaniei în vreme de secetă: toată natura şi elementele ei sufăr şi suspină împreună cu omul şi cheamă îndurarea lui Dumnezeu. Pământ, plante, animale, păsări până la pruncii nevinovaţi. Tot pentru motivul acesta de salvare Biserica are diferite rugăciuni şi binecuvântări, binecunoscute poporului nostru, la orice întâlnire a omului cu natura sau cu elementele ei: la arat, sămănat, culeş; binecuvântarea fructelor, a apelor şi orice element folosit de om.

De asemenea cine ascultă cu atenţie bogata imnografie bisericească, la prasnicele mari împărăteşti, la bucuria omului participă întreaga natură. Toate saltă şi se bucură împreună cu dânsul.

Creştinismul are sărbători în legătură cu anumite faze şi timpuri ale naturii. Iată Invierea Domnului odată cu învierea naturii din somnul de moarte al iernii. Na-

Propuneri şi păreri

Adevăratul şematism

Viaţa socială e într'o continuă evoluţie ca şi viaţa individuală de altfel. Evenimentele se desfăşoară în timp şi spaţiu asemeni unui râu de munte, aci prăpăstioase şi distrugătoare, aci potolite şi ordonate ca o simfonie betoviană. Precum valurile furioase distrug munca de veacuri, tocmai aşa şi în viaţa socială vin anumite evenimente cari în deslănţuirea lor, distrug totul în calea lor. Aşa se pierd multe lucruri de valoare cari au fost temeiul vieţii actuale. Multe trec în domeniul uitării şi chiar al dispariţiei, ceea ce e o mare pagubă, fiindcă un popor trăeşte prin trecutul său, după cum s'a exprimat un mare cugetător: „Trecutul e o lampă înfiptă în prezent, spre a lumina viitorul". Intr'adevăr, trecutul e rezervorul nesecat, din care atât societatea cât şi individul îşi trag seva de viaţă.

Cunoaşterea trecutului nostru bisericesc e o necesitate imperioasă. Sunt atâtea comori îngropate pe tot cuprinsul ţării şi mai ales al Ardealului, cari aşteaptă să fie desgropate şi făcute cunoscute lumii. Nu există comună sau vreo bucată de pământ care să nu conţină o reminescenţă sau o verigă din întâmplările celor trecute vremi. Spre a le sustrage uitării, se impune întocmirea unei monografii amănunţite a fiecărei parohii şi cari reunite să dea un şematism al întregii eparhii. Acesta e un adevărat imperativ al timpurilor actuale. Sunt parohii uitate prin văgăuni de munţi şi dealuri, pe văi pierdute, cari conţin vestigii de fapte mari şi totuşi neştiute.

O monografie ar fi oglinda fidelă a comunei. Ea ar avea un dublu scop: cunoaşterea trecutului nostru ca băştinaşi ai acestor meleaguri şi conservarea atâtor comori. Ea ar trebui să înfăţişeze după documentele existente, după relatările bătrânilor şi după toate izvoarele ce s'ar găsi, viaţa socială dela întemeierea parohiei până în ziua de azi.

Astfel ar fi: aşezarea Românilor, ocupaţia locuitorilor, cel dintâi preot, numărul de familii române şi străine la diferite epoci, starea de liberi sau robi, contribuţia lor la întreţinerea preotului, fapte importante în viaţa comunei, ca: războiu, revoluţie, incendii, ciumă, zidiri de biserici, case parohiale, şcoală, etc. cu repercusiunile ce le-au avut asupra comunei.

S'au abătut peste comune incendii mari, cari au mistuit tot satul, şi alte multe fapte vrednice de-a fi reţinute.

Sunt de menţionat în acea monografie pe lângă situaţia geografică, şi mişcarea demografică şi oamenii de seamă ce i-a dat comuna. Cu un cuvânt, tot ceea ce e de valoare şi de importanţă în trecutul comunei.

Spre a realiza această operă, s'ar putea întocmi chiar un formular. S'ar putea lua drept pildă monografia parohiei Crăciunelul de sus, scrisă de părintele Moldovan, fost paroh acolo şi publicată în „Telegraful Român", sau alte lucrări de acest fel.

Fiind preoţimea cu studii academice, s'ar putea ţinea chiar cursuri pe protopopiate, arătându-se cele mai bune mijloace de cercetări, de trierea materialului prin aparatul critic, de confruntare a faptelor unele cu altele, deoarece unele fapte s'au desfăşurat asupra mai multor comune şi trebuesc înlăturate contrazicerile.

Infiinţarea unui fond în acest scop e absolut necesară.

Odată lucrarea terminată, ea s'ar tipări în „Telegraful Român" din care să nu lipsească fotografia bisericii, caselor parohiale, şcoalei confesionale şi eventual alte clădiri mai de seamă din comună, şi pe cât e posibil cele ce au fost mai înainte. Nu vor lipsi odoarele şi obiectele de valoare cari au fost în biserică şi cari mai sunt şi azi.

După ce s'ar publica toate în „Telegraful Român" (ceea ce ar dura câţiva ani), s'ar putea alcătui marele şematism în mai multe volume, cam aşa cum e cartea „Şcolile din Făgăraş şi de pe Târnave" scrisă de insp. Stan.

Acest şematism s'ar distribui parohiilor, şcolilor şi cred că şi librăriile l-ar vinde destul de bine.

Scrisă cu metodă, cu aparat critic, cu obiectivitate, temeinic, după cercetări îndelungate, cu consultarea operelor cari amintesc de evenimente petrecute în comuna respectivă, fără grabă nici cu zăbavă, această monografie ar fi cu adevărat un îndreptar pentru viitor şi o piedecă în calea uitării; iar cercetătorului dornic de a afla cine am fost şi ce comori avem, unde ar putea găsi izvoare şi obiecte pentru ştiinţa sa — o icoană şi o cale uşoară de urmat.

Am schiţat doar acest deziderat şi cred că alţii mai competenţi, vor contribui la luminarea acestei probleme şi vor ajuta la înfăptuirea ei.

Pr. V. D. Ogradă

C. preoţi să stea
în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Icoana ideală a preotului convertit la Hristos

Omul nu e numai prin sine, ci este şi un dar şi un rezultat al creaţiunii divine şi al luptei. Dumnezeu l-a creat din libertate, nu din constrângere. De aceea, e liber să se determine şi să îmbrăţişeze cu egală însufleţire binele, care zideşte, sau răul, care nărue şi pustieşte.

Dumnezeu e Tatăl, omul e fiul Său. Unul dărueşte efectiv potenţe; celălalt, — luptând — le fructifică în libertate, turnându-şi personalitatea pe măsura destinului său.

Preotul e om, şi mai mult decât atât. Căci vocaţia îl desprinde de massa uniformă. E intelectual şi nu numai atât, fiindcă mintea lui — luminată de armele ştiinţii — nu elaborează mijloace de sinucidere, ci punţi îmbietoare de desăvârşire.

Angrenat în comuniunea trupului mistic al lui Hristos: Biserica, prin renaşterea baptismală, şi în ierarhia Bisericii, prin punerea mâinilor arhiereului, preotul are sarcina de a duce lumea la asemănare şi unire cu Dumnezeu.

Chemarea preotului este întreită: 1. Luând pildă dela Hristos, are sarcina de-a sluji pentru lume şi pentru sine la altarul jertfelor dumnezeeşti. La'ndemână îi stau cele şapte sf. Taine, prin intermediul cărora să cucerească milostivirea divină şi să reverse belşug de daruri îndumnezeitoare; 2. Să înveţe „cu timp şi fără timp", „cuvântul să-i fie totdeauna plăcut, dres cu sare, ca să ştie cum să răspundă fiecăruia" (Col. 4, 6). Pildă credincioşilor să se facă: „cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu duhul, cu credinţa, cu curăţia". (I Tim. 4, 12); 3. Aşa să păstorească turma, „veghind asupra ei, nu cu silnicie, ci de bună voie, după Dumnezeu, nu pentru câştig urît, ci din dragoste, nu ca stăpâni ai păstoriţilor, ci pilde făcându-se turmei". (I Petru 5, 2).

Eşti păstor de suflete în parohie. Ce faci? Dumineca, neîndoelnic, slujeşti. Ştiu apoi că ai obligaţii familiare; cred că te lupţi cu necazurile. Dar numai atât!?... Nu te supăra, din tot ce mărturiseşti, numai predica — dacă o rosteşti liber! — te arată în lucru efectiv. Restul te trădează de *oficiant*, de *formalist*, cu un cuvânt: *ritualist*. Dacă n'ai pus în lucrarea preoţiei tale suflet, dacă n'ai rupt ceva din tine, dacă nu eşti duhovnic, slujirea ta se soldează cu mai nimic.

Aşa ne vrea Hristos? Să spunem fără înconjur: Nu! Atunci? — Să ne convertim la Hristos! Să căutăm urmele paşilor Lui! Să ne identificăm cu Evanghelia! Învăţătura creştină s'o transformăm în viaţă. Nu numai ce zice, ci mai ales ce face preotul, interesează!

Ce însemnează a te converti? — A te întoarce către Dumnezeu: dela starea de păcat, la starea de har; dela omul cel vechi, la omul cel nou cu obligaţia, că aşa cum ai primit pe Hristos Domnul, aşa să şi umbli în El (Cf. Col, 2, 6; I. Tes. 4, 1). Cugeţi, simţi, vorbeşti, lucrezi ca Dumnezeu. Ţinta să-ţi fie: a nu mai trăi tu, ci Hristos să trăiască în tine (Gal. 2, 20). El să fie viaţa ta.

E vorba mai cu seamă de trăire. Luptă la început, efort susţinut de renunţare, mai apoi, viaţă creştină intens trăită în vecinătatea „Prezenţii", ce se face tot mai vie. Şi nu orice luptă se încununează cu biruinţă, numai „lupta cea bună"; şi nu orice trăire are bucuria „Prezenţii". Lupta şi trăirea trebue să se situeze în adâncuri, în adâncurile fiinţii, care trebue să se transfigureze în faţa prăpăstioaselor renunţări din afară şi din lăuntru, la tot ce se aşezase deacurmezişul împreunării, care acum se cimentează în dogoarea pâlpâirilor de lumină.

Prin rugăciune la convertire şi comuniune cu Hristos. Prin rugăciune fierbinte, în care să se topească toată râvnirea fiinţii. Clocot vulcanic să ameninţe îndiguirile pământeşti ale preotului şi ca mustul care fierbe, să se reverse peste mărginire, urnind aşezarea peste zare, în orizonturile largi cât nemărginirea dragostei ce le inundă pe toate.

Rugăciunea inimii pulsează fluidul vieţuirii cu Hristos. Ea e lină, e certă, e plină de nădejde, e nestingherită de undele uşoare ale valurilor ce nu mai au puterea să încreţească limpezimea în care îţi confrunţi chipul cu Cel ce intră întru bunăvoinţa ta şi rămâne cu tine. E o apropiere intimă, care nu mai cunoaşte realităţile „cărnii şi sângelui", ci realităţile veşnice ale dragostei divine.

O, de am fi aşa cum ne vrea Hristos!... Preotul n'ar mai fi un oficiant, un

FOIŞOARA

Păstor şi misionar

S'a pogorît până la cea mai neatinsă smerenie, Fiul lui Dumnezeu, încă de acum aproape două mii de ani, nu ca să facă o anumită paradă din smerenia Sa, ci ca să ne fie cât mai accesibil tuturor, de-a-L putea înţelege, de-a-L putea cunoaşte şi de-a-I urma întru toate.

Au trecut atâţia ani de atunci şi Evanghelia, cea mai sublimă veste a bunătăţii, de care a dus lipsă omenirea, încă nici până astăzi n'a cuprins măcar jumătate din rotogolul pământului, atât de frământat şi de spintecat de plumbii răutăţilor omeneşti.

Nu te-ai întrebat vreodată, cui se datoreşte această insuficienţă?! De ce atâtea mii de ani pentruca o veste bună să străbată şi să prindă sălaş pe întreg pământul sau măcar într'o parte a lui — dar cu temeinicie —, când o răutate ca cea a războiului recent a putut străbate şi stăpâni o lume întreagă — în abia câţiva ani?!

Oare cine e vinovat de faptul că Evanghelia e încă în umbră la atâtea popoare şi cele cari o cunosc, au aşternut peste ea linţoliul uitării?! Este Evanghelia neputincioasă şi anacronică, de n'a răzbit încă peste tot unde trebuia să fie?!... Nici una nici alta! Departe de noi o astfel de cugetare.

Toată vina pentru acest întârziat succes o port eu şi o porţi tu şi fiecare din cei cari am fost chemaţi a purta jugul lui Hristos în mijlocul mulţimilor, de atunci şi până astăzi.

Poate pe mulţi ne-a gâdilit auzul să fim numiţi „domni" şi am uitat că unul este „Domnul şi Stăpânul vieţii noastre". Ne plăcea să ne spună lumea că suntem buni, când în fond „Unul este cel Bun" (Mt. 19, 17), iar noi poate am slujit mai mult răutăţii decât adevărului.

N'am înţeles niciodată ce însemnează să fii *păstor*, câtă vreme ne-am gândit prea puţin, să ne punem viaţa pentru oile noastre (Cf. In. 10, 11), pe cari, de multe ori, le-am părăsit ca năimiţii. Ne-am mulţumit de cele mai multe ori, să fim „popa satului", ceeace e tot una cu mai marele satului, care trebue respectat ori de frică, ori de ruşine; sau „preotul" care, în tâlcul curent al vieţii nu e nici mai mult nici mai puţin decât scribul biroului parohial şi nicidecum venerabilul presbiter al primelor veacuri creştine.

Ne oprim la cele două cuvinte cari deschid şirul acestor gânduri: *păstor şi misionar!* E tot ceeace trebue să fii tu şi eu şi fiecare slujitor al lui Hristos, astăzi.

Analizând sumar de tot aceşti doi termeni, meditând asupra lor şi încadrându-i în minunata învăţătură a Mântuitorului, vom afla atâtea mărgăritare de preţ, cari ne vor ajuta în lucrarea noastră pastorală.

E de prisos să mai repet şi eu că vremurile prin cari trecem sunt grele; că ţintesc noi şi radicale prefaceri, fiindcă astfel de vremuri aproape că s'au repetat mereu dela Mântuitorul şi până astăzi — doar în altă formă. Insăşi viaţa creştină — trăită după adevăr, nu e decât o frământare, un sbucium, o continuă luptă şi abnegaţie — dar pentru un scop mai sublim: desăvârşirea sufletului. Creştinismul autentic e dinamism, e impulsiune, năvală peste bolovanii de durere ai veacului, spre inima Cerului.

Biserica luptătoare a Domnului — astăzi ca şi totdeauna — şi-a avut înainte stătătorii ei — nu la răgaz, ci la osteneală. Aceşti cârmaci înţelepţi şi întăriţi cu darul lui Dumnezeu, s'au trudit pe măsura puterii fiecăruia, a fi următori ai Domnului şi în toată vremea au fost cu mâna pe plugul credinţei — crainici ai Evangheliei.

Fiecare păstor de suflete, trebue să se încoloneze în această falangă de înainte stătători ai luptei pentru Hristos.

După uzul curent al vorbirii, păstor e acel căruia i se dă în seamă o turmă, pentru a o paşte în locuri cu izvoare şi iarbă mănoasă. Cel care este păstor adevărat, aşa şi face. Poartă grija turmei şi o mişcă dintr'un loc într'altul, pentru a o hrăni cât mai bine până când se aşterne întunerecul, când va păzi-o şi mai cu grijă. Cel care înţelege să fie năimit şi nu păstor, acela doarme aproape toată ziua de-o parte şi lasă turma în voia ei; să alerge pe unde vrea, să zacă la soare sau la umbră, iar când se apropie noaptea, le întoarce lihnite în staul.

Cu alte cuvinte, sarcina păstorului e cum o înţelege şi cum vrea să şi-o facă.

---

tura în faza aceasta ajută oarecum la înţelegerea dogmei creştine a învierii.

Pomenim deasemenea alte obiceiuri dela câteva sărbători bisericeşti: la Florii se aduc ramuri de salcie în biserică şi se sfinţesc. La sf. Gheorghe creştinii pun pueţi şi ramuri de fag înfrunzit pe la porţi, ogrăzi şi în case. La Rusalii se pun în case şi în biserică brazde de iarbă verde şi se sfinţesc foi de nuc, pe care le iau creştinii. La Bobotează se sfinţesc apele.

Omul nu se desinteresează de grădina în care l-a pus Dumnezeu. O îngrijeşte, trăeşte în ea, se roagă pentru ea, o admiră, îşi desfată sufletul de frumuseţile ei şi, cum zice Fer. Augustin, căutând tot mai sus, admiră şi mulţumeşte Aceluia, ale Cărui puteri şi însuşiri se răsfrâng în făpturile mânilor Lui, care toate strigă: Ille nos creavit!

Gh. C. Diaconu

Nr. 6756/1946 Şcol.

Concurs

Pentru ocuparea catedrelor vacante dela şcoalele secundare confesionale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu, prin numire, se publică concurs cu termin de 30 de zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Sunt vacante următoarele catedre:

I. La liceul teoretic de băieţi „Andrei Şaguna" din Braşov:

1.	Catedra de Religie	Nr. 1
2.	„ „ L. Română	„ 3
3.	„ „ „ Română	„ 4
4.	„ „ „ Franceză	„ 7
5.	„ „ „ Germană	„ 9
6.	„ „ „ Italiană	„ 10
7.	„ „ Fizico-Matematică	„ 17
8.	„ „ Desemn-Caligrafie	„ 20

II. La liceul teoretic de băieţi „Avram Iancu" din Brad:

1.	Catedra de L. Română	Nr. 2
2.	„ „ „ Română	„ 3
3.	„ „ „ Franceză	„ 6
4.	„ „ „ Franceză	„ 7
5.	„ „ „ Germană	„ 8
6.	„ „ „ Italiană-Engleză	„ 9
7.	„ „ Geografie	„ 11
8.	„ „ Matematici	„ 13
9.	„ „ Matematici	„ 14
10.	„ „ Fizico-Chim.-Mat.	„ 16
11.	„ „ Desemn-Caligrafie	„ 18
12.	„ „ Muzică	„ 19
13.	„ „ Medic şcolar	„ 21
14.	„ „ Medic şcolar	„ 22

III. La Şcoala Normală de băieţi „A. Şaguna" din Sibiu:

1. Catedra de Ştiinţe-Naturale
2. Catedra de Muzică

IV. La Şcoala Normală de fete „A. Şaguna" din Sibiu:

1. Catedra de Ştiinţe-Agricole.

Dela cardidaţi se cere să întrunească condiţiile prevăzute în Art. 10 şi 12 din legea Nr. 2799/1929 asupra raporturilor dintre şcoalele secundare confesionale şi On. Minister al Educaţiei Naţionale.

Cererile pentru ocuparea acestor catedre, însoţite de actele legale, vor fi înaintate în terminul fixat, direct Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei culturale ţinută la 25 Iunie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

---

profesionist, ci *un misionar, un apostol cu pasiune evanghelică*, o realitate de iubire şi de viaţă. Aşa ar fi „păstorul cel bun".

*

Dragostea pentru turma ce-o avem spre păstorire, să răzbată dincolo de zidurile bisericii, peste chestiunile oficioase, în viaţa credincioşilor, pe care luminându-i, să vadă faptele noastre cele bune şi să slăvească pe Tatăl nostru cel din ceruri (Mt. 5, 16), „Tuturor toate să ne facem"; aşa numai călcăm pe urmele lui Hristos şi împlinim voia Domnului!

Pr. **A. Marian**

Preotul şi libertatea religioasă

Libertatea religioasă este o urmare logică a regimului democratic, care conduce paşii neamului nostru, alături de toate popoarele iubitoare de progres. Dar regimul libertăţii religioase nu ne impune şi nici nu vrea să ne impună nouă, slujitorilor altarelor, restricţiuni în legătură cu propovăduirea adevărurilor de credinţă.

Biserica noastră a crezut — cu dreptate şi convingere — că este depozitara dreptei credinţe şi crezând aceasta, n'a ascuns adevărul sub obroc, ci l-a arătat tuturor fraţilor ca să vină şi ei „la cunoştinţa adevărului". Dar a învăţat cu blândeţe şi cu larg spirit de înţelegere şi îngăduinţă faţă de cei potrivnici. „N'a ars pe rug ştiinţa nimănui (I. P. Sf. Mitropolit Nicolae), n'a răpit libertatea nimănui; n'a instituit scaune de judecată; n'a înscris în istoria vieţii ei pagini de acuzare sau sânge de răzbunare. Adevărul acesta l-au confirmat — în mod tacit — reprezentanţii tuturor cultelor în şedinţa festivă a congresului preoţilor din toamna trecută. Căci la justele şi înţeleptele întrebări ale I. P. S. Mitropolit Nicolae: „Există vreun caz în istoria Bisericii (ortodoxe) când să fi ridicat o mână duşmană asupra altor neamuri? să fi atentat la credinţa din sufletul altora?", congresiştii răspund cu vii aplauze.

Dar dacă Biserica ortodoxă n'a răpit libertatea de credinţă a altora, ea a înţeles să-şi apere dreptul de-a învăţa adevărul sfânt, consfinţind ortodoxia Sa cu sânge de martir.

Şi astăzi, ca totdeauna, ea păstrează linia dreaptă a credinţei Sale. Nu atacă, nu defaimă, nu umileşte, dar nici nu renunţă la dinamismul ei. Ea îi îndeamnă pe slujitorii ei, să fie mereu la datorie; să fie mereu aproape de sufletul credincioşilor ei.

Căci dacă în trecutul sbuciumat al neamului preotul „a suferit în rând cu poporul pe care l-a păstorit, făcându-se una cu durerile lui" (I. P. S. Mitropolit Nicolae), azi cu atât mai mult — noi slujitorii Bisericii şi prin ea ai Neamului — trebue să ne înfrăţim cu poporul ce-l păstorim. Să simţim tot pulsul vieţii lui. Să-i uşurăm necazurile, să-i împlinim lipsurile, să-l îndreptăm pe linia dreaptă a democraţiei creatoare, să-i arătăm calea adevăratei mântuirii sufleteşti.

In sfera libertăţii recunoscută de noile legiuiri, să propoveduim „cu vreme şi fără vreme" evanghelia mântuirii, păzind îndemnul Ap. Petru: „Păstoriţi turma lui Dumnezeu cea dintre voi, purtând grija de dânsa, *nu cu sila* ci după voe şi după Dumnezeu".

Cloşca nu răpeşte libertatea pasărilor răpitoare cari spintecă văzduhul cu sborul lor cutezător, dar ştie să-şi înveţe puii să se ferească, ascuzându-se sub aripile ei, când răpitoarea vrea să-i fure.

Să ne învăţăm din acest exemplu. Căci pentru fiecare suflet va trebui să dăm seama în faţa judecăţii. Să nu stăm nepăsători, învocând scuze — neacceptabile — în faţa pierderilor. Să nu ne ascundem după deget. Căci cine dintre cei ce se ascund, ar cuteza să-şi tae degetul preţ al celor ce se pierd?

Libertatea religioasă nu impune pasivitate, ci muncă dreaptă şi fără constrângere, pentru îndreptarea morală a turmei ce-o conducem, spre folosul poporului românesc şi slava lui Dumnezeu.

Pr. **Petru Comaniţă**

Poate osteni toată ziua spre folosul turmei, dar poate şi trândăvi zile dearândul în paguba ei. Cei cari judecă periferic, au tot dreptul să spună că păstorii au o slujbă uşoară. Adevărul e că numai atunci e uşoară, când şi-o fac ei — prin lipsa de dragoste faţă de propria lor slujbă.

Transpusă această asemănare pe plan duhovnicesc, păstorul sufletelor are cam aceleaşi şi mai multe obligaţii, plus menţiunea că nu toate sufletele încredinţate sunt sănătoase. Multe din ele, bolnave, sunt departe de turmă şi faţă de acestea, păstorul trebue să fie şi *misionar*, alergător pentru a le aduce şi pe acelea în staulul pe care-l are în grijă, (Cf. In. 10, 16).

Nu toţi cei cari au primit botezul întru iertarea păcatelor, au rămas şi mai departe în această iertare, în ascultare. Sunt atâţi cari hoinăresc pe meleaguri pustii de credinţă; şi pentru aceia, păstorul trebue să fie în toată vremea, şi misionar. Şi cred că nu există parohie, oricât de mică, în care păstorul să nu fie avizat a face misiune. De aceea, preoţia, mai presus de orice, e şi trebue să fie nu chestiune de birou, nici domnie, ci slujire, misiune continuă, bine ştiind că cine va întoarce un păcătos la calea mântuirii, şi-a scăpat sufletul dela moarte.

Dacă păstorul conştient al unei turme de vieţuitoare, îşi cinsteşte turma şi o îngrijeşte, cu atât mai mult un păstor de suflete — vrednic sau cum zice poporul „cu dar", poate face din turma păstorită, îngeri. Şi aceasta e chemarea fiecăruia dintre noi.

Aşa cum păstorul îşi mână turma dintr'un loc în altul pentru cât mai multă hrană, se cuvine păstorului de suflete să mişte oile cele cuvântătoare, din bătătura tradiţională a relelor năravuri, spre luminişuri de rouă şi credinţă, mergând el înaintea turmei cu pilda întregei vieţi şi atunci „oile merg după el, că ştiu glasul lui" (In. 10, 4) şi-i văd paşii. Astfel, premergând cu exemplul vieţii, îi va fi mult mai uşor să execute şi cealaltă faţă a îndatoririi sale, de misionar. Turma care-şi cunoaşte stăpânul, strigă după el când se duce după cei pierduţi, cu strigătul rugăciunii, pentru acei pe cari vrednicul păstor îi aduce pe oamenii săi de nădejde şi dragoste.

Nu e de mirare că Mântuitorul a ales ca o minunată comparaţie, pilda păstorului de oi, drept osteneală şi program de viaţă pentru cine vrea să fie adevăratul păstor de suflete (vezi: In. cap. 10).

Preotul care e păstor şi misionar, va merge în pas cu turma, va cunoaşte pretenţiile şi durerile ei le va lecui; va hrăni-o şi nu-i va fura lâna şi laptele, (Cf. Iez. 34, 3) pe deageaba; ci va fi alături de popor în orice împrejurare de viaţă — căci păstor este, şi-l doare inima pentru cei pe care-i are în pază.

Astfel păzindu-ţi — dintru 'nceput — râvna de-a fi *conducător* sufletesc, nu vei da greş niciodată, ci vei contribui la aşezarea Evangheliei în lume, ca temelie pentru viaţă. Şi numai aşa vei reuşi să faci din fiecare păstorit, un *grăitor de bine* despre tine, frate, şi despre întreaga învăţătură pe care-o propovăduieşti.

Preot **Nichifor Todor**

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

In ziua de 15 Iunie a. c. s'a făcut predarea oficială din partea Ministerului Educaţiei Naţionale, a Liceului confesional „Em. Gojdu", Episcopiei de Oradea.

La Suceava apare „Foaia Oficială", pentru trebuinţele sufleteşti ale fraţilor bucovineni.

„Păstorul Ortodox", revista Societăţii „Frăţia" a clerului din Eparhia Argeşului, a apărut pe Aprilie—Iunie a. c. într'un număr foarte bogat şi variat.

Chemare. P. S. Episcop Vasile Lăzărescu a lansat o caldă chemare către toţi fiii Eparhiei Timişorii, de a face pelerinaj la mânăstirile Săraca, Lipova şi Partoş.

Cercul misionar al Eparhiei Aradului a ţinut în 18 Iulie c., şedinţa de pregătire a misiunilor anuale.

Comisiunea pentru România la conferinţa păcii va avea 11 membri plus Franţa.

A murit prof. Dr. Bagdasar, ministrul sănătăţii.

Legea electorală a primit formă definitivă, fiind sancţionată de M. S. Regele.

Guvernul a trimis 108 vagoane de porumb în Moldova, în ţinuturile ce au suferit mai mult pe urma secetei.

Duminecă, 21 Iulie c., s'a deschis în sala Parlamentului, primul congres sindical al învăţătorilor din România.

In jud. Odorhei s'au descoperit mari zăcăminte de petrol.

EXTERNE:

După o informaţie a agenţiei United Press, tratatul de pace redactat la Paris îngădue României să întreţină o armată cu un efectiv de 120.000 de oameni.

S'a descoperit un mare complot împotriva tribunalului din Nürenberg.

St. Unite au acordat Angliei un împrumut de 3 miliarde 750 milioane dolari.

Dl Ernest Bevin, ministrul de externe al Marei Britanii, va conduce delegaţia diplomatică britanică la Conferinţa păcii.

Dl Molotov a oferit un dejun în onoarea dlui Trigve Lie, secretarul general al ONU-lui, care se află la Moscova.

Primul lot de prizonieri germani din U. R. S. S. au fost repatriaţi.

Brazilia este gata să primească 100.000 de refugiaţi din Europa.

India a rupt relaţiile comerciale cu Uniunea Sud-Africană.

Tratatele de pace cu Italia, România, Ungaria, Bulgaria şi Finlanda au fost redactate. Aceste ţări vor fi învitate să-şi trimită reprezentanţi la Paris, pentru semnarea tratatelor.

Primul ministru canadian, dl Makenzie King, a plecat spre Moscova.

Industriile metalurgice din Ungaria vor fi naţionalizate.

Dl Novikov, ambasadorul Uniunii Sovietice la Washington, pleacă la Moscova.

In toată Anglia a intrat în vigoare raţionarea pânii.

Din Belgrad se anunţă că în curând se va realiza uniunea politică şi economică dintre Iugoslavia, Bulgaria şi Albania.

Nr. 7343/946

Comunicat

In legătură cu ordinul nostru circular Nr. 7343/1946, seria V-a, referitor la reîncadrarea funcţionarilor publici, aducem la cunoştinţa Cucernicei noastre preoţimi, că punctul 1 din instrucţiuni se înţelege astfel: Ultimul certificat de studii este acela pe care l-a eliberat şcoala teologică pe care a absolvat-o preotul: diploma de doctorat, diploma de licenţă, *absolutorul teologic* (pentru absolvenţii Academiei teologice) diploma de seminar, etc.

Copiile acestora legalizate *numai* de notarii publici.

La punctul 2 dăm următoarea lămurire:

Certificatele de serviciu pentru preoţi şi pentru cântăreţii bisericeşti le vor elibera Oficiile protopopeşti, trecând în ele timpul servit în protopopiatele respective. Preoţii şi cântăreţii bisericeşti cari au servit în mai multe protopopiate, vor înainta certificate separate dela fiecare Oficiu protopopesc, astfel ca timpul servit în fiecare protopopiat adunat, să dea timpul total de serviciu ca preot sau cântăreţ bisericesc.

Certificatele dela alte autorităţi le vor elibera autorităţile respective.

Certificatele de serviciu vor purta număr şi sigil şi vor trebui să fie *timbrat legal.*

Sibiu, 26 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 7632/1946 (37) 1—1

Concurs

Se publică concurs cu termin de 30 zile pentru întregirea următoarelor posturi bugetare vacante dela Şcoala normală ortodoxă română de băieţi „Andrei Şaguna" din Sibiu:

2 posturi de pedagogi (I post cu 2 gr. A. 35 T. 33 şi I post gr. A. 35 T. 3 gr. salar de bază lunar de Lei primul 180.000 şi secundul Lei 173.000).

1 post de administrator agricol şef cl. I-a cu un salar bugetar de Lei lunar 173.000.

1 post de administrator agricol cl. I cu un salar bugetar lunar de Lei 155.000.

1 post de om de serviciu cl. I cu un salar bugetar lunar de Lei 145.000.

2 posturi oameni de serviciu cl. III cu un salar bugetar lunar de Lei 125.000.

Doritorii de-a ocupa unul din aceste posturi, îşi vor înainta cereri însoţite de actele recerute pentru numiri, direct Direcţiunii şcolare, care le va înainta pe lângă propunere Consiliului arhiepiscopesc.

Sibiu, din şedinţa secţiei culturale a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 9 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 851/1946 (35) 3—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preaveneratului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 6131 din 3 Iunie 1947, publicăm concurs pentru întregirea parohiei de clasa II-a **Peştera-Bran,** protopopiatul Bran, cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare obişnuite în parohiile protopopiatului Bran.
3. Sesiune parohială 19.125 jug. pădure în Preduş.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat în dumineci şi sărbători şi va catehiza elevii şi elevele şcoalei primare de stat din parohie.
2. Va activa statutar în cadrele societăţilor parohiale culturale şi religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Şaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei şi Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare şi cu autorizaţia de-a candida dela Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se va înainta în termin Oficiului protopopesc Bran, Zârneşti, jud. Braşov, iar concurenţii se vor prezenta în parohie, în dumineca şi sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a celebra şi a face cunoştinţă cu poporul dreptmăritor.

Zârneşti, 12 Iunie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 11 August 1946 Nr. 31—32

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitr

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Nr. 8525 Pres.

Chemare *

Biserica Sfintei mănăstiri brâncovenești dela Sâmbăta de sus de câțiva ani e refăcută întru toate ale ei. Totuși ea nu a fost încă sfințită, așteptând vremuri bune, ca să purcedem la ridicarea altor clădiri în jurul ei pentru așezămintele la cari din capul locului ne-am gândit să facă parte din cuprinsul ei.

Imprejurările prin cari am trecut nu ne au dat însă răgazul de lipsă și putința să ne înfăptuim întreg planul pe care l-am urzit pentru sfântul așezământ dela Sâmbăta de sus. Dar și atâta cât am putut înfăptui până acum a îngăduit să ajungă sfânta mănăstire de acolo o vatră de lumină duhovnicească și un lăcaș de rugăciuni și de zidire sufletească pentru mulți credincioși cari aleargă din toate părțile la altarul lui.

In starea aceasta nu puteam lăsa și pe mai departe biserica ei nesfințită și astfel am hotărît să facem *sfințirea ei* în **ziua de 15 August c.**, adecă *la praznicul Adormirii Maicii Domnului* din anul acesta, care este din vechime hramul ei.

La acest praznic al sfințirii cu părintească dragoste învităm pe toți fiii credincioși ai sfintei noastre Biserici, preoți și mireni, pe ziua de 15 August c. la sfânta mănăstire dela Sâmbăta de sus. In deosebi îndreptăm învitarea Noastră către toți aceia cari la timpul său au contribuit ce dania lor la restaurarea sfintei mănăstiri brâncovenești dela Sâmbăta de sus.

Vom cinsti în acea zi de mareață sărbătoare amintirea vechiului ei ctitor Domnul Țării Românești Constantin Brâncoveanu, vom dovedi că credința unui popor și așezămintele sfinte ale ei n'au putut fi distruse de dușmani, și ne vom înălța sufletele în cucernice rugăciuni către atotputernicul Dumnezeu ca să ne ocrotească și în viitor și să ne întărească pașii pe calea voiei Lui celei sfinte.

Sibiu, la 1 August 1946.

NICOLAE
Arhiepiscop și Mitropolit

* Această CHEMARE o vor ceti Cucernicii preoți la cea dintâi liturghie după primirea ei înaintea poporului în biserici, organizând după posibilitate participarea credincioșilor în pelerinaj la sfânta Mănăstire.

Veniți la târnosirea bisericii sfintei Mănăstiri Brâncoveanu!

Sfintele mănăstiri presărate ca tot atâtea oaze duhovnicești peste tot întinsul grădinii pământului românesc, au fost vetre de lumină pentru vremuri bune și cetăți nebiruite pentru zile de grea încercare.

Intruchipări minunate ale adâncei religiozități a sufletului românesc, mănăstirile ortodoxe românești au fost — în vremuri de bejenie — păzitoarele și apărătoarele sufletului curat al Neamului.

Acesta este cazul în deosebi în sbuciumata istorie a Ardealului.

Deși s'a învrednicit mai puțin de dărnicia pilduitoare a voevozilor și boierilor de lege românească, totuși Ardealul mucenic de odinioară a avut un impresionant număr de mănăstiri și schituri, cele mai multe dintre ele răsărite din jertfelnicia oropsitului nostru norod.

Vetre de cultură și păstrătoare ale conștiinței naționale românești, aceste iredutabile fortărețe ale ortodoxe ardelene au plătit scump îndrăzneala lor de-a apăra credința străbună mai ales după desbinarea dela 1700. Căci din ordinul generalului austriac Buccow dela anul 1761, cele de lemn au fost arse, iar cele de zid dărâmate cu tunul. Scăpată ca prin minune de furia distrugătoare a tunurilor lui Buccow, ctitoria brâncovenească dela Sâmbăta de sus a mai supravețuit până la 1785, când, la cererea episcopului unit Grigore Maior al Blajului, a ajuns-o și pe ea prăpădul. Chiliile călugărilor au fost dărâmate până în temelie, pridvorul bisericii distrus, iar partea superioară a cupolei și boltitura de deasupra altarului, retezate. Cu vremea, pe ruinele ei au crescut bălării și mesteceni și toate silințele familiei Brâncoveanu de-a o izbăvi de pieire, au fost zadarnice.

Incă pe când era profesor la Seminarul «Andreian», făcând o excursie cu studenții Săi prin Țara Făgărașului, actualul Mitropolit al Ardealului a poposit în preajma ruinilor mânăstirii martire. Contactul cu vaierul zidurilor sdrobite iar mai târziu (1925) întâlnirea cu leagănul creștinismului prin pelerinajul la Locurile Sfinte, au zămislit în sufletul luminatului ierarh, gândul reînvierii monahismului ardelean și *restaurarea istoricei mânăstiri brâncovenești dela Sâmbăta de sus.*

Și așa, prin vrednicia ierarhului strădalnic întru a reînvia tradiții mari și prin jertfelnicia credincioșilor noștri, biserica sfintei Mânăstiri Brâncoveanu dela Sâmbăta de sus, a fost restaurată și înzestrată cu o clopotniță nouă clădită din temelii. La acestea s'au adăugat și o parte din dependințele prevăzute în planul inițial.

Menită a fi un puternic centru de cultură și de misionarism ortodox, sufletul mare al ierarhului ce i-a redat viața, plănuia sfințirea acestei reînviate biserici numai odată cu punerea pietrei fundamentale a restului clădirilor contemplate, care să adăpostească într'ânsele o pleiadă de călugări predicatori, o mică tiparniță, un atelier de pictură bisericească și un cămin de odihnă pentru preoții bătrâni trecuți la pensie.

Dar vremurile grele ce-au urmat mai apoi, n'au îngăduit realizarea întregului plan legat de reînvierea acestei vetre mânăstirești. In fața acestei situații, înaltul Ierarh a hotărît să nu mai condiționeze sfințirea bisericii de punerea pietrei fundamentale a restului clădirilor, ci *s'o târnosească chiar în ziua hramului mânăstirii: Adormirea Maicii Domnului, la 15 August a. c.*

Aceasta fiind hotărîrea înaltului nostru Arhipăstor, trimitem cuvânt de chemare către întreaga suflare din Arhiepiscopia noastră, ca de sfânta Mărie Mare a anului acestuia, să și îndrepte pașii deasupra satului Sâmbăta de sus (jud. Făgăraș), spre a lua parte la slujba târnosirii reînviatei biserici mânăstirești.

Drept aceea, veniți cu toții pe apa Sâmbetei în sus, în mijlocul codrului verde, «pe un picior de plaiu», pe o adevărată «gură de raiu», ca să vă rugați împreună cu Ierarhul restaurator, pentru sfințirea de sus a reînviatului altar!...

In aceste vremuri de răscruce, poposirea câteva clipe în atmosfera duhului de evlavie adâncă, de eroism și de martiriu a redeșteptatei vetre duhovnicești, va fi pentru noi toți nu numai prilej de înălțare sufletească, ci și de întremare și întărire.

C. SÂRBU

Tot despre îmbrăcămintea orfanilor

Precum se știe, I. P. Sf. nostru Mitropolit NICOLAE a adresat, la 31 Maiu a. c., o circulară către toate oficiile protopopești și parohiale din Arhiepiscopia noastră, cerându-le să facă colecte de lână de oaie pentru asigurarea îmbrăcămintei de iarnă a copilașilor ocrotiți în Orfelinatul Bisericii.

Preocuparea aceasta reprezintă un pas important în înzestrarea cu cele ce-i trebuesc amintitei instituții, ai cărei pensionari mărunței au primit, cât ce i-au călcat pragul, adăpost de model, hrană substanțială și abundentă și osebită îngrijire pentru sănătatea trupului și a sufletului. Prima iarnă a orfanilor intrați sub aripa ocrotitoare a Bisericii, în intenția I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE, trebue să fie pentru acești copilași scutită de neajunsurile frigului pe care desigur că cei mai mulți dintre ei l-au îndurat înainte de a fi fost aduși aici. „Trebue să le facem noi îmbrăcămintea trebuincioasă: câte un rând de haine și o manta de iarnă — spune Circulara. Părinții cari au copii își pot da foarte bine seama de ceea ce însemnează un rând două de haine și două trei mantale de iarnă. Dar la noi la orfelinat, unde trebuesc îmbrăcați 60 de copii orfani!"

Indemnul I. P. Sf. Sale a găsit și de astă dată inimi deschise spre ascultare în rândurile obștei noastre dreptcredincioase. Zi de zi sosesc la Sibiu caere de lână ale milostivirii care nu obosește niciodată, când e vorba de-o acțiune generoasă ca aceasta.

In fruntea jertfitorilor de până acum se află credincioșii parohiei fruntașe COVASNA, cari au colectat și predat 40 (patruzeci) kg. lână țigae.

Alte parohii, cu număr mic de enoriași, dar cu parohi vrednici și cu credincioși inimoși, prin promptitudinea cu care au răspuns apelului I. P. S. Sale, calcă pe urmele văduvei jertfitoare din Evanghelie. La acest loc, notăm cu adâncă mulțumire daniile primite din GRÂNARI (unde 278 de suflete au colectat pentru orfani 6 kg. lână), ROȘIA-Sibiu (7 kg. la 472 suflete) și DRIDIF (6.800 kg. la 456 suflete). Ne gândim, așa în treacăt, cât de frumoase trebue să fie, COMPARATIV, daniile atâtor parohii mari și înstărite, — și mai ales ale acelora în cari oieritul este ocupațiunea de căpetenie.

Nădăjduim că ofrandele celor cari n'au răspuns încă la apelul I. P. Sf. Sale, nu vor întârzia să sosească. Vremea este înaintată și prelucrarea lânii colectate cere răgaz. De aceea, C. parohi sunt rugați stăruitor să accelereze finalizarea acestei colecte. Știți vorba din bătrâni: „Omul cuminte își face iarna car și vara sanie".

p. REFERENT

Nr. 7879/1946

Notificare oficială rectificată

Cererile de primire pentru anul academic 1946/47 în Academia teologică «Andreiană» se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu până la 1 Septemvrie 1946, însoţite de următoarele documente în original:

1. Extras din matricola botezaţilor;

2. Extrasul de naştere dela oficiul stării civile;

3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic sau de şcoală normală, având a da diferenţa la seminarul din Râmnic-Vâlcea;

4. Certificat medical despre starea sănătăţii dela medicul de circumscripţie;

5. Alte eventuale documente recomandatoare.

6. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toţi studenţii sunt obligaţi a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 30 Septemvrie—5 Octomvrie; în 4—5 Octomvrie studenţii se vor mărturisi şi cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ţinea şi examenele sesiunii de toamnă (corigenţă, anuale, de licenţă).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 6 Octomvrie, iar începerea cursurilor Luni în 7 Oct., ora 8 dimineaţa.

Studenţii cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi consideraţi retraşi din Academie.

Inainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de cassă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 400.000 ca primă rată din taxa de întreţinere în internat, plus Lei 2000 didactru şi 4000 Lei taxă pentru stricăciuni. Taxa anuală de întreţinere în Internatul Academiei este de 1.200.000 Lei. Consiliul Arhiepiscopesc îşi rezervă dreptul de a majora sau micşora taxa în cursul anului, dacă scumpetea va creşte sau se va micşora. *Pentru studenţii noui înscrişi stau la dispoziţie 23 burse de câte 60.000 Lei lunar.* La Rectorat studenţii vor achita, la înscriere, taxa de Lei 15.000.

Cei primiţi în Internat vor depune înainte de înscriere — pe lângă taxa de întreţinere — următoarele alimente:

130 kgr. făină de grâu, cernută
8 „ grăsime de porc topită
150 „ cartofi cal. I.
25 „ ceapă
10 „ fasole albă
3 „ săpun de rufe
150 bucăţi ouă.
5 kg. unt de lemn rafinat
15 „ făină de cucuruz cernută
5 „ brânză de oaie

Inscrierea se face la Rectoratul Academiei, după ce studenţii vor dovedi cu chitanţe, că au achitat rata I din taxa de întreţinere. Tot la înscriere studenţii anului I din Arhiepiscopie sunt obligaţi să prezinte o declaraţie subscrisă şi de părinţi ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra şi vor servi cel puţin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie. Studenţii din alte eparhii sunt obligaţi să achite un adaos de 100.000 Lei peste taxa de întreţinere în internatul Academiei, drept cheltueli cari nu pot fi acoperite din fondul Arhiepiscopiei de Sibiu.

Cei primiţi în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuşi înainte de înmatricolare, în ziua de *30 Sept.* a. c. ora 9 dimineaţa, unei vizite medicale şi unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminatoriu.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară, precum şi hainele de pat şi anume: o plapomă sau straiu, trei cearceafuri şi trei cearceafuri pentru plapomă, eventual straiu, o perină cu trei feţe de perini, două cămăşi de noapte, 4 ştergare, 4 şervete, o saltea şi o învelitoare de pat.

Părinţii protopopi, preoţii şi profesorii de religie sunt învitaţi a sfătui pe tinerii buni, ieşiţi din şcolile secundare, ca să îmbrăţişeze chemarea preoţească. *Vor atrage în special atenţiunea asupra faptului că tinerii lipsiţi de mijloace şi merituoşi vor beneficia de burse.*

Absolvenţilor Academiei teologice „Andreiane» li se acordă titlul de licenţiat în teologie.

Preoţia a fost slujba cea mai de cinste şi mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este şi astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viaţa unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste şi mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realităţile cele mai esenţiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acţiune, care vrea să joace rol important în direcţionarea vieţii neamului şi a societăţii, preoţia oferă marile ei posibilităţi şi necesităţi misionare cu cuvântul şi cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă căreia să-şi închine omul viaţa, ca preoţia şi studiul teologic.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti dela 16 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit NICOLAE în Secuime

In ultimile săptămâni, I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae a făcut o cură la Băile Covasna. Necurmând activitatea de păstor nici în clipele destinate grijii pentru sănătate, I. P. Sf. Sa a vizitat cu acest prilej parohiile Covasna, Zăbala, locul din Comolău, deasemenea a vizitat biserica din sf. Ion Lunca, biserica din Ozun.

In Covasna, I. P. S. Sa a predicat regulat, iar de sf. Ilie a cuvântat la Zăbala, fiind hramul bisericii.

Totodată a inspectat amănunţit oficiile parohiilor vizitate, dând îndrumări şi sfaturi în legătură cu îndatoririle actuale ale preoţilor. Profundă impresie a făcut prezenţa I. P. S. Sale în vreo 30 de familii ale parohienilor din Covasna, care au picurat în sufletul înaltului Ierarh mulţumirea că i-a găsit într'o comportare demnă şi cu sufletul strâns alipit de sf. Biserică, ce s'a făcut nouă scăpare din neam în neam.

Răspândiţi cu drag
Telegraful Român
Organul lui Şaguna din 1853

Preotul vremii de azi

Se zice că la vremuri noi, idei noi, oameni noi. Ori, noi, preoţii, care predicăm aceleaşi adevăruri ca acum două mii ani, cum stăm în faţa acestei lozinci.

Este ştiut că toate timpurile sunt frământate de idei, probleme. Peste toate reuşeşte, într'un anumit moment, să se impună una, ca după un timp să se impună alta sau altă faţă a ei. Adevărurile Bisericii sânt însă vechi, în sensul că sunt veşnice, peste timpuri şi peste oameni. Noi preoţii trebue să le afirmăm şi, când sunt negate sau rău tălmăcite, să le apărăm.

Pe câtă vreme dogmatica creştină este neschimbată, apologetica creştină este în continuă mişcare. Ea merge în pas cu frământările vremii, întrebuinţând şi apărându-se cu armele cu care sunt atacate adevărurile creştine. Ori cât de strălucită ar fi o apărare negativă, tot mai mult preţuim o apărare pozitivă am zice, în sensul ca să trăim adevărurile creştine fie în ce sunt atacate, fie în ce are legătură mai mult cu ele ideia precumpănitoare a vremii. Aceasta deosebeşte esenţial creştinismul de alte sisteme morale sau filosofice: trăirea. Creştinii îşi însuşesc corect învăţăturile Mântuitorului şi le trăiesc. Dacă aceasta e o datorie a tuturor creştinilor, cu atât mai mult a noastră, a preoţilor, conducătorii lor.

Biserica nu e surprinsă de ideile vremii, şi nici nu are a se teme de aceste vremuri, pentrucă nu e vinovată cu nimic în trecut, iar, dacă se observă cinstit, ei nu-i sunt străine realizările, pe care le vrea astăzi societatea. Numai că se cere dela noi preoţii mai multă conştiinţă de preoţia lui Hristos, — ca unii ce pe umerii noştri o reprezentăm vremelnic — şi mai multă râvnă pentru trăirea şi aplicarea faptică, în viaţa de toate zilele, a Evangheliei.

Am cetit cu nesaţ şi am recetit cartea recomandată mai de mult, aici, de Păr. Rector Stăniloae, pe care n'am găsit-o mai de mult: Cheile Impărăţiei, de Cronin. O carte bună este prietenul cel mai bun de totdeauna. Precum se cade să mulţumeşti celui ce-ţi dă o pâine sau o haină, tot aşa se cade să mulţumeşti celui ce îţi pune în mână sau te îndreaptă către o carte bună.

Pentru binele şi înfrăţirea între fiii unui neam sau ai lumii, trebue să se ia în vedere mai mult ceea ce uneşte, decât ceea ce desparte. E ceea ce Ortodoxia a urmărit totdeauna în relaţiile ei cu celelalte confesiuni. Biserica — azi împărţită — numai aşa va birui. Cheia aceasta a împărăţiei lui Dumnezeu, care s'ar realiza şi pe pământ, este iubirea creştină, fără condiţii, fără deosebire.

Mai cu osebire cheia aceasta trebue s'o poarte preotul. Cu ea, ajutat de puterea harică, descue inimi, trezeşte conştiinţe, rezolvă probleme, sociale chiar. Gândul mi se duce la celelalte cărţi bune, în care slujitori ai altarului au folosit aceeaşi cheie: iubirea, dând sugestii în legătură cu intensificarea acţiunii creştine între oameni: Damian Leprosul, In slujbă adevărată, de Patapenko, Pe urmele lui Hristos, Un păstor model, de Gr. Petrov, Intoarcerea lui Andrei Pătraşcu, de Al. L. Moldovanu, Părintele Andrei dela Rudeni, de I. Gr. Oprişan în volumul Vaduri şi Bulboane, până la cărţile Păr. I. Agârbiceanu şi alte cărţi, adăogate la cetirea şi meditarea sf. Scripturi, fac pe preot să gândească serios la mai multe şi temeinice realizări creştine între oameni, pe lângă predicare.

Oare astăzi nu mor sau rabdă oameni de foame lângă hambarul plin al nostru sau al altora? Nu tremură de frig lângă pădurea noastră? Nu zac bolnavi sub nepăsarea noastră? Unde-i iubirea de aproapele? Damian Leprosul şi-a încheiat viaţa slujind o colonie de leproşi, deşi ştia că lepra îl pândeşte şi-l duce la moarte sigură şi apropiată. Parohia fiecăruia dintre noi poate nu-i chiar o leprozerie. La propriu, la figurat da, prin lipsurile materiale, suferinţele trupeşti şi sufleteşti, care nu dispar numai printr'o slujbă duminecală şi o predică oricât de frumoasă ar fi.

Ni se aduce învinuirea că nu ştim să profităm de tot ce timpul ne pune la îndemână pentru intensificarea acţiunii creştine. Se mai spune adesea că am devenit nişte funcţionari şi că aşteptăm să vină credincioşii după noi, în loc să ne ducem noi după dânşii. E drept că se zice că bolnavul caută pe doctor, dar Mântuitorul spune că păstorul caută oaia pierdută.

Intr'un prilej, care te îndemna la tristeţe (înmormântare), am auzit grupul de preoţi vorbind numai de sumele încasate la botez. Ştim că sunt preoţi, cari stau bine întru cele materiale, dar sunt mulţi care răsbat cu greu nevoile vieţii. Totuşi trebue să ne deosebim de alţii prin faptul că suntem preoţi. Chestiunea cu veniturile epitrahilului sau stolei, trebue să dispară dintre preocupările noastre.

Nici vremurile, pe cari le trăim, nu justifică puţina credinţă şi viaţă creştină, nici pentru preoţi, nici pentru credincioşi. Un credincios îmi argumenta aceasta: oare în vremea Mântuitorului şi Apostolilor, în vremea persecuţiilor a fost mai bine? Imi amintea apoi o vorbă a I. P. Sf. Nicolae: dacă Dumnezeu m'ar sui deasupra tuturor veacurilor şi m'ar întreba în care vreau să trăiesc, eu aş alege pe acesta, în care trăim! Frumoasă învăţătură dată acelui credincios. Dacă un credincios cugetă aşa, ce să mai zicem de un preot? O lumină este mai evidentă, cu cât întunerecul este mai mare. In cea mai mare decădere morală, afirmarea principiilor creştine se impune cu tărie. Cine s'o facă mai întâiu, dacă nu preoţii?

«De ne-am fi judecat noi singuri, nu am mai fi judecaţi», spune Scriptura. Gândurile acestea, chiar dacă vor fi glasul unei conştiinţe izolate, nu vor decât să readucă deasupra celorlalte frământări şi griji, responsabilitatea misiunii noastre în faţa oamenilor şi a lui Dumnezeu. Suntem în fruntea credincioşilor, apoi să ne menţinem, nu prin tradiţie, ci prin vrednicia preoţiei noastre. Să participăm la toate sarcinile cu care alţii sau noi legăm poporul. Să ne corectăm scăderile morale (se ştie că sectarii şi alţii speculează orice slăbiciune a vieţii preotului) şi ceea ce învăţăm să arătăm în fapte.

Omenirea îşi caută, se spune de atâtea ori, alte făgaşe de viaţă — mai bune, mai drepte, vor toţi. Nu pot fi alte baze morale ale reconstrucţiei lumii, după care se vor clarifica apoi cele materiale, mai bune decât cele creştine. Apasă pe noi, Biserica învăţătoare, dela cel mai de seamă până la cel mai mic mădular, în faţa veacurilor, o mare responsabilitate. Pe umerii noştri slabi şi trecători purtăm prestigiul înaltei instituţii divine.

Precum fierul se înroşeşte în foc, să ne încălzim şi să ne înroşim şi noi — cei ce suntem făclii pe drumurile ce duc spre împărăţia cerului — până la transfigurare de focul principiilor divine, ca această căldură să

Nr. 7554/1946

Notificare oficială

despre primirea în Şcoala de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cunţan" din Sibiu

Şcoala ortodoxă română de cântăreţi bisericeşti „DIMITRIE CUNŢAN" din Sibiu, întemeiată în anul 1927, sub grija Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu, are menirea să crească, pe seama sfintei noastre Biserici, cântăreţi pricepuţi, conducători de coruri săteşti şi credincioşi luminaţi.

In afară de cântarea bisericească cea adevărată, elevii acestei şcoli primesc o educaţie religioasă-morală cât mai îngrijită cu putinţă şi au prilej să se iniţieze şi în câte o deprindere practică folositoare pentru toată viaţa lor. Programa şcoalei prevede cursuri de albinărit, pomărit, legumărie, agricultură raţională, etc.

Cu începerea noului an şcolar, Şcoala de cântăreţi bisericeşti din Sibiu se recomandă din nou celor mai aleşi fii ai dreptcredinciosului nostru popor şi cu deosebire acelora dintre ei, cari urmăresc să-şi creeze o carieră liniştită, o viaţă frumoasă şi pusă în slujba preamăririi lui Dumnezeu prin cântarea bisericească.

Tinerii, cari doresc să fie primiţi în această şcoală pentru anul şcolar 1946/47, îşi vor înainta cererile, până la 1 Septemvrie 1946, pe adresa: *„Direcţiunii Şcoalei de cântăreţi bisericeşti „D. Cunţan" în Sibiu"*, însoţindu-le de următoarele acte:

1. Carte de botez,
2. Certificat de naştere,
3. Certificat şcolar (cel puţin patru clase primare),
4. Certificat de bună purtare dela parohul local,
5. Certificat medical, dovedind că solicitantul nu sufere de boli contagioase şi nu are defecte corporale.

In această şcoală se primesc numai fii ai Bisericii noastre, având vârsta de 15 ani împliniţi. Examenele de admitere şi cele de corigenţă sunt rânduite astfel: Luni, 9 Septemvrie, examenele de corigenţă la cursul I-iu; Marţi, 10 Sept., examenele de corigenţă la cursul II; Miercuri, 11 Sept., examenul de admitere, iar Joi, 12 Sept., începerea cursurilor.

Elevii primiţi vor aduce cu sine: două schimburi, haine de pat (saltea, pătură sau plapomă, perină, două rânduri de cearciafuri), două ştergare, etc., cuţit, furculiţă, lingură şi o ceaşcă pentru ceai. Tacâmurile trec în proprietatea şcoalei. Fiecare elev va aduce cu sine şi o pereche de pantofi simpli de casă, spre a-şi cruţa încălţămintea.

Uniforma şcoalei este costumul naţional românesc.

Toţi elevii sunt interni. Ca urmare, în contul taxei de întreţinere, vor aduce, la înscriere, suma de Lei 450.000 şi, deodată cu prezentarea în internatul şcoalei, vor preda economatului 125 kg. făină de grâu, 80 kg. cartofi, 10 kg. fasole, 5 kg. untură de porc topită, 15 ouă şi 2 kg. săpun.

Fiecare elev va mai achita la înscriere următoarele taxe: Lei 20.000 pentru baie, Lei 15.000 pentru spălat, Lei 5000 pentru stricăciuni, Lei 5000 pentru bibliotecă. Total: 45.000 Lei.

Având în vedere împrejurările vieţii de azi, Direcţiunea şcoalei îşi rezervă dreptul de a mări sau micşora taxele de întreţinere după cum vor fi preţurile pieţii.

Cursurile durează *trei* ani de teorie şi *un* an de practică.

După absolvirea şcoalei se eliberează Diploma de cântăreţ bisericesc. Pe baza acestei diplome cântăreţii bisericeşti vor fi retribuiţi din bugetul Statului cu un salar lunar fix. Această măsură s'a pus în aplicare încă din 1 Aprilie 1937 şi astăzi sunt retribuiţi lunar aproape toţi absolvenţii şcoalei. Pe lângă aceasta, cântăreţii vor avea uzufructul sesiunii cantorale, obţinută din reforma agrară.

Onorata Preoţime e poftită a ceti această Notificare credincioşilor noştri în sfânta biserică în trei Dumineci consecutive şi a îndemna părinţii să-şi trimită fiii buni la Şcoala de cântăreţi bisericeşti.

Totodată mai dispunem Oficiilor parohiale spre ştire şi strictă conformare următoarele:

a) Parohiile care angajează absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi din Sibiu, până la introducerea acestora în statele de salarizare, să le asigure din casieria parohială un salar lunar potrivit, conform hotărîrii Aadunării eparhiale din 1933 emisă de Noi cu Nr. 6621/933.

b) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi din Sibiu să fie angajaţi pe lângă cei bătrâni *calificaţi* din parohiile noastre, Consiliul parohial având obligaţia să le asigure jumătate din uzufructul sesiunii cantorale.

c) Cântăreţii cu diplomă dela Şcoala de cântăreţi angajaţi în parohii cu cântăreţi necalificaţi, să se bucure de dreptul de a ocupa strana dreaptă, având Consiliul parohial îndatorirea a le asigura două treimi din sesiune şi din toate venitele cantorale.

Posturile de cântăreţi bisericeşti devenite vacante nu se vor mai putea întregi decât cu absolvenţi ai Şcoalei de cântăreţi.

Parohiile noastre, care dispun de mijloace materiale, întrucât vor avea tineri săraci dar dornici de a ajunge cântăreţi bisericeşti, sunt poftite a vota pe seama acestora taxele de întreţinere la şcoală.

Cunoscând că Biserica are lipsă de fii treji şi luminaţi, care pot fi aflat de minunat pregătiţi pentru misionarismul dumnezeeştilor sale învăţături şi în şcoala noastră de cântăreţi bisericeşti dela Sibiu, apelăm la iubita noastră preoţime şi la bunul nostru popor, să nu nesocotească chemarea de faţă, ci — dimpotrivă, — să facă din ea datoria sufletului cu urechea plecată la inima Neamului.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti dela 9 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

---

o simtă şi cei peste care suntem puşi învăţători. Incăodată, vremurile de astăzi, oricât ar fi de grele, nu ne scuză, ci dimpotrivă.

Preotul vremii de azi să fie atent apoi din cotro vin apele şi vânturile veacului şi să le strecoare prin sita principiilor creştine. Chiar cele mai furioase se vor potoli. Să fie însă la post. Având în vedere schimbările structurale, cari se anunţă aşa de tare, preoţii de mâine vor mulţumi celor de azi.

In sfârşit, Hristos, spune Scriptura, a fost preot după rânduiala lui Melhisedec.

Orice ar fi, noi să fim preoţi după rânduiala lui Hristos!

Preotul **GH. C. DIACONU**

Iisus

Un cuvânt pe care când îl pronunţi, te înfioară ca o adiere parfumată, o mângâere dulce şi puternică.
Numele lui. Bun şi blând. Pare că îl vezi aevea, îl simţi în preajmă; este o simţire nouă, un grai nou, o iubire ce se înalţă peste toate.

Iubirea pentru El. Fără îndoială iubim părinţii, fraţii, surorile; dar pentru El, pentru Iisus, simţim că ne copleşeşte sufletul o iubire uriaşă!

De unde izvoreşte aceasta oare?

Toate popoarele, de toate rasele, cari L-au primit pe El, îl iubesc la fel.

Toţi şi toate cer mângâerea Lui, ocrotirea Lui glorioasă, ajutorul lui sfânt. La polul Nord, la polul Sud, din Răsărit în Apus, aceeaş chemare caldă şi puternică pentru El.

El este pretutindeni bogat în ajutoare şi în ocrotire. Din Biserica Lui ca d ntr o fântână de aur, ţâşnesc florile iubirii şi jertfei Sale.

Cei cari tremură în agonie, îl văd pe El şi adorm fericiţi în aşteptarea dulce a învierii finale sub aripile braţelor Sale găurite de piroanele Gol othei.

Iisus. Pronunţi numele Lui sfânt şi îi auzi glasul ca un susur de izvor, ca un freamăt de aripi albe în primăvara bucuriei

Cu El dacă eşti însetat, nu mai simţi setea.

Dacă eşti flămând, nu mai flămânzeşti.

Dacă eşti mort, cu El, cu Iisus învii şi nu mai mori.

CONST. GORAN

Goluri în bibliotecile noastre

Cu plăcere mi-amintesc de vremea studenţiei mele la Sibiu, când, în răgazul îngăduit de studiile obligatorii, ispitiam slova de aur duhovnicesc a scrisului sfinţilor Părinţi, cuprinsă în monumentala colecţie Migne, la care aveam oricând acces prin larga bunăvoinţă a bibliotecarului de atunci. Deşi nu posedam cum trebue cunoştinţa grelelor limbi clasice — greaca şi latina — şi deci, eram silit să fac uz de dicţionar, totuş reuşiam pe'ndelete să scot —pe seama inimii şi minţii mele — îndestulă apă adevărat vivificatoare, din nesecatele fântâni ale înaltei spiritualităţi patristice, care sunt operile colecţionate de abatele francez Migne.

Astăzi, mă stăpâneşte un regret nu din cele mici: prin forţa împrejurărilor, nu mai am la dispoziţie minunata colecţie Migne, recte bogatul şi alesul nutremânt sufletesc din cele grele tomuri cu scrisul sfinţilor Părinţi. Măcar de-aş avea acest miruit de duh sfânt scris tălmăcit în românește. Nu-l am însă. Pentrucă nu prea-i tălmăcit el în limba noastră.

De aceea, jalnic arată bibliotecile noastre, ale preoţilor: o mulţime de goluri parcă sunt căscate în rafturile lor: lipsesc aproape peste tot scrierile patristice. Posibil să riposteze cineva: avem doar câteva tălmăciri din truda scriitoricească a sfinţilor Părinţi. — Avem, ce e drept, dar prea puţine-s aceste tălmăciri în raport cu câtimea cea mare de ceea ce s'a scris de către cei vrednici de pomenirea şi venerarea noastră. Le putem număra pe cele 10 degete dela mâini, mai cu seamă. Şi-apoi — să recunoaştem — este anevoie accesibil, anevoie de procurat ceea ce — atât cât — s'a tradus din scrierile de care-i vorba. Pornind dela această tristă, dar prea adevărată stare de lucruri, îmi permit să fac întrebare: câţi dintre fraţii preoţi posedă în ale lor biblioteci, bunăoară, cele — pare-mi-se — şase numai, volume din colecţia zisă „Izvoarele Ortodoxiei" dela Bucureşti, câţi, Tratatul despre Preoţie al sfântului Ioan Hrisostom, câţi, Fuga de preoţie a sfântului Grigorie de Nazianz...? Sunt mai mult ca sigur că mic este numărul celor dintre noi, cari au în sălaşurile lor lucrările de mai sus, plus încă vreo două-trei ce şi-au aflat fericita tălmăcire în românește.

Teologia noastră ortodoxă – se'nţelege — n'ar avea decât de câştigat din umplerea cuprinsurilor ei cu operile sfinţilor Părinţi, tălmăcite din limba în care au fost scrise ele.

Am câştiga noi, — preoţii: ne-am hrăni, ne-am fortifica, ne-am menţine a-

---

FOIŞOARA

300 ani dela naşterea lui Newton

Ziarul „Graiul Nou" ne-a adus vestea că între 15 şi 20 Iulie a. c. s'a ţinut la Londra o sesiune a Societăţii Regale, consacrată aniversării a 300 de ani dela naşterea marelui savant englez Isaac Newton. Ziarul adaugă că la această solemnitate au fost invitaţi să participe şi reprezentanţi ai Academiei de Ştiinţe a U. R. S. S., care a trimis o delegaţie de 5 savanţi, specialişti în domeniile ştiinţifice ilustrate de geniul lui Newton: fizica, astronomia matematica.

N'am putut afla dacă s'au trimis astfel de invitaţii şi la instituţiile similare din celelalte ţări şi dacă Academia de Ştiinţe din România şi-a trimis şi ea reprezentanţi la şedinţele solemne jubiliare ale Societăţii Regale din Londra. Ne-am bucura, firește, să ştim că ni s'a făcut această cinste, după cum ne-am bucura să aflăm că, în referatele prezentate cu acest prilej nu s'a neglijat să se amintească una din trăsăturile caracteristice ale firii marelui savant englez: religiozitatea.

Căci, într'adevăr, e bine să nu se uite că unul dintre cei mai mari savanţi ai lumii, întemeietorul fizicii matematice moderne şi al astronomiei fizice, a fost în acelaşi timp şi un bun credincios. Mai mult decât atât, e bine să se ştie că Newton şi-a consacrat o însemnată parte din munca sa intelectuală alcătuirii de lucrări cu caracter religios.

Va fi contribuit la această înclinare spre religiozitate a sufletului lui Newton educaţia primită de el în familie? Nu ştim, căci nu avem la îndemână, când scriem aceste rânduri, niciuna din biografiile ce i s'au închinat în Anglia şi în alte ţări. Am aflat numai că, pierzându-şi tatăl — muncitor de pământ — încă înainte de naşterea sa, micul Isaac a crescut mai mult sub îngrijirea bunicii sale şi s'a bucurat de protecţia unchiului său, preotul Ayscough, care a îndemnat pe mama sa şi a ajutat-o chiar să-şi dea copilul la studii în Trinity College, în Cambridge, unde studiase şi unchiul său.[1] Acest fapt poate explica în oarecare măsură dece Newton s'a ocupat de studiile teologice încă de timpuriu, înainte chiar de anul 1690, adică înainte de vârsta de 47 ani, nu către sfârşitul vieţii, cum citim în unele enciclopedii.[2]

Dar însuşi faptul că acest cap genial nu s'a mulţumit cu adâncitele cercetări ştiinţifice — ce aveau să-l aducă în fruntea Societăţii Regale din Londra şi printre membrii (cel dintâiu dintre străini) Academiei de Ştiinţe din Paris — însuşi faptul că o minte atât de aplicată cercetării ştiinţifice s'a îndreptat totuşi cu pasiune spre studiile teologice, dovedeşte că religiozitatea era o trăsătură fundamentală a sufletului lui Newton. Căci şi ceilalţi mari întemetori ai ştiinţei moderne de acum 300 de ani, Copernic, Galilei, Kepler, au fost credincioşi şi şi-au mărturisit credinţa, uneori în cuvinte mişcătoare, totuşi aceştia nu au scris vaste tratate de teologie, cum a făcut Newton.

Va fi de sigur pentru mulţi o surpriză, aflând că descoperitorul gravitaţiunii universale şi al calculului diferenţial (în acelaşi timp cu Leibnitz), precum şi cel care a isbutit cu geniul său ştiinţific să explice fenomenul mareelor, al descompunerii luminii şi al echinoxiilor, ne-a lăsat totuşi o Istorie a Bisericii (Church History) completă, o Istorie a Creaţiei (History of the Creation), o scriere intitulată Chestiuni paradoxale cu privire la Athanasius (Paradoxical Questions regarding Athanasius) şi „numeroase alte tratate teologice", cum se exprimă Henry Martyn Taylor în paginile pe care i le închină în Enciclopedia Britanică.[3]

Intr'adevăr, Newton are şi alte scrieri cu caracter teologic, dintre care cea mai importantă poartă titlul Memoriu istoric asupra a două remarcabile coruperi ale Scripturii (Historical Account of Two Notable Corruptions of the Scripture). Această lucrare are forma unei scrisori adresată unui prieten (filosofului John Locke, care a şi primit-o în Noemvrie 1690). Newton combate în această scrisoare pe trinitarieni, care se întemeiau în deosebi pe două locuri din Sf. Scriptură.

Newton a lăsat în manuscris şi o lucrare întitulată Observaţii asupra profeţiilor lui Daniel şi Apocalipsei sf.-lui Ioan (Observations on the Prophecies of Daniel and the Apocalypse of st. John), publicată la Londra în 1733. De asemenea a lăsat o altă lucrare intitulată Lexicon Propheticum, publicată şi aceasta în 1737, şi patru scrisori adresate lui Bentley şi conţinând câteva argumente pentru dovedirea existenţei lui Dumnezeu. Şi aceste scrisori au fost publicate, de un nepot al lui Bentley, în 1756.

[1] *Dr. Fred. Rosenberger.* Die Geschichte der Phisik, I-er Theil, Braunschweig, Fr. Vieweg u. Sohn, 1882, p. 188.

[2] Newton s'a născut în anul 1643 şi a murit în anul 1727.

[3] Ed. XI-a, New-York 1911, vol. XIX, p 592.

Sfântă Marie

In bezna amăgirii, pe-ale vieții mări deșarte,
Talazuri zgomotoase urlând se sparg în zare
Și valuri de ispite'n fiecare parte
Spumând în vijelia furtunii de pe mare.

Corabia iubirii alunecă pe valuri
Și pe catargul păcii Fecioara ocrotește
Năerii ce porniț-au spre-ale fericirii maluri
Cu gând de mântuire ce'n drum îi întărește.

Sfântă Marie, maică ce porți milostivirea,
Ce-ai strâns durerea'n lacrămi lângă al tău Fiu iubit,
Te roagă pentru robii ce-ți cer azi isbăvirea,
Lumina păcii sfinte s'o dea Cel Preamărit

Și noi cei arși de chinuri și frânți de osteneală
Ți-om dărui o rugă curată ca o floare:
Mireasă nepătată, primește-o în betelă
Și pentru noi, Stăpână, fi'n veci tu rugătoare.

Preot ȘTEFAN TASCIANU

† Friedrich von Bodelschwingh

In Bethel lângă Bielefeld se găsește marea așezare de caritate pusă în serviciul bolnavilor, înființată de Bodelschwingh-Tatăl. In frunțea instituției acesteia care adăpostește vre o 7000 de suferinzi, a urmat fiul marelui ei întemeietor, Friedrich von Bodelschwingh, care a păstrat linia de conducere moștenită dela părintele său. Nu de mult s'a mutat din această viață, însoțit de stima tuturor celor ce i-au cunoscut activitatea progidioasă ca păstor de suflete și alinător de suferință, în deosebi a epilepticilor. Instituția dela Bethel a fost vizitată dintre ai noștri de I. P. C. Arhimandrit *Ioan Dinu* și de P. C. ieromonah *Serafim Popescu*, trimiși de I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae pentru a studia viața și organizația ei. Odată cu Dr. Bodelschwingh trece la cele veșnice un suflet rar de elită a creștinătății.

C. preoți să stea în fruntea mișcării

Oastea Domnului

prinse duhurile. Ar câștiga păstoriții noștri: și-ar însuși prin mijlocirea noastră sau ei direct — înaltele principii de bine, de adevăr, de frumos, ce se vădesc în fiecare slovă a scrisului patristic.

O legitimă speranță a prins a miji întru noi odată cu faptul tălmăcirii și apariției în Sibiul nostru ortodox — a Filocaliei. Fie ca faptul acesta să rodiască alte multe, multe fapte similare.

Preot **Ion I. Suciu**

Fiul Omului

Păsările cerului își au odihnă,
Vulpile locașurile'n vizuini.
Peste fruntea Fiului în loc de tihnă,
Brobonează sânge, urmele de spini.

Seamănă lumină și alină rane.
De pe drumuri strigă neamul Său, plângând.
Plouă apă vie'n suflete sărmane
Și rodește'n ceruri, holdele crescând.

Se socot bătrânii, chibzuesc din carte
Cărturarii'ncovoiați ș'albiți de gând:
Astfel de Mesia ei să aibă parte,
Un dulgher galileian, desculț, flămând?

Nu-i decât o blasfemie și ocară,
Pentru legământul nostru mereu sfânt,
Ce-l coceam la sân ca soarele în vatră,
De-a fi singurii aleși peste pământ.

Isgonit ca un netrebnic în pustie,
Pentru prima dată se văzu înfrânt.
Spumegă Satan de ură în mândrie,
Nu cunoaște alt stăpân peste pământ.

Cutezanța de-a strica orândutrea,
O tocmește el cu Iuda ș'arhiereii'n sfat —
Legământ să fie, cât va fi zidirea,
Christ pe cruce, să-L ridice spânzurat.

Tatăl își aduce Fiul jertfă lumii.
Cerul și pământul orde pe altar
Se topesc într'una, în smerenia humii,
Noua'mpărăție, revărsată n dar.

Lumea n'o primește, — și rămâne Fiul,
Mângâiat pe cruce'n plânsul vântului,
Cuprinzând în brațe și în ochi pustiul,
Marele însingurat al cerului.

Preot IOAN IONESCU

Nr. 8407/1946 1—1

Publicațiune de licitație

In ziua de 24 August 1946 la ora 9 dimineața, se va ține în cancelaria Arhiepiscopiei ortodoxe române în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 32, licitație publică cu oferte închise pentru darea în întreprindere a continuării lucrărilor de construcție a edificiului Școalei normale ortodoxe de fete „Andrei Șaguna din Sibiu.

Ofertanții vor depune la licitație garanția provizorie de 5% în numerar sau efecte de stat.

Planul, devizul și condițiunile se pot vedea în cancelaria Arhiepiscopiei ortodoxe în Sibiu, unde se dau zilnic informațiuni.

Sibiu, 3 August 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Incepând cu 15 Iulie c. apare la București *„Lumina Creștină"*, organ al Uniunii Preoților Democrați din România. Ziarul apare la 1 și 15 ale fiecărei luni, costul unui număr fiind 500 lei.

In conformitate cu noul Statut al Funcționarilor publici, salarul unui preot dela oraș va fi egal cu al unui profesor secundar, iar cel al unui preot dela sat va fi egal cu cel al unui învățător.

La sfârșitul sesiunii generale din Mai-Iunie 1946, a fost ales președinte al Academiei Române distinsul jurist și istoric *Andrei Rădulescu.*

Statutul funcționarilor publici a căpătat formă definitivă.

Duminecă 14 Iulie a. c. a avut loc în comuna Slatina de Mureș, trecerea unei familii de sectari la ortodoxie.

In cadrul unei conferințe de presă, dl ministru Petre Constantinescu-Iași a făcut expuneri privitoare la rezultatul călătoriei dsale în Anglia și Franța.

Savantul sovietic Veisfertolv dela Moscova, va ține la București — sub auspiciile ARLUS-ului — trei conferințe filosofice.

EXTERNE:

Conferința de pace s'a deschis la Paris, în 29 Iulie c. Delegația română la această cenferință, va fi condusă de dnii: Gh. Tătărăscu, L. Pătrășcanu, Șt. Voitec și I. G. Maurer.

Secretariatul general al ONU-ului a publicat ordinea de zi a viitoarei adunări generale, care va avea loc la 23 Sept. c.

Guvernul persan a demisionat.

Guvernul albanez a fost invitat să trimită delegați la ONU.

Dl Alexandru Oboff, vicepreședintele guvernului bulgar și ministru al agriculturii, întorcându-se în țară, a declarat reprezentanților presei că este profund impresinat de primirea ce i s'a făcut în România.

Dl Huysmans, fruntaș socialist, a reușit să formeze noul guvern belgian.

Guvernul turc a demisionat.

14 August, ziua capitulării Japoniei, a fost proclamată ca sărbătoarea victoriei în St. Unite.

S'au restabilit legăturile telefonice între Londra și Moscova.

Profesorul sovietic Gavril Tihov a descoperit existența unor plante în planeta Marte.

România obține un împrumut de 75 milioane franci din Elveția.

Nr. 8048/1946

Concurs

La Școala Normală ortodoxă română de băieți „A. Șaguna" din Sibiu, pe data de 1 Septemvrie 1946, sunt vacante următoarele catedre bugetare:

1. Educație fizică.
2. Cooperație și contabilitate.
3. 2 catedre la Gimnaziul unic.

Doritorii de-a ocupa una din aceste catedre, își vor înainta cererile de numire direct Consilului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu până la 15 August 1946.

Dela candidați se cere să întrunească condițiunile prevăzute în art. 10 și 12 din legea asupra raporturilor dintre școalele secundare confesionale și On. Minister.

Sibiu, din ședința secției culturale, ținută la 23 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 370/1946 (32) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a II-a **Ohaba,** din protopopiatul Blajului, se publică concurs în termin de 30 de zile dela prima apariție în Tel. Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu 3 camere și grădină în extensiune de 600 st. p.
3. Sesie parohială de 13 jug. și 1502 stj. p. arător; 5 jug. și 601 stj. p. fânaț; 2 grădini de 986 stj. p.; 1 vie de 72 stj. p.
4. Dreptul nelimitat în pășunea composesoratului.
5. Soarte de lemne din pădurea comunală.
6. Stola obișnuită în protopopiatul Blajului.

Indatoriri: Preotul ales va predica în dumineci și sărbători și va face catehizația în școala primară.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare și cu binecuvântarea de candidare din partea I. P. Sf. nostru Mitropolit, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc din Blaj, după care concurenții se vor prezenta în parohie, cu avizul prealabil al Oficiului protopopesc, spre a servi și a lua contact cu credincioșii, în vreuna din dumineci sau sărbători.

Oficiul protopopesc al Blajului, în înțelegere cu Consiliul parohial din Ohaba.

Blaj, în 6 Iunie 1946.

Preot **Ioan Opriș**
adm. prot.

Nr. 851/1946 (35) 3—3

Concurs

In conformitate cu ordinul Preavenerabilului Consiliu Arhiepiscopesc Nr. 6131 din 3 Iunie 1946, publicăm concurs pentru întregirea parohiei de clasa II-a **Peștera-Bran,** protopopiatul Bran, cu termin de 30 zile dela prima apariție în „Tel. Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Taxele stolare obișnuite în parohiile protopopiatului Bran.
3. Sesiune parohială 19.125 jug. pădure în Preduș.

Indatoriri:

1. Cel ales va predica regulat în dumineci și sărbători și va catehiza elevii și elevele școalei primare de stat din parohie.
2. Va activa statutar în cadrele societăților parohiale culturale și religioase: Sf. Gheorghe, Anastasia Șaguna, Casa Culturală, Reuniunea de femei și Oastea Domnului.

Cererile de concurs, provăzute cu toate documentele necesare și cu autorizația de-a candida dela Venerabilul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc Bran, Zărnești, jud. Brașov, iar concurenții se vor prezenta în parohie, în dumineca și sărbătoarea ce le vom fixa-o, spre a cânta, eventual a celebra și a face cunoștință cu poporul dreptmăritor.

Zărnești, 12 Iunie 1946.

Vasile Stoicanea
protopop

Grefa Tribunalului Sibiu, secția I-a

Extras Nr. 7737

Conform art. 93 din legea persoanelor juridice, Societatea Muzeului pentru Științe Naturale din Sibiu în adunare generală din 16 Aprilie a revenit la vechea denumire „Societatea ardeleană pentru științe Naturale din Sibiu" și a ales în comitetul de conducere în locul dlor Ernst Kapesius și Helmut Dachler pe dnii Engber Alfred, farmacist și Schuster Richard, profesor, ca secretar, cetățeni români din Sibiu.

Vizat pentru publicare.

Dosar 1969/924.

(39) 1—1 Prim-grefier: S. **Pascu**

Am înșirat aceste lucrări teologice ale lui Newton, cu riscul de a plictisi pe cititor, pentru a se vedea că într'adevăr solemnitatea jubiliară dela Londra este un prilej și pentru teologii creștini să atragă atenția că nu există nicio incompatibilitate între cercetarea științifică adâncită și credința religioasă și că, dimpotrivă, numai cercetarea superficială îndepărtează de Dumnezeu, cum a remarcat un alt mare cugetător englez, Bacon de Verulam.

Căci Newton, deși a ajuns, prin descoperirile sale asupra atracției universale și asupra legilor mișcării în general, la o concepție mecanicistă despre lume, el n'a alungat totuși pe Dumnezeu dela cârmuirea universului, ci dimpotrivă a arătat cum alcătuirea universului și legile care îl cârmuesc vădesc savantului la fiecare pas existența și acțiunea unei Ființe atotputernice, inteligentă și bună. Astfel, el spunea într'una din scrisorile sale adresate lui Bentley, că el „și-a îndreptat atenția în opera sa asupra sistemului lumii spre astfel de principii, care pot să provoace, la oamenii ce gândesc, credința într'o ființă divină, și nimic nu i-ar pricinui o bucurie mai mare, decât să vadă realizându-se această izbândă".[1]

Intr'adevăr, în vreme ce unii oameni de știință din secolele următoare lui Newton au căutat să explice alcătuirea universului și mișcarea din lume numai prin cauze naturale, acesta s'a străduit să arate că materia, prin firea sa, e inertă, adică tinde să rămână în stare de repaus sau de mișcare, câtă vreme nu intervine o forță care să-i schimbe starea. Și cum, dela sine, materia nu s'a putut pune în mișcare, nu avem altă cale decât aceea de a admite intervenția unui principiu imaterial, acțiunea unei Ființe atotputernice, care însă pentru Newton nu este în afară de lume, ci în lumea însăși, fără să se confunde totuși cu subatanța lumii, cum se întâmpla în cugetarea lui Spinoza, și fără să fie supusă necesității, ca în sistemul lui Leibniz. Dumnezeu este o ființă liberă și guvernează lumea după legi puse de el, fără ca să fie aservit acestor legi. Iată cuvintele în care un discipol al lui Newton, savantul matematician Maclaurin, analizând una dintre principalele opere științifice ale maestrului său, redă concepția acestuia despre Dumnezeu: „Dl. Cavaler Newton face apoi câteva reflexii asupra naturii cauzei supreme și conchide, pornind dela structura lumii vizibile, că aceasta este supusă unei ființe atotputernice și cu desăvârșire înțeleaptă, care o guvernează, nu ca fiind Sufletul său, ci ca Stăpânul său, exercitând o putere absolută asupra universului, nu ca asupra propriului său Corp, ci ca asupra Operei sale și acționând cum vrea, fără să fie constrâns în vreun fel oarecare.[2]

Nu este locul, firește, să expunem aici mai pe larg concepția lui Newton despre Dumnezeu și argumentele pe care le scoate el din cercetarea naturii pentru a dovedi existența și acțiunea guvernatoare a lui Dumnezeu în lume. Cine dorește o asfel de expunere o poate găsi în ultimul capitol al cărții savantului englez Maclaurin, care, din fericire, se găsește, în traducerea franceză a medicului Lavirotte, în biblioteca Muzeului Bruckenthal din Sibiu. Ne este suficient să citâm, dintr'o altă lucrare, câteva cuvinte ale lui Newton, care spun mai mult decât toate argumentele sale pentru dovedirea existenței lui Dumnezeu: „Noi avem pe Moise, Profeții și Apostolii, chiar și însuși Cuvântul lui Iisus. Dacă nu ascultăm de aceștia, apoi suntem tot atât de vinovați ca și ludeii".[3]

Mărturia aceasta a lui Newton valorează mai mult chiar decât „argumentul gravitațional" pentru existența lui Dumnezeu, pe care unii apologeți l-au scos din operele sale științifice, și ne arată cât de pătruns era de duh creștin spiritul acestui geniu științific. De aceea, cine mai îndrăznește astăzi să susțină că știința este împotriva credinței, să meargă la înșiși creatorii și protagoniștii științei moderne și să învețe dela ei ce sprijin nebănuit poate aduce știința credinței în Dumnezeu, atunci când nu intervin considerațiuni de un cu totul alt ordin decât cel științific.

Am dori deci să știm că s'a reamintit lucrul acesta cu prilejul solemităților dela Londra, unde s'a cinstit amintirea unuia dintre cei mai mari oameni ai științei și ai credinței în același timp.

Emilian Vasilescu

[1] Letter to Dr. Bertley I. lo Dec. 1692. Op. IV, p 429. Citat după *Kurd Lasswitz*, Geschichte der Atomistik vom Mittelalter bis Newton, 2-er Bd., Hamburg, Leopold Voss, 1890, p. 577.

[2] *Maclaurin*. Exposition des découvertes philosophiques de M. le Chevalier Newton, trad. par Lavirotte, Paris, Durand et Pissot, 1749, p, 403-404.

[3] E. Dennert, Die Religion der Naturforscher, Berlin, Vaterländischen Verlags- und Kunstanstalt, 1908, p. 23.

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

ANUL XCIV SIBIU, 25 August 1946 Nr. 33—34

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Întemeiat în 1853 de Mitrop[olitul] Şaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

23 August

Hotărîtoarea zi de 23 August 1944, a intrat definitiv în sbuciumata istorie a Neamului nostru. E ziua în care — printr'o uriașe și hotărîtă sforțare — cursul istoriei Neamului a fost îndreptat pe un făgaș nou.

Pe măsură ce trece vremea, ne dăm tot mai bine seama de valoarea istorică a actului dela 23 August 1944. Abia atunci când vom avea perspectiva deplină a aprecierii acestui act, vom vedea în adevărata lumină consecințele binecuvântate ale lui.

La acest popas de națională prăznuire, gândul întregului Neam se îndreaptă cu recunoștință către tânărul și înțeleptul său Rege, Majestatea Sa Mihai I, fără a cărui hotărîre întorsătura dela 23 August 1944 nu putea prinde întruchipare.

Totodată prinosul de recunoștință al Neamului, se îndreaptă și către grupările politice care — într'un înalt gest de adevărat patriotism — au contribuit din răsputeri la salvarea Țării.

Dar dacă pe plan intern acțiunea dela 23 August a reușit mulțumită înțelepciunii Suveranului și concursului dat de forțele noastre politice, pe plan extern salvatoarea întorsătură s'a putut face numai cu înaltul sprijin al Marilor noștri Aliați, cărora le exprimăm și de data aceasta, toată recunoștința și admirația noastră.

Conștienți de capitala importanță a acțiunii dela 23 August și ferm hotărîți de-a păși — strâns uniți în jurul tânărului nostru Rege — mai departe pe drumul adevăratei democrații, așteptăm cu fruntea sus dreptele hotărîri ale Conferinței de Pace dela Paris.

TELEGRAFUL ROMÂN

Alegere de protopop

La 1 August 1946 s'a ținut alegerea de protopop pentru protopopiatul Brașovului.

A fost ales cu unanimitate de voturi (43 voturi) și cu mare însuflețire preotul *Dr. Nicolae Stinghe* dela biserica Sf. Nicolae din Brașov, care administrează protopopiatul de timp mai îndelungat.

Alegerea a fost condusă de cons. arhiepiscopesc Dr. A. Gâlea.

Cuvântarea

Inalt Prea Sfințitului Mitropolit NICOLAE la sfințirea bisericii sfintei Mânăstiri Brâncoveanu

«Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul sau strâmtorarea, sau prigoana, sau foametea, sau golătatea, sau sabia?... Sunt încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici căpeteniile, nici puterile, nici cele de acum, nici cele viitoare..., nici altă făptură oarecare nu va putea să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu, care este în Hristos Iisus, Domnul nostru» (Rom. 8, 35. 38—39).

*

Vrăjmășia vremurilor poate dărâma zidurile, dar credința nu poate fi dărâmată. Mărturie este și această sfântă mânăstire: zidurile ei au fost dărâmate, dar credința din care a răsărit n'au clătinat-o nici prigoanele, nici necazurile, nici vrăjmășiile vremilor. N'a trecut neamul acesta prin atâtea furtuni și totuși nu s'a despărțat dela credința cea strămoșească? Necazurile? — Vai câte am răbdat! Prigoanele? — Câte au trecut peste trupul nostru! Foametea sau strâmtorarea? — Câte am suferit! Sabia? — Și de câteori ne-a sângerat istoria! Nimeni și nimic n'a putut și nu poate să ne despartă de dragostea lui Hristos. Dragostea aceasta a lui Hristos ne-a călăuzit până în vremea de azi, ea ne-a făurit sufletul și l-a trecut biruitor peste toate.

Și nu numai poporul a suferit, ci și sfintele locașuri de închinăciune au suferit aceeași prigoană. Ele au suferit în rând cu poporul, pentrucă s'au făcut una cu poporul și cu durerile lui, precum și poporul s'a făcut una din tot sufletul și toată inima cu Biserica lui și cu credința lui.

Care a fost soarta sfintelor mânăstiri? Știți câte mânăstiri am avut numai în Ardeal? — Mai bine de 160 mânăstiri. Numai dela Sibiu la Brașov, pe sub munte, am avut 26 de mânăstiri. Cele mai multe zidite de țăranii noștri iobagi. Ei au rupt câte o bucată din sărăcia și suferința lor, ca să împânzească pământul Ardealului, afară de bisericile satelor, și cu mânăstiri de închinare. Mai puține au fost zidite de boeri ai Țărilor Române sau boeri ardeleni (până în veacul al 16 lea) — și mai puține, sau mai strălucite și mai bine înzestrate, de Domni, de Voevozii Țărilor române. Mânăstirea de aici se numără printre aceste ctitorii voevodale. Alături de mânăstirea Prislop, de mânăstirea Vadului (Ștefan cel Mare) și alte mânăstiri din Maramureș. Aceasta de aici a fost zidită pe la anul 1700 de evlaviosul Domn *Constantin Brâncoveanu*. El a zidit și biserica din Făgăraș, furată pe nedrept dela Românii dreptmăritori, iar în sat jos la Sâmbăta de sus și-a clădit un conac pentru vremuri de bejenie. Aici a așezat călugări ardeleni și de dincolo de munți. Călugării au avut un mare rost în viața poporului nostru. Ei nu numai că au ridicat rugăciuni pentru suf'etul neamului, ci au răspândit cărți tipărite în Țara Românească împrăștiindu-le ca o sfântă cuminecătură dela frate la frate în întreg Ardealul. Ei au dus svon din durerea poporului peste țări, vestind dreptatea românească. Tot din mânăstiri s'a ridicat călugărul luptător Șofronie dela Cioara, ca să apere legea prigonită de Curtea din Viena, armată, administrație și o parte dintre Români trecuți la altă lege. Văzând dârzenia mânăstirilor în apărarea legii și ființei românești, dușmanii credinței noastre s'au năpustit asupra lor.

Maria Terezia a trimis pe generalul Buccov cu ordin să nimicească toate mânăstirile. Cele de lemn au fost nimicite prin foc, cele de zid — dărâmate cu tunurile. Tot ce era în ele, cărți de preț și veșminte sfinte, a căzut pradă focului. Jale mare a fost atunci în sufletul românesc din Ardeal. Aceasta în anii 1761—1765. Mânăstirea de aici a scăpat. Poate pentrucă familia Brâncoveanu avea încă legături la Curtea dela Viena.

Dar în 1785, vlădica greco catolic, cu sânge românesc, dar nu și cu inimă de Român, a cerut printr'o scrisoare, ce s'a păstrat până astăzi, generalului austriac din Sibiu să dărâme și mânăstirea aceasta. Generalul i-a răspuns că nu-i poate împlini dorința până nu va primi ordin dela Viena. Ordinul dela Viena nu-l cunoaștem. Știm însă că în anul 1785 a venit un ofițer dela Sibiu, care cu două lovituri de tun a retezat turnul și bolta de deasupra altarului și pe călugări i-a risipit. Așa ruinată a stat mânăstirea, în bătaia vânturilor, furtunilor, viscolelor până când a isbândit Dumnezeu visul cel mare de unire al tuturor Românilor. Atunci am cerut ministrului Agriculturii, ca la Reforma agrară să ne dea mânăstirea și vatra ei, ca s'o putem reclădi. Om de multă inimă românească, ministrul ne-a împlinit dorința. Apoi am făcut apel la turma cea dreptcredincioasă din Ardeal, ca astfel sufletul pe care tunurile nu l-au putut dărâma să ridice iarăși zidurile ruinate de vrăjmași. Cu ajutorul bănuților strânși și dela bogați dar mai ales dela cei săraci, am început rezidirea mânăstirii. Unii mi-au zis: «Ce Te apuci să faci mânăstiri? Astăzi e altă lume: nu mai e ca pe vremea lui Brâncoveanu. Nu se mai potrivesc mânăstirile». Le-am răspuns: «Voi sunteți dintre cei îndoelnici. Eu însă mă iau după mulțimea cea credincioasă a poporului. Că și în vremurile de azi — cu tot progresul tehnic — sufletul omenesc a rămas doritor a se închina Făcătorului, a-și găsi razimul vieții în credință și mângâierea în rugăciune. Fără avioane, tunuri și alte lucruri poate trăi omul, dar fără credința în Dumnezeu nu s'a văzut să trăiască nici un popor. Iar poporul nostru niciodată n'a ajuns la părerea că n'are lipsă de Dumnezeu. El zice și azi, ca strămoșii, cu sf. ap. Pavel: nimeni și nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Hristos. Prin ea trăim. In vremurile grele de azi, cel mai puternic razim pentru suflet nu este altul decât Biserica și credința strămoșească. Cu adevărat nimic nu ne poate despărți de dragostea lui Hristos. Voi toți, ceice ați venit aici, sunteți dovadă că poporul nostru trăește prin credință și nimic nu-l poate despărți de această credință.

Dumnezeu știe, cu câtă dragoste, cu ce suflet cald și inimă curată, am început rezidirea mânăstirii. Am scos rădăcilnile din pământ, am plantat grădina, am făcut lacurile, am rezidit biserica, am zidit din temelii clopotnița și am reconstruit casele — cu râvna ca frumusețea locului să înalțe sufletele tuturor ce vor veni aici. Am vrut să fie aici locaș de rugăciune, de reculegere, de căință și mângâiere, de lumină și întărire. Și Dumnezeu mi-a ajutat. Dar bucuria mea a fost și mai mare când, la lucrul gata, am putut aduce câțiva călugări evlavioși, pe cari i-am pregătit în școală la Sibiu și în străinătate, ca să le încredințez lucrarea.

Am fost povățuit bine de Domnul nostru Iisus Hristos și în alegerea călugărilor, a căror vrednicie o știți. De ce am întârziat sfințirea? — Pentrucă voiam să zidesc o casă mare pentru călugări, țiparniță și casă de adăpost pentru preoții bătrâni și să pot aduce aici și pe studenții teologi, un an sau câteva luni, ca în duh de rugăciune să se pregătească pentru preoție. Am așteptat zile bune și senine, dar au venit zile grele. Cum închinătorii sporeau mereu, mi-am zis: n'o mai las. Cine știe cât voi mai trăi. Merg să o sfințesc și să mă bucur cu voi de praznicul de azi. Și să mulțumesc lui Dumnezeu de darul, binecuvântarea și ajutorul ce l-a revărsat peste noi toți, ca să pot înălța acest locaș de închinăciune.

Rog pe Dumnezeu-Tatăl și pe Fiul și pe Duhul Sfânt din adâncul inimii să păzească această vatră mânăstirească și s'o prefacă într'o vatră de lumină cerească, plină de daruri duhovnicești pentru poporul românesc. Dumnezeu să fie milostiv tuturor celor ce vor veni la această mânăstire și vor cere iertare sufletelor lor. Dumnezeu să fie milostiv tuturor celor ce mi-au ajutat la rezidirea ei, Dumnezeu să fie milostiv pentru părinții ce vor sluji în Biserica aceasta. Cu cât păcatele vor fi mai grele, cu atât rugăciunea lor să fie mai fierbinte. Eu îi rog ca să-și pună tot sufletul și cu jurământ îi leg să păzească toate rânduelile credinței strămoșești și vieții mânăstirești.

Cuvântul
primului ministru adresat preoţimii

Ca fiu credincios al Bisericii străbune şi ca unul care m'am străduit şi mă străduesc ca în aceste vremuri de înoire a orânduirilor vieţii obşteşti în toate sectoarele ei, Biserica şi toate cultele să fie chemate a-şi uni efortul lor cu efortul guvernării democratice şi să-şi afirme prin aceasta vitalitatea şi dragostea curată de popor, mă adresez slujitorilor altarelor tuturor cultelor ţării, făcându-le chemarea de a sta alături de poporul greu încercat de năpasta secetii din anul acesta.

Fac apel la priceperea, la puterea lor de muncă şi de jertfă, precum şi la patriotismul lor încercat, ca să-şi mobilizeze toate puterile şi să între în bătălia pe care am declanşat-o pentru ajutorarea regiunilor bântuite de secetă.

Pâinea cea de toate zilele trebue nu numai cerută, ci şi câştigată şi asigurată pe seama tuturor fiilor patriei.

In acest scop, am înfiinţat un Comandament unic sub preşedinţia dlui ministru profesor univ. Traian Săvulescu, secretarul departamentului Agriculturii.

Acest Comandament prin aparatul tehnic şi prin toate mijloacele cari i s'au pus la dispoziţie, intră în acţiune generală pe ţară, pentru ajutorarea celor loviţi de secetă.

Cer tuturor slujitorilor altarelor din întreaga ţara să colaboreze cu organele acestui Comandament, să le stea la dispoziţie prin tot ce pot, şi să treacă imediat la acţiune chiar din iniţiativă proprie, pentru combaterea urmărilor grave ale secetei.

Bătălia începută este impusă de nevoile economice ale poporului, dar ea va constitui şi un examen hotărîtor pentru toţi slujitorii altarelor, examen al cărui rezultat va fi apreciat după cuviinţă şi cu dreptate de către grvern şi de către popor.

Bucureşti, 15 August 1946.

Dr. P. GROZA

Preşedintele Consiliului de miniştri şi ministru ad-interim la departamentul Cultelor

---

Iar pe poporul drept credincios îl chem, cu glas de iubire părintească, să vie la acest sfânt locaş şi să se roage Domnului pentru mângâiere şi ajutor — şi să se roage Maicii Domnului, Maicii celei neprihănite, ocrotitoarea noastră a tuturor. La praznicul Adormirii Maicii Domnului, Ei închin această mânăstire, aşa cum a închinat o ctitorul ei, Constantin Brâncoveanu. Hramul a fost şi rămâne: Adormirea Maicii Domnului. Şi în fiecare an voi veni, la acest praznic, ca să-mi împreun rugăciunile cu rugăciunile voastre. Să rugăm pe Maica Domnului, ale cărei rugăciuni către Fiul Ei sunt cele mai bine primite, să roage pe Fiul Ei pentru iertarea păcatelor tuturor celor ce vor veni la locaşul Ei cel sfânt. Să-i ocrotească pe toţi, pe mame şi prunci, pe tineri şi fete, pe bătrâni şi neputincioşi, de toată năpasta şi necazul. Ea e mama tuturor fiilor neamului nostru, liman de scăpare al tuturor celor înviforaţi. Ţie, Maică preacurată, mulţumind pentru ocrotirea dată sf. locaş, Ţie îţi închin această mânăstire, purtării Tale de grijă şi iubirii Tale o dau şi pe toţi ceice vor veni la dânsa.

Doamne Iisuse Hristoase, stăpânul vieţii noastre, noi îţi făgăduim, împreună cu apostolul neamurilor, că nici necazul, nici prigoana, nici foametea, nici sabia, nimeni şi nimic nu ne va despărţi de dragostea Ta şi ne legăm să rămânem neclintiţi în această dragoste ce s'a răstignit pentru noi, rugându-Te ca să ţii şi pe urmaşii noştri în aceeaşi dragoste până în veacuri nesfârşite. Amin!

PROTOPOPUL

Acesta este titlul unui frumos articol, publicat în «Buletinul Eparhiei Argeşului» pe luna Martie 1946, de Pr. Marin S. Diaconescu, unul dintre cei mai harnici, culţi şi idealişti preoţi, un exponent al preoţimii argeşene, azi consilier referent. Ne facem o plăcută datorie de a aminti de numele şi meritul P. C. S. aici în organul şagunian, pe care ştim cât îl preţuieşte Păr. Diaconescu, deoarece l am găsit des citat în publicaţiile bisericeşti ale Eparhiei Argeşului.

Se ştie că protopopul sau protoiereul este organul de legătură între eparhie şi parohie, între chiriarh şi preoţi, cu obligaţii şi datorii şi pentru o parte şi pentru alta. Demnitatea şi responsabilitatea protopopului o arată P. C. Sa când zice: «Protopopul, fiind organ de legătură imediată cu conducerea centrală şi persoana ce se bucură de toată încrederea centrului conducător, trebue să păstreze cea mai vie, cea mai curată, cea mai neîntreruptă, cea mai duhovnicească legătură cu centrul, dela care primeşte toate dispoziţiile ce se cer împlinite pe teren. Cutia de rezonanţă a centrului eparhial este centrul protopopesc. Tot centrul protopopesc este trâmbiţa care difuzează ordinele centrului eparhial. Opera cultural-misionară pe teren nu se face decât atât cât protopopul este un devotat al centrului şi un cât mai înflăcărat misionar creştin». Este cazul să spunem că pentru Ardeal protopopul este persoana de încredere şi devoţiune nu numai pentru chiriarh, dar şi pentru preoţii şi credincioşii din tractul respectiv, care iau parte la alegerea lui. Ceea ce este enorm de mult.

Dacă protopopul este un fidel executor al îndrumărilor dela centru, în aceeaşi măsură trebue să fie un fidel tălmăcitor, îndrumător al situaţiilor, necazurilor şi nevoilor din parohii, pentruca directivele de sus să fie într'adevăr leacuri eficace necazurilor de jos. Sau cum spune şi P. C. Sa: «...neapăsând niciodată pe nimeni dintre cei vrednici, neacoperind niciodată pe nimeni din cei cu scăderi, neştirbind cu nimic autoritatea superioară, neascunzând nimic faţă de centrul superior».

Inchipuţi-vă un ofiţer de legătură ce n'ar spune la cartierul general, situaţia exactă de pe câmpul de luptă! Ne aducem aminte din scrisul lui Petrov de un tânăr destoinic, ajuns chiriarh, care vrea să realizeze cu preoţimea diecezei sale, înaltele gânduri şi intenţii, de care era însufleţit. Cu toate circularele sale frumoase, bazat pe informaţii şi situaţii false, n'a putut înfăptui nimic, până n'a cunoscut la faţa locului lipsurile şi greutăţile preoţimei. Pentru aceasta trebue să dai fiecăruia ce i se cuvine. Că sunt preoţi cari nu-şi fac datoria, sunt; dar cei mai mulţi muncesc cu hărnicie în via Domnului şi se cade să le cunoşti greutăţile şi să le apreciezi munca.

Protopopii sunt pentru preoţi, într'unfel, ceea ce sunt inspectorii pentru ceilalţi funcţionari. Dar protopopul nu este numai un simplu inspector, sau culegător de informaţii, un statician, ci, pentru stimularea binelui şi îndreptarea răului, un părinte pentru preoţii tineri, un frate mai mare pentru ceilalţi. (Păstrez neştearsă amintirea şi intacte impresiile din întâiul meu contact cu întâiul meu părinte sufletesc, un vrednic protopop; mi-aduc aminte de îndrumările date cu tact şi de atitudinea sa demnă în situaţii în care era în joc numele Bisericii). Procedând pedagogic şi evanghelic, el nu numai va primi dela centru, dar îl va informa corect asupra celor bune, dar şi asupra celor rele; iar jos în celula parohiei, va reliefa pe cele bune, dar fără ezitare, şi pe cele rele. Ocolirea lor, fie sus fie jos, va aduce un rău serviciu instituţiei întregi.

Protopopul este organ de control şi îndrumare, dar e legat şi de parohie ,care trebue să fie un fel de pepinieră sau grădină model între celelalte parohii. Multă muncă, ar spune cineva. Dar şi cinste multă. Protopopul este cel dintâiu între preoţi. E o fericire pentru Biserică, chiriarh şi preoţime când protopopul, model în viaţa familiară şi preoţească, mai adaogă o cultură superioară, un simţ al realităţilor, energie şi deosebit tact pentru a face faţă deosebitelor situaţii în care este pus.

Personalitatea protopopului şi felul său de a se comporta, poate să promoveze activitatea pastorală, culturală, socială a preoţilor din protopopiatul său. El e un comandant ce poate câştiga cu ceata lui de preoţi frumoase biruinţe, nu numai pe terenul bisericesc. Sunt activităţi cari nu interesează numai o parohie sau peste puterea ei, dar nici eparhia întreagă, ci numai anumite parohii, o anumită regiune. Mă gândesc la inimosul protopop al Braşovului, Ioan Popazu, care a ştiut să sesizeze lipsa şi să canalizeze mândria Braşovenilor şi credincioşilor din jur şi dorinţa lor de a avea o şcoală superioară. Fapta lui dăinueşte şi va dăinui în Liceul «Andrei Şaguna», care curând va împlini suta de ani. Atâţia alţi protopopi şi-au închinat viaţa, şi-au legat numele, sporind prestigiul Bisericii, în atâtea activităţi de largă resonanţă şi aşezăminte bisericeşti, culturale, naţionale. Nume de străzi, aşezăminte poartă numele şi cheamă amintirea lor.

Mai este ceva extrem de important. Personalitatea unui protopop influenţează nu numai asupra preoţilor şi altor persoane oficiale, civile sau militare, cu care dânsul vine în contact, dar şi asupra poporului credincios, cu care, ca nici un alt dregător lumesc de rangul său, are atâtea întâlniri: instalări de preoţi, vizite canonice, sfinţiri, cercuri preoţeşti şi pastorale, etc.

In Ardeal mai ales Domnul «Pătrupop» este foarte cunoscut şi respectat de popor. Intr'un ţinut asuprit, fără voevod, miniştri, prefecţi şi alţi dregători români, locul lor l-au luat vlădicii, protopopii şi preoţii. Au fost o vreme singurii şi adevăraţii reprezentanţi ai Românilor. Păstrându-se până azi sistemul elegibil democratic, protopopul este una dintre persoanele oficiale, a cărui viaţă şi activitate nu-i indiferentă poporului şi care poate influenţa asupra lui. Mă gândesc că şcolile confesionale primare dădeau examenul şi serbarea de sfârşit de an în faţa protopopului şi a satului întreg. Era o zi aşteptată de copii, căci protopopul lăuda, mângâia şi răsplătea pe cei buni, dar aşteptată şi de părinţi, pentru care cuvântul protopopului era o lege. Toate de natură să-i mărească prestigiul, al lui şi al Bisericii. De nu s'ar pierde această tradiţie, că tare păgubitor ar fi!

Iată dar că protopopul, ca nimeni altul, este — trebue să fie — un factor de seamă nu numai în parohia lui, nu numai între ierarh şi preoţi, dar şi în mijlocul poporului. Ca şi preotul, ridicându-se din popor, ales de el, în slujba lui, e în măsură să-i cunoască lipsurile şi greutăţile, şi în parte să le şi vindece.

Nu este o lecţie pentru nimeni, ci expresia răspunderii şi vredniciei acestui rang bisericesc, stâlp şi factor important în viaţa Bisericii şi a Neamului, care este Protopopul.

GH. C. DIACONU-UDA

Minunata prăznuire dela Mânăstirea Brâncoveanu

La Sâmbăta de sus, judeţul Făgăraş, peste 8000 (opt mii) de închinători au luat parte la târnosirea bisericii brâncoveneşti restaurată

La chemarea I. P. S. Sale Mitropolitului *Nicolae* al Ardealului, adresată clerului şi poporului dreptcredincios, de a lua parte la slujba sfinţirii bisericii dela Mânăstirea Brâncoveanu, au răspuns cu însufleţire preoţi şi credincioşi nu numai din toate părţile Arhiepiscopiei de Alba-Iulia şi Sibiu, ci din toate părţile ţării. A fost cu adevărat o revărsare de închinători. In mijlocul secetei cumplite care stăpâneşte peste tot, în praznicul Adormirii Precestei, la Sâmbăta de sus, a fost un adevărat potop de ape şi bucurii duhovniceşti.

Mânăstirea mucenică şi prin aceasta cu adevărat sfântă, dela Sâmbăta şi-a „ales partea cea bună". Pe această cărare a înduhovnicirii, a îndrumat-o marele ei ctitor şi înnoitor *I. P. S. Sa Dr. Nicolae Bălan.* Intr'adevăr, Mitropolitul dela Sibiu, reclădind această Mânăstire, nu s'a mulţumit numai cu ridicarea zidurilor, ci *a ţintit mai sus*, să făurească din Mânăstire o vatră de lumină şi căldură duhovnicească, la care sufletele trudite şi amărîte, sufletele cuvioase şi dornice de mântuire şi hrană cereasc să-şi afle întreaga liniştire, mulţămire şi pace.

Această menire înaltă, Mânăstirea dela Sâmbăta şi-o împlineşte cu folos de ani de zile şi ca o dovadă despre aceasta este tocmai revărsarea fără răgaz a mulţimii credincioşilor, cari vin la vatra Mânăstirii în toată vremea din toate colţurile ţării. Mergerea poporului a întrecut toate aşteptările la 15 August, ziua sfinţirii, când sionul Mânăstirii, gătit în haină de sărbătoare asemenea unui crin îmbrăcat de mâna lui Dumnezeu, a fost înconjurat de peste 8000 de închinători.

Sfânta slujbă a sfinţirii a fost săvârşită din partea I. P. S. Sale Mitropolitului nostru *Nicolae*, înconjurat de mare sobor de preoţi şi diaconi. Credincioşii adunaţi au fost adânc mişcaţi de frumoasa şi pătrunzătoarea slujbă, rămânând nemişcaţi tot timpul. Faţă de cele petrecute, condeiul nostru rămâne neputincios. Numai cel care a fost de faţă, îşi poate da seamă de clipele cu adevărat cereşti petrecute acolo. In privinţa aceasta ne mai vine în ajutor cuvântarea I. P. S. Sale, pe care o publicăm în fruntea foii şi care cuprinde şi ea numai o parte din cele rostite, întrucât a fost prinsă în fuga condeiului.

In decursul sfintei Liturghii s'au făcut şi ectenii pentru ploaie, iar I. P. S. Sa, în genunchi în mijlocul a tot poporul plecat la pământ, a cetit trei molitve pentru ploaie. — Incheindu-şi cuvântarea I. P. S. Sa, s'a ridicat păr. Ieromonah *Serafim*, care în cuvinte adânc simţite, a adus mulţămiri I. P. S. Sale pentru tot ceea ce a făcut întru înălţarea, restaurarea şi refacerea Mânăstirii.

Din partea închinătorilor din Bucureşti, cari au fost prezenţi cu sutele, a luat cuvântul P. C. Sa părintele *Gh. Paschia*, unul din vrednicii luptători în cadrele Oastei Domnului. In după masa zilei de praznic, a avut loc o frumoasă adunare a *Oastei Domnului*, sub conducerea P. C. părinte prot. Gheorghe Secaş, consilier arhiepiscopesc. P. C. Sa a prezentat adunării pe vrednicii veterani ai Oastei: David Greavu din Lisa şi Vasile Şerban din Viştea de sus, îmbătrâniţi în luptele Domnului. Au fost de faţă şi alţi fraţi râvnitori: Ioan Roşu din Craiova, N. Miclea-Bucureşti şi alţii. Mare bucurie au făcut adunării cuvântările preoţilor: Gh. Paschia-Bucureşti, Gh. Grovu-Braşov şi în deosebi cuvintele pline de căldură duhovnicească ale păr. Sabin Dobre din Şaeş. Abia către ora 6, adunarea a luat sfârşit, spre slava lui Dumnezeu.

Prot. **Gh. Secaş**

C. preoţi să stea în fruntea mişcării

Oastea Domnului

Prin orfelinat

La vindecarea rănilor războiului

S'a vorbit mult şi se mai vorbeşte încă de vindecarea rănilor războiului. Aceste răni nu pot fi vindecate uşor, întrucât unele din ele sunt foarte adânci. Alături de invalizi, de marii mutilaţi de război, problema orfanilor lipsiţi este una din rănile grele. Arhiepiscopia noastră organizând orfelinatul din Sibiu din *iniţiativa şi din marea râvnă a I. P. Sfinţitului nostru Mitropolit Nicolae* a voit să-şi dea cu hotărîre partea ei de contribuţie la tămăduirea rănilor războiului. Arhiepiscopia noastră s'a încărcat cu sarcina de-a ocroti, hrăni, îmbrăca, instrui şi creşte mai multe zeci de copii orfani. Casa Bisericii şi-a deschis porţile încă din iarna trecută şi a adus la sânul său pe copilaşii orfani cei mai lipsiţi din Arhiepiscopie, asigurându-le prin silinţele ei existenţa şi îndrumarea până ce aceşti copilaşi vor putea fi, peste ani de zile, folositori obştei româneşti.

Intre împrejurările de astăzi, Arhiepiscopia noastră luptă cu cele mai mari greutăţi pentru întreţinerea orfanilor. Fără ajutorul preoţimii şi-al credincioşilor, orfanii noştri ar fi rămas în suferinţă. In atâtea rânduri am avut prilejul să arătăm în acest loc faptele grăitoare de dragoste şi daniile pilduitoare pe cari atâţia preoţi şi credincioşi le-au făcut pentru dragii noştri copilaşi orfani, ocrotiţi în orfelinatul Arhiepiscopiei din Sibiu, strada Dealului Nr. 9.

In momentul de faţă incurge colecta de lână, dela diferitele parohii, din care am şi dat în lucru pentru confenţionarea hainelor şi mantalelor de iarnă ale orfanilor noştri. Colecta incurge mulţămitor şi nădăjduim ca prin această colectă să putem asigura îmbrăcămintea orfanilor pe un an întreg, îmbrăcăminte demnă şi de calitate.

In cele de mai jos, arătăm rezultatele din cele mai bune, obţinute în timpul din urmă: Astfel în fruntea tuturor după Covasna cu 40 kg. lână ţigaie, stă fruntaşa parohie *Agnita*, care prin râvna părintelui *E. Pora*, a colectat 37·600 kg. lână. Parohiile: Petrila Lunca de sus 11 kg.; Retişul 9·500 kg.; Crihalma 7 kg.; Roşia 7 kg.; Dridif 6·800kg.; Beia 6 kg.; Şinca nouă 5·500 kg.; Nocrich 5 kg.; Oprea Cârţişoara 4·00 kg. şi Toderiţa 4 kg.

Spaţiul nu ne îngăduie să publicăm toate rezultatele. C le pe cari le publicăm, nu sunt publicate atât pentru lauda celor cari au colectat, ci mai mult cu gândul de a fi un îndemn şi pentru parohiile cari până în prezent nu şi-au făcut colecta. Avem buna nădejde, că toate parohiile îşi vor face datoria, mai ales că e vorba de orfanii neamului şi de îmbrăcămintea lor.

REFERENT

AVIZ

Facem cunoscut C. preoţi din Arhiepiscopia noastră, că în conformitate cu dispoziţiile Onor. Minister al Cultelor, salariile preoţeşti se vor achita, începând cu luna Iulie a. c., prin CEC direct, la adresa fiecărui salariat.

Datorită acestei măsuri a On. Minister, Consiliul nostru Arhiepiscopesc, *nu mai poate acorda nici un avans în contul salarului.*

In consecinţă, nu se vor mai face cereri pentru avansuri.

Consiliul Arhiepiscopesc

Conform noului Statul al funcţionarilor publici, preoţii urmează să fie pensionaţi la 57 de ani. „Uniunea Preoţilor Democrati" a intervenit, ca slujitorii altarelor să fie puşi în retragere la 60 de ani.

Nr. 7879/1946

Notificare oficială rectificată

Cererile de primire pentru anul academic 1946/47 în Academia teologică «Andreiană» se vor adresa Consiliului Arhiepiscopesc din Sibiu până la 1 Septemvrie 1946, însoţite de următoarele documente în original:

1. Extras din matricola botezaţilor;

2 Extrasul de naştere dela oficiul stării civile;

3. Diploma de bacalaureat sau de absolvire a seminarului teologic sau de şcoală normală, având a da diferenţa la seminarul din Râmnic-Vâlcea;

4. Certificat medical despre starea sănătăţii dela medicul de circumscripţie;

5. Alte eventuale documente recomandatoare.

6. Dovadă de purtare dela oficiul parohial local.

Toţi studenţii sunt obligaţi a locui în internatul Academiei.

Inscrierile la Academie se vor face în zilele de 30 Septemvrie—5 Octomvrie; în 4—5 Octomvrie studenţii se vor mărturisi şi cumineca.

Paralel cu înscrierile se vor ţinea şi examenele sesiunii de toamnă (corigenţă, anuale, de licenţă).

Deschiderea solemnă a anului academic se face Duminecă în 6 Octomvrie, iar începerea cursurilor Luni în 7 Oct., ora 8 dimineaţa.

Studenţii cari nu se vor prezenta la timp la înscriere, vor fi consideraţi retraşi din Academie.

Inainte de înscriere, fiecare student va achita la oficiul de cassă al Consiliului Arhiepiscopesc suma de Lei 400.000 ca primă rată din taxa de întreţinere în internat, plus Lei 2000 didactru şi 4000 Lei taxă pentru stricăciuni. Taxa anuală de întreţinere în Internatul Academiei este de 1.200.000 Lei. Consiliul Arhiepiscopesc îşi rezervă dreptul de a majora sau micşora taxa în cursul anului, dacă scumpetea va creşte sau se va micşora. *Pentru studenţii noui înscrişi stau la dispoziţie 23 burse de câte 60.000 Lei lunar.* La Rectorat studenţii vor achita, la înscriere, taxa de Lei 15.000.

Cei primiţi în Internat vor depune înainte de înscriere — pe lângă taxa de întreţinere — următoarele alimente:

130 kgr. făină de grâu, cernută
8 „ grăsime de porc topită
150 „ cartofi cal. I.
25 „ ceapă
10 „ fasole albă
3 „ săpun de rufe
150 bucăţi ouă.
5 kg. unt de lemn rafinat
15 „ făină de cucuruz cernută
5 „ brânză de oaie

Inscrierea se face la Rectoratul Academiei, dupăce studenţii vor dovedi cu chitanţe, că au achitat rata I din taxa de întreţinere. Tot la înscriere studenţii anului I din Arhiepiscopie sunt obligaţi să prezinte o declaraţie subscrisă şi de părinţi ori tutori, la oficiul parohial, în care se obligă, că după absolvirea cursurilor teologice vor intra şi vor servi cel puţin 5 ani în clerul Arhiepiscopiei, — în caz contrar, vor restitui ajutoarele de cari vor fi beneficiat în Academie. Studenţii din alte eparhii sunt obligaţi să achite un adaos de 100.000 Lei peste taxa de întreţinere în internatul Academiei, drept cheltueli cari nu pot fi acoperite din fondul Arhiepiscopiei de Sibiu.

Cei primiţi în Academia teologică (an I) de către Consiliul Arhiepiscopesc, vor fi supuşi înainte de înmatricolare, în ziua de *30 Sept.* a. c. ora 9 dimineaţa, unei vizite medicale şi unui examen de aptitudini muzicale, cu caracter eliminatoriu.

Fiecare student va aduce cu sine îmbrăcămintea necesară, precum şi hainele de pat şi anume: o plapomă sau straiu, trei cearceafuri şi trei cearceafuri pentru plapomă, eventual straiu, o perină cu trei feţe de perini, două cămăşi de noapte, 4 ştergare, 4 şervete, o saltea şi o învelitoare de pat.

Părinţii protopopi, preoţii şi profesorii de religie sunt invitaţi a sfătui pe tinerii buni, ieşiţi din şcolile secundare, ca să îmbrăţişeze chemarea preoţească. *Vor atrage în special atenţiunea asupra faptului că tinerii lipsiţi de mijloace şi merituoşi vor beneficia de burse.*

Absolvenţilor Academiei teologice „Andreiane» li se acordă titlul de licenţiat în teologie.

Preoţia a fost slujba cea mai de cinste şi mai iubită în trecutul neamului nostru, deschizând larg teren de muncă pentru binele poporului. Ea este şi astăzi chemarea care dă cele mai înalte rosturi pentru viaţa unui om. Pentru omul de studiu, teologia deschide cele mai vaste şi mai atrăgătoare perspective cu problemele ei vitale, cu realităţile cele mai esenţiale, spre care se îndreaptă preocuparea omului. Pentru omul de acţiune, care vrea să joace rol important în direcţionarea vieţii neamului şi a societăţii, preoţia oferă marile ei posibilităţi şi necesităţi misionare cu cuvântul şi cu fapta.

Nu există azi nici o misiune mai nobilă careia să-şi închine omul viaţa, ca preoţia şi studiul teologic.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti dela 16 Iulie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

VITRINA CĂRŢII

Păr. Marin Popa-Nemoiu: **Tatăl nostru.**

In literatura noastră bisericească este foarte des întrebuinţată explicarea diferitelor probleme de ordin religios. Fără îndoială că, tălmăcirea aceasta pe înţelesul poporului îşi are un rost bine definit, dând posibilitate cetitorilor să se lămurească asupra chestiunilor, care din diferite pricini, nu le pot fi accesibile.

Iată de ce prezentarea broşurii de faţă. apărută în colecţia „Hrana duhovnicească" dela Craiova, primeşte importanţa cuvenită.

Ce este mai frumos în această lume decât grija pentru cel ce a făcut Cerul şi pământul, manifestată prin înălţarea sufletului către Dumnezeu, prin rugăciunea domnească (Mat. 6, 9—13). Şi fiindcă această rugăciune trebue rostită dela copilaşul, care abia gângăveşte şi până la cel mai vrâstnic om, explicarea ei de către Pr. Marin Popa-Nemoiu, este bine venită.

Autorul în această broşură reuşeşte într'un fel foarte sugestiv, ca să înfăţişeze cele 7 cereri din rugăciunea domnească în 7 chipuri. Pe lângă aceasta explicarea nu e simplă, rigidă, ci legată de istorisiri adecvate la ideia centrală.

Fără a socoti broşura „Tatăl nostru" ca una din realizările mari ale teologiei ştiinţifice, ea se impune prin felul în care a fost redactată, dar mai ales pentru importanţa ei în luminarea credincioşilor dela sate. Aşa fiind, o recomandăm fiilor Bisericii noastre, dar mai ales tinerilor care pot găsi în paginile ei adevărat izvor de hrană duhovnicească.

Diacon **E. Munteanu**

Şcoala normală „Andrei Şaguna"

La împlinirea a 160 ani de existenţă

Ca o dreaptă recunoaştere a justelor noastre năzuinţe spre lumina adevărului şi desăvârşirea sufletească, întruchipate în sbuciumările religioase şi sociale, care ne-au frământat în special dealungul secolului al XVIII-lea, anul 1786 aduce decretul Nr. 2076 al Curţii din Viena, care an poate fi socotit, ca anul întemeierii acestei şcoale. De atunci şi până astăzi, a trecut prin multe transformări de organizare, ca timp de studiu, local, programe analitice, însă scopul şi spiritul, în care a căutat să satisfacă menirii sale, au rămas aceleiaşi: *ridicarea culturală şi materială a poporului în lumina spiritualităţii noastre etnice.*

In mentalitatea ţăranului nostru această spiritualitate se concretizează în ideea exprimată prin cuvintele: „Om de omenie şi cu frica lui Dumnezeu". Omenia, umanitatea străbătută de căldura şi adâncirea credinţei religioase creştine, a constituit idealul educativ al şcoalei noastre, de o parte pentrucă aşa l-a cerut structura sufletească a poporului nostru, de alta pentrucă a voit şi a ştiut să se pună în slujba acestui popor şi a nevoilor sale întotdeauna. N'a uitat însă niciodată că iubirea deaproapelui şi ajutorarea lui, cerute de principiile umanităţii, ale acelei „omenii", care i-a călăuzit paşii în bucurii ca şi în suferinţe, are în viaţa poporului şi a tineretului său un drum natural, dragostea de familie şi faţă de neam. Conştient că, cine încearcă să inverseze acest drum sau să elimine una din etapele lui, zideşte casă cu acoperişul în pământ şi fundamentul în văzduh sau încearcă să clădească, ca în poveşti, în aer fără nici o legătură cu pământul, a plecat dela dragostea părintească, ca dela o piatră unghiulară, pe care a tencuit în mod intim, dragostea faţă de fiii neamului, ca să poată adăposti sub acoperişul lor pe deaproapele, în bine ca şi în rău.

La vatra acestui crez s'au încălzit generaţii neîntrerupte de tineri dornici să pătrundă şi să înţeleagă, în toate tainele ei, ştiinţa deschizătoare de drumuri noi în stăpânirea şi şi întrebuinţarea materiei, socotită ca mijloc spre desăvârşire, iar nu ca scop.

160 de serii de tineri, căliţi la focul acestei spiritualităţi, au dus crezul instituţiei noastre, mai luminat, mai conştient, mai lucrător, acolo de unde a fost împrumutat. Ale poporului, dintru ale poporului, lui i-au adus de toate şi pentru toate, pentră că aşa au fost învăţaţi să facă.

Aceasta este taina trăiniciei Şcoalei Normale „Andrei Şaguna".

La început de nou deceniu, scurtând cu privirea trecutul în drumul său larg sau îngust, în cotiturile sale mari sau mici, pline de lumină sau acoperite de întuneric şi iscodind prezentul cu frământările sale temeinicitoare de noi aşezări, nu găseşte motive pentru care ar încerca să se îndepărteze dela ceea ce i-au fost izvor şi ţintă, călăuză şi îndemn. Şi astăzi crede ca întotdeauna, că menirea ei este de a sta în slujba poporului, pentru care să lucreze cu râvna-i din trecut la ridicarea *materială şi spirituală a lui, în conformitate cu trebuinţele şi aspiraţiile acestuia, condusă de cel mai curat idealism.* L. B.

*

Pentru clasa I a *şcoalei noastre normale de băieţi, în anul şcolar 1946|47 sunt libere 40 burse. Se dau pe baza unui examen, scris şi oral la Limba Română şi Matematică din materia clasei a IV primară. Examenul se ţine în ziua de 18 Sept. ora 8. Cererile însoţite de actul de naştere, botez, naţionalitate, de absolvire a patru clase primare, certificatul de avere vizat de percepţie, cu specificarea numărului şi situaţiei fraţilor candidatului, se vor înainta Direcţiunii până la data de 15 Sept. La acest examen se vor supune în mod obligatoriu toţi candidaţii la clasa I-a. Numai bursierii vor putea fi primiţi în internatul şcoalei.*

Cucernicii preoţi sunt rugaţi, insistent, să aducă aceasta la cunoştinţa poporului, în biserică.

Direcţiunea

Prin Hristos la viaţă

Viaţa cu tot aspectul ei complex a rămas până astăzi o mare taină, atât pentru cercetările pozitive şi speculative, cât şi pentru religie. In ceea ce priveşte ştiinţa empirică, putem afirma în mod categoric, că până astăzi, în laborator, nu s'a reuşit să se creeze măcar o singură celulă vie. „Viaţa e altceva decât o simplă combinare de elemente chimice. Pasteur a dovedit în chip irevocabil temeinicia vechiului adevăr: „omne vivum ex ovo", — viaţa se naşte din viaţă, nu din materie... Armonia, coordonarea, autonomia, cu un cuvânt, finalitatea imanentă, arată că viaţa nu e o întâmplătoare întâlnire de elemente materiale, ci opera unui agent, care a turnat viaţă într'o materie moartă", (Diac. N. Mladin: Doctrina despre viată a prof. N. Paulescu, p. 12—13).

Cugetătorii tuturor veacurilor au încercat, prin toate mijloacele posibile, să definească viaţa, să-i descopere originea, esenţa şi sensul ei adevărat, fără să ajungă la o rezolvare fericită şi unanim recunoscută.

In opoziţie cu multiplele elaborări ale strădaniei omeneşti întru cunoaşterea deplină a vieţii, cari nu satisfac sufletul în dorul său de transfigurare, nici nu-i oferă acestuia aripi cu cari să sboare spre culmile însorite ale fericirii eterne, spre cari îl chiamă glasul tainic al conştiinţei sale şi nostalgia paradisului pierdut, — creştinismul, singurul care posedă adevărul absolut asupra tuturor problemelor lumii empirice şi transcendentale, ne'nvaţă că viaţa este un dar al bunătăţii şi al dragostei dumnezeeşti şi rămâne o taină ascunsă cu Hristos în Dumnezeu. Iisus este viaţa şi învierea lumii: „Eu sunt învierea şi viaţa, celce crede în mine, va fi viu, chiar dacă va muri. Şi oricine viază şi crede întru mine, în veac nu va muri..." „Eu sunt calea, adevărul şi viaţa", (Ioan 11, 25—26; 14, 6).

Mântuitorul Hristos în persoana Sa istorică, ne-a descoperit nouă adevăratul model şi cel mai sublim, de viaţă. Această viaţă superioară cu prelungiri transcendentale nu este, nu poate fi, un produs al energiei umane, care rămâne mereu robită imanentului, ci o descoperire de sus, o revelaţie a lui Dumnezeu prin Fiul Său, Iisus Hristos: „Intru El era viaţă şi viaţa era lumina oamenilor" (Ioan 1, 4); „Pentrucă viaţa s'a arătat şi am văzut-o şi mărturisim şi vă vestim viaţa cea de veci, care era la Tatăl şi s'a arătat nouă" (I Ioan 1, 2). Adevărata viaţă constă în cunoaşterea lui Dumnezeu: „Iar viaţa veşnică aceasta este să te cunoască pe Tine, singurul adevăratul Dumnezeu şi pe Iisus Hristos, pe care l-ai trimis" (Ioan 17, 3).

Omul ca să-şi poată însuşi această viaţă aici pe pământ, arvunindu-şi nemurirea în ceriuri, e obligat să depună un efort permanent de descătuşare din lumea păcatului şi să se integreze, în mod voluntar, în spiritualitatea mântuitoare, prin credinţa în Hristos: „Cel ce crede în Fiul are viaţă veşnică, cine nu ascultă de Fiul, nu va vedea viaţa, ci mânia lui Dumnezeu rămâne peste el", (Ioan 3, 36); „Pentrucă simbria păcatului este moartea, iar darul lui Dumnezeu viaţa veşnică întru Hristos Iisus Domnul nostru" (Rom. 6, 23).

Din cele de mai sus, rezultă că pentru noi creştinii viaţa nu constă în această existenţă efemeră, mărginită şi supusă tuturor vicisitudinilor inerente traiului terestru; ea constitue numai cadrul şi capacitatea de-a ne însuşi şi reflecta lumina şi viaţa Aceluia, care e lumina şi viaţa noastră: „Intru aceasta s'a arătat dragostea lui Dumnezeu către noi, că pe Fiul Său cel Unul născut l-a trimis în lume, ca prin El viaţă să avem" (I Ioan 4, 9). „Viaţa lui Hristos prin Sf. Duh este o viaţă în adevăr, o viaţă de unitate, care posedă înţelepciunea integrală, ea este înţelepciunea integralităţii şi integralitatea înţelepciunii, duhul înţelepciunii integrale", (S. Bulgakoff: Ortodoxia, trad. de N. Grosu, p. 79).

Noi oamenii ne putem însuşi această viaţă de unitate în adevăr prin participarea activă la plenitudinea darurilor lui Dumnezeu, revărsate în lume prin Fiul Său şi depozitate în Sf. Sa Biserică. Această Biserică, ce ne naşte „din apă şi din duh", conduce paşii fiilor săi spre scopul final al vietii, care e fericirea supremă, pe care o doreşte cu foc orice muritor. Fericirea constă în preamărirea lui Dumnezeu, sau în reflectarea perfecţiunilor divine în om. Fericitul Augustin exprimă această concepţie astfel: „Dumnezeu este izvorul fericirii noastre. El este scopul tuturor tendinţelor noastre. Noi nizuim spre El cu dragoste ca, realizând tendinţa, să ne liniştim. In măsura în care realizăm această tendinţă, în aceiaşi suntem fericiţi."

In concluzie, putem afirma, fără putinţa de desminţire, că adevărata viaţă, vremelnică şi veşnică, numai prin Hristos o putem câştiga. Legea noastră străbună ne arată calea cea dreaptă şi sigură care, prin Hristos, ne conduce la nemurire. „Ortodoxia are viziunea frumuseţii spirituale ideale, de care sufletul caută să se apropie. Este împărăţia cerească a ideilor, pe care deja Plato o contemplase, sunt imaginile lumii îngereşti, cerul spiritual (Gen. 1, 1), care se oglindeşte în apele pământului. Este un ideal de viaţă situat dincolo de bine şi de rău ca entităţi separate. Este lumina ce luminează drumul pelerinilor pe acest pământ. Acest ideal ne chiamă dincolo de marginile vieţii noastre, el chiamă la transfigurare", (S. Bulgakoff, o. c. p. 191).

Preot **Iacob Cantor**

Dumnezeu

Dumnezeu! Suprema adorare. Făcătorul. Stăpânul.

Popoare, generaţii, puternici, bogaţi şi săraci, — cohorte de umbre, — se rostogolesc în prăfăria istoriei, dar El rămâne acelaş în veac.

Tatăl nostru. Atotputernicul.

Lumina.

Dumnezeu. Nume care sgudue veacurile ca un tunet etern.

Izvor ce răcoreşte, pâine care satură, miere care îndulceşte.

Nu poate fi zugrăvit cu cuvinte slabe.

El este totul. Din El ţâşnesc fluviile istoriei cari uimesc vremurile, din dreapta Lui îmbelşugată mânâncă toţi trecătorii, fiii umbrei şi ai zădărniciei.

Dumnezeu. Cel veşnic.

Pentru El au sângerat şi sângerează încă martirii; în circurile romane, pradă fiarelor, răstigniţi, chinuiţi, pradă focului au adormit înveliuiţi în flacăra uriaşă a iubirii de Dumnezeu. —

Uriaşi sunt dreptii, sfinţii, proorocii, apostolii, apărătorii lui Dumnezeu.

Omul care crede în El nu tremură, sub soare, niciodată.

Moartea nu îl înspăimântă.

El ştie că în ziua cea mare, în ziua judecăţii finale, la glasul lui Iisus — Dumnezeu, — mormintele se vo deschide şi cohorte de înviaţi, îmbrăcaţi în haine albe şi cu făclii în mână, vor cânta sub dreapta Lui. —

Dumnezeu.

Totul trece. El, egal cu măreţia Sa eternă, ramâne acelaş. Stăpân peste viaţă şi moarte, drept şi sfânt.

El conduce istoria. Evenimentele şi oamenii, — valurile şi uraganele, în oceanul vremii, — le ridică El şi le prăbuşeşte El cu vuet mare.

Inalt, El înalţă. Puternic, El dă putere. Viu, El învie. Numai El.

Dumnezeu. —

CONST. GORAN

Mărturisire

Un sâmbur de foc sunt în coaja de humă
Şi zboru'n lumini îmi e primăveri.
Pământul rămâne uşor ca o spumă,
Când urc către ceruri, polen în căderi.

Mă'nvălue cântecul marei tăceri
Şi totul se stinge'n iubire şi piere.
Nu-i timp şi nici spaţiu în astăzi şi ieri,
Musteşte doar sufletul fagur de miere.

De ce nu apun ca lumina'n lumină,
Când trupul îmi arde ca torţa de ceară?
Ce vânt o răstoarnă în beznă de tină
Când eu am aprins-o deabia primaoară?

E zumzet de-albine la mine în tindă
Sau paşii Tăi, Doamne, uşori ca de nea?
Din Tine lumina vrei iară s'aprindă,
Să arzi Tu în mine, ca flacăra mea.

Preot IOAN IONESCU

Intoarcere

Din calea'nvolburată cu pulberea-amăgirii
Pe unde urlă'n noapte demonic ispitirea,
Mă'ntorc purtând în suflet doar lujerii iubirii
Să'nsenineze dorul ce-aşteaptă mântuirea

In ochi îmi pori tot jarul dorinţei de mai bine
Şi'n gând îmi ning petale de dulce mângâere
Sub pavăza credinţei şi-a dragostei divine
Ce-mi purpurează chipul cu sfântă adiere

Plecat în faţa crucii eu cer milostivirea
Purtând în albe tâmple povara suferinţei,
Pe crestele căinţei îmi sui în dar gândirea
De rob ce-şi pleacă fruntea pe treapta umilinţei

Mă'ntorc să-mi stâmpăr setea la şipotu'nfrăţirii
Să sorb cu fraţi de trudă cuvântul mântuirii
Şi răcorit de apa evlaviei profunde
Intoarcerea la viaţa de veci în noi pătrunde

Preot ŞTEFAN TASCIANU

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

† **Protopopul** *Dumitru Borcea* din Sălişte (Sibiu) a adormit în Domnul în ziua 22 August 1946.

Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii!

La Tipografia Diecezană din Arad, a apărut „Crucea lui Hristos" de Ioan Ungureanu, cu o prefaţă de P. S Sa Andrei al Aradului.

Data alegerilor dela noi a fost fixată — după unele informaţii neconfirmate — pentru 10 Noemvrie c.

Dl Octav Livezeanu a fost numit titular al Departamentului Artelor.

Judecătoriile de muncă din toată ţara vor fi desfiinţate.

Guvernul a hotărît să acorde funcţionarilor publici care se căsătoresc, o îndemnizaţie egală cu salarul pe 2 luni, iar la naşterea unui copil salarul pe 1 lună.

1070 de prizonieri români din lagărele din Vest, sunt în drum spre ţară.

Il prim-ministru Dr. Petru Groza a declarat recent în legătură cu atitudinea României faţă de Conferinţa dela Paris, că ţara noastră este în drept să ceară şi să obţină recunoaşterea de cobeligerantă.

La Braşov a avut loc Congresul tineretului democrat din România.

Ministerul Educaţiei Naţionale face cunoscut, că cursurile învăţământului primar şi normal încep irevocabil la 15 Sept.

O misiune economică americană a sosit în Capitală.

EXTERNE:

Conferinţa de Pace dela Paris, deschisă la 29 Iulie c., este în plină activitate. Dl Gh. Tătărăscu a prezentat în faţa ei punctul de vedere al României. Dobrogenii au cerut acestei conferinţe anularea acordului dela Craiova.

O delegaţie a tineretului italian vizitează U. R. S. S.

Ungurii stabiliţi pe teritoriul Statului român între 15 Iunie 1939 şi August 1946, vor fi repatriaţi în Ungaria.

Românii din U. S. A. şi Canada trimit fraţilor lor din România, medicamente.

Suedia a cerut să fie primită în rândul Naţiunilor unite.

Polonia cere reparaţii de război dela Italia şi Ungaria.

In Palestina tensiunea este în continuă creştere.

Dl De Gasperi, primul ministru italian, a arătat în faţa conferinţei dela Paris, că proiectul de tratat cu Italia este mult prea sever.

Nr. 555/1946 (40) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Loamnăş,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela apariţia în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare obişnuite în parohie.
3. Casă parohială bună.
4. Sesiune parohială: 32 jugăre, ş. a. 21 jugăre arător, 5 jugăre luncă, 5 1/2 jug fânaţ şi 1/2 grădină cu pomi.

Indatoririle preotului:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs se înaintează în termin Oficiului protopopesc ortodox român al Sibiului. Totodată se înaintează şi încuviinţarea arhierească de candidare.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc, în zile de Dumineci şi sărbători, pentru a sluji, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Sibiu, la 8 Iulie.

Oficiul protopopesc al Sibiului, în înţelegere cu Consiliul parohiei Loamnăş.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 251/1946 (39) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Deal,** protopopiatul Sebeşului, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Locuinţă în natură.
3. Sesiune parohială 4 1/2 jug. arător.
4. Una ferie must, de fiecare casă.
5. Venitele stolare obişnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare şi de autorizaţia de a candida dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin, la Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeşului.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Sebeş-Alba, 18 Iulie 1946.

Oficul protopopesc din Sebeş-Alba în înţelegere cu Consiliul parohial din Deal.

Prot. **Dumitru Ciuchendea**
adm. prot.

Nr. 164/1946 (41) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Boş** cu filia **Groşi,** din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială 2 jug. pământ şi folosirea cimitirului din ambele comune.
3. Una măsură (30 litre) porumb cu tulei dela fiecare fum din materă şi filie.
4. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţie la şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea prealabilă de candidare, Oficiului protopopesc Hundoara.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu aprobarea Oficiului protopopesc în zi de Duminecă, pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Hunndoara, 16 Iunie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox al Hunedoarei, în înţelegere cu Consiliul parohial din Boş.

Nicolae Suciu
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV — SIBIU, 8 Septemvrie 1946 — Nr. 35—36

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIU

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemelat în 1853 de Mi...

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Pre... un cm.² 100 Lei pe... de mai multe ori ... publică ... corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

O HOTĂRÂRE ISTORICĂ

— Ardealul a revenit întreg și pe vecie României —

Conferința de Pace dela Paris a consacrat – Joi 5 Septemvrie c. – hotărîrea celor patru miniștri de externe din 7 Mai 1946, de-a anula sentința dictatului dela Viena. In urma acestei istorice hotărîri, scumpul nostru Ardeal a revenit în întregime și pe vecie Patriei Mame.

La auzirea acestei vești mari, sufletul nostru a tresăltat de fiorul bucuriei depline. Pentrucă un lung proces istoric și-a găsit din nou dreapta și definitiva deslegare.

Bucuria noastră este curată și sfântă. Curată, pentrucă se întemeiază pe restabilirea firească a unui drept istoric; sfântă, pentrucă țâșnește din conștiința vie a contopirii noastre indisolubile cu pământul Ardealului, leagănul însuși al Neamului românesc.

Biserica străbună, care s'a identificat total cu marele gând al redobândirii Ardealului, își pleacă astăzi genunchii în smerită rugă de mulțumită către Dumnezeul părinților noștri, care a vegheat și de data aceasta părintește la căpătâiul destinelor românești.

ȘASE ANI

Vineri 6 Septemvrie c., s'a sărbătorit în toată Țara aniversarea împlinirii a șase ani dela u carea pe tronul României, a tânărului nostru Rege Mihai I.

Din acest prilej, s'a slujit la Sibiu un Te-Deum în Catedrala mitropolitană, de către un sobor de preoți în frunte cu P. S. Sa Arhiereul-vicar **Teodor Scorobeț.** *Au asistat Inalt Prea Sf. nostru Mitropolit* **Nicolae** *și reprezentanții autorităților civile și militare.*

Providența a voit ca strălucirea acestui moment sărbătoresc să fie și mai puternic reliefată prin bucuria restituirii integrale a Transilvaniei. Căci nimenea nu poate nega contribuția M. Sale Regelui Mihai I la repararea definitivă a nedreptății ce ni s'a făcut cu puține zile înainte de urcarea Sa pe tron.

Gândul nostru se îndreaptă în prinos de admirație și recunoștință față de vitejia soldatului român și față de contribuția neprețuită a Marilor noștri Aliați în frunte cu Uniunea Sovietică, care ne-a sprijinit cu hotărîre în repararea acestei nedreptăți.

Telegramă

Paris, 5 (Rador). — Corespondentul Agenției Reuter transmite:

Marii Patru au stat uniți Joi după amiază în apărarea hotărîrii lor de a anula diktatul dela Viena, prin care se ceda o parte din Transilvania, Ungariei...

După o lungă discuție dacă propunerea australiană (de a nu se anula complet diktatul dela Viena) trebue să fie socotită ca amandament sau ca interpretare, art. 2 a fost pus la vot și aprobat cu 10 voturi contra 2 abțineri: Australia și Uniunea Sud-Africană.

Circulară

către Oficiile protopopești și parohiale din cuprinsul Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu

Potrivit adresei Comisiunei Monumentelor Istorice din București, Nr. 466/1946 din 13 Iulie 1946, se aduce la cunoștință că, conform Art. 3, al. 7, din legea Nr. 82 din 29 Iulie 1919 pentru conservarea monumentelor istorice, *nici o clădire nu se va putea ridica în imediata apropiere a unui monument istoric* fără aprobarea Comisiunei Monumentelor Istorice.

In consecință, îndrumăm Oficiile noastre protopopești și parohiale să poarte grije, ca în acele comune unde avem biserici declarate de monumente istorice, să nu se elibereze nici o autorizație de construcție în imediata apropiere a acestor biserici fără aprobarea prealabilă a Comisiunei Monumentelor Istorice.

In cazurile când totuși unele autorități ar elibera astfel de autorizații de construcție ilegale, Oficiile protopopești respective parohiale vor raporta imediat Comisiunei Monumentelor Istorice din Ministerul Artelor, în București, pentru a se lua măsurile legale cuvenite.

Sibiu, din ședința Secțiunei economice, ținută la 21 Aug. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

† Prot. Dr. D. BORCIA

Patru generații de intelectuali

Cuvânt rostit în Biserica Mare din Săliște la 4 August 1946

Nu s'a împlinit anul de când a plecat spre dumbrăvile veșniciei distinsul advocat Dr. Lucian Borcia († Sibiu, 29 Aug. 1945) — și iată acum au îmbrăcat iarăș zăbranic de jale membrii acestei venerabile familii, izbite de sabia durerii sfâșietoare, ce le-a săgetat inima în clipa neașteptatei încetări din viață a scumpului soț și părinte, a iubitului fiu și a bunului frate, care a fost decedatul protopop al Săliștei *Dr. Dumitru Borcia*.

Durerea lor este împărtășită de mulțimea clerului și a poporului dreptcredincios din tot cuprinsul protopopiatului păstorit de dânsul, timp de peste un sfert de veac, cu duhul blândeții și cu cea mai atentă priveghere de a păzi, în orice împrejurări, hotarele legii și ale datinelor străbune.

Celce rostește acum, în numele prietinilor lui din anii studiilor secundare și universitare, cuvântul de rămas bun, a avut prilej să îndeplinească rolul oficial de a-l introduce pe adormitul în Domnul, la *1 Noemvrie 1909*, în slujba sfântului altar al Bisericii mari din Săliște, ca tânăr preot titular al uneia din cele patru *parohii* ale satului nostru natal. El aducea în această slujbă o pregătire cum nu a mai arătaseră decât 2 sau 3 dintre cei mai vrednici înaintași: *Ioan Hania*, fost director al Seminarului din Sibiu, *Dr. Nicolae Maier* și *Dr. I. Stroia*, foști profesori la acelaș Seminar.

După ce urmase studiile secundare la Liceul ev.-luteran săsesc din Sibiu și la cel ortodox român din Brașov, pe cele superioare le-a terminat D. Borcia la Universitatea din Cernăuți, unde și-a trecut și examenul de *doctor în teologie*.

A funcționat apoi ca profesor de religie la Liceul de stat din Făgăraș — azi Liceul Radu Negru — și sub îndrumarea laboriosului publicist Teodor V. Păcățian a activat, câtva timp, ca redactor intern al *Telegrafului Român*.

In cuvântarea ocazională, ce eram obligat să rostesc la înscăunarea lui în locul rămas vacant după încetarea din viață a părintelui său Alexandru, am ținut să scot la iveală *importanța familiei Borcia* în trecutul comunei Săliște. Am făcut deci amintire de *moș Mitiu Borcia*, vrednicul țăran luptător pe la începutul veacului al 19-lea pentru „pierduta slobozenie sălișteneasc㓠, precum și despre fiul său, *namesnicul protopop Dimitrie* și despre serviciile aduse de fiii și nepoții acestuia cauzelor obștești ale poporului nostru, arătând ce fel de roade binecuvântate au putut răsări din sămânța creștinească, sădită cu îngrijire în ogorul vieții sufletești al acestei familii săliștene. Edificatoare pildă, spuneam că trebue să fie pentru întreg poporul din această Margine și de pretutindeni, o familie în care se cultivă, din generație în generație, virtutea creștinească și creșterea în moravuri bune, în deprinderi folositoare Neamului și Bisericii. Ca depozitar al acestor virtuți și deprinderi, crescut în atmosfera de evlavie și smerenie a casei părintești, trecut prin bune școli de pregătire în sens național și religios, prietinul meu Dr. D. Borcia venia să încununeze cu vrednicie opera începută de înaintașii săi în sinul poporului din satul natal. Intreg poporul îl aștepta cu brațe și inimi deschise strigând: Bine este cuvântat celce vine în numele Domnului!...

Slujba ce împlineam atunci, la cârma Scaunului protopopesc al Săliștei, îmi cerea să dau amicului meu un sfat potrivit cu solemnitatea religioasă a momentului, atât de însemnat în cariera preoțească. Nu cutezam să-l culeg însă din abia incipientele mele experiențe de câteva luni la conducerea duhovnicească și administrativă a acestui protopopiat. Am deschis deci Biblia, această carte a cărților, spre a ispiti adâncimile sfintelor îndrumări pastorale, din cuprinsul cărora l-am sfătuit să urmeze cu tot dinadinsul puternicul cuvânt de îndemn din scrisoarea I-a a sf. Apostol Pavel către Timotei: *„Fii pildă credincioșilor cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu credința și curăția... Păzește-te pe tine însuți și învățătura; stăruește în ea căci, făcând aceasta, și pe tine te vei mântui și pe cei care te ascultă“...*

Iar dreptcredincioșilor creștini — strânși atunci, ca și acum, în număr covârșitor în acest lăcaș de închinare cu dimensiunile unei vaste catedrale, — le atrăgeam atențiunea asupra cuvântului apostolesc din aceeași scrisoare: *„Preoții cari își țin bine dregătoria, să se învrednicească de îndoită cinste, mai ales celce se ostenesc în cuvânt și învățătură“.*

Este cazul acum, la sfârșitul unei cariere duhovnicești de aproape 4 decenii, să se examineze felul, cum au fost urmate și îndeplinite sfaturile marelui apostol al neamurilor atât din partea celui pornit pe calea fără întoarcere, cât și din partea celor obligați să-l asculte și să-l învrednicească de cinste îndoită?

In ce măsură a reușit să fie protopopul Dr. Dumitru Borcia pildă împreună — slujitorilor precum și credincioșilor săi „cu cuvântul, cu purtarea, cu dragostea, cu credința și curăția“, este îndeobște cunoscut tuturor cari au avut prilej să urmărească deaproape activitatea lui duhovnicească, socială și culturală-economică până în pragul numărului de ani, indicați în cuvântul Psalmistului ca limită de vârstă umană: „Zilele vieții noastre — 70 de ani — ...iar ceeace este mai falnic în ei, este osteneală și deșertăciune, căci se duc d grabă și *noi sburăm*“ (Ps. 90 v. 10). C... și-au împlinit credincioșii obligația ... asculta și sprijini în năzuințele lui de progres, ați putut înțelege, jalnici ascultători,

din cuvintele pe cari le-aţi auzit rostite aici, în faţa sfântului altar, de către însuşi reprezentantul I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae, de către P. Sf. Sa Arhiereul-vicar Teodor Scorobeţ, precum şi de către ceilalţ cuvântători, copleşiţi de durerea ce le-a pricinuit pierderea conducătorului lor şi animaţi de râvna de-a-i înfăţişa, în limitele adevărului, rezultatele strădaniilor desfăşurate nu numai la cârma Scaunului protopopesc, ci şi în fruntea feluritelor societăţi culturale, economice, artistice şi filantropice, a căror conducere îi fusese încredinţată.

*

Mie nu-mi rămâne, de încheiere, decât să caut, în numele prietinilor lui din anii de studii, a picura un cuvânt de mângâiere în inimile crunt încercate prin această ireparabilă lovitură a sorţii.

Să fie încredinţată adânc mâhnita lui maică *Marina*, care la vârsta de peste 90 de ani are durerea să vadă coborând în mormânt pe cel dintâi născut fiu al său, precum şi scumpa lui soţie *Elena* şi iubiţii săi fii *Ciprian*, doctor în medicină, şi *Dumitru*, licenţiat în drept, împreună cu toţi membrii îndoliatei familii, că înţelegem şi împărtăşim nespusa lor durere.

Punând în cumpună dreaptă zilele şi, poate, chiar anii de îndelungate suferinţe trupeşti, ce începuseră să-l ameninţe în cazul că ar fi depăşit limita de vârstă, pomenită în cuvântul Psalmistului, — descătuşarea sufletului său din temniţa chinuitoare a trupului apare totuş ca o izbăvire din cursa durerilor şi a neputinţelor, împreunate adeseori cu vârsta împovărată de anii bătrâneţelor adânci. Să ne aducem aminte de adevărul cuprins în aceste cunoscute stihuri:

Aşa e scris în cartea sorţii
Dela întâiul leagăn la morminte,
Să treacă lutul prin durerea morţii
Iar *sufletul să meargă înainte...*

Acum, după ce „ai adormit şi ai aflat uşurare multă" — cum ne spune cântarea dela prohodirea preoţilor — sufletul tău, iubite frate Dumitre, va merge înainte spre locul de popas al veşniciei.

Întâlnind acolo, în plaiurile de lumină şi odihnă fără de sfârşit, pe străbunicul, bunicul şi părintele tău, le vei duce solie despre toate înaintările şi despre toate sbuciumările, prin care s'a strecurat în cel din urmă veac şi jumătate comuna Sălişte. Iar neuitatului nostru îndrumător şi ctitor Andrei Şaguna îi vei împărtăşi că *Fundaţiunea*, ce a creat pentru desvoltarea şcoalelor noastre, dăruind totalul diurnelor ce primise în calitate de fost deputat al Sălăştenilor la dieta transilvană din 1863—1864, se găseşte şi în timpul de faţă înregistrată în socotelile Arhiepiscopiei din Sibiu (în suma de 28.359 Lei, pe data de 1 Ian. 1946), că aceste şcoli secundare din Sălişte au putut fi înfiinţate, înainte de a se fi împlinit *sorocul de 100 de ani*, pe care-l prevăzuse în actul său de fundaţie, că la colecta iniţiată în vara anului 1919 pentru clădirea necesară gimnaziului nostru au contribuit şi membri Parlamentului şi ai Senatului din Bucureşti cu o parte din diurnele lor. Acum, în timpul din urmă Sălăştenii noştri din Râmnic, vrednicii noştri Sălăşteni din acest oraş, au hotărât să desăvârşească colecta, spre a putea fi dată destinaţiunii sale clădirea, ale cărei temelii au fost aşternute în vara anului 1926.

La fel vei împărtăşi Mitropolitului Ioan Meţianu, prin punerea mânilor căruia s'a revărsat asupra ta darul cel tainic al preoţiei, ştirea că prin Sala festivă a edificiului şcolar, sfinţit de dânsul la 1903, s'au perândat dela 1919 înainte strălucite solii din Ţară şi din străinătate, din diferite ţări europene şi de dincolo de ele: din Statele Unite ale Americei. Iar bătrânele ziduri puternice ale Bisericii Mari din Sălişte au săltat de bucurie în acea senină şi fericită zi de *1 Iunie 1919*, când Regele desrobitor de neam şi întregitor de ţară a îngenunchiat împreună cu Regina Maria şi [illegible] întreagă Curtea lor, aici în faţa altarului, ascultând toţi, pătrunşi de exlavie *rugăciunea de mulţumită* pentru izbânda armatelor române, rugăciune pe care-o ceteai din uşile împărăteşti, larg deschise ca în *sfânta şi luminata zi a Invierii*.

*

Vei întâlni acolo şi pe unchiul tău *Dr. Ioan Borcia*, fostul jurisconsult consistorial şi statornic sprijinitor al Mitropolitului Şaguna, precum şi pe talentaţii lui fii Ermil, Lucian şi Ioan. Să le spui, că nu au putut şi nu vor putea fi înecate în uitare valoroasele lor contribuţiuni la desvoltarea literaturii şi culturii române. Mai trăiesc încă Sălăşteni, cari îşi aduc aminte de mişcătoarele versuri din poezia intitulată *Noaptea învierii*, versuri citate de laureatul cuvântător bisericesc Zaharie Boiu în discursul funebru rostit la înmormântarea unchiuluf tău Ioan:

„Era o noapte sfântă, în care tot creştinul
Pătruns de pietate, pătruns de-un zel ceresc,
Uitându-şi neodihna şi patima şi chinul
Veghea, ca să zărească *minut dumnezeesc*"...

La fel să împărtăşeşti şi iubitului tău văr, profesorului *Dr. Ioan Borcia*, pe care un destin nemilostiv l-a smuls atât de timpuriu dintre apreciaţii colaboratori ai revistei *Luceafărul* — că până vom intra în mormânt, nu vrem să dăm uitării viguroasele lui versuri, din poezia *Prorocul*, închinată lui *Andrei Şaguna* la 1909, când se împlinise un veac dela naşterea lui înfăţişându l *cu faţa-i de lumină* şi *cu privirea-i de foc* cum:

„De trei ori cu toiagul el a bătut în stâncă —
Din piatra seacă unde toiagul a bătut
Ţâşnit-a apă vie: şi în genunchi căzură
Cei chinuiţi de sete, de pizmă şi de ură —
Şi toţi necredincioşii atuncea au crezut

„O, Doamne, care'n suflet ne-ai pus făgăduinţa
In jurul nostru astăzi pustiul iar s'a'ntins,
Căci focul sfânt din candeli şi din priviri s'a stins
Şi'n inimile slabe *se clatină credinţa...*

„Azi toţi spre-aceiaşi rugă genunchii vin să-şi plece
Azi toţi de prelutindeni s'adună cete-cete
Cei chinuiţi de aceiaşi nepotolită sete
O, nu lăsa, Stapâne, izvorul viu — să sece" ! —

Se va găsi, nădăjduim, vre-un tânăr studios, doritor să ia asupră-şi „iscusita zăbavă" de a strânge tot ce a publicat talentatul profesor prin coloanele ziarelor şi revistelor, spre a pune întreg scrisul lui la îndemâna tuturor iubitorilor de bună literatură românească. *

La fel va trebui să se găsească cineva să dea cuvenita atenţiune spiritualelor epigrame ale lui Ermil Borcia, precum şi articolelor lui publicate în *„Revista Economică"* din Sibiu.

Şi nu va putea să rămână pe veci îngropată în coloanele *Telegrafului Român* din Mai 1913 nici seria de articole despre *Universalism şi naţionalism*, care formase textul unei conferinţe cetite, la stăruinţa celui ce vă vorbeşte, în Sala iestivă a şcoalei din Sălişte de adânc regretatul *Dr. Lucian Borcia*. Activitatea acestuia, *în slujba dreptăţii*, fiind preţuită de întreagă obştea românească, un tânăr coleg al său, fiu al Săliştei şi el (D. I. Herţia) era în asenitmentul tuturor membrilor Baroului advocaţilor sibieni, când cu prilejul prohodirii lui Lucian Borcia în catedrala mitropolitană din Sibiu a putut să vorbească despre el ca despre unul „din puţinii mari jurişti transilvani" înfăţişându-l ca pe un advocat „care a făcut totul pentru a înălţa profesiunea până la apostolat..."

*

In această plăcută şi eternă tovărăşie, alături de cei pomeniţi — alături de ei şi împreună cu ei — îţi vei continua, frate Dumitre, viaţa cea fără de materie în împărăţia în care „nu este durere, nici suspin", urmând să fie perpetuată respectabila-ţi tradiţie familiară, *în a patra generaţie de intelectuali*, prin vrednicia şi strădania iubiţilor tăi fii *Ciprian* şi *Dumitru*.

Impăcat cu gândul de a-ţi fi împlinit datoria de părinte, de fiu şi frate în familie, de duhovnic în Biserică, de patriot faţă de Neamul şi Statul nostru românesc, precum şi faţă de numeroasele societăţi, a căror cenducere ţi-a fost încredinţată, pleci acum spre locul odihnei de veci, lăsând atâta durere în sufletul celor ce, stropindu-ţi sicriul cu lacrimi, rostesc cel din urmă cuvânt de rămas bun: *„Credinţa ta te-a mântuit, mergi în pace"*

Prof. **Ioan Lupaş**

* O parte din versurile lui originale au fost publicate în *Nr. 114 din Biblioteca poporală a „Asociaţiunii"* cu titlul *„Inviere şi alte poezii"* de *Ioan Borcia*.

Orientări pastorale

Timpurile grele şi de adânci prefaceri pe care le trăim, trebue să ne deschidă ochii asupra nevoilor pastorale actuale. Pentrucă *vocea timpului este vocea lui Dumnezeu* şi păstorul de suflete care-i surd la acest glas, nu-şi poate conduce turma la limanul mântuirii şi fericirii.

Fireşte, viaţa umană în general şi mai ales cea actuală, este aşa de complexă şi — în consecinţă — îndatoririle pastorale aşa de multe şi de grele, încât e cu desăvârşire imposibil să dai reguli complete în această direcţie. Totuşi anumite sesizări asupra notei de actualitate pe care trebue s'o prezinte pastoraţia şi asupra legăturii ei organice cu viaţa, vor fi de mare folos păstorilor de suflete.

Strâns legată de viaţa omenească în continuă curgere şi prefacere, *pastoraţia nu trebue să se conducă după principii rigide;* dimpotrivă, păstrându-şi esenţa principială care derivă din ideia creştină, trebue să se mlădieze după diversitatea împrejurărilor de timp sau de loc, după specificul popoarelor.

Pentru că pastoraţia e chemată să trezească şi să modeleze viaţă, şi anume o viaţă care nu atârnă undeva în aier, care nu se desfăşoară numai în cer şi-i desfă cută de pământ; dimpotrivă, viaţa nouă pe care trebue s'o mijlocească păstorul de suflete, trebue să se manifesteze şi aici jos în sferele pământescului.

Aşa fiind, pastoraţia trebue să ţină seamă de împrejurările de timp şi de loc, precum şi de specificul vieţii private şi obşteşti. Ea nu trebue să fie izvorîtă din principii unilaterale sau detaşată de viaţă, ci adaptată la omul concret. Ca atare, ea cere o puternică privire şi acţiune în lăuntrul spaţiului vital — fizic şi spiritual — al insului şi colectivităţii.

Şi tot din aceleaşi motive *pastoraţia trebue să evite orice şablon.* Regulele pastorale nu se elaborează niciodată în camera de studiu sau în birouri; ele trebuesc să răsară organic dintr'o bogată experienţă şi înţelepciune de viaţă, din *sinceritatea* faţă de spiritul timpului. Altfel, riscă să rămână simple dispoziţii oficiale reci sau teorie învechită. Căci viaţa nu se lasă catalogată în câteva paragrafe, ci trebue să crească *din lăuntru în afară*.

Circumscriind sfera preocupărilor la noi, trebue să spunem: *Pastoraţia noastră trebue să crească din realitatea românească dată în prezent şi să se mlădieze după specificul acestei realităţi*. Ea trebue să valorifice principiile învăţăturii creştine ortodoxe în viaţa românească, privată şi obştească, pe care s'o păstreze sau s'o reconvertească la viaţa potrivită acestor principii. Numai o atare pastoraţie poate duce la împlinirea destinului Neamului nostru.

Zicem că pastoraţia trebue să reconvertească viaţa românească la trăirea după principiile învăţăturii creştine, pentrucă sunt şi la noi atâtea cercuri laicizate, care trebuesc *reînnoite în Hristos*. Căci viaţa cea nouă pe care Mântuitorul vrea s'o ridice până la deplinătate, *trebue să cuprindă pe întreg omul*, în orice stare s'ar afla. Cu puterea adevărului şi a harului creştin, trebue să încreştinăm sau reîncreştinăm viaţa în toate compartimentele ei, pentruca să prindă întruchipare într'însa împărăţia lui Dumnezeu. Pentru creştin există numai o viaţă ridicată în sfera harului divin, care străbate şi sfera vieţii profane.

De aceea, *pastoraţia trebue să cuprindă în cercul preocupărilor ei, toate problemele vieţii şi sub toate aspectele lor,* pentruca toate aceste probleme să fie văzute prin prizma concepţiei creştine despre lume şi viaţă, şi în toate să stăpânească această concepţie. Firesţe, problemele pământescului aparţin sferei de influenţă a pastoraţiei numai în măsura în care trebue să se manifesteze într'însele principiile religios-morale, adecă voinţa lui Dumnezeu.

Omul concret este o unitate vie. Ca întreg, el este ori credincios ori necredincios De aceea, pentru omul credincios şi ceeace aparţine la sfera de viaţă a pământescului, este determinat şi sfinţit prin Hristos. El îşi rânduieşte toate spre realitatea divină, pe care o ştie ca măsură a toate şi ca ţintă ultimă, care-i aduce împlinirea. El nu poate nega niciodată comunitatea de gândire şi simţire cu Hristos, ori unde s'ar afla şi orice-ar face. Toată creaţia sa în misiune, în familie sau în obşte o vede şi o realizează în lumina credinţei. Acest fel de-a fi trebue să-l cultive cu toată grija pastoraţia actuală, pentru a evita laicizarea vieţii româneşti.

Aducerea lui Hristos în toate domeniile de viaţă, trebue să fie un principiu cardinal mai ales al pastoraţiei zilelor noastre, în care lumea îşi croieşte o nouă formă de viaţă. Căci tocmai în astfel de împrejurări pastoraţia trebue să şi formuleze clar principiile fundamentale, între care primul este acela că *pastoraţia trebue să fie hristocentrică*, şi să influenţeze profund noua viaţă care se naşte. Tocmai în atari vremuri *păstorii de suflete trebue să fie unitari în sesizarea clară a problemelor pastorale ce se impun şi mai ales să nu se lase îndepărtaţi dela linia voită de Dumnezeu.*

Primejdia îndepărtării de Dumnezeu e mai mare în timpuri de grele lupte între diferitele concepţiii despre lume şi viaţă. O pastoraţie care în slăbiciunea ei, se lasă înlăturată din vălmăşagul acestor frământări şi se închide în zidurile bisericii sau ale biroului parohial, pierde mereu puterea sa de influenţă asupra lumii şi cu aceasta, însuşi rostul său de-a fi.

In virtutea celor preconizate mai sus, trebue să concludem cu pregnanţă următoarele: Pastoraţia noastră poate fi actuală şi folositoare Neamului, numai dacă se străduieşte — alături de satisfacerea nevoilor pastorale curente — din răsputeri să corespundă cât mai din plin următoarelor mari comandamente ale ceasului de faţă:

1. Lecuirea suferinţelor — private şi sociale — româneşti pricinuite de războiul recent şi de încercările prezente.

2. Tălmăcirea aspiraţiilor actuale ale poporului — în centrul cărora stau revendicările de ordin social — prin prizma concepţiei ortodoxe despre lume şi viaţă, atragerea lor în sfera de înrâurire a harului divin, ca să se asigure transfigurarea lor în flacăra acestuia.

C. SÂRBU

Nr. 9395/1946

Aviz oficial

Parohia vacantă Hăghig, din protopopiatul Sf. Gheorghe, se întregeşte prin numire de către Consisiul arhiepiscopesc.

Doritorii de a fi numiţi la acea parohie, care este de *clasa a doua*, are casă parohială şi sesiune parohială, îşi vor înainta cererile pe adresa Consiliului arhiepiscopesc din Sibiu până la cel mai târziu 1 Octomvrie 1946.

Sibiu, din şedinţa sen. bisericesc ţinută la 10 Septemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Inmormântarea protopopului Dr. DUMITRU BORCIA al Săliştei

Sâmbătă, 24 August 1946, s'a făcut, la Săliște, înmormântarea protopopului Dr. DUMITRU BORCIA. Considerația deosebită cu care răposatul a fost înconjurat în toate zilele vieții sale, a strâns la prohodire un sobor, cum Săliștea n'a întâlnit în toată istoria sa plină de fapte rari pentru ortodoxismul ardelenesc.

Au slujit PP. SS. Veniamin Nistor *al Caransebeșului și* Teodor Scorobeț *dela Sibiu, înconjurați de peste 40 de preoți și diaconi veniți din cuprinsul întregului protopopiat și dela centrul Arhiepiscopiei și a luat parte tot sufletul creștinesc din Săliște și din împrejurimi.*

Cortegiul a străbătut străzile principale ale Săliștei, iar prohodirea s'a făcut în biserica cea mare din localitate. La trecerea Prea Sfinților Ierarhi, mulțimea credincioșilor a îngenunchiat cu evlavie, aducând aminte de vremurile trăite de Sălișteni în neîntâlnită cuviosie.

La sfârșitul slujbei, P. S. Arhiereu-vicar Teodor *a rostit un necrolog, elogiind personalitatea răposatului, contribuția lui întru îmbogățirea tradiției religioase, culturale și naționale dela Săliște și aducând cuvântul de creștinesc bun rămas din partea* I. P. S. Mitropolit Nicolae *și Consiliului arhiepiscopesc.*

Au mai vorbit: P. C. prot. P. Grosu *în numele clerului din protopopiatul Săliște, prof.* C. Oțetea *în numele școalelor din localitate, profesorul* Al. Iosof *din partea societăților săliștene, prof.* Nic. Martin *din partea «Astrei», prof. Dr.* I. Lupaș, *aducând omagiul generației din sânul căreia a făcut parte răposatul și păr.* I. Isac *în numele preoților și parohienilor din Săliște.*

Toți cuvântătorii au scos în evidență caracterul preoțesc, activitatea multilaterală și personalitatea creștină a răposatului.

Cu protopopul Dr. Dumitru Borcia coboară în lumea drepților nestorul protopopilor activi din Arhiepiscopie și un reprezentant demn al unor vremi de mari prefaceri naționale și religioase.

D. CĂLUGĂR

Pâinea orfanilor

Din ceasul în care orfelinatul Arhiepiscopiei din Sibiu a fost deschis, grija I. P. S. Sale pentru acest așezământ de ocrotire a copilașilor orfani n'a mai cunoscut odihnă. In fiecare zi, în fiecare săptămână, în fiecare lună, în fiecare anotimp se ivește trebuință peste trebuință, cerință peste cerință. Odată e vorba de procurarea pâinii, altădată de aducerea legumelor, cartofilor și altor alimente pentru orfani; ce să mai spunem de încălțăminte, de îmbrăcăminte, dela albituri, așternuturi de pat și până la haine și mantale de iarnă. Iată un șir întreg și greu apăsător în cumpănă de lipsuri, cari nu pot fi ocolite și nici amânate, ci toate trebuesc împlinite la vremea lor.

Din momentul în care Arhiepiscopia noastră a primit pe orfani, înțelege să le dea întreaga îngrijire și ocrotire, pentruca nici unul din ei să nu rămână în suferință. Pentru ducerea la îndeplinire a tuturor cerințelor orfelinatului nostru, ne-am bucurat și de sprijinul binevoitor al preoțimii și poporului dreptcredincios din Arhiepiscopia noastră. La acest sprijin mai nădăjduim și de acum înainte și nu ne îndoim că el ne va veni la vremea sa.

In primăvara trecută am pomenit frumoasa faptă a dlui Prefect al jud. Sibiu, Dr. Ștefan Cleja, care a dat orfelinatului în custodie două vaci cu lapte, asigurând astfel pentru tot acest răstimp, hrana cu lapte a orfanilor. Avem acum din nou fericitul prilej de-a pomeni numele dlui Prefect Dr. Ștefan Cleja, care a binevoit a dispune repartizarea pe seama orfelinatului nostru a unei cantități de *2500 kg. grâu,* **cu prețul de cost. Pâinea orfanilor noștri este asigurată în bună parte în acest fel. In numele copilașilor orfani și-al Arhiepiscopiei noastre, mulțămim dlui Prefect pentru fapta frumoasă și mult grăitoare pe care a făcut-o, repartizând grâu pentru orfelinatul nostru.**

Cealaltă parte de grâu de care orfanii mai au trebuință, nădăjduim a-o primi din daniile de bunăvoie ale credincioșilor. Dacă acestea se vor produce la timp, pâinea orfanilor va fi pe dea'ntregul asigurată.

REFERENT

Răspândiți cu drag
Telegraful Român
Organul lui Șaguna din 1853

Nr. 9158/946 Ep.

Comunicat

Consiliul Central bisericesc ne-a comunicat adresa Nr. 1537/1946 a On. Președinției Consiliului de Miniștri, Direcția Coordonării și Planificării privitoare la exceptarea dela rechiziționare a locuințelor preoților, de următorul cuprins:

«In urma adresei Dvoastre Nr. 2377/1946, avem onoare a Vă aduce la cunoștință că s'a aprobat menținerea exceptării locuințelor preoților dela rechiziționare, lucru despre care am sesizat Comisia de Rechiziții spre a dispune.

Secretar general (ss) Dr. Gh. I. Arghiropol, consilier tehnic, director (ss) N. D. Constantinescu».

Comunicăm adresa de mai sus a On. Președinții a Consiliului de Miniștri, Preacucernicilor Protopopi și Cucernicilor Preoți din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, spre orientare.

Sibiu, 7 Septemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Apărând drepturile sfinte...

In ziua de Marți, 2 Septemvrie 1946, dl Gheorghe Tătărăscu, *președintele Delegației române la Conferința de Pace dela Paris, a dat răspunsul României la cererile formulate de Delegația ungară, care revendica 4000 de km.² împreună cu orașele Oradea, Satu-Mare și Arad. Timp de o oră încheiată, primul delegat român a apărat — cu o logică impecabilă și cu un convingător accent de sinceritate — pământul și suveranitatea Țării. Răsturnând argumentele și respingând pretențiile Ungariei, apărătorul cauzei noastre și-a încheiat expunerea în felul următor: „Orice act tinzând să modifice frontiera româno-maghiară ar echivala cu distrugerea unei opere de justiție și cu crearea unui nou factor de agitație în această parte a Europei și orice act menit să-l angajeze (pe guvernul român) într'o discuție asupra politicei sale interne și a legilor sale organice, ar fi considerate ca o știrbire a suveranității și a independenții sale".*

«De aceea, cerem să binevoiți a consacra decizia din 7 Mai 1946 a celor patru miniștri ai afacerilor străine și a respinge revindecările ungare».

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Septemvrie 1946

1. In fiecare zi dimineața la ora 6½ Utrenie și în continuare *Sfânta Liturghie.* In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie, *„Acatistul Maicii Domnului".*

2. *In Dumineci și Sărbători* dimineața la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului Gheorghe Șoima.

3. *Duminecă la 1 Septemvrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaș și preotul Simion Iacob; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. — Predică: cons. *Gheorghe Secaș.*

4. *Duminecă în 8 septemvrie 1946, la Nașterea Maicii Domnului* servesc: Prot. Mihail Neagu, inspector Dumitru Călugăr și duhovnicul Micodim Belea; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. — Predică: prot. *Mihail Neagu.*

5. *Sâmbătă la 14 Septemvrie 1946, la Înălțarea Sfintei Cruci* servesc: Prot. Mih. Neagă, prof. Dr. Teodor Bodogae și Iacob Bozocea; diaconii: Anatolie Scurtu și Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: *Prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

6. *Duminecă în 15 Septemvrie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și prot. Mihail Neagu; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. — Predică: cons. *Aurel Nanu.*

7. *Duminecă în 22 Septemvrie 1946* servesc: Prot. Mih. Meagu, Nicodim Belea și Dumitru Călugăr; diaconii: Vasile Gârbu și Eugen Munteanu. — Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

8. *Duminecă în 29 Septemvrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons Alex. Popa și preotul Simion Iacob: diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu și Vasile Gârbu. — Predică: *Prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

Către toți radio-clandestinii

Regionala de Informații Sibiu, anunță pe această cale pe toți radio-clandestinii că pentru a intra în legalitate nu este nevoie de altceva, decât de completarea unui buletin la Oficiul P. T. T. local și la plata taxelor de abonament, înscriere și garanție. Nici un fel de alt act nu mai e necesar.

In caz contrar riscă a plăti ca despăgubiri civile dela 240.000—960.000 și o amendă dela 120.000—300.000 lei, cu confișcarea aparatului.

Serviciul de control al radio-clandestinilor care intensifică controlul pe zi ce trece, va aplica în caz contrar, aceste sancțiuni absolut tuturor instituțiilor, organizațiilor, intreprinderilor, magazinelor de orice fel și absolut tuturor persoanelor căzute în vina de radio-clandestinitate.

Se atrage deasemeni atențiunea că în caz de denunțare sunt obligați să desființeze și colectorii de unde, fie că e vorba de antenă sau de priză la pământ.

Deasemeni, moștenitorii unui aparat nu se pot prevala în folosirea aparatului de radio-recepție, de autorizația pe care a avut-o acesta (art. 27 din lege).

Autorizația nu conferă dreptul de folosință decât pentru categoria și destinația aparatului, precum și pentru adresa indicată în autorizație (art. 13 din lege). Orice schimbare de domiciliu, necesitând o nouă autorizație, pe noua adresă.

Autorizația nu este valabilă decât pe intervalul de timp pentru care s'a plătit abonamentul și se prelungește numai prin plata regulată a taxelor de abonament.

Autorizația expirând prin neplata continuă a abonamentului, postul de radio-recepție este socotit neautorizat și posesorul supus rigorilor legii (art. 13 din lege).

Șeful Regionalei informații Sibiu
Consiliul Regional
Alexandru Bădulescu

Un răspuns

La întâmpinarea apărută în ziarul «Curierul» din 15 August c, sub titlul «In atenția forurilor Bisericii ardelene!», răspundem următoarele: I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae* al Ardealului a condiționat foarte hotărît însăși sfințirea bisericii catedrale din piața centrală a Orăștiei, de reașezarea statuii Regelui Ferdinand I la locul cuvenit. Numai stăruința muncitorilor din Orăștie că au neapărată și urgentă nevoie de biserică, L-a făcut pe I .P. S. Sa să târnosească noul locaș înainte de împlinirea amintitei condițiuni.

Rămâne autorităților din Orăștie îndatorirea morală de-a reașeza statuia Regelui Intregitor la locul ce-l merită.

Misiuni arhierești

In trecutul nostru sbuciumat, mânăstirile au fost oazele duhovnicești ale întăririi în necazuri și încercări..

Cunoscând nevoile sufletești ale poporului încercat de războiul recent, înaintе-stătătorii Bisericii ardelene au intensificat în ultima vreme, poposirea cu zăbavă a norodului la umbra întremătoare a mânăstirilor, organizând numeroase pelerinaje și misiuni pentru popor.

La chemarea P. Sf. VASILE al Timișorii, mii de pelerini și-au îndreptat pașii în 6 August c., de ziua hramului, spre Mânăstirea «Săraca», unde au ascultat cuvântul înțelept al vlădicului lor., care le-a tâlmăcit însemnătatea mânăstirilor în viața Neamului.

In aceeași eparhie, a avut loc — în 15 Augusi c. — un pelerinaj la sf. Mânăstire Lipova.

Nu mai puțin bogate în roade duhovnicești au fost numeroasele pelerinaje din Eparhia Caransebeșului: 16 Iunie la Piatra Scrisă-Armeniș; 20 Iulie la mânăstirea de maici dela Vasiova, la «Izvorul Miron» de lângă Românești și la Schitul «Sf. Proroc Ilie» de pe Muntele Mic. In primele două locuri, înșuși P. Sf. Sa Episcopul VENIAMIN a împărtășit norodului învățături alese.

Tradiționalul pelerinaj dela sf. Mânăstire Hodoș-Bodrog din Eparhia Aradului, a avut loc la 15 August c. în cadrul unui program duhovnicesc deosebit de bogat. P. Sf. Episcop ANDREI a ținut o predică plină de actualitate. Misiuni religioase au avut loc și'n alte centre ale Eparhiei.

In Eparhia Clujului, misiunile arhierești au avut loc în cursul lunilor Iulie—August la mânăstirile: «Sf. Ilie Prorocul» dela Topliță, „Sf. Ana" din Rohia și «Sf. Ioan Botozătorul» din Alba-Iulia.

Cu toată truda reașezării acasă, și în Eparhia Oradiei a avut loc de praznicul Înălțării Domnului, tradiționalul pelerinaj la Sf. Mânăstire Izbuc.

In fine, la Sf. Mărie Mare a. c., Maramureșul s'a recules duhovnicește cu prilejul pelerinajului la sf. Mânăstire dela Dragomirești, unde s'a slujit sf. Liturghie de către P. S. Episcop POLICARP, înconjurat de un sobor de preoți.

O descoperire importantă

In cadrul săpăturilor arheologice dela Celei (județul Romanați), unde a fost cetatea dacă și apoi romano-bizantină Suceava, s'a descoperit de curând o importantă *bazilică creștină.* Această biserică este cea mai veche din Dacia Traiană, datând de pe vremea împăratului Justinian. Descoperirea este extrem de prețioasă pentru lămurirea începutului creștinismului la Români. Săpăturile continuă.

† Arhipresbiter Dr. Sergiu Bulgakoff

Cu întârziere am primit ştirea dureroasă că teologul rus Sergiu Bulgakoff a încetat din viaţă. Cu el a trecut la cele veşnice unul dtn cei mai profunzi cugetători ai teologiei ortodoxe. A fost profesor la institutul rus de teologie ortodoxă din capitala Franţei, iar prin bogata sa activitate ştiinţifică a contribuit în mare măsură la cunoaşterea doctrinei şi a vieţii Bisericii ortodoxe în Apus, reuş nd să înlăture multe prejudicii şi erori în cari se complăcea teologia apuseană faţă de Biserica noastră. La noi Românii teologul Bulgakoff este cunoscut prin scrierea sa: ORTODOXIA, tradusă în româneşte şi publicată în Tipografia arhidiecezană din Sibiu, ca cea dintâi lucrare tipărită în „Seria teologică".

Adăogăm că Bulgakoff şi-a îngăduit şi unele opinii teologice particulare, cum a fost în deosebi „sofiologia" lui. In liniile mari ale cugetării sale teologice a rămas însă în albia largă a ortodoxiei. Cu drept cuvânt a spus In lt Prea Sfinţia Sa Mitropolitul Nicolae, în cuvântul **Către Cetitori**, *din fruntea lucrării lui Bulgakoff: „Interpretările teologice personale, cu cari însoţeşte autorul expunerea doctrinei ortodoxe, fac ca lucrarea întreagă să fie cu atât mai vie şi mai captivantă, şi — după cum se exprimă un recensent al ei din Apus — ele sunt o dovadă despre puterea creatoare care rezidă în credinţa ortodoxă".*

Dumnezeu să-l odihnească cu drepţii.

De-ale creştinătăţii de pretutindeni

— In 4 Iulie a. c., s'a făcut — în cadrul unor mari serbări — sfinţirea pietrii fundamentale a Mânăstirii „Schitul Maicii Domnului" la «Vatra Română» din America.

— Cursurile de vară dela «Vatra Română» din America, menite să asigure creşterea tineretului respectiv în duh românesc, au avut loc anul acesta dela 15 Iulie până la 1 August 1946.

— In 16 Iunie 1946, «Solia», foaie de zidire sufletească publicată de Episcopia Ortodoxă Română din America, şi-a serbat împlinirea primilor zece ani de viaţă.

— In timpul din urmă au trecut la cele veşnice, următoarele personalităţi din câmpul vieţii creştineşti: Bătrânul Arhiepiscop **Temple** *de Canterbury, trecut la pensie, a răposat în Octomvrie 1944 fiind activ până în cele din urmă zile ale vieţii sale. Teologul* **Dr. A. E. Garvie**, *unul din vicepreşedinţii organizaţiei pentru* **Credinţă şi Constituţie** *şi reprezentant de seamă al teologiei americane;* **F. C. N. Hicks**, *episcop anglican de Lincoln, a făcut parte din delegaţia anglicană care în anii trecuţi venise la Bucureşti să trateze încheierea unor legături mai strânse cu Biserica noastră;* **Dr. Ferdinand Ménégoz**, *profesor la Facultatea de teologie protestantă din Strassbourg, membru marcant al congresului creştin ţinut în a. 1925 la Stokholm în Suedia; pastorul* **Wilfred Monod**, *un înflăcărat predicator al confesiunei reformate franceze;* **G. Craig Stewart**, *episcop de Cnicago (Statele Unite) şi* **Neville S. Talbot**, *episcop în Biserica Angliei.*

— Karl Barth, întemeietorul» teologiei dialectice» — zisă după dânsul şi «barthiană» — a fost de curând sărbătorit din prilejul împlinirii vârstei de 60 ani.

— In 20 Aprile a. c., a încetat din viaţă la Roma, profesorul **Ernesto Buonaiuti**, *promotorul şi animatorul „Modernismului" italian.*

Sfinţirea bisericii din Lisa

Comuna *Lisa*, **judeţul Făgăraş, a cunoscut la 8 Septemvrie c. cea mai înaltă sărbătoare a sa. Renovată din râvna P. C. părinte** *Alexandru Popa*, **biserica impunătoare din această parohie a fost sfinţită din partea I. P. S. Sale Mitropolitului** *Nicolae al Ardealului*. **A luat parte popor mult, care a urmărit cu evlavie actul târnosirii şi-a ascultat cu însufleţire predica minunată a I. P. S. Sale. Din acest prilej s'a strâns pentru Orfelinatul arhiepiscopesc din Sibiu, suma de** *Lei 500.000*.

Dămnezeu să răsplătească pe cei cari au contribuit cu dragoste la această colectă.

Anunţ

Se caută un *îngrijitor* cu soţie fără copii, pentru sanatorul dela Schitul Păltiniş. Soţia să priceapă şi bucătăria.

Se vor angaja numai persoane de toată încrederea, cu certificate bune.

Cei cari doresc a ocupa acest post, îşi vor înainta cererea însoţită de acte Arhiepiscopiei ortodoxe române din Sibiu, strada Mitropoliei 32, arătând şi pretenţiile lor de salar.

Cucernicii preoţi sunt rugaţi a îndemna pe cei interesaţi să-şi trimită cererile.

Nr. 9995/1946 Şcol.

Concurs

Pentru întregirea catedrei bugetare vacante de muzică dela Şcoala normală ortodoxă română de fete „A. Şaguna" din Sibiu, se publică concurs cu termin de 10 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Dela candidate se cere să întrunească condiţiile prevăzute în art. 10 şi 12 din legea Nr. 2799/1929 asupra raporturilor dintre şcoalele secundare confesionale şi On. Minister al Educaţiei Naţionale.

Cererile însoţite de actele legale vor fi înaintate în termin, direct Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, 20 August 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 651/1946 (44) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Făgăraş II,** protopopiatul Făgăraş, se publică concurs cu termin de 30 de zile, dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială de 18 jugăre pământ arabil.
3. Venitele stolare obişnuite în parohia a II-a.
4. Locuinţă în casa parohială.

Indatoririle preotului:

a) Preotul ales va catehiza la şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

b) Va purta Oficiul parohial.

c) Va fi duhovnicul penitenciarului, al spitalului judeţean şi al şcoalei de ucenici.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu încuviinţarea arhierească, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc ortodox român din Făgăraş.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie, numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, pentru a sluji, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii parohiei.

Făgăraş, la 18 Iulie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român al Făgăraşului, în înţelegere cu cons. parohial.

T. Ciocănelea
protopop

C. GHEORGHE DUMITRESCU — OITUZ

Fabrică Română de clopote,
policandre şi sfeşnice bisericeşti

BUCUREŞTI I — Splaiul Unirei 87 — telefon 3.53.24

Executăm clopote din material absolut garantat, la preţuri accesibile. Facem şi returnări de clopote vechi. Comenzile se primesc şi prin corespendenţă.

(42) 1—3

Anunţ

„Se aduce la cunoştinţă tuturor persoanelor care au în grija lor *băieţi orbi minori*, în vârstă de *7—14 ani*, indiferent din ce cauză ar fi căpătat orbirea, că aceşti copii pot fi primiţi în vechea şcoală pentru orbi, din Cluj, Calea Dorobanţilor Nr. 31, denumită: „Aşezământul pentru Ocrotirea Orbilor".

Deasemenea se pune în vedere tuturor băieţilor trecuţi de 14 ani, care şi-au pierdut vederea în urma unui accident întâmplat în timpul şi din cauza războiului, sau datorită mijloacelor de luptă, precum şi ostaşilor care şi-au pierdut vederea pe câmpul de luptă, sau în timpul serviciului ordonat, că pot fi primiţi gratuit, în şcoala specială pentru reeducarea orbilor, denumită: Centrul pentru Reeducarea Militarilor Orbi din Războiu", din Cluj, Calea Dorobanţilor Nr. 31, unde pot învăţa o meserie, carte şi muzică, pentru uşurarea existenţei lor şi a familiei.

Pentru internarea gratuită a unui copil orb, cei interesaţi vor înainta: 1. Cererea timbrată, adresată direcţiunei aşezământului arătat mai sus; 2. Certificat de paupertate (sărăcie); 3. Extras de naştere; 4. Certificat de naţionalitate; 5. Buletin de vaccinare; 6. Certificat medical eliberat de medicul circumscripţiei din care să se constate: *a)* că copilul este sănătos, inteligent şi se poate educa, *b)* nu sufere de incontinenţă de urină sau fecale, *c)* nu este atins de epilepsie şi nu are răni deschise, *d)* şi că în comuna din care vine nu este epidemie; 6. Declaraţie dată de părinţi, tutori, etc. şi legalizată de autorităţile comunale că în timpul vacanţelor copilul va fi dus acasă pe cheltuiala (reprezentanţilor legali ai copilului).

Pentru copiii orbiţi printr'un accident întâmplat în timpul şi din cauza războiului, sau din cauza mijloacelor de luptă, pe lângă actele de mai sus, se vor mai prezenta: 1. O declaraţie a martorilor certificată de şeful postului asupra împrejurărilor cum s'a întâmplat accidentul din care să se constate: *a)* locul, *b)* data, *c)* împrejurările în care s'a întâmplat accidentul; 2. Un certificat comunal eliberat de primărie şi vizat de şeful postului de jandarmi, din care să se constate *că accidentul se datoreşte mijloacelor de război;* 3 Copie de pe foaia de observaţie din spitalul unde a fost internat, sau certificat eliberat de medicul curant din care să se constate felul cum au evoluat rănile dela prezentare până la terminarea tratamentului".

Date mai amănunţite se pot cere dela „Aşezământul pentru ocrotirea orbilor", Cluj, Calea Dorobanţilor 31.

Direcţiunea

Nr. 8702/946

Concurs

La Liceul teoretic ortodox român de băieţi „A. Iancu" din Brad, au mai devenit vacante următoarele catedre bugetare:

1. Catedra Nr. 5 de limba latină.
2. Una catedră de partea literară la Gimnaziul unic.
3. Una catedră de partea ştiinţifică, tot la Gimnaziul unic.

Doritorii de-a ocupa una din aceste catedre vor înainta cereri însoţite de acte, până la 25 August 1946, direct Consiliului Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, 12 August 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

I. P. S. Sa Patriarhul Nicodim al României va vizita în curând Moscova.

I P. S. Sa Patriarhul Nicodim şi P. C. Sa Părintele Dr. Ioan Vască, secretarul general al Cultelor, au adresat câte un apel către întreaga preoţime, cerându-i să-şi dea concursul în acţiunea de combatere a urmărilor secetei.

Statutul Funcţionarilor Publici va intra în vigoare la 1 Septemvrie c.

Dl General Romulus Dimitriu, Comandantul Corpului VII Armată, a fost înaintat la gradul de General de Divizie.

Ziarele din Bucureşti spun că din 1938 şi până azi, costul vieţii s'a urcat de 197 ori, iar puterea de cumpărare a salariilor de cel mult 69 ori.

Guvernul român a cerut extrădarea celor 320 criminali de războiu, condamnaţi de către Tribunalul Poporului din Cluj.

Duminecă 25 August c., a avut loc la Deva, desvelirea monumentului lui Horia, Cloşca şi Crişan.

Banca Naţională a României a acordat până acum credite de 500 miliarde lei pentru combaterea urmărilor secetei.

Se vor pune în circulaţie monete jubilare de argint, de 100.000 lei.

Rechiziţiile de imobile au fos suspendate până la 10 Septemvrie c.

O delegaţie economică română pleacă la Moscova.

EXTERNE:

Conferinţa de Pace dela Paris şi-a continuat lucrările în vederea reglementării tratatelor de pace cu fostele state aliate ale Germaniei.

Patriarhul Alexei al Moscovei a fost decorat cu ordinul „Drapelul Roşu" pentru fapte excepţionale în cadrul organizării muncii în timpul războiului de apărare.

Zilele acestea s'a făcut la colonia „Vatra Românească" din America, desvelirea monumentului ridicat la mormântul preotului *Moise Balea*.

Dl La Guardia, preşedintele societăţii U. N. R. R. A., după vizita dela Moscova, va fi oaspele ţării noastre.

Ungaria a rupt negocierile cu Cehoslovacia, în vederea schimbului de minorităţi.

Intrunit în şedinţă secretă, Consiliul de Securitate a stabilit ordinea de zi a adunării generale a ONU-lui, ce va începe la 23 Septemvrie c.

Dl Vincent Auriol, preş. Adunării Constituante a Franţei, a adresat poporului român un călduros mesaj, cu prilejul celei de-a doua aniversări a lui 23 August.

Noul guvern al Indiilor a fost format.

Italia e obligată su plătească Uniunii Sovietice reparaţii de războiu în sumă de 100 milioane dolari.

Procesul dela Nürenberg s'a terminat.

A murit mareşalul lord Cavan, unul din comandanţii militari britanici de seamă în timpul primului războiu mondial.

Anglia construeşte vase de războiu contra bombei atomice.

Guvernul maghiar a obţinut depline puteri până la 31 Octomvrie c.

Polonia nu cere României despăgubiri de războiu.

La 20 August c. a intrat în vigoare legea dizolvării tuturor organizaţiilor militare germ ne.

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu

ANUL XCIV SIBIU, 22 Septemvrie 1946 Nr. 37—38

BIBLIOTECA GENERALĂ ASOCIAȚIA TRANSILVANĂ SIBIIU

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Pastorația în cadrul profesiunilor

Una din problemele pastorale cele mai actuale și mai importante, este și aceea a pastorației în cadrul profesiunilor, atât de amplu organizate astăzi — și la noi — în sindicate. Problema fiind complexă, n'avem pretenția s'o rezolvim complet în cuprinsul unui articol obișnuit, ci doar să subliniem unele aspecte ale ei.

Necesitatea unei *pastorații speciale* pe seama diferitelor profesiuni, o impune mai întâiu faptul că profesiunea influențează așa de mult asupra sufletului purtătorilor ei, încât determină o *psihologie specifică fiecărei profesiuni.* Mai mult, profesiunea își imprimă pecetea sa asupra întregei vieți a respectivei persoane, înrâurind puternic asupra vieții sale sufletești în toate funcțiunile ei și în așa măsură, încât dă naștere unui *mod specific de-a fi*, atât în sfera familiei cât și a societății.

Iar astăzi, când stare socială și profesiune, când supraproducție, reconstrucție și calitate sunt așa de puternic și hotărît accentuate, când etosul profesiunii și onoarea stării profesionale au un ecou atât de adânc în viața publică, profesiunea are repercursiuni și mai decisive asupra profilului psihologic și concepției de viață a purtătorilor ei. Organizația profesională actuală tinde să apuce în făgașul ei și să modeleze — cu totul accentuat și sistematic — pe întreg omul, până în cele mai adânci cute ale sufletului său, nu numai din punct de vedere strict profesional, ci și în ceea ce privește concepția sa despre lume și viață. Ea tinde la crearea unui *om nou* în viața profesională.

Dacă Biserica și pastorația lipsesc cu adevărul, cu îndrumarea și cu harul lor din spațiul vieții profesionale, care caută astăzi să formeze un om nou în toată ființa și viața sa, atunci urmările sunt dezastruoase. Aceasta cu atât mai vârtos, cu cât în unele cercuri ale vieții profesionale de astăzi a pătruns spiritul de laicizare.

Chemată să îmbrățișeze toate aspectele vieții și să le imprime pecetea creștinismului, pastorația nu trebue să se limiteze unilateral la îndrumarea vieții strict religioase a omului. Căci în cazul acesta ea ar putea cădea ușor în greșala de-a se mărgini la orientarea în spre o asceză mai mult sau mai puțin mănăstirească, care neglijează lumea și viața și fuge de ele.

Ori, trebue să ne dăm bine seama, că'n spațiul bisericesc avem de-a face și cu oameni care duc o viață aspră de trudă și de privațiuni, cu oameni care-s ancorați cu trup și suflet în sânge și în pământ și care — tinzând spre o nouă formațiune sufletească — vor să desbrace de pe ei vechea formă de viață creștină, care e depreciată în unele cercuri ale vieții profesionale și trebue să îmbrace o nouă formă de o religiozitate mai plină de lumină și de vigoare. In fața unei atari situații, ne dăm seama fără să vrem, că viața religioasă — dacă trebue să rămână adevăr și viață — a devenit o sarcină grea pentru unii din fiii Bisericii. Totodată constatăm cât de imens de grea este pastorația, care trebue să dea unor atari oameni, tocmai ceea ce le este necesar ca har și ca adevăr, în împrejurările lor de viață.

Dar greutatea excepțională a unei acțiuni nu justifică de loc fuga de ea. Dimpotrivă, trebue să stimuleze la strădanie deosebit de asiduă. Căci dacă astăzi, când se formează oameni și relațiuni sociale noui, nu luăm asupră ne — cu inimă caldă și jertfelnică — această trudă pastorală, noi preoții vom fi scoși cu totul — nu fără vina noastră! — din spațiul real al vieții și al prefacerilor ei, rămânând posibilitatea manifestării noastre într'o sferă pur religioasă îngustă, căreia îi lipsește însă temelia naturală. O religie deservită de o atare pastorație își va pierde valoarea și căldura pentru unele masse ale poporului nostru, care-s prea puternic ancorate în «sânge și pământ».

Odată subliniată necesitatea unei pastorații speciale în cadrul profesiunilor, vrem să mai stăruim încă asupra unui aspect al problemei. Fără să uităm că femeia și a depășit în multe cazuri sfera preocupărilor ei tradiționale și specifice, observăm că pastorația femeii este mult mai ușoară decât a bărbatului. Căci la temelia ei stă în mod preponderant condiția umană pur fizică, care stabilește, de regulă, chiar în daturile ei naturale și latura chemării: *soție și mamă.* Tocmai de aceea însărcinarea religioasă a femeii este mai simplă și mai unitară.

Dimpotrivă, altfel stau lucrurile când e vorba de *bărbat.* La el viața pur fizică este oarecum un abstractum; ea își primește propria pecete și conținut abia prin *vocație*, care se exercitează în cadrul unei profesiuni. In consecință, în ceea ce privește viața activă și ocupația bărbatul nu-i determinat — prin pura sa condiție umană și prin sexul său — așa de unitar ca femeia. Dacă vorbim de o stare socială sau profesională, trebue să ne gândim la *omul spiritual*, adecă nu atât la viața lui fizică, ci mai ales la *conținutul* acestei vieți, adecă la planurile și la creațiile sale. De aceea, la bărbat — a cărui țintă determinată a vieții nu-i stabilită prin natura sa — starea de viață care se manifestează în libertate, *coincide propriu zis cu starea profesională.*

Din această pricină, bărbatul — văzut numai ca bărbat — se lasă așa de greu cunoscut din punct de vedere religios, dacă concepem religia în sensul ei adânc de viață și de factor formativ al vieții. Și tocmai de aceea o pastorație a bărbaților, care-i detașată de realitatea de viață bărbătească, se sleiește ușor in cultivarea unor anumite acte religioase obișnuite și în combaterea anumitor greșeli generale; dar nu pătrunde adânc în sufletul bărbatului, care trăește și creiază într'un spațiu cu totul determinat și vrea să-și trăiască religia potrivit condițiilor sale de viață. De aceea, experimentăm în pastorația bărbaților atâtea decepții și observăm adeseori inși cari nu caută religia în viață, tocmai printre tipurile bărbătești cele mai evlavioase bisericește. Cele mai adânci cauze ale unor atari decepții și slutite formații religioase, rezidă adeseori în însăși pastorația bărbaților, care e în stare să îndemne numai la actele religioase generale și nu poate forma suficient — din punct de vedere religios — sufletul bărbătesc pentru spațiul vital indicat de Dumnezeu prin chemarea ce i-a încredințat-o.

Dacă această muncă de educație religioasă ancorată în sâmburele vieții profesionale, nu i acceptată și susținută de pastorație, *massa însăși nu poate s'o facă și în consecință harurile lui Dumnezeu rămân nefolosite.* De aici provin atât de des manifestări ce nu pot fi netezite și s pline de contradictoriu, tocmai la bărbații evlavioși bisericește; de aici unele tânguiri în ce privește destoinicia de viață și de profesie.

Puteri harice religioase cari se sleiesc în zeloasă trăire a actelor religioase obișnuite, și nu-s puse totodată — *prin îndrumare pastorală specială* — cu totul practic în spațiul vieții de toate zilele și al profesiunii, ca să înobileze și să fortifice în manifestarea lor talentele acordate de Dumnezeu, nu au de regulă efectul apostolic dorit, ba pot fi uneori chiar vătămătoare. De aceea, pastorația dacă vrea să obțină un progres apostolic cu adevărat real, trebue să tindă la formaraa de atari bărbați, cari își revelează creștinismul — tocmai în cadrul profesiunii lor — într'o *personalitate autentic creștină* și într'o *muncă de înaltă valoare.*

C. SÂRBU

Comitetul Județean de Acțiune pentru Ajutorarea Regiunilor Bântuite de Secetă

APEL

către toți bunii patrioți din Municipiul și județul Sibiu

Războiul distrugător pe continentul nostru, a încetat de 16 luni. Pacea, pe care o dorim cu toții de atâta timp, dreaptă și durabilă, s'apropie cu pași hotărîți. Știrile, pe cari le primim despre recunoașterea dreptului nostru asupra Ardelului întreg, dela Conferința Păcii, ne umple sufletele de bucurie. Rănile cauzate de război, dispar văzând cu ochii prin munca hotărîtă a guvernului și a tuturor fiilor buni ai țării. Ele sunt vindecate prin efortul comun al oamenilor de bine, treziți la viață nouă și organizați pe baza democrației care îl face pe fiecare răspunzător pentru binele tuturora.

Dar, după furia războiului, alte necazuri și calamități s'au abătut asupra încercatului norod. Pe pământul țării s'a lăsat o cumplită secetă în cei doi ani din urmă, cum de mult nu s'a mai pomenit.

La noi, seceta aceasta a lovit, în mod deosebit de crunt, tocmai provincia care a suferit mai mult și pe urma războiului: *Moldova noastră scumpă și alte regiuni din țară.*

In Moldova, seceta a distrus până și firul ierbii, a uscat pădurile și a secat izvoarele apelor. Pe albia Jijiei nu mai curge apă. Prutul a ajuns vale neînsemnată.

Frații noștri moldoveni, ajunși la această grea încercare, luptă din răsputeri să-și salveze viața lor și a copiilor. Sate întregi se mută cu vitele lor rămase încă în viață, în preajma izvoarelor, din care mai apare o șuviță de apă. Viața multor frați de-ai noștri este serios amenințată.

Putem noi oare să rămânem nepăsători în fața acestor suferințe? Putem noi să nu ne mișcăm când frații noștri din Moldova nu au pâinea cea de toate zilele și când copilașii lor se usucă pe picioare de lipsuri de tot felul? Ar trebui să avem inimă de piatră, ca să rămânem nepăsători în fața suferințelor grele ale fraților noștri. Noi suntem datori să le sărim într'ajutor cu tot ce putem și nu ne îndoim că vom pune în lucrare toată dragostea noastră de frate ca să le fim cât mai de folos.

Guvernul țării, a și luat măsuri pentru a îndrepta situația. O largă acțiune de ajutorare a început. Dar aceasta nu este de-ajuns. Nenorocirea regiunilor lovite de secetă este atât de mare, încât numai punând mână la mână, toți cetățenii acestei țări, vom putea aduce îndreptarea dorită.

Acum este momentul ca simțământul de iubire față de aproapele, sădit în sufletul omenesc, să răsară, să crească și să ne unească, dându-ne puterea pentru înlăturarea nevoii și durerii populației încercate.

Cucernicii preoți din județul Sibiu vor ceti acest Apel înaintea poporului în biserici la Sf. Liturghie, în prima Duminecă după primirea foii.

Acum este momentul să ne punem în valoare patriotismul curat, în vederea salvării unei părţi însemnate a poporului nostru.

A cârti în asemenea împrejurări, a ne sustrage dela această lucrare de ajutorare, căutând a ne ascunde în dosul micilor necazuri, cari nu pot fi nici pe departe asemănate cu lipsurile din Moldova, înseamnă a călca poruncile Dumnezeeşti, înseamnă o dureroasă lipsă de patriotism, înseamnă şi lipsă de dragoste pentru aproapele.

Suntem convinşi, că cetăţenii Municipiului şi judeţului Sibiu se încadrează cu toată inima în acţiunea de salvare a Moldovei. Aceasta cu atât mai vârtos, cu cât soarta a cruţat în mare măsură judeţul nostru, atât de distrugerile războiului, cât şi ale secetei.

Pentru aceasta am luat iniţiativa de a organiza în judeţul nostru acţiunea de ajutorare a unuia din judeţele năpăstuite şi anume a judeţului Râmnicul Rărat. Intru realizarea acestui scop, vom colecta bani, alimente şi îmbrăcăminte, pe care le vom expedia prompt celor lipsiţi din judeţul Râmnicul Sărat. Vom organiza cămine şi cantine pentru întreţinerea copiilor, atât în judeţul Râmnicul Sărat cât şi în judeţul nostru, dacă se va simţi nevoia să aducem copii aici.

Iubiţi cetăţeni,

Vă chemăm la faptă mare, la faptă bună. Daţi ascultare chemării noastre şi contribuiţi cu tot ce puteţi întru salvarea fraţilor noştri din judeţul Râmnicul Sărat, năpăstuiţi de urgia secetei şi a războiului.

Cel bogat să dea mult din multul său, iar cel sărac din puţinul ce-l are să jertfească cât poate, pentru cei care au mai puţin decât el.

Astfel ne vom arăta vrednici de pacea binefăcătoare şi de vremurile mai bune şi mai fericite, cari vor veni pentru poporul nostru.

In numele Comitetului de Acţiune, Comitetul de Iniţiativă:

Nicolae, Mitropolitul Ardealului,

General de Divizie *Dumitriu Romulus*, Cdt. Corpului 7 Armată,

Alexandru Colfescu, Inspector general administrativ,

Dr. Ştefan Cleja, Prefectul judeţului Sibiu,

Vasile Hada, Primarul municipiului Sibiu,

General *Caleţeanu Al.*, Cdt. Garnizoanei,

General *Georgescu Gh.*, Preşedintele Apărării patriotice,

Eugenia Moga, Preşedinta FDFR,

Ioan Nistor, Inspector general secundar,

Ion Smeu, Preşedintele Comisiei Locale Sindicale,

Barbu Popescu, Inspector CFR, Şeful staţiei Sibiu,

I. Bucşan, Preşedintele UGIR-ului,

Dr. Mihail Veliciu, Preşedintele Camerei de comerţ,

Lucia Col. *Savu*, Crucea Roşie,

Gh. Săndulescu, Inspector General al Invăţământului Primar,

Iul. Deac, Administrator financiar,

Marius Finţescu, Prim-procuror,

Dr. Aurel Mocanu, Subprefect.

Predică în Catedrala din Sibiu

7. *Duminec în 22 Septemvrie 1946* servesc: Prot. Mih. Meagu, Nicodim Belea şi Dumitru Călugăr; diaconii: Vasile Gârbu şi Eugen Munteanu. — Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

8. *Dumineca în 29 Septemvrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, cons Alex. Popa şi preotul Simion Iacob; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu şi Vasile Gârbu. — Predică: *Prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

Nr. 8126/1946

Circulară

către toate Oficiile parohiale şi protopopeşti din Arhiepiscopie

Comunicăm, în cele ce urmează, adresa Onor. Minister al Cultelor Nr. 35.445/1946 cu îndemnul, ca C. noştri preoţi să stea într'ajutorul organelor administrative însărcinate cu efectuarea lucrărilor de statistică ordonate de Preşedinţia Consiliului de Miniştri prin Institutul Central de statistică.

„Avem anoare a vă aduce la cunoştinţă că Institutul Central de Statistică din Preşedinţia Consiliului de Miniştri, de comun acord cu Ministerul Cultelor, a luat iniţiativa efectuării unei statistici a Cultelor şi Asociaţiilor religioase din România, lucrare a cărei lipsă a fost adânc simţită la noi şi care este deosebit de folositoare şi necesară mai ales în vremurile de astăzi.

Această lucrare va fi executată în două etape.

I. In prima etapă Institutul Central de Statistică va înregistra, prin organele sale subalterne — *controlori judeţeni şi censori de plasă* — unităţile religioase (parohii, filiale, comunităţi. geamii, mânăstiri, schituri) ale tuturor Cultelor şi Asociaţiilor religioase din ţară. In a doua etapă se vor trimite, prin censorii statistici de plasă, tuturor şefilor de unităţi religioase (parohi, administratori parohiali, stareţi, conducători de comunităţi, etc.) formularele desvoltate, cuprinzând toate problemele de bază ale Cultelor, pe care şefii de unităţi religioase le vor completa pe proprie răspundere.

In prima etapă, lucrarea fiind executată de censorii de plasă, se cere din partea autorităţilor superioare ale Cultelor (Eparhii, Protopopiate, Decanate, Uniuni, etc.) ca şi din partea şefilor unităţilor religioase, să dea informaţii exacte şi complete — la cererea censorilor statistici de plasă — cu privire la: *localitatea* de reşedinţă a unităţii religioase (oraş, comună, sat), *felul* unităţii religioase (parohia, filială, comunicate, etc.), *denumirea* pe care unitatea religioasă o poartă în mod oficial şi numele exact al Cultului sau *Asociaţiei religioase* de care aparţine.

II. In a doua etapă, lucrarea va fi executată, în cea mai mare măsură, de către şefii unităţilor religioase, cărora le va reveni sarcina de a completa formularele desvoltate, în legătură cu problemele de bază ale Cultelor ca: personalul bisericesc, locaşul de închinare, cimitirul, imobile, terenuri, întreprinderi, instituţii anexe, etc. După completare, aceste formulare vor fi centralizate de cenzorii statistici de plăşi, după care aceştia le vor trimite la Institutul Central de Statistică pentru prelucrare. Toate comunicările scrise făcute organelor statistice se vor face în duplu exemplar certificat, unul pentru Institutul de statistică şi altul pentru Ministerul Cultelor.

Având în vedere importanţa şi necesitatea acestei lucrări şi în prima şi în a doua etapă, lucrare ce este menită să umple un mare gol în documentarea statistică a ţării şi a Ministerului Cultelor, vă rugăm stăruitor şi cu toată căldura să binevoiţi a pune în vedere organelor Dvs. subalterne până la unităţile religioase de bază (parohii, filiale, comunităţi, etc.), să colaboreze onest şi activ cu organele statistice, comunicând informaţii şi date exacte, complete şi la terminele stabilite de aceste organe.

Suntem încredinţaţi că apelul nostru va găsi înţelegerea cea mai deplină şi că lucrarea statistică ce se inaugurează va reuşi în întregime."

Având în vedere importanţa unei statistici reale a Cultelor şi Asociaţilor religioase din ţara noastră, îndrumăm organele noastre parohiale, să colaboreze cu organele statistice, comunicând informaţii şi date exacte, complete şi la terminele stabilite de aceste organe.

Cucernicii noştri preoţi, vor supraveghea, *îndeosebi*, ca declaraţiile pe cari le vor face conducătorii Cultelor conlocuitoare şi ale şefilor diferitelor Asociaţii religioase, să fie *fidele cu situaţia lor reală de astăzi.*

Sibiu, la 12 Septemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 8666/1946

Ordin circular

tuturor Oficiilor parohiale şi protopopeşti din Arhiepiscopie

On. Minister al Cultelor, Serviciul statistic, cu adresa Nr. 37.563/1946, comunică următoarele:

„Pentru organizarea Serviciului Statistic din Ministerul Cultelor, avem onoare a vă ruga să binevoiţi a da dispoziţiuni organelor în subordine, în sensul ca fiecare parohie să completeze după modelul de mai jos *fişa individuală* şi *fişa parohială*, cu date precise şi pe răspunderea personală, preotul paroh respectiv semnând şi certificând exactitatea datelor.

Aceasta întrucât Ministerul vrea să aibă o situaţie exactă şi definitivă cu privire la toate Cultele, situaţie care astăzi este mai necesară ca oricând.

Datele vor fi date precum urmează:

A) Fişa personală:

Numele şi pronumele deserventului,
Data naşterii (anul, ziua luna),
Originea etnică,
Funcţiunea (preot, paroh, ajutător, diacon, cântăreţ),
Parohia, Judeţul, Eparhia,
Data hirotonirii (sau a numirii în funcţie),
Data şi nr. ord. de recunoaştere de către Minister,
Studii şi diplome, Numărul gradaţiilor,
Situaţia familiară (căsătorit, celibatar, divorţat, văduv, călugăr),
Numărul, numele şi data naşterii copiilor,
Situaţia militară,
Alte funcţii avute (numele lor şi de când şi până când),
Distincţiuni, Scrieri personale,
Transferări. Pedepse,
Situaţia materială a slujitorului după declaraţia sa personală,
Numele şi pronumele soţiei înainte de căsătorie, Religia, Originea etnică,
Funcţiuni la stat sau la particulari: instituţia unde funcţionează şi de când funcţionează

B) Fişa parohială:

Parohia, Hramul,
Bugetară, extrabugetară, subvenţionată de particulari,
Comuna, Judeţul, Eparhia,
Numărul capilor de familie, cu act atestator din partea primăriei locale,
Numărul sufletelor,
Numele şi pronumele slujitorilor bisericeşti,
Alte culte şi asociaţiuni religioase existente în raza parohiei (denumirea lor, numărul familiilor şi al sufletelor),
Numărul credincioşilor ortodocşi trecuţi la alte culte sau asociaţiuni religioase şi motivele trecerii,
Situaţia materială a Bisericii: locaşuri de cult. Bisericile din parohie şi filiale, cu o scurtă expunere a situaţiei şi istoricului lor,
Cimitirul (întindere, dacă are capelă, starea lui, dacă este strict confesional sau comunal),
Casa parohială: capacitatea şi starea ei,
Terenuri bisericeşti: sesie, plus de sesie, modalitatea folosirii, alte terenuri,
Clădiri în afară de casa parohială,
Aşezăminte bisericeşti diferite,
Biblioteca parohială: numărul cărţilor, numărul cetitorilor, numărul volumelor cetite anual, numele revistelor şi al altor publicaţii la care este abonată biserica parohială, dacă funcţionează în casă sau cămin propriu, cărţi vechi,
Obiecte vechi de artă: icoane vechi existente în tezaurul Bisericii sau în casele credincioşilor, vase sfinte, cruci de valoare, vestminte si starea lor, etc."

La punctul clădiri afară de casa parohială, din *Fişa parohială*, se vor arăta casele culturale, Reuniuui de femei, Societatea „Sf. Gheorghe" a tinereului, şcolile confesionale precum şi orice clădire, proprietatea bisericii, aflatoare în parohie.

Invităm pe C. preoţi din Arhiepiscopia noastră să completeze, de urgenţă, fişele cerute de On. Minister, *în dublu exemplar*, atât fişa personală cât şi fişa parohială, comunicând Consiliului nostru arhiepiscopesc, prin Oficiile protopopeşti, până la 1 Octomvrie a. c. datele cerute de On. Minister al Cultelor.

Sibiu, 7 Septemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 9668/1946

Circulară

către Oficiile protopopeşti din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba-Iulia şi Sibiu

Suntem la începutul anului şcolar 1946/1947, fapt care ne obligă să luăm toate măsurile menite să asigure bunul mers al învăţământului religios din şcoala primară. C. Preoţi cateheţi găsesc îndrumări necesare, în aceasta privinţă, în Circulara noastră Nr. 8358/945.

Pentru ca dispoziţiile cuprinse în acea Circulară să fie puse neîntârziat în lucrare, Vă învităm să le reamintiţi, pe cale de adresă, tuturor preoţilor cateheţi din acel protopopiat şi să ne raportaţi despre executarea lor până la data de 20 Octomvrie 1946.

Problemă deosebit de însemnată este procurarea manualelor de religie. Consiliul nostru Arhiepiscopesc a editat din nou aceste manuale şi le ţine la dispoziţia elevilor. Dar în procurarea manualelor s'a ivit un fapt nou, ele ne mai putând fi achitate prin reţineri din salariile C. Preoţi. De aceea, C. preoţi cateheţi vor alcătui *tablouri* despre numărul de manuale necesare în fiecare clasă, vor încasa dela elevi preţul cărţilor şi vor expedia banii la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român prin contul C. E. C. Nr. 63.113, arătând pe cupon pentru ce se trimit banii.

Tablourile, pentru evitarea speselor mari cu ambalajul, porto şi factura, vor fi înaintate Oficiului protopopesc, care, după totalizarea datelor, le va înainta Consiliului arhiepiscopesc şi cărţile comandate vor fi expediate imediat într'un pachet pe adresa Oficiului protopopesc respectiv. Oficiile protopopeşti pot comanda un număr de exemplare în plus în depozit, pentru a putea satisface în orice moment cererile pentru manuale.

Preţul manualelor este: Clasa I 1500 Lei exemplarul; Clasele II—VII câte 2000 Lei exemplarul.

Oficiile protopopeşti, cari au avut în depozit manuale de religie nedesfăcute şi neachitate, ne vor arăta cu întoarcerea poştei câte manuale de religie au rămas în depozit dela ultima desocotire, câte exemplare s'au vândut cu preţul vechiu şi câte mai sunt în depozit. Pentru cele vândute *vor trimite îndată suma încasată*, iar cele rămase nevândute până la primirea acestui ordin vor fi calculate din oficiu la preţul cel nou de mai sus.

Activitatea catehetică trebue să se desfăşoare cu sârguinţă şi în mod sistematic, câştigând un prestigiu din ce în ce mai sporit. De aceea, Vă îndrumăm să nu cruţaţi nici un mijloc propriu unei asemenea sporiri şi să veghiaţi ca fiecare elev să ajungă în posesiunea unui manual de religie.

Mai ales în vremea noastră, acestea sunt imperative de prim ordin.

Sibiu, 10 Septemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 9616/1946 Şcol.

Concurs

Pentru ocuparea catedrei bugetare vacante de limba română, curs superior, dela Şcoala normală ortodoxă română de băieţi „A. Şaguna" din Sibiu, se publică concurs cu termin de 10 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Salarul împreunat cu această catedră este similar cu cel din învăţământul secundar al Statului.

Dela candidaţi se cere să întrunească condiţiunile prevăzute în art. 10 şi 12 din legea Nr. 2799/1929 asupra raporturilor dintre şcolile secundare confesionale şi On. Minister al Educaţiei Naţionale.

Cererile pentru ocuparea acestei catedre, însoţite de actele legale, vor fi înaintate în terminul fixat, direct, Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei şcolare, ţinută la 20 Septemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Praznic luminos în Ţara Bârsei

— Sfinţirea bisericii din Budila şi a celei renovate din Braşov-Tocile —

In zilele de 14 şi 15 Sept., credincioşii din Braşov şi Ţara Bârsei s'au împărtăşit de mari bucurii, cu prilejul sfinţirii a două biserici, de către I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae*.

La Budila, prin râvna vrednicului nostru preot Iordan Curcubătă, s'a ridicat o nouă şi frumoasă biserică, iar biserica de pe Tocile a îmbrăcat haină nouă, prin jertfelnicia poporului credincios, care a ascultat îndemnul tânărului lor preot, V. Voineag.

Inaltul ierarh a sosit în Budila Vineri seara şi a fost întâmpinat de popor numeros în haine de sărbătoare, de călăreţi şi de către autorităţi, în frunte cu prefectul judeţului I. Strat. După privegherea de seara, a doua zi, în ziua Crucii, simbolul biruinţelor creştine în lume, s'a făcut sfinţirea noului lăcaş.

Inconjurat de o cunună de 32 preoţi — între care amintim pe P. C. Sa Ieronim Grovu, Arhid. I. Circov, protopopii Dr. N. Stinghe şi Ioan Ludu şi ieromonah Arsenie — I. P. Sf. Mitropolit Nicolae a săvârşit actul sfinţirii şi apoi sf. Liturghie, în decursul căreia a hirotesit întru protopop onorar pe P. C. preot Ioan Curcubătă, ctitorul fondator şi ostenitorul neobosit pentru ridicarea sf. lăcaş.

La sfârşitul sf. Liturghii, I. P. Sf. Sa a rostit o frumoasă vorbire, din care redăm câteva crâmpeie (din lipsă de spaţiu:)

„Am venit cu mare bucurie, a început I. P. Sf. Sa, în ziua de azi aici, ca să vă sfinţesc acest nou lăcaş, să-l închin Atotputernicului Dumnezeu şi să-L rog să facă din el un izvor de lumină pentru viaţa noastră. Am venit să mă bucur împreună cu voi pentru biruinţa de-a vă fi putut ridica o atât de frumoasă casă de rugăciune, ca şi pentru biruinţa definitivă a cauzei şi dreptăţii româneşti, căci de acum încolo Ardealul va fi pentru totdeauna al nostru".

Făcând apoi o privire asupra evenimentelor şi încercărilor prin care trece omenirea şi neamul nostru, de pe urma marelui război, s'a oprit mai cu osebire la urmările de ordin sufletesc ce le-a lăsat marele măcel: „Câţi invalizi cu sufletul nu au rămas pe urma războiului? Unora le lipseşte credinţa, altora dreptatea, unuia pacea, altuia răbdarea şi celor mai mulţi iubirea. In locul acestora au intrat tot felul de păcate şi patimi, care au stâlcit sufletul oamenilor. Pentru vindecarea acestor răni de ordin sufletesc, nu cunosc decât un singur doftor în stare să le tămăduiască: Domnul şi Mântuitorul nostru Iisus Hristos. Omul singur nu se poate mântui, fără ajutorul lui Dumnezeu".

...In timpuri grele ca cele pe care le trăim, oamenii trebue să se întoarcă la izvoarele credinţei, căci numai ea poate birui greutăţile prin care trecem, greutăţi care sunt lăsate de Dumnezeu spre a ne întări şi mai mult în credinţă şi a ne apropia de El, ca să nu ne lăsăm furaţi de valurile şi ispitele deşarte ale acestei vieţi".

Prin imagini frumoase şi pilde grăitoare, I. P. Sf. Sa a purtat mintea şi sufletul credincioşilor în atmosfera întremătoare a credinţei în Dumnezeu, încât fiecare se simţea un om nou, cu focul nădejdilor de mai bine în suflet.

„Toate jertfele pe care le-am făcut, a continuat Inaltul ierarh, nu pot avea decât un singur rost: să izvorască din ele o viaţă mai bună. Dar aceasta se poate realiza numai prin oameni mai buni. Peste toată strădania oamenilor de a întocmi o pace dreaptă şi o viaţă socială şi economică mai fericitoare; peste toate congresele şi conferinţele de pace, se aud cuvintele lui Hristos Domnul: „*Fără de mine nu puteţi face nimic*".

După îndemnuri la înoire sufletească, la ascultare şi împlinire a voii lui Dumnezeu, mulţumind tuturor celor ce s'au ostenit şi au jertfit pentru ridicarea noului Sion, arhipăstorul roagă pe Părintele ceresc să trimită binecuvântarea Sa peste familiile, copiii, munca şi întreagă viaţa poporului nostru. —

La agapa ce s'a servit după aceea a vorbit I. P. Sf. Mitropolit, dând expresie sentimentelor populare de devotament şi recunoştinţă pentru Dinastie şi iubitul nostru Rege. Păr. consilier Grovu a vorbit pentru silinţele de bine ale stăpânirii; dl I. Strat, prefectul judeţului, despre legătura dintre Biserică şi Stat, prof. I. Sulică elogiază munca parohului local, iar la sfârşit părintele Iordan Curcubătă, arătând munca şi strădaniile ce s'au depus la înfăptuirea acestei opere, mulţumeşte tuturor colaboratorilor.

*

A doua zi, Dumineca, Braşovul e în haină de sărbătoare. De dimineaţă trăsuri împodobite, juni în frumoase costume şi femei credincioase în pitorescul port al Scheienilor se îndreaptă spre Bartolomeu, pentru întâmpinarea păstorului sufletesc al Ardealului şi a Alteţelor Lor: Arhiduceasa Ileana şi Arhiducele Anton, cu prinţesele Maria, Alexandra şi Magdalena.

Dela Bartolomeu până la biserica sf. Treimi de pe Tocile, cortegiul însoţit de dl general Radu Niculescu-Cociu, pref. judeţului şi primarul municipiului, este urmat de popor în sunetul clopotelor dela toate bisericile.

In faţa bisericii de pe Tocile, un sobor de preoţi a întâmpinat pe arhipăstor. După cuvintele de bineventare, I. P. Sf. Sa binecuvintează poporul, îmbracă sfintele odăjdii şi serveşte actul sfinţirii şi apoi sf. Liturghie.

La sfârşitul slujbei, I. P. Sf. Sa mânecând dela cuvintele Mântuitorului: „Rămâneţi întru dragostea mea" rostite ucenicilor în seara cinei celei de taină, a tălmăcit cu verva şi puterea de convingere cunoscută, prin pilde pline de înţeles şi actualitate, puterea cea mare a dragostei: a dragostei lui Dumnezeu pentru oameni, a oamenilor faţă de Dumnezeu şi a unuia faţă de altul. Coborând în actualitate, în frământările şi greutăţile vieţii cu această rază a iubirii creştine, a arătat în chip magistral care sunt binefacerile ei: cum înseninează viaţa şi dă putere sufletului să învingă greutăţile, cum priveşte patimile, cum aduce mângâere în necazuri şi certitudini în vreme de cumpănă. Căci dragostea e forţa care zideşte, iar ura distruge. In cursul vorbirii par'că se auzea aevea glasul Mântuitorului: „*Rămâneţi întru dragostea mea*".

Scoţând apoi în evidenţă statornicia în credinţă a Braşovenilor din trecut şi spiritul de jertfă pe care l-au arătat pentru înfrumseţarea noului lăcaş cei de acum, îi îndeamnă să continue pe acelaş drum, păstrând neştirbită moştenirea strămoşilor.

La Şcoala primară „Dr. V. Saftu", a avut loc o masă în cinstea marelui ierarh. După cuvântul I. P. Sf. Sale pentru Rege şi Dinastie, a vorbit dl general Radu Cociu, arătând legătura dintre armată şi Biserică, instituţiile fundamentale ale Statului.

Au mai vorbit păr. cons. Grovu, păr. V. Saftu, prof. Sulică etc. La sfârşit a răspuns păr. Voineag. Cu aceasta praznicul dela Braşov a luat sfârşit, lăsând urme nepieritoare în sufletele celor ce s'au învrednicit să fie de faţă. —

In curând Braşovul ortodox îşi aşteaptă un nou praznic al credinţei. La despărţire I. P. S. Sa a zis: „Să ne vedem sănătoşi în curând la sfinţirea bisericii Sf. Nicolae".

Biserica „Sf. Nicolae", ctitoria atâtor voevezi şi domnitori şi nestorul sf. lăcaşuri ortodoxe din Ţara Bârsei, renovată din temelii prin strădania prot. Dr. Nicolae Stinghe şi înfrumseţată de mâna maestrului Costin Petrescu, aşteaptă ziua sfinţirii şi redării scopului ei sfânt şi mântuitor.

Cu aceasta o nouă pagină se va înscrie în istoria Braşovului ortodox.

Părintele Vasile

Sfinţirea bisericii din Lisa

8 Septemvrie: praznicul Naşterii Născătoarei de Dumnezeu şi Duminecă. Pentru parohia ortodoxă din Lisa (jud. Făgăraş), zi de praznic prealuminat: de 50 de ani aştepta praznicul acesta al sfinţirii şi aşteptarea n'a fost înzadar. Intâi că biserica, mare şi încăpătoare, în răstimpul acesta, a fost împodobită cu o pictură, care desfătează ochii şi inima. Pictor: dl prof. Chidu (Sibiu). Jertfelnici: Păr. Alex. Popa şi parohienii (Prefectura a contribuit cu peste 2 milioane). In al doilea rând, că sfinţirea ei a avut loc într'un cadru de mare solemnitate, în cadru măreţ, cu adevărat festiv. Ziua aceea a fost ca o coroană de nestemate peste osteneala şi jertfa anilor ce-au trecut mai senini sau mai volburoşi.

Inalt Prea Sfinţitul Mitropolit Dr. Nicolae Bălan, însoţit de P. C, consilier Ier. Grovu, Arhidiaconul I. Circov şi Ierodiaconul A. Scurtu, înconjurat de soborul preoţilor din jur şi dela sf. Mânăstire, a revărsat lumină de cer peste inimile credincioşilor prezenţi într'un număr foarte mare la praznic. Primire voevodală: călăreţii îmbrăcaţi în port naţional, cu bande late de tricolor, întâmpină pe Ierarhul Ardealului, iar tineretul aruncă — simbol al sufletului lor — trandafirii iubirii şi ai neprihănirii. Aceasta în capul satului. Casele toate în sărbătoare, arborează tricolorul şi-şi împodobesc pereţii cu cele mai frumoase covoare. Părintele Alexandru, încărcat de ani şi înţelepciune, dă glas bucuriei obşteşti de-a vedea pe Inalt Prea Sfinţitul oaspete ales al Lisei. Primarul glăsueşte despre datini străbune, iar Inaltul Ierarh mărturiseşte dragostea Sa pentru poporul acesta al tradiţiilor străvechi. Şi aşa începe maiestoasa procesiune şi slujbă a sfinţirii. Sfintele moaşte ale mucenicilor, ce stau la temelia oricărei biserici, se aşează în prestol spre mărturie tuturor că creştinismul nu e comoditate şi acomodare, ci jertfă. Slujba sfinţirii şi sf. Liturghie au decurs într'o atmosferă de duhovnicească înălţare. P. Alex. Popa, ca răsplată pentru vrednicile lui, a fost hirotesit întru protoiereu onorar. A fost momentul acela deosebit de impresionant: o viaţă de 43 de ani de slujire Domnului se încununa cu podoaba acestei cinstiri binemeritate. Toate aceste au fost însă covârşite de cuvântul părintesc al Inalt Prea Sfinţitului, care a încheiat sf. Liturghie. Aproape o oră şi jumatate, dragostea Păstorului pentru turma sa, s'a revărsat — ca dintr'un fagure de miere — într'o convorbire caldă cu credincioşii, înfigându-le în suflet stâlpii de orientare sigură şi nebiruită în mijlocul vremilor de azi: credinţa în Hristos, ataşamentul faţă de Biserica strămoşească, înoirea omului, libertatea, iubirea de aproapele, iertarea ş. a. In special, când a amintit de orfanii neamului, inima Lui de părinte s'a desvăluit cu toată dragostea şi grija ce le-o poartă. Impresia profundă ce a produs-o această predică s'a exteriorizat — afară de ecourile sufleteşti ascunse — într'o contribuţie a poporului de 500.000 lei pentru orfelinatul arhidiecezan din Sibiu.

După praznic a urmat masa în sala Căminului cultural, unde Inalt Prea Sfinţitul a toastat pentru M. Sa Regele Mihai I, dl Prefect ing. Gane pentru Inalt Prea Sfinţitul, P. C. consilier Ier. Grovu pentru guvern, Prot. I. Ciocănelea în numele preoţilor şi credincioşilor, Preotul greco-cat. din Lisa a evidenţiat armonia inter-confesională, directorul şcoalei din Lisa a elogiat activitatea P. Alex. Popa, P. Ierom. Arsenie a relevat meritul dlui prof. Chidu, iar P. Alex. Popa a mulţumit tuturor şi în special Inalt Prea Sfinţitului şi poporului dreptcredincios. Au fost mărturisiri impresionante de dragoste faţă de sfânta noastră Biserică, mărturii ale vitalităţii credinţei străbune în sufletele Românilor de pe aceste plaiuri. Dar o faptă rodeşte hotărîri pentru noi fapte: astfel, dintr'un cuvânt al Inalt Prea Sfinţitului s'a zămislit promisiunea dlui Prefect de-a contribui la ridicarea Catedralui ortodoxe din Făgăraş., de a cărei înfăptuire nu ne îndoim. Ţara Făgăraşului, ţara mândrelor tradiţii româneşti şi ortodoxe, merită darul acesta.

Cuvântul de mulţumire al Inalt Prea Sfinţitului încheie minunatul praznic, prin care s'a arătat din nou legătura intimă dintre ierarhia şi Biserica ardelenească şi popor. Atâta vreme cât Biserica se sprijină pe popor, ea va fi tare şi atâta vreme cât poporul va ţine la Biserica lui, el va fi nebiruit. Aceasta e taina dăinuirii româneşti peste veacuri.

...Şi de-acolo din Lisa ne-am întors cu convingerea că zidurile Bisericii nu sunt cărămizi moarte, ci sufletul viu al poporului clădit pe temelia cea neperitoare: Hristos.

Participant

Să sprijinim orfelinatul

De curând I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE a trimis o scrisoare circulară către oficiile protopopeşti şi parohiale, prin care face o călduroasă chemare către clerul şi poporul dreptcredincios, să sprijinească orfelinatul arhiepiscopesc din Sibiu, unde se află ocrotiţi şi îngrijiţi cu de toate, mai multe zeci de copilaşi orfani, ai căror părinţi au murit pe câmpul de luptă.

Faţă de greutăţile de tot felul ale zilelor noastre, orfelinatul din casa bisericii dela Sibiu, str. Dealului 9, n'ar putea să-şi împlinească misiunea de ocrotire demnă a orfanilor, fără ajutorul nemijlocit al mulţimii credincioşilor. Iată ce spune I. P. S. Sa în chemarea pentru colectă:

„Noi nu suntem streini de greutăţile prin care trece ţara şi întreg neamul nostru astăzi, ci cunoaştem necazurile zilelor şi urmările triste ale secetei cumplite, prin care ne-a încercat Dumnezeu. Cu toate acestea, fiind vorba de orfanii neamului, luaţi de biserică în ocrotirea ei, îndrăznim că cerem „iară şi iară" ajutorul tuturor bunilor noştri credincioşi.

In măsura posibilităţilor ajutăm pe orfani şi din fondurile arhiepiscopiei, dar fără *darurile de bună voie ale tuturora* orfelinatul nostru ar trebui să-şi închidă în curând porţile."

Colecta aceasta rămâne deschisă până la sfârşitul acestui an şi în cadrele ei se pot face tot felul de danii: bani, alimente: grâu, cucuruz, orz, cartofi, fasole, ceapă, zarzavaturi, brânzeturi şi altele. Darurile pentru scumpii copilaşi orfani pot fi depuse la oficiul parohial din fiecare parohie sau cine doreşte să facă o danie mai mare, o poate trimite direct la Sibiu — fiind vorba de bani — pe adresa I. P. S. Sale Mitropolitului nostru *Nicolae*, sau a aduce alimentele şi-a le preda la Secretariatul Mitropoliei.

Orice dar fie el cât de neînsemnat, va merge acolo unde trebue, garanţie pentru aceasta stă I. P. S. Sa, care se interesează de aproape de îngrijirea copilaşilor orfani şi îi cercetează cu dragoste părintească în fiecare zi. La deschiderea colectei de acum, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru s'a înscris în fruntea listei cu 500.000 Lei — Una jumate milion Lei.

Să sprijinim şi noi cu toţii din toată inima pe copilaşii orfani, mijlocind în felul acesta o bună ocrotire, creştere şi educare a lor. Aceşti copilaşi ajutaţi de noi, vor fi sprijinul de mâne al ţării noastre şi vor asigura un viitor fericit neamului nostru.

P. C. părinţi protopopi şi C. preoţi sunt rugaţi de-a pune toată râvna întru ducerea la îndeplinire a colectei generale pentru orfelinat. Dela succesul acestei colecte atârnă hrana bună şi îmbrăcămintea demnă a copilaşilor orfani din casa bisericii.

REFERENT

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

MM. LL. Regale Mihai I şi Regina Mamă au dăruit un vagon de grâu pentru ajutorarea regiunilor bântuite de secetă.

Dl Gh. Tătărăscu, conducătorul delegaţiei române la Conferinţa de Pace, a adresat poporului român un mesaj, în care a anunţat câştigarea definitivă a Ardealului întreg.

Un nou grup de prizonieri români din U. R. S. S. a sosit în ţară.

Maestrul Enescu a plecat în St. Unite.

Un transport al Crucii Roşii Americane a sosit la Constanţa.

Regiunile bântuite de secetă vor fi scutite integral de impozitul agricol.

Cu ocazia aniversării a 2 ani dela Convenţia de Armistiţiu, dl Dr. Petru Groza a ţinut un discurs la postul de radio „România Liberă".

S'a înfiinţat medalia comemorativă 23 August 1944.

România a obţinut un împrumut de 10 milioane dolari din partea Cehoslovaciei.

Toţi funcţionarii publici vor primi cu începere din Septemvrie, o primă de activitate de 70%.

EXTERNE:

Delegaţia română la Conferinţa de Pace a părăsit Parisul de pe aerodromul Le Bourget, îndreptându-se spre Praga, de unde va pleca cu un tren special spre Bucureşti, oprindu-se în principalele oraşe ale Transilvaniei.

In cursul discuţiilor privitoare la clauzele militare din proiectul Tratatului de Pace cu România, generalul cehoslovac Pika a declarat: contribuţia României în ultimele faze ale războiului a fost *cu mult mai mare* decât aceea a Italiei.

Au fost comemorate recent — la Plevna — luptele din anul 1877, purtate în comun de armatele române, ruse şi bulgare.

Postul de radio Varşovia a inaugurat ora României.

In ziua de 15 Sept. c., a avut loc proclamarea Republicei Populare Bulgare.

Dl N. Andricu, preşedintele Românilor din America, va sosi în curând în ţară.

Dl Jan Massaryk, ministrul de externe al Cehoslovaciei şi prietenul României, a împlinit 60 de ani.

Guvernele jugoslav şi italian au început negocierile privitoare la stabilirea graniţei dintre cele două ţări.

In cadrul lucrărilor Conferinţei de Pace dela Paris, dl Richard Franasovici a anunţat că România renunţă la orice despăgubiri din partea Ungariei cât timp Ardealul a stat sub ocupaţia maghiară, dacă Ungaria renunţă la orice despăgubiri din partea României pentru investiţiile ce le-a făcut în timpul celor 4 ani de ocupaţie a Ardealului de Nord.

Energia atomică se va întrebuinţa şi'n scopuri paşnice.

Sesiunea Sovietului Suprem al U. R. S. S. s'a amânat până la 15 Octomvrie.

Preşedintele Truman a declarat că politica externă a St. Unite rămâne neschimbată.

Nr. 9966/1946

Concurs

Se publică concurs cu termin de 10 zile pentru ocuparea următoarelor catedre bugetare nou înfiinţate, la Liceul teoretic ort. rom. de băieţi „A. Şaguna" din Braşov.

1. Catedra II de Fizico-chimice.
2. Catedra II de Naturale.
3. Catedra II de Educ. fizică.
4. Catedra II de Igienă.

Dela candidaţi se cere să întrunească condiţiunile prevăzute în art. 10 şi 11 din legea asupra raporturilor dintre şcolile secundare confesionale şi Onor. Minister.

Doritorii de-a ocupa una din aceste catedre, îşi vor înainta cererile însoţite de actele legale, în terminul fixat, direct Consiliului nostru arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu.

Sibiu, 21 Septemvrie 1946,

Consiliul Arhiepiscopesc

C. GHEORGHE DUMITRESCU — OITUZ

Fabrică Română de clopote,
policandre şi sfeşnice bisericeşti

BUCUREŞTI I — Splaiul Unirei 87 — telefon 3.53.24

Executăm clopote din material absolut garantat, la preţuri accesibile. Facem şi returnări de clopote vechi. Comenzile se primesc şi prin corespondenţă.

(42) 2—3

Nr. 370/1946 (45) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Fofeldea,** protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Parohia se va îngriji de locuinţă corespunzătoare până se va zidi casa parohială sau se va transforma şcoala confesională pentru această destinaţie.
3. Sesiune parohială 9 jugăre, din care 2 jugăre arător şi 7 jugăre fânaţ.
4. Folosirea cimitirului vechiu în suprafaţă de 1 jugăr.
5. Una soarte de lemne gratuită şi una plătită din pădurea comunală; fasonatul şi transportul priveşte pe paroh.
6. Venitele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va catehiza în şcoala primară şi va predica în toate Duminecile şi sărbătorile.

Cererile de concurs, însoţite de încuviinţarea arhierească de candidare şi actele prescrise, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc în Agnita.

Concurenţii se vor prezenta în parohie în Dumineci şi sărbători, numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a sluji, predica şi face cunoştinţă cu credincioşii.

Agnita, la 2 Septemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita, în înţelegere cu Consiliul parohial din Fofeldea.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 651/1946 (44) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Făgăraş II,** protopopiatul Făgăraş, se publică concurs cu termin de 30 de zile, dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială de 18 jugăre pământ arabil.
3. Venitele stolare obişnuite în parohia a II-a.
4. Locuinţă în casa parohială.

Indatoririle preotului:

a) Preotul ales va catehiza la şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

b) Va purta Oficiul parohial.

c) Va fi duhovnicul penitenciarului, al spitalului judeţean şi al şcoalei de ucenici.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu încuviinţarea arhierească, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc ortodox român din Făgăraş.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie, numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, pentru a sluji, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii parohiei.

Făgăraş, la 18 Iulie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român al Făgăraşului, în înţelegere cu cons. parohial.

T. Ciocănelea
protopop

Răspândiţi cu drag
Telegraful Român
Organul lui Şaguna din 1853

Nr. 9624/1946 49 1—3

Concurs

Pentru întregirea prin numire a postului al doilea de diacon vacant dela Biserica Catedrală din Sibiu, se poblică Concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirei teologice şi anilor de serviciu.
2. Chirie dela Stat conform situaţiei familiare.
3. Venitele uzitate în parohia Sibiu-Cetate dela serviciile la care este chemat.

Indatoriri:

1. Va lua parte la toate serviciile bisericeşti publice în Dumineci şi sărbători; deasemenea şi la serviciile bisericeşti din sărbătorile naţionale.
2. Va fi la dispoziţia Consiliului arhiepiscopesc în zilele de lucru, pentru lucrări în orele de birou oficiale.

Cererile de concurs se vor înainta pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu, însoţite de actele de studii teologice sau alte acte recomandatoare, în copie.

Vor fi preferaţi la numire, cei ce au şi studii de conservator.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 17 Septemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5658/1946 48 1—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa întâia Deva II, se publică Concurs cu termin de 30 sile, dela prima apariţie a lui în Telegraful Român.

Venite:

1. Casă parohială.
2. Jumătate din sesia parohială de 15 jug. 1275 stj. p.
3. Stola uzitată în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza în şcoala primară şi va predica în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, provăzute cu toate actele necesare şi cu încuviinţarea arhierească, se vor trimite pe adresa Oficiului protopopesc din Deva, j. Hunedoara.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie numai cu prealabila încuviinţare a protopopului locului, pentru a sluji, a predica şi a face cunoştinţă cu parohienii.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Cons. arhiep. ţinută la 17 Sept. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 273/1946 (46) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Zlaşti,** din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu dependinţe economice şi grădină.
3. Sesiune parohială 5 jugăre fânaţ şi arător.
4. Una măsură (30 litri) porumb nesmicurat de fiecare familie.
5. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţie la şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea prealabilă de candidare, Oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie cu aprobarea Oficiului protopopesc în zi de Duminecă, pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Hunedoara, 9 Septemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în înţelegere cu Consiliul parohial dlin Zlaşti.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 555/1946 (40) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Loamnăş,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela apariţia în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare obişnuite în parohie.
3. Casă parohială bună.
4. Sesiune parohială: 32 jugăre, ş. a. 21 iugăre arător, 5 jugăre luncă, 5½ jug. fânaţ şi ½ grădină cu pomi.

Indatoririle preotului:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs se înaintează în termin Oficiului protopopesc ortodox român al Sibiului. Totodată se înaintează şi încuviinţarea arhierească de candidare.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc, în zile de Dumineci şi sărbători, pentru a sluji, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Sibiu, la 8 Iulie.

Oficiul protopopesc al Sibiului, în înţelegere cu Consiliul parohiei Loamnăş.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 251/1946 (39) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Deal,** protopopiatul Sebeşului, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Locuinţă în natură.
3. Sesiune parohială 4½ jug. arător.
4. Una ferie must, de fiecare casă.
5. Venitele stolare obişnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare şi de autorizaţia de a candida dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin, la Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeşului.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Sebeş-Alba, 18 Iulie 1946.

Oficul protopopesc din Sebeş-Alba în înţelegere cu Consiliul parohial din Deal.

Prot. Dumitru Ciuchendea
adm. prot.

Nr. 164/1946 (41) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Boş** cu filia **Groşi,** din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială 2 jug. pământ şi folosirea cimitirului din ambele comune.
3. Una măsură (30 litre) porumb cu tulei dela fiecare fum din materă şi filie.
4. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţie la şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea prealabilă de candidare, Oficiului protopopesc Hundoara.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu aprobarea Oficiului protopopesc în zi de Duminecă, pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Hunedoara, 16 Iunie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox al Hunedoarei, în înţelegere cu Consiliul parohial din Boş.

Nicolae Suciu
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 6 Octomvrie 1946 Nr. 39—40

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de Mitrop

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Chemări actuale

Stăm astăzi — ca păstori de suflete în lume — în mijlocul unor *vremuri noui*, stăm astăzi — ca păstori așezați de Dumnezeu — în arena unei vieți, care tinde să se înoiască cu totul. Pasivi? *Nu;* ci *cu înalta misiune de a modela vremea și viața în duhul lui Hristos.*

Trăim vremuri, în care viața și activitatea noastră preoțească *vor decide — mai mult decât până acum — asupra viitorului religios al poporului nostru.* Astăzi noi preoții *trebue să fim mai adânc pătrunși de conștiința senină a înaltei noastre vrednicii și misiuni preoțești.* Pe aceasta s'o îndeplinim cu un zel sfânt și printr'o dăruire totală de sine, *slujind total poporul,* ai cărui copii suntem. Tocmai în aceste vremuri ale înoirilor și transformărilor, trebue să dăm poporului ceeace e mai bun din comorile divine de har și de adevăr, pe care le chivernisim. Căci acestea sunt singure în stare să ferească lumea de un declin fatal și de apunere.

Intr'o vreme care se zbate azi în atâtea nevoi și strâmtorări, și care are atâta nevoe de ajutorul lui Dumnezeu, *datoria noastră sacerdatală de-a sluji și sprijini, este mai imperioasă decât altădată.* Oricum ar aprecia oamenii sau popoarele munca noastră preoțească și chiar dacă ar acuza-o că-i streină de popor și de stat, noi știm că *ea este binecuvântată de sus pentru popoare și neamuri.*

Dacă ne gândim la singuraticele adevăruri ale credinței creștine, pe care preoții trebue să le strige azi de pe acoperișul caselor, [Cf, Mat. 10, 27], și dacă cântărim puterea lor efectivă de formare a sufletelor, atunci ne dăm seama, cât de mare și de binefăcătoare trebue să fie înrâurirea preotului asupra ridicării morale și asupra împăciuirii popoarelor. E deajuns să ne gândim — de pildă — la semnificația și nimicnicia vieții prezente, la valoarea neînsemnată a bunurilor pământești, la valoarea excepțională a bunurilor spirituale și a sufletului nemuritor, la rigurozitatea judecății dumnezeești și la sfințenia incoruptibilă a ochiului lui Dumnezeu, care cercetează inima tuturora și „răsplătește fiecăruia după faptele sale" [Mat. 16, 27], ca să ne dăm seama, că nu există alt mijloc mai bun decât doctrina creștină și harul divin, pentru stăpânirea poftelor sensuale și aviditații nesătule după bunurile vremelnice, care desbracă de demnitatea cu adevărat omenească pe atâția oameni și aţâță stările sociale la luptă necurmată, în loc să colaboreze frățește unele cu altele.

In vâltoarea deslănțuirii furtunoase de egoism, de ură și de răzbunare, nu este al mijloc mai eficace de remediere decât puternica vestire a „legii celei noui" a lui Hristos [Cf. Ioan 13, 34], a poruncii *iubirii*, care cuprinde în flacăra ei pe toți oamenii și nu cunoaște nici-o graniță, nu exclude nici pe dușmani. Și cu cât noi preoții iubim mai mult Biserica și pe poporul nostru, cu atât mai strălucit și mai convingător suntem datori să dovedim marea și binecuvântata misiune a creștinismului pentru poporul nostru și pentru propășirea lui. Suntem datori *să reînviorăm duhul de viață cu adevărat românesc* și să arătăm că această reînviorare este singura cale de redresare a popoporului și de atingere a desăvârșirii.

Căci noi știm ca preoți ce comoară de puteri divine purtăm în mâinile noastre, comori care însemnează totodată — după prețuirea pe care le-o dăm — urcare sau coborâre! „Dacă ai fi cunoscut comoara aceasta!" [Cf. Ioan 4, 10], așa a trebuit să spună Mântuitorul poporului Său. Și „poate fi sluga mai mare decât stăpânul său?" [cf. Ioan 13, 16]. Da, cu toate deprecierile, pe care poate noi înșine le trăim sau le observăm cu frățească compătimire la confrați, noi cunoaștem numai iubirea Mântuitorului, care ne spune și nouă cercetător: „Puteți să beți paharul, pe care-l voiu bea eu?" (Mat. 20, 22]. Numai atunci sunteți vrednici de o chemare preoțească! Deaceea, tocmai în aceste vremuri de nesocotiri și de criză sufletească, *suntem hotărâți să slujim poporului nostru* — din al cărui sânge ne-am născut — *și pe drumul crucii*, cu o iubire și dăruire deosebită. Vrem să-i slujim cu conștiința tare și senină, că *«mântuirea» este numai în Hristos;* „căci nici nume nu este altul sub cer dat între oameni, în care să ne mântuim" [Fapte 4, 12]

Intrucât pe acest Hristos viu, precum și harul și adevărul Lui, îl purtăm numai noi preoții în mâinile noastre, suntem datori să-L dăm mai departe — în propria Sa misiune — oamenilor și tuturor popoarelor. Trebue să-L purtăm mai departe sub povara acelorași umiliri și prigoane, cărora El însuși a fost supus în viața Sa pământească: „Precum m'au prigonit pe mine, așa vă vor prigoni și pe voi". Dacă Domnul vrea ca toți ucenicii Săi să stea sub o cruce, atunci cu atât mai mult ne vrea pe noi preoții, *cari trebue să stăm cel mai aproape de crucea Lui.* Ceeace nu trebue să ne întristeze deloc, pentrucă în focul suferințelor și sub povara crucii noi păstorii de suflete dobândim deplina maturitate a vieții și acțiunii sacordatale.

Trebue *să ne rugăm mult unul pentru altul*, ca bunul Dumnezeu să ne păzească pe noi preoții — între atât de multele reale sau părute desamăgiri și insuccese — de paralizia sufletească și de lipsa de curaj, de pesimism și de fuga de lume. Și dacă vedem undeva vreun frate preot desnădăjduit, atunci să îndreptăm spre el iubirea noastră frățească cea mai fierbinte. Căci o Biserică, care — în timpuri de grele încercări — și-a pierdut curajul și puterea, aceea a suferit o grea înfrângere.

De aceea, nu vrem să ne lăsăm pradă desnădejdii. Căci bine știm, că timpurile grele pentru Biserică sunt — dacă noi preoții folosim vremea cu atât mai mult în rugăciune intensă și în muncă conștiincioasă — timpuri de binecuvântată creștere și coacere pastorală, chiar dacă recolta va fi culeasă eventual de o altă generație. Sămânța învățăturii divine care crește mai mult în taină, are timpul său propriu de rodire, pe care singur Dumnezeu îl hotărește.

Principalul este să nu uităm că în toată neliniștea și zăpăceala vremurilor de acum, *trebue să distingem clar voceu lu Dumnezeu*, care se transmite prin vadul timpului. Oameni și popoare obosite caută acum în fierbere lăuntrică, pipăiri și — probe practice — drumuri și idealuri noui, care să le readucă la putere creatoare și la liniște. Tocmai în atari împrejurări, noi preoții stăm ca ajutători și păstori trimiși de Dumnezeu în mijlocul acestor căutări și lupte.

Ca fii ai acestui popor, noi preoții trebue să luăm parte efectiv la durerile de naștere ale unei vieți noui, pe care trebue s'o asistăm cu toată solicitudinea noastră. Cu atât mai vârtos, cu cât această naștere trebue să fie o reînviere a lui Hristos, în viața pământească, la a cărei realizare nu putem contribui decât prin împlinirea sârguincioasă a poruncii iubirii creștine.

C. SÂRBU

Pe marginea problemei sectelor

Nespus de grele au fost loviturile pe care Biserica le-a primit timp de aproape 300 de ani dela iudeopăgânii veacurilor primare, lovituri prin care cu diabolică perseverență se urmărea distrugerea operii de mântuire a lui Iisus Hristos. Satana, învins de Iisus în Munții Carantaniei, apoi alungat rând pe rând din inexpugnabilele-i fortificații, nu putea uita dureroasele-i înfrângeri. Amenințat direct în însăși opera și chiar existența sa, diavolul a mobilizat contra Bisericii toate forțele lui, făcând uz de toate armele și de toate mijloacele pe care lucferica-i inteligență i le pune la dispoziție.

Dar dacă Biserica a avut de suferit atât de mult din partea dușmanilor externi, tot pe atât de mult — dacă nu mai mult — a trebuit să sufere din partea dușmanilor interni, adică dela ceice în numele lui Hristos, propagau învățături contrare dogmelor, disciplinei și întregii unități bisericești, îndemnând la discordie, la nesupunere și neascultare, desfigurând cu un cuvânt întregul revers al Impărăției lui Dumnezeu pe pământ. Acești fii răsvrătiți ai Bisericii, eretici, sectari, schismatici, sau oricum s'ar fi numit în cursul vremii, au constituit adevărate calamități și sunt și astăzi cele mai importante și mai serioase primejdii pentru Biserică. Loviturile pe care le-au dat și le dau ei Bisericii, nu sunt lovituri cavalerești, pe față, cum erau ale păgânilor, ci pe la spate, pe neștiute, conform unei perverse strategii, după tipicul căreia zâmbetul trebue să coincidă cu înfigerea pumnalului.

Ca orice calamitate însă, așa și aceste convulsiuni din sânul Bisericii au rol binerânduit de Dumnezeu în iconomia Impărăției Sale de har, conform acelei minunate teleologii ce conduce întregul Univers.

In cele ce urmează, vom căuta să cercetăm rostul ereziilor și sectelor în desfășurarea Istoriei Bisericii.

Există anumite paradoxe ale lumii în care trăim, anumite anomalii ale acestui veac, când consecințele unui rău deslănțuit cu furie de diavolul pentru desfigurarea creațiunii divine, printr'o curioasă sublimare, se prefac în mijloace de promovare a binelui și progresului cosmic. Dumnezeu nu permite niciodată ca răul să ajungă să desfigureze întreaga i creațiune, ci chiar prin rău promovează binele. Unul din aceste paradoxe, îl alcătuește și ivirea și existența sectelor în sânul Bisericii.

Este lucru arhicunoscut că suprimul țel al tuturor ereticilor și sectarilor constă în răstălmăcirea dogmelor Bisericii și înlocuirea lor prin diverse învățături arbitrare și false, operă specific diavolească. In stihirile Mineiului care preamăresc minunatul sobor al celor 318 episcopi dela Niceea, Arie este numit al doilea Iuda și fiu al diavolului. Aceasta însemnează că ereticii și sectarii, împreună cu întreaga lor activitate, sunt într'o flagrantă opoziție cu Hristos și cu Biserica Sa, așa cum la un moment dat se găsia Arie, marele ereziarh. Ori în această postură se găsește însuși diavolul. Fiind deci o identitate de situații și o comuniune de muncă și de ideal, îi semnează că și unii și alții urmăresc același scop: Nimicirea Bisericii lui Iisus Hristos, reduta neînfrântă a Dumnezeirii pe pământ. Această similitudine dintre eretici și

diavol, este motivul ce face pe bătrânul apostol Ioan să-şi ia grăbit hainele şi să fugă din baie, când aude că şi Kerint se află sub acelaşi acoperemânt. Probabil un raţionament similar face pe Sf. Pavel să sfătuiască, ba chiar să ordone lui Tit, ucenicului său, să se ferească de omul eretic după prima şi a doua povăţuire, pentrucă unii ca aceştia păcătuesc şi sunt dela sine osândiţi. (Tit. III, 10)

Aşa dar, dacă se identifică scopurile acestor reacţionari ai Bisericii cu acelea ale diavolului, atunci mai poate fi vorba de vreun rost al sectelor, sau chiar despre o necesitate a lor? Nu cumva este absurdă problema aceasta dintru început? Nu, şi tocmai în acest lucru stă paradoxul şi antinomia. Sectele şi reprezentanţii lor, îşi au un rol bine definit în compunerea şi zidirea împărăţiei spirituale, ajutând la cristalizarea dogmelor, la fortificarea credinţei, la propăşirea moralităţii, la selecţionarea şi categorisirea valorilor de orice fel, cu un cuvânt la perfecţionarea Impărăţiei lui Dumnezeu din toate punctele de vedere. Intocmai ca acele disteleologii care după unii sunt fără nici un rost, dar care în finalismul cosmic îşi au un rol precis, menţinând mereu echilibrul între diferiţi factori, şi stimulând în continuu energiile latente ale vieţii, aşa şi aceste disteleologii ale vieţii spirituale constituesc factorii ce fermentează fără încetare ambianţa în care se găsesc, ţinând mereu treaz spiritul de conservare al vieţii creştine.

Desigur că ele (sectele) sunt rele colosale, plăgi uriaşe şi urîte pe trupul neîntinat al Miresii lui Hristos, dar sunt un rău necesar: «Smintelele trebăe să vină, dar vai de omul prin care vine sminteala«. (Mat. 18, 7). Fapta lui Iuda e diabolică şi va fi stigmatizată până la sfârşitul veacurilor, de toate generaţiile şi nici chiar veşnicia nu-i va putea toci urâciunea. Atâta vreme cât pe tronul cerului va sta Fiul omului, se va vorbi mereu de netrebnica faptă a vânzătorului. Cu toate acestea, fără ucenicul apostat nu se puteau plini Scripturile sfinte; fără Iuda cel vândut nu se putea desfăşura drama de pe Golgota; fără prezenţa fiului pierzării în mijlocul evenimentelor de atunci nu se putea face restaurarea cosmosului

Un fenomen similar se petrece zi de zi sub ochii noştri în lumea biologică. Microbii prin excelenţă sunt mesagerii morţii, slujbaşii distrugerii, îngerii nimicirii. Intreaga lor activitate, întreaga lor sforţare, întreaga lor viaţă e pusă numai şi numai în slujba morţii şi cu toate acestea nu poate fi concepută viaţa fără aceste microzoare. Dispariţia lor din lume ar fi identică cu o încetare a oricărei activităţi biologice, cu o apatie desăvârşită, cu o stingere a oricărei mişcări, a oricărei vieţi. Aceasta ar fi adevărata şi desăvârşita moarte. E curios de sigur şi greu de înţeles, ca tocmai dispariţia slujbaşilor morţii să atragă după sine implacabil şi fără cruţare, încetarea vieţii şi totuşi aşa este. Ba ceva mai mult, în locurile unde aceste infime organisme sunt îngrămădite în număr mai mare, şi fac victime mai multe, acolo şi viaţa e mai dârză şi mai vie, mai clocotitoare şi mai aprinsă, mai diferită şi mai îmverşunată. Unde moartea pândeşte, acolo viaţa se pune în gardă; unde distrugerea ameninţă, acolo forţa de conservare creşte; unde se declară anarhia, acolo intervine ordinea cu toată forţa, cu toată hotărârea şi cu tot elanul, spre a restabili echilibrul ameninţat.

Microbii sunt ceice transformă şi animă, stimulează şi produc îndemnuri la luptă. In faţa lor şi a sumbrei perspective ce surâde sinistru din spatele lor, orice organism şi orice viaţă caută să se apere cât mai mult posibil, sau cel puţin să-şi vândă cât mai scump pielea. Parează loviturile şi le dă înapoi, se pregăteşte şi atacă, se prăvăleşte şi se ridică, rabdă şi speră, întrebuinţând orice mijloc ducător la scop, utilizând orice sursă de energie în această necruţătoare luptă pe viaţă şi pe moarte. Ori, tocmai aceasta însemnează viaţa; dinamismul acesta scăpărător, vârtejul acesta cumplit, care prinde în hora-i nebună totul. Iată deci cum datorită microorganismelor cari prin excelenţă sunt slugi fidele ale morţii, viaţa ia avânt şi se desvoltă, creşte şi se fortifică, se luptă şi rezistă în ciuda activităţiii lor de distrugere şi de nimicire. Ei sunt cei ce vrând nimicirea şi distrugerea vieţii, au declanşat energiile conservatoare ale lumii şi în loc să-şi atingă scopul iniţial şi propriu, ajung la unul cu totul opus spiritului şi străduinţelor lor.

La fel se petrec lucrurile şi în iconomia mântuirii, în desfăşurarea istorică a Impărăţiei lui Dumnezeu. Părintele ceresc, celce la începutul creaţiunii a pus şi îngerilor şi oamenilor anumite obstacole în cale, spre a le fortifica voinţa de rămânere în bine şi de ascultare a poruncilor Lui, a răsturnat şi în albia Istoriei Bisericii anumite stânci, care-şi închipue că de acum ele vor zăgăzui undele şi vor întoarce apele fluviului înapoi, sau le vor abate de pe făgaşul lor obişnuit pe locul unde voesc ele. Lucrurile se petrec însă în chip contrar acestor iluzorii prevederi. Tocmai acolo unde sunt stânci în calea torentului, apele spumegă mai sălbatic, clocotesc mai furios, vâjâe mai turbat şi mugind înverşunate se aruncă năvalnic cu puteri înzecite, zdrobind şi prăvălind totul în furtunoasa lor trecere spre libertate şi linişte.

Ereziile şi sectele sunt microbii Universului de har, cari rod cu înverşunare la temelia Bisericii de 2000 de ani, cu gând năstrusnic de a o vedea năruindu-se. Lucru curios însă, prin munca lor de cârtiţe oarbe şi ascunse, trezesc spiritele, înviorează conştiinţele, chiamă la luptă energiile, împrăştie indiferentismul, dau semnalul de alarmă şi de război.

Datorită lor, s'au cristalizat dogmele, s'au alcătuit canoanele, s'au ţinut soboarele, s'au înmulţit numărul sfinţilor, s'a îmbogăţit tezaurul Bisericii.

Datorită lor s'a desăvârşit şi organizat această minune de arhitectonică spirituală, ce se numeşte Biserica lui Iisus Hristos, care se înalţă majestuos din istorie spre vecinicie, deschizându-şi duios sânul pentru toţi obiditii secolelor şi care nu-şi va închide porţile, decât după ce şi ultimul veac îi va fi trecut pragul.

Sunt de părere că nici nu poate exista progres în domeniul spiritual bisericesc fără erezii, secte, sau schisme. Excluderea lor din viaţa bisericească ar fi identică cu exc'uderea amnarului din mecanismul patriarhal al aprinderii. Cremenea nu ar mai scânteia lipsită de frecările dure al bucăţii de oţel şi iasca nu s'ar mai aprinde. Progresul şi fortificarea iese din lupte, din ciocniri, din frecări. Desăvârşirea se câştigă prin grele şi îndelungate jertfe.

In domeniul biologic se ştie că progresul sau regresul atât individual aparte cât şi al clasei din care face parte, stă în raport direct proporţional cu lupta pe care trebue să o poarte pentru câştigarea mijloacelor de existenţă. Cu cât această luptă e mai dârză, cu atât organismul se perfecţionează mai mult, spre a putea face faţă mai bine diferitelor necesităţi. Organismele cele mai bine înzestrate şi mai perfecţionate, se găsesc la acele vieţuitoare care au trebuit să îndure mai mult şi să lupte mai greu, pentru asigurarea condiţiunilor prielnice desvoltării lor. Din contră, tocmai acolo unde lipseşte lupta, mediul oferind din belşug condiţiunile optime pentru traiu, organismele sunt mai debile, mai degenerate, mai apropiate de moarte. Unde viaţa ar trebui să clocotească mai puternic, acolo pâlpâe mai slab, ameninţând la tot pasul cu stingerea. Cele mai debile şi mai degenerate organisme sunt ale paraziţilor, vieţuitoare cari întâlnind totul de-a gata, şi-au simplificat viaţa atât de mult, încât la cea mai mică schimbare a condiţiunilor de traiu, sunt ameninţate cu pieirea Abundenţa şi inactivitatea le au scăzut potenţialul vital până aproape la desfiinţare.

Ca şi în domeniul biologic, legea perfecţionării prin luptă are deplină valabilitate şi în domeniul spiritual. Desăvârşirea se câştigă prin luptă aprigă cu lumea externă şi cu tine însuţi, luptă în care dacă vrei să câştigi cununa biruinţei, trebue să jertfeşti totul. Nu se poate presupune însă luptă fără existenţa inamicului. Cu morile de vânt sau cu inamicii imaginari, e absurd să te lupţi. Este necesară existenţa reală a primejdiei, a obstacolului, a potrivnicului. Intre desăvârşire şi obstacol există aşadar o strânsă legătură, o aproape totală dependenţă, aşi putea zice.

Dacă este necesară, deci, existenţa obstacolelor în calea desăvârşirii (lege cu aplicaţie universală), atunci implicit trebue să recunoaştem că sectele sunt o necesitate în istoria desvoltări vieţii bisericeşti, ele constituind obstacolele de cari valurile spiritalităţii ortodoxe trebue să se isbească mugind, în drumul lor spre cer şi veşnicie.

E suficient să-ţi arunci ochii peste paginile Istoriei bisericeşti, spre a te convinge din plin de cele afirmate. Viaţa cea mai intensă, mai deplină, mai aproape de ideal, a trăit-o Biserica atunci când lupta a fost mai amarnică. Primele secole de sângeroase lupte cu nebunia cezarilor, cu disprețul filosofilor, cu perversiunea ereticilor şi cu încăpăţânarea schismaticilor sau ignoranţa gnosticilor, sunt tot ce poate fi mai nobil, mai sublim, mai dumnezeesc.

Iată deci cum privite sub acest unghiu, sectele au deplină justificare, fiind stimulenţii vieţii spirituale, contrar intenţiei părintelui şi regisorului lor, diavolul.

De aici nu însemnează că ele trebue trecute cu vederea. Nu! Contra-acţiunea faţă de ele trebue purtată aşa cum se poartă contra microbilor, a paraziţilor, a răului în genere. Cât timp trăim în veacul de acum, secte vor exista mereu, aşa încât nimeni să nu se teamă că la un moment dat vor fi desfiinţate total, ceeace ar avea ca urmare relaxarea vieţii bisericeşti.

Pr. Dr. Petru Brudea

Aprovizionări pentru iarnă

Da, aprovizionări! Acest cuvânt apasă foarte greu în cumpăna fiecărei familii, mai ales a familiilor dela oraşe

In anul acesta, când producţia agricolă a fost mai redusă, când cartofii, varza şi peste tot legumele sunt foarte puţine şi vin în cantităţi mici pe piaţă, iar preţul lor este foarte ridicat, aprovizionarea pentru iarnă ajunge pentru mulţi o imposibilitate.

Dar când scriu aceste rânduri, nu mă gândesc la cutare sau cutare familie, ci am în vedere orfelinatul Arhiepiscopiei noastre, cu cei peste 50 de copilaşi orfani, pe cari-i ocrotim în el.

Inalt Prea sfinţitul nostru Mitropolit NICOLAE, a trimis nu de mult o scrisoare circulară clerului şi poporului drept credincios din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre, prin care rândula o colectă generală pentru orfelinat. Se specifica în acea scrisoare, ca fiecare parohie să colecteze pentru scumpii noştri copilaşi orfani alimente, legume, fructe şi alte lucruri cari se produc în cantitate mai mare în părţile acelea. Adecă satele în care se produc cartofi să facă o colectă mai esenţială de cartofi şi să-i aducă fără întârziere la Sibiu Unde se produce varză, să se colecteze varză şi să fie adusă fără întârziere la Sibiu. Unde se produc fructe, să fie colectate fructe, struguri, mere. Notez aici că până în prezent cu toată producţia îmbelşugată de struguri din acest an, orfanilor noştri nu li s'a trimis din nici o parte nici un coş de struguri. Dar de lipsa strugurilor nu s'ar resimţi orfelinatul în aşa mare măsură; pentru moment nu avem deloc cartofi, varză şi nici un fel de legumă.

In aşteptarea rezultatului colectei, cumpărăm cu kgr. din piaţă, la preţ foarte ridicat. Dăm acum strigăt de alarmă şi rugăm cucernica noastră preoţime să poarte o grije cu totul deosebită colectei generale pentru orfelinat. Timpul trece, iarna se apropie, aprovizionarea pentru orfani trebuie făcută. Până în prezent ne sprijinim numai pe ajutoarele şi împrumuturile dela Mitropolie. Cu acestea nu putem ajunge prea departe. Aşteptăm cu nădejde sprijinul parohiilor, rezultat din colecta generală deschisă pentru orfelinat. Dacă sprijinul parohiilor va întârzia, aprovizionarea pentru iarnă a orfelinattului rămâne compromisă, iar orfanii noştri, faţă de cari Biserica şi-a luat o mare răspundere, vor fi în suferinţă.

Rugăm c. noastră preoţime să recitească cu toată atenţiunea ordinul circular Nr. 8758/946 care priveşte colecta generală pentru orfani şi la nevoie să-l recitească din nou credincioşilor la biserică, pentru a obţine rezultate cât mai bune. Copilaşii orfani aşteaptă cu încredere ajutorul la care au dreptul. Ei se roagă zilnic pentru binefăcătorii lor.

REFERENT

Din largul creştinătăţii

A murit la Paris în vârstă de 78 ani, după o boală mai lungă, Exarhul Patriarhului din Moscova, Mitropolitul Eulogios, *Arhiepiscop al Bisericii ortodoxe ruseşti din Europa de Vest.*

— Preotul presbiterian Dr. J. Leighton Stuart a fost recent numit de Preşedintele Truman, ambasador al St. Unite în China. El a activat 41 de ani în China ca misionar, ca dascăl de teologie şi conducător de şcoală superioară.

— Societatea radiofonică americană pregăteşte o serie de conferinţe asupra problemei: Biserica şi pacea. *Printre vorbitori sunt şi reprezentanţi de seamă ai creştinătăţii din Europa.*

— Asociaţia Gustav Adolf din Germania şi-a reluat marea sa operă de ajutorare a fraţilor evanghelici din Ostul şi Sud-Ostul Europei.

— La Facultăţile teologice din Franţa se constată o aşa afluenţă puternică de studenţi, cum n'a mai fost de decenii. Se arată şi aici reînviorarea vieţii creştine din toată lumea.

— Conducerea Bisericii anglicane a organizat în Mai c. o mare colectă pentru refacerea creştină în Europa.

— Prof. Dr. Karl Barth, teologul elveţian de renume mondial, a fost invitat să ţină cursuri la Universitatea din Bonn. E primul învăţat strein chemat în Germania după prăbuşire. Această invitaţie vine ca o dreaptă satisfacţie pentru ceea ce a îndurat marele teolog, din cauza că nu s'a împăcat cu fostul regim hitlerist.

Târnosirea bisericilor din filiile Grădiştea de Munte, Streiu şi Buitur

După Braşovul tradiţiilor noastre ortodoxe şi româneşti, a urmat să trăiască zile de înaltă bucurie duhovnicească şi ţinuturile Haţegului şi acelea ale Hunedoarei. Prilej pentru aceasta a răsărit din târnosirea bisericilor filiilor Grăviştea de Munte, Streiu şi Buitur, în zilele de 29, 30 Sept, şi 1 Oct. 1946.

I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae a plecat dela Sibiu în ziua de 28 Sept, fiind însoţit de P. C. cons. mitropolitan *Ieronim Grovu*, de prof. pensionar *Candid Popa* şi P. C, arhidiacon *Ioan Circov*. Pe lângă o explicabilă oboseală, drumul avea să-i aducă I. P. S. Sale şi dovezi de dragoste fiască şi de ataşament nestărmurit către sf. noastră Biserică dreptmăritoare. In com. Beriu, credincioşii, elevii şcoalei primare şi dascălii lor au ieşit în întâmpinarea Inaltului Ierarh, purtând nenumărate buchete de flori. I. P. S. Mitropolit le-a dăruit cărţi de rugăciuni şi de învăţătură creştinească.

La Costeşti, primirea s'a dovedit şi mai măreaţă. Tradiţionalul cortegiu de călăreţi îmbrăcaţi în straie de mărită prăsnuire, era de faţă acolo, împreună cu preoţimea şi toată suflarea creştinească din partea locului. Dl prim-pretor *Grig. Gotcu*, în numele prefectului judeţului şi P. C. adm. prot. *Z. Stanciu*, în numele credincioşilor şi clerului, au adus cuvânt de bun sosit.

De aici, folosind trenul de exploatare al Uzinelor de fier din Hunedoara, într'un vagon deschis şi împodobit cu flori şi crengi de brad, I. P. S. Sa a parcurs cei 10 km. până la filia Grădiştea de Munte. Doar podoaba neîntrecută a naturii şi misiunea deosebită care îi chema în acele părţi au putut răsplăti o călătorie împreunată cu multe greutăţi şi oboseli, ca aceasta.

In Grăvişte, Inaltul oaspe a găzduit, peste noapte, la şeful exploatării Dl *Aurel Bucnaru*.

La orele 8 dimineaţa, după vizitarea vechei biserici de lemn, ce a slujit, până acum, drept sălaş de ploasă închinare, s'a procedat la târnosirea bisericii celei noui, ridicată prin sârguinţa păr. *Tămăşoiu* şi a celor 30 de familii păstorite de C. Sa. Prilej rar, întâmplat prin partea locului doar la distanţă de veacuri şi pentru care pricină a strâns toată populaţia din văi şi dealuri.

Toţi s'au învrednicit să asiste la o slujbă arhierească şi să asculte cuvântul luminat al *I. P. S. Mitropolit Nicolae*, despre înţelesul Decalogului.

Agapa ce a urmat apoi i-a strâns pe cei prezenţi în cadrul unui decor cu amintiri din moşi-strămoşi, ducătoare chiar până în vremea Dacilor. Pricepuţii satului au aşezat caldări de lut şi de arămă deasupra focurilor aprinse în loc liber şi acolo au gătit ospăţ de săturare pentru credincioşii veniţi să le mărească bucuria praznicului. Şi aşa, ospăţul a fost ţinut într'un decor de feerie cum rar se poate întâlni şi cu greu se poate prinde în cuvinte.

*

A doua zi, Luni în 30 Sept., praznicul s'a mutat în filia Streiu, unde I. P. S. Mitropolit a fost întâmpinat cu acelaş ceremonial minunat. In mărime, cortegiul de călăreţi părea mai impunător. Şi credincioşii veniţi erau mai mulţi la număr. P. C. Prot. *I. Ciocan* şi C. Preot *Şt. Păcurariu* din Ruşi cu filia Streiu au ieşit şi dânşii spre fiască întâmpinare.

Aici, biserica veche din sec. 14, cea mai bătrână în stilul ei din tot Ardealul, poate privi de-acum la sora sa târnosită în 30 Sept. 1946. Aceasta din urmă reprezintă ctitoria Dlui *C. Bursan*. Ea este zidită din piatră în stil bizantin şi pictată frumos în întregime de maestrul *Zarma*.

Paralel cu miile de credincioşi veniţi la praznic, *Dl Dr. Petru Groza* preşedintele Consiliului de miniştri şi *Dl Romul Zăroni* ministrul agriculturii au ţinut să fie de faţă şi să înalţe astfel nimbul festivităţilor.

După sf. Liturghie, cuvântul de învăţătură al *I. P. Sf. Mitropolit Nicolae* a răsunat din nou, tâlcuind cuvântul Domnului: „Eu sunt lumina lumii". Deasemenea, Dl prim-ministru *Dr. Petru Groza* a adus cuvinte de laudă pentru ctit orul C. Bursan, a încurajat străduinţele localnicilor şi a rezumat realizările guvernului puse în slujba poporului.

In mod special, Dl prim-ministru, a stat mai apoi de vorbă cu preoţii veniţi la Streiu şi le-a comunicat amănunte în legătură cu înfăptuirile guvernului.

P. C. Prot. *T. Chifa* (Deva), duhovnicul Dlui Dr. P. Groza, a mulţumit, în numele celor prezenţi, pentru cele expuse de Dl prim-ministru.

*

După masă, în aceeaşi zi, I. P. S. Mitropolit a plecat la Simeria, unde s'a întâlnit cu Dl ing. Bernachi dir. gen. C. F. R. şi a tratat chestiuni de interes bisericesc. Apoi, în Hunedoara, a găzduit la P. C. Prot. *Nic. Suciu*, pentru ca în 1 Oct. c. să facă, în acelaş cadru măreţ, târnosirea bisericii din Buitur. A luat parte şi Dl ministru R. Zăroni.

Aici, I. P. S. a tălmăcit învăţătura despre „apa vieţii".

Adăugăm, că în fiecare din aceste trei filii, cu ocazia agapelor, s'au rostit cuvinte de omagiu pentru M. S. Regele, pentru guvernul ţării şi pentru I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae.

Deasemenea, pentru sârguinţa de care au dat dovadă, C. preoţi *Tămăşoiu şi David Olariu* au fost cinstiţi cu dreptul de a purta brâu roşu.

Sfinţirea bisericilor din filiile Grădiştea de Munte, Streiu şi Buitur a lăsat urme de neşters în inima poporului dreptcredincios din acele părţi ale pământului străbun.

Trei biserici sfinţite una după alta a fost un efort de râvnă sfântă pentru cei cari au luat parte la ele.

După sfinţirea bisericii a treia, din Buitur, I. P. S. Sa, în după ameaza zilei de Marţi, 1 Oct. a vizitat biserica veche şi cea nouă din Vălar, unde a mers cu căruţa condusă de Pr. Botiş. A doua zi, Mercuri, s'a întors la reşedinţa Sa, iar Vineri, în 4 Octomvrie, a plecat la sfinţirea catedralei din Timişoara.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Zilele trecute a avut loc instalarea d-nei Dr. Florica Bagdasar ca ministru al Sănătăţii.

La praznicul Adormirii Maicii Domnului a. c., s'a făcut tradiţionalul pelerinaj la sf. Mânăstire Izbuc din Eparhia Orăzii. După spovedanie şi săvârşirea sf. Liturghii, cei 3000 de pelerini au ascultat vorbirea plină de miez a P. S. Sale *Dr. Nicolae Popovici*.

Duminecă, 1 Sept. a. c., a avut loc instalarea noului protopop al prot. Oradea: P. C. Sa Păr. Prof. Corneliu Sava. Ii urăm spor la muncă.

S'au împlinit 6 ani dela moartea martirică a preotului Aurel Munteanu dela Huedin. Adunarea prot. a tractului Huedin a comemorat după cuviinţă mucenicia pilduitoare a păstorului de suflete, ale cărui oseminte vor fi exhumate şi aşezate lângă biserica centrală din Huedin, pentru care s'a jertfit până la moarte.

Direcţia C. F. R. a acordat o nouă prelungire a reducerilor pe C. F. R. şi anume până la 31 Dec. 1946.

In 20 Sept. c. a murit Mitiţă Constantinescu, fost ministru de finanţe şi guvernator al Băncii Naţionale, iar în timpul din urmă preşed. Partidului Naţinal Popular.

20 studenţi români au plecat la Moscova, ca bursieri ai U. R. S. S.

S'au împlinit 30 ani dela moartea lui Nicolae Filipescu.

Oficiul Naţional de Turism din România Bucureşti, organizează între 1—30 Noemvrie o mare expoziţie —concurs de fotografii turistice, Depunerea fotografiilor se va face până la 20 Oct. c.

EXTERNE:

Conferinţa de pace şi Consiliui de Securitate şi-au continuat lucrările fără în trerupere.

Dl Wallace, ministrul comerţului din St. Unite, a demisionat. In locul d-sale a fost numit dl Harriman.

Preşed. Truman a preconizat convocarea unei conferinţe ştiinţifice a Naţiunilor Unite, care să discute şi problema folosirii paşnice a bombei atomice.

Dl Churchill a ţinut de curând un discurs în Elveţia, propunând întemeierea unei prietenii franco-germane, după modelul căreia să se facă organizarea Europei.

România e hotărâtă să reia relaţiile diplomatice cu Austria.

Din Cehoslovacia vor fi transferaţi 200.000 de Unguri.

60 de preoţi din regiunea Moscova au fost decoraţi pentru activitatea lor curajoasă diu timpul războiului de apărare.

A fost acceptat noul proiect al Constituţiei franceze.

Generalul Eisenhower, şeful Statului Major al Armatei Americane, inspectează trupele americane de ocupaţie din Europa

Rectificare

In darea de seamă despre sfinţirea bisericii din Budila s'a omis, din greşală, prezenţa P. C. Sale păr. prot. stavr. *Dr. D. Stăniloae*. Facem cuvenita rectificare, cu atât mai vârtos cu cât P. C. Sa a contribuit cu sfaturi înţelepte şi preţioase în tot timpul edificării sf. lăcaş, precum şi cu prilejul actului de sfinţire.

FOIŞOARA

Gânduri creştine la problema suferinţei*

Incontestabil, că frumuseţea morală a paginii evanghelice care istoriseşte vindecarea fiului lunatec, izvoreşte din faptul că El, Hristos Mântuitorul, este gata să vină într'ajutor tuturor oamenilor, în cele mai grele suferinţe, dacă ei îl caută şi-L cheamă cu credinţă.

Icoana acestei Evanghelii este imaginea omenirii de totdeauna, care rătăceşte şi sufere infinit, dacă n'are călăuză pe Hristos-Dumnezeu.

Clipa de faţă cere să ne oprim puţin asupra problemei mari a suferinţei şi să vedem, de unde vine ea, pentru ce suferim şi cum ne-o putem uşura?

Suferinţa este o *realitate*, o crudă şi tristă realitate, încât celor care le-ai nega-o, sau le-ai spune că: omul e făcut pentru fericire şi cer, te întâmpină cu zâmbet ironic... Pentrucă nimeni nu este scutit de ea. Ca un tovarăş nedespărţit de drum, ea-şi face vad în coliba modestă şi taverna sumbră — afumată şi întunecată — a muncitorului proletar dela oraşe şi din fabrici, cum ne arată, înspăimântător, Maxim Gorki în Azilul de noapte, dar şi în palatele somptuoase şi luxurioase ale celor mari ai zilei. Natural, însă, că în toate aceste locuri ea are grade şi aspecte felurite.

O certitudine rămâne: noi ne scăldăm într'un torent de suferinţe dela naştere şi până la mormânt, dela copilul din leagăn şi până la moşneag, dela conducătorii de state şi capete încoronate şi până la simplul cetăţean şi muritor de rând, dela savantul cercetător al ştiinţei şi creator de cultură, până la copilul care abia a început silabizarea pe rândurile minunate ale abecedarului.

O vale a plângerii este pământul nostru, un imens spital este viaţa omenească, mai ales în acest veac al 20-lea, care se laudă cu atâtea descoperiri şi invenţii ştiinţifice, dar robit de o pseudo-concepţie despre lume şi viaţă — fiind ispitit de un exagerat spirit faustic — a aruncat umanitatea în două mari războaie mondiale, pe urma cărora se văd jertfele zeului Moloch şi ale Pandorei: prăpăd, fum şi ruină, infirmităţi şi boale, foamete şi moarte. Adecă nesfârşite suferinţe fizice şi morale.

De unde vine suferinţa? Asupra acestei întrebări au filozofat mulţi şi se va filozofa cât va fi lumea, cu ferma convingere că răspunsul pozitiv deţine chiar cheia succesului şi a fericirii în viaţă, că le oferă nesecate posibilităţii de a transcende efectiv clipa crucială. Mărimea întrebării, însă, i-a copleşit pe mulţi filozofi, iar sub greutatea ei unii au cedat, devenind *pesimişti*. Aşa înainte de Domnul Hristos, Buda şi filosofii stoici — excludem de aici pe manihei şi alţi gnostici creştini din secolele primare — iar în epoca modernă Schopenhauer, E. v. Hartmann au fost înfrânţi de insolubilitatea problemei, şi au propus ca mijloc, de a scăpa de suferinţă, —: *sinuciderea*. Şi azi creşte mereu numărul aderenţilor lor. Paradox logic şi moral! O epocă de mult optimism, ca cea contemporană, pregăteşte atâţi pesimişti şi siucizi. Nimic, însă, nefiresc. Optimismul celor de azi este superficial, sau, mai precis, exagerat, extravagant. Aceştia *devin peste noapte pesimişti*, din cauza unor încercări şi suferinţe mai mari sau mai mici. Şi lipsindu-le un suport moral sănătos, neavând un reazim spiritual la nevoe — făurit pe o concepţie masivă şi superioară despre lume şi viaţă care impune luptă şi resemnare — îşi curmă firul vieţii. Motivul eficient este, că aceşti optimişti superficiali concep viaţa numai ca o plăcere, numai ca o zi de *distracţie*, de huzur şi desmerdare. Lozinca lor este: edite et libite, post mortem nulla voluptas. Ei nu voesc să ştie, că viaţa este o zi de lucru în care eşti *dator* să munceşti, continuu şi onest, pentru ca să desăvârşeşti talantul pe care ni l-a încredinţat Ziditorul. Rătăciţi dela adevăr, ei socotesc că o forţă oarbă, o voinţă inconştientă, hazardată şi absurdă, îşi bate joc de oameni, împingându-i să se mânânce ca fiarele pădurii. De aceea, când viaţa, — care rămâne pentru ei o enigmă, — devine insuportabilă, un iad, trebue să o *suprimi*.

De unde suferinţa? Cei vechi socoteau că vine dela zeul răului, Ahriman, un principiu al întunerecului, care se luptă cu zeul binelui, Ormuzd, principiul luminii. Dar este contradictoriu să spui că lumea este guvernată de doi zei egali, care se duşmănesc reciproc în etern. Mintea sănătoasă se opune acestei absurdităţi. Pornind dela evidenţa unei armonii cosmice şi a unei plenare unităţi metafizice, raţiunea, ridicată pe luminile credinţei, ne spune că totul provine dela un singur Dumnezeu, atotputernic, atotperfect, bun şi iubitor, care a creat *universul* cu ce este într'însul. Atunci, de unde vine răul fizic şi moral, suferinţa şi păcatul?

Răspunsul extraordinar de complex, ni-l dă în mod satisfăcător *metafizica creştină, care înalţă cât veacurile o nesdruncinată şi salutară concepţie despre lume şi viaţă*.

Ea ne spune că Dumnezeu, fiinţă atotperfectă, a făcut totul — zice Cartea Facerii — *„foarte bine"*. *Răul* sub toate formele lui, nu vine dela El, ci din libertatea voinţei cu care El a înzestrat fiinţele spirituale: pe îngeri şi pe om. Dar Lucifer, îngerul bun, s'a răsculat împotriva lui Dumnezeu, Stăpânul său, a căzut din cer, iar prin momeli a pervertit în *păcatul strămoşesc* pe Adam şi Eva, moment din care izvoreşte toată durerea şi suferinţa cosmică. Sf. Scriptură spune că Dumnezeu, dând omului libertatea voinţei, — i-a zis: „Iată am pus înaintea ta viaţa şi moartea, apa şi focul, binecuvântarea şi blestemul!" (Deuter). Şi l-a sfătuit să aleagă *viaţa*, ca să trăiască în binecuvântare, dar el a preferat neascultarea, de unde vine pe pământ tot blestemul: Adecă, *omul* a ales păcatul şi moartea şi a respins virtutea şi viaţa. (Sfârşitul urmează)

* Rostite în catedrala mitropolitană din Sibiu, în 18 August 1946.

Nr. 10423/1946

Concurs

Pentru ocuparea catedrei de religie ortodoxă dela şcolile secundare confesionale gr.-catolice de băieţi din Blaj, anume: Liceul teoretic, Liceul comercial, Liceul industrial şi Şcoala Normală de băeţi, şi a catedrei II dela şcolile secundare de fete din Blaj, şi anume: Liceul teoretic, Liceul comercial, Liceul industrial, Şcoala Normală de fete şi Şcoala profesională de fete, se publică concurs cu termin de 10 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Salariul de profesor împreunat cu aceste catedre este ca şi la şcolile secundare ale Statului.

Dela candidaţi se cere să întrunească condiţiile prevăzute în art. 10 şi 12 din legea asupra raporturilor dintre şcolile secundare confesionale şi On. Minister.

Doritorii de-a ocupa una din aceste două catedre bugetare vacante, îşi vor înainta cererile însoţite de actele legale, în termenul fixat, direct Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei şcolare ţinută la 5 Octomvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 9965/1946

AVIZ

Aducem la cunoştinţa C. preoţi din Arhiepiscopia noastră că potrivit dispoziţiunei Direcţiunii generale C. F. R. cu Nr. 140.922 c. a., publicată în Foaia Oficioasă a Căilor Ferate Nr. 1732/1946, valabilitatea carnetelor de identitate C. F. R. vechi se prelungeşte până la data de 31 Dec. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 10072/946 50 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa întâia Şinca nouă I din protopopiatul Olt se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român:

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirei teologice.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Folosinţa jumătate din cimitirul vechiu.
4. O soarte de lemne din pădurea comunei transportată acasă de parohieni.

Indatoriri:

Cel ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în Dumineci şi sărbători, pe lângă celelalte îndatoriri preoţeşti.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi de binecuvântarea arhierească de candidare ,se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ort. rom. al Oltului, **Şercaia** jud. Făgăraş.

Oficiul protopopesc al Oltului în înţelegere cu Consiliul parohial al parohiei Şinca Nouă.

Pr. Gheorghe Ivaşcu
adm. protopopesc

Comunicat Nr. 11/1946

Colectele de bani, alimente, îmbrăcăminte, medicamente, etc., pentru ajutorarea regiunilor secetoase, urmând a se coordona prin Comitetul Judeţean şi a se face cu respectarea dispoziţiunilor legii Nr. 497/1946, rugăm instituţiile, intreprinderile sau persoanele cari doresc să colaboreze la această operă patriotică de asistenţă socială, adunând fonduri prin şezători, spectacole, baluri concerte sau orice altă formă, să anunţe în prealabil Biroul Permanent care lucrează la Prefectura Sibiu sub conducerea D-lui General Gh. Georgescu.

Preşedinte,
Alexandru Colfescu
Inspector General Administrativ

Predică în Catedrala din Sibiu

4. *Duminecă în 13 Octomvrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, preot I. Velţan şi Ioan Langa; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. Predică: Prot. *M. Neagu.*

5. *Luni în 14 Octomvrie 1946 la Cuv. Paraschiva* servesc: Prot. Mihail Neagu, prot. prof. Dr. Nicolae Neaga şi Dumitru Căţugăr; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu şi Simion Macarie. — Predică: *Dr. Grigorie T. Marcu.*

C. GHEORGHE DUMITRESCU — OITUZ

Fabrică Română de clopote,
po icandre şi sfeşnice bisericeşti

BUCUREŞTI I — Splaiul Unirei 87 — telefon 3.53.24

Executăm clopote din material absolut garantat, la preţuri accesibile. Facem şi returnări de clopote vechi. Comenzile se primesc şi prin corespendenţă.

(42) 3—3

Nr. 370/1946 (45) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Fofeldea,** protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Parohia se va îngriji de locuinţă corespunzătoare până se va zidi casa parohială sau se va transforma şcoala confesională pentru această destinaţie.
3. Sesiune parohială 9 jugăre, din care 2 jugăre arător şi 7 jugăre fânaţ.
4. Folosirea cimitirului vechiu în suprafaţă de 1 jugăr.
5. Una soarte de lemne gratuită şi una plătită din pădurea comunală; fasonatul şi transportul priveşte pe paroh.
6. Venitele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va catehiza în şcoala primară şi va predica în toate Duminecile şi sărbătorile.

Cererile de concurs, însoţite de încuviinţarea arhierească de candidare şi actele prescrise, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc în Agnita.

Concurenţii se vor prezenta în parohie în Dumineci şi sărbători, numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a sluji, predica şi face cunoştinţă cu credincioşii.

Agnita, la 2 Septemvrie 1946.
Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita, în înţelegere cu Consiliul parohial din Fofeldea.

Chirion Marcu
protopop

Nr. 651/1946 (44) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Făgăraş II,** protopopiatul Făgăraş, se publică concurs cu termin de 30 de zile, dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Sesie parohială de 18 jugăre pământ arabil.
3. Venitele stolare obişnuite în parohia a II-a.
4. Locuinţă în casa parohială.

Indatoririle preotului:

a) Preotul ales va catehiza la şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

b) Va purta Oficiul parohial.

c) Va fi duhovnicul penitenciarului, al spitalului judeţean şi al şcoalei de ucenici.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate documentele necesare şi cu încuviinţarea arhierească, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc ortodox român din Făgăraş.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie, numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, pentru a sluji, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii parohiei.

Făgăraş, la 18 Iulie 1946.
Oficiul protopopesc ortodox român al Făgăraşului, în înţelegere cu cons. parohial.

T. Ciocănelea
protopop

---

6. *Duminecă în 20 Octomvrie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi Prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. — Predică: cons. *Aurel Nanu.*

Nr. 9624/1946 49 2—3

Concurs

Pentru întregirea prin numire a postului al doilea de diacon vacant dela Biserica Catedrală din Sibiu, se publică Concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în „Telegraful Român".

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirei teologice şi anilor de serviciu.
2. Chirie dela Stat conform situaţiei familiare.
3. Venitele uzitate în parohia Sibiu-Cetate dela serviciile la care este chemat.

Indatoriri:

1. Va lua parte la toate serviciile bisericeşti publice în Dumineci şi sărbători; deasemenea şi la serviciile bisericeşti din sărbătorile naţionale.
2. Va fi la dispoziţia Consiliului arhiepiscopesc în zilele de lucru, pentru lucrări în orele de birou oficiale.

Cererile de concurs se vor înainta pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu, însoţite de actele de studii teologice sau alte acte recomandatoare, în copie.

Vor fi preferaţi la numire, cei ce au şi studii de conservator.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 17 Septemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 5658/1946 48 2—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa întâia Deva II, se publică Concurs cu termin de 30 sile, dela prima apariţie a lui în „Telegraful Român".

Venite:

1. Casă parohială.
2. Jumătate din sesia parohială de 15 jug. 1275 stj. p.
3. Stola uzitată în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza în şcoala primară şi va predica în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, prevăzute cu toate actele necesare şi cu încuviinţarea arhierească, se vor trimite pe adresa Oficiului protopopesc din Deva, j. Hunedoara.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie numai cu prealabila încuviinţare a protopopului locului, pentru a sluji, a predica şi a face cunoştinţă cu parohienii.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Cons. arhiep. ţinută la 17 Sept. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 273/1946 (46) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Zlaşti,** din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu dependinţe economice şi grădină.
3. Sesiune parohială 5 jugăre fânaţ şi arător.
4. Una măsură (30 litri) porumb nesmicurat de fiecare familie.
5. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţie la şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea prealabilă de candidare, Oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie cu aprobarea Oficiului protopopesc în zi de Duminecă, pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Hunedoara, 9 Septemvrie 1946.
Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în înţelegere cu Consiliul parohial dlin Zlaşti.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 555/1946 (40) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a II-a **Loamnăş,** se publică concurs cu termin de 30 zile dela apariţia în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Venitele stolare obişnuite în parohie.
3. Casă parohială bună.
4. Sesiune parohială: 32 jugăre, ş. a. 21 iugăre arător, 5 jugăre luncă, 5½ jug. fânaţ şi ½ grădină cu pomi.

Indatoririle preotului:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs se înaintează în termin Oficiului protopopesc ortodox român al Sibiului. Totodată se înaintează şi încuviinţarea arhierească de candidare.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc, în zile de Dumineci şi sărbători, pentru a sluji, predica şi a face cunoştinţă cu credincioşii.

Sibiu, la 8 Iulie.
Oficiul protopopesc al Sibiului, în înţelegere cu Consiliul parohiei Loamnăş.

Mihail Neagu
protopop

Nr. 251/1946 (39) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Deal,** protopopiatul Sebeşului, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela stat.
2. Locuinţă în natură.
3. Sesiune parohială 4½ jug. arător.
4. Una ferie must, de fiecare casă.
5. Venitele stolare obişnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza la şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare şi de autorizaţia de a candida dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin, la Oficiul protopopesc ortodox român al Sebeşului.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Sebeş-Alba, 18 Iulie 1946.
Oficul protopopesc din Sebeş-Alba în înţelegere cu Consiliul parohial din Deal.

Prot. **Dumitru Ciuchendea**
adm. prot.

Nr. 164/1946 (41) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Boş** cu filia **Groşi,** din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Telegraful Român".

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Sesiune parohială 2 jug. pământ şi folosirea cimitirului din ambele comune.
3. Una măsură (30 litre) porumb cu tulei dela fiecare fum din materă şi filie.
4. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţie la şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea prealabilă de candidare, Oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenţii se vor prezenta în parohie cu aprobarea Oficiului protopopesc în zi de Duminecă, pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Hunedoara, 16 Iunie 1946.
Oficiul protopopesc ortodox al Hunedoarei, în înţelegere cu Consiliul parohial din Boş.

Nicolae Suciu
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 20 Octomvrie 1946 Nr. 41—42

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Intemeiat în 1853 de [illegible] Andreiu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Nr. 10812/946

Prietenia româno-sovietică

Se aduce la cunoștința cucernicei noastre preoțimi că Duminecă 20 Octomvrie a. c., se prăznuiește în toată țara ziua prieteniei dintre poporul român și poporul sovietic. Poporul românesc se întoarce astăzi cu deosebită recunoștință către marele său vecin din răsărit, cu ajutorul căruia și-a redobândit Ardealul întreg, iar în ultimii doi ani de secetă a primit dela el ajutoare de cereale.

Dar temeiurile prieteniei româno-sovietice pot fi aflate și în trecutul istoric. Ca țări vecine, între România și Rusia au fost necontenit legături politice, economice și mai ales legături culturale.

După războiul mondial al doilea între România și Uniunea Sovietică s'au început temeinice legături politice și economice. Hărăzite de-a fi vecine ca teritoriu, aceste două țări au datoria de-a fi și prietene.

Pentru întărirea legăturilor de prietenie româno-sovietice, Biserica noastră își dă tot concursul și cu toată inima luăm parte la serbarea zilei de prietenie între poporul român și poporul sovietic.

Sibiu la 16 Oct. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Târnosirea catedralei din Timișoara

Duminecă, în 6 Octomvrie 1946, târnosirea măreței catedrale ortodoxe române din Timișoara a prilejuit festivități deosebit de impunătoare. Nimbul lor a fost înălțat prin prezența *M. S. Regelui Mihai I, I. P. S. Patriarh Nicodim, I. P. S. Mitropolit Nicolae*, dlui prim-ministru *Dr. Petru Groza* și mai multor membri din guvern, PP. SS. Episcopi *Dr. Vasile Lăzărescu* al Timișoarei, *Dr. Andrei Magoru* al Aradului, *Nicolae Colan* al Clujului, *Dr. Nicolae Popoviciu* al Oradiei, *Veniamin Nistor* al Caransebeșului.

Credincioșii din Timișoara și de pe întinsul Bănat au participat la festivități în număr mare și au adus tot prinosul curat al inimilor pentru oaspeții veniți la târnosire, ca și admirația lor întreagă pentru monumentul cinstitor de credință străbună.

Festivitățile au îmbrăcat un aspect impresionant, actualizând măreția tradițiilor voevodale, când Capul Țării și sfetnicii săi cinsteau, ca și acum, prin dar și participare, târnosirea lăcașurilor de închinare pioasă.

Cu acest prilej s'au rostit cuvântări bogate în cuprins.

Trebue amintit faptul, că în faza premergătoare târnosirii, pentru terminarea lucrărilor, guvernul țării, prin dl prim-ministru *Dr. Petru Groza*, a dăruit suma de 400.000.000 Lei. In chipul acesta dl prim-ministru s'a așezat între ctitorii catedralei timișorene.

De-acum, în inima Bănatului străjuește, cu toată majestatea, o catedrală ortodoxă vrednică de însemnătatea ce se leagă de ea și un monument al dărniciei și străduinței celor mulți.

Societățile religioase

Condusă necontenit de imperativul înnoirii continui a vieții bisericești și fericită inspirat de duhul unui *misionarism viu și dinamic* care să satisfacă toate trebuințele duhovnicești ale norodului dreptcredincios, Arhiepiscopia noastră a pus la îndemâna clerului următoarele șase așezăminte obștești de cea mai mare importanță:

1. «*Oastea Domnului*», menită să capteze, să păstreze și să îndrumeze în vadul vieții bisericești, curentul de trezire și însetoșare religioasă de după întâiul război de a toată lumea, al largilor pături țărănești;

2. «*Frăția Ortodoxă Română*», menită să mobilizeze întreaga obște a cărturarilor neamului în slujba idealului ortodox și românesc. Din ea s'a desvoltat ulterior și o ramură studențească;

3. «*Societatea Sf. Gheorghe*», chemată să strângă pe tinerii entuziaști sub steagul lui Hristos și al națiunii române;

4. «*Societatea femeilor ortodoxe*», menită să mobilizeze femeile la opera de caritate și de înfrumusețare a sf. lăcașuri;

5. «*Casele culturale*», menite să ridice cât mai sus starea culturală a poporului; și

6. Societatea «*Anastasia Șaguna*» pentru educația în duh ortodox a tinerelor fete.

Toate aceste așezăminte au fost inspirate de justa înțelegere a nouilor împrejurări de viață duhovicească create de întâiul război mondial, precum și de dorința de-a satisface toate necesitățile religioase ale poporului. Sub conducerea unor elemente destoinice și conștiincioase întru îndeplinirea chemării lor, ele aveau să cuprindă într'ânsele toate păturile neamului, spre a le crește în duh românesc și a le desăvârși sub flacăra transfiguratoare a Ortodoxiei.

Dacă recitim cu atenție expunerea de motive și statutele acestor societăți religioase, ne dăm seama ce considerente au dus la înființarea lor și ne lămurim deplin asupra scopului pe care-l urmăresc. Iar dacă privim atent fața vremurilor de astăzi cu trebuințele duhovnicești pe care le-a scos la suprafață, cu ușurință constatăm că *necesitatea acestor asociații religioase este tot atât de actuală ca și'n trecut.*

Nu numai c'a născut un puternic val de trezire și sete religioasă, dar războiul recent a adus în arena vieții zilnice frământările și chinurile nașterii unei *lumi noui*. Dar momentele croirii unor noui forme de viață sunt însoțite totdeauna de grele lupte între diferitele concepții despre lume și viață. De aceea, Biserica e chemată să îndrumeze noroadele pe făgașul ce duce la viața mai bună și mai dreaptă pe care o dorește și să le ofere puterea, cu ajutorul căreia să poată urca până la înălțimea unei atari vieți.

Nu e greu să observăm, că mai sus amintitele așezăminte religioase — care cuprind într'ânsele toate păturile neamului — pun la îndemâna păstorului de suflete cadrul organizatoric, cu ajutorul căruia el *poate modela vremea și viața în Hristos.*

Aceasta cu următoarea condiție: Păstorul de suflete *să adapteze* programul de lucru al acestor asociații religioase, *la cerințele vremurilor de azi*. Firește, nu înțelegem prin aceasta reformarea radicală a acestor așezăminte, ci numai *turnarea activității lor pe măsura împrejurărilor actuale de viață*. Această adaptare — fără să altereze duhul lor în esență ortodox — le va face și mai vii și mai actuale.

Dar oricât de bine conceput ar fi un cadru organizatoric, el rămâne mort, dacă nu este cine să-i infuzeze duhul vieții dinamice. Cei dintâiu chemați să toarne duhul de viață făcător în cadrul bine structurat al asociațiilor noastre religioase, sunt *păstorii de suflete*. Pe linia unei continui tensiuni interioare și în încordarea maximă a duhului profetic care desmorțește conștiințele și le modelează după cerințele vremii, *păstorii de suflete sunt chemați să toarne o viață și mai intensă* în cadrul acestor minunate instrumente de acțiune, care sunt asociațiile noastre religioase.

De acum serile s'au mărit, iar munca câmpului e pe sfârșite. Poporul va avea mai mult răgaz pentru cele duhovnicești. Drept aceea, punem la inima fraților noștri preoți îndemnul de-a desfășura — în cadrul asociațiilor religioase — *o activitate mai intensă și mai energică*, alcătuind programe potrivite și pregătindu-se serios pentru executarea acestor programe. Numai așa vor fi la înălțimea legitimelor nădejdi, pe care Biserica le leagă de activitatea lor în cadrul asociațiilor religioase.

C. SÂRBU

Noul rector al Academiei teologice „Andreiane"

In ședința plenară dela 16 Oct. 1946 a Consiliului Arhiepiscopesc, P. C. Protopop Dr. *Nicolae Neaga*, profesor, a fost numit rector provizoriu al Academiei teologice «Andreiane».

Chip de blândețe și de modestie, cărturar verificat prin alcătuirea și publicarea mai multor lucrări de știință teologică, Prea Cuc. Sa urmează cu competență într'o slujbă ocupată, până bine de curând, de distinsul nostru dascăl *Prot. Dr. Dumitru Stăniloae*.

Fostului rector, rămas și pe mai departe îndrumător în pătrunderea dumnezeiești lor învățături, îi exprimăm toată gratitudinea.

Colecta generală pentru Orfelinatul arhiepiscopesc

Am arătat în numărul trecut al „T. R." greutățile mari pe cari le întâmpinăm cu aprovizionarea pentru iarnă a scumpilor copilași orfani, ocrotiți în casa Bisericii la Sibiu, str. Dealului Nr. 9. Arhiepiscopia noastră din momentul în care a inițiat și a organizat acest orfelinat, a contractat o mare răspundere față de copilașii orfani, pe cari i-a luat spre creștere, adăpostire, hrănire și îndrumare pentru ani și ani, până când ei vor fi capabili să păsească singuri și cu demnitate în viață. Prin dragostea cu care cele mai multe oficii protopopești și parohiale precum și mulțumirea preoților și credincioșilor, au sărit până în prezent în ajutorul dragilor copilași orfani, s' făcut dovada că obștea dreptcredincioasă din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre și-a dat seama de această răspundere față de copiii orfani, a consimțit la ea și este gata și de acum înainte s'o poarte. In prezent și în viitor, purtăm cu toții, turmă și păstor, sarcina mare, dar frumoasă a răspunderii pentru ocrotirea și creșterea copilașilor orfani din orfelinatul arhiepiscopiei noastre.

Prin colecta generală pentru orfelinat deschisă cu ordinul circular Nr. 8758 pentru întreținerea Orfelinatului arhiepiscopesc, așteptăm ca clerul și poporul dreptcredincios din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre să și mărturisească din nou, în fapte, răspunderea și dragostea pe care o au față de copilașii orfani Stăm în prag de iarnă! Din colecta de lână am reușit să confecționăm pe încetul câte un rând de haine și câte un palton de iarnă pentru fiecare orfan. Bocanci și ghete le-am procurat pentru unii încă în vara trecută. Dar pe lângă acestea vine întreținerea de fiecare zi, cheltuieli mari și mărunte pentru hrana orfanilor, dela pâne, lapte, carne, până la cartofi, zarzavaturi și altele. Ce să mai spunem de cheltuielile cu școala orfanilor, recvizite școlare, hârtie, caete și cărți de școală. Când e vorba de zeci de copii, fiecare cumpărătură se ridică la sute de mii de Lei, ba chiar la milioane.

Acoperirea tuturor acestor cheltuieli am prevăzut-o din rezultatul colectei generale pentru orfelinat. Așteptăm rezultatul bun al acestei colecte. Fără acest rezultat copilașii orfani din casa Bisericii, vor fi în suferință grea, iar noi vom fi păcătuit abătându-ne dela răspunderea luată.

De încheere arătăm rezultatul colectei generale în parohia Turnișor: Lei 117.000, 2 ferdele faină de grâu, 7 ferdele porumb, 9 litri fasole albă, și 35 ferdele de cartofi. O parohie mică merge în frunte cu pilda cea bună.

La încheerea gazetei am mai primit rezultatul colectei generale din parohiile:

1. Tilișca: 22 ferdele cartofi, 3 ferdele mere și o jumătate ferdelă legume.

2. Rapoltel, parohie cu numai 367 suflete, a colectat suma de 500.000 (jumătate milion) lei pentru orfelinat Merită toată lauda.

REFERENT

„Inoieşte-te, înoieşte-te, noule Ierusalime"

La Hurez, jud. Făgăraş, I. P. S. Sa Mitropolitul nostru NICOLAE a târnosit al 9-lea Sion în toamna aceasta

Podoabe alese

Duminecă de Duminecă şi praznic de praznic, Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit a ieşit necontenit în mijlocul poporului, în lumea sănătoasă a satelor, unde a dus dar de sfinţenie, binecuvântare şi negrăită bucurie. Poporul nostru, plugari, muncitori şi intelectuali, prăznuieşte cu toată însufleţirea momentele religioase din viaţa sa şi cu deosebire sfinţirile de biserici. Acest popor este legat cu trup şi suflet de Biserica sa şi ştie să cinstească cu mare cuviinţă pe întâi stătătorii din Biserică. Căldura cu care au înconjurat cei din Hurez pe I. P. Sf. Sa, cum de altfel am văzut acest lucru şi la Mânăstirea Brâncoveanu, apoi la Lisa, Petreşti-Alba, în părţile Hunedoarei etc., îţi umple sufletul de bucurie şi de nădejde. In Biserică şi în păstorii ei poporul nostru îşi vede pe adevăraţii săi părinţi, cărora le acordă toată încrederea.

Dela intrarea în sat, era totul numai o podoabă. Harnicele hurezene şi-au scos cele mai alese podoabe, ţesături şi covoare, le-au aşezat pe ferestre, peste porţi şi garduri, deacurmezişul străzii alcătuind tot atâtea porţi de primire. Dela copii şi până la bătrâni erau cu toţii în ţinută de sărbătoare. Ce să spun de călăreţii cari au întâmpinat maşina I. P. Sf. Sale cu cai svelţi şi împodobiţi ca în poveste. Feţele mai pline de sănătate înşiruite dealungul drumului cu flori în mâni şi cu cele mai frumoase costume, mai înflorite decât florile. In apropierea bisericii era poarta principală de primire, străjuită de tot poporul, bărbaţi şi femei, iar din ceata acestora vreo 10 aveau găteală cu totul aparte. Mai ales podoaba capului, aşa cum în alte părţi nu poţi vedea. Interesându-mă mai deapraepe, mi s'a spus că acelea sunt «*borese*» cu «pomeselnicile» pe cap, un fel de proboadă albă, aşezată peste o căiţă neagră, din care iese faţa sănătoasă a «boresei», femeie măritată.

Stăm lângă biserică

Aci la această poartă a aşteptat pe I. P. Sf. Sa primarul satului şi celelalte oficialităţi cu pâne şi sare, ceata preoţilor, în frunte cu protopopul Făgăraşului, Traian Ciocănelea şi cu preotul locului, Ioan Benţa. Din cuvintele de bun venit ale primarului, notăm aici mărturisirea hotărâtă pe care-a făcut-o spunând: «Inalt Prea Sfinţite Stăpâne! In numele locuitorilor din acest sat, Vă urăm din toată inima bun venit în mijlocul nostru. Noi suntem cu toţii fii credincioşi ai Bisericii, iubim Biserica, stăm lângă Biserică, vom lupta pentru Biserică şi la nevoie suntem gata de-a ne jertfi pentru Biserică».

Au mai rostit cuvinte de bun venit şi preotul locului, iar I. P. Sf. Sa le-a răspuns şi împărtăşit binecuvântarea.

Noul Ierusalim

S'a trecut apoi la frumoasa slujbă a târnosirii noului Sion. Biserica din Hurez fu zidită acum 80 de ani, dar a rămas fără pictură. In anii din urmă i s'a făcut un iconostas nou — tâmplă — şi dela iconostas s'a luat îndemn pentru repararea generală şi zugrăvirea bisericii. Biserica din Hurez are o arhitectură fericită, interiorul foarte plăcut, luminos şi încăpător. Pictorii Căzilă şi Vasu au îndeplinit la rândul lor lucrare minunată. Cu multă hărnicie, cu stăruinţă şi cu pricepere au realizat o podoabă artistică neîntrecută, meritând pe deplin laudele cari li s'au adus.

„Stâlp şi temelie a adevărului"

Rareori mi-a fost dat să trăesc clipe atât de ziditoare ca la sf. Liturghie dela Hurez, în biserica nou sfinţită. Poporul de aci, precum şi mulţimea credincioşilor venită din împrejurimi, a luat parte cu tot sufletul la slujba sfinţirii precum şi la sf. Liturghie. Răspunsurile liturgice le-a dat tot poporul, cu hotărâre, aş putea zice cu dârzenie. Făceau cu toţii un fel de mărturisire publică a credinţei pe care o purtau în suflet. Vedeam în aceşti credincioşi, în credinţa lor, o a doua Biserică, Biserica vie, alături de podoaba aleasă a bisericii pe care-au clădit-o moşii lor, iar ei au zugrăvit-o.

Faţă de această manifestare a lor, I. P. Sfinţitul nostru Mitropolit a rostit una din cele mai vibrante cuvântări, mânecând dela cuvintele sf. ap. Pavel către Timotei: „*«Biserica este stâlp şi temelie a adevărului»*. A fost una din acele cuvântări ziditoare şi care peste greutatea zilelor noastre, toarnă în sufletele credincioşilor mângâitoare nădejde şi neclătinată tărie. Puterile mai presus de lume ale Bisericii nu pot fi înfrânte de nici-o forţă din această lume, nici chiar de porţile iadului.

Ridicată pe culmi ca ale munţilor cari o străjuiau din apropiere, mulţimea credincioşilor a binecuvântat ziua de Cuvioasa Paraschiva, care la sfinţirea bisericii din Hurez, i-a prilejuit aşa bucurii duhovniceşti.

Un părtaş

Sfântul Dumitru, mare martir din românismul dunărean

In acelaşi timp cu ivirea creştinismului şi chiar înainte cu vreun veac, încep Romanii să romanizeze populaţia iliro-tracă şi geto-dacă din ţinuturile dunărene, proces căruia îi datoreşte existenţa sa neamul românesc.

Cercetările istorice şi aghiografice din secolul al XX-lea scot la lumină din ce în ce mai mulţi sfinţi răsăriţi din această populaţie romanică la începutul secolului al IV-lea, pe cari apoi teologii romăi îi declară sfinţi români.

Deşi pe la anul 300 încă nu era format neamul românesc, totuşi era în curs de formare, aşa încât sfinţii răsăriţi din populaţia din care se plămădea pe atunci neamul românesc, se pot considera sfinţi româneşti.

Neamul românesc nu s'a format numai în hotarele actualului stat român, ci în toate ţările dunărene, ba încă în deceniile de după retragerea aureliană (a. 271) mai în mare măsură în dreapta Dunării, decât în stânga ei.

Centrul principal al românismului dunărean în secolul al IV-lea a fost Sirmiul, azi Mitroviţa în Croaţia (Jugoslavia) între Drava şi Sava, aproape de Sava. Aici era prefectura unui sfert din împărăţia romană şi în secolul al IV-lea de câteva ori au reşezut şi împăraţii romani în acest oraş.

Bare de aur din monetăria sirmiană, existentă până'n anul 380, cu monogramul creştin pe ele, s'au găsit şi'n Crasna, şi'n Secuime, semn că până'n Carpaţii răsăriteni străbătea influenţa romanizatoare şi creştinatoare a Sirmiului.

In acest oraş, capitala românimii din secolul al IV-lea, trăia pe la începutul acelui secol, marele sfânt prăznuit de întreaga creştinătate răsăriteană la 26 Octomvrie.

Nu era înalt demnitar de stat, cum spune tradiţia târzie, culeasă'n secolul al X-lea, de autorii sinaxarelor din minee, dimpotrivă era modest cleric, diacon. Servea în această calitatate bravului episcop-mitropolit al Sirmiului, sfântului Irineu, pe care-l urmă la interval de trei zile în glorioasa moarte de martir.

Sfântul Irineu episcopul-mitropolit al Sirmiului, om tânăr dar de mare virtute, avea soţie, copii mici şi părinţi şi socri în viaţă. Indată ce izbucni persecuţia pornită contra creştinilor de împăratul Diocleţien şi soţii săi, sfântul episcop al capitalei Iliricului fu smuls din sânul familiei şi al Bisericii şi arestat. Dus înaintea guvernatorului (praeses praefecturam agens) Probus, acesta îl îndeamnă să jertfească idolilor şi întrebuinţează toate mijloacele de silă şi ademenire, de teroare şi de ispită, ca să-l înduplece la apostasie sau lepădare de Hristos. Ii vin în ajutor şi rudele arestatului: părinţii, socrii, soţia, copiii şi servitorii săi, rugându-l să-i fie milă de tinereţea sa şi de familia şi de păstoriţii săi şi să cedeze. Episcopul rămâne inflexibil; fără discursuri mari, fără cuvinte violente, rezistă şi ameninţărilor şi rugăminţilor, până e condamnt la decapitare şi la aruncarea cadavrului său în râul Sava.

Sentinţa se execută pe podul de peste Sava la 6 Aprilie 304. Dus pe pod, episcopul se desbracă şi întinzându-şi mâinile spre cer, îl roagă pe Hristos să-i deschidă cerul, ca îngerii să-i primească sufletul, pe care şi-l dă pentru Hristos şi pentru creştinii ortodocşi din Sirmiu. Pe el să-l primească, pe aceştia să-i întărească'n credinţă. După aceasta călăul îi tăie capul şi-i aruncă trupul în Sava, cum ne povestesc acte latineşti şi greceşti încă din acelaşi veac al IV-lea.

Rezistenţa episcopului mitropolit îi îndârji pe păgâni, încât arestară şi uciseră şi alţi clerici şi creştini din Sirmiu, care n'au fugit, între ei: diaconul Dimitrie, fecioarele consacrate Bisericii cu vot: Anastasia (zisă mai târziu romana), Basilla şi alte cinci, grădinarul Sineros, 5 sculptori (unul din ei Simpliciu, catehizat de episcopul Antiohiei Ciril, exilat în munţii de lângă Sirmiu (Fruşka Gora) unde lucrau ei), laicul Secund şi alţii, ale căror mucenicii, tot atât de frumoase ca şi a sfântului lor episcop, sunt povestite în actele vechi, unele din veacul IV încă, altele mai târzii.

Martiriul sfântului Dumitru nu-l cunoaştem din acte atât de vechi ca al sfântului Irineu, al sfântului Sineros sau al sfintei Anastasia. Din veacurile IV şi V avem despre martiriul sfântului Dimitrie numai însemnarea numelui, datei şi locului în martirologiul sir şi'n cel ieronimian. Povestirea mai pe larg a morţii şi al vieţii sfântului Dimitrie o avem abia de după mijlocul secolului al IV-lea, unele redactări fiind abia din secolul al X-lea. Deaceea, s'au strecurat în aceste povestiri şi adause legendare, care deformează puţin adevărul istoric.

(Sfârşitul urmează)

FOIŞOARA

Gânduri creştine la problema suferinţei

(Urmare din nr. 39—40)

Şi aici raţiunea umană ridică o altă întrebare uriaşă: Dacă suferinţa vine din libertatea voinţei omeneşti, pentru ce i-a dat-o Dumnezeu? La aceasta răspund filosofii creştini astfel: Prin acest privilegiu, omul a fost aşezat la egală distanţă între merit şi pedeapsă. Exprimat în mod discursiv acest adevăr arată, că: omul prin libertate se poate ridica la „asemănarea" sa cu Dumnezeu, ascultând de legea morală, fapt prin care devine virtuos, desăvârşit, sfânt şi în consecinţă are merit pentru o răsplată a fericirii de veci. Dar, prin greşita folosire a libertăţii, prin călcarea ordinei morale promulgată în sine dela creaţiune, prin abaterea sa conştientă dela voia infailibilă a lui Dumnezeu, omul se poate coborî mai jos decât animalele făcându-se vinovat de cea mai aspră pedeapsă.

Desigur, Dumnezeu l-ar fi putut crea pe om fără să greşească, luându-i în acest caz dreptul autodeterminării.

Atunci, însă, el ar fi rămas un simplu automat, un animal biped, lipsit şi de raţiune, condus de instinct şi ajungând la săvârşirea binelui în mod inconştient, mecanic, fapt pentru care omul n'ar mai fi avut absolut nici un merit înaintea Creatorului.

Lipsindu-i libertatea — de care se leagă strâns raţionalitatea — Dumnezeu ar fi creat omul fără spirit, fără suflet, sau cu unul foarte imperfect şi inferior. Căci libertatea şi raţionalitatea sunt implicate fundamentale ale spiritului perfectibil.

Şi trebue să remarcăm faptul, că cu cât libertatea şi raţionalitatea sunt mai depline, mai înalte, mai superioare, au atât spiritele înşile, care au asemenea atribute, sunt mai aproape de desăvârşire, de Dumnezeire, Spiritualitatea absolută, Libertatea infinită şi Raţiunea pură prin excelenţă.

Cugetând asupra originii răului în cosmos, filosoful creştin optimist Leibnitz (†1716) zice undeva în opera sa Teodiceea: Dintre două lumi, una morală, în care omul — fiind liber — poate face binele şi să aibă merit, dar poate să şi păcătuiască şi să fie pedepsit; alta amorală, în care omul — n'ar fi fost liber — şi face binele în mod inconştient dar fără nici un merit, Dumnezeu a preferat să o facă pe cea dintâi — a libertăţii — care, după el, este „cea mai bună posibilă"

In lumina acestor gânduri, libertatea devine, astfel, cel mai preţios instrument de ridicare, dar şi de cădere, de zidire, dar şi de ruinare, pentru bine dar şi pentru rău. Ea ajunge isvorul autentic al armoniei omului cu Ziditorul său, dacă acesta ascultă, crede, nădăjdueşte, iubeşte, se supune şi împlineşte poruncile Sale, dupăcum este şi un permanent şi nefericit prilej de disarmonie, de prăvălire a sa în cortegiul tuturor mizeriilor şi nenorocirilor personale şi sociale, care vin cu o certitudine matematică — nu importă clipa — când păcătueşte, adecă se sustrage ordinei spiritual-morale rânduită în univers, când se răsvrăteşte conştient împotriva Părintelui său şi a voiei Sale implacabile

Care este rădăcina acestei răsvrătiri absurde şi morbide? Este, neîndoelnic, necredinţa, fătul cel mare al păcatului, altoită pe trunchiul egoismului şi al mândriei. Cu deosebire mândria, acest păcat satanic, îl prăvăle pe om în suferinţă şi moarte. Ea-l biciueşte, ca să nu recunoască adevărul că tot ce avem bun în viaţă şi tot ce înfăptuim fericit în ea, vine dela Dumnezeu, Părintele luminilor, fapt pentru care, omul se cuvine să-L cinstească, să-L adore şi să-I slujească. Şi'n loc de aceasta, ce vedem? El îL dispreţueşte şi-L refuză.

Intotdeauna mândria şi necredinţa faţă de Dumnezeu au fost cauza tuturor sufe-

Anunţuri şi reclame

Cel mai respândit ziar care poate fi intrebuinţat pentru anunţuri şi reclame în cercurile preoţeşti din Ardeal, este

Telegraful Român

Anunţuri şi reclame se primesc la Administraţia ziarului, în Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45.

rinţelor umane, iar popoarele, care au fost roase de acest vierme, au căzut pradă luptelor interne, anarhiei, războaielor civile, bolilor şi mizeriilor, iar în exterior au fost îngenunchiate de altele, sau au dispărut din arena istoriei. Aşa în trecut: Grecii şi Romanii, aşa sub specie aeternitatis.

Aici vedem şi scopul pentru care vine suferinţa peste noi. Acesta este îndoit: Deoparte, să ne îndrepte, dacă am păcătuit. Ea vine ca o pedeapsă naturală pentru fărădelegile comise, şi cel de sus o îngădue ca să ne trezim din letargia păcatului şi din umbra morţii.

Institutul teologic din Moscova

Invăţământul teologic din ţările ortodoxe este prea puţin cunoscut de către cercurile noastre bisericeşti. Aceasta din motivul că nu se primesc relatări în acest sens, dela centrele de teologie ortodoxă din străinătate, sau că revistele şi foile oficiale, din binecuvântate pricini, nu ne sunt accesibile.

In decursul anilor de teologie studentul primeşte anumite indicaţii, în cadrul orelor de Istoria Bisericii universale, referitoare la şcolile teologice din centrele ortodoxe.

Dar aceste cunoştinţe de ordin general sunt necomplete, din motivul că nu cuprind în amănunţime structura acestor şcoli, şi anume ce se predă, câţi ani de studiu sunt, care sunt materiile cu precădere, etc.

Iată de ce relatările organului *„Lumina Creştină"* din Bucureşti (Nr. 3—4 din 15 August a. c.), în legătură cu Biserica rusă, sunt binevenite. In ultima pagină a ziarului amintit, este publicată o notiţă în legătură cu Institutul Teologic din Moscova, şi anume cuprinzând diferite date importante, în legătură cu funcţionarea acestui Institut, cu osebire în domeniul studiului teologic.

Pentru că socotim că aceste ştiri interesează pe toţi ce voiesc a-şi îmbogăţi sfera cunoştinţelor teologice, redăm esenţialul din datele menţionate în „Lumina Creştină".

Acest Institut Teologic funcţionează la Moscova sub jurisdicţia Patriarhiei ortodoxe ruse, având trei secţii de învăţământ: Secţia inferioară ce pregăteşte personalul bisericesc ajutător, Secţia secundară şi cea superioară, cari pregătesc clerul propriu zis.

Cursurile acestui Institut încep la 1 Octomvrie a. c., iar *studenţii fiind toţi bursieri,* sunt obligaţi a locui în Internat, afară de cei ce domiciliază în Moscova.

Primirea în cele trei secţii ale Institutului se face numai pe baza unui examen de admitere, ce se va ţine între 1—15 Septemvrie a. c., la sediul şcolii.

Pentru a putea fi un student primit în Institut, va trebui să presteze examenul de admitere din următoarele materii:

1. *Pentru Cursul secundar:* Istoria Biblică, Catehismul, Legea de organizare bisericească, Sumar de Istoria Bisericii Universale, Sumar de Istoria Bisericii ruse, Limba slavonă-bisericească şi Limba rusă, şi Cântarea bisericească.

2. *Pentru Cursul superior:* In acest curs se primesc însă numai candidaţii cari au absolvit cursul secundar, precum şi absolvenţii altor şcoli superioare.

Materiile prevăzute la examenul de admitere sunt: Sfânta Scriptură a V. T., Sf. Scriptură a N. T., Teologia Dogmatică, Teologia Morală, Teologia Fundamentală, Liturgica, Istoria Bisericii Universale, Istoria Bisericii Ruse, Omiletica, Teologia comparată, Istoria Rascolului şi a sectelor, Pastorala şi Constituţia U. R. S. S.

Pe lângă actele personale şi de studii fiecare student trebue să mai prezinte la înscriere şi Recomandare din partea parohului sau a Arhiereului Eparhial.

Pentru anul şcolar 1946/47 a fost numit Rector al Institutului Protoereul Dr. T. D. Popova.

Acestea sunt datele sumare referitoare la Institutul Teologic din Moscova, din care se poate vedea o parte a felului cum e organizat învăţământul la această şcoală, precum şi materiile de învăţământ ce se predau.

Din relatările acestea reiese că în mare măsură organizarea învăţământului teologic din Moscova, este asemănător cu al şcolilor teologice ortodoxe din România. Cursul Inferior al Institutului Teologic corespunde cu Şcolile de cântăreţi bisericeşti, Cursul Secundar cu Seminariile teologice din Vechiul Regat, iar cursul Superior cu Academiile şi Facultăţile de Teologie dela noi. In mare măsură, după materiile prevăzute la examenul de admitere, se poate constata că şi studiile predate corespund cu catedrele învăţământului nostru teologic.

Diacon **Eug. Munteanu**

„Hristos în mijlocul nostru"...

Supremul ideal spre care trebue să tindă omul, este împărăţia de har a lui Dumnezeu. Călăuză în această ascensiune spre nemurire îi serveşte în primul rând preotul. El este mijlocitorul între turmă şi Păstorul cel bun, Dumnezeu. Preotul e ales şi instituit ispravnic al Tainelor lui Dumnezeu, ca prin ele să ajute pe fiecare credincios să-şi însuşească roadele crucii lui Hristos, pentru împăcarea cu Dumnezeu.

In sfânta Liturghie, preotul prin atitudinea sa demnă şi străbătut în întreaga lui făptură de un fior sfânt, trebue să facă perceptibilă prezenţa reală a Mântuitorului Hristos în mijlocul credincioşilor săi.

Mistic, sub forma pânii şi a vinului, Domnul e real de faţă pe masa Sf. Altar.

Această sfântă realitate trebue comunicată tuturor celor ce participă la Sf. Jertfă.

Numai slujitorul care experimentează personal fiecare moment liturgic, actualizându-l printr'o trăire cu intensitate maximă, va putea sensibiliza şi transmite poporului dreptcredincios, toate darurile lui Hristos Celui Euharistic. Şi acest lucru îl poate face liturghisitorul prin toate acţiunile în sublimul demnităţi sale sacerdotale, desprins din mrejele pământului şi ridicat pe aripi de heruvimi, mărturisind tainele cerului. Săvârşind sfânta Liturghie, preotul asemenea este cu îngerii cari se suiau pe scara patriarhului Iacob, întâlnind pe Domnul cerului şi al pământului ce coboară din slavă ca un Părinte bun şi ascultător al durerilor fiilor Săi. „De aceea, preotul trebue să fie aşa de curat ca şi cum ar locui în ceruri în mijlocul acelor puteri... Când preotul chiamă Sf. Duh şi săvârşeşte cea mai înfricoşătoare jertfă, când neîncetat atinge cu mânile sale pe Stăpânul tuturor lucrurilor, spune-mi în ce rang îl vom pune? Atunci şi îngerii înconjoară pe preot şi tot corul puterilor cereşti umplu locul dimprejurul Sf. Altar, întru mărirea Celui ce stă aici spre jertfire", (Sf. Ioan Gură de Aur: Despre Preoţie, Cart. III şi IV).

Dar nu numai în calitatea sa de liturghisitor, mărturiseşte preotul petrecerea lui Hristos în mijlocul celor ce cred şi-I recunosc dumnezeirea Sa, ci şi prin cuvântul său pătruns de duh şi „cu sare dres", „care înalţă pe cel căzut, potoleşte sufletul înfierbântat, reteză ceea ce prisoseşte şi completează ceea ce lipseşte şi lucrează toate cele ce pun sufletul în desăvârştiă sănătate", precum şi prin exemplul unei vieţi ce se mistue în jertfă sfântă şi liber consimţită, pe altarul dragostei deaproapelui, păstorul de suflete îndeamnă pe credincioşi „a gândi lumea precum Dumnezeu o gândeşte, a o iubi precum El o iubeşte şi a lucra în ea precum El lucrează, făcând astfel să se permanentizeze certitudinea realităţii lui Hristos în lume".

Azi, ca şi'n toate timpurile, se vor găsi oameni cu inimi împietrite, cari să tăgăduiască aceste adevăruri. „Dar tu, Fiul omului, — zice Domnul către profetul Iezechil, şi prin el către toţi slujitorii Săi din veac şi până'n veac, — nu te teme de ei şi de cuvintele lor nu te îngrozi... tu tot le grăeşte cuvintele mele ori de te vor asculta, ori de nu te vor asculta", (Iezechil 2, 2—7). Tu, preot al lui Hristos, actualizează şi personifică în vasul tău de lut, comoara sublimelor idealuri creştine printr'o integrală dăruire şi identificare cu Hristos Domnul, putând spune şi tu împreună cu Pavel Apostolul: „De-acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăieşte în mine".

Cu privirea hotărîtă a celui pătruns până'n adâncurile ultime de certitudinea că e trimisul lui Dumnezeu pe pământ, preotul va dovedi tuturor că scoţând pe Hristos din mijlocul nostru, omul încetează de-a mai fi om. In afară de comuniunea sacramentală, el devine rob neputincios, sfâşiat de elementele stihiale deslănţuite. Energia spirituală nu se concentrează într'un dinamism creator de valori nepieritoare, ci se iroseşte pulverizându-se, atunci când omul a rupt contactul viu şi permanent cu Creatorul său.

Societatea modernă, în mare parte, înstreinată de duhul sfinţeniei creştine, trebue readusă în sfera de influenţă a Evangheliei mântuitoare. Ea trebue eliberată pe sub teroarea unui determinism sufocant, ce-i atrofiază orice iniţiativă eroică, restaurând în lume o societate cu un potenţial de moralitate mai ridicat şi cu o mai intensă viaţă duhovnicească, în care să guverneze puterea şi dragostea vivificatoare a Domnului Iisus Hristos.

„Omul nu poate fi eliberat de sub puterile veacului în numele libertăţii umane, întrucât omul nu este idealul omului, ci în numele singurului său ideal, care este Dumnezeu. Prin Dumnezeu la personalitate şi prin personalitatea creată de către Dumnezeu în om, la Dumnezeire. Acesta este drumul de circulaţie a perfecţiunii adevărate", (Icon. Dr. Gr. Cristescu: Fă lucrul Evanghelistului, pag. 151—152).

Preoţia este puterea care chezăşueşte tuturor muritorilor desăvârşirea prin Hristos, deapururea prezent real în cer şi pe pământ, şi mântuirea veşnică în împărăţia lui Dumnezeu.

„O dumnezeescul har al preoţiei! Cine este în stare să cuprindă cu mintea cursul cel nesfârşit al darurilor şi binecuvântărilor cu care Dumnezeu a miluit omenirea, instituind preoţia Lui cea sfântă? Ce tezaur are lumea, când în mijlocul ei se află un preot sfânt! Ce dar pentru Biserică! Ce ajutor pentru credincioşi! O fericire pentru toată suflarea".

Preot **Iacob Cantor**

Apreciere...

In reportajul „Sibiul fără tinereţe", publicat într'u număr recent al ziarului „Adevărul", dl V. Munteanu spune printre altele:

„Fără îndoială Sibiul a rămas un oraş de prestigiu. Mitropolia ortodoxă exercită o autoritate crescândă şi în jurul ei gravitează mai mult ca oricând viaţa spirituală a populaţiei româneşti. Academia teologică suplineşte cu succes multe din disciplinele universităţii şi după ridicarea ei la rangul de facultate, speranţele într'un învăţământ de ireproşabilă reputaţie sunt tot mai întemeiate.

Privind lucrurile superficial s'ar putea crede că există o contradicţie între spiritul vremii, care merge spre laicizare şi tendinţa locală de a se atribui tot mai multe preocupări şi încredere Bisericii şi cârmuirii ei. Nimeni însă nu-şi pune o asemenea problemă şi dela credinţa comună ţăranilor până la intelectualul frământat de legislaţia raţiunii, cu toţii consimt să atribue Mitropoliei şi instituţiilor ei rolul unei expresii viguroase a comunităţii şi solidarizării obştei.

Fenomenul nu-i lipsit de explicaţie. Prin statutul moştenit dela Şaguna Biserica ortodoxă s'a încadrat în democraţia revoluţionară dela 1848 şi de atunci încoace ea nu ignorează baza populară şi socială. Ca şi în trecut, astăzi deţine funcţiunea de arbitru între progresismul exagerat şi conservatorismul retrograd. Teologia militează pentru reforme, după cum stă neclintită în calea răsturnărilor de valori".

Din centrul Arhiepiscopiei

In şedinţa plenară dela 16 Oct. 1946 Consiliul Arhiepiscopesc a adus următoarele decizii mai însemnate:

a) *P. C. Prot. Dr. Nicolae Stinghe* a fost întărit protopop al Braşovului.

b) *C. preot Ioan Isac* dela parohia Sălişte II, a fost încredinţat în mod provizoriu cu administrarea protopopiatului vacant al Săliştei.

Şi cum ne trezeşte?

In chip minunat, printr'un har natural, legat de înţelepciunea omenească. Dacă omul cugetă puţin la cauza suferinţei sale, o găseşte, se căeşte şi se întoarce din rătăcire. In cazul acesta, suferinţa lui este o bae binefăcătoare de reculegere şi renaştere spiritual-morală fără egal, este un prilej fericit de reconfortare a energiilor în lupta vieţii pentru triumful binelui şi a voiei lui Dumnezeu în lume. Aşa a fost suferinţa tatălui care a venit azi la Domnul cu credinţă sporită şi cu nădejde proaspătă, pe urma cărora primeşte şi el iertare, dar şi mântuirea fiului său. Aşa a fost pentru slăbănogul din Capernaum şi cel dela lacul Betezda, căruia Domnul, dându-i viedecare după 38 de ani, i-a zis: „Iată te-ai făcut sănătos, de acum să nu mai greşeşti, ca să nu-ţi fie ţie ceva mai rău" (Ioan 4).

De altă parte, suferinţa nu este totdeauna o pedeapsă, cum credeau cei vechi. Ea vine ca o încercare dela Dumnezeu, pentru a stărui şi a ne întări în virtute, în credinţă, în nădejde şi în iubire, iar cel ce o suportă cu răbdare şi eroism, este un ales al lui Dumnezeu, făcându-se vrednic de o deplină fericire. Aşa a fost suferinţa pentru dreptul Iov, ca şi pentru orbul din naştere, prin care s'a arătat în faţa oamenilor, slava lui Dumnezeu. Pentru unii ca aceştia, Domnul a grăit: „Fii credincios (Mie) până la moarte şi-ţi voi da cununa fericirii de veci... Cel ce va răbda (toate) până la sfârşit, acela se va mântui" (Apoc.).

In ambele cazuri, suferinţa este un stimulent pe calea perfecţiunii creştine, întru împlinirea destinului nostru superior în această viaţă. Deoparte ea lucrează renaştere, de alta stăruinţă în virtute. Ea ne duce înainte, iar dacă i-am desprins sensul tainic şi măreţ, ne avertizează că pot veni nenorociri şi mai mari, de care Cel de sus vrea să ne lipsească.

Un fapt incontestabil rămâne: suferinţa în lume este o cruce. Şi sunt cruci mai mari şi cruci mai mici, mai grele şi mai uşoare, şi fiecare din noi trebue să ducă una, cum i-a rânduit Dumnezeu. Dar omul să nu uite, că nu o poate duce oricum. In luptă cu duşmanul, soldatul creştin nu se poate lupta oricum, pentruca să câştige biruinţa. Vrei ca să se uşureze povara crucii tale? Atunci pătrunde-te de adevărul că tu o poţi duce numai cu şi prin ajutorul lui Dumnezeu! Indreaptă-ţi ochii inimii către Crucea Domnului de pe Golgota! Caută şi vezi cum a purtat-o El şi fă şi tu asemenea! El care a purtat cea mai grea cruce sub soare, nu s'a răsvrătit împotriva Tatălui ceresc care i-a dat-o; n'a bârfit, n'a urât pe duşmanii Săi, ci a înfruntat totul cu răbdare sfântă, infinită, cu bărbăţie şi eroism, cu credinţă şi nădejde, convins că după Vinerea Patimilor va veni, sigur, Dumineca luminată a învierii.

Mergi, creştine, pe urmele Lui!

Suferinţa fără Hristos este întunerec şi moarte veşnică. Suferinţa în Hristos, cu Hristos şi pentru Hristos este drum de lumină taborică spre cer, este isvor de purificare şi îndumnezeire, este certitudine de mântuire.

Cu suferinţa ta, creştine, leagă-te de Domnul, cu credinţă, cu nădejde şi iubire şi el ţi-o va uşura, fie boala, mizeria, sărăcia, foamea, nedreptatea, sau orice altă răutate omenească. Cu ochii înlăcrimaţi, caută necontenit pe Domnul. Oţeleşte-te în răbdare mai ales în vremile de acum. Şi pentru ca să nu scadă, stărueşte în rugăciune şi post, aceste două arme prin care trupul şi sufletul obidit se înalţă către Dumnezeu, dela care coboară „tot darul desăvârşit"! El alungă toţi demonii din calea ta şi face ca să dispară ca fumul duşmanii tăi!

Ca şi tatăl din Evanghelie omenirea de azi să vină la Domnul, ca să se salveze din boală şi din pragul morţii. Ea trebue să-şi convertească sufletul la Hristos; altfel forţele demonice ne vor copleşi şi ne vor arunca pe toţi şi pe mai departe „în foc şi în apă", în primejdii din care nu mai este scăpare.

Prof. Simion Radu

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

S'a pronunţat sentinţa în procesul foştilor miniştri antonescieni.

Dl Şerban Voinea a fost numit în postul de ministru al României la Berna.

La 20 Oct. c. se va ţine examenul de capacitate pentru învăţători.

S'a publicat de curând în „Monitorul Oficial", Legea pentru organizarea şi funcţionarea Şcoalelor de cântăreţi bisericeşti, prin care respectivele şcoli au devenit şcoli de stat, cu caracter de şcoli secundare.

Alegerile generale dela noi s'au fixat pe data de 19 Noemvrie c.

In ziua de 27 Oct. a. c. se ţine adunarea generală administrativă a instituţiei culturale „ASTRA", la orele 10, în sala de şedinţe a comitetului central, la care Onor. membri sunt invitaţi să participe.

Părintele Profesor Ioan Ionescu din parohia Blăjeni-Plaiu Prot. Zarandului, jud. Hunedoara, colaborator la Telegraful Român, a fost numit de Ministrul de Războiu, profesor la Colegiul Militar din Curtea de Argeş.

EXTERNE:

Conferinţa de Pace dela Paris s'a sfârşit în 15 l. c. Pentru redactarea definitivă a tratatelor de pace, miniştrii de externe se vor întruni în 4 Nov. la New-York.

Adunarea generală a ONU-lui se va deschide în 23 Oct. c. la New-York.

Delegaţia română la Conferinţa de Pace s'a întors acasă.

In cadrul referendumului pentru noua Constituţie franceză, care s'a ţinut la 13 Oct. c., 9.182.125 votanţi au votat cu „Da", 8.007.288 au spus „Nu", iar aproximativ 8.000.000 s'au abţinut dela vot.

Prezidiumul Sovietului Suprem al U. R. S. S. a decorat pe scriitorul Popov cu ordinul „Drapelul Roşu".

S'a reluat traficul feroviar între România şi Jugoslavia.

Argentina oferă României porumb, fără compensaţie cu petrol românesc.

Prezidiumul Sovietului Suprem al U. R. S. S. a numit pe dl Gh. Zarubin, ambasador extraordinar al U. R. S. S. în Marea Britanie.

La 10 Nov. c. au fost fixate alegerile generale în Jugoslavia.

A fost decorat mareşalul Tolbuchin de către preşedintele Republicei ungare.

O. N. U. va interzice bomba atomică.

Nr. 9460/956 52 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a Araci din protopopiatul Sfântul Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Locuinţă în casa parohială cu 4 camere, dependinţe, grajd, şură etc. şi grădină de 100 st. p.
3. Sesiune parohială 20 ½ jugăre.
4. Ferdelă de bucate de fiecare familie.
5. Stola uzitată în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor trimite cererile la Oficiul protopopesc ort. rom. din Sf. Gheorghe, jud. Treiscaune, însoţite de acte şi de binecuvântarea arhierească de candidare şi se vor prezenta în parohie, pentru a predica, servi şi a face cunoştinţă cu poporul, numai cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc din Sf. Gheorghe.

Sf. Gheorghe, la 6 Octomvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Ioan Ludu
protopop

Predică în Catedrala din Sibiu

7. *Sâmbătă 26 Oct. 1946 la Sf. Muc. Dumitru* servesc: Prot. M. Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi prof. Iacob Bozocea; diaconii: Simion Macarie şi Vasile Gârbu. — Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

8. *Duminecă în 27 Octomvrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, preot I. Langa şi Simion Iacob; diaconii: Anatolie Scurtu şi Dr. Grigorie T. Marcu. — Predică: *Dr. Grigorie T. Marcu.*

Răspândiţi cu drag
Telegraful Român
Organul lui Şaguna din 1853

Nr. 5658/1946 48 3—3

Concurs din oficiu

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa întâia Deva II, se publică Concurs cu termin de 30 zile, dela prima apariţie a lui în „Telegraful Român".

Venite:

1. Casă parohială.
2. Jumătate din sesia parohială de 15 jug. 1275 stj. p.
3. Stola uzitată în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza în şcoala primară şi va predica în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, provăzute cu toate actele necesare şi cu încuviinţarea arhierească, se vor trimite pe adresa Oficiului protopopesc din Deva, j. Hunedoara.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie numai cu prealabila încuviinţare a protopopului locului, pentru a sluji, a predica şi a face cunoştinţă cu parohienii,

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti. a Cons. arhiep. ţinută la 17 Sept. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 370/1946 (45) 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Fofeldea,** protopopiatul Agnita, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela stat.
2. Parohia se va îngriji de locuinţă corespunzătoare până se va zidi casa parohială sau se va transforma şcoala confesională pentru această destinaţie.
3. Sesiune parohială 9 jugăre, din care 2 jugăre arător şi 7 jugăre fânaţ.
4. Folosirea cimitirului vechiu în suprafaţă de 1 jugăr.
5. Una soarte de lemne gratuită şi una plătită din pădurea comunală; fasonatul şi transportul priveşte pe paroh.
6. Venitele stolare obişnuite în protopopiat.

Cel ales va catehiza în şcoala primară şi va predica în toate Duminecile şi sărbătorile.

Cererile de concurs, însoţite de încuviinţarea arhierească de candidare şi actele prescrise, se vor înainta în termin Oficiului protopopesc în Agnita.

Concurenţii se vor prezenta în parohie în Dumineci şi sărbători, numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a sluji, predica şi face cunoştinţă cu credincioşii.

Agnita, la 2 Septemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român din Agnita, în înţelegere cu Consiliul parohial din Fofeldea.

Chirion Marcu
protopop

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Raecdţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Nr. 10.406/946

Concurs

Pentru întregirea unui post bugetar vacant de pedagog la Şcoala Normală ort. rom. de băieţi „A. Şaguna" din Sibiu, se publcă concurs cu termin de 10 zile dela publicarea în Telegraful Român.

Salariul împreunat cu acest post este egal cu salariul unui pedagog dela şcolile secundare ale Statului.

Dela candidaţi se cere să fie absolvenţi cel puţin ai unei şcoli secundare.

Doritorii de-a ocupa acest post îşi vor înainta cererile însoţite de actele legale, în terminul fixat, direct Consiliului arhiepiscopesc ort. rom. din Sibiu.

Sibiu, 4 Octomvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 10782/1944

Concurs

La Consiliul nostru Arhiepiscopesc ort. rom, de Alba-Iulia şi Sibiu este vacant postul de Şef de serviciu, pentru care se publică concurs cu termin de 30 zile.

La acest post se cere candidaţilor să aibe diplomă de licenţă în Drept, Matematici sau Academia comercială.

Mai pot concura funcţionarii cu gradul de Şef de secţie, având la bază o licenţă.

Salarul cuvenit după această funcţiune este cel prevăzut în noul Statut al Funcţionarilor Publici pentru gradul de Şef de serviciu fără gradaţie.

Candidaţii trebuesc să fie de religiune ortodoxă şi vor fi preferaţi cei cari au şi studii teologice.

Cei ce doresc să ocupe acest post, îşi vor înainta cerere timbrată, însoţită de toate actele necesare pentru ocuparea unei funcţiuni publice.

Cererile neînsoţite de actele necesare nu vor fi luate în considerare.

Sibiu, şed. sect. bis. din 15 X 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 273/1946 (46) 3— 3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Zlaşti,** din protopopiatul Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în „Tel. Român".

Venitele sunt:

1. Salarul dela stat.
2. Casă parohială cu dependinţe economice şi grădină.
3. Sesiune parohială 5 jugăre fânaţ şi arător.
4. Una măsură (30 litri) porumb nesmicurat de fiecare familie.
5. Taxele stolare uzitate în parohie.

Preotul ales va face catehizaţie la şcoala primară şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea prealabilă de candidare, Oficiului protopopesc Hunedoara.

Concurenţii se vor putea prezenta în parohie cu aprobarea Oficiului protopopesc în zi de Duminecă, pentru a servi, predica şi a face cunoştinţă cu poporul.

Hunedoara, 9 Septemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român al Hunedoarei, în înţelegere cu Consiliul parohial dlin Zlaşti.

Nicolae Suciu
protopop

Nr. 10072/946 50 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa întâia Şinca nouă I din protopopiatul Olt se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român;

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirei teologice.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Folosinţa jumătate din cimitirul vechiu.
4. O soarte de lemne din pădurea comunei transportată acasă de parohieni.

Indatoriri:

Cel ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în Dumineci şi sărbători, pe lângă celelalte îndatoriri preoţeşti.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi de binecuvântarea arhierească de candidare ,se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ort. rom. al Oltului, **Şercaia** jud. Făgăraş.

Oficiul protopopesc al Oltului în înţelegere cu Consiliul parohial al parohiei Şinca Nouă.

Pr. Gheorghe Ivaşcu
ad m. protopopesc

Nr. 9624/1946 49 3—3

Concurs

Pentru întregirea prin numire a postului al doilea de diacon vacant dela Biserica Catedrală din Sibiu, se publică Concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie a lui în „Telegraful Român".

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirei teologice şi anilor de serviciu.
2. Chirie dela Stat conform situaţiei familiare.
3. Venitele uzitate în parohia Sibiu-Cetate dela serviciile la care este chemat.

Indatoriri:

1. Va lua parte la toate serviciile bisericeşti publice în Dumineci şi sărbători; deasemenea şi la serviciile bisericeşti din sărbătorile naţionale.
2. Va fi la dispoziţia Consiliului arhiepiscopesc în zilele de lucru, pentru lucrări în orele de birou oficiale.

Cererile de concurs se vor înainta pe adresa Consiliului arhiepiscopesc în Sibiu, însoţite de actele de studii teologice sau alte acte recomandatoare, în copie.

Vor fi preferaţi la numire, cei ce au şi studii de conservator.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 17 Septemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 10590/1946

Publicaţiune

1. In ziua de Joi, 7 Noemvrie 1946 ora 9 dimineaţa, se va ţine în cancelaria Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu, în Sibiu, Str. Mitropoliei Nr. 45, licitaţie publică cu oferte închise pentru vânzarea spre exploatare a 1210 arbori de stejar, reprezentând un volum de cca 810 m. c. lemn de lucru, 405 m. steri lemn de foc şi 105 grămezi răcăi, cari se găsesc în parchetul pe exerciţiul 1946/47 în pădurea „Tufari", situată în hotarul comunei Cisnădie, jud. Sibiu.

Licitanţii vor depune la licitaţie garanţie de Lei 1.052,000 în numerar sau efecte de Stat.

2. In aceiaşi zi la ora 10 dimineaţa, se va ţine în acelaşi loc licitaţie publică cu oferte închise pentru vânzarea spre exploatare a 510 arbori de fag, reprezentând un volum de 1021 m. steri, cari se găsesc în parchetul pe exerciţiul 1946/47 în pădurea „Ciuha", situată în hotarul comunei Vurpăr, jud. Sibiu.

Licitanţii vor depune la licitaţie garanţia de Lei 243.000 în numerar sau efecte de Stat.

Actele de estimaţie împreună cu condiţiunile de licitaţie, se pot vedea în Cancelaria Arhiepiscopiei ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu, precum şi la Ocolul Silvic Valea Lotrului în Sibiu.

Sibiu, 10 Octomvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 200/1946 51 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Hoghilag, protopopiatul Târnava Mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate eu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială 9 jug. 753 st. p. arătură şi fânaţ.
4. Lemne de foc una delniţă în pădure.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc din Dumbrăveni, jud. Târnava mică. Se vor prezenta în parohie numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi face cunoştinţă cu poporul în Duminecile şi sărbătorile ce li se vor fixa.

Dumbrăveni, la 19 Septemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român Târnava mare, în înţelegere cu Consiliul parohial din Hoghilag.

Ioan Dragolea
protopop

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII"

ANUL XCIV — SIBIU, 3 Noemvrie 1946 — Nr. 43—44

POȘTA ROMÂNĂ 10 LEI

Telegraful Român

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român
Str. Șaguna 8 Sibiu

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de Mitropolitul Andreiu Șaguna

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

DE ZIUA REGELUI

La 8 Noemvrie, sfânta noastră Biserică prăznuește după toată cuviința ziua „mai marilor Voevozi ai oștilor cerești", a sfinților Arhangheli Mihail și Gavriil. La același soroc de vreme, Neamul își îndreaptă, cu deosebire, întregul său gând către mai marele Voevod al năzuințelor noastre curate și sănătoase, către Majestatea Sa Regele Mihai I-iul. *Atunci, pentru noi, e zi mare, ziua de nume a Majestății Sale, ziua Regelui nostru.*

In sbuciumata sa istorie, Neamul românesc și-a știut legat destinul de Dumnezeu și apoi de un șir întreg de Voevozi, Domni și Regi iubitori de Țară și Popor. Dar, se pare, nici un alt stăpânitor nu l-a cucerit cu o atât de curată pasiune, cum i se întâmplă azi când înainte stătător îl are pe M. S. Regele Mihai I.

El, Regele da azi, s'a născut în glia noastră înveșmântată în flori și alintată în ecoul doinei, a crescut din pruncie în tovărășia unor fii aleși din toate straturile poporului, a fost educat și instruit în spiritul strămoșilor cinstitori ai dreptății și datinei. De aceea, în vreme de grea cumpănă, la cotitură de istorie, El a și sesizat pe de-a 'ntregul realitatea națională și, la 23 August 1944, a tras linia de direcție către normala împlinire a chemării cu care Dumnezeu ne-a așezat în acest colț de pământ. Astfel, acțiunea Sa de atunci și energia cu care stă de veghe în fruntea Neamului, înfățișează plinătatea tinereții chemată să clădească o Românie nouă, independentă și veșnică.

Incredințați de toate acestea, cu neprihănirea în suflet, purtați numai de dragoste spre Tron și spre fericirea Neamului, noi, toți fiii Țării, strigăm într'un gând:

Intru mulți ani, Măria Ta!

Jertfa credinței

Lăcașurile de închinare sunt mărturiile concrete ale credinței în Dumnezeul părinților noștri și totodată podoabe ale jertfei inspirate și susținute de această credință. Născut creștin și adânc pătruns în ființa sa de duhul unei credințe vii și viguros lucrătoare, poporul român și a împodobit grădina pământului său cu nenumărate lăcașuri de închinăciune, pentru a căror ridicare n'au precupețit nici o jertfă.

La noi în Ardeal, unde împrejurările istorice au dovedit pare că și mai mult, că Biserica strămoșească a fost cetatea nebiruită în care ne-am păstrat existența și ființa ca neam, cele mai multe din lăcașurile de închinăciune au răsărit din jertfelnicia pilduitoare a oropsitului norod transilvan. Și dacă în greu încercatele veacuri trecute bisericile Ardealului mucenic au îmbrăcat de multe ori o înfățișare modestă, în schimb după primul război de a toată lumea au răsărit pe pământul Transilvaniei mărețe locașuri de închinare.

In cele două decenii ce au urmat primului război mondial, ridicarea acestor lăcașuri de închinare a depășit numărul de 600. Ce popor admirabil este acest popor dreptcredincios român al Ardealului, care a fost în stare să clădească, cu mari jertfe, în cei douăzeci de ani după unire, peste 600 de biserici!

Și ce frumos și-a arătat gratitudinea față de Dumnezeu, pentrucă i-a ascultat rugăciunile și i-a împlinit cererea de-a o scoate din robie străină împreună cu poporul ei, această Biserică luptătoare a Ardealului, ridicând peste 600 de lăcașuri de închinare Părintelui milostivirii!

Să ni se arate pe întreg rotogolul pământului un alt petec de loc cât al Ardealului, unde să se fi construit cu atâta jertfelnicie și cu atâta elan al credinței, în vremuri cu destule poveri materiale, un număr de altare la fel de mare cu acela dela noi!

Bisericile cu cari am împodobit în această vreme întreg pământul strămoșesc al Ardealului, sunt o afirmare cum nu se poate mai strălucită a prezenței și a biruinței poporului nostru!

Cu nespusă bucurie constatăm, că jertfelnicia norodului dreptcredincios întru a ridica biserici și a le împodobi n'a fost frântă nici de grelele împrejurări de viață din preajma sau din timpul războiului recent. Ca dovadă tare despre aceasta stă faptul că I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae* a sfințit — începând din 7 Iulie a. c. și până în 20 Oct. c. — următoarele zece lăcașuri de închinare:

1. Biserica din Petrești-Alba, renovată din prilejul împlinirii unui veac dela sfințirea ei;

2. Sf. Mânăstire Brâncoveanu de la Sâmbăta de sus (jud. Făgăraș), reînviată prin grija deosebită a I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae*;

3. Biserica din Lisa (jud. Făgăraș), clădită în anul 1890, dar înzestrată cu toate cele trebuincioase și îndeosebi cu o pictură aleasă prin eforturile pilduitoare din ultimii 7 ani ale credincioșilor;

4. Biserica din Budila (jud Brașov), a cărei zidire a început în anul 1940, iar lucrările de înzestrare și înfrumsețare s'au isprăvit în Aug. a. c.;

5. Biserica din Brașov-Tocile, ale cărei lucrări de generală renovare au început abia în Aprilie 1945 și au costat suma de 50 000,000 Lei, strânse exclusiv din daniile generoase ale norodului dreptcredincios de Pe-Tocile;

6. Biserica din filia Grădiștea de Munte (jud. Hunedoara), a cărei zidire a început în August 1939;

7. Biserica din filia Streiu (jud. Hunedoara), a cărei ridicare a început în anul 1937 și care a fost complet înzestrată prin dania ctitorului ei dl Const. Bursan;

8 Biserica nouă din filia Buitur (jud. Hunedoara);

9. Biserica din Hurez (jud. Făgăraș), zidită între anii 1860—1865 și apoi în anii din urmă i s'au adăugat un iconostas, precum și o pictură frumoasă;

10. Biserica din Hundorf (jud. Târnava-Mică), edificată în anul 1937 și complet înzestrată în anul acesta.

Trebue să subliniem în chip deosebit jertfelnicia pilduitoare a credincioșilor din filia *Grădiștea de Munte*, care deși numără abia 30 de familii risipite prin coclaurile munților, au reușit să-și ridice o biserică numai cu puterile lor proprii.

Nu mai puțin vrednică de laudă este jertfelnicia poporului dreptcredincios din *Hurez*, care a făcut ca o parohie din cele mai sărace și cu numai 489 de suflete, să fie în stare — după ce și-a zidit o măreață biserică — să-și picteze atât de frumos lăcașul de închinare, din dania ei proprie adunată în decurs de doi ani dela credincioși, de 25,000,000 Lei.

Pe aceeași pilduitoare linie se așează și duhul de jertfă al țăranilor din parohia *Hundorf* cu abia 171 suflete, care — biruind toate greutățile acestui an — au donat cu un entuziasm rar, suma de 15,000,000 Lei, necesară înzestrării și picării lăcașului lor de închinare. Deci 15 milioane în câteva luni! E cu adevărat impresionant gestul de jertfelnicie al unora din țăranii acestei parohii, care au donat și peste 1,000,000 de Lei pentru împodobirea bisericii lor.

Firește, nu mai puțin vrednici s'au dovedit și păstorii de suflete ai acestor credincioși, cari au știut să insufle în inima păstoriților lor duhul de jertfă pentru înfrumsețarea casei Domnului.

Efortul de râvnă sfântă și neobosită al I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae* de-a târnosi personal atâtea biserici în șir, a fost din belșug răsplătit de bucuria constatării unui *profund atașament al poporului față de Biserica străbună*, în care și-a simțit *reazimul* său de totdeauna. Ca dovadă despre aceasta aducem mărturisirea hotărîtă a primarului din Hurez, făcută cu prilejul sfințirii bisericii de acolo: «Noi suntem cu toții fii credincioși ai Bisericii, iubim Biserica, stăm lângă Biserică, vom lupta pentru Biserică și la nevoe suntem gata de a ne jertfi pentru Biserică".

Toate mărturisirile amintite au fost prilejul unor impresionante mărturisiri de dragoste față de sfânta noastră Biserică, mărturii ale vigoarei credinței străbune în sufletele Românilor de pe plaiurile ardelene.

Dar aceste praznice minunate au avut totodată darul de-a arăta din nou *legătura intimă dintre ierarhie și popor*, care a înconjurat pe *Ierarhul* ce i-a încălzit inima prin cuvântări ziditoare și pline de mângâiere și întărire sufletească, cu o fierbinte dragoste fiiască.

Prilej totodată de întărire a convingerii că zidurile lăcașurilor de închinare nu sunt cărămizi moarte, ci sufletul viu al poporului clădit pe Piatra cea din capul unghiului: Hristos Domnul, aceste târnosiri au scos din nou la lumină adevărul, că atâta vreme cât Biserica se va sprijini pe popor, va fi tare și atâta vreme cât poporul va ține la Biserica lui, el va fi nebiruit. Doar aceasta a fost și este marea taină a dăinuirii Neamului românesc peste veacuri: reazimul în sfânta Biserică străbună, care ne este nouă nu numai stâlp și întărire a adevărului, ci și stâlp și întărire a existenței și ființei neamului.

C. SÂRBU

A apărut cartea:

Mitropolitul NICOLAE,

BISERICA ȘI VIAȚA

Sibiu, 1947, p. XII+360, asupra căreia vom reveni pe larg.

U. N. E. S. C. O. *Sub aceste inițiale s'a constituit de curând în mod definitiv o nouă organizație mondială, menită a fi arma cea mai potrivită pentru realizarea înfrățirii mondiale. E vorba de un organism intelectual pe lângă O. N. U., care a luat naștere sub numele de U.N.E.S.C.O. — adecă „Organizația Națiunilor Unite pentru educație, știință și cultură", ale cărei baze s'au pus în conferința delegaților guvernelor a 44 state, ținută la Londra între 1—16 Noemvrie 1945.*

După ce actul contitutiv a fost definitivat prin semnarea ultimilor delegați ai statelor semnatare, de prezent se fac la Paris pregătiri pentru convocarea primei conferințe generale. Deasemenea se pregătește cooptarea în comitetul de conducere a unui delegat din partea țărilor foste satelite. Lupta pentru ocuparea acestui loc, se dă între România și Ungaria.

Răspunderea preotului

«Lumina creştină» într'un număr recent al său, pune problema răspunderii preotului. Problema ni se pare de prea mare actualitate, ca ea să nu fie desbătută mai mult, spre a fi trezită conştiinţa răspunderii care trebue să însoţească orice activitate, dar mai ales cea a preotului.

Trăim vremuri de mari ciocniri ideologice, cu puternice tendinţe de intrare în viaţa socială şi tocmai aceasta face ca senzibilitatea oamenilor să fie mai pronunţată şi privirile mai atente la tot ceea ce face preotul. Ceea ce altădată părea indiferent şi de puţină importanţă sau chiar admisibil pentru un preot, astăzi a devenit susceptibil şi motiv de acuză.

Chiar cei nepăsători faţă de problemele religioase şi cu atât mai vârtos cei ostili credinţei, urmăresc pas cu pas activitatea noastră şi sunt atenţi la tot ceea ce facem, gata ori când să găsească în viaţa şi activitatea preotului un argument împotriva credinţei.

Deaceea, azi, mai mult ca ori când, preotul se cuvine să fie o oglindă curată, prin care ochii oamenilor să poată zări Cerul.

Dar, pentru ca aceasta să fie cu putinţă, e necesar să trezim conştiinţa răspunderii — a îndoitei răspunderi, faţă de Dumnezeu şi faţă de oameni — pe care o are slujitorul altarului.

Căci, dacă pentru ceilalţi oameni conştiinţa răspunderii în faţa lui Dumnezeu cade uneori pe al doilea plan şi ei îşi îndeplinesc rostul numai pentru ochii lumii şi pentru gustul şi ispitele veacului, nu tot aşa trebue înţeleasă activitatea preotului. Activitatea lui trebue să fie motivată şi însoţită în primul rând de conştiinţa răspunderii în faţa lui Dumnezeu. Nu este el oare «iconom al tainelor dumnezeeşti?» Nu are el mandatul de vestitor al Evangheliei lui Hristos? Oare nu pentru el sunt mai cu apăs cuvintele sf. Scripturi: «Vai mie de nu voi binevesti», sau cuvintele de „anatemă" ale apostolului — dacă în veacul atâtor vestiri el n'ar fi un puternic vestitor şi trăitor al Evangheliei lui Hristos, ci un dezertor al ei?

Preotul nu poate fugi de răspunderea ce o are în faţa lui Dumnezeu şi activitatea ce o desfăşoară sub îndemnul acestei conştiinţe a răspunderii, e cea mai rodnică. E drept că el stă în slujba poporului, dar nu pentru a se lăsa târât de capricii şi pofte, ci de a pregăti Domnului un popor ales şi bine plăcut. El nu poate lucra numai de de dragul a plăcea mulţimii şi să abdice dela comandamentele superioare ale vieţii. El n'are dreptul să râvnească la mărirea ce vine dela oameni, în locul măririi pe care o dă Dumnezeu.

«*In prezent*, zice autorul articolului la care ne-am referit la început, *unii preoţi tac, de frica oamenilor; alţii, dimpotrivă sunt prea «vorbitori şi activi» de dragul slavei omeneşti şi al parvenirii la binefaceri imediate*».

Dacă constatarea aceasta este adevărată — şi autorul citat va fi cunoscut astfel de cazuri — atunci pentru asemenea cazuri trebue să tragem încheierea, că ne aflăm în faţa unei devieri a conştiinţei de răspundere în faţa lui Dumnezeu. Că pentru interese mărunte sau din lipsa curajului de a mărturisi pe Hristos, unii «tac», iar alţii «prea vorbesc».

A «tăcea» din teama suferinţei ce vei avea să o porţi pentru Hristos, sau a «vorbi mereu» pentru gâdilirea auzului mulţimilor şi din pofta de a lua lauda toată dela oameni, înseamnă a nu mai lucra la zidirea împărăţiei lui Dumnezeu în lume, ci la zidirea altor împărăţii. Un asemenea slujitor al altarului nu mai e în slujba poporului, ci împotriva lui.

Când pasiunea pentru cele sfinte scade, când mântuirea credincioşilor nu-l mai interesează, când propovăduirea Evangheliei devine tot mai rară şi altarul un loc care nu mai lasă nici un fior sfânt în suflet, atunci şi activitatea caritativă are sunetul unei arame gălăgioase, iar misionarismul desfăcut de credinţa în Hristos se preface în hoinăreală şi toată activitatea preotului devine o caricatură, fără nimic luminos şi folositor unei omeniri atât de crunt lovite de un crâncen război.

Trăim ca într'o vreme de convalescenţe. Omenirea încă bolnavă de atâtea patimi aşteaptă să-i întindă cineva o mână de ajutor. Ca nişte naufragiaţi oamenii se agaţă de orice vorbă ce li se îmbie, dar rând pe rând se văd iarăşi singuri şi fără sprijin. Credinţa în oameni şi planuri omeneşti nu poate mântui. Dogmatismele făcute de oameni pentru oameni nu pot salva omenirea. Şi atunci oamenii aleargă la izvoarele credinţei adevărate în Dumnezeu. Şi pe acest drum nimeni nu poate fi mai folositor vieţii omeneşti decât preotul. El e în slujba poporului, în aspra arenă a veacului, dar căutând şi arătând mereu căile Domnului.

Pentru aceasta e însă necesar să se reaprindă conştiinţa răspunderii, a răspunderii faţă de Dumnezeu în primul rând, şi apoi a răspunderii faţă de oameni. Acestea vor face din el mărturisitor neînfricat al lui Hristos şi un luminător adevărat al poporului.

Părintele VASILE

Din viaţa creştinătăţii

— In catedrala sf. Patrick din New-York s'a celebrat recent o sf. Liturghie, în care s'a cerut binecuvântarea Cerului pentru reuşita deplină a lucrărilor Organizaţiei Naţiunilor Unite. Au participat 200 de delegaţi.

— Prima conferinţă creştină mondială a tineretului după războiu se va ţinea între 30 Iulie şi 8 August 1947, la Oslo.

— După pierderea războiului, în Japonia şi Korea a început să pătrundă bine creştinismul. De curând, ministrul educaţiei naţionale a ţinut o conferinţă despre creştinism în faţa împăratului şi a unei mari mulţimi de sfetnici ai săi, adunaţi în sala tronului. Până acuma au existat aici două şcoli superioare creştine şi anume în Tokio şi Kyoto, iar în primăvara viitoare se vor înfiinţa câte o Universitate creştină în Japonia şi Korea.

— O lege nouă acordă scutire de impozit şi protecţie pentru orice proprietate religioasă în Japonia. Aceeaşi lege stabileşte că în chestiunea doctrinei şi a organizaţiei, orice corporaţiune religioasă este liberă de orice imixtiune a statului.

— Societatea biblică americană tipăreşte un milion de exemplare din Noul Testament în limba japoneză. Conducerea creştină a Japoniei a cerut stăruitor acest lucru, pentrucă Bisericii creştine din Japonia îi lipsia orice scriere religioasă. O primă expediere de 60.000 bucăţi s'a făcut. In afară de aceasta, vor fi tipărite pentru Japonia şi 100.000 exemplare din Noul Testament în limba engleză.

Anunţ

pentru licenţiaţii Academiei teologice din Sibiu

Se pune în vedere următorilor licenţiaţi ai Academiei teologice „Andreiane" din Sibiu, să prezinte la Rectoratul Academiei tezele de licenţă ce le-au fost împrumutate, sau manuscrisele lor, *în caz contrar anulându-li-se examenul:*

1. Gh. Purdea, 2. Ioan Mihu, 3. Nichifor Todor, 4. Nicolae Dobrescu, 5. Ioan Sorinca, 6. Dumitru Barbu, 7. Traian Isailă, 8. Cornel Olariu, 9. Const. Popescu, 10. Gh. Şerb.

Rectoratul

Fraţii noştri din America în sprijinul orfelinatului

Incă din luna Mai a. c., Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit **Nicolae**, în marea grije pe care-o are pentru copilaşii orfani din orfelinatul nostru, a trimis un apel fraţilor noştri români din America şi Canada prin Episcopia misionară ortodoxă română de acolo, rugându-i să vină cu ce vor crede de cuviinţă în ajutorul copilaşilor orfani, ai căror părinţi au căzut pe câmpul de luptă pentru credinţă şi Patrie.

Apelul I. P. S. Sale a fost publicat în revista „Solia", gazeta românească a fraţilor români americani, în Nr. 32. Iar în Nr. 34, 1946, Biroul Episcopiei a publicat un comunicat plin de duioşie, cerând tuturor să-şi dea obolul frăţesc pentru copilaşii orfani.

Publicăm mai jos atât adresa Arhiepiscopiei noastre Nr. 4339/946 către Consiliul Episcopesc din America, apelul către fraţii români americani şi comunicatul Episcopiei ort. rom. din America.

Arhiepiscopia Ortodoxă Română de Alba-Iulia şi Sibiu

Nr. 4339/946

Prea Cuerniciei Sale Pp. vicar Simion Mihălţian,
Preşedintele Consiliului Episcopesc ortodox din America
Detroit, Michigan, U. S. A.

Prea Cucernice Părinte Vicar,

Cu mare bucurie am primit în timpul din urmă mai multe numere din frumoasa publicaţie a Episcopiei ortodoxe române din America, „Solia". Am cetit cu un interes deosebit acele numere şi-am rămas mulţumit văzând că iubiţii noştri credincioşi de peste ocean ţin sus cu putere drapelul credinţei ortodoxe şi al dragostei faţă de neamul şi limba românească.

Ne-a ajutat bunul Dumnezeu să trecem şi peste al doilea război mondial, iar acum luptăm din răsputeri pentru vindecarea rănilor adânci pe cari le-a lăsat.

In cuprinsul Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia şi Sibiu (nu în tot Ardealul), au rămas peste 5000 de copii orfani. Din această pricină am purces la organizarea ajutorării lor.

Incă din luna Aprilie 1945, am adresat o scrisoare pastorală către clerul şi poporul dreptcredincios din Arhiepiscopia noastră, în care am arătat îndatorirea tuturora de-a sprijini, fixând în acelaş timp şi căile ajutorării precum se poate vedea din cele anexate.

I. Astfel am stăruit pentru primirea orfanilor fără părinţi, în familii mai înstărite cari nu au copii. Copiii primiţi spre creştere urmează a fi adoptaţi şi în felul acesta puşi la adăpostul grijei pentru viitorul lor.

In urma apelului nostru peste 200 familii s'au angajat să primească orfani spre creştere, eventual înfiere.

II. O a doua cale este instituţia naşilor orfanilor de război. Pe această cale am urmărit ajutorarea în familiile lor, lângă mama lor a orfanilor de război. In privinţa aceasta am voit să urmăm principiul: Să nu iai pe copil de lângă mamă, nici pe mamă dela copil.

Pentru a fi naşi ai orfanilor, s'au anunţat peste 140 familii

III. In al treilea rând am organizat un orfelinat la Sibiu, str. Dealului Nr. 9. Aici am primit pe orfanii cei mai lipsiţi, cei mai fără sprijin, cărora Arhiepiscopia noastră le poartă de grije adăpostindu-i, îmbrăcându-i, hrănindu-i, dându-le instrucţie şi educaţie. Capacitatea orfelinatului nostru este da 80—100 de locuri. In momentul de faţă luptăm din greu pentru procurarea de stofă şi încălţăminte pentru scumpii noştri orfani. La noi aceste materiale se află foarte anevoios şi sunt de-o calitate care lasă mult de dorit. Din această pricină am crezut să ne întoarcem şi către fraţii noştri din America, cerându-le ajutorul pentru orfanii de la orfelinatul Arhiepiscopiei noastre.

In acest scop am alcătuit apelul de mai jos pe care, de-l credeţi binevenit şi potrivit cu împrejurările de acolo, Vă rugăm să binevoiţi a-l publica în „Solia".

Anexăm sub:

a. Pastorala Nr. 3499/945
b. Circulara 10172/945
c. Circulara 704/946.

Primiţi, Vă rugăm, Prea Cucernice Părinte Vicar, odată cu arhiereşti binecuvântări, asigurarea distinsei Noastre stime şi consideraţiuni.

NICOLAE, arhiepiscop şi mitropolit.

Sibiu, la 15 Aprilie 1946.

Arhiepiscopia Ortodoxă Română de Alba-Iulia şi Sibiu

APEL

Arhiepiscopia ortodoxă română din Sibiu, a organizat la Sibiu, str. Dealului Nr. 9, un orfelinat *pentru copiii orfani din al doilea război mondial şi pentru alţi orfani avizaţi la ajutor. Capacitaiea orfelinatului este de 80—100 de locuri. Acest orfelinat organizat de Biserică este susţinut în întregime numai de Biserică. Arhiepiscopia noastră ajutată de poporul dreptcredincios al ei, face totul ca orfanii din orfelinatul susţinut de ea să aibă o îngrijire, creştere şi îndrumare cât mai desăvârşită.*

Luptăm cu mari greutăţi în ce priveşte stofa pentru mantale şi haine şi încălţămintea necesară orfanilor. In acest scop ne întoarcem către fraţii noştri Români de peste Ocean, din America şi Canada, şi-i rugăm să vină, întrucât le este cu putinţă, în ajutorul scumpilor copii orfani ai neamului românesc ocrotiţi în orfelinatul Bisericii din Sibiu, str. Dealului Nr. 9.

Ar fi pentru iubiţii noştri orfani o mare bucurie dacă ar primi dela fraţii din America stofă pentru haine şi mantale şi bocanci pentru iarnă.

In numele acestor orfani facem prezenta chemare către toţi fiii neamului nostru cari se află departe peste Ocean, unde şi-au făcut rosturi frumoase cari le fac cinste lor şi neamului nostru întreg.

Ajutoarele pentru orfanii dela Sibiu, rugăm să fie trimise toate la Episcopia ortodoxă română din America, 3614 Elm St. Indiana Harbor, Ind., unde vor fi totalizate şi apoi cu un singur pachet expediate la Sibiu pe adresa Arhiepiscopiei ortodoxe române pentru orfelinatul arhiepiscopesc.

Din puţinele ştiri ce ne-au sosit în timpul din urmă am aflat cu multă bucurie sufletească de purtarea cu vrednicie a fiilor neamului nostru aflători în America, şi de aici de pe pământul Ţării Româneşti le împărtăşim arhiereşti binecuvântări şi le facem urări de bine.

NICOLAE
Arhiepiscop şi Mitropolit al Ardealului

Episcopia Misionară Ortodoxă Română în America — Consiliul Episcopiei „Vatra Românească" — Grass Lake, Mich

COMUNICAT

Nr. 56/1946.

Către toţi Cucernicii Părinţi, onor. Parohii şi Reuniunile de femei, din cuprinsul Episcopiei

Biroul Episcopiei, urmând apelului Inalt Prea Sfinţiei Sale Mitropolitului Dr. Nicolae Bălan din Sibiu, care prin cuvinte duioase ni se adresează, prin Apelul de sub Nr. 4839|1946, ca, amăsurat puterilor noastre, să strângem ajutoare pentru miile de orfani de războiu, din ţara mamă, a căror ţipet de desperare se îndreaptă către fraţii lor din America; roagă stăruitor onor. preoţime şi consiliile parohiale, ca îndată ce vor primi listele pentru colectă, să urmeze cât mai sârguincios la adunarea de donaţii pentru acest scop.

Indemnăm părinteşte onor. preoţime, a se pune cu tot devotamentul în fruntea acestei colecte.

Dacă s'ar putea strânge stofe de haine sau ghete, bun lucru este. Insă trimiterea lor în ţară, întâmpină greutăţi şi alte multe neajunsuri.

Pentru noi, mai potrivit este strângerea de bani, cari la timpul său, vor fi trimişi Inaltului Prelat, pentru a dispune de ei cum va afla mai potrivit.

Lista de colectă precum şi banii strânşi, se vor trimite la adresa păr. vicar S. Mihălţan, 3614 Elm St., Indiana Harbor, Indiana.

FRAŢI ROMÂNI!

Cei ce au rămas sărmani şi orfani, pe urma urgiei războiului sfârşit, îşi îndreaptă lacrimile suferinţii către noi. Mii de mâni nevinovate se întind tainic spre fraţii lor de peste ocean, strigând cu glasul înăbuşit de suferinţă: Voi sunteţi singurii cari mai puteţi alina durerea noastră, voi sunteţi singurii cari mai puteţi şterge lacrimile pentru cari nu suntem vinovaţi.

Ce ziceţi, fraţi Români?

Să-i lăsăm să plângă? Ori din belşugul nostru să grăbim a le trimite ajutorul meritat.

Noi, care am făcut atâta bine la toţi cari ne-au cerut, să nu putem înţelege durerea acestor copii şi fraţi mai mici?

Dacă nu-i putem vedea cu ochii trupeşti, în lipsa şi mizeria care îi înconjoară, să-i vedem cu ochii sufleteşti şi dorul inimii de frate, cum prin glasul Mitropolitului lor, cer mila noastră.

Să fim la datorie cu toţii: Preoţi, mireni, femei, tineret; acum este momentul să dovedim încă odată că „sângele apă nu se face" şi noi fraţii lor din America, luăm parte la durerea Neamului, prin ajutorul ce-l vom trimite.

Biroul Episcopiei Misionare Române Ortodoxe în America.

Prot. Andrei Moldovan,
Secretar general.

Prot.-vicar S. Mihălţian
Preşedintele Cons. Episcopiei.

Aviz oficial

Invităm toate Oficiile parohiale din Arhiepiscopia noastră, ca în cursul lunei Decemvrie 1946 să întocmească Lista membrilor alegători ai parohiei, conform cu dispoziţiunile cuprinse în Art. 8 din Regulamentul pentru parohii.

Al doilea exemplar din Listă se va trimite la Oficiul protopopesc concernent, care după ce le va avea din toate parohiile protopopiatului, le va înainta pe lângă un Tablou, cu un raport la Consiliul nostru arhiepiscopesc.

Sibiu, din şedinţa secţiei bisericeşti, a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 29 Octomvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Târnosirea bisericii din Hundorf

Inainte cu mulţi ani, fiind în trecăt prin Valea Târnavelor, *I. P. Sf. nostru Mitropolit Nicolae* a făcut popas în parohia Hundorf, şi-a oprit privirea asupra unui loc potrivit şi a grăit: „In acest loc aş dori să văd ridicându-se o nouă biserică".

Ca odinioară graiul sf. apostol Andrei, aşa şi acum graiul I. P. S. Sale, a închis în el un duh profetic; atunci, creştinismul s'a întins la toate popoarele cercetate de sf. Apostol, acum, pe locul arătat, a fost durată o biserică. Ea s'a înălţat prin strădania credincioşilor din Hundorf şi din filia Domalt, sub păstorirea C. preot pensionar *E. Fleşeriu* şi, apoi, sub aceea a C. preot *Ilie Gligor*.

In scopul târnosirii numitei biserici, I. P. S. Mitropolit *Nicolae* a plecat dela reşedinţa Sa în ziua de 19 Oct., fiind însoţit de P. C. consilier *Gh. Secaş* şi Arhidiaconul *Ioan Circov*. Intâiul popas l-a făcut în Dumbrăveni, unde a şi găzduit la dl deputat eparhial *Dr. Ilarie Holom*. Intelectualii locali, preoţii din împrejurimi şi poporul dreptcredincios din satele protopopiatului Târnava-Mare au ieşit în întâmpinarea I. P. S. Sale, ca să exprime simţăminte alese pentru Păstorul lor duhovnicesc.

A doua zi, Duminecă în 20 Oct., I. P. S. Sa şi-a continuat drumul spre Hundorf. O ceată de călăreţi împodobiţi ca pentru praznic rar, L-au însoţit tot drumul pe Inaltul Ierarh.

Satul era şi el gătit cu ce are mai caracteristic, în aşteptarea Celui ce venea întru numele Domnului.

După primire a urmat târnosirea bisericii, care s'a făcut într'un cadru de pioasă atmosferă.

Au fost de faţă, în afară de preoţi şi de credincioşii veniţi din vreo 20 de sate apropiate, dnii: prefectul *Dr. Manu*, primarul din Dumbrăveni *C. Ghimbăşan*, deputatul eparhial *Dr. I. Holom*, *Dr. T. Stoica*, *Dr. E. Laur nţiu*, P. C. preot-prof. *E. Munteanu* ş. a.

La sfârşitul slujbei, I. P. S. Mitropolit a rostit o cuvântare ocazională, mânecând dela cuvintele Scripturii: „Nu te teme, turmă mică"... Cuvântarea i-a cucerit pe toţi cei de faţă şi i-a încredinţat de puterea creştinismului care face minuni chiar şi unde creştinii sunt puţini la număr dar tari în credinţă.

A urmat apoi o agapă, cu ocazia căreia s'au rostit cuvântări pentru M. S. Regele, I. P. S. Mitropolit Nicolae, etc.

Târnosirea bisericii din Hundorf a prilejuit o adevărată înviorare duhovnicească n părţile Târnavelor.

Comemorarea lui Dimitrie Cunţan

Sâmbătă 26 Oct. a. c., s'a desfăşurat în Aula Academiei teologice „Andreiane", o serbare festivă, dată de Şcoala de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cuntan" din Sibiu, cu prilejul sărbătoririi patronului ei.

La acest festival a luat parte un public numeros în frunte cu *I. P. S. Sa Mitropolit Nicolae*, P. Sf. Sa Dr. Müller, Episcopul Bis. Ev. C. A., P. S. Sa arhiereu vicar *Teodor Scorobeţ*, procuror Dr. Marius Fintescu, consilierii arhiepiscopeşti, profesorii instituţiilor noastre şcolare din Sibiu, studenţi, elevi, etc.

Programul a constat din cântece religioase şi naţionale, executate cu multă pricepere de corul şcoalei, sub conducerea Prof. Diacon *Anatolie Scurtu*. Cuc. Părinte *Valeriu Popa*, directorul şcoalei, a cetit un cuvânt ocazional, conturând personalitatea lui Dimitrie Cunţan.

La sfârşitul programului, *P. S. Arhiereu-vicar Teodor* a mulţămit asistenţei pentru participare şi a lăudat străduinile profesorilor şi elevilor şcoalei de cântăreţi.

Venitul realizat cu această ocazie, este destinat regiunilor bântuite de secetă.

E. M

Comunicat

Comisiunea de încadrare a personalului bisericesc din Arhiepiscopia ort. rom. de Alba-Iulia şi Sibiu, aduce la cunoştinţă acestui personal că în lipsa certificatelor cerute cu Circulara Nr. 7343/1946, nimenea nu poate fi încadrat după prevederile Legii 746/1946.

In certificatele de timpul servit la Stat cari vor fi eliberate de Oficiile Protopopeşti competente din cuprinsul şi'nafara Arhiepiscopiei noastre, se va arăta precis data şi numărul deciziunii pentru întâia şi ultima numire fie în post bugetar, fie de diurnist.

Terminul de înaintare a actelor s'a prelungit până la 10 Noemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

FOIŞOARA

Sfântul Dumitru, mare martir din românismul dunărean

[Urmare din Nr. trecut] *

Martirologiile vechi, din secolul al IV-lea, nu ştiu decât de un singur mare mucenic Dimitrie, adică de diaconul din Sirmiu ucis (probabil tot prin decapitare) în Sirmiu la 9 Aprilie 304, la trei zile după episcopul său Irineu. Sinaxarele din secolul X îl fac consul în Tesalonic. Arestat pentru creştinismul său în acest oraş macedonean, el în temniţă se roagă pentru alt creştin, Nestor, să învingă în circ pe gladiatorul Lieu, favoritul împăratului Maximian care asista la luptă. Nestor ucizându-l pe Lieu şi Maximian aflând că biruinţa se datoreşte rugăciunii lui Dimitrie, acesta e ucis cu sulita din porunca împăratului înfuriat.

Sinaxarele folosesc o legendă de pe la anul 500 şi alta de pe la anul 700.

Prima, mai veche, încă nu-l făcea pe Dimitrie consul, ci numai creştin zelos din Tesalonic, care-l mânie pe Maximilian prin provocarea morţii favoritului Lieu. Legenda mai spune însă despre Lieu că înainte făcuse multe victime în Sirmiu. Mai spune ceeace probabil e punctul de plecare al ei pentru a-l face consul în Tesalonic pe Dimitrie, anume că prefectul Iliricului (demnitate egală cu vechiul consulat sau proconsulat) Leonţiu i-a ridicat sfântului Dumitru biserică pe mormânt în Tesalonic, dupăce la acel mormânt se făcură minuni.

Documentele istorice ne atestă într'adevăr un prefect al pretoriului Iliricului, numit Leonţiu, în anii 412 şi 413.

E probabil deci că acest prefect al Iliricului a mutat din Sirmiu la Tesalonic moaştele diaconului Dumitru. Impăratul Iustinian ne spune în novela XI din anul 535, că pe vremea Hunilor (375—453, Attilanis temporibus) prefectura Iliricului s'a mutat (s'a refugiat) la Tesalonic. Mai spune că şi rangul de mitropolie întâie a Bisericii din Iliric, cuprinzând ţările dunărene şi peninsula balcanică fără Tracia, s'a mutat atunci din Sirmiu la Tesalonic, onoarea bisericească depinzând de cea politică şi urmând-o. Aceasta ar explica şi mutarea moaştelor sfântului diacon, poate şi ale episcopului său. (? Ale Anastasiei, care avea încă din timpul lui Constantin cel Mare biserică'n Roma, iar din sec. V—VI şi'n Sevastopolul Crimeii, s'au mutat în anul 458 la Constantinopol), la Tesalonic.

Legendele de după anul 700 îl fac pe sfântul Dumitru consul, ştiu chiar că a ajuns consul din exceptor, adică din ofiţer superior. Aceste legende trădează însă şi mai evident că înfloresc cu adause fictive biografia diaconului din Sirmiu, a singurului martir Dimitrie cunoscut de martirologiile vechi (sir la 9 April: Ἐν Σιρμίῳ Δημήτριος; ieronimian: In Syrmia Dimitri diaconi), anume prin aceea că:

1. Spun despre Lieu că făcuse multe victime'n Sirmiu, înainte de a fi fost răpus de Nestor cu ajutorul lui Dumitru.

2. Spun că prefectul Leonţiu îi făcu sfântului Dumitru biserică şi'n Sirmiu şi că'n ea a lăsat să se păstreze stiharul şi orarul sfântului, ultimul muiat în sângele său.

3. Una din ele mai spune că sfântul Dumitru era originar (de naştere) din Sirmiu.

Din aceste indicaţiuni cea mai revelatoare e a doua. Autorii legendelor uită că-l făcuseră consul pe sfânt — desigur prin confuzie cu Leonţiu, care-i zidise biserici — şi copiează din izvorul lor mai vechiu şi mai fără scorniturі mincinoase că'n Sirmiu i se păstrează'n biserica lui, spre vederea tuturor, hlamida (stiharul) şi orarul muiat în sângele său de martir mare. Uită că generalii şi consulii n'au orar, numai, diaconii şi astfel trădează că tot ce au povestit despre ofiţeria şi consulatul lui Dumitru e scornitură, adevărată fiind numai trăirea'n Sirmiu, ca modest şi credincios diacon, unde a şi murit la 9 April 304 unicul sfânt mare martir cu numele Dimitrie. Scornitură e şi epizodul cu circul tesalonicean şi cu împăratul Maximian, pentrucă documentele istorice dovedesc stringent că Maximian, colegul pentru Apus al lui Diocleţian, n'a fost niciodată'n Tesalonic.

Atât faima de a fi fost tesalonicean şi consul, cât şi serbarea la 26 Octomvrie i-au venit sfântului mare mucenic Dimitrie din mutarea de către prefectul (consul) Leonţiu a moaştelor sale izvoritoare de mir la Tesalonic şi aşezarea lor acolo spre cinstire obştească într'o zi de 26 Octomvrie, într'o biserică măreaţă, una din cele mai reprezentative basilici bizantine, care-şi serba hramul la 26 Octomvrie. La începutul secolului al VII-lea această biserică a ars. A restaurat-o însă mitropolitul de atunci al Tesalonicului şi a împodobit-o cu splendide mozaicuri. Unul din ele ni-l înfăţişează pe sfântul Dumitru între cei doi ctitori ai bisericii: între guvernatorul din secolul V şi mitropolitul din secolul al VII-lea. Dimitrie e un tânăr înalt, brunet imberb, ochios. Alt mozaic îl înfăţişează protejând doi copii, un epizod necunoscut din viaţa sa. Paraclisul din dreapta altarului, zidit pentru păstrarea moaştelor izvoritoare de mir ale sfântului, era împodobit cu fresce (icoane pictate pe tencuiala încă udă) înfăţişând minuni întâmplate la mormântul sfântului sau prin mijlocirea lui. Mozaicurile, frescele şi alte podoabe ale acestei biserici şi biserica însaşi ca monument de artă, le-au studiat înainte de întâiul războiu mondial din secolul XX savanţi mari ca Sotiriu, Diehl, Tafrali, etc. Spre marele câştig al culturii, pentrucă în anul 1917 biserica a fost incendiată şi distrusă cu toate podoabele ei cu tot.

Biserica ce i-a ridicat Leonţiu — poate înlocuind alta dela începutul secolului IV — sfântului Dumitru în Sirmiu a înfruntat asediul şi cucerirea oraşului de către Atila în anul 442 şi urgia tuturor năvălirilor ulterioare. Când pe urma năvălitorilor germanici şi turanici veniră la Sirmiu spre sfârşitul secolului al VI-lea, Slavii şi se aşezară acolea statornic, aflară oraşul distrus de Avari, biserica sfântului Dumitru însă în picioare. După ea (după hramul ei) botează oraşul reclădit: Mitroviţa, cum se numeşte şi azi. In anul 1055 biserica sfântului Dumitru din Mitroviţa primea danie dela marele vornic (palatin) al Ungariei, Radu. Pe urmă însă întărindu-se tot mai mult în Croaţia şi în Ungaria catolicismul duşmănos ortodoxiei răsăritene, biserica sfântului mare mucenic Dimitrie — care la catolici n'are sărbătoare, cum n'are nici Gheorghe, nici Teodor, nici alţi sfinţi mari — din Mitroviţa a fost lăsată să piară.

Şt. Lupşa

* In nr. trecut, la sfârşit, în loc de mijlocul sec. IV citeşte: V.

Qui cito dat, bis dat

Am lămurit în articolele precedente din „Telegraful Român", răspunderea mare pe care Consiliul arhiepiscopesc şi-a luat-o prin înfiinţarea şi organizarea orfelinatului Bisericii din Sibiu, str. Dealului Nr. 9. Am arătat cum la această răspundere participă întreg clerul şi poporul dreptcredincios din Arhiepiscopie, întrucât şi-a dat asentimentul şi a aderat cu toată inima la iniţiativa Centrului eparhial

Răspunderea clerului şi poporului dreptcredincios faţă de orfelinat, creşte dacă luăm în considerare că orfanii întreţinuţi în casa Bisericii din Sibiu, nu sunt copiii Consiliului Arhiepiscopesc, nu, ci zecile de copii, luaţi în sarcina Arhiepiscopiei, sunt vlăstarele rămase în suferinţă ale satelor noastre, vlăstare recomandate Centrului eparhial de parohiile noastre spre a fi salvate din mizerie. Noi le-am salvat şi le ocrotim în orfelinat, ne îngrijim zi de zi de hrana, îmbrăcămintea, de curăţenia, de sănătatea sufletească şi trupească a orfanilor şi de formarea lor în şcoli.

Ori, nu vor crede parohiile noastre c'au făcut destul pentru un orfan prin faptul că ni l-au recomandat spre a fi primit în orfelinat. Parohiile au datoria şi obligamentul moral de a se ocupa şi pe mai departe de orfani. Prin colecta generală pentru orfelinat, chemăm toate parohiile din cuprinsul Arhiepiscopiei noastre să-şi dea obolul pentru dragii copilaşi orfani din orfelinatul Bisericii. Şi la acest punct aducem aminte tuturor, vorba strămoşilor noştri: „Qui cito dat, bis dat", adecă: Cine dă curând, dă de două ori. Rugăm să nu se întârzie aşa de mult înaintarea colectelor. Trimiteţi rezultatele curând şi dania se va dubla în acest fel. Să nu ne apuce iarna cu trimiterea colectelor. Dăm mai jos rezultatele colectei generale pentru orfelinat intrate în ultimile zile:

Parohia Pianul de jos 446 kg. cartofi; Şura Mare 52 ferdele cartofi; Cugir 452.000 Lei; Hozman 291 kg. cartofi, 19 kg. fasole, 48 kg. legume; Alţina 21 ferdele cartofi; Streza Cârţişoara 420 kg. cartofi şi 54 kg. fasole.

Mulţumind călduros parohiilor cari şi-au adus rezultatul colectei, aşteptăm şi pe celelalte parohii la datorie, cât mai în grabă: „Qui cito dat, bis dat".

REFERENT

I. P. S. Patriarh la Moscova. Joi dimineaţa în 24 Oct. c., a plecat spre Moscova cu un tren special, delegaţia Bisericii ortodoxe române în frunte cu I. P. S. Sa Patriarhul *Nicodim*. Din această delegaţie mai fac parte P. S. Sa *Dr. Nicolae Popovici*, Episcopul Oradiei, P. S. Sa *Justinian Marina*, Vicarul Mitropoliei Moldovei şi P. C. Sa Păr. *Dr. Ioan Vască*, Secretarul general al Ministerului Cultelor.

In aşteptarea delegaţiunii au venit la Iaşi cu trenul special care va duce delegaţia română la Moscova, I. P. S. Sa Mitropolitul Kievului şi Odesei, împreună cu o delegaţie de clerici ruşi.

Programul primirii şi al vizitelor delegaţiei Bisericii ortodoxe române, întocmit cu aprobarea guvernului U.R.S.S., cuprinde câteva manifestări religioase de amploare, care vor avea darul de a spori prietenia dintre noi şi Biserica rusă şi poporul ei.

Pentru refacerea unei biblioteci parohiale sinistrată. In urma actului salvator dela 23 August 1944, trupele hitleriste — presate de puternica ofensivă deslănţuită de Armata roşie pe frontul din Moldova — au trebuit să părăsească şi regiunea Buzăului ardelean.

Pagubele pe cari le-au făcut pe-acolo, sunt enorme. Intre cei ce au avut mult de suferit de pe urma Nemţilor, se află şi preotul nostru din Sita-Buzăului (jud. Braşov), Păr. *Olimpiu Rusu*. Casa sa a fost stropită cu benzină şi apoi aprinsă cu grenade de mână, din ordinul unui general german care locuise într'ânsa. A ars ca o făclie cu tot avutul din ea.

Flăcările au mistuit şi *biblioteca parohială*. In vederea refacerii ei, C. protopopi şi preoţi sunt rugaţi să trimită la adresa de mai sus, cărţi, broşuri, reviste şi foi religioase, cari le prisosesc.

VITRINA CĂRŢII

Ioan Ungureanu: **Crucea lui Hristos.** *Bibl. „Calea Mântuirii" Nr. 1—3. Arad, Diecezana, 1946 Pag. 84 Lei: 2000.*

Dl *Ioan Ungurean*, întors la ortodoxie, a scris o carte însemnată: „Crucea lui Hristos". Lucrarea este o mărturisire de credinţă şi un îndemn la cinstirea semnului de biruinţă a creştinismului împotriva oricărui rău.

Cartea numără 23 de capitole închegate temeinic şi turnate într'o limbă românească aleasă. Stil simplu şi concis.

Insuşi titlul capitolelor este chemător de cetitori cucernici. Astfel: Ce a fost şi ce este Crucea, Cinstirea Crucii, Prin Cruce ajungem la împăcare cu Dumnezeu, Sfinţenia Cruciii, Crucea este arma mântuirii noastre, Biruinţa din urmă va fi a Crucii, etc.

Remarcăm şi aceea, că fiecare capitol este lucrat pe bază de citate caracteristice din sf. Scriptură, iar clişeele aşezate în cuprinsul lucrării fac slujbă documentară, fiind în acelaş timp şi o podoabă.

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Predică în Catedrala din Sibiu

Duminecă în 3 Noemvrie 1946 servesc: Prot. Mihail Neagu, cons. Gheorghe Secaş şi Alexandru Popa; diaconii: Anatolie Scurtu şi Simion Macarie. — Predică: consilier *Gheorghe Secaş*.

Vineri în 8 Noemvrie 1946, la Sfinţii Arhangheli Mihail şi Gavriil servesc: Prot. Mihail Neagu, prot. prof. Dr. Nicolae Neaga, rectorul Acad. „Andreiane", Dr. Ştefan Lupşa, Dr. Nicolae Terchilă şi Dr. Teodor Bodogae; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu şi Vasile Gârbu. Predică: prof. *Dr. Grigorie T. Marcu*.

Duminecă în 10 Noemvrie 1946 servesc: Prot. Mihail Neagu, prof. Iacob Bozocea şi dir. şc. cânt. Valeriu Popa; diaconii: Nicolae Mladin şi Vasile Gârbu Predică: prof. *Iacob Bozocea*.

Parlamentul nostru va avea 414 deputaţi.

Se retrag din circulaţie monedele metalice de aramă de 500 şi 200 Lei.

Ziua naţională a Cehoslovaciei, 23 Oct., a fost sărbătorită în toată ţara.

In curând vor fi trimişi la Paris un număr de studenţi români pentru desăvârşirea studiilor.

P. S. S. Episcopul Andrei al Aradului a dispus împărţirea întregei Eparhii în 25 cercuri misionare.

Ministerul Educaţiei Naţionale a hotărât ca toate şcoalele superioare să-şi înceapă lucrările în 15 Noemvrie c.

Operaţiile de colectare a cerealelor vor trece asupra Ministerului de Interne.

Uniunea Sovietică a renunţat la 100.000 tone grâu şi 44.000 tone porumb, care i se cuveneau în contul armistiţiului.

S'a acordat un credit de 10 miliarde Lei pentru aprovizionarea regiunilor bântuite de secetă.

S'a stins de curând **Emanoil Bucuţa,** animator de mare talent al ridicării poporului prin cultură.

Părintele Prof. Dr. Petru Vintilescu a fost numit decan al Facultăţii de Teologie din Bucureşti.

† **Dr. Dumitru Ştefan.** — In ziua de 24 Oct. a. c. a încetat din viaţă în comuna sa natală Covasna, jud. Treiscaune, în etate de 98 ani, primprocurorul i. r. Dr. Dumitru Ştefan. — Inmormântarea s'a făcut Sâmbătă, 26 Oct. a. c. în curtea bisericii ort rom. din Covasna, decedatul fiind înhumat acolo lângă părinţii săi, cum a dorit. Odihnească în pace!

AVIZ IMPORTANT

Calendarele

BUNULUI CREŞTIN

cu şi fără Şematism

şi

OASTEA DOMNULUI

pe anul 1947

Bogate în cuprins, ele vor prezenta şi o execuţie tehnică superioară

EXTERNE:

In ziua de 23 Oct. a. c. s'a deschis la New-York sesiunea Adunării Generale a O. N. U.

Proiectul de suflerire prezentat congresului de mecanică de către profesorul român Vâlcovici, a fost adoptat de ministrul francez al aerului.

Negocierile anglo-egiptene au luat sfârşit.

In U. R. S. S. au fost demobilizate 29 contigente.

Poporul cehoslovac şi-a sărbătorit în 28 Oct. c. a 28-a aniversare a întemeierii republicei. Cu acest prilej preşed. Beneş a adresat poporului un mesaj.

Rezultatul alegerilor din Bulgaria e următorul: Frontul Patriei 2.983.756 voturi, dintre care 2.265.105 voturi au fost acordate partidului comunist şi 550.413 voturi partidului ţărănesc; Partidele din opoziţie: 1.208.882 voturi,

Generalissmul Stalin a acordat în 23 Oct. c. un important interwiew preşedintelui Agenţiei de ştiri americane, „United Pres".

Guvernul jugoslav a autorizat apariţia, în valea Timocului, a ziarului Românilor de acolo: „Graiul nostru", care va fi scris cu cirilice.

Conferinţa miniştrilor de externe va începe în 4 Noemvrie c. la New-York.

In oraşul Gyula din Ungaria a fost înfiinţat un liceu românesc.

U. R. S. S. doreşte înfiinţarea unei organizaţii naţionale pentru reglementarea energiei atomice.

Dl Platts Mills a vorbit despre România în Camera Comunelor.

Maestrul George Enescu a sosit la New-York.

Bugetul apărării naţionale a U. R. S. S a fost redus dela 129 la 72 miliarde ruble.

Celebrul palat din New-York „Carnegie Mansionn" a fost oferit O. N. U-lui.

Nr. 200/1946 51 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a Hoghilag, protopopiatul Târnava Mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială 9 jug. 753 st. p. arătură şi fânaţ.
4. Lemne de foc una delniţă în pădure.

Concurenţii îşi vor înainta cererile de concurs, însoţite de documentele prescrise şi de încuviinţarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc din Dumbrăveni, jud. Târnava mică. Se vor prezenta în parohie numai cu încuviinţarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica şi face cunoştinţă cu poporul în Dumineclle şi sărbătorile ce li se vor fixa.

Dumbrăveni, la 19 Septemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român Târnava mare, în înţelegere cu Consiliul parohial din Hoghilag.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 10072/946 50 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa întâia Şinca nouă I din protopopiatul Olt se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român;

Beneficii:

1. Salar dela Stat conform pregătirei teologice.
2. Stola uzitată în parohie.
3. Folosinţa jumătate din cimitirul vechiu.
4. O soarte de lemne din pădurea comunei transportată acasă de parohieni.

Indatoriri:

Cel ales va face catehizaţia în şcoala primară şi va predica în Dumineci şi sărbători, pe lângă celelalte îndatoriri preoţeşti.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi de binecuvântarea arhierească de candidare ,se vor trimite pe adresa: Oficiul protopopesc ort. rom. al Oltului, **Şercaia** jud. Făgăraş.

Oficiul protopopesc al Oltului în înţelegere cu Consiliul parohial al parohiei Şinca Nouă.

Pr. Gheorghe Ivaşcu
adm. protopopesc

Nr. 9460/956 52 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a Araci din protopopiatul Sfântul Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Locuinţă în casa parohială cu 4 camere, dependinţe, grajd, şură etc. şi grădină de 100 st. p.
3. Sesiune parohială 20 1/2 jugăre.
4. Ferdelă de bucate de fiecare familie.
5. Stola uzitată în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va face catehizaţia în şcoala primară.

Concurenţii îşi vor trimite cererile la Oficiul protopopesc ort. rom. din Sf. Gheorghe, jud. Treiscaune, însoţite de acte şi de binecuvântarea arhierească de candidare şi se vor prezenta în parohie, pentru a predica, servi şi a face cunoştinţă cu poporul, numai cu prealabila încuviinţare a Oficiului protopopesc din Sf. Gheorghe.

Sf. Gheorghe, la 6 Octomvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Ioan Ludu
protopop

Nr. 10,894/1946.

Publicaţiune

Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu dă în intreprindere executarea parţială a lucrărilor de ţevărie pentru canalizare, apă rece şi apă caldă în subsolul edificiului vechiu al Şcoalei Normale de fete „Andrei Şaguna" din Sibiu.

Reflectanţii vor înainta oferte în scris până în *15 Noemvrie 1946*, la Consiliul Arhiepiscopesc ortodox român în Sibiu, unde se pot vedea planurile, devizul, condiţiunile şi se dau informaţiuni.

Sibiu, 22 Octomvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 17 Noemvrie 1946 Nr. 45—46

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. — Întemeiat în 1853 de M

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAȚIUNII SIBIIU

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Biserica Sf. Nicolae din Brașov

Cuvântarea I. P. Sf. Mitropolit NICOLAE, rostită cu ocazia sfințirii ei din 10 Noemvrie 1946

„Cu glas mare mărturisim că noi suntem fii adevărați ai sfintei, săborniceștii și apostoleștii Besearici a Răsăritului, și pe acea credință vom să stăm neclătiți în veaci, de care sfântă credință nici sabia, nici focul, nici închisoarea, nici sărăcia, nici nevoia, nici foamea, nici goana, nici moartea să nu ne poată despărți".

Așa își mărturiseau Brașovenii la 5 Mai 1723 hotărîrea lor dârză de-a rămânea neclintiți în credința strămoșească și mărturisirea lor răsună azi ca un svon în care e concentrată toată măreția de suflet a acestui vrednic neam de Români, care a dat o strălucire necontenită cetății Brașovului. Mărturisirea aceasta e un triumf al conștiinței religioase și naționale asupra adversităților lumii. In fața celor mai mari amenințări și a presiunilor de tot felul, strămoșii Brașovenilor de azi au declarat răspicat: nimic nu ne poate despărți de credința noastră și de Biserica ortodoxă, nici o suferință pământească și nici chiar moartea.

De unde izvora această tărie de suflet a lor, care n'ar fi putut fi înfrântă nici de toate puterile lumii acesteia? Ei au simțit în sufletul lor puterea dumnezeiască ce sălășluia în credința lor și care li se revărsa în inimi prin Biserica de care stăteau alipiți. Și puterea aceasta covârșea toate puterile cu cari se năpustea lumea asupra conștiinței lor. Dealungul tuturor veacurilor de suferință și prigonire, poporul românesc a rămas identificat cu Biserica lui și în fața acestei realități simple dar de nesdruncinat a rămas înfrântă toată puterea vrăjmășiilor lumii. Ortodoxia a devenit un component al ființii neamului nostru, a intrat în plămada firii sale, a devenit în el o putere, pe care nimic n'a mai putut-o copleși și nu va mai putea-o niciodată. Strămoșii noștri au cunoscut lumina adevărată, puterea și văpaia iubirii lui Dumnezeu revărsându-se prin Biserica lor și în fața acestei puteri și-au dat seama cât de neputincioasă este lumea, cu toată aparența ei de forță și de strălucire. Ei au simțit că ținându-se strâns de Biserica și de credința lor vor birui. Cine are această certitudine stă neclintit în mijlocul năpăstuirilor, a loviturilor, a primejdiilor și a tuturor furiilor întunerecului.

La Brașov această certitudine a conștiinței a fost ridicată la cea mai înaltă potență și de aceea Brașovul s'a făcut pildă de alipire nestrămutată la credința strămoșească și de biruință asupra tuturor încercărilor de a-l clinti de lângă ea.

Așezat în centrul românismului și în imediata vecinătate cu Țara Românească, Brașovul a devenit din cele mai vechi timpuri o vatră de lumină a ortodoxiei, un focar de viață și de cultură românească pentru tot cuprinsul locuit de neamul nostru. Toată această activitate s'a grupat în jurul bisericii Sf. Nicolae, care poartă și în zidirea ei urmele istoriei noastre și a peripețiilor prin cari a trecut neamul și cultura românească.

Ea și-a început existența în forma modestă a unei bisericuțe de lemn, care a dăinuit cam o sută de ani. Popa Petru cel Bătrân inițiază la 1495 clădirea unei biserici de piatră. Încă din acest moment întâlnim alăturea de contribuția localnicilor dania marelui *Voevod Neagoe Basarab*, ctitorul dela Curtea de Argeș, făcând din această biserică un punct de întâlnire și un centru de solidarizare al Românilor de pretutindeni. Dar ea n'a putut fi terminată atunci. La îndemnul preoților Ene și Mihai, *Voevodul Petru Cercel* continuă lucrarea, zidește un nou altar, horile și tinda pentru femei. Se adaogă ca ajutor ce desăvârșea concentrarea frățească a tuturor Românilor în jurul acestei biserici, daniile Voevodului *Aron Vodă al Moldovei*, care termină opera, înzestrând biserica cu odoare și cu pictură. Alte daruri i-au venit mai apoi dela *Mihai Viteazul*, dela fiul său *Petrașcu* și dela alți Voevozi.

Dar era voia lui Dumnezeu ca semnificația acestei biserici să se lărgească și din simbol al frăției românești să devină un simbol al solidarității ecumenice ortodoxe. Intr'adevăr protopopul Eustatie Grid călătorind între anii 1743—1744 la Moscova, pentru a cere scut dela împărăteasa *Elisabeta Petrovna* pe seama Românilor ortodocși din Ardeal, persecutați de împărăția austriacă pentru credința lor, aduce dela Augusta fiică a lui Petru cel Mare pe lângă cele trei rânduri de odăjdii — numite până azi împărătești — și pe lângă alte daruri, și suma de 13.000 florini, cu cari biserica ce se învechise a fost reparată la 1751, adăugându-i-se turnul din față cu orologiu. Protopopul Eustatie Grid ducându-se la Moscova continua o tradiție ilustrată de marele Mitropolit ortodox al Ardealului, Sava Brancovici-Brâncoveanu și de mai mulți brașoveni înaintași, cari își dădeau seama că ortodoxia ardeleană, strâmtorată de principii calvini, iar mai târziu de Habsburgii catolici, are lipsă pentru a se menține de sprijinul puternicei împărății pravoslavnice dela Răsărit. Și de fapt ajutorul ce l-a dat atunci Rusia a contribuit într'o măsură însemnată la salvarea ortodoxiei românești în Ardeal, așa cum ajutorul efectiv ce avea să ni-l dea cu 200 de ani mai târziu, prin jertfa de sânge a fiilor ei, a contribuit în mod hotărâtor la noua noastră eliberare de sub jugul hitleristo-hortyst.

Revenind la istoricul bisericii Sf. Nicolae, după alte câteva reparații din veacul 19, prin contribuția unor credincioși de seamă din Brașov, locașul avea lipsă de o reparație radicală. De aceea în 1940 s'a pornit lucrarea acestei reînoiri care a adus-o în starea de acum. Și fiindcă picturile vechi se șterseseră cu totul, biserica a fost îmbrăcată cu pictura lucrată de maestrul Costin Petrescu, iar tâmpla de ieremonahul Balintoniu din Bănat.

Ce a însemnat biserica aceasta în trecutul nostru? Prin ce s'a impus ea în atențiunea și în stima obștească a românismului? De sigur că în primul rând *prin preoții ei* de-o valoare excepțională. Din preajma ei a luminat într'o continuitate neîntreruptă un șir de preoți distinși cărturari și vajnici luptători pentru credință și neam. Cel dintâiu cunoscut este *Popa Costea* între anii 1474—1477, al cărui mormânt a fost descoperit în biserică cu ocazia reparațiilor recente. De pe la sfârșitul veacului 15-lea cunoaștem pe *Popa Bratu*. Pe acesta îl cer Rășinărenii ca preot, îndemnați fiind de sfatul orașului Sibiu, ca să-l poată avea și ca translator pentru limba slavonă ce-o foloseau în legăturile lor comerciale cu țările românești. De sigur că Popa Bratu își dobândise cunoștințele de limbi străine și darul scrisului dela preoții înaintași, încât este sigur că în Brașov exista o adevărată școală de preoți cărturari, pe cari se întrecea și Brașovul și Sibiul să-i aibă ca translatori. Tradiția de preoți și protopopi cărturari s'a continuat în veacurile următoare făcând din Brașov în veac. 16 și 18-lea unul din cele mai vestite centre de cultură românească.

De sigur că în legătură cu preoții cărturari ai acestei biserici s'a inițiat în Brașov la 1495 *prima școală românească* regulată, prin scoaterea limbii slavone și întroducerea celei românești. In veacul 16 aceasta a progresat încât s'a putut ramifica într'o secție primară având ca limbă de predare numai româna, și într'o secție mai înaltă, pentru preoții și dascălii de prin Țara Bârsei, în care se predau și limbi străine. In epilogul Octoihului dela 1570 *diacul Oprea*, ginerele Popii Dobre dela Sf. Nicolae, face un călduros apel pentru daruri pe seama școlii. Din aceste daruri a fost clădit la 1597 un edificiu de piatră prin stăruința *protopopului Mihai*, care avea și studii în străinătate și care a văzut luminata față a lui Mihai Viteazul la trecerea lui spre Alba-Iulia în 1599. Școala aceasta de piatră a fost amplificată în veacul 18 și forma de atunci și-a păstrat-o până azi.

Din acest mediu intelectual al preoților și al școalei a răsărit în veacul 16-lea mișcarea culturală legată de numele *diaconului Coresi*. Când a venit Coresi la Brașov și a purces la tipăriturile cunoscute, terenul a trebuit să fie pregătit printr'o muncă anterioară îndelungată. Preoții dela Sf. Nicolae desigur că-și procuraseră manuscrisele vechilor traduceri din părțile Maramureșului și le cizelaseră după graiul dela Brașov, mai apropiat de cel din Țara Românească. Aceste traduceri au fost date apoi lui Coresi pentru tipărire, ajutând și la această lucrare *Popa Iane* și *Popa Mihai* dela Sf. Nicolae. Se atribue de obiceiu lui Coresi aproape tot meritul de ctitor al acestor prime tipărituri românești. Dar nu printr'o generațiune spontanee au isvorît din capul lui aceste traduceri tipărite, cari arătau o muncă anterioară de fixare a limbii. Rolul ce se atribue lui Coresi îl depășește. Lucrarea de bază, care a făcut posibilă seria de tipărituri brașovene din a doua jumătate a veacului 16, trebue atribuită preoților translatori și cărturari, familiarizați cu tainele limbei, dela Sf. Nicolae. Fără a contesta meritele lui Coresi, ele nu trebuesc exagerate pentru a întuneca meritele preoților dela Sf. Nicolae. Contribuția acestora trebue ridicată în sfeșnicul atențiunii obștești ca să se vadă în toată lumina ei.

Cărturăria aleasă a preoților brașoveni din vremea lui Coresi se poate constata și din faptul că la scurtă vreme după aceea, *protopopul Vasile*, fiul și urmașul protopopului Mihai contemporanul lui Mihai Viteazul, alcătuește prima cronică în limba românească, înainte de ce s'au scris cronicele românești din Muntenia și Moldova, firește fără să fi avut însemnătatea acestora.

La o importanță decisivă s'a ridicat Brașovul prin luptele dârze ce le-a purtat, prin aceiași luminoasă și aprigă conștiință românească, în veacul 18 pentru apărarea credinței strămoșești în fața asalturilor prozelitiste ale catolicismului habsburgic. Indemnurile lui *Constantin Brâncoveanu*, care avea case în Brașov și era în corespondență cu Românii din această cetate, ca și îndemnurile Mitropolitului *Teodosie Veștemeanul* au contribuit la înflăcărarea cu care Brașovenii în rând cu Făgărășenii, cu Mărginenii Sibiului, cu Hunedorenii, cu Bănățenii și Bihorenii, și-au apărat sfânta lege a strămoșilor, salvând ortodoxia ardeleană și unitatea sufletească cu Românismul de peste Carpați. In fața ademenirilor și amenințărilor Curții din Viena, Brașovenii ridică răspunsul răspicat citat în fruntea acestei cuvântări, iar lui Atanasie, unealta acestei acțiuni de

înstrăinare, îi spun: „*Noi, părinte, popistaşi morţi, dar vii nu vom fi.* Altă leage, altă învăţătură nu primim... că, cum zicem, *gata suntem sângele să ni se verse, decât leagea părinţilor noştri să piardem*".

Tradiţia aceasta de strădanie s'a continuat, amplificându-se, şi în veacul al 19 sub impulsul mitropolitului *Andrei Şaguna.* Pe terenul pregătit de vechile şcoli s'a ridicat liceul românesc, şcoala reală şi şcoala comercială, la vatra de lumină a cărora au crescut rândurile mai noui de cărturari ardeleni. O bogată pleiadă de personalităţi marcante au făcut ca strălucirea Braşovului să iradieze şi în aceste timpuri recente departe în cuprinsul întregului Românism. Protopopul, mai târziu episcopul *Ioan Popasu*, unchiul lui Titu Maiorescu, *Gavriil Munteanu, Ioan Al. Lapedatul, Virgil Oniţiu, Andrei Bârseanu* şi atâţia alţii au fost tot atâtea făclii de lumină românească.

Dela începuturile ei şi până azi biserica aceasta a fost o *biserică culturală* şi un *focar de energie românească.* Ea merită cinstirea întregului neam. Şi ne bucurăm că ea îi este adusă prin participarea Domnului prim-ministru *Dr. Petru Groza*, la praznicul de astăzi. Prezenta Domniei Sale e mărturia vie că timpurile de opresiune şi de dominaţie străină au trecut şi datorită luptelor purtate şi de generaţiile trecute ale Braşovului locul lor l-a luat pentru totdeauna autoritatea de stat român, cu toată înţelegerea şi ocrotirea ce trebue să o aibă pentru românismul din aceste părţi, care a avut atâta de suferit. Prezenţa Guvernului român la acest praznic este încoronarea firească a unui trecut de strădanii pentru cultura şi libertatea naţională. Mulţumesc şi P. P. Sf. Sf. *L. L. Episcop Nicolae al Clu'ului şi Nicolae al Orăzii* cari ne-au mărit prin participarea P. P. Sf. Sf. *L. L*, bucuria zilei de astăzi,

Ce concluzie putem trage din această glorioasă istorie a acestei venerabile biserici? Ea ne este indicată de Apostolul care zice: „Drept aceea şi noi, având împrejurul nostru atâta nour de martori..., să alergăm cu stăruinţă în lupta de întrecere care este pusă înaintea noastră" (Evrei 12, 1). S'avem conştiinţa că sunt de faţă, la acest praznic, în mod nevăzut, toţi ceice au muncit şi au luptat pentru gloria acestei biserici: preoţi cărturari şi luptători pentru credinţă şi neam, voevozi ctitori, credincioşi cu suflet cald, intelectuali plini de idealism. Şi deodată cu ei e aici toată tradiţia de lumină, de lupte, de eroism, care a ştiut dispreţui primejdiile şi apăsările vremurilor, ridicând deasupra lor pentru tot Românismul o flacără statornică de cultură şi de dârzenie naţională. Aici a pulsat, lăsând-o ca moştenire celor de azi, *conştiinţa unităţii tuturor Românilor*, care le-a dat Braşovenilor îndemnul şi curajul de-a grăi în cuvinte răspicate atunci când această unitate de suflet era ameninţată. Aici a vibrat un suflet mare, ce-şi sorbea puterea din certitudinile credinţei sale strămoşeşti, pe care tocmai de aceea au fost gata să o apere chiar cu preţul vieţii. Sufletul lor mare a fost la înălţimea vremurilor grele pe cari le-au trăit, înfruntându-le. Şi noi trăim vremuri grele de aspre încercări. Inspirându-ne din pilda Braşovenilor de demult, să rugăm şi noi pe bunul Dumnezeu să ne păstreze neclintită alipirea către sfânta noastră credinţă şi Biserică ortodoxă. Prin ea ne-am mântuit şi ea ne e şi azi chezăşie că vom birui toată greutatea zilelor ce le trăim. Cu încredere în Dumnezeu să înfruntăm toată întâmplarea grea, ca încredere că nimic nu ne poate despărţi de credinţa şi de Biserica noastră. Să nu uităm nici o clipă că Hristos Domnul care o ocroteşte ca pe mireasa Lui, e mai tare de cât toate puterile lumii şi ne dă fiecăruia această tărie, dacă vrem să stăm neclintiţi lângă Biserica Lui. Să avem convingerea că numai dela El pot emana şi puterile acelea prin cari se poate înfăptui cu adevărat o rânduială mai bună în lume şi o omenire mai fericită. Prin puterile divine ce le-a sădit El în Biserica noastră, să fim siguri că vom birui azi şi mâne şi în toate veacurile viitoare toate greutăţile ce le va străbate istoria neamului şi vom deslega toate problemele pe cari le aduce fiecare epocă.

Lângă El deci să rămânem, în Biserica Lui, pe temelia neclintită a credinţei noastre, asemenea Braşovenilor de demult, „de care sfântă credinţă nici sabia, nici focul, nici închisoarea, nici sărăcia, nici nevoia, nici foamea, nici goana, nici moartea să nu ne poată despărţi".

Acesta este legământul nostru. Amin.

Cetate tare a ortodoxiei româneşti

Intr'un răstimp de câteva săptămâni numai, Braşovul a cunoscut două prăznuiri covârşitoare prin amploarea desfăşurării lor. Au fost două praznice ale credinţei concretizate în sfinţirea bisericii de pe Tocile şi a bisericii voivodale Sf. Nicolae din Schei. Cu amândouă prilejurile braşovenii s'au arătat vrednici de faima lor din trecutul istoric, dovedindu-şi cu multă sârguinţă alipirea lor caldă faţă de sfânta Biserică ortodoxă, maică ocrotitoare a Neamului nostru.

Am fost martor la multe sfinţiri de biserici, am văzut plugarii satelor şi locuitorii oraşelor manifestându-şi credinţa lor dragostea şi respectul faţă de Inalt Prea Sfinţitul nostru Mitropolit ca mare păstor al Bisericii ardelene, dar aceast amanifestare şi mai intensă la braşoveni, cari s'au arătat pe deplin conştienţi de credinţa lor, iar întreaga lor manifestare vădea o ţinută sigură şi plină de demnitate. Braşovenii s'au arătat nu numai părtaşii unei credinţe, fiii credincioşi ai unei biserici, ci ei au păşit cu cele două prilejuri ca nişte cetăţeni îndătinaţi cari îşi dau perfect seama de comoara credinţei pe care părinţii, moşii şi strămoşii lor au apărat-o, au îndrăgit-o şi au lăsat-o înavuţită şi înfrumseţată viitorimii, iar ei, cei de astăzi, fac acelaş lucru, cinstesc altarul credinţei străbune, îl înfrumseţează, îl preţuesc, sunt gata să-l apere, pentru a-l putea lăsa viitorimii în toată strălucirea lui. In felul acesta mi-a apărut Braşovul ca o cetate tare a ortodoxiei româneşti. Iar când am auzit cuvântarea măiastră a I. P. S. Sale Mitropolitului nostru **Nicolae** rostită în biserica sf. Nicolae, la 10 Noemvrie 1946, din prilejul sfinţirii acestei biserici istorice, acest sentiment mi s'a întărit şi mai mult. (Vezi cuvântarea I. P. S. Sale în fruntea gazetei).

Răsplătire binemeritată

Credinţa braşovenilor, manifestarea lor demnă, revărsarea *junilor* călări în costumele tradiţionale, a frumoaselor braşovence, în vestmintele lor de prinţese, a convoiului de trăsuri, toate acestea au fost răsplătite din belşug la 10 Noemvrie, când la sfinţirea bisericii sf. Nicolae, au luat parte 3 vlădici cu numele **Nicolae:** I. P. S. Sa Mitropolitul Nicolae al Ardealului, P. S. Sa **Nicolae,** episcopul Clujului şi P. S. Sa **Nicolae,** episcopul Oradiei, înconjuraţi de 30 de protopopi şi preoţi şi 3 diaconi.

Mai mult, prăznuirea dela 10 Noemvrie, din Braşov, a fost cinstită cu prezenţa dlui *Dr. Petru Groza, primul ministru al României,* care a participat la actul târnosirii şi la desfăşurarea sfintei Liturghii, luând cuvântul din faţa altarului îndată după cuvântarea I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae.

Adânc mişcat de cele văzute şi de cuvântarea I. P. S. Sale, dl Preşedinte al Consiliului de Miniştri s'a mărturisit fiu şi nepot de preot, cinstitor şi preţuitor al aşezământului strămoşesc al Bisericii, care „în trecut sub stăpânirile străine, ne-a păstrat limba şi fiinţa noastră naţională". Primul ministru al ţării a mai mărturisit că, „decâteori se află în faţa sf. altar şi vede un preot în odăjdii, e cuprins de-o sfântă emoţie şi i-se pare că vedepe tatăl său, sau pe bunicul său slujind sfânta Liturghie". A lăudat pe braşoveni şi braşovence pentru credinţa lor, pentru minunata noire a bisericii sf. Nicolae şi a mărturisit că pleacă întărit din mijlocul acelui praznic. Mâncând dela afirmaţia astronomului care a zis: daţi-mi un punct fix în univers şi eu voi răsturna tot universul, dl Prim ministru a spus că noi Românii ne-am aflat în Biserica noastră punctul fix. Intemeiaţi în acest punct ca într'o cetate puternică, noi am biruit greutăţile trecutului şi păşim cu încredere şi în viitor. Pomenind de protopopul Braşovului, care în veacul al 18-lea a plecat după ajutor la Moscova şi s'a întors înapoi cu daruri, a arătat că şi astăzi România este pe cale de-a încopcia noui legături cu ortodoxia din Rusia Sovietică. Şi precum în trecut aşa şi astăzi aceste legături ne vor fi de folos. Dl Prim-ministru a încheiat spunând că are toată încrederea că prin acţiunea Bisericii ortodoxe se va ajunge la reformarea şi la consolidarea vieţii sociale în mijlocul frământărilor şi convulsiunilor prezente.

Urme istorice

Biserica ortodoxă română din Ardeal, fiind în trecut împreună cu credincioşii ei mereu ponegrită de vrăjmaşii ei de veacuri, nu şi-a putut zidi monumente trainice sau chiar de şi le-a ridicat, ele i-au fost risipite necontenit. In felul acesta bisericile noastre cele mai vechi abia trec de suta de ani şi sunt lipsite aproape cu desăvârşire de podoabele alese cuvenite casei lui Dumnezeu. Biserica voivodală a Sf. Nicolae din Scheii Braşovului, face o frumoasă excepţie în această privinţă. Acest aşezământ îşi are începuturile de prin veacul al 15-lea şi de-atunci tradiţia istorică din jurul ei i-a fost un fel de zid de apărare, astfel încât biserica Sf. Nicolae s'a tot înavuţit şi s'a întărit. Astăzi aceste urme ale trecutului sunt cea mai aleasă podoabă pentru biserica Sf. Nicolae. Am văzut cu ocazia sfinţirii, candele grele de argint, odăjdii de sute de ani, preoţeşti şi arhiereşti, în fir de argint şi aur, danii ale ţarilor şi voivozilor.

Cădelniţe de argint, icoane minunate, cărţi şi hrisoave vechi îmbrăcate în table grele şi preţioase. Am văzut şi am pipăit toate aceste lucruri culegând cea mai aleasă mângâiere sufletească. Cu adevărat la Braşov avem o cetate puternică a ortodoxiei româneşti.

Reînoirea bisericii

Reparaţia temeinică făcută recent bisericii voivodale din Braşov, însemnează un nou pas înainte întru mărire şi podoabă a acestui locaş istoric. Pictorul *Costin Petrescu* şi-a asigurat pentru totdeauna un nume bun prin pictarea bisericii sf. Nicolae şi de asemenea ieromonahul *Balintoniu* prin sculptarea tâmplei. Totul s'a îndeplinit sub directa îndrumare a I. P. S. Sale Mitropolitului Nicolae. S'a lucrat aproape şapte ani cu multă sârguinţă şi cu ajutorul lui Dumnezeu, dar s'a şi realizat un lucru măreţ. Aş îndrăzni să spun că biserica Sf. Nicolae, prin adaptările şi înoirile ce i-s'au adus recent, a ajuns la forma ei cea mai desăvârşită. Da, în felul acesta cetatea ortodoxiei din Braşov şi-a primit Sionul credinţei înoit în cea mai aleasă strălucire a sa întru a Domnului mărire.

Floarea recunoştinţei

La masa dată după sfinţire înalţilor oaspeţi în frunte cu vlădicii pomeniţi şi cu Primul ministru al ţării, protopopul Braşovului a păşit înaintea I. P. S. Sale Mitropolitului nostru şi drept recunoştinţă pentru purtarea de grijă a I. P. S. Sale care a supraveghiat şi îndrumat tot timpul lucrările de reparaţie a bisericii, i-a oferit un **omofor** *în fir de argint, vechiu şi de o mare valoare. Asemenea în numele parohiei Braşov-Schei, a dăruit pentru orfelinat suma de* **3 milioane lei.**

Un martor

Comitetul pentru ajutorarea Regiunilor secetoase — Sibiu.
Secţia „Asistenţa Copilului"

Apel

Seceta cumplită din anul acesta ce s'a abătut asupra mai multor judeţe din ţara noastră, după cea din anul trecut, a avut de urmare sărăcirea locuitorilor acestor judeţe.

Parte din aceşti locuitori atât de crunt loviţi de soartă, pentru a se putea salva pe ei şi vitele lor, cu durerea în suflet dar şi cu nădejdea că nu vor fi lăsaţi fără de ajutor de cei ce au fost cruţaţi de ravagiile secetei, şi-au părăsit căminurile şi au luat drumul pribegiei, iar alţii au rămas pe loc nutrind şi ei aceeaşi nădejde.

Nădejdea nu le-a fost înşelată căci toţi pe întrecute, înţelegându-le nevoile, i-au primit şi îmbrăţişat cu dragoste de frate şi mult puţinul ce l-au avut, l-au împărţit cu ei şi au trimis şi celor rămaşi la căminurile lor.

Aceasta însă nu este de ajuns, căci vine iarna cu greutăţile ei şi datoria noastră este să-i ajutăm până ce-i vom vedea scăpaţi din nevoie şi acest ajutor li-l vom da deplin când vor şti că şi existenţa copiilor plecaţi de lângă ei, le este asigurată.

Deci pentru salvarea acestor copii, nu trebue precupeţit nimic şi cum oraşului nostru, precum şi judeţului Sibiu, le revine sarcina de a îngriji de circa 1000 de copii de diferite vârste, începând dela 4 ani şi mergând până la 14 ani, Comisiei de asistenţă din Filiala Sibiu, pentru ajutorarea Regiunilor bântuite de secetă, i s'a încredinţat organizarea şi înfăptuirea acestei mari opere de asistenţă, face apel călduros la toţi cetăţenii oraşului şi judeţului Sibiu, ca fiecare să contribue cu cât mai mult în orice mod, pentru ca această mare operă de asistenţă să poată fi înfăptuită. Cei ce vor să ia din aceşti copii spre a-îngriji în căminurile lor, şi e de dorit să fie cât mai mulţi, se vor adresa cei din oraş cu cerere la Comisia de asistenţă, ce-şi are Sediul în localul Prefecturei Sibiu, sala mică de şedinţe, zilnic între orele 10—13 şi 16—18, iar cei dela sate primarilor cari le vor comunica numitei comisiuni. Celelalte ajutoare în bani sau în natură, se vor depune tot la Comitetul pentru ajutorarea regiunilor bântuite de secetă, Prefectura judeţului, sala mică.

Cu credinţa că acest apel îşi va avea ecoul aşteptat în inimile caritabile ale tuturor cetăţenilor oraşului şi judeţului Sibiu, Comisia de Asistenţă aşteaptă cu încredere obolul lor şi mulţumindu-le de recunoştinţa micilor vlăstare salvate prin bunătatea lor.

Comisia pentru Ajutorarea Regiunilor Secetoase, Sibiu.
Secţia „Asistenţa Copilului".

Nr. 11,191 Şcol.

Concurs

La Şcoala normală ort. rom. de fete „A. Şaguna" din Sibiu, fiind vacante două posturi bugetare de pedagoge, pentru ocuparea lor se publică concurs cu termen de 10 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Doritoarele de a ocupa unul din aceste posturi, vor înainta în termenul prevăzut direct Direcţiunii şcoalei, cereri însoţite de următoarele acte:

1. Certificat de naştere;
2. „ „ naţionalitate;
3. Diploma de studii (licenţiate sau abs. de liceu teoretic, şcoală normală, şcoale teoretice echivalente).
4. Cartificat dela Cazierul judiciar;
5. „ medical dela un medic oficial;
6. Declaraţie că nu ocupă nici un post bugetar;
7. Fişa personală dela Poliţie.

Sibiu, din şedinţa secţiei culturale dela 29 Oct. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Dl Dr. Beneş despre democraţie

Preşedintele Republicei Cehoslovace, dl *Dr. Eduard Beneş*, a acordat corespondentului revistei economice „Pudovatel" din Bratislava, un interesant interviw asupra democraţiei, din care reţinem următoarele :

„*Sunt pentru democraţia evolutivă.* Democraţia se desvoltă în permanenţă, nu este niciodată terminată, la fel după cum şi celelalte sisteme sunt mereu în desvoltare. Nici socialismul ca sistem politic, nu este terminat...

Noi tindem evolutiv spre o democraţie în faza ei socializatoare. Nici democraţia cehoslovacă nu este încă terminată — şi după cum văd — nu va fi terminată niciodată.Pentru mine, nici un sistem politic nu este un cuvânt biblic şi nimic definitiv.

...Democraţia liberalistă e lichidată şi trebue să mergem spre un alt sistem. Făurim astfel un nou sistem: *„democraţia socializatoare"*. Nici acest sistem nu este terminat. Şi acest sistem este în stare de plămădire cu tendinţe evolutive...

Noul sistem democratic este caracterizat prin aceea, că la concepţia democraţiei politice de până acum, se adaugă concepţia democraţiei economice şi sociale... Astăzi trebue să mergem dela libertatea politică mai departe spre libertatea economică. Trebue să socializăm. Să limităm libertatea economică acolo unde aceasta subjugă omul. Aceasta este caracteristica noului sistem, aceasta este noua treaptă a evoluţiei democraţiei...

Din cele ce am spus mai sus este clar că toate sistemele sociale şi economice sunt trecătoare. Principiile marxismului sunt principii pe cari unii le socoesc juste, alţii nu le primesc însă.

Eu, spre exemplu, *nu sunt marxist.* Sistemul marxist este în primul rând un maerialism dialectic. Intr'un fel sau altul, eu nu mă cert pentru aceste chestiuni, sunt în această direcţie foarte tolerant".

Cât priveşte democraţia cehoslovacă, dsa a spus: „Prin poziţia noastră geografică, ne găsim între Apus şi Răsărit şi de aceea nu putem fi nici total cu Apusul şi nici total cu Răsăritul. Nu putem imita în totul regimul sovietic, pentrucă suntem pe de altă parte foarte aproape de Apus. *Trebue să mergem pe calea noastră proprie — cehoslovacă".*

Cele spuse de dl Dr. Beneş, preşedintele Cehoslovaciei, republica vecină şi permanent prietenă a ţării noastre, au o importanţă deosebită mai ales pentru lumea noastră sud-est europeană. Dsa se declară partizan al *democraţiei evolutive,* care nu trebue să fie clădită pe principii importate, ci pe principii democrat evolutive cehoslovace.

Acest principiu călăuzitor e valabil nu numai pentru ţara d-sale, ci pentru orice ţară trecută prin pârjolul războiului. Orice om de răspundere din ţara noastră are dreptul să-şi însuşiască aceste învăţăminte. Pentrucă orice popor trebue să trăiască în conformitate cu ceea ce este el însuşi, nu prin imitaţie. Imitaţiile sunt lipsă de originalitate şi aplicate pe un teren nepotrivit, duc la falsificarea poporului respectiv. Are dreptate dl Dr. Beneş când zice: „Trebue să mergem pe calea noastră proprie, cehoslovacă".

Nr. 11,373/1946.

Comunicat

Subsecretariatul de Stat al Aprovizionării din Bucureşti a dat dispoziţiuni pentru intensificarea însămânţărilor. Face apel la toţi factorii vieţii publice pentru ca să sprijieească această acţiune de care atârnă bunul mers al economiei ţării în viitor.

Indemnăm cu toată stăruinţa cucernica noastră preoţime să participe activ la această acţiune, lămurind mai ales populaţia satelor să nu folosească pentru hrană grâul de sămânţă.

Sibiu la 13 Nov. 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Răspândiţi cu drag

Telegraful Român

Organul lui Şaguna din 1853

Din viaţa creştinătăţii

— *In cursul anului 1945 cartea cea mai citită din Statele Unite a fost* Biblia. *Societatea Biblică Americană a vândut anul trecut 12 243,000 de Biblii.*

— *Uniunea femeilor române din Belgia a început de curând o colectă de îmbrăcăminte pentru copiii orfani din căminele «Apărării Patriotice» dela noi.*

— *A murit de curând în Cincinati Episcopul Dr. John Luis Neulsen, unul din episcopii seniori ai Metodiştilor. A fost cunoscut lumii creştine prin marea sa operă de ajutorare a celor năpăstuiţi de după primul război mondial, printr'o serie de studii ştiinţifice, precum şi ca membru marcant al Conferinţei ecumenice mondiale dela Stockholm şi Lausannes în care calitate a contribuit esenţial la o mai bună înţelegere a creştinătăţii europene şi americane.*

— *Conferinţa internaţională a Caselor diaconeselor din Danemarca, Suedia, Norvegia, Finlanda, Anglia, Scoţia, Elveţia, Franţa, Austria şi Cehoslovacia, care a avut loc între 31 August—6 Sept. 1946 în Utrecht şi Amsterdam, a hotărît întemeierea unei uniuni ecumenice care să cuprindă în sine asociaţiile şi comunităţile pe ţări ale acestei mişcări.*

— *Ca urmaş al răposatului Exarh al Bisericii ortodoxe din Europa de Vest, Mitropolitul Eulogios, a fost numit de către Patriarhul Alexei dela Moscova, Mitropolitul Serafion, care îşi are deasemenea reşedinţa în Paris.*

Destăinuire

Ţărână sunt, o pulbere pe cale
Strivită'n paşii vremii trecătoare,
Imi port în suflet cântecul de jale
Şi lacrima vieţii apăsătoare

Sunt fulg purtat pe aripă de vânturi
Gemând sub ani bătrâni de suferinţe,
Lângă genuni mă sbat în val de gânduri
Şi strâng în mine patimi şi dorinţe

Un clopot trist se sparge în visare
De câteori ispita mă'mpresoară,
Şi-aşi vrea să urc spre zare de scăpare
Spre veşnicul liman de primăvară

Mi-e gândul frânt în cânt de alaută
Cu cari cerşesc milostivire sfântă
In tindă de biserică tăcută
Pe unde îngeri imn de slavă cântă

Din neguri de păcat şi-amărăciune
Ridică, Doamne, lutul amăgirii
Şi'nalţă'n suflet duh de rugăciune
Sub candela aprinsă a iubirii

Şi eu, fărâmă smulsă dela Tine,
Voi înălţa în lacrimi veşnicia
Purtându-mi crucea dragostei cu mine
Şi semănând pe drum cucernicia

Preot TASCIANU ŞTEFAN

Nr. 11499/1946.

Comunicare

Onoratul Minister al Cultelor prin adresa Nr. 50,748/1946 roagă Consiliul nostru arhiepiscopesc să dea îndemn cucernicei preoţimi să participe activ la operaţiunile de colectare a cotelor obligatorii de cereale din judeţele excedentare ale ţării, făcând parte din comisiile comunale de colectări.

Intrucât în cuprinsul teritoriului Arhiepiscopiscopiei noastre s'ar afla astfel de judeţe fericite obligăm C. noastră preoţime să sprijinească din toată inima operaţiunile de colectare.

P. C. părinţi protopopi sunt îndrumaţi de a lua măsuri de suplinire a preoţilor la parohie, când titularii angajaţi la colectare nu şi-ar putea îndeplini îndatoririle pastorale şi liturgice.

Sibiu, la 12 Noemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Nr. 11765/1946

Circulară

Către toate Oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia şi Sibiu.*

Având în vedere, că alegerile bisericeşti pentru constituirea organelor reprezentative şi executive din parohii, protopopiate şi eparhii, nu s'au mai ţinut de mai mulţi ani şi ele ar putea să aibă loc în începutul anului 1947;

Având în vedere apoi că aceste alegeri se fac pe baza Listelor membrilor Adunării parohiale;

Prin revenire asupra celor dispuse în *Avizul Oficial* publicat de Consiliul nostru Arhiepiscopesc în pagina 3 a Telegrafului Român Nr. 43-44 din 3 Noemvrie 1946, dispunem următoarele:

1. Preoţii parohi şi administratori parohiali sunt obligaţi, ca până la 30 Noemvrie 1946 să întocmească pe anul 1947, Lista membrilor Adunării parohiale din parohia Sa şi din parohia pe care o administrează în mod provizor trecând în fruntea ei sub litera A. preoţii, diaconii şi cântăreţii bisericii şi apoi în continuare sub litera B. în ordine alfabetică, pe toţi bărbaţii majori, cari îşi îndeplinesc îndatoririle morale şi materiale faţă de biserică şi aşezămintele ei, arătându-se numele şi pronumele, starea civilă, etatea, ocupaţia şi locuinţa (Strada şi numărul casei].

Dacă parohia are şi filie sau filii, atunci pentru fiecare filie în parte se alcătueşte Lista conform normelor de mai sus.

2. După ce s'au înscris în Listă toţi acei cari au drept, Lista se semnează de preotul paroh sau administrator parohial, punând data când a încheiat-o şi sigilul parohiei.

3. Lista astfel întocmită se ceteşte de către preotul paroh sau administrator parohial în biserică, într'o Duminecă sau într'o sărbătoare, după Sf. Liturghie, la începutul lunei Decemvrie 1946 şi după cetire o afişează *îndată* la uşa bisericii sau la uşa oficiului parohial, unde stă 14 zile libere.

La bisericile filiale (dacă e biserică) se afişează *numai* o încunoştiinţare scrisă, prin care se aduce la cunoştinţă, afişarea listelor în parohia materă.

In timpul celor 14 zile libere, cei interesaţi o pot ceti şi pot face reclamaţii, anunţându-le oficiului parohial.

4 După exprimarea terminului de 14 zile libere, preotul paroh sau administratorul parohial *va convoca fără amânare Consiliul parohial,* cărula îi va prezenta Lista împreună cu toate observaţiunile şi reclamaţiunile primite, iar Consiliul parohial revizuind lista, va adăuga în ea pe cei omişi sau va şterge din ea, pe cei care nu-şi îndeplinesc îndatoririle morale şi materiale faţă de biserică şi aşezămintele ei.

Despre revizuirea şi întocmirea definitivă a Listei, Consiliul parohial va încheia un Proces verbal, semnat de preşedinte şi de membrii Consiliului, în care se va arăta îndeplinirea procedurei de mai sus, privitor la întocmirea, cetirea şi afişarea Listei în timp de 14 zile, apoi se va arăta numărul total al membrilor parohiali înscrişi în ea.

Procesul verbal se va păstra în arhiva parohială.

5. Această listă întocmită acum *definitiv* de Consiliul parohial, se va transcrie în 2 exemplare de preotul paroh sau administrator parohial, pe care le va certifica (iscălitură şi sigil) şi le va trimite în 3 zile Oficiului protopopesc respectiv, care le va viza (iscălitură şi sigil) şi va restitui apoi un exemplar parohiei în termin de 5 zile.

Această Listă este definitivă şi va servi la toate alegerile parohiale, protopopeşti şi eparhiale în cursul anului 1947.

Ea se va păstra în arhiva parohiei, iar pentru orice trebuinţă se pot face de pe ea copii certificate de preotul-paroh sau admiristrator parohial.

Protopopii la rândul lor sunt obligaţi să păstreze cu cea mai mare îngrijire listele oprite.

Preoţii parohi sau administratori parohiali sunt obligaţi a face să se îndeplinească negreşit până la 31 Decemvrie 1946 toate formalităţile pentru afişarea, revizuirea şi înaintarea la Oficiul protopopesc a Listelor întocmite pe anul 1947.

6. Impotriva Listei pot face contestaţie cei neîndreptăţiţi, pe care o pot trimite la Oficiul protopopesc respectiv în termin de 10 zile dela trimiterea Listei la Oficiul protopopesc de către preotul paroh sau administrator parohial sau până cel mai târziu la 31 Decemvrie 1946.

Contestaţiile trebuesc bine motivate.

Protopopul examinează contestaţia şi în termin de 5 zile dela primirea ei hotăreşte în mod definitiv, înscrierea sau ştergerea din Listă a celor neîndreptăţiţi.

Consiliul nostru arhiepiscopesc poate oricând să dispună înscrierea sau ştergerea din Listă a unui membru parohial sau a mai mulţi, în caz când va constata, că s'a comis o neregularitate.

7 Oficiile protopopeşti ne vor face raport până *la data de 31 Decemvrie 1946,* dacă s'au întocmit sau nu Lista membrilor Adunării parohiale din parohiile şi filiile din protopopiat, pe anul 1947.

Dispoziţiunile de sub nrii 1—7 se aplică şi în viitor, când se vor întocmi Listele pe anii 1948 şi următorii.

Consiliul arhiepiscopesc

* Această Circulară va fi introdusă în protocolul de esibite cu numărul respectiv.

Sindicatul croitorilor din Sibiu pentru orfelinat

Fapta acestui sindicat este vrednică de cea mai aleasă cinstire. Aflând de orfelinatul bisericii din Sibiu în str. Dealului Nr. 9, croitorii din sindicat au declarat că atunci când orfanii vor avea trebuinţă de haine, ei sunt gata să le croiască şi să le coase gratuit, dând şi aţa de trebuinţă din partea lor.

Prilejul s'a oferit curând. Din lâna colectată, am lăsat să se confecţioneze o stofă frumoasă, îngrijindu-ne noi de tors, de vopsit, de ţesut, de apretat.

Când stofa a fost gata şi a ieşit foarte frumoasă, sindicatul croitorilor s'a ţinut de cuvânt şi a croit şi cusut cele peste 50 de costume de haine, pentru scumpii noştri copilaşi orfani. Costumele de haine au fost făcute firească după măsură, încât fiecare orfan îşi are haina sa şi să vezi pe copilaşii noştri, cât de bine le şed costumele cele nouă, făcute după un croi frumos, din stofă, pe care ar purta-o bucuros şi un copii de domn.

Noi aducem mulţumiri Sindicatului croitorilor din Sibiu şi pe această cale pentru fapta frumoasă făcută faţă de dragii noştri copilaşi orfani ocrotiţi la Sibiu, în casa Bisericii. Bunul Dumnezeu să i răsplătească cu sănătate şi cu spor la lucrul lor. Pilda pe care am dat-o e viu grăitoare. Copilaşii orfani nu-i vor uita şi se vor ruga necontenit lui Dumnezeu pentru binefăcătorii lor.

Incheind acest articol, mai pomenim câteva din darurile sosite dela parohiile noastre pentru orfelinat, drept răspuns la colecta generală. Este de sine înţeles că nu putem publica rezultatele din toate parohiile; pablicăm întotdeauna pe cele mai caracteristice. Astfel parohia Agârbiciu, cu o mână de suflete a colectat suma de lei *1.726,500;* **Parohia Iacobeni suma de lei** *788,000;* **Braşov-Astra** *1.000.000* **un milion lei; Zârneştii** *2.091,900* **lei; Oprea-Cârţişoara** *1.000.000* **un milion şasezeci mii lei. Părintele protopop dela Făgăraş, în conţelegere cu o seamă de parohii din acel protopopiat, a colectat peste o jumătate vagon de cartofi şi aproape 250 kg. ceapă; la fel protopopiatul Avrig a colectat aproape 4000 kg. cartofi. Săliştea a adus 440 kg. mere şi 150.000 lei. Apoldul de jos 100 kg. struguri şi colecta nu-i încheiată.**

In felul acesta orfanii noştri pot aştepta iarna cu încredere.

REFERENT

AVIZ IMPORTANT

Calendarele

BUNULUI CREȘTIN

cu și fără Șematism

ȘI

OASTEA DOMNULUI

pe anul 1947

Bogate în cuprins, ele vor prezenta și o execuție tehnică superioară

Constatând că preoții cari au cerut să fi admiși la examenul de promovare nu aveau cunoștință exactă toți de cuprinsul **Regulamentului** *pentru acel examen, îl reproducem încă odată aici.*

Nr. 280/1927 Mitr.

REGULAMENT

pentru examenul preoțesc de promovare

I. Scopul examenului

§ 1 Scopul principal al examenului preoțesc de promovare este de a îndemna preoțimea să-și sporească neîncetat cunoștințele și orientările generale.

§ 2 Scopul secundar este, de a da posibilitate de înaintare acelor preoți, cari la examenul de cvalificație preoțească au obținut cvalificație inferioară, dar în viața pastorală au dat probe de zel apostolic și, complectându-și cunoștințele teologice, sunt vrednici de a fi promovați la clasă superioară.

II Condiții de admitere la examen

§ 3 Petiționarul va anexa la cererea de admitere 20 (douăzeci) predici originale, scrise cu mâna proprie, pentru tot atâtea dumineci ale anului bisericesc.

§ 4. Petiționarul va avea să prezinte și dovada activității sale bisericești, prin înființarea societății „Sf. Gheorghe", pentru tineret ori a reuniunii „Altarul" pentru înfrumsețarea bisericii — ori prin înființarea de reuniune antialcoolică și a altor instituțiuni religioase culturale. In Arhiepiscopie se cere să activeze în asociațiile: Casa Culturală, Reuniunea de femei, Soc. „Sf. Gheorghe", asociația „Anastasia Șaguna" și Soc. misionară „Oastea Domnului".

§ 5. Aspirantul trebuie să aibă și o viață morală neexcepționabilă și să i fie cunoscute zelul și devotamentul pentru misiunea sa.

§ 6 Pentru admitere la examen se mai cere, ca petiționarul să fi împlinit cel puțin 5 ani de serviciu pastoral.

§ 7. Pentru o mai temeinică orientare asupra admisibilității ori neadmisibilității petiționaruluui, — întru cât se va afla de necesar și ar fi și posibil, — Consiliul eparhial va face și o inspecție, printr'un delegat din centru, în parohia și la oficiul petiționarului.

§ 8. Nu pot fi admiși la examen cei ce nu întrunesc condițiunile de mai sus, sau cei ce ar fi fost pedepsiți prin procedură disciplinară bisericească ori prin judecătoriile civile.

§ 9. Nici un preot nu poate fi admis la examen de promovare, decât numai în eparhia, în care funcționează în ordine.

III. Procedură în vederea examenului

§ 10. Aspirantul la examen va face cerere în scris către Consiliul eparhial și va anexa documente autentice potrivite pentru a dovedi, că întrunește necesarele condițiuni personale de studiu și de activitate pastorală arătând locul, durata și rezultatele păstoririi.

§ 11 Consiliul eparhial aflând petiționea deplin ajustată și pe petiționar că corespunde tuturor condițiunilor de admisibilitate arătate mai sus, îl avizează despre admitere și despre terminul examenului.

§ 12. Examenul de promovare se face înaintea unei comisiuni eparhiale instituite permanent pe lângă Consiliul eparhial, la două termene: în lunile Februarie și Octomvrie din fiecare an. In cazuri motivate se poate admite și termin extraordinar.

§ 13. După trecerea unui nou interval de 5 (cinci) ani, dela prima promovare, candidatul întrunind toate condițiunile de admitere fixate în acest Regulament, la cerere poate fi admis la un nou examen, pentru o nouă clasă de calificațiune în ordinea ascendentă.

§ 14. Candidatul, care nici la a doua încercare n'ar putea presta examenul, nu mai poate fi admis la examen.

§ 15. Taxa de examinare o fixează consiliul eparhial.

IV. Materiile examenului

§ 16. Materiile examenului de promovare sunt:

a. Exegeza sf. Scripturi: Cunoașterea amănunțită a Vechiului și Noului Testament cu considerare specială la eterodocși și sectari;

b. Dogmatica ortodoxă, cu specială privire la combaterea doctrinelor eterodoxe și sectare;

c. Cunoașterea temeinică a dispozițiunilor canonice și legislative actuale din biserica ortodoxă română;

d. Alcătuirea spontană, în scris, a unei cuvântări bisericești, după o temă dată și rostirea unei cuvântări bisericești.

e. Pastorala: Orientare precisă asupra tuturor cazurilor posibile în viața pastorală când personalitatea preotului este pusă la încercare.

f. Liturgica: Cunoașterea însemnătății simbolice a tuturor actelor din serviciile divine;

g. Catihetica: Orientări precise asupra metodei celei mai pune în predarea învățământului religios, având candidatul să țină și o lecție de model la o școală primară înaintea Comisiunii examinatoare eparhiale

V. Valabilitatea promovărilor

§ 17. Promovările, fie ele din trecut ori din viitor, sânt valabile numai pentru eparhia, în care ele au fost făcute.

§ 18. Candidatul care a trecut examenul de promovare, va primi un nou certificat de calificațiune preoțească, în baza căruia va fi asimilat clasei pentru care a prestat examenul de promovare și va avea dreptul să concureze, fără privire la pregătirile sale anterioare, la parohii de clasa respectivă din cuprinsul eparhiei, care l-a promovat.

VI. Dispoziținni finale

§ 19 Calificația aspiranților la protopopiat se va norma prin regulament special.

§ 20. Acest regulament intră în vigoare pentru întreg cuprinsul Mitropoliei ortodoxe române a Ardealului, Banatului, Crișanei și Maramureșului.

Nr. 11205/1946.

Comunicat

Absolvenții Academiei teologice și preoții fără examen de capacitate preoțească vor avea să se prezinte la examenul de capacitate preoțească în sesiunea din Februarie 1947.

Pentru admitere la acest examen, candidații vor înainta cerere la Consiliul arhiepiscopesc, anexând actele personale și de studii precum și un memoriu asupra ocupațiunii în intervalul dela ieșirea din Academie și până azi.

Sibiu, 5 Noemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

INFORMAȚIUNI

INTERNE:

Predică în Catedrala din Sibiu

6. *Duminecă în 17 Noemvrie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu și Prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu și Simion Macarie. — Predică: cons. *Aurel Nanu.*

Joi în 21 Noemvrie 1946, la Intrarea în biserică, servesc: Prot. M. Neagu, preoții Ioan Langa și Simion Iacob; diaconii: Simion Macarie și Vasile Gârbu. — Predică: Prot. *M. Neagu.*

8. *Duminecă în 24 Noemvrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, duhovnicul Nicodim Belea și prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Anatolie Scurtu și Vasile Gârbu. — Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

Răscumpărare. Înalt Prea Sfinția Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* și-a răscumpărat felicitările de ziua numelui, dăruind 100,000 (una sută mii) Lei pentru Orfelinatul nostru.

Indătinata recepție din anii trecuți, nu va avea loc la Sf. Nicolae, nici în anul acesta

Cu prilejul aniversării zilei M. Sale Regelui Mihai I, au avut loc la Moscova și București recepții onorate cu prezența a numeroase personalități sovietice și române.

Un nou lot de 10,000 prizonieri români se înapoiază din Rusia.

Asociația religioasă „Sfânta Ana" din Sinaia a organizat recent o frumoasă manifestație religioasă din prilejul sfințirii unei troițe.

Revista oficială „Biserica și Școala" a început publicarea în coloanele ei, a unui „Statut pentru organizarea misionarismului religios în Eparhia Aradului".

In 17 Oct. a. c. a fost ales ca protopop al tractului Radna, Păr. Prot Ștefan Bogdan din Hălmagiu.

Guvernul a hotărît înființarea unui Subsecretariat de Stat al Tineretului în cadrul Ministerului Educației Naționale.

Direcțiunea Culturală din Ministerul Informațiilor a organizat un concurs de piese teatrale cu conținut social. Manuscrisele vor fi depuse la registratura Direcției Culturale până cel mai târziu la 31 Ian. 1947, iar rezultatul va fi dat până la 1 Martie 1947.

Protopopiatul ortodox român Mercurea

Nr. 348/1946. (56) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Sângătin**, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat;
2. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza elevii de religiunea ortodoxă dela școala primară din parohie și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de autorizația de a candida dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopese, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român al Mercurei.

Concurenții se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Mercurea, 17 Octomvrie 1946.

Oficiul protopopesc din Mercurea în înțelegere cu Consiliul parohial din Sângătin.

Dumitru Ciuchendea
protopop

Nr. 200/1946 51 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa III-a **Hoghilag**, protopopiatul Târnava Mare, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima publicare în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salarul dela Stat.
2. Casă parohială.
3. Sesiune parohială 9 jug. 753 st. p. arătură și fânaț.
4. Lemne de foc una deleță în pădure.

Concurenții își vor înainta cererile de concurs, însoțite de documentele prescrise și de încuviințarea arhierească de candidare, la Oficiul protopopesc din Dumbrăveni, jud. Târnava mică. Se vor prezenta în parohie numai cu încuviințarea Oficiului protopopesc, pentru a celebra, predica și face cunoștință cu poporul în Duminecile și sărbătorile ce li se vor fixa.

Dumbrăveni, la 19 Septemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ortodox român Târnava mare, în înțelegere cu Consiliul parohial din Hoghilag.

Ioan Dragolea
protopop

Nr. 9460/956 52 3—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa I-a **Araci**, din protopopiatul Sfântul Gheorghe, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Locuință în casa parohială cu 4 camere, dependințe, grajd, șură etc. și grădină de 100 st. p.
3. Sesiune parohială 20 1/2 jugăre.
4. Ferdelă de bucate de fiecare familie.
5. Patru stânjini lemne de foc.
6. Stola uzitată în parohie.

Cel ales va predica în Dumineci și sărbători și va face catehizația în școala primară.

Concurenții își vor trimite cererile la Oficiul protopopesc ort. rom. din Sf. Gheorghe, jud. Treiscaune, însoțite de acte și de binecuvântarea arhierească de candidare și se vor prezenta în parohie, pentru a predica, servi și a face cunoștință cu poporul, numai cu prealabila încuviințare a Oficiului protopopesc din Sf. Gheorghe.

Sf. Gheorghe, la 6 Octomvrie 1946

Oficiul protopopesc ort. rom.

Ioan Ludu
protopop

Banca CRIȘANA, S. A. Brad

Prospect de subsciere

Emisiunea XI

In conformitate cu dispoziținile cuprinse în art. 4 din statutele Băncii Crișana s. a., Consiliul de administrație a hotărât sporirea capitalului social dela 40.000.000.— la Lei 60.000.000.—, în următoarele condițiuni:

1. Acțiunile vor putea fi subscrise în intervalul dela 20 Noemvrie 1946, până la 15 Decemvrie 1946.

2. Acțiunile noui vor fi emise pe valoarea nominală de Lei 500.— plus Lei 100.— spese de emisiune. Acțiunile vor fi rezervate exclusiv vechilor acționari în proporție de una acțiune nouă pentru două acțiuni vechi.

3. Valoarea acțiunilor emise se varsă integral (Lei 500+100) la exercitarea dreptului de opțiune.

4. Noile acțiuni vor participa la dividendul pe exercițiul anului 1947.

5. Ne exercitarea dreptului de subscriere în termenul și modul prevăzut la punctul 1, atrage pierderea acestui drept, urmând ca Consiliul de administrație să hotărască asupra distribuirei acțiunilor nesubscrise.

Brad, 7 Noemvrie 1946.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU. Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane Sibiu.

ANUL XCIV SIBIU, 1 Decemvrie 1946 Nr. 47—48

Telegraful Român

Organ naţional-bisericesc. — Intemeiat în 1853 d[illegible]

Onor. Asociaţiunea pentru literatura română şi cultura poporului român Sibiu
Str. Şaguna 8

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorităţi şi străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole şi corespondenţe se adresează REDACŢIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Preţul inserţiunilor un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele şi inserţiunile se adresează ADMINISTRAŢIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

„Biserica şi Viata"

Ziarul acesta, în numărul său din 4 Februarie 1945, duce pentru viitorime, mărturii despre atitudinea dreaptă şi clar văzătoare a unui mare vlădică ortodox din vremea noastră, arată cum înţelege să grăiască „Mitropolitul Ardealului către Neamul Său" strădalnic şi credincios, prin solia unei magistrale lucrări: *„Mântueşte Doamne poporul Tău"*.

Acum, după ce compasul vremii a măsurat abia un an încheiat, ziarul nostru are iar prilej să găzduiască smerite aprecieri pentru o nouă lucrare de zidire duhovnicească şi de adâncire a unor probleme cardinale în existenţa fără de hotar a Bisericii şi Neamului, lucrare al cărei ostenitor este tot *Inalt Prea Sfinţitul Arhiepiscop şi Mitropolit Nicolae al Ardealului*. E vorba de cartea **„Biserica şi Viaţa"**, abia ieşită de sub teascurile harnicei Tipografii Arhidiecezane din Sibiu. Când o priveşti şi mai ales după ce ai cetit-o, câştigi întâia impresie de ordin general şi anume, că stai în faţa unui nou volum — al doilea — dintr'o serie plănuită prin înţelepciunea I. P. S. Sale.

Ca în trecut, aşa şi acum: smerenia de sine înţeleasă îşi ţese fire în fiinţa noastră, când încercăm prezentarea unei lucrări de asemenea proporţii şi care îşi are de isvoditor o personalitate atât de covârşitoare. In fapt, smerenia şi este cel mai propriu climat duhovnicesc pentru cineva care se încumetă să contureze, măcar cu aproximaţie, preocupările celui mai fidel interpret al gândului şi faptei neîntrecutului Şaguna. Acelaş simţământ creştinesc te cucereşte şi pentrucă prilejueşti popas în aprecierea unei lucrări menită să rămână punct de sprijin şi de orientare în gândirea religioasă şi românească în general. Dar smerenia nu încătuşează gândul, ci-l hrăneşte cu prisos de curăţenie. Tocmai din această pricină curată am cetit lucrarea şi ne-am încumetat să scriem, despre ea, cele ce urmează.

Scriam ceva mai sus, că lucrarea abia a răsbătut de sub tipar. Totuşi, paginile ei de tot dense aduc o colecţie „de cuvântări şi studii, în legătură cu diferite ocaziuni şi cu probleme vitale pe cari le-a ridicat la suprafaţă viaţa noastră bisericească şi raporturile ei cu ceilalţi factori ai culturii naţionale... Ele „au fost alcătuite la o distanţă destul de mare de timp", dar „reprezintă aceeaşi linie de cugetare şi precizează o atitudine care credem că ar putea fi consultată cu interes şi de aici înainte". [I. P. S. Mitropolit Nicolae, în prefaţa lucrării]. De aceea au şi fost strânse într'un buchet neveştejitor. Dar şi pentrucă actualitatea le este notă dominantă.

*

Biserica şi Viaţa!... Nici că se putea închega un titlu mai propriu şi mai cuprinzător pentru bogăţia de idei, pentru comoara de înţelepciune şi cărturărie adevărată, cari constituesc cuprinsul acestei lucrări. De fapt, în ea se face evidentă, în chip neegalat până în prezent, întrepătrunderea desăvârşită ce trebue să se stabilească între instituţia aşezată de Hristos Domnul şi între viaţa neamurilor hotărîte de Dumnezeu să locuiască faţa pământului. Rostul Bisericii acesta şi este: să promoveze viaţa cea adevărată spre plinirea ei după specificul fiecărui neam şi după voia lui Dumnezeu. La noi, aşa cum verifică şi lucrarea de faţă, s'a desăvârşit mai limpede întrepătrunderea vieţii bisericeşti cu aceea a Neamului în întregul ei. Epoca de plămădire, împrejurările şi etapele de ulterioară desvoltare, svâcnirile cele mai limpezi şi mai sănătoase ale Neamului către luminişuri, tendinţele lui către unitate şi închegare naţională, manifestările de ordin cultural şi artistic, poziţia în raport cu alte neamuri şi culturi, impulsurile spre conservare naţională, — toate, şi încă multe altele de aceeaşi însemnătate covârşitoare în viaţa unui popor, au isvorît, au fost promovate şi susţinute prin duhul pururea isbăvitor al Bisericii şi al oamenilor căliţi în sfinţenia ei.

Iată atâtea lucruri cari trebuiau spuse de cineva şi cari sunt, acum, din plin tălmăcite prin autoritatea unui ierarh încătuşat, prin toată viaţa şi activitatea sa, în destinul dreptmăritorului nostru neam. Ele şi alte surori de-ale lor formează miezul lucrării *„Biserica şi Viaţa"*:

Cu adevărat, ideile abia înşeilate imediat mai sus cuceresc poziţie reliefată chiar şi prin simpla succesiune a celor şapte capitole mari din lucrare. Notăm dintre acestea spre documentare: *„Slujitori... nu literei, ci spiritului"*, *Biserica şi Statul*, *Pe linia tradiţiei*, *Apostolatul laic*.

Dar către aceleaşi concluzii te chiamă, în mod şi mai stăruitor, cele douăzeci şi patru sub-capitole ale cărţii şi din care, tot spre documentare, amintim: *Voinţa clerului şi poporului*, *Biserica pârghie a progresului*, *Evanghelia şi democraţia (Ortodoxia şi Neamul)*, *Ortodoxie şi românism*, *Ortodoxia în mijlocul frământărilor de azi*, *Alipire fără condiţii*.

Firul lucrării arată limpede, că aceste convingeri nu au poziţie de accident, ci ele înfăţişează temeiuri statornice în conştiinţa unui ierarh frământat o viaţă întreagă de grija pentru prosperarea şi fericirea neamului său. Prin chipul în care au fost şi sunt exprimate şi proectate în fapte, ele mai definesc faţa autentică a unui caracter întreg şi neşovăelnic, linia fără cotire, degetul arătător care săgetează prin păienjenişul vremii spre o ţintă ce sclipeşte departe de tot, dincolo de noi şi de mărginirea noastră, în laturea pusă de Dumnezeu să primească neamul nostru şi alte neamuri, atunci când, pe urma strunirii puterii şi virtuţilor lor, vor sfârşi în desăvârşire.

Convingerea, că suişul Neamului spre culmi este o posibilitate legată în primul rând de trăirea lui în şi prin Biserică şi că aceasta din urmă va susţine în permanenţă îmbogăţirea virtuţilor străvechi, răsbate din fiecare pagină a cărţii şi din toate acţiunile isvoditorului ei. Iată, încă din prilejul alegerii de arhiepiscop şi mitropolit [14/27 Febr. 1920], ţine să declare în mod răspicat: *„voiu jertfi toate puterile şi toată munca, cu tot devotamentul ce-l voiu putea cuprinde în sufletul meu, pentru înălţarea bisericii mele, pentru binele şi fericirea neamului meu"*.

„Stând pe terenul realităţilor ce ni le înfăţişează prezentul, cu marile lui probleme, cu multele lui trebuinţe şi cu extraordinarele lui posibilităţi de desvoltare viitoare, mă voiu strădui să cobor din înălţimile idealului credinţei noastre, raze cari să lumineze cărările, să încălzească inimile şi să trezească la nouă viaţă energiile morale ale dreptcredinciosului nostru popor" [pag. 3—4]. Şi toate acestea, adaugă I. P. S. Sa, cu ocazia sfinţirii şi instalării [17/30 Mai 1920], deoarece „cred în sfinţenia evangheliei, cred în puterea de mântuire a bisericii, cred în viitorul poporului românesc şi al patriei sale întregite!" [pag. 13].

Acestor idei, cari concretizează un program de activitate bisericească şi românească în acelaş timp, avea să li se alăture o coroană, numai câteva zile mai târziu, din prilejul învestiturii [4/17 Iunie 1920]: „Urmând pilda marelui meu înaintaş, a nemuritorului nostru părinte Andrei, voiu purta grijă de desvoltarea aşezămintelor culturale bisericeşti, ca biserica noastră să fie şi de aici înainte, potrivit cu cerinţele vremii, o pârghie pentru progresul poporului nostru în credinţă şi cultură, în credinţă prin cultură şi în cultură sfinţită prin darul credinţei.

Precum în trecut a pregătit unitatea sufletească a neamului, tot asemenea şi în viitor biserica îşi va ţinea ca o sfântă datorie a ei să lucreze, acum cu puterile descătuşate, la închegarea tuturor fiilor neamului într'o desăvârşită armonie a sufletelor, înfrăţire a gândurilor şi puterilor, pentru realizarea măreţei misiuni ce ne-a încredinţat-o Providenţa în această parte a lumii" [pag. 17—18].

După două decenii de arhipăstorire, urmând şi în faptă realizarea programului conceput teoretic, Mitropolitul Ardealului putea deci spune cu conştiinţa împăcată: *„Socotesc de sine înţeles ceea ce am făcut"* [pag. 23]. Dar „cred că oricine ar fi stat în locul meu ar fi trebuit să facă cel puţin cât am făcut eu" [pag. 23]. Realizări mari, răsărite dintr'o concepţie pe aceeaşi măsură şi apreciate, de urzitorul lor, cu modestia caracteristică personalităţilor deschizătoare de capitole în istorie!...

Se 'nţelege, un observator puţin orientat în probleme de felul arătat aici ar putea crede că Biserica, prin rolul ce-i atribuim, s'ar putea situa în conflict cu Statul, care deasemenea intenţionează fericirea poporului. Nu! Lucrarea de faţă accentuează, că „legătura dintre Biserică şi Stat trebue să fie la noi strânsă, sinceră şi binevoitoare. Nu suprimându-şi atribuţiile, ci respectându-şi-le împrumutat şi sprijinindu-se din toate puterile pentru binele şi prosperarea poporului. Asupra Statului nostru naţional voim să se reverse lumina lui Hristos prin Biserica noastră naţională" [pag. 27].

Problema aceasta îşi dăltuieşte conturul şi mai precis în alte capitole ale lucrării şi anume: Biserica şi Statul, Biserica şi Naţiunea, Ortodoxie şi Românism, etc. Concepţia Bisericii creştine ortodoxe despre popoare ca realităţi voite de Dumnezeu şi cari urmează să se desăvârşească potrivit chemării ce le-a fost încredinţată, se face şi ea evidentă în aceste capitole.

Trebuie să amintim şi faptul, că memorabilele discursuri ţinute de I. P. Sf. Sa în Senatul Ţării, cu prilejul Legii de unificare a organizaţiei bisericeşti, la Legea cultelor şi apoi la Concordat, sunt incluse în lucrare [pag. 90—220] şi exprimă aceeaşi concepţie creştină ortodoxă despre Stat şi Biserică. Din ele străfulgeră însă şi conviegerea, că orice atingere adusă Ortodoxiei însemnează, în acelaş timp, tăiş păgubitor şi în fiinţa Neamului nostru. Căci Ortodoxia şi Românismul reprezintă două permanenţe în veci inseparabile.

Gradul de identificare cu Neamul şi cu soartea lui îşi găseşte însă expresia sa cea mai deplină în capitolul: *„Alipire fără condiţii!"*. [pag. 349 354] Acolo, dascălul din acea vreme şi ierarhul de astăzi, grăieşte ca un iluminat. Pe deasupra oricăror considerente şi sfidând orice primejdii, unirea fraţilor trebuia să devie fapt. Şi a devenit! Mai apoi, la consolidarea unirii, prin Biserică şi prin slujitorii ei, autorul cărţii a lucrat fără odihnă.

Este iarăşi necesar să amintim, că încă şi alte probleme de însemnătate deosebită alcătuesc cuprinsul acestei cărţi. Intre acestea, problema învăţământului şi a

ducaţiei în general şi a celei religioase în special şi care îşi poate găsi deslegarea numai în formarea adevăratului caracter moral-religios; problema reunirii bisericilor, [pag. 33—54] desbătută cu toată competenţa în ţară şi în străinătate, reînvierea adevăratului monahism ortodox, etc.

Deasupra acestora, dar numai având caracter de vădită actualitate, remarcăm concepţia despre adevăratul sens al democraţiei creştine. Incă la 12 Martie 1923, autorul lucrării spunea: „Eu, când mă gândesc la democraţie, în legătură cu proiectul de Constituţie ce ni s'a prezentat, nu mă gândesc nicidecum la ea ca la un program al unui partid politic, ci sub democraţie înţeleg ceva mai larg; înţeleg o întreagă concepţie de viaţă care îi dă drept omului să fie considerat şi ca scop pentru sine, nu numai ca mijloc, ca o unealtă, ca un obiect în rândul celorlalte obiecte în mecanismul vieţii naturale. Şi acest drept pe seama omului, pe seama sufletului, pe seama personalităţii, îl reclamă democraţia nu numai pentru cei ce au fost favorizaţi printr'o naştere mai aleasă, ori au fost favorizaţi de alte împrejurări, ci şi pentru numărul mare al acelora fără de munca şi fără truda cărora nu ar exista nici bogăţie, nici cultură, nici situaţii înalte, nici alt bine al civilizaţiei. In acest înţeles luată democraţia, găsesc că ea are cele mai intime legături, aş putea zice legături genetice, cu evanghelia Mântuitorului Hristos" [pag. 60].

Desigur, cineva ar putea abiecta că aici nu este prins sensul politic şi naţional al democraţiei. In acest caz, lucrarea i-ar sluji următorul răspuns: „Pe terenul politic principiul democraţiei precizează îndeosebi două lucruri: Mai întâi o astfel de alcătuire a organelor puterii în stat, care să permită cooperarea şi răspunderea tuturor cetăţenilor la conducerea statului şi la buna lui îndrumare; iar în rândul al doilea, democraţia cere o astfel de precizare a scopurilor statului care să îngădue şi să facă cu putinţă o cât mai largă şi mai dreaptă împărtăşire a tuturor cetăţenilor la bunurile materiale şi spirituale pe care le acordă statul" [pag. 61].

Actualizarea acestor opinii era necesară. Ea s'a făcut prin cartea discutată aici şi se face prin slova acestei gazete. Şi multora le poate fi de bun folos.

Iar acum, la sfârşit, am voi să facem mărturisirea, că bogăţia acestei lucrări nu poate fi prezentată, în toată întinderea ei, pe calea unei recenzii. Tocmai din această pricină, cei mulţi, cărora ea le va cădea sub ochi, sunt poftiţi la cetire atentă şi sârguincioasă. Şi nu spre altă cale, ci pentru a lor sănătoasă creştere duhovnicească.

D. CĂLUGĂR

Anunţ

pentru licenţiaţii Academiei teologice din Sibiu

Se pune în vedere următorilor licenţiaţi ai Academiei teologice „Andreiane" din Sibiu, să prezinte la Rectoratul Academiei tezele de licenţă ce le-au fost împrumutate, sau manuscrisele lor, *în caz contrar anulându-li-se examenul:*

1. Gh. Purdea, 2. Ioan Mihu, 3. Nichifor Todor, 4. Nicolae Dobrescu, 5. Ioan Sorinca, 6. Dumitru Barbu, 7. Traian Isailă, 8. Cornel Olariu, 9. Const. Popescu, 10. Gh. Şerb.

Rectoratul

Cununile dela înmormântări

Am asistat în zilele trecute la două înmormântări, o copilă de 12 ani şi un bărbat de 58 ani. Amândouă săvârşite cu demnitatea cuvenită acestor acte de solemnă pietate. Familiile îndoliate însoţite de o asistenţă numeroasă, de rudenii şi prietini, iar carul mortuoar copleşit de multe şi frumoase cununi de flori.

Sunt impresionante asemenea ceremonii în sbuciumul vieţii de toate zilele pentrucă strecoară în suf et senzaţii, cari îţi îndreaptă gândurile spre sferele înalte ale vieţii celei veşnice.

Ajunşi în cimitir, o parte din frumoasele cununi au fost aruncate în mormânt peste coşciugurile morţilor şi strivite de bulgării grei de pământ, iar celelalte îngrămădite pe mormanul de pământ al mormântului.

A treia zi, trecând din nou prin cimitir, cununile mai frumoase de pe morminte dispăruseră, iar cele rămase muriseră şi ele.

O undă de neliniştită întrebare mi s'a furişat în suflet. Oare cultul morţilor are nevoie de această risipă brutală de flori cumpărate cu parale scumpe? Morţii de bună seamă n'au nevoie de aceasta, iar familiilor îndurerate nu le poate oferi nici o mângâere în amarul suferinţei pe care o îndură pe urma celor plecaţi din lumea aceasta.

Ispitit de aceste gânduri am căutat cu discreţie şi precauţiune o lămurire asupra cheltuelilor împreunate cu cununile celor două înmormântări. Fetiţa avusese şapte cununi, cea mai ieftină 35 mii lei, alte două 50 mii, una 65 mii, alte două 70 mii, iar cea mai scumpă 85 mii lei, în total deci 425 mii lei. A doua înmormântare avusese 13 cununi. Cea mai ieftină 55 mii, trei cu câte 75 mii, patru cu câte 80 mii, trei cu câte 90 mii şi două cu câte 120 mii, în total un milion şi 110 mii lei.

Prin urmare cununile de flori ale celor două înmormântări au costat un milion şi 535 mii lei.

Dacă ţi-ai lua acum osteneala să faci un scurt popas la marginea cimitirului orăşenesc ai rămânea uimit de maldăre de gunoae adunate aci din sutele şi poate miile de cununi de pe morminte, curăţate în cursul anilor. Şi în aceste maldăre de gunoae zac mii şi milioane de bani grei.

Este adevărat că în cultul morţilor florile nevinovate îşi au simbolul lor. Tradiţia tuturor vremurilor a păstrat obiceiul de a duce flori la catafalcul morţilor. La sate duc şi astăzi femeile câte un buchet de flori din grădinile lor şi le depun pe trupul mortului din coşciug. La oraşe însă obiceiul acestui cult nevinovat s'a transformat în negustorie, exploatată cu mare amploare de specialişti în această materie.

Acesta să fie oare rostul florilor curate şi nevinovate ca în câteva ceasuri sau zile să îngroaşe maldărele de gunoae din cimitir? In aceasta se manifestă oare sentimentul de cinste şi veneraţie pe care îl dăm morţilor noştri?

Cultul morţilor cere altceva. Cere menţinerea legăturilor sufleteşti cu cei plecaţi dintre noi, cere perpetuarea amintirii lor în cercul familiilor şi a prietinilor lor, evocarea permanentă a momentelor de duioasă convieţuire cu ei şi cere rugăciuni pioase pentru odihna lor în fericirea vieţii celei veşnice. Iar pe lângă acestea cultul morţilor cere şi fapte concrete de milostenie şi binefacere obştească pentru fericirea morţilor noştri.

Ar fi cazul ca şi problema cununilor dela morţi să-şi afle altă deslegare. Risipa inutilă de mii şi milioane de bani ce se iroseşte pe cununile morţilor să se prefacă în acte de binefacere, cari dau cultului morţilor altă faţă de o valoare morală excepţională. Cununile morţilor să se răscumpere în favorul unor aşezăminte de binefacere obştească.

Conducerea Bisericii noastre din Ardeal a pus în Sibiu temei unei instituţii de-o importanţă capitală pentru interesele superioare ale neamului nostru.

Este *Orfelinatul mitropoliei* noastre ortodoxe, una din cele mai nobile şi fericite iniţiative în vremile de acum. Importanţa lui este atât de evidentă încât nu are nevoe de documentări speciale. Orfanii de azi, crescuţi în această instituţie, vor da generaţia de mâine. Crescuţi în spiritul evangheliei creştine, în perceptele moralei desăvârşite, în dragoste de muncă, cinste, omenie, respect, iubirea deaproapelui, oamenii ieşiţi din acest orfelinat vor da mâne societăţii omeneşti elementele cele mai sănătoase pentru trăinicia solidă a neamului şi a ţării. Pentru acest orfelinat conducerea Bisericii face toate sforţările pentrucă îşi dă perfect de bine seama de rezultatele binefăcătoare pe cari le va sconta viaţa obştească a zilelor de mâne.

In favorul acestui orfelinat ar fi cazul ca să se răscumpere şi cununile de flori dela înmormântări. Ce mare binefacere ar fi pentru acest aşezământ milioanele cari îngroaşă gunoaiele din marginea cimitirului.

Nu este vorba aici numai de partea materială a problemei. In generaţia ieşită din acest orfelinat s'ar perpetua amintirea morţilor pentru cari s'au făcut daniile şi răscumpărările cununilor, oamenii se vor ruga pentru sufletele morţilor şi pentru cei vii cari au făcut sacrificiile pentru orfani şi la rândul lor vor urma şi ei pilda acelora.

Dăm această sugestie preoţilor noştri, ca la prilejuri potrivite şi în predicile lor ocazionale să lămurească această problemă, cu tactul şi prudenţa cuvenită, îndemnând credincioşii să răscumpere cununile morţilor în favorul orfelinatului din Sibiu sau chiar în favorul unei instituţii de binefacere din parohiile lor. Cu siguranţă că vor avea asentimentul intelectualilor, deoarece pentru aceştia obligaţia convenţională a cununilor dela înmormântări este o povară prea costisitoare şi fără nici o utilitate practică.

Răscumpărarea cununilor dela înmormântări va fi în tot cazul un act nu numai de binefacere materială, ci mai ales de importanţă spirituală covârşitoare.

Dr. SEB. STANCA

Rezultatul alegerilor parlamentare din România

Ministerul de Justiţie al României comunică următoarele date asupra alegerilor parlamentare din 19 Noemvrie 1946:

Din 7.859,212 înscrişi în listele electorale, au votat 6.934,583, adică 88,99 la sută, dintre care au obţinut:

Blocul Partidelor Democrate 4.766,630. Uniunea Populară Maghiară 569,651. Partidul Ţărănesc Democrat (dr. Lupu) 156,775. Partidul Naţional Ţărănesc (Maniu) 878,927. Partidul Naţional Liberal (Brătianu) 259,306. Partidul Social Democrat Independent (Titel Petrescu) 65,528. Partidul Popular Român (P. Ghiaţă) 11,089. Partidul Radical al Micii Burghezii (N. N. Mateescu) 3041. Mişcarea Naţional Ţărănească 3345. Restul liste independente locale.

Totalul general pe ţară, repartizează mandatele astfel: B. P. D. 348; P. N. Ţ. Maniu 32; P. N. L. Brătianu 3; Uniunea Populară Maghiară 29; P. Ţ. D. dr. Lupu 2; adică în total 414 mandate de deputat.

1 Decemvrie

Intâi Decemvrie şi-a asigurat, pentru Neamul nostru, un loc pronunţat în istorie. In fiecare an când sosește pe la noi, ea trezește îndemnuri curate şi amintiri ce nu se trec. Fără îndoială, prin ceea ce încheagă ziua asta, încercăm fiori de aleasă bucurie, dar răsbate până la noi şi un trecut de amarnice dureri.

Un nimb de glorie se ţese mereu în jurul nenumăratelor cohorte de eroi şi mucenici, cari au purtat greul luptei şi au oferit supremul dar, viaţa lor, pentru a noastră fericire, pentru urcuşul Neamului nostru spre culmi mai însorite, mai pline de căldură, spre sălaşul libertăţii şi unităţii naţionale. La sosirea acestei zile de mărire românească, trudnicii clăcaşi din câmpiile şi dealurile Transilvaniei, pălmaşii îndrăgostiţi de glia pe care şi-o doreau a lor, răscolitorii după bogăţii în măruntaiele unui pământ udat cu lacrimi şi sudori, buciumaşii lui Horia, vitejii lui Avram Iancu, — toţi, toţi, răsar din crugul anilor demult apuşi, se prind în horă de legendă şi, scuturându-şi de data aceasta toate mâhnirile şi durerile, stau martori unei zile de bucurie necuprinsă, zi clădită pe jertfa lor plină de nădejde şi de înţeles.

Dar nu numai ei. Ci, la 1 Decemvrie, din negura istoriei urcă până la noi toate momentele de căpetenie, cari au tors realizarea unităţii noastre. Iată, îşi profilează lumina, anii: 1600, 1784, 1821, 1848, 1859, 1877, 1918 şi 1944—1945. Cei dintâi, **eroii,** *cu cei din al doilea rând,* **stâlpii unirii,** *îşi dau mâna în lumina fiecărui 1 Decemvrie, ca să pecetluiască pentru veci unirea, libertatea şi independenţa poporului românesc.*

De bună seamă, noi cei de azi nu avem de stat în cumpănă, ci vrednici să ne facem, prin muncă şi strădanie, de pilda celor din trecut. Suntem iarăşi strânşi în rama graniţelor mult dorite. Să rămânem aşa, uniţi în aspiraţiuni şi simţăminte, ca jertfa celor cari ne-au precedat să poată rămânea şi ea întreagă.

C.

Aprecieri

„Căminul Cultural", excelenta revistă de cultură a poporului, editată de Fundaţia Regele Mihai I, închină întreg caietul IV. (Sept. 1946). Şcolilor şi cursurilor ţărăneşti. Printre cele scrise de condeie competente, un bogat material informativ despre diferitele cursuri şi şcoli ţărăneşti ce s'au ţinut în cursul anului 1946, e menit să ilustreze roadele frumoase ale acestor cursuri. Cu o deosebită satisfacţie constatăm, că acest material informativ menţionează şi valoroasa contribuţie pe care o dau *preoţii* la această muncă de luminare şi ridicare a poporului. De pildă, despre Şcoala ţărănească a satului Câmpuri-Surduc din jud. Hunedoara (în cuprinsul căruia Căminele Culturale au 10 secţii pentru neştiutorii de carte) se spune printre altele: „Satul... a văzut desvoltarea sa, odată cu începutul păstoritului pe acele meleaguri a venerabilului *preot Ion Budoiu,* cel mai vechiu şi mai de seamă fiu al satului, în vârstă de peste 80 ani... Azi... este Preşedintele Căminului Cultural şi neobositul muncitor, pildă vie, nu numai pentru satul său, dar pentru toate satele din această vale".

La rubrica „Cărţii", dl prof. C. Mih. Marinescu, harnicul şi entuziastul organizator al Căminelor culturale şi co-redactor al revistei, recenzează foarte elogios primele 3 numere apărute la Sibiu în colecţia „Chemări către tineret". Depăşind îndătinatul cadru al recenziilor, dsa dă expresie admiraţiei deosebite faţă de Sibiul ortodox, plămădit sub scutul modelator şi creator al I. P. S. Sale *Nicolae al Ardealului:*

„O mare şcoală a personalităţii morale, a fost şi a rămas Sibiul, vechea cetate a culturii transilvane. Creatorul: eri, Mitropolitul Şaguna; astăzi, Mitropolitul Nicolae Bălan.

Şaguna, marele Şaguna, uriaşul făurar de oameni, a umplut cu statura sa morală, creatoare de personalităţi, întreg secolul trecut şi a aşezat început glorios

nei glorioase şcoale de oameni, de caractere, de personalităţi, de albine harnice ale spiritului.

Mitropolitul Nicolae Bălan, fructul desăvârşit al şcoalei şaguniene, îi aduce acesteia un nou spor de strălucire şi prestigiu, prin opera de creaţie etică pe care o săvârşeşte de mai bine de 20 de ani.

Prinţul Bisericii Transilvane, caută, află şi promovează peste tot, la locurile cele mai de frunte, la posturile de muncă şi de răspundere, pe cei mai buni „elevi" ai săi, operele sale cele mai reuşite...

Academia Teologică sibiană, iată de asemeni, un nou roiu de vrednicii apostolice, care trebăluesc în aceeaşi sfântă încordare a muncii creatoare. Şi aici peste tot, roiesc „elevii" Vlădicii Neculai, operele sale proprii, create cu migală, cu răbdare şi dragoste. Vom avea prilejul poate să înfăţişăm aici, volum după volum, roadele celei mai bune edituri teologico-religioase dela noi: Editura Academiei „Andreiane" dela Sibiu, despre al cărei mărgăritar al duhului, Revista Teologică, am scris adesea, atâtea elogii din plin meritate".

Inaugurare

După desrobirea din toamna anului 1944, P. S. Sa Episcopul *Nicolae Colan* a înfiinţat în Cluj primul liceu confesional, cu drept de publicitate şi pus sub legea ce reglementează raporturile dintre şcoalele secundare confesionale şi On. Minister al Educaţiei Naţionale. După un an de funcţionare ca liceu mixt, această şcoală s'a bifurcat la începutul anului şcolar 1945—1946 şi astfel Episcopia Clujului are sub scutul ei două licee confesionale.

Dar cu bifurcarea şcoalei s'a pus şi problema localului, pe care P. S. Sa Episcopul Nicolae — cu concursul tuturor oamenilor de bine din Eparhie — a rezolvit-o minunat, prin clădirea în cursul acestui an a unui edificiu corespunzător în curtea imobilului din str. A. Iancu 6.

Inaugurarea noului local al Liceului confesional de fete „Doamna Stanca" s'a făcut Duminecă 24 Nov. c. Cu acest prilei a fost învitat la Cluj şi I. P. Sf. nostru Mitropolit *Nicolae*, care a răspuns prin participare cu toată dragostea. După ce a slujit sf. Liturghie şi a predicat în Catedrala episcopală, I. P. S. Sa a asistat la slujba religioasă a inaugurării noului local pe care a săvârşit-o P. S. Episcop Nicolae Colan. In faţa unui public ales şi numeros, au vorbit P. S. Nicolae Colan şi cei doi directori ai celor două şcoli confesionale.

Din viaţa creştinătăţii

Acţiunea Catolică din Franţa şi-a ţinut între 21—27 Oct. c. Congresul în oraşul Lille. Intre problemele care au constituit obiectul desbaterilor congresului, sunt: creşterea religios morală a tineretului, formarea euharistică a copilului, binefacerile şcoalei confesionale, femeia în slujba Bisericii ş. a.

— Pastorul Götz Hedenquist din Stockholm a zăbovit recent la noi ca trimis al Sfatului Ecumenic al Bisericilor creştine cu sediul la Genf, pentru a relua legătura întreruptă de războiul recent, cu creştinătatea din ţara noastră în vederea pregătirii marei Conferinţe bisericeşti mondiale *plănuite pentru anul 1948 la Amsterdam.*

— Episcopul catolic de Buffalo (America), Mons. O'Hara, călătorind în Japonia cu scopul de-a se informa despre starea Bisericii de acolo, a fost poftit în mod oficial de către conducătorii budişti japonezi, să viziteze măreţul templu din Kyoto, un important centru al spiritualităţii budiste. Episcopul O'Hara luând cuvântul, a îndemnat pe ascultători la formarea unui front unic împotriva imoralităţii.

Aviz oficial

Cu începere dela 1 Septemvrie 1946 s'a acordat funcţionarilor publici — pe lângă salar — şi o primă de activitate de 70% din salarul bugetar fără accesorii.

Prima de activitate se plăteşte *numai* funcţionarilor cari activează, adecă îşi îndeplinesc serviciul.

Funcţionarii aflaţi în concediu personal sau în concediu de studii *nu* primesc prima de activitate.

Funcţionarii aflaţi în concediu de boală (dovedit cu Certificat dela medic oficial), cei bolnavi de tuberculoză (T. B. C) şi femeile în concediu de naştere primesc — în loc de primă de activitate — un ajutor de boală de 70% din salarul bugetar pe lângă salar.

Protopopii ne vor comunica toate cazurile de concediu de boală, T. B. C. şi concediu de naştere ale personalului bisericesc din subordine.

Consiliul Arhiepiscopesc

Vizita I. P..S. Patriarh Nicodim la Moscova

Am arătat, într'un număr trecut al ziarului nostru, că *I. P. S. Patriarh Nicodim*, însoţit de o delegaţie restrânsă, a plecat într'o vizită la Moscova.

Dela Iaşi, delegaţia Bisericii ortodoxe române s'a îndreptat spre Moscova, cu un tren special pus la dispoziţia ei de guvernul sovietic, sosind acolo Duminecă dimineaţa în 28 Octomvrie c.

Primirea la Moscova s'a făcut într'un cadru deosebit, de faţă fiind *I. P. S. Mitropolit Nicolae* al Moscovei ca reprezentant al *I. P. S. Patriarh Alexei* al Moscovei şi al întregei Rusii, dl *Serghei Belşev*, locţiitor al preşedintelui Comitetului pentru chestiunile Bisericii ortodoxe ruse pe lângă Consiliul de miniştri al U. R. S. S., dl prof. *Iorgu Iordan*, ambasadorul României la Moscova, însoţit de membrii ambasadei noastre etc. Un public numeros, alcătuit din clerici şi simpli credincioşi, a asistat deasemenea la sosirea delegaţiei Bisericii româneşti.

Intâlnirea cea mai plină de dragoste şi frăţietate creştinească s'a organizat în catedrala Patriarhiei din Moscova. Aici, după oficierea slujbei religioase, „I. P. S. *Patriarh Alexei* a predat I. P. S. Patriarh Nicodim o copie artistică a icoanei Maicii Domnului din Kazan şi amândoi Patriarhii au subliniat însemnătatea legăturilor dintre cele două ţări. La această primă întâlnire au asistat: dl Karpov, preşedintele Consiliului pentru chestiunile Bisericii ortodoxe ruse şi profesorul Iorgu Iordan, ambasadorul României la Moscova.

In zilele de Marţi şi Mercuri, I. P. S. Patriarh Nicodim şi membrii delegaţiei au vizitat Kremlinul şi bisericile: Sf. Nicolae, Maicii Domnului din Ivir, unde în faţa unei mulţimi imense, P. S. Episcop Nicolae al Oradiei a ţinut o cuvântare prin care a exprimat recunoştinţa Transilvaniei pentru marele act de dreptate săvârşit cu ajutorul Armatei Sovietice, în anul eliberării 1944; biserica Sf. Ioan Ostaşul, etc.

In cadrul a două dejunuri, unul oferit de dl *Karpov* şi altul de dl ambasador prof. *Iorgu Iordan*, s'au schimbat călduroase urări la adresa ambelor popoare şi biserici.

După vizita plină de roade duhovniceşti şi menită să adâncească relaţiile dintre două neamuri vecine şi două biserici surori, delegaţia Btsericii noastre a părăsit Moscova la 1 Nov. c. pentru a se reîntoarce în ţară. Delegaţia a fost salutată la plecare de I. P. S. *Patriarh Alexei* al Moscovei şi de alte personalităţi.

In momentul despărţirii, I. P. S. *Patriarh Nicodim* a declarat, între altele, că *„legăturile tradiţionale de prietenie şi unitate cu Biserica ortodoxă rusă au fost reluate. Aceste legături se vor strânge din ce în ce mai mult, ceea ce ne va permite să întreprindem acţiuni comune în toate problemele religioase ale ortodoxismului"*.

Intoarcerea delegaţiei în Patrie a fost întâmpinată cu expresia de omagiu a guvernului şi poporului nostru dreptcredincios.

O primire cu adevărat măreaţă s'a făcut la Bucureşti, în gara Băneasa, fiind de faţă dl prim-ministru *Dr. Petru Groza*, dl ambasador al Uniunii Sovietice *S. I. Kavtaradze*, etc. Dl *Dr. Petru Groza* a exprimat I. P. S. Patriarh omagiul guvernului român şi al poporului.

Vizita aceasta, începută şi încheiată sub cele mai bune auspicii, constitue o dată istorică în relaţiile dintre Biserica noastră şi sora ei din U. R. S. S.

Daţi cu voie bună şi fără zăbavă

Am scris într'unul din numerile trecute ale „Telegrafului Român" despre promptitudinea cu care se cuvine să îndeplinim o faptă bună sau o datorie pe care o avem faţă de cineva. In această privinţă strămoşii noştri romani stabiliseră o axiomă: *Qui cito dat, bis dat*, adecă cine dă curând, la timp, dă de două ori, adecă DUBLU. Acest lucru a fost adevărat în toate timpurile, dar cu deosebire astăzi în mijlocul acestor vremuri nestatornice.

Dreptaceea, ne întoarcem către cucernica noastră preoţime şi către credincioşii din parohiile cari încă n'au răspuns la colecta generală pentru orfelinat şi-i rugăm pe toţi să nu mai zăbovească. Iată ne aflăm în prag de iarnă, cheltuelile cu întreţinerea dragilor noştri copilaşi orfani sunt pe zi ce trece tot mai mari şi Biserica trebue să le facă faţă. Indată ce-am luat pe copilaşii orfani în scutul şi'n ocrotirea noastră, nu-i putem lăsa în suferinţă.

Avem de mulţămit în acest loc parohiilor cari dela început au înţeles frumuseţea operei pe care Arhiepiscopia noastră o îndeplineşte şi ne-au sărit în ajutor cu voie bună, cu dragoste şi fără zăbavă. Datorită sprijinului grabnic al acestor parohii, orfelinatul nostru din Sibiu, str. Dealului Nr. 9, a putut fi organizat şi a putut să-şi înceapă lucrarea lui de ocrotire a copilaşilor orfani.

Rugăm cu stăruinţă parohiile restanţiere să-şi facă datoria.

Să nu invoace nimenea scuze, întrucât acestea, când e vorba de orfanii neamului, nu pot afla justificare. Aici suntem datori cu toţii să ne facem datoria, cu voie bună şi la timp.

Parohia sf. Micolae din Braşov-Schei, ne-a servit în această privinţă un exemplu masiv. Cu toate cheltuelile mari avute pentru reparaţia bisericii, a donat pentru orfelinatul nostru frumoasa sumă de *Lei 3.000,000* (trei milioane). Am amintit despre acest lucru în treacăt în Nr. trecut în raportul despre sfinţirea bisericii. Am revenit acum la acest loc, întrucât ţinem a preciza că prin această danie parohia Braşov-Schei, s'a aşezat în fruntea tuturor parohiilor din Arhiepiscopia noastră, privind contribuţiunile în numerar pentru orfelinatul arhiepiscopesc.

De altfel toate parohiile noastre din Braşov, au venit cu contribuţiuni frumoase pentru orfelinat. Braşov-Cetate a mai venit de curând cu suma de *508,000 Lei*; Braşov-Tocile cu *600,000 Lei*; Braşov-Vechiu cu *250,000 Lei* şi colectele nu sunt încheiate. Un rezultat lăudabil ne-a venit dela parohia Dobra în sumă de *1.000,000 Lei* (Un milion). Parohia Sadu, a contribuit recent cu *1.250 000 Lei* şi colecta nu i încheiată. O parohie mijlocie ca Lazul a contribuit cu *341,200 Lei*.

Ţinem a face menţiune lăudabilă despre iniţiativa păr. protopop Traian Ciocănelea din Făgăraş, care împreună cu o parte din preoţii acelui tract a colectat cca 7000 kg. cartofi şi 1000 kg. ceapă pentru orfanii noştri.

Mişcătoare a fost fapta Guşteriţenilor cari au trimis la orfelinat o căruţă încărcată cu morcovi, pătrunjel, ceapă şi varză. Ca valoare la preţul pieţii colecta din Guşteriţa atinge suma de aproape *4.000.000 Lei* (patru milioane). De notat că jumătate din legumele din Guşteriţa au fost colectate prin copiii de şcoală, cari au şi însoţit căruţa până la Sibiu, predând ei cu mâna lor darurile aduse copilaşilor orfani.

După frumoasele exemple de mai sus avem încredinţarea că şi parohiile cari au întârziat până acum, îşi vor face datoria faţă de orfelinat.

REFERENT

Comunicat

Comisiunea Monumentelor Istorice de pe lângă Ministerul Artelor cu adresa Nr. 1060/1946 din 18 Octomvrie 1946 ne-a comunicat următoarele *„Norme relative la inscripţiile noi ce se aşează pe Monumentele istorice"*.

„Având în vedere că inscripţiile zugrăvite sau cioplite în piatră, marmoră, etc. cari se aşează în zilele noastre cu ocazia lucrărilor de restaurare sau în alte împrejurări la diferitele monumente istorice din ţară nu sunt întotdeauna fericite în ce priveşte textul, forma literelor, locul şi modul de fixare etc., avem onoare a Vă aduce la cunoştinţă că astfel de inscripţii nu se pot aşeza la nici un monument istoric fără prealabila aprobare a Comisiunii Monumentelor Istorice, căreia i-se vor supune: Textul, proiectul de execuţie şi un memoriu arătând scopul urmărit şi dând toate precizările necesare din cari să reiasă că în locul proiectat nu se află zugrăveli sau inscripţii mai vechi şi că prin aceasta nu se aduce monumentului nici o stricăciune".

Indrumăm oficiile noastre protopopeşti şi parohiale să se conformeze normelor de mai sus în cazuri de restaurări sau reparaţii de biserici monumente istorice.

Sibiu, din şedinţa secţiunei economice a Consiliului arhiepiscopesc, ţinută la 22 Noemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Pruncie

Zglobiu în faşe pruncul râde
Când mama-l leagănă cântând
Şi'n visu-i drag îngeri surâde
Păzindu-i somnul rând pe rând.

Pe chipu-i alb crinii-l alină
Şi'n ochi se scaldă cer senin,
Parfumul proaspăt de sulfină
Il răspândeşte el din plin.

Şi graiu-i clincăt de argint
Psalmodiat în ciob de zare,
Cu el poveşti cu mărgărint
Ţes zilele de sărbătoare.

In suflet dalb de prunc curat
Cresc florile de lămâiţă
Şi'n fraged trup făr' de păcat
Se scaldă-a vieţii luminiţă.

. . . . . .

Aşi vrea să fiu ca pruncu'n floare
Să-mi fie viaţa sfânt alin,
In suflet alb şi nins de floare
Neprihănirea s'o anin.

De nu vom fi ca prunci'n soare
Vom pierde viaţa viitoare,
Primeşte om ca prunc, Părinte,
Şi-l du în cerul Tău, Preasfinte.

Preot ŞTEFAN TASCIANU

VITRINA CĂRŢII

1. Dr. Alex. Herlea: *Opera juridică a prof. Ion Mateiu*. Extras din „Analele Academiei de Inalte Studii Comerciale şi Industriale „Regele Mihai I" din Cluj-Braşov, vol. III, anii 1945-1946. Sighişoara (Tiparul „Miron Neagu"] 1946. Pag. 18 Preţul?

Este o lecţiune publică pe care autorul a ţinut-o studenţilor Academiei Comerciale din Cluj-Braşov la data de 8 V. 1946, din prilejul comemorării prof. Ion Mateiu. Intr'ânsa se interpretează şi caracterizează just şi competent opera juridică a regretatului cărturar ardelean, cea mai originală din întreaga sa activitate. Preocupare de problemele dreptului orientată potrivit intereselor mari ale cauzei noastre publice şi pusă în legătură cu tradiţia, opera juridică a lui I. M. constitue o deosebit de preţioasă contribuţie la problemele juridice actuale. Inspirat de un patriotism luminat, I. M. s'a străduit necontenit să ridice prestigiul ştiinţific al istoriografiei dreptului român şi să scoată la lumină valoarea instituţiilor juridice naţionale.

E un pios şi deplin meritat omagiu adus aceluia, care poate sluji drept pildă de muncă pentru orice adevărat cărturar român.

2. Preot Gh. T. Tilea: Probleme fundamentale în opera moral-socială a Sfântului Ioan Gură de Aur. I. *Libertatea şi Universalismul muncii.* Extras din „Păstorul Ortodox", revistă a Societăţii „Frăţia" a Clerului din Eparhia Argeşului, Nr. 7—10, 1946. Tipografia Eparhială Curtea de Argeş, 1946. Pag. 16. Preţul?

Îmbrăţişând o problemă deosebit de actuală, studiul pomenit ne înfăţişează — într'un stil îngrijit şi clar şi pe baza unei sărioase orientări în materie — concepţia despre muncă a sf. Ioan Hrisostomul în legătură cu înaintaşii săi. „O muncă îndrumată pe calea virtuţii, liberă şi universală, aparţinând în totul îndeletnicitorului ei, credincios în Dumnezeu şi iubitor al aproapelui său de pretutindeni, o muncă isvorîtă din neîntrecutul sentiment al iubirii semenului, *pusă deci în slujba carităţii creştine* în înţelesul ei cel mai larg, iată limanul în care ancorează credinţa şi speranţele acestui *mare ambasador al nevoiaşilor...*" (pg. 14). Într'un veac şi într'un mediu viciat de concepţii dăunătoare vieţii sociale, acest *mare sfânt al dreptăţii şi al ordinei sociale* a predicat cu glas de tunet o muncă liberă, cinstită, retribuită şi universală. Numai o atare muncă promovează realizarea binelui social.

Menit s'arate reformatorilor sociali de azi cum concepe şi cât preţueşte de mult creştinismul, munca, studiul se impune atenţiei tuturor slujitorilor altarului, nu numai ca o preţioasă orientare într'o problemă la ordinea zilei, ci şi ca mijlocirea unui clasic exemplu despre felul cum se concepe şi desfăşoară *o predică vie şi actuală.*

Programul

serviciilor religioase la Sfânta biserică Catedrală din Sibiu pe luna Decemvrie 1946

1. In fiecare zi dimineaţa la ora 6½ Utrenie şi în continuare *Sfânta Liturghie.* In fiecare seară la ora 6 Vecernie. Vineri seara după Vecernie, *„Acatistul Maicii Domnului".*

2. *In Dumineci şi Sărbători* dimineaţa la ora 8½ Utrenia, în continuare la ora 9½ Sfânta Liturghie. La liturghie cântă „Corul catedralei", sub conducerea profesorului Gheorghe Şoima.

3. *Duminecă în 1 Decemvrie 1946* servesc: cons. Gheorghe Secaş, Alexandru Popa şi prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu şi Vasile Gârbu. — Predică: consilier *Gheorghe Secaş.*

4. *Vineri în 6 Decemvrie 1946, la Sf. Nicolae,* serveşte *P. S. Sa Arhiereul-Vicar Teodor,* înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi. — Predică: prof. diacon *Nicolae Mladin.*

5. *Duminecă în 8 Decemvrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu şi preoţii Ioan Langa şi Valeriu Popa; diaconii: Vasile Gârbu şi S. Macarie. — Predică: Prot. *Mihail Neagu.*

6. *Duminecă în 15 Decemvrie 1946* servesc: Cons. Ieronim Grovu, Aurel Nanu şi Prot. Mihail Neagu; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: cons. *Aurel Nanu.*

7. *Duminecă în 22 Decemvrie 1946* servesc: Prot. Mihail Neagu, prot. prof. Dr. Nicolae Neaga, rect. Acad. teol. „Andreiane" şi Dr. Nicolae Terchilă; diaconii: Dr. Grigorie T. Marcu şi Vasile Gârbu. — Predică: *prof. Dr. Grigorie T. Marcu.*

8. *Mercuri 25 Dec. 1946, ziua I de Crăciun serveşte şi predică I. P. Sf. Mitropolit Nicolae,* înconjurat de un mare sobor de preoţi şi diaconi.

9. *Joi în 26 Dec. 1946, ziua a II-a de Crăciun serveşte şi predică P. Sf. Arhiereu-Vicar Teodor,* înconjurat de un sobor de preoţi şi diaconi.

10. *Vineri în 27 Dec. 1946, la Sfântul arhid. şi mucenic Ştefan* servesc: Prot. M. Neagu, duhovnicul Nicodim Belea şi prof. Dumitru Călugăr; diaconii: Vasile Gârbu şi S. Macarie. — Predică: duhovnicul *Nicodim Belea.*

11. *Luminecă în 29 Decemvrie 1946,* servesc: Prot. Mihail Neagu, preoţii Ioan Langa şi Simion Iacob; diaconii: Anatolie Scurtu şi Iosif Bolog. — Predică: prot. *Mihail Neagu.*

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Răscumpărare. Inalt Prea Sfinţia Sa Mitropolitul nostru *Nicolae* şi-a răscumpărat felicitările de ziua numelui, dăruind 100,000 (una sută mii) Lei pentru Orfelinatul nostru.

Indătinata recepţie din anii trecuţi, nu va avea loc la Sf. Nicolae, nici în anul acesta.

In Mai 1947 I. P. S. Sa Alexei al Moscovei va vizita România.

Asociaţia creştină a tinerilor (Y. M. C. A.) Secţia Arad a ţinut între 10—16 Nov. c., o săptămână a rugăciunii şi a împrietenirii mondiale.

Viitorul parlament se întruneşte în şedinţă inaugurală la 1 Dec., c.

In lotul celor 10.000 de prizonieri repatriaţi din U.R.S.S., au sosit în ţară 1000 de ofiţeri.

Jugoslavia ne împrumută 2000 vagoane de grâu şi porumb.

Incorporarea seriei a III de recruţi din ctg. 1946 se face la 1 Dec., c.

Duminecă, 10 Nov. c., s'a făcut sfinţirea capelei ort. rom. dela Şcoala normală de băieţi din Deva.

EXTERNE:

Adunarea generală a ONU-lui îşi va înceta lucrările la 11 Dec. c.

Tratatul de pace cu România va putea fi semnat în cursul lunii Decemvrie.

UNESCO va prelua funcţiunile şi fondurile fostului Institut Internaţional de Colaborare Intelectuală, de pe lângă Liga Naţiunilor.

Noul guvern francez va fi prezidat de dl Maurice Thorez.

Dl Gh. Dimitroff a fost însărcinat cu formarea noului guvern bulgar.

Nr. 11454/1946.

Concurs

Următoarele parohii *de clasa a treia* sunt vacante şi se vor întregi de Consiliul nostru arhiepiscopesc, fie prin încadrare cu preoţi refugiaţi, cari sunt *numai utilizaţi,* fie prin transferare cu preoţi în serviciu, fie prin numire cu candidaţi licenţiaţi în teologie sau absolvenţi de Academie teologică cu examen de capacitate preoţească:

1. **Podele,** protopopiatul Băiţa, sesie 2 jug. 770 stj. □

2. **Micăsasa**, prot. Blaj, sesie 5 jug. promisă dela reforma agrară.

3. **Sulighete,** protop. Deva, sesie 1 jug. 400 stj. □

4. **Câinelul de jos,** protop. Deva, sesie n'are.

5. **Poeniţa Tomii,** protop. Dobra, sesie n'are.

6. **Rodbav,** protop. Făgăraş, sesie 7 jug. 1147 stj. □

7. **Bulbuc** cu filia **Curpeni**, protop. Geoagiu, sesie n'are.

8. **Mada,** protop. Geoagiu, sesie 7 jug. 46 stj. □

9. **Porcurea,** protopopiatul Geoagiu, sesie n'are.

10. **Almaşul-Mare-Brădet,** protop. Geoagiu, sesie n'are.

11. **Mănierău,** protop. Hunedoara, sesie 5 jugăre.

12. **Cerbăl,** protopopiatul Hunedoara, sesie n'are.

13. **Govăjdia,** protop. Hunedoara, sesie n'are.

14. **Bărăşti** cu filia **Luncşoara,** prot. Ilia, sesie n'are.

15. **Pui-Galaţi,** protop. Jiu, sesie 32 jug. pământ mai slab.

16. **Micfalău,** protop. Sf. Gheorghe, sesie 6 jug. 200 □

17. **Ojdula,** protopopiatul Oituz, sesie 10 jugăre.

18. **Birtin.** 19. **Blăjeni-Grosuri**. 20. **Blăjeni-Plaiu.** 21. **Ribicioara de sus.** 22. **Tomnatecul de sus** şi 23. **Tomnatecul de jos,** toate din prot. Zarand şi n'au sesiune parohială.

Cererile de concurs se vor trimite pe adresa Consiliului nostru arhiepiscopesc din Sibiu şi se vor rezolva în ordinea în care se vor înregistra.

In cerere ni se va arăta studiile, anii de serviciu şi activităţile ce le are petentul, iar cei ce cer numire, vor anexa actele de studii în copii vizate de Oficiile parohiale sau protopopeşti.

Consiliul arhiepiscopesc

Nr, 58 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a doua **Sârbi** cu filia **Dumeşti** din protopopiatul Ilia se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii;

1. Salar dela Stat.
2. Stola uzitată.
3. Flosirea cimitirelor şi a 1 ¾ jug. pământ arabil eclejie.
4. O ferdelă de bucate adău dela fiecare familie.
5. 20 m. steri lemne de foc din pădurea bisericii.

Cel ales va predica în Dumineci şi sărbători şi va catehiza în şcoala primară, pe lângă celelalte îndatoriri pastorale.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. din Ilia.

Ilia, la 10 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Iuliu Josan
protopop

59 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II **Romos** din protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.
2. Jumătate din chiria caselor parohiale folosite ca edificiu şcolar.
3. Sesiunea parohială şi anume: 10 jugăre arător în hotarul comunei Romos şi 6 jugăre fânaţ în hotarul comunei Vaidei.
4. Folosinţa cimitirului vechiu.
5. Cantitatea de lemne ce rezultă din parchetul scadent anual din pădurea bisericii, micşorată cu 4 m. steri, cari se dau pentru încălzitul bisericii.
6. Stola obişnuită în parohie.

Indatoriri:

Preotul ales va catehiza în mod gratuit elevii şi elevele dela şcoala primară din Romos şi va predica în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. Orăştie, iar candidaţii, cu ştirea Oficiului nostru, se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuţi de popor.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Orăştie în înţelegere cu Consiliul parohial din Romos.

Orăştie, la 10 Noemvrie 1946.

Prof. **Zaharie Stanciu**
adm. protopopesc

Protopopiatul ortodox român Mercurea

Nr. 348/1946. (56) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Sângătin**, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Venitele stolare obişnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza elevii de religiunea ortodoxă dela şcoala primară din parohie şi va predica regulat în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare şi de autorizaţia de a candida dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român al Mercurei.

Concurenţii se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Mercurea, 17 Octomvrie 1946.

Oficiul protopopesc din Mercurea în înţelegere cu Consiliul parohial din Sângătin.

Dumitru Ciuchendea
protopop

AU APĂRUT! ÂU APĂRUT!

Calendarele

BUNULUI CREŞTIN

cu Şematism Lei 30.000·—; fără Şematism Lei 16.000·—

ŞI

„OASTEA DOMNULUI"

Lei 16.000·—

pe anul 1947

Calendarele au un cuprins foarte bogat şi variat şi sunt împodobite cu multe ilustraţiuni frumoase. Se pot comanda dela Librăria Arhidiecezană din Sibiu. La comande de peste 10 ex. se dă rabatul cuvenit. Pe lângă preţul Calendarelor să se mai adauge încă Lei 1500 pentru porto postal.

— Contra ramburs nu se trimit —

Citiţi şi recomandaţi în cercurile D-Vstre

Revista Teologică

Organ pentru ştiinţa şi viaţa bisericească - Apare lunar

sub patronajul I. P. Sf. Mitropolit
NICOLAE al Ardealului

Director:
Prof. Dr. Grigorie T. Marcu

Redacţia şi Administraţia:
Academia teologică „Andreiană"
SIBIU, str. Mitropoliei 24-28

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU.

Editura şi tiparul Tipografiei Arhidiecezane. Sibiu.

1946
BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNEA" SIBIU

ANUL XCIV SIBIU, 25 Decemvrie 1946 Nr. 49—52

Telegraful Român

Organ național-bisericesc. Intemeiat în 1853 de Mit

Abonamentul: pentru parohii cl. I Lei 40.000; cl. II Lei 30.000; cl. III Lei 20.000. Particulari Lei 20.000. Autorități și străinătate Lei 40.000. De sprijin Lei 50.000. Pentru America 8 Dolari.

Articole și corespondențe se adresează REDACȚIEI Telegraful Român Sibiu strada Mitropoliei Nr. 45. — Articole nepublicate nu se înapoiază. — Scrisori nefrancate se refuză.

Prețul inserțiunile. un cm.² 100 Lei pentru odată, dacă se publică de mai multe ori se dă rabat corespunzător

Abonamentele și inserțiunile se adresează ADMINISTRAȚIEI foii Telegraful Român, Sibiu, strada Mitropoliei Nr. 45

Onor. Asociațiunea pentru literatura română și cultura poporului român Sibiu
Str. Șaguna 8

Nr. 12.812/1946

Nicolae,

din îndurarea lui Dumnezeu Arhiepiscop al Arhiepiscopiei ortodoxe române de Alba-Iulia și Sibiu și Mitropolit al Românilor ortodocși din Ardeal, Banat, Crișana și Maramureș

Iubitului cler și popor: Har și milă dela Dumnezeu Tatăl și dela Domnul nostru Iisus Hristos

„A venit Fiul Omului să caute și să mântuiască pe cel pierdut".

(Luca 19, 10)

Iubiții mei fii sufletești,

A sosit din nou la noi Prasnicul Nașterii mântuitoare a Domnului. In auzul nostru sufletesc răsună iarăși duioasa cântare îngerească: *„Pe pământ pace și'ntre oameni bună învoire"*. Dar deși s'a sfârșit războiul, cântarea de pace a cerului e întâmpinată de o lume încă neîmpăcată și de o omenire încă învrăjbită. Cetim în jurnale cum solii marilor state și popoare stau la masă și caută de mai bine de un an de zile să găsească temeiurile păcii viitoare, dar fel de fel de greutăți se ridică la tot pasul în calea înțelegerii dintre ei. Iar oamenii de rând, deși au trecut prin focul ucigător al războiului, stărue încă în împărecheri și dușmănii cari par că nu mai vreau să se domolească.

In fața unor astfel de stări e locul să ne punem întrebarea: Ce legătură are solia îngerească a păcii cu o lume învăluită de atâta învrăjbire? La întrebarea aceasta noi vom răspunde: Tocmai fiindcă lumea e apăsată de atâtea patimi, are lipsă de *Acela* care singur are puterea să o mântuiască. Nu numai păgânilor de demult le-a trebuit un Mântuitor, ci și lumii de azi. E drept că vorbesc unii ca și când n'ar avea lipsă de Mântuitorul, dar starea în care se găsesc e o dovadă că numai prin puterile lor nu se pot tămădui nici pe ei și nici lumea de neajunsurile de cari suferă. Numai ajutorul dela Dumnezeu dat nouă prin Domnul nostru Iisus Hristos poate scăpa lumea de greutățile în care se sbate atât de cumplit.

Căci pentru aceasta a venit Fiul lui Dumnezeu în lume: *„Să caute și să mâtuiască pe cel pierdut"*. Iar pierdut e orice om și lumea întreagă până nu are cu sine pe Hristos. Fiul lui Dumnezeu a venit așadar în rândul întâi *să ne caute* pe fiecare în parte. Ce fericit e omul de care se interesează cu dragoste chiar numai un semen al lui! Dar de noi de toți se interesează în fiecare clipă însuși Fiul lui Dumnezeu. In tot momentul El umblă după noi, El bate la ușa inimii noastre, El ne adresează cuvinte dulci de chemare, doar-doar vom răspunde la chemarea și la dragostea Lui. Odinioară a venit pe pământ ca să ne caute, a luat trup omenesc din Fecioara Maria, s'a sălășluit în peșteră, a călcat pulberea pământului cu picioarele Sale, s'a lăsat batjocorit, lovit, răstignit pe cruce, apoi a înviat și s'a înălțat de-a dreapta Tatălui, căutându-ne și chemându-ne prin toate acestea la fericirea care este la Sine. Dar El continuă să ne caute și azi și să ne cheme prin Biserica Sa, prin Evanghelie, prin crucea, prin Duhul Său, prin propovăduitorii și slujitorii Săi. Căci în preaima înălțării Sale la cer a spus: *„Iată eu cu voi sunt în toate zilele până la sfârșitul veacurilor"*. El e aproape de noi, bătând la ușa inimii noastre și șoptind la urechea sufletului nostru. Și noi nu avem altceva de făcut decât să ne lăsăm *găsiți*, să răspundem la chemarea Lui. Să nu ne gândim că nu suntem încă destul de pregătiți, că nu suntem încă destul de vrednici ca să răspundem. El nu-și întoarce fața dela noi oricât am fi de împovărați de păcate și de scăderi. Să-I răspundem așa cum suntem, să-L primim în căsuța sufletului, oricât ni s'ar părea de sărăcăcioasă și lipsită de frumsețe, și El venind în ea o va înfrumseța și ne va curăți de păcatele noastre. Ieslea din Vifleem n'a fost nici ea un palat, dar sălășluindu-se Domnul cerului în ea, a făcut-o mai luminoasă decât orice palat.

Căci cu ce scop ne caută Împăratul tuturor? Să *ne mântuiască*, zice El însuși și Evanghelia Sa. Deci nu trebue să ne fie teamă de-a primi pe Domnul pentru păcatele noastre. El tocmai de aceea vine la noi, ca să ne scape de păcate și de neajunsuri. Pentru că omul nu se poate mântui singur, prin puterile lui. Păcatul ce apasă asupra noastră dela Adam e așa de mare încât toți oamenii împreună n'ar putea plăti prețul de răscumpărare pentru el. Mântuirea a trebuit să vie ca un dar dumnezeesc de sus. Oare am putea avea ploaie și rouă, dacă ar trebui să le aducem noi? Sau am mai avea căldură și lumină, dacă nu ne-ar fi trimise pe razele soarelui? Așa și cu mântuirea. Ea a trebuit să vie de sus. Noi eram ca niște copii cari după ce au plecat dela casa părintelui, s'au rătăcit și și-au istovit puterile prin locuri depărtate, ne mai putând găsi drumul și ne mai având putere să umble pe el, fără un ajutor trimis de acasă. Așa ne-a trimis Tatăl pe însuși Fiul Său cel Unul născut ca să ne caute și să ne ia pe umerii Săi și să ne întoarcă acasă. El ne-a adus o viață nouă, în sufletul nostru slăbit. El singur e în stare să *ne înoiască puterile*. Și noi n'avem de nimic o mai mare trebuință ca de această înoire a puterilor noastre morale. Iar puterile ce le-a adus Fiul lui Dumnezeu prin venirea Sa în lume, nu s'au istovit, ci sunt tot așa de vii și astăzi și Domnul le împarte cu tot atâta dărnicie și acum ca odinioară. Să ne deschidem așadar și noi inimile să le primim, ca să avem întru noi o viață nouă.

Nu pot să încheiu cuvântul acesta, iubiții mei fii sufletești, fără să nu-mi arăt bucuria pentru dragostea voastră tot mai caldă pentru sfânta Biserică a lui Hristos-Domnul. Locașurile lui Dumnezeu sunt tot mai pline de închinători și râvna voastră pentru credință e tot mai înfocată. Dovadă sunt și jertfele pe cari le-au adus de curând multe parohii ale noastre, unele chiar cu un număr mic de credincioși, pentru zidirea sau repararea de biserici. In toamna trecută am sfințit nu mai puțin de 12 biserici, ridicate cu mari jertfe și osteneli de fiii Bisericii noastre. Dumnezeu să le răsplătească râvna și jertfa lor cu fericirea cea netrecătoare.

Am văzut de asemenea cum în mijlocul lipsurilor pe cari războiul și anii de secetă le-a adus asupra multora dintre frații noștri, inimile credincioșilor noștri s'au deschis cu dragoste, dând din prisosul lor pentru alinarea suferințelor. Cu multă osârdie și-au dat prinosul lor pentru orfanii adunați de noi aici la Sibiu, iar pe alții i-au primit în familiile lor sau le poartă de grijă ca nași ai lor. Incă n'am primit răspunsul ce l-am cerut dela toate parohiile despre ajutoarele ce le-a dat poporul din fiecare loc pentru întreținerea orfanilor, dar în scurtă vreme Cucernicii noștri preoți ne vor trimite aceste răspunsuri și atunci vom cunoaște cu deamănuntul marea lucrare de milostenie a poporului nostru în aceste timpuri grele. Vă aducem și Noi, dragii mei, la cunoștință că orfanii adunați aici la Sibiu fac rugăciuni zi de zi pentru binefăcătorii lor, iar Noi le purtăm de grijă cu toată dragostea părintească supraveghind creșterea lor, ca să facem din ei oameni vrednici și bine pregătiți pentru viață. Avem o mare bucurie să-i vizităm în casa lor de câte ori avem timpul de lipsă.

Vă îndemn, iubiții mei fii sufletești, să urmați și de aici înainte a ajutora pe cei lipsiți, pe orfani, pe bătrâni, pe văduve, căci nu este bun pământesc mai bine folosit, aducător de mai multă dobândă, ca cel dat celor lipsiți. Dând celor sărmani, dați Domnului a cărui naștere în ieslea din Vifleem o prăznuim astăzi. Făcând bucurie [illegible] curați și inima mea de Părinte al vostru. Deodată cu Nașterea Domnului să se coboare în toate inimile creștinești dragostea pe care El a venit să ni-o aducă.

Cu aceste îndemnuri părintești, Vă urez ca aceste sfinte sărbători ale Crăciunului și cele următoare ale Anului nou și Bobotezii, să le petreceți întru bucurie duhovnicească și să Vă învredniciți a le ajunge întru mulți ani fericiți. Imbrățișându-vă pe toți cu iubirea mea părintească și împărtășindu-vă arhierească binecuvântare, am rămas

Sibiu, la sărbătorile Nașterii Domnului din anul 1946.

Al vostru al tuturor de tot binele voitor

NICOLAE
arhiepiscop și mitropolit

Invitare la Abonament

Cu numărul viitor intrăm în al 95-lea an de apariție a foii întemeiate de marele mitropolit Andrei Șaguna.

A doua gazetă a Ardealului ca vechime, **„Telegraful Român" rămâne credincios liniei sale de apărător și propagator al ideilor Ortodoxiei românești.**

Cu acest prilej, invităm pe cărturarii nostri din cler și dintre mireni, să aboneze în număr cât mare, această veche tribună bisericească și să stăruiască totodată pentru o cât mai largă răspândire a ei în cercurile celor ce doresc să cunoască mersul vieții bisericești din cuprinsul mitropoliei Ardealului, precum și munca depusă aici pentru buna propășire a Bisericii și a Neamului.

Abonamentele se trimit la adresa Administrației foii.

Redacția și Administrația „Telegrafului Român", Sibiu

Urare

La sfintele sărbători ale Nașterii Domnului, urăm prețuiților noștri colaboratori, iubiților cetitori și sprijinitori ai „Telegrafului Român", ani mulți, cu bine, sănătate și pace.

Intrupare și realitate

Creștinismului i se educe destul de des acuza, că se complace a rătăci pe tărîmurile ameţitoare ale metafizicii pure şi că e prea idealist, că plutește visător deasupra realităţii, pe care o ignorează şi cu care nu contează.

In aceste vremuri atât de hotărît orientate spre practicitate e bine să arătăm cum se raportează creştinismul la realitate.

Cheia de deslegare a acestei probleme o constitue minunea întrupării, care — prin adâncul ei de taină şi prin implicaţiile multiple pe care le are în realitatea pe care o inaugurează — desvălue sensul primordial al creştinismului.

Creştinismul este mărturisirea adevărului istoric că Fiul lui Dumnezeu S'a făcut *om real* şi nu fantomă, că Hristos nu este o ficţiune metafizică ci o *realitate concretă*.

Dincolo de istorie prin cauza ei primordială, întruparea este coborîrea lui Dumnezeu în matca sbuciumatei istorii a omenirii. Fapt provenit din cer în arena istoriei dar şi din colaborarea acesteia — prin naştere din femeie — întruparea este coborîrea la noi a iubirii divine *în formă reală omenească*.

Pornind dela sesizarea adecvată a realităţii date: omenirea căzută în păcat, contactul intim şi direct al lui Dumnezeu cu omul prin întrupare, nu s'a făcut fără pregătirea necesară. Căci revelaţia prin profeţi, din Testamentul Vechiu, n'a fost o descoperire directă a lui Dumnezeu, ci numai una indirectă prin auzire, din care aleşii lui Dumnezeu îşi făceau o *închipuire* a realităţilor ce aveau să coboare din cer şi pe pământ.

Tocmai pentrucă s'a făcut pe măsura capacităţii de receptare a naturii umane, revelaţia lui Dumnezeu din Vechiul Testament nu a avut loc într'o formă care să facă parte integrantă din istorie. In Vechiul Testament Dumnezeu se arăta de sus lumii, plăsmuindu-Şi accidental o înfăţişare sau alta, dar nu s'a coborît Insuşi în arena istoriei. Pentrucă o atare revelaţie nu era încă accesibilă omenirii.

Dar la «plinirea vremii», adecă atunci când omenirea a fost îndeajuns de pregătită pentru primirea marelui eveniment, Dumnezeu s'a coborît *real* în matca istoriei, s'a făcut un mădular al istoriei, s'a supus legilor ei şi a devenit fiinţă omenească tot atât de consistentă şi de reală ca toate celelalte.

Principiul adaptării la capacitatea de receptare a naturii umane, a fost observat în însuşi procesul teandric al întrupării. Desigur, în baza atotputerniciei Sale, Dumnezeu putea recurge la alte mijloace şi modalităţi pentru a isbăvi omenirea căzută. Insă atotputernicia divină acţionează în armonie deplină cu înţelepciunea şi *iubirea* lui Dumnezeu, care recurg la mijloacele şi modalităţile cele mai potrivite cu scopul urmărit. Aceasta nu înseamnează nicidecum o limitare sau violentare a atoputerniciei divine, în sensul c'ar fi dominată sau covârşită de exigenţele mântuirii omului, ci numai că Dumnezeu e consecvent cu Sine Insuşi, în cazul acesta cu planul creaţiunii şi mântuirii lumii elaborat din propria iniţiativă a iubirii Sale, oferind omului condiţii de mântuire potrivite structurii şi puterii sale.

O coborîre a lui Dumnezeu în toată măreţia şi strălucirea Sa, ar fi copleşit şi orbit pe om. Chiar dacă nu l-ar fi copleşit, totuşi întruparea ar fi fost o realitate insesizabilă şi inaccesibilă pentru puterile limitate ale omului. O întrupare în măreţie şi strălucire ar fi adus pe pământ un Dumnezeu departe de om, cu toate că spaţial ar fi fost atât de aproape de el. De aceea, întruparea s'a făcut prin desbrăcarea lui Dumnezeu de putere şi de mărire, prin smerire (chenoză), care L-a coborît la nivelul eului nostru şi L-a făcut subiect *pe măsura naturii omeneşti*.

Intruparea reprezintă o deplasare (o mişcare de coborîre) metafizică reală a Fiinţei supreme până la fiinţa creată a omului căzut. Este maxima apropiere în raporturile necreatului cu creatul, ale lui Dumnezeu cu omul. Prin întrupare, Cel de sus se coboară la cel de jos în mod real şi definitiv, făcându-se substanţial şi pentru totdeauna ca acesta. Fiul lui Dumnezeu S'a făcut om adevărat pentru totdeauna.

Pentrucă Hristos a rămas şi rămâne în aceeaşi apropiere faţă de fiecare generaţie ce apare în istorie, comunicându-i aceeaşi iubire (har) prin natura Sa omenească. Deşi a ieşit din matca istoriei, Hristos n'a părăsit cu totul contactul cu ea, nu s'a aşezat în poziţia total transcendentă de dinainte de întrupare, ci a rămas pe un plan de unde participă în mod activ la istorie şi pe măsură ce istoria participă la viaţa Lui tainică în Biserică.

Subtilă şi desăvârşită sesizare a realităţii cosmice şi în special a realităţii microcosmice, precum şi cel mai potrivit mod de tratare a acestor realităţi, întruparea aruncă o explozie de lumină asupra lumii şi omului. Dacă interesul lui Dumnezeu faţă de lume este atât de mare, încât a fost în stare să se coboare real în ea, atunci în aceasta se revelează *o mare valoare a* [illegible] este în fond fiinţa, valoarea şi rostul existenţei noastre pământeşti şi chemarea noastră viitoare. Căci contactul de supremă intensitate a lui Dumnezeu cu realitatea lumii şi în special cu omul, prin întrupare, ne-a arătat viu şi palpabil exemplul nostru de urmat în viaţă şi a potenţat totodată ascunsul potenţial al realităţii noastre, deschizând perspectiva desăvârşirii în grad suprem a fiinţei omeneşti.

Creştinismul nu ignorează, nu dispreţuește realitatea creată şi nici nu plutește visător pe deasupra ei. Dimpotrivă, *creştinismul este suprema sesizare şi valorificare a realităţii*. Ca atare, el nu ancorează în periferiile realităţii ci în centrul ei, contând ne contenit cu datul real.

De aceea, creştinismul nu evită istoria. Pentrucă în clipele vieţii de aici avem să ne dobândim mântuirea şi adevărata fericire. Minunea Vifleemului a dat un senz pozitiv şi o importanţă excepţională cursului vieţii pământeşti sau istorice.

Dar aceasta nu înseamnă să absolutizăm importanţa vieţii acesteia pământeşti. Căci o asemenea atitudine ar scoate realitatea creată şi relativă de sub puterea Realităţii necreate şi absolute: Dumnezeu, ceea ce ar avea o seamă întreagă de consecinţe funeste pentru noi. Este extrem de importantă realitatea creată, dar valorificarea ei pozitivă şi deplină atârnă de aşezarea ei sub tutela Realităţii supreme: Dumnezeu.

Prin urmare, dacă minunea întrupării acordă o înaltă valoare realităţii create, atunci ea ne învaţă totodată *să nu absolutizăm viaţa pământească*, să n'o considerăm în sine unică şi veşnică pentru fiecare din noi în parte. Căci suprema pasiune omenească este aceea care se cheltueşte pentru susţinerea legăturii acestei vieţi cu Cerul. Ceea ce însemnează că *trebue să ne ridicăm* — fără a ne desprinde de realitatea lumească ci *cu ea împreună* — pe piscurile elevate ale spiritului inspirat de perspectiva cerească a vieţii.

Scăparea lumii de crizele tot mai accentuate şi mai sguduitoare în cari se sbate, atârnă de măsura în care omenirea va înţelege să primească şi să folosească sincer lumina călăuzitoare a creştinismului cu privire la modul sesizării şi tratării realităţii.

Şi pentrucă minunea întrupării aruncă puternice raze de lumină şi asupra aspectului social al vieţii, din adâncul ei trebue să şi soarbă inspiraţia şi avântul orice fază nouă în truda necontenită a istoriei spre omul şi spre societatea desăvârşită.

C. SÂRBU

Poetul latin Virgiliu și Pruncul Fecioarei

Ideea despre misterul naşterii miraculoase a Mântuitorului nu este o particularitate proprie Vechiului Testament. Asemenea perspective eshatologice găsim în literatura mai multor popoare. Un text devenit celebru este în privinţa aceasta, Ecloga a IV-a din Eneida vestitului scriitor latin Virgiliu (70—19 î. d. Hr.).

Aici poetul anticipează naşterea unui prunc minunat din fecioara, care aduce pacea pe pământ şi bunăînvoirea între oameni. Iată o frântură din text:

4. Ultima Cumaei venit iam
carminis aetas;
5. Magnus ab integro saeculorum
nascitur ordo.
6. Iam rediit et Virgo, redeunt
Saturnia regna,
7. Iam nova progenies caelo
demittitur alto.
8. Tu modo nascenti puero, quo
ferrea primum
9. Desinet ac toto surget gens
aurea mundo..
10. Casta, fave, Lucina;

Adică: «In sfârşit a sosit epoca din urmă a profeţiei cumane; iată că ia fiinţă, în toată splendoarea, începutul unei lungi serii de secole, iată că vine fecioara, împărăţia lui Saturn, şi că o nouă generaţie coboară din înălţimea cerului. Numai feciorelnica Lucina binevoeşte a ajuta la naşterea Pruncului, care va pune capăt epocii de fier şi-va inaugura era de aur».

Cuvintele poetului constituesc un strigăt de alarmă împotriva relelor cari bântue în societate: Ele vor pieri de pe faţa pământului. In domeniul basmelor va trece războiul, urgia tată va fi vrăjmăşia, mizeria cu toate nuanţele ei, când se desăvârşeşte *«epoca de aur»*.

Dacă un secol durează 100 de ani, noutatea cea mare se întâmpă după anul 10 al erei creştine, având-se în vedere că Virgiliu se naşte la 90 înainte de Hristos. Unii socotesc secolul de 110 ani, (..«quidam, centum decem») iar în cazul acesta se apropie începutul *«erei de aur»* şi mai mult de începutul activităţii publice a Mântuitorului. Ideea despre o generaţie cerească (vers 7) o întâlnim şi la Pavel, I Cor. 15, 47. Omul ceresc dela Pavel, e Hristos, iar creştinii sunt toţi oamenii părtaşi la fericire. Virgiliu a murit la 19 înainte de Hristos, îi revine deci întâietate în crearea expresiilor: «generaţie cerească», «creatură nouă».

Soarta lumii o leagă Virgiliu de cea a Pruncului minunat, născut din Fecioara. In viziunea sa, mai puţin clară, poetul Virgiliu prezice pe Hristos şi împărăţia Sa. Crimele «dispar», «mieii nu se tem de lupi» (vers 22), «şerpi veninoşi nu vor mai fi»,.. sunt expresii cari ne aduc aminte de Isaia 7, 17 (Naşterea din fecioara); 2, 4 (prefacerea săbiilor în fiare de plug); 11, 6—9 (înfrăţirea cea mare)

Nu e exclus ca celebrul scriitor latin să fi cunoscut pe marii profeţi ai Vechiului Testament, sub influinţa cărora să-şi fi poetizat prezicerile sale. Se'nţelege, mesianismul lui Virgiliu e amestecat cu tot felul de reminiscenţe păgâne şi elemente politice şi încadrat în cele mai variate pofte de ordin material. Se vede, pentru a fi pe planul imensei majorităţi care se doria atâta după «panem et circensem» iar la mântuirea prin Pruncul minunat ar fi dorit să ajungă ca la o masă întinsă, căci «corăbiile nu e nevoe să se mai deplaseze peste mări şi ţări, toate materiile prime se produc dela sine, via rodeşte fără a fi lucrată, oile dau lâna colorată gata, în cele mai diferite nuanţe».

Elementul fantastic întâlnit în profeţi le despre Pruncul Fecioarei, ne face să presupunem că poetul latin se află mai mult sub influinţa oraculelor sibiline decât sub aceea a profeţilor clarvăzători. In tot cazul, Ecloga a IV-a din Eneida lui Virgiliu e mesianică şi tocmai mesianismul ei a făcut-o celebră.

N. NEAGA

Intru mulţi ani, Stăpâne!

Ziarul acesta a anunţat, în două din ultimele sale numere, că *I. P. S. nostru Mitropolit Nicolae* şi-a răscumpărat ziua numelui printr'un dar în bani pe sema Orfelinatului şi că îndătinata recepţie nu va mai avea loc.

Cu toate acestea dragostea clerului şi a poporului, pentru I. P. S. Sa, căuta modalitate de exprimare. Şi a aflat.

Astfel, în ajunul Sf. Nicolae, tinerii din cadrul şcoalelor confesionale, însoţiţi de conducătorii lor, s'au prezentat în capela mitropolitană, unde au executat coruri şi au exprimat cuvinte de filesc omagiu pentru păstorul lor duhovnicesc.

In ziua de Sf. Nicolae, după sf. Liturghie, clerul din centrul Arhiepiscopiei s'a prezentat la reşedinţa mitropolitană şi, prin glasul *P. S. Arhiereu-Vicar Teodor*, a exprimat acelaş simţământ de dragoste curată şi de ataşament către I. P. S. Sa.

Tuturor le-a răspuns *I. P. S. Mitropolit Nicolae*, asigurându-i de părintească grijă şi de strădanie neodihnită întru slava sf. noastre Biserici.

Tălmăcind ecoul acestor manifestaţii creştineşti, adresăm I. P. S. Sale tradiţionala urare:

Intru mulţi ani, Stăpâne!

Şedinţa festivă
a studenţilor teologi dela Sibiu

Festivitatea tradiţională, pe care Societatea de lectură „A. Şaguna" a studenţilor teologi dela Sibiu, o organizează an de an întru pomenirea neîntrecutului mitropolit Andrei, s'a desfăşurat la 30 Noemvrie a. c., în aula Academiei „Andreiane" şi în prezenţa unui public numeros şi ales.

Clerul sibian în frunte cu *P. S. Arhiereu-Vicar Teodor*, intelectualii locali şi foarte mult tineret şcolar, au fost de faţă la desfăşurarea programului comemorativ.

S'au executat coruri sub conducerea păr. prof. *Gh. Şoima* şi s'au recitat poezii bine alese. Păr. prof. Dr. *Nicolae Mladin*, preşedintele de onoare al Societăţii, a rostit cuvântul întroductiv (pe care îl publicăm în altă parte a ziarului), iar studentul din an. IV *Dosofteiu Murariu* a cetit conferinţa: *Biserica şi pacea lumii*.

Mulţumirea sufletească a publicului a fost tălmăcită prin graiul dlor consilieri *Alex. Ataşasiu* şi *Dr. I. Papp*, cari au exprimat în acelaş timp aprecieri măgulitoare pentru activitatea studenţilor. Dl consilier *Al. Atanasiu* a făcut şi o donaţie în cărţi preţioase pe seama bibliotecii Academiei.

La sfârşit, *P. S. Arhiereu-vicar Teodor* a rezumat sensul şi scopul prăznuirii şi a mulţumit asistenţei pentru participare.

Imbelşugarea darului

«Darul şi pacea să se reverse peste voi cu îmbelşugare prin cunoştinţa lui Dumnezeu şi a Domnului nostru Iisus Hristos. Acum nespusa lui putere ne-a dăruit toate cele ce sunt spre viaţă şi spre bună cucernicie, făcându-ne să cunoaştem pe cel ce ne-a chemat prin a sa mărire şi prin a sa virtute" (I Petru 2, 2—4).

Belşugul darului lui Dumnezeu şi al păcii asupra noastră. Se poate un salut mai potrivit pentru praznicul Crăciunului ca acesta?

Crăciunul este prin excelenţă sărbătoarea îndurării lui Dumnezeu. Nici o zi n'a fost mai binecuvântată ca aceasta, în curgerea istoriei lumii. In lumina nopţii tainice a Vifleimului a strălucit pentru omenire marele adevăr, marea mărturie a lui Dumnezeu, care «aşa a iubit lumea, încât pe unul născut Fiul său l-a dat, ca tot cel ce crede întru Dânsul să nu piară ci să aibă viaţă veşnică» (Ioan 3, 16).

In această noapte, în această mare zi, a fost răspândită minunata solie de isbăvire, dela om la om, dela casă la casă, din loc în loc: «Astăzi s'a născut nouă un Mântuitor, care este Hristos Domnul!» (Luca 2, 11).

Iată darul revărsat peste pământeni în cea mai covârşitoare deplinătate.

Câtă pace nu coboară în suflete asemenea dar. Intr'adevăr Crăciunul este şi praznicul păcii. Sărbătoarea păcii pe pământ, a păcii în suflete, a păcii în casele noastre, a păcii între popoare şi naţiuni şi mai presus de acestea, a păcii între Dumnezeu şi om, între Făcător şi făptură, a păcii între cer şi pământ. Nu ni se pare oare că răsună până la urechile noastre prin bezna nopţii şi prin gerul iernii, cântarea de slavă a legiunilor de îngeri: «Mărire întru cei de sus lui Dumnezeu, pe pământ pace, între oameni bună învoire» (Luca 2, 14). „Darul şi pacea să se reverse peste noi cu îmbelşugare". *O, de ne-ar trimite Cerul aceste daruri, mai ales în zilele de astăzi, când omenirea întreagă suspină după acestea.* Astăzi cunosc aproape toate semin ile pământului că nimic trainic şi folositor nu se poate îndeplini fără darul şi binecuvântarea lui Dumnezeu.

Peste tot viaţa omenească ar fi pustie fără darul de sus şi fără pacea pe care ne-a adus-o în lume Domnul Iisus Hristos. Prin naşterea Pruncului Iisus noi am luat cunoştinţă de marea îndurare şi bunăvoinţă a lui Dumnezeu spre noi. Am pipăit inima lui Dumnezeu şi am fost covârşiţi de dragostea Lui, cari stă în aceea că noi fiind păcătoşi, El ne-a iubit totuşi şi trimiţând pe Fiul Său, ne-a dăruit un frate isbavitor, iar prin vrednicia acestuia noi am dobândit un Tată în Dumnezeu. Din vrăjmaşii lui Dumnezeu, nu numai că I-ne-am făcut prietini împăcându-ne, ci în Hristos, am dobândit drepturi de fii.

Fericit este praznicul acestor descoperiri, al acestor taine; sau cum aşa de minunat se exprimă sf. Pavel: «Cu adevărat, mare este taina creştinătăţii: Dumnezeu s'a arătat în trup, s'a îndreptat în Duhul, a fost văzut de îngeri, s'a propovăduit între neamuri, a fost crezut în lume, s'a înălţat întru mărire» (I Timotei 3, 16).

Podoaba praznicului Crăciunului stă în credinţa pe care trebuie s'o avem, vie şi lucrătoare, în darul lui Dumnezeu, care a făcut această minune pentru mântuirea sufletelor noastre.

Anul acesta în foarte multe case din ţara noastră, va intra un Crăciun mai sărac! Trăim în mijlocul unei crize cumplite; lipsuri mari sunt în toate părţile. Cei doi ani de secetă, pe lângă urmările războiului au adus multe necazuri între noi. Crăciunul nostru este un Crăciun sărac. Şi totuşi să rugăm pe Dumnezeu să ne întărească credinţa! Domnul Iisus, care a venit în lume sărac şi smerit şi s'a culcat în ieslea dobitoacelor, prin bogăţia darului Său, a umplut întreg pământul de binecuvântare şi de pace.

In mijlocul lipsurilor de astăzi să cerem cu credinţă aceste daruri: Harul şi pacea, acestea să se reverse cu îmbelşugare peste noi. De am avea credinţă cât un grăunte de mustar, toţi munţii greutăţilor s'ar înlătura din calea noastră, ior noi am putea cânta, împreună cu îngerii Pruncului sfânt, mărire.

Prot. GH. SECAŞ

Aviz oficial

Intru cât un număr oarecare de preoţi şi cântăreţi nu şi-au înaintat la timp — în parte sau total — actele pentru încadrare, cerute cu Circulara noastră Nr. 7343/1946 şi urgentate prin Comunicatele publicate în Telegraful Român Nr. 27—28 din 28 Iulie 1946 şi Nr. 43—44 din 3 Noemvrie 1946.

Prin aceasta facem atenţi pe toţi aceia cari se găsesc în această situaţie, că întru cât nici până *la 22 Decemvrie 1946* nu vor înainta actele cerute, vor rămâne neîncadraţi, adecă fără salar şi vor fi şi pedepsiţi pentru neîndeplinirea dispoziţiunilor date de autoritatea superioară bisericească.

Actele, care trebuiau înaintate sunt:

A. *Pentru preoţi:* absolutorul teologic, diploma de licenţă sau doctorat în teologie, Atestatul sau diploma de capacitate (calificaţiune) preoţească şi ultimul Certificat de studii secundare, în copie legală.

B. *Pentru cântăreţi:* Diploma de cântăreţ şi ultimul Certificat de şcoală primară sau secundară, în copie legală.

C. *Pentru preoţi şi cântăreţi:* Certificatul de serviciu în parohie, la alte instituţiuni publice sau particulare, în original

Numărul prin care a fost recunoscută numirea de Minister în fiecare funcţie publică. *Cei ce nu vor trimite actele pentru încadrare nici acum, vor purta răspunderea pentru neprimirea drepturilor.*

Consiliul Arhiepiscopesc

„Soarele dreptăţii"

Inspiratul imnolog care a compus troparul Naşterii Domnului, numeşte pe Mântuitorul „Lumina cunoştinţei", „Răsăritul cel de sus", dar şi „Soarele dreptăţii".

De asemenea, sf. apostol Pavel spune că preoţia pe care a întemeiat-o Mântuitorul, este o preoţie „după rânduiala lui Melchisedec", adică după rânduiala acelui misterios personaj biblic, al cărui nume se tâlcueşte „Impăratul dreptăţii" (Evrei 7, 2).

Ne întrebăm însă: De ce oare sfinţitul imnolog al Naşterii Domnului a simţit nevoia să-l considere pe Mântuitorul ca „Soarele dreptăţii" şi de ce preoţia lui Hristos trebuia să fie asemenea aceleia a „Impăratului dreptăţii?" Nu era oare virtutea dreptăţii şi pe vremea Mântuitorului socotită printre cele patru virtuţi cardinale şi n'au înălţat filosofii antichităţii adevărate imne acestei virtuţi, pe care o socoteau ca „regina virtuţilor"? „Nici luciafărul şi nici aurora nu sunt demne de atâta admiraţie ca virtutea dreptăţii", spunea Aristotel, iar Cicero făcea din dreptate însuşi fundamentul domniilor *(fundamentum regnorum)*, explicând înţelesul dreptăţii prin faimoasa formulă: *honestum vivere, neminem laedere, suum cuique tribuere.*

Şi totuşi lumea antică n'a stat pe temelia dreptăţii. Cine studiază mai de aproape aşa numita „civilizaţie antică", de care s'au entusiasmat atât de mult oamenii Renaşterii, observă ce tare adânci, ce lipsuri imense prezenta această civilizaţie şi cât de puţină dreptate reală domnea în raporturile sociale. Inşişi filosofii antichităţii nu făceau în multe privinţe decât să justifice anumite stări de fapt, căutându-le întemeieri de ordin filosofic.

Aşa, de pildă, în privinţa cruntei instituţii a sclaviei, care păteză obrazul civilizaţiei antice, cine ar fi crezut că pentru unii filosofi şi moralişti atât de mari, cum au fost aceia pe care i-a avut antichitatea, nu constituia nicio nedreptate faptul că milioane şi milioane de oameni duceau viaţă de animale de muncă, fiind trecuţi printre *lucruri*, nu printre *persoane*, adică putând fi folosiţi în orice fel: vânduţi, batjocoriţi, schingiuiţi şi omorîţi fără nicio răspundere, ba neavând nici măcar dreptul să poarte un nume, dar să mai aibă un bun al lor sau să se bucure de viaţă într'un fel oarecare.

Şi ce este mai trist este faptul că însuşi Aristotel, gânditorul atât de profund în alte privinţe, s'a dovedit a fi cel mai puţin înţelegător dintre filosofii antici în ce priveşte soarta sclavilor. Pentru el, oamenii se împărţeau în două categorii: unii care sunt dela natură făcuţi să fie robi şi alţii care dela natură sunt făcuţi să fie liberi. Şi este important de menţionat că şi Platon, cu tot idealismul înalt al cugetării sale filosofice, ierarhiza pe cetăţenii utopicei sale *Republici* în clase sociale fixe şi suprapuse — în frunte, firesţe, cu filosofii

Nici bogăţiile nesfârşite ale câtorva familii privilegiate, în mijlocul celei mai mari mizerii care a existat vreodată, nu turburau prea mult pe filosofii antici. Şi aceasta şi din pricină că un înţelept ca Seneca poseda el însuşi averi care se pot compara în vremea noastră cu acelea ale lui Rockefeller sau ale familiei Rothschild.

Şi dacă cei puţin marii bogătaşi ai antichităţii s'ar fi îngrijit ca săracii din vremea lor să guste măcar firimiturile ce cădeau dela mesele lor îmbelşugate. Dar nu s'a întâmplat această minune. Nici vorbă de asistenţă socială *organizată* în strălucitele cetăţi antice, unde mizeria celor săraci era de nedescris.

Cât despre starea socială a femeii şi a copilului în antichitate, ar fi multe de spus. Dacă însuşi Platon socotea femeia ca fiind *esenţialmente* inferioară bărbatului şi propunea ca femeile să fie comune bărbaţilor, iar copiii rezultaţi din aceste întâmplătoare întâlniri dintre barbaţi şi femei să fie crescuţi de stat, apoi ce să mai zicem despre starea *reală* a femeii, care în majoritatea cazurilor era un fel de minoră, dacă nu chiar o sclavă, fără drepturi de avere proprie, fără libertăţi şi fără bucurii.

Copilul avea o situaţie şi mai nefericită, putând fi acceptat sau respins de tatăl său, vândut uneori, expus adesea, pentru a fi luat de trecători sau de bandele de nemiloşi exploatatori de copii găsiţi sau furaţi.

Intr'o lume ca aceasta, fără iubire şi fără dreptate, într'o lume care se prăbuşea din pricina propriilor sale păcate, în această civilizaţie antică decadentă, s'a întâmplat însă un eveniment ce părea la început să nu aibă nicio importanţă. Undeva, într'un obscur orăşel din Iudeea, s'a născut un prunc, despre care avea să se spună mai târziu, că este „Soarele dreptăţii" şi „Impăratul dreptăţii".

De sigur, nu se născuse unul dintre acei răsvrătiţi, care ridicau moralul mulţimilor şi le dădeau pentru o clipă sentimentul apropiatei răzbunări împotriva asupritorilor. Dacă lucrurile s'ar fi întâmplat aşa, dacă Iisus n'ar fi fost decât un revoluţionar, care cu o ceată de aderenţi ar fi voit să pună mâna pe putere şi să alunge pe Romani din Iudeea, apoi pâlpâirea aceasta de o clipă s'ar fi stins fără urme apreciabile.

Venirea lui Iisus a avut însă alt sens, mult mai înalt, şi de aceea „răscoala" produsă de El, aproape neobservată la început, avea să zdruncine din temelii toate aşezările sociale ale lumii antice. Căci Iisus a venit pentru a restaura pe om în demnitatea sa primordială de fiu al lui Dumnezeu, demnitate pe care o pierduse prin păcat. Odată restabilită filiaţiunea divină a omului prin jertfa Mântuitorului, urmează să se stabilească şi raporturi de iubire şi frăţie universală între fiii aceluiaşi Părinte, independent de neamul din care fac parte, de clasa socială, de starea materială sau culturală. Toate aceste bariere ale frăţiei universale trebuiau să cadă, ca fiind urmări ale înstrăinării omului de Părintele său ceresc. „Nu mai este iudeu nici păgân, nici rob, nici liber, nici bărbat, nici fe-

FOIŞOARA

Sf. Grigorie de Nissa:

Intruparea, condiţie a mântuirii omului[1]

Se pune întrebarea: care e pricina că Dumnezeu s'a coborît până la o asemenea umilire? Parcă totuşi îţi vine să te îndoeşti în credinţă cum de a fost posibil că Dumnezeu, fiinţa cea nemărginită, cea mai presus de cuget şi de cuvânt, Cel care întrece orice cinste şi mărire a fost în stare să se amestece cu stricăciunea firii omeneşti, scoborând astfel, prin această părtăşie cu cele de jos, chiar şi cele mai sublime lucrări ale Dumnezeirii.

Nu vom întârzia să dăm şi aici un răspuns potrivit cu măreţia divină. Intrebi de ce a luat Dumnezeu trup omenesc? Dar ia depărtează din om darurile date de Dumnezeu şi ai să vezi că nu mai ai dupăce să recunoşti în el pe Autorul său. Căci doar după darurile primite se cunoaşte binefăcătorul, aşişderea după cele ce vedem că se întâmplă în lume putem cunoaşte firea Făcătorului lumii.

Iar dacă însuşirea de căpetenie a Dumnezeirii e dragostea de oameni, atunci iată răspunsul la ceea ce cauţi, iată pricina pentru care s'a întrupat Dumnezeu. Firea noastră cea slăbănogită într'adevăr că avea lipsă de doctor, omul căzut de istoveală aştepta pe dătătorul ei, cel ce se depărtase de părtăşia binelui avea lipsă de îndrumătorul care să-l readucă de unde plecase, tânjea după lumină cel ce zăcea la întunerec, cel căzut în robie îşi aştepta isbăvitorul, cel legat pe cel care să-l deslege, cel din jugul sclaviei pe slobozitorul său.

Erau aceste lucruri atât de mici şi de neînsemnate, încât să nu poată îndemna pe Dumnezeu să coboare să cerceteze pe oameni cum cercetează un doctor pe bolnavii săi, mai ales în starea nenorocită şi vrednică de milă în care se găsea omenirea?

S'ar putea obiecta că Dumnezeu ar fi putut face bine omului şi dacă nu s'ar fi îmbrăcat în neputinţele şi durerile firii omeneşti. Cel ce a pus rânduială în lumea întreagă numai printr'un act de voinţă şi care a dat viaţă nimicului printr'o singură pornire a dorinţii sale, de ce n'a smuls şi pe om din ghiarele duşmanului printr'o autentică şi dumnezeiască opintire a puterii sale, dacă i-ar fi plăcut s'o facă?

De ce face, dimpotrivă, ocoluri atât de mari, luând asupră-şi haină trupească spre a intra în lume prin naştere, pentruca apoi să treacă în mod consecutiv prin toate etapele şi vârstele omeneşti şi în urmă să guste şi moartea şi abia prin învierea propriului trup să atingă ţinta sa de răscumpărare, ca şi când nu i s'ar fi permis să rămână la înălţimea măririi sale dumnezeeşti şi deacolo să mântuiască pe om printr'un decret oarecare, lăsând la o parte marile ocoluri pe care le-a făcut? De aceea trebue să stabilim înc'odată adevărul în faţa acestor fel de obiecţiuni, pentruca nici o piedecă să nu mai stea în calea credinţii acelora cari caută cu sete explicarea raţională a învăţăturii creştine.

In definitiv, cu ce se uneşte, potrivit doctrinei noastre, Dumnezeirea? Cu slăbiciunea propriu zisă, care isvorăşte din răutate, sau cu elementul schimbător din firea noastră? Dacă, de fapt doctrina noastră ar susţine că Dumnezeu s'a născut în chip păcătos din ceea ce fusese interzis, atunci ar trebui să fugim de absurditatea unei învăţături care nu se pricepe să-şi facă despre Dumnezeu nici măcar o idee sănătoasă. Dacă, dimpotrivă, am afirma că Dumnezeu s'a unit cu firea noastră, care ea însaş tot din El îşi are începutul şi fi-

[1] Capitolele 14—16, 21—23 din „Marele cuvânt catehetic" al Sf. Grigorie de Nissa, care va apărea în curând în traducere românească împreună cu alte scrieri ale acelaiaş sfânt Părinte.

meie, căci toţi sunteţi una în Iisus Hristos" (Galateni 3, 28), sunt cuvintele care rezumă pentru de-a-pururi ideile celei mai adânci şi mai durabile revoluţii sociale din câte se puteau concepe vreodată. Revoluţie al cărui cod social îl găsim în dumnezeeştile versete al predicii de pe munte.

S'ar putea obiecta însă că nedreptăţile sociale ale lumii antice n'au dispărut dintr'odată, ca prin farmec, în urma predicii de pe munte şi a propovăduirii Apostolului neamurilor.

Intr'adevăr, sclavia a durat încă multă, foarte multă vreme, cu toată propovăduirea iubirii creştine şi cu toate pledoariile Sfinţiior Părinţi răsăriteni, în deosebi, în favoarea eliberării sclavilor, dar sămânţa abolirii sclavajului fusese aruncată şi realizarea acestei fundamentale reforme sociale şi umanitare nu avea să fie altceva decât rodirea seminţei evanghelice a iubirii aproapelui.

De asemenea, nu se poate spune că îndată ce s'au auzit cuvintele apostolulu Pavel: „Nu mai este Iudeu, nici păgân", au şi căzut barierele dintre popoare şi că Iudeii, Grecii, Romanii au început să considere ca fraţi pe cei de alt neam, pe care până atunci îi socoteau ca „barbari". Au trebuit să treacă multe secole, până când ideea creştină a frăţiei universale să se înscrie pe frontispiciul civilizaţiei moderne şi vor mai trebui poate multe secole, până când această idee să-şi dea toate roadele apropierii şi iubirii între popoarele lumii.

Acelaşi lucru se poate spune şi cu privire la egalitatea sexelor, preconizată laconic de marele Apostol în cuvintele „Nu mai este bărbat, nici femee", adică nu mai există privilegii bărbăteşti şi stare de inferioritate a femeii, cum nu mai există nici copii la bunul plac al tatălui lor. Dar este un lucru ştiut că desfiinţarea poligamiei, sfinţenia căsătoriei şi respectul drepturilor femeii şi copilului sunt titluri de glorie ale civilizaţiei creştine.

In sfârşit, n'a dispărut mizeria din lume sub dogoarea dragostei creştine şi nedreptăţile sociale în general sunt departe de a fi definitiv înfrânte, dar nu-i mai puţin adevărat, că primele instituţii de asistenţă socială organizată au luat naştere din îmboldul iubirii creştine, iar în ce priveşte nedreptăţile sociale, este destul să amintim că chiar în Constituţia votată de Convenţie, îndată după Revoluţia franceză, citim la art. 2, privitor la drepturile şi datoriile omului, aceste cuvinte textual evanghelice: „Nu faceţi altuia ceea ce n'aţi voi să vi se facă; faceţi necontenit altora binele ce aţi voi să-l primiţi". Ceea ce înseamnă că spiritul iubirii creştine a pătruns destul de adânc în societatea omenească şi că reformele juridice, politice şi sociale de multe secole încoace reflectă o mentalitate creştină, chiar şi atunci când s'ar părea că n'au nimic de a face cu creştinismul. Cercetătorii imparţiali ai evoluţiei sociale sunt de altfel de acord a recunoaşte imensul progres social ce s'a realizat de aproape două mii de ani încoace, în ţările devenite creştine şi sub înrâurirea creştinismului.

Dar opera civilizatoare a creştinismului nu este nicidecum terminată. Dreptatea socială înaintează cu greu, întâlnind păcatul la fiecare pas. Noi credem însă că până la urmă dreptatea va învinge şi mult dorita împărăţie a lui Dumnezeu pe pământ — adică împărăţia dreptăţii şi a iubirii — se va aşeza pentru de-a-pururi în lume, scăldată în razele „Soarelui dreptăţii".

Emilian Vasilescu

Nr. 13101/1946

Circulară

Către toate Oficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscopia ortodoxă română de Alba Iulia şi Sibiu.

Dispunem tuturor oficiilor noastre parohiale şi protopopeşti ca până la data de 25 Ianuarie 1947 să pregătească bugetele parohiale pe 1947 şi conturile de gestiune pe anul 1946, să le aprobe prin consiliile şi adunările parohiale, apoi cel mai târziu până la 25 Ianuarie să le înainteze oficiilor protopresbiterale.

Oficiile protopopeşti vor înainta aci bugetele până la 1 Februarie 1947, iar conturile de gestiune cel mai târziu până la 28 Februarie 1947.

Sibiu, 16 Decemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

Concertul

de colinde şi cântece de stea al Şcolii de cântăreţi bis. „Dimitrie Cunţan" din Sibiu

Păstrătoare a unei frumoase tradiţii, Şcoala de cântăreţi bisericeşti „Dimitrie Cunţan" din Sibiu, a dat Duminecă 15 Decemvrie a. c., un reuşit Concert de colinde şi cântece de stea.

Concertul a avut loc în sala festivă a Prefecturii la orele 11,30 a. m., în prezenţa *P. S. Arhiereu-vicar Teodor* şi a unui public numeros.

Programul a fost compus din colinde, cântece de stea şi declamări, bucăţile corale fiind executate de corul şcoalei condus de prof. Diacon A. Scurtu.

In cadrul programului a conferenţiat prof. Diacon *Eugeniu Muntean*, despre obiceiurile de Crăciun în tradiţia poporului

---

Mulţumită publică

Rectoratul Academiei teologice „Andreiane" din Sibiu mulţumeşte călduros, pe această cale, P. C Prot. Iordan Curcubătă, paroh ortodox român în Budila (Braşov), pentru contribuţiunea de Lei un milion, pe care a binevoit a o vărsa la „Fondul Preot Ioan Curcubătă şi preoteasa Aurelia"

Starea actuală a acestei fundaţiuni este de Lei 1.506,630 capital şi interese. Restul dobânzilor a fost utilizat pentru procurarea de cărţi pe seama Bibliotecii şcoalei noastre, conform dispoziţiei donatorului.

Rectoratul

La prăznuirea lui Şaguna

Dacă ne-am pune întrebarea: care este dimensiunea temporală a veacului nostru?, singurul răspuns valabil ar fi: veacul nostru este veacul viitorului. Trecutul nu-l interesează: e pentru el cel mult un vis patriarhal depăşit sau o amintire vagă; prezentul nu-l satisface. Singur viitorul îşi deschide larg porţile tuturor posibilităţilor imaginabile. Totul se proectează sub zările viitorului. Oamenii de azi sunt ca un copac ale cărui ramuri în tensiunea lor spre zări înfinite, au uitat de rădăcinile înfipte în glia trecutului. Ei trăiesc cu o putere halucinantă în viziunea, în dimensiunea viitorului...

Oare pentru un astfel de veac mai are Şaguna ceva de spus? Nu cumva e o figură a trecutului, fără prelungiri în actualitate şi cu atât mai puţin în viitor? — De sigur, dacă Şaguna ar aparţine numai trecutului, prăznuirea lui — chiar şi atunci când se împlinesc 100 de ani dela venirea lui ca vicar în Sibiu — ar avea semnificaţii restrânse, cu ecouri într'un cerc de romantici admiratori ai trecutului... Dar Şaguna — oricât s'ar părea de paradoxal — nu aparţine numai trecutului: el aparţine şi viitorului. De ce? — Pentrucă viziunea lui existenţială, în care se îngemănează Ortodoxia şi poporul, îşi extinde hotarele peste limitele trecutului şi ale prezentului, până sub zările înfinite ale veşniciei...

Marele merit al lui Şaguna a fost acesta: de a fi sesizat caracterul dinamic al Ortodoxiei de a fi pus în lucrare potenţele ei creatoare şi astfel de a fi făcut din Biserica ortodoxă sufletul redeşteptării naţionale şi al progresului real, nestăvilit în toate domeniile... Căci, fără de nici o îndoială, Ortodoxia, ca prezentă a lui Hristos în taina sufletului românesc, angajează cu o intensitate supremă toate energiile spirituale ale poporului şi le fructifică în toate compartimentele vieţii. Ortodoxia, în concepţia lui Şaguna, nu este literă moartă ci duh carele face viu; ea nu este un trecut împietrit, o formă arhaică, o coajă străveche, care — în mod firesc — va fi lăsată în urmă, desghiocată şi lepădată de evoluţia vremurilor, ci însuşi principiul de viaţă şi înoire permanentă a tuturor veacurilor. Ortodoxia nu e tradiţionalism îngheţat, ritualism formal şi bigot, nostalgie neputincioasă după un trecut de mult apus: ea este avânt spre viitor, la capătul căruia străluceşte cu o putere de atracţie neîntrecută viziunea serafimică a unui «pământ nou şi cer nou», transfigurat de lumina iubirii divine. Ortodoxia este tensiune eshatologică spre realizarea unei desăvârşiri cosmice şi umane inegalabile. Ea trăeşte în dimensiunea viitorului: trecutul şi prezentul — faţă de ceea ce reprezintă viitorul — sunt (în concepţia o todoxă) numai o arvună, o palidă anticipare. Ortodoxia este astfel viaţa Duhului Sfânt în lume, prin care se plăsmuesc în permanenţă popoarele, veacurile, sufletele, zămislind cu o putere neistovit creatoare printre alte şi alte rândueli.. Ea este ethosul divin al lumii şi al istoriei, e seva prin care înmuguresc toate primăverile istoriei. Aceasta este Ortodoxia în concepţia şi realizarea lui Şaguna.

Stăm la o cotitură de veacuri: privim cu pasiune sau cu îngrijorare spre viitor. Dela el aşteptăm totul. Măreaţa noastră prăznuire, a studenţimii teologice, în vâltoarea vremii de azi, vrea să proecteze ca o rază de lumină din marea personalitate a lui Şaguna, adevărul netrecător, valabil ieri, azi şi mâne, că Duhul lui Dumnezeu este cel ce zideşte veacurile şi înalţă neamurile. El stăpâneşte peste toate şi în toate şi din plenitudinea nesecată a vieţii Lui se va plămădi şi viitorul şi va lua chip aevea cetatea visurilor noastre...

Diacon Dr. **N. MLADIN**

Dl Ministru L. Pătrăşcanu la Sibiu

Duminecă 15 l. c., a sosit în oraşul nostru, fiind învitat de Comitetul de conducere al Despărţământului „Astra", dl Prof. univ. *Lucre iu Pătrăşcanu*, titularul Departamentului Justiţiei.

Inainte de masă a asistat la solemnitatea depunerii jurământului a celei de-a 94-a promoţii de elevi din ctg. 1946 a Şcoalei de ofiţeri de Infanterie şi Administraţie din Sibiu, precum şi la Concertul inaugural al „Filarmonicei Populare" din sala cinematografului „Corso".

D. a. la orele 16, dsa a ţinut la Teatrul Municipal, în cadrele Despărţământului „Astra", o conferinţă despre Vasile Conta.

In seara aceleiaşi zile, dsa a părăsit oraşul nostru.

Nr. 12945/1946

Circulară

către toate dficiile protopopeşti şi parohiale din Arhiepiscoort. rom. de de Alba-Iulia şi Siciu

Discul dela Botezul Domnului, pentru fondul Mitopolitan se va purta în anul acesta în toate bisericile din Arhiepiscopia noastră Sumale încasate se vor trimite de fiecare oficiu parohial până la 25 Ianuarie 1947, oficiului protopopesc de care aparţine, iar oficiul protopopesc le va trrimite oficiului nostru de cassă pe lângă un raport al tuturor parohiilor cu sumele încasate până la 1 Febr. 1947

Sibiu, 12 Decemvrie 1046.

Consiliul Arhiepiscopesc

---

inţa, atunci în ce constă greşala credinţii noastre, în ce priveşte ideea despre Dumnezeu, câtăvreme nicăeri în această credinţă a noastră despre Dumnezeu nu e vorba de o înclinare spre patimă sau spre slăbiciune? Căci noi nu zicem că, vindecând pe bolnav, trebue să se îmbolnăvească numai decât şi doctorul, ci vom spune că el, chiar dacă ia contact cu boala, tot rămâne teafăr.

Dacă naşterea nu este o slăbiciune sau un rău, atunci nu este nici viaţa. Dimpotrivă, patima poftei este aceea care duce la naşterea omului şi pornirea noastră spre rău, acestea formează adevărata boală a firii umane. Credinţa creştină spune, însă, că Dumnezeu e străin şi de una şi de alta. Dacă zămislirea lui nu s'a făcut din poftă şi dacă viaţa lui e lipsită de păcat, atunci ce răutate sau ce slăbiciune ar mai putea fi aceea, de care s'ar mai putea afirma că Dumnezeu ar putea fi părtaş? Iar dacă cineva ar spune că şi despărţirea sufletului de trup ar fi tot o dovadă de păcătoşenie, atunci cu atât mai vârtos ar trebui socotită împreunarea lor căci dacă despărţirea a ceea ce a fost' unit e rău, atunci de ce n'ar fi şi împreunarea lor, ştiind că tot mişcare e şi în adunarea părţilor ca şi în împrăştierea întregului? De aici urmează că ultima mişcare trebuie să primească aceiaş numire ca şi cea dintâi. Iar dacă prima mişcare pe care o numim naştere, nu e un rău, atunci nici cea de a doua mişcare pe care o numim moarte şi care aduce desfacerea sufletului în mod logic de trup, nu poate fi socotită ca rău.

In legătură cu Dumnezeu, noi afirmăm că a trecut prin amândouă felurile de mişcări, dintre care una leagă sufletul de trup iar cealaltă îl desparte. Mai spunem că această împreunare a lui Dumnezeu cu noi, s'a făcut şi în partea simţuală şi în cea raţională şi că a găsit cu cale, pe urma acestei tainice şi inexplicabile împreunări, ca ceea ce s'a unit odată, adică sufletul şi trupul, să şi rămână împreunate pe vecie.

Intrucât, potrivit mersului ei natural firea omenească înclina — chiar şi'n persoana divină — spre despărţirea sufletului de trup, Mântuitorul a unit din nou, printr'o putere dumnezeiască, parcă lipindu-le cu un fel de clei, cele două: sufletul cu trupul, împreunând într'o unire inseparabilă ceea ce până atunci fusese cu totul despărţit. Aceasta e învierea, reîntoarcerea la unire nedespărţită, a ceea ce fusese împrăştiat prin destrămare, pentruca astfel să fie posibilă revenirea omului la starea lui harică dela început şi să i se redea viaţa de veci, dupăce, sigur, prin moartea noastră, răutatea intrată'n fire va fi fost înlăturată, întocmai cum se împrăştie pe jos şi dispare lichidul dintr'un vas care s'a spart şi care acum nu-l mai poate încăpea.

După cum începutul morţii era într'un singur om şi dealci s'a transmis apoi la întreagă firea omenească, tot aşa şi începutul învierii trece dela unul la toată omenirea. Căci Cel care a unit din nou cu propriul său suflet trupul pe care şi l-a luat — datorită puterii, comunicate dintru început şi sufletului şi trupului, — tot Acela a amestecat într'un mod şi mai cuprinzător substanţa spirituală cu cea simţuală, încât începutul urmează un drum firesc până la sfârşit. Căci, după cum în omenirea pe care Hristos a îmbrăcat-o din nou, sufletul e redat din nou trupului după desacompunere, tot astfel după reunirea prin înviere, dela un prim început se întinde lucrarea asupra întregii omeniri. Aici este taina planului dumnezeesc privitor la moarte şi la învierea din morţi: prin moarte sufletul e despărţit de trup, însă fără să pună piedici mersului firesc al naturii s'a pus deacurmezişul, dar apoi iarăşi din din nou le-a împreunat prin înviere spre a fi El însuşi deacum punctul de plecare al vieţii şi al morţii, oprind pedeoparte în sine descompunerea naturii produsă de moarte, iar pe de alta devenind El însuşi un principiu de reunire a celor despărţiţi.

Trad. T. Bodogae

(Va urma)

Sprijiniţi cu drag
Telegraful Român

Lucrările Sf. Sinod

In zilele de 9—11 Decemvrie 1946 s'au desfăşurat, la Bucureşti, lucrările din sesiunea ordinară de toamnă a Sf. Sinod, sub preşidenţia *I. P. S. Patriarh Nicodim.* După doxologia din biserica sf. Patriarhii, Inalţii Chiriarhi s'au întrunit în palatul patriarhal, de faţă fiind şi dl *Radu Roşculeţ*, ministrul Cultelor.

Cu acest prilej, dl R. Roşculeţ a rostit o cuvântare, în care, printre altele, a declarat: „Biserica având caracterul de veşnicie trebue să fie scutită de contingenţele politice, care variază după epocă sau anumite momente istorice din viaţa popoarelor"...

Apoi: „In ceea ce priveşte problema raporturilor juridice dintre Stat şi Biserică, guvernul înţelege să respecte deplin autonomia bisericească, în spiritul şi litera art. 22 din Constituţie şi art. 4 din Legea de organizare bisericească din 1925".

In cadrul lucrărilor sale, Sf. Sinod a aprobat noui manuale de religie, tipăriri de cărţi religioase şi de propagandă religioasă, editarea unor cărţi de ritual; a recunoscut validitatea hirotoniei preoţilor din Divizia „Tudor Vladimirescu", iar preoţilor profesori de religie le-a recunoscut dreptul de a funcţiona ca ajutori pe lângă o biserică parohială fixată de chiriarhii respectivi.

S'a discutat şi problema învăţământului religios în general, hotărîndu-se să se facă demers la Ministerul Educaţiei Naţionale pentru a i se acorda acestuia însemnătatea cuvenită şi numărul necesar de ore.

Mai mulţi ieromonahi au fost ridicaţi la rangul de arhimandriţi, iar cu locotenenţa Episcopiei Maramureşului a fost încredinţat *P. S. Lalu.*

P. S. Episcop *Policarp Morusca* îşi va relua activitatea de conducător duhovnicesc al Românilor din America.

Vizita Sf. Sinod la Parlament

In ziua de 11 Dec. c., membrii Sf Sinod în frunte cu I. P. S. Sa Patriarhul *Nicodim* al României, au făcut o vizită Adunării deputaţilor.

Cu acest prilej reprezentanţii Bisericii au exprimat încrederea şi recunoştinţa faţă de guvernul Ţării şi faţă de membrii parlamentului, dând binecuvântarea lor lucrărilor parlamentare.

După cuvântul cald al maestrului *M. Sadoveanu*, preşedintele Camerei, deputaţii au salutat cu puternice ovaţiuni prezenţa membrilor Sf. Sinod în mijlocul lor.

In numele Bisericii, P. S. Sa *Atanasie Dincă*, Locţiitor de Episcop al Râmnicului, a rostit un cuvânt, în care a subliniat următoarele:

„Guvernul s'a dovedit într'un timp foarte scurt capabil de lucruri foarte mari pentru neamul nostru, redându-ne Ardealul pentru care îi mulţumim, împroprietărind ţărănimea pentru care deasemenea Sinodul aduce cele mai adânci mulţumiri, pacificând neamul nostru şi ferindu-l de convulsiunile altor neamuri şi aceasta numai datorită înţelepciunii, dragostei de ţară şi hotărîrii în lucru a guvernului nostru".

Apoi I. P. S. Sa Patriarhul *Nicodim* s'a ridicat şi a spus:

„Am ţinut şi noi micul nostru Parlament bisericesc aici aproape şi terminând lucrările noastre, înainte ca să ne despărţim şi să plece fiecare la locul său, am ţinut din toată inima să facem reprezentanţilor naţiunii această vizită.

Din partea mea, binecuvintez Adunarea şi pe coducătorii ei şi urez dela Dumnezeu spor în conducere, în spre binele Ţării şi Neamului nostru românesc.

Binecuvântez Adunarea Dv. şi din tot sufletul îi fac urările mele de bine."

Dl *Dr. Petru Groza*, preşedintele Consiliului de Miniştri, a venit la tribună pentru a mulţumi înalţilor oaspeţi şi a scoate în evidenţă unitatea dintre conducătorii Ţării şi Biserică, spre binele şi propăşirea poporului românesc. Dsa a spus printre altele:

„Inalt Prea Sfinţite şi Prea Sfinţiţi Părinţi, crescut în spiritul democratic al Bisericii noastre şaguniene din Ardeal aduc omagiul meu şi al Guvernului pe care am cinstea să-l prezidez, Bisericii ortodoxe, Sinodului acestei Biserici ieşit din voinţa populară, pentru faptul de a căuta întâlnire cu dnii deputaţi, cu acest Parlament eşit deasemenea din voinţa poporului.

Biserică, Guvern, Corp Legiuitor cu toţii suntem în slujba acestui popor dornic de pace, de muncă creatoare, sătul de ură, de pismă, de şovinism agresiv, cu totul potrivnic războaielor.

Astfel constituiţi cu toţii împreună în această ţară, vom realiza mult şi multe pentru propăşirea poporului român, pentru propăşirea tuturor naţionalităţilor conlocuitoare şi pentru încadrarea ţării noastre, scumpei noastre Românii, în şirul popoarelor şi ţărilor care sunt puse în slujba păcii şi a progresului uman."

Timp de câteva minute Camera a aclamat pe vizitatori.

Moş Crăciun, nu uită pe orfani

Mare taină s'a petrecut când ceriul a hotărît să cerceteze pământul. S'a născut atunci un Prunc, dintr'o mamă din neam mare şi s'a sălăşluit în ieslea dobitoacelor. In felul acesta a coborît Iisus Hristos în lume. Pe această cale săracă şi smerită. O, cât de minunate sunt căile Tale Doamne!

In felul acesta Iisus Mântuitorul este al tuturor şi al săracilor şi al celor necăjiţi şi obidiţi. In felul acesta Moş Crăciun cercetează cu darurile sale pe toţi. Şi pe cei săraci şi pe orfani. Ceriul ne-a covârşit cu dragostea sa, cu blândeţea, bunătatea, smerenia, îngăduinţa şi cu iertarea de care a dat dovadă. Această mare faptă a lui Dumnezeu trebuie să afle următori în mijlocul pământenilor.

Dăm mărire lui Dumnezeu, că bunătatea semănată odinioară în lume, nu şi-a pierdut rădăcina. Mai sunt şi în veacul nostru creştini adevăraţi, cari nu uită pe orfani şi pe cei năcăjiţi.

La această rubrică a noastră pomenim fapta unei femei văduve şi sărace din Şura-mică, de 73 de ani, care a ţinut din puţinul ei să jertfească pentru copilaşii din orfelinatul nostru suma de *Lei 5.000.* O, binecuvântaţi bănuţi ai văduvei!

Un preot refugiat, care ne-a rugat să nu-i pomenim numele, a dat pentru orfani *50.000 lei.* Altă pildă mişcătoare avem dela bolnavii şi personalul sanatorului T. B. C. din Geoagiu cari au colectat pentru orfanii noştri *lei 252.700.* De praznicul Naşterii Domnului preţuim aceste daruri eşite din jertfă şi suferinţă în chip deosebit. De bucuria Crăciunului pomenim acum şi câteva daruri din părţi mai înstărite.

Parohia Sebeş-Alba a colectat pentru orfelinat în preţ de 6 milioane lei; Poiana-Sibiului în preţ de 5 milioane lei; Braşov I. A. R. de 1 milion; Sebeşul de jos suma de lei 1.324.000; Şercăiţa suma de 1.270.000 Lei; Certejul de sus suma de 510.000 lei; Săsăuşul suma de 580.000 lei etc.

Sfânta Mânăstire dela Sâmbăta de sus a dăruit pentru orfanii din orfelinatul nostru un porc gras.

In felul acesta, Moş Crăciun nu uită de copilaşii orfani, ocrotiţi cu dragoste în casa Bisericii, la Sibiu.

REFERENT

C. E. C.
Sucursala Sibiu

Din cauza lucrărilor de BILANŢ, Casseria SUCURSALEI C. E. C. SIBIU, este închisă în zilele de 23, 24, 28, 30 şi 31 Decemvrie a. c. In ziua de 27 Dec. c. (Sf. Ştefan) Cassieria lucrează. Ghişeele Oficiilor P. T. T. lucrează normal.

[61] 1—1 C. E. C., Sibiu

Noul abonament la

„TELEGRAFUL ROMÂN"

Cu considerare la costul actual al hârtiei, tiparului şi cheltuielilor de expediţi, abonamentul pe anul 1947 a fost fixat precum urmează:

parohii clasa I	*Lei 150.000*
„ „ *II*	„ *120.000*
„ „ *III*	„ *100.000*
particulari	„ *100.000*
autorităţi şi străinătate	„ *150.000*
abonamente de sprijin	„ *200.000*
America 10 Dolari	

Taxele de publicare a concurselor:

protopopi	„ *200.000*
parohi clasa I	„ *150.000*
„ „ *II*	„ *120.000*
„ „ *III*	„ *100.000*
cântăreţi bisericeşti	„ *100.000*
Costul inserţiunilor un cm²	„ *200*

Administraţia „TELEGRAFULUI ROMÂN"

INFORMAŢIUNI

INTERNE:

Mulţămire. *Inalt Prea Sfinţia Sa Mitropolitul nostru Nicolae mulţămeşte şi pe această cale, celor cari i-au trimis felicitări şi i-au făcut urări de ziua numelui şi împărtăşindu-le arhiereştile Sale binecuvântări, le face tuturor urări de prosperitate.*

M. S. Regele a deschis campania ajutorării de sărbători a regiunilor lovite de secetă, dăruind al 3-lea vagon de grâu.

La 1 Decemvrie a. c. a avut loc deschiderea solemnă a Parlamentului Ţării. Cu acest prilej M. S. Regele Mihai I a dat cetire unui Mesaj Regal, în care a spus printre altele: *„Biserica va trebui să capete tot sprijinul în vederea împlinirii nobilei misiuni ce-i revine în viaţa Statului nostru".*

Cu prilejul recentei remanieri a guvernului, dl Radu Roşculeţ a fost numit Ministru al Cultelor.

P. C. Sa Prot. stavr. Dr. Vasile Sava a fost numit Vicar al Episcopiei Clujului.

Dl Prof. **At.** Lipovan a scos vol. II din lucrarea: Cântări bisericeşti pentru toate sărbătorile de peste an.

EXTERNE:

Lucrările O. N. U.-lui vor continua şi în anul 1947.

Conferinţa Miniştrilor de Externe dela New-York a definitivat tratatele de pace cu fostele ţări satelite. După 10 Ian. 1947, România va primi spre examinare tratatul de pace.

Crucea Roşie internaţională a făcut României o donaţie în valoare de 190 miliarde Lei.

Dl Molotov a fost ales membru de onoare al Academiei de Ştiinţe a U.R.S.S.

Alegerile pentru Sovietul Suprem în diferitele republici sovietice au fost fixate pe data de 9 Februarie 1947.

Situaţia din Grecia se menţine critică.

Din prilejul împlinirii a 40 de ani de existenţă, ziarul „America" al Românilor din Statele-Unite, a apărut — la Cleveland Ohio — într'un număr festiv deosebit de frumos.

La 10 Dec. c. popoarele Uniunii Sovietice au sărbătorit a 10-a aniversare a Constituţiei Staliniste.

La Belgrad s'a ţinut recent Congresul tuturor Slavilor.

Dl Leon Blum a fost desemnat şef al guvernului francez.

(60) 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de cl. III-a **Săcămaş** cu filiile **Stăncesti** şi **Ohaba**, din protopopiatul Dobra, jud. Hunedoara, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.

2. Sesiune parohială 7,133 jug. arător de prima calitate, 4,1452 jug. fâneţe, folosinţa unei grădini de 684 stj., iarba şi fructele din cimitirul bisericii.

3. 20 metrii steri lemne de foc din pădurea bisericii. Fasonatul şi transportul privesc pe preot.

4. Casă parohială în stare bună, constătătoare din 3 camere.

5. Dela filiile Stăncesti şi Ohaba câte 20 litri de porumb sau grâu.

6. Venitele stolare obişnuite în parohie şi filii.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza regulat la şcoala primară din materă. Va predica în fiecare Duminecă şi sărbătoare şi va administra normal filiile.

Cererile de concurs, însoţite de toate actele necesare şi autorizaţia dela Prea Veneratul Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român din Dobra, j. Hunedoara.

Concurenţii se vor prezenta în parohie într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviinţarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoştinţă cu credincioşii.

Dobra, la 15 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Dobra în conţelegere cu Consiliul parohial din Săcămaş.

Alex. Florea,
protopop

Nr. 12.155/1946 Şcol.

Concurs

Pentru suplinirea catedrelor de limba latină-elină, filosofie-drept şi educaţie fizică dela Liceul ort. rom. de băeţi „A. Iancu" din Brad în anul şcolar 1946/1947 se publică concurs cu termin de 15 zile dela întâia publicare în „Tel. Român".

Dela candidaţi se cere să fie cel puţin licenţiaţi în specialitate.

Salarul împreunat cu aceste posturi este la fel cu cel dela şcolile secuddare ale Statului.

Cererile vor fi înaintate în termin Consiliului arhiepiscopesc ortodox român din Sibiu.

Sibiu, din şedinţa secţiei şcolare, ţinută la 25 Noemvrie 1946.

Consiliul Arhiepiscopesc

59 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa II **Romos** din protopopiatul Orăştie, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariţie în Telegraful Român.

Beneficii:

1. Salar dela Stat.

2. Jumătate din chiria caselor parohiale folosite ca edificiu şcolar.

3. Sesiunea parohială şi anume: 10 jugăre arător în hotarul comunei Romos şi 6 jugăre fânaţ în hotarul comunei Vaidei.

4. Folosinţa cimitirului vechiu.

5. Cantitatea de lemne ce rezultă din parchetul scadent anual din pădurea bisericii, micşorată cu 4 m. steri, cari se dau pentru încălzitul bisericii.

6. Stola obişnuită în parohie.

Indatoriri:

Preotul ales va catehiza în mod gratuit elevii şi elevele dela şcoala primară din Romos şi va predica în Dumineci şi sărbători.

Cererile de concurs, însoţite de acte şi binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. Orăştie, iar candidaţii, cu ştirea Oficiului nostru, se vor prezenta în parohie spre a fi cunoscuţi de popor.

Oficiul protopopesc ort. rom. din Orăştie în înţelegere cu Consiliul parohial din Romos.

Orăştie, la 10 Noemvrie 1946.

Prof. **Zaharie Stanciu**
adm. protopopesc

Telegraful Român 1946

Anul XCIV

Tabla de materii

(Cifrele arată numărul ziarului)

1. Articole

Academiile teologice 27—28
Alegerea sau numirea preoților? 13—14
Alipirea Ardealului 19—20
Ardealul e întreg al nostru 25—26
Biserica și Viața 47—48
Călugărul misionar 19—20
Cântarea poporului în biserică 5—6
Cântările sfintelor Paști 15—16
Casa Culturală 11—12
Chemări actuale 39—40
Controlul conștiinței 7—8
Creștinismul și natura 29—30
Cu ochii în patru 19—20
Cultura satelor 17—18
Cununile la înmormântări 47—48
De ziua Lor 21—22
Deniile 15—16
Din perspectiva creștină 3—4
Duhul adevărului 23—24
Femeia în politică 29—30
Icoana ideală a preotului convertit la Hristos 13—14, 29—30
Icoana Învierii 15—16
Indicațiuni documentare (la pătim. lui Horia) 13—14
Intrupare și realitate 49—52
Înțelesul pătimirii lui Horia 11—12
Înviere și post 7—8
Înviere și viață 15—16
Învierea lui Hristos 15—16
Îmbelșugarea darului 49—52
Jertfa credinței 43—44
Misionarism 5—6
Munca în lumina creștină 23—24
Oastea Domnului în viața unui neam 25—26
Orientări pastorale 35—36
Ortodoxia popoarelor 9—10
Ortodoxia noastră 25—26
Pacea creștină 3—4
Păreri despre Oastea Domnului 23—24
Pastorația în vremuri excepționale 17—18
Pastorația bazată pe Molitvelnic 27—28
Pastorația în cadrul profesiunilor 37—38
Pe marginea problemei sectelor 39—40
Poetul latin Virgiliu și Pruncul Fecioarei 49—52
Preotul, copiii și tineretul satului 5—6
Preotul în scaunul Mărturisirii 13—14
Preoteasa ca soție și colaboratoare a preotului 23—24
Preotul și libertatea religioasă 29—30
Preotul vremii de azi 31—32
Prin Hristos la viață 33—34
Protopopul 33—34
Puritatea democrației 21—22
Răscumpărarea vremii 1—2
Răspunderea preotului 43—44
Sf. Dumitru, mare martir, etc. 41—42, 43—44
»Soarele dreptății« 49—52
Societățile religioase 41—42
Veniți la târnosirea sf. Măn. Brâncoveanu 31—32

2. Pastorale, cuvântări, predici, etc.

Chemare 31—32
Cuvântări 21—22, 33—34, 45—46 (Biserica Sf. Nicolae—Brașov)
Declarații (Dr. E. Beneș, Dr. P. Groza, M. Ralea etc.) 9—10, 13—14, 21—22, 25—26, 33—34, 45—46
Pastorale 1—2, 5—6, 15—16, 17—18, 49—52
Predici 7—8

3. Antrefileuri

Darul Elveției 15—16
Declarații 5—6, 21—22
«Economia Română» (buletin) 9—10
Eparhie nouă (la Oiula, în Ungaria) 19—20
«Frația propovedunii Sf. Cruci» (Arad) 5—6
I. P. Sf Patriarh Nicodim la Moscova 43—44
Împrumut de 20 milioane ruble (în Un. Sov.) 19—20
Liceu cu opt clase (pentru elevii români din Ungaria) 19—20
M. S. Regele Mihai I [și-a reluat reședința la București] 1—2
Pastorația drastică 5—6
Pensionarea preoților [după noul Statut] 33—34
Reabilitare istorică (O) 27—28
Refacerea unei biblioteci [pentru] 43—44
U. N. E. S. C. O. 43—44
Urmările războiului 19—20

4. Poezii

Astăzi 1—2
Cântec de pace 1—2
Destăinuire 45—46
Dumnezeu 23—24
Fiul Omului 31—32
Iisus 31—32
Întoarcere 33—34
Mă poartă gândul 15—16
Mărturisire 33—34
Pruncie 47—48
Rugăciune 13—14
Sfântă Marie 31—32

5. Recenzii, reviste etc.

Agârbiceanu I.: Fața de lumină a creștinismului 23—24
Anuarul LXXX (liceul A. Șaguna—Brașov) 25—26
«Biblioteca școalei de Duminecă» 19—20
«Biserica și Școala» (Arad) 1—2
«Calea Mântuirii» 1—2
Ceaslov [Institutul biblic] 7—8
Foerster F. W.: Hristos și viața omenească ediția II 9—10
Herlea Al. Dr.: Opera jurid. a prof. I. Matei 47—48
I. P. S. Mitropolit Nicolae: Biserica și Viața 47—48
«Lumina Creștină» [U. P. D.] 31—32
«Păstorul Ortodox» [Reapariție] 15—16
Popa-Nemoianu Marin: Tatăl nostru 33—34
Prelipceanu M. Dr.: Vocațiunea la profeții Vechiului Testament 5—6
«Revista Teologică» 9—10, 15—16, 19—20
Sandu Z.: Urcușuri în zări 19—20
«Tribuna Transilvaniei» [ziar nou] 17—18
Ungureanu Ioan: Crucea lui Hristos 43—44
Voiculescu V. Dr.: Toate leacurile la îndemână 11—12

6. Probleme, fapte, comentarii, conferințe, rapoarte, etc.

Adevăratul șematism 29—30
Adunări eparhiale 21—22, 23—24, 25—26
Alegere de mitropolit (la Blaj) 17—18
Alegere de protopop (Brașov) 33—34
Alegerile din România (rezultatul) 47—48
Anul 1945 1—2
Aprecieri 41—42, 47—48
Aprovizionări pentru iarnă (pt. orfelinat) 39—40
Ardealul nostru 25—26
Banul văduvei (pt orfelinat) 3—4
Bisericile din Budila și Brașov-Tocile [sfințire] 37—38
Biserica din Hundorf (sfințire) 43—44
Biserica din Horez (sfințire) 41—42
Biserica din Lisa (sfințire) 35—36
Bis. din Grădiște, Streiu și Buitur (sfințire) 39—40
Biserica sf. Nicolae din Brașov (sfințire) 45—46
Biserica rusă (din viața ei) 15—16
Borcea D. Dr., prot. (înmormântare) 35—36
Capela lic. «A. Șaguna» Brașov—(sfințire) 11—12
Carte de departe (din America) 19—20
Catedrala din Sibiu (patru decenii dela târnosirea ei) 21—22
Catedrala din Timișoara (târnosire) 41—42
Ceremonie la Atena (O) 27—28
Clerul și reforma Cultelor 25—26
Colectă generală pentru orfelinat 41—42
Cooperativa «Sănătatea Neamului» (ad. gen.) 13—14
Concertul Reuniunii «Gh. Dima» 21—22
Concert de colinde (Școala de cântăreți) 49—52
Conferințe preoțești 13—14, 19—20
Cuntan Dimitrie (comemorarea lui) 43—44
Curs de misionari laici la Sibiu (Un) 11—12
Danii pilduitoare pentru orfelinat 25—26
Daruri de Paști (pentru orfani) 17—18
Dați cu voie bună (pentru orfelinat) 40—41
Demnitatea misiunii preoțești 21—22
Descoperire importantă [O] 35—36
Despre democrație (Beneș Ed. Dr.) 45—46
Din largul creștinătății 35—36, 37—38, 39—40, 43—44, 45—46, 47—48
Dodecanezul eliberat 39—30
Drepturile sfinte (apărând) 35—36
«Duminecа Ortodoxiei [prăznuirea ei] 11—12
Dumnezeu 33—34
Ferdinand cel Leal 29—30
Festivitățile I. S. Bach 15—16
F. O. R. S. (activitatea în 1945—46) 27—28
Gesturi micătoare (pt orfelinat) 9—10
Goluri în bibliotecile noastre 31—32
Hotărâre istorică (O) 35—36
Îmbrăcămintea orfanilor 29—30, 31—32
În ajutorul fraților mai mici 23—24
I. P. Sf. Mitropolit Nicolae în Secuime 31—32
I. P. S. Patriarh Nicodim la Moscova 47—48
Încheieri de an școlar 25—26
Însemnări din câmpul educației 19—20
Institutul teologic din Moscova 41—42
Întru mulți ani, Stăpâne! 49—52
Invitare la abonament 1—2, 49—52
La răscruce 7—8
Liceul de fete—Cluj (inaugurare) 47—48
Lucrările Sf. Sinod 49—52
Misiuni arhierești 35—36
Moș Crăciun, nu uita pe orfani 49—52
Mulțumită publică 49—52
M. S. Regele Mihai I (șase ani de domnie) 35—36
Mack Iohu (oaspe în România) 17—18
«Marele teolog Dr. I. Olariu» (25 ani dela moartea lui) 7—8
Matei I. Dr. (40 ani de activ. scriit.) 7—8
Matei I. Dr. (înmormântare) 13—14
Maxim (nou patriarh ecumenic) 9—10
Minunată prăznuire la Măn. Brâncoveanu 33—34
Noul protopop al Făgărașului 27—28
Noul rector al Academiei teolog. Sibiu 41—42
Nu e prea târziu (ptr. orfelinat) 5—6
«Nu numai cu pâne...» » 7—8
«Oastea Domnului» (Săptămâna misionară 3—10 Martie) 9—10
Orfelinatul Bisericii ortodoxe 13—14
Păcățian V. Teodor (5 ani dela moartea lui) 7—8
Pătrășcanu L. la Sibiu 49—52
Pânea orfanilor 35—36
Pelerinaj (la mănăstirea Cioara) 19—20
Pentru Ardeal 25—26
Pentru salvarea copiilor Neamului 25—26
Podoaba credincioșilor (pt orfelinat) 19—20
Popas la un deceniu de arhipăstorire 27—28
Praznicul Mănăstirii 17—18
Prăsnuirea lui Șaguna [la] 49—52
Preoții refugiați (încadrare) 17—18
P. S. Episcop Veniamin (la 60 de ani) 7—8
Prinejuri binevenite (ptr. orfelinat) 21—22
Primele rândunele (în orfelinat) 11—12
Procesiune 29—30
Procesiune pentru pace (mare) 29—30
Qui cito dat, bis dat (ptr. orfelinat) 43—44
Răsplată binemeritată (pt. Dr. Gh. Ciuhandu) 29—30
Răspuns (Un) 35—36
Românii din America (știri despre) 19—20
Rugă pentru Națiunile Unite 1—2
Rusaliile la Sibiu 25—26
Sanatorul dela Schitul Păltiniș 17—18
Să sprijinim orfelinatul 37—38
Școala Normală Andrei Șaguna (100 de ani de existență) 33—34
Școala de aplicație—fete (pentru orfani) 17—18
Serbarea orfanilor 25—26
Sfintele Paști la Sibiu 17—18
Sfintele sărbători la Sibiu 1—2
Sindicatul croitorilor din Sibiu (pt orf.) 45—46
Societatea Română de Teologie ortodoxă 15—16
Societatea ort. a Fem. Rom. (conferințe) 15—16
Ședința festivă a studenților teologi 49—52
Un an de guvernare 9—10
Urare 49—52
Valea Sebeșului în sărbătoare 27—28
Viața religioasă în America 15—16
Vindecarea rănilor războiului (la) 33—34
Vizita Sf. Sinod la Parlament 49—52
Vrednicii de toată lauda (pt orfelinat) 1—2
Vrednicia preoteselor noastre 15—16
Zece Mai 19—20
Ziua de 24 Ianuarie 3—4
Ziua muncii 17—18
Ziua de 3/15 Mai 19—20
Ziua Eroilor 23—24
Ziua de 23 August 33—34
Ziua Regelui (de) 43—44
Ziua de 1 Decemvrie 47—48

7. Foișoara

Gânduri creștine la probl. suferinței 39—40, 41—42
Intruparea, condiție a mântuirii omului 49—52
Mironosițele 15—16
Nașterea lui Newton [300 ani dela] 31—32
Păstor și misionar 7—8, 29—30
Post și spiritualizare 11—12
Sf. Dumitru, mare martir... 43—44

8. Anunțuri, comunicate, concursuri, etc.

Anunțuri, note 7—8, 13—14, 15—16, 21—22, 25—26, 35—36, 43—44, 47—48
Apeluri 37—38, 43—44
Avize 3—4, 11—12, 13—14, 15—16, 17—18 21—22, 33—34 35—36, 39—40, 43—44, 47—48, 49—52.
Circulare 27—28, 35—36, 37—38, 49—52.
Comunicate 1—2, 5—6, 7—8, 9—10, 11—12, 13—14, 23—24, 25—26, 27—28, 29—30, 35—36, 39—40, 43—44, 45—46.
Concursuri (dela Consiliul arhiepiscopesc), în toate numerele ziarului: 1—52
Convocări 5—6
Notificări oficiale 3—4, 27—28, 29—30, 31—32, 33—34.
Publicațiuni, programe (programe de serv. religioase: în toate numerele ziarului: 1—52] 13—14, 25—26, 27—28, 31—32, 35—36, 41—42 43—44, 47—48, 49—52.
Rectificări 7—8, 39—40.
Regulament [examen de promovare] 45—46

9. Necrologuri

Bedelean Ioan 5—6
Berechet Șt. Dr. 27—28
Bodelschwing von Fr. 31—32
Bonea Valeriu, preot 23—24
Borcea Dumitru Dr., protopop 33—34, 35—36
Bulgakoff Sergiu Dr. 35—36
Curea Laurențiu, prot. 23—24
Fara Maria 1—2
Ghia I. G. Dr., prof. preot 5—6
Maior Iuliu, canonic 1—2
Matei Ioan Dr., prof. 11—12
Roman Ioan, preot 3—4
Roventa H. Dr., prof. 27—28
Șturbey Barbu, principe 13—14
Veniamin I. patriarh 9—10
Vescan I. Dr. 15—16
Volovei Anas asia 1—2

Informații, știri locale, vești din străinătate, prospecte, statute, bilanțuri, inserțiuni, etc.

Nr. 505/1946. (62) 1—3

Concurs repetit

Pentru întregirea parohiei de cl. III-a **Deal**, protopopiatul Sebeșului, se publică concurs repetit, cu termen de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Locuință în natură.
3. Sesiune parohială 4½ jug. arător.
4. Una ferie must, de fiecare casă.
5. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza la școala primară din parohie și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de autorizația de a candida dela P. Ven. Consiliu arhiepiscopesc, se vor înainta în termin, la Oficiul protopopesc ort. rom. al Sebeșului.

Concurenții se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Sebeș-Alba, 7 Decemvrie 1946.

Oficiul protopopesc din Sebeș-Alba în înțelegere cu Consiliul parohial din Deal.

Prot. **Dumitru Cluchendea**
adm. protopop.

Nr, 58 1—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei vacante de clasa a doua **Sârbi** cu filia **Dumești** din protopopiatul Ilia se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în Telegraful Român.

Beneficii;

1. Salar dela Stat.
2. Stola uzitată.
3. Flosirea cimitirelor și a 1 ¾ jug. pământ arabil eclejie.
4. O ferdelă de bucate adău dela fiecare familie.
5. 20 m. steri lemne de foc din pădurea bisericii.

Cel ales va predica în Dumineci și sărbători și va catehiza în școala primară, pe lângă celelalte îndatoriri pastorale.

Cererile de concurs, însoțite de acte și binecuvântarea arhierească de candidare, se vor trimite Oficiului protopopesc ort. rom. din Ilia.

Ilia, la 10 Noemvrie 1946.

Oficiul protopopesc ort. rom.

Iuliu Josan
protopop

Nr. 348/1946. (56) 2—3

Concurs

Pentru întregirea parohiei de clasa a III-a **Sângătin**, protopopiatul Mercurea, se publică concurs cu termin de 30 zile dela prima apariție în „Telegraful Român".

Venitele împreunate cu acest post:

1. Salar dela Stat.
2. Venitele stolare obișnuite în parohie.

Indatoriri:

Cel ales va catehiza elevii de religiunea ortodoxă dela școala primară din parohie și va predica regulat în Dumineci și sărbători.

Cererile de concurs, însoțite de toate actele necesare și de autorizația de a candida dela Prea Ven. Consiliu Arhiepiscopesc, se vor înainta în termin la Oficiul protopopesc ortodox român al Mercurei.

Concurenții se vor prezenta în parohie, într'o zi de Duminecă sau sărbătoare, cu încuviințarea prealabilă a Oficiului protopopesc, pentru a face cunoștință cu credincioșii.

Mercurea, 17 Octomvrie 1946.

Oficiul protopopesc din Mercurea în înțelegere cu Consiliul parohial din Sângătin.

Dumitru Cluchendea
protopop

Nr. 12.267/1946

Concurs

Pentru ocuparea postului de *supraveghetor de ordine* la Liceul ort. rom. de băieți „A. Iancu" din Brad, se publică concurs cu termin de 15 zile dela întâia publicare în „Telegraful Român".

Dela candidați se cere să fie cel puțin absolvenți de liceu, cu bacalaureatul.

Cererile de numire, însoțite de actele legale, vor fi înaintate în termin direct direcțiunii școlare.

Sibiu, din ședința secției școlare, ținută la 26 Nov. 1946.

Consiliul arhiepiscopesc

Redactor responsabil: Preot Dr. CORNELIU SÂRBU

Editura și tiparul Tipografiei Arhidiecezane, Sibiu.